

ஸ்ரீ:

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

க. பதிப்புரை	
உ. முகவுரை
ங. மாறனலங்காரவரலாறு.		க
ச. விஷயசூசிகைமுதலியஹற்றினகராதி	உங
ரு. மேற்கோள்விளக்கம்	ரு0
ஈ. மாறனலங்காரம், மூலமும் உரையும்.		க-ருஉரு
1. தற்சிறப்புப்பாயிரம்....		
2. ஆயிரவுரை	க
3. பொதுவியலுரை	சக
4. பொருளணியியலுரை	க0க
5. சொல்லணியியலுரை	ஙஎஎ
6. எச்சவியலுரை	ரு0ச
எ. சித்திரபத்திரங்கள்-கள	
அ. சூத்திரமுதற்குறிப்பகராதி	க
ஊ. உதாரணச்செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.		ரு
ஊ0. பிழைதிருத்தம்	கரு

ஸ்ரீ: பதிப்புரை.

செய்யுட்கின்றியமையாத குணலங்காரங்களையும் சொற்பொருளணிகளையும் விரித் திணிதிபாக்கப்பெற்றதும், இற்றைக்குப் பதினான்கு வருடங்கட்குமுன் செந்தமிழ்ப்பிரசுரமாக முதன்முறை வெளியிடப்பட்டதுமான மாறனலங்காரம், முதற்படிப்புப்பிரதிகள் முழுதும் செலவாய் விட்டமையாலும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தாரால் பண்டிதபரீசைக்கும் சென்னைச் சருவகலாசங்கத்தாரால் வித்வான் பரீசைக்கும் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருத்தலாலும் இடையிடையே சிறிசில திருத்தங்களுடன் இதுபொழுது இரண்டாமுறை பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நூலின் பெருமை நூலாசிரியர் வாலாறு முதலிய பலவும் அடுத்திச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் இதன் முதற்பதிப்பின் முகவுரை முதலியவற்றால் விளங்கும். இதன் முதற்பதிப்புக்குதவியாயிருந்த செந்தமிழுதவிப் பத்திராதிபர் திரு. கி. இராமாநுஜையங்கார் இப்பதிப்புக்கும் புரூப் முதலிய பார்த்துத் திருத்தங்கள் செய்தற்கு மிகவும் உதவிபுரிந்தமை பாராட்டற்பாலது.

இங்ஙனம்,
திரு. நாராயணையங்கார்,
செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர்.

பிறபாஷைகளிலில்லாத எண்ணிறந்த பலவெறுவகையான பாடல் களையும் பிடிபுத்தகங்களை யு முடையதாய்ச் செய்யுண்டையிற் சிறந்துவிளங்குந் தமிழ்மொழிக்குண்ணை செய்யுளுக்கின்றியமைபாத பொருள்யாப் பிலக்கணங்கள் பிறிதொருபாஷையிலிருந்து கொள்ளப்பெறாது தமிழ்க் குரீயவாய்த் தனியே சுயமாயிருக்கும்பொழுது அவற்றோடொத்த அணியிலக்கணப்பகுதிமட்டு மந்தியபாஷையிலிருந்துவந்ததாகச்சொல் லுவ தநாதரிக்கத்தக்கதே.

அன்றியும், திருவேங்கையுலாவில்,

“.....மல்வலுறச்
சந்திபொருத்தித்தருஞ்சீர்கெடாதடுக்கிப்
புத்திமகிழற்புதவணித்தா—முந்தையோர்
செய்யுள்போற்செய்ததிருக்கோயில்”

என்றதனால், மனமகிழ்ந் ததிகழிக்கவல்ல சிறந்த அலங்காரங்களைப் பழமையானபாசார்க்களே யுடையனவென்றும், அப்பாசார்கள் தெய்வ சாந்தித்தியம்பெறுதற்கு அலங்காரங்கள் உறுப்பாயமைந்துள்ளனவென் றும், ஆதலா லவை தேவாலயத்துக் குவமிக்கத்தக்கனவென்றும், நான் முறையே செவ்விதிற்செய்யப்பட்டகோயில்போல்விளங்குவதாற் பாசார்க ளன் செய்யுளெனப்படுமென்றும் ஆலங்காரிகசார்வபௌமரான சிவப்பிர காசமுனிவரு மபிப்பிராயந்தந்துபோந்தனர்.

இதனால், கோயிலுள் நுண்முறையானமைக்குங் குணலங்காரம் (வடிவவகு) போலச் செய்யுளுள்ளும் நுண்முறையானமைக்குங் குண லங்காரங்களுண்டென்றும், கோயிலுள், தெய்வபிம்பம் தீபஜாலம் உதவ வபரிசுமுதலியவற்றானமைக்கும் பொருளழகுபோலச் செய்யுளுள்ளும் உவமை உருவகுமுதலிய பொருள்வகையானமைக்கும் அர்த்தாலங்காரங் ளுண்டென்றும், கோயிலுள் வர்ணவிசேஷங்களாலமைக்கும் செந்நீர கலாபங்கள்போலச் செய்யுளுள்ளும் வர்ண (அசுர) விசேஷங்களா லமைக்கும் சப்தாலங்காரங்களுண்டென்றும், கோயிலுள் துரோவழி நிகழ்த்தபடிவனாயும்விசுருதருபங்கள்போலச் செய்யுளுள்ளும் துரோவழி நிகழ்த்தபடிவனாயும் தேவாலங்காரங்களுமுண்டென்றும் குறிப்பிப்படு கின்றன. இவைபெய்க்காம் முந்தையோர்செய்யுளிற் பல இடங்களிலும் காணப்படுதலா னவற்றிற் கிண்கணமில்லாதிருத்ததென்று கொள்வது

முகவுரை

பொருத்துவதன்று. ஆதலால், ஆதிபிற் செய்யுளிலக்கணமாக அகத்திய ராற்செய்யப்பட்டதொரு செய்யுளியல் தனியாயிருந்ததுபோல அலங்கார லக்ஷணமான அணியியல் என்னும் நூலொன்று தனியாயிருந்திருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகின்றது.

காலக்கிரமத்திற்றோன்றும் ஒவ்வொருவழி நூலும் முதலாவிலிருந்த முறையேகூறுது சிலபகுதியைத் தொகுத்தும், சிலபகுதியை விரித்தும், சிலபகுதியை வேறுபடுத்தியும், சிலபகுதியை யொழித்தும், வேறுசில பகுதியைப் புதிதாகச்சேர்த்தும் செய்யப்படுவ தியல்பாதலால், தொல் காப்பியத்தைக்கொண்டு அகத்தியமுதலியமுதனூல்களில் அணியிலக் கணமுறை இவ்வாறிருந்ததென் றறியமடியாதிருக்கிறது. நன்னூலில் ஓதிகாரம் அணியிலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டிருந்ததாகப் பழையவுரை யொன்றால் ஊகிக்கப்படுகிறது. அதுவும் இதுகாறு மகப்படாமையா லதன்முறையும் விளக்கவில்லை. ஆயினும் பல்காப்பியத்தும் பீலப்பரீம் அணிவகைபலவுந் தொல்காப்பியத்தும் பலபடியாகச்சொல்லப்பட்டுள் ளன. அவை, உவமவியலால் உவமவகையும், மெய்ப்பாட்டியலாற் சுவைவணிவகையும் வெளிப்படையாக விரித்துரைக்கப்பட்டன.

ஒழிந்தன ஒருசில உத்திவகையிலும், ஒருசில பொருள்கோள் வகையிலும், வேறுசில வனப்புவகையிலும், மற்றுஞ்சில வண்ணவகையி லும், பின்னுஞ்சில குறிப்புவகையிலும், பிறவும்பல சொன்முடிபிலக் கணங்களிலும் அமைந்துகிடக்கின்றன. ஆயினு மிவற்றைப் பிறநூள் முடிந்ததுதானுடம்படுதலென்னு முத்திபற்றித் தனியேயிதந்தோதாது உவமையொன்றேகூறி யொழித்தனர்போலும்.

மத்தியகாலத்தமிழ்ப்பயிற்சி வடமொழிப்பயிற்சியுடன்கூடியிருந்த மையால், பொருள்பற்றியுணர்த்தகும் அணியிலக்கணங்களை எளிதின வடமொழியிற்ப்பயிலத் தமிழணியிய லருகியதுபோலும். இதற்கு இக் காலத்து ஆங்கிலக்கணிதமுறைப்பயிற்சியாற் தமிழ்க்கணிதமுறைப் பயிற்சி யருகியிருப்பது திருட்டாந்தமாகும்.

வடமொழிப்பயிற்சிகுன்றிய பிற்காலத்து, தொல்காப்பியத்துட் சொல்லப்பட்ட சில பழையதமிழிலக்கணங்களுையே சந்தி, காரகம், ஷத்திதம், தாது, கிரியாபதம் என வடமொழிமுறைதழுவியவரைத்தது போல, அணியிலக்கணமும், வீரசோழியமுடையதால் ஓதிகாரமாகத்

தொகுத்தும், தமிழ்த்தண்டியலங்காரமுடைபாரால் ஒருதனிநூலாகச் சிறிது விரித்தும் வடமொழிமுறைதழுவி வரையப்பட்டிருக்கிறது.

அதிலும் நிரம்புதலின்மையால் அதனை நிரப்பவேண்டித் திருக்குறையைப் பெருமாளுக்கவிராயரென்னும் புலவர்பெருமானால், அந்நூலைப் பின்பற்றி அதன்கணில்லாதனவாய்ப் பழையவும் புதியவுமாகிய இலக்கியங்களிற்காணும் வேறுசில அணிகளையும், பிறிதொடுபடான்றன்மதங்கொளலாகச் சில அணிகளையுங் கூட்டித் தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் இலக்கணங்கூறிச் சூத்திரங்களைப் பெருக்கி, தம்மாலும் பிறராலும் பாடப்பட்ட பிறகாவியச்செய்யுள்களுடன், கற்பவர்க்குப் பழந்தமிழிலக்கியப்பயிற்சியை எளிதினூண்டாக்குவனவாய்ப் படிப்பவர்க்குத் தெவிடாதிருக்கும்படி வெவ்வேறுசுவையுடையவா யகப்பொருள் புறப்பொருட் பிறைகளையமைத்து மானிடப்பாடலை மறக்கும்படி இட்டதெய்வத்தினேத்துதலாய்ச் செங்கண்மால் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியதிருப்பதினவின்விஷயமாகவும், வேதந்தமிழ்செய்தமாற நென்னுந் திருநாமத்தை யுடைய நம்மாழ்வார்விஷயமாகவும் தாமேசெய்த வேறுபலபாடல்களையு முதாரணமாகச்சேர்த்து மாறனலங்காரமெனப் பெயரிடப்பட்டுத் தமிழ் வல்லார்க் கீர்தூல் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்நூலின்வரலாறு, நூலாசிரியர்வரலாறு, உரையாசிரியர்வரலாறு முதலியன விரிவுடைமையா லவற்றைத் தனியேயுணருமாறு மாறனலங்காரவரலாற்றென்னும்பகுதி யடுத்துச்சேர்க்கப்பெற்றிருக்கிறது.

இந்நூல் தமிழ்ப்புலமையடைவோர்க்குப் பெரிதும் உபகாரமாகத் தக்கதாயிருந்தும் உயர்தாக்கல்விகற்பிக்குங் கலாசாலைகளில்லாமையாற் பயில்வோரும் பயிற்றுவோரும் மின்றிப் பாவுதல்குன்றியிருந்தது.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரான ஸ்ரீமத் பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களது நன்முயற்சியாற் சங்கத்துக்குவேண்டும் தமிழேடுகள்தேடும்

இது இந்நூல் பிறந்த திருக்குறையிலே பிறந்துவளர்ந்து இப்பொழுது திருச்சி நாஷனல்லைஸ்கூல்தமிழ்ப்பண்டிதராயிருக்கிற ஸ்ரீமத். ஏ. எம். சடகோபராமாதுஜாசாரியரால் நன்குவிசாரித்து விரிவாகவும் தெளிவாகவும் எழுதப்பட்டு முன்னமே மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பன்னிரண்டாம்வருஷக் கூட்டத்து விதவத்ஸபையிற் படிக்கப்பட்டுச் செந்தமிழில் வெளியிடப்பட்டது.

பொழுது ஆழ்வார்திருநகரியில், தாயவலந்தீர்த்தான்கவிராயர்விட்டி-
லிருந்து இதன் ஏட்டுப்பிரதியொன்று கிடைத்தது. அது தமிழ்கற்ப-
வர்க்குப் பெரிதுமுபகாரமாவதென்கருதிச் சங்கப்பிரசுரங்களுள்
முதலிற் றொடங்கவேண்டியவற்றுள்ளொருக மதிக்கப்பட்டிருந்தது.

அப்பொழுது பரிசோதனைக்குப் போதுமான வேறு பிரதிகள்
கிடையாதிருந்தமையார் காண்தாழ்க்கப்பட்டிருந்தது. பின்பு மற்றொரு
குறைப்பிரதியும் சங்கத்துக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அது இன்னாரற்
கொடுக்கப்பட்டதென்பது தெரியவில்லை.

செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபத்தியப்பொறை சிறியேன்மீதேறியபின்பு
அதன்பிரசுரத்துக் கவசியமாக இஃது லெடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய
தாயிற்று. அப்பொழுது சங்கத்திலிருந்த பிரதிகளிரண்டையும்வைத்-
துக்கொண்டே யிடர்ப்பாடுற் றச்சிட்டுச் சிலபாசங்கள் வெளியிட்டிவந்த
எளியேன்மீ தன்புகூர்ந்து எனதுவேண்டுகோட்கணங்கி மஹாமஹோ-
பாத்தியாயர் ப்ரும்மஹீ உ. வே. சாமிநாதையாவர்களும், புதுக்கோட்-
டைக்காலேஜ் பிரின்ஸிபாலாகவிருந்த ஸ்ரீமத்-எஸ். இராதாகிருஷ்ணையர்
B.A., F.M.U., அவர்களும் அருமையாயெழுதிவைத்திருந்த பிரதி-
களையொரு புகரித்தார்கள். அவர்களது தாராளசந்தை மிகவும் பாராட்-
டற்பாலது.

அப்பிரதிகளுள் மஹாமஹோபாத்தியாயாவர்களது பிரதி சிலபிரதி-
களோ டொப்புப்பார்த்துப் பிரதிபேதங்குறிக்கப்பட்டதாயுமிருந்தது
மிகவும் சாதகமாயிற்று.

அதன்பின்பு பாங்கிப்பேட்டை ஸ்ரீமத்-இலக்குமணப்பிள்ளையவர்
களா லொருபிரதி கொடுக்கப்பட்டது.

ஆக நான்கு பூரணமானபிரதிகளையும் ஒரு குறைப்பிரதியையும்
வைத்து மேலே பார்க்கும்பொழுது இதனுடையானது செப்பஞ்செப்-
பாது முற்படவரைந்தவனாவேபோல ஒருமுறைப்பாடின்றிச் சில
இடத்துப் பதவுரையாகவும், சில இடத்துக் குறிப்புரையாகவும், சில
இடத்து விரித்துரையாகவும், சில இடத்துக் கருத்துரையாகவும், சில
இடங்களிற் பிரதீகங்காட்டியும், சில இடங்களிற் லவை காட்டாமலும்,
சில இடங்களிற் சொன்முடிபில்லாமலும், சில இடங்களிற் றிணை

துறைகளின்பெயரொழுதம் கிடம்விட்டும் மேற்கோள்களிற் சிலவற்றிற்கு ஆகாங்காட்டியும் பலவற்றிற்கு அவை காட்டாமலும் பிரதிகளெல்லாம் ஒரோபடியா பெழுதப்பட்டிருந்தன. பிழைபாடில்லாத பெரும்பாகங்களைப் பிரதிகளிலுள்ளவாறெழுதியும், சொன் முடிபு, பிரதீகம் இவைபில்லாத இடங்களில் அவற்றையமைத்தும் சில முக்கியமானபிழைகளைத் திருத்தியும், திணை துறைகளின் பெயரொழுதாத இடங்களிற் புள்ளியொற்றியும் ஒருவா றச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

குளகவகையுள், கலாபம் அல்லது கீலாபகம் என்றுவழங்கத்தகும் பெயரை மூலத்துள்ளும் உரையுள்ளும் எல்லாப்பிரதிகளிலும் காபாலிக மென்றெழுதியிருந்தமையால் எழுத்துநிலைமாறி விகாரப்பட்டிருக்கலா மென்றெண்ணி ஷிருந்தபடியே பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அன்றியும், ஒரிடத்தெடுத்துக்காட்டிய இலக்கணமேற்கோளைப் பின்னும் பல இடங்களிற் காட்டியும், விரிக்கவேண்டாதசிலவிஷயங்களைச் சில இடத்து விரித்தும், விரிக்கவேண்டியவிஷயங்களை ஒரோவழி விரிபாதுவிரித்தும், எழுதியிருக்குமவைகளும் இருந்தபடியே பதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

ஆயினும், முதலில் தற்சிறப்புப்பாயிரமென்று காட்டப்பட்டிருக்கும் ௫-பாடல்களில், ச-ஆம்பாட்டின்முன் அவையடக்கமென்றும், ௫-ஆம் பாட்டின்முன் பனுவல்வாழ்த்தென்றும் எழுதிக்கொள்ளவேண்டும். இவற்றுள், “ஆக்கமுறக்காக்க” என்னும் முதலையுடையபாட்டு அதிக பாடமாயிருக்கிறது.

இந்நூலின் மூலஞத்திரங்களைப்பற்றி,

“பதிகம்பொதுவெழுபத்தொன்றிருபத்தொன்
றதிகபொருணூற்றிருபத்தைந்தா—முதுசொல்
வணியியலைம்பத்துநாலாதர்வாமெச்சங்
கணியிருபத்தெட்டாருங்காண்”

என ஒரு தொகைச்செய்யுள் இரண்டுபிரதிகளில்மட்டுங் காணப்பட்டது. அவற்றுள் ஒன்று மூலஞத்திரங்கன்மாதிரி எழுதியபாகமாயுள்ளது.

இச்செய்யுளிற் காட்டிய தொகைகள் பதிகத்திற்கும், சொல்லணியினுக்கும் பொருந்தவில்லை. மூலப்பிரதியில், சொல்லணியிலிற் சித்திரகவிக்கைத்தொகுத்துக்கூறியருத்திரத்தில் “இருபாறையும்” என்ற உம்மையாற்றமுறிய மாத்திரைச்சுருக்கமுதலிய ஆறினுக்கும் மூலருத்திரங்கள் ஆறு காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவை உரைப்பிரதிகளிற் காணப்படாமையாலும், உம்மையாற்றமுறியதா யுரையிற் காணப்படுதலாலும் உரையெழுதியபின்பு செய்துசேர்த்திருக்கவேண்டுமென்றும், இச்சூத்திரங்களையும் மூலத்துடன்கூட்டிப் “பதிகம்பொது” வெண்ணும் வெண்பா, பின்பு பாடப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்றுந் தோன்றுகின்றது. ஆதலால் அவை அவ்வவ்விடங்களிற் சேர்க்கப்பெறுது மேற்குறிப்பிற் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறையுஞ்சேர்த்து “முதுசொல்லணியியலைப்பத்தா” லென்றும், பாயிரச்சூத்திரம் அறுபத்துநாலொடு, பாயிரவுரையிலும், பொதுவியலின்முதற்சூத்திரவுரையிலும் இந்நூலாகியிருக்கறியதாக மேற்கோள்காட்டிய “பொற்புறவிழுவிய,” “கடவுள்வணக்கமும்,” “உட்கோள்கண்ணழிப்பு” “கருத்துரைகுத்திரம்,” “தொகுத்த சொற்றோறும்,” “ஒலிகெழுசொற்பொருள்,” “மனதுறும்பாய்பின்” என்னும் முதற்குறிப்புடைய சூத்திரங்களையையுந் கூட்டிப் பதிகமெழுபத்தொன்றென்றும் எண்ணினர்போலும்.

சக்காபெந்தமுதலிய சித்திராலங்காரங்களுக்கு மூலத்தாலும் உரையாலும் நன்குவிளங்காத சித்திரபத்திரங்கள் ஒருவாறு புதிதாகச்செய்த இறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. சக்காபெந்தத்தின்கதிவிவரமொன்றும் உரையிற்சொல்லப்படாமையாலும் விளங்காமையாலும், அதற்குச் சித்திரபத்திர மமைக்கப்படவில்லை. சூத்திரம், உதாரணம் முதலியவற்றி னிருப்பிடங்காணுமாறு முதற்குறிப்பகாரதிகளும், விஷய குசிகைமுதலியவு மெழுதிச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இது முதற்பதிப்பாதலால் எனக்குத்தெரியாதுதவறியிருக்குப் பிழைகளைச் சுத்தப்பிரதிவைத்திருக்கும் பண்டிதசிரோமணிகள் கண்டு எனக்குத் தெரிவிப்பார்களாயின், அவைகளை மறுபதிப்பிற் திருத்திக் கொள்ளவும், அவர்களுக்கு நன்றிபாராட்டவும் உபகாரமாயிருக்குமென்பதாரும் அறியத்தக்கது.

இப்புத்தகம் அச்சிட்டுவெளிவரும்படிக்குப் பிரதிகளளித்ததவிய மஹோபகாரிகளான ஆழ்வார்திருநகர்த் தாயவலந்தீர்த்தானகவிராயர் குடும்பத்தார்க்கும், மஹாமஹோபாத்தியாயர் ப்ரும்மஸ்ரீ உ. வே. சாயி நாதையரவர்களுக்கும், புதுக்கோட்டை மஹாராஜாகாலேஜ் பிரின்ஸி பாலாயிருந்த ஸ்ரீமத்-எஸ். இராதாகிருஷ்ணையர், B.A., F.M.P., அவர்க ளுக்கும், பாங்கிப்பேட்டை ப. அ. இலக்துமணப்பிள்ளையவர்கள் குடும் பத்தினர்க்கும் தமிழ்ச்சங்கத்தாரும், தமிழ்பிமானிகளும் நன்றிபாராட் டக்கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்நூற் பரிசோதன விஷயமாகவும், அச்சிடும்விஷயமாகவும் சுரு சுருப்பாயும் ஐக்கிரதையாயுமிருந்து பிரதிகளையொப்புநோக்கியும், எழு தியும், பிழைதிருத்தியும், மேற்கோள்களைப் பிறநூல்களினின்று இடங்கண்டு தேடியெடுத்துக்கொடுத்தும், பிரதிகளில்லாத சித்திர பத்திரங்களை இவ்வாற்றுக்கவேண்டுமென்று ஊசித்தெழுதிக்கொடுத் தும், உதவிபுரிந்துவந்த பத்திராதிபருதவி ராமாநுஜையங்காரதுவேலைத் திறமை பாராட்டற்பாலது.

இந்நூலையச்சிடுதற்குரியனென் றெளியனைமதித்துத் தமிழுலகுக் குக் குற்றேவல்புரியும் பெருவாழ்வுகொடுத்த மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத் தார்க்கு நன்றிபாராட்டக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அலங்காரசாஸ்திரபுணர்சுளால் ஆராயத்தக்க இந்நூலை யளியே னும் அச்சிட்டுதவுமாறு அறிவாற்றலையளித்துத் தலைக்கட்டிய ஸர்வே சுவான்றிருவருளைச் சிந்தித்து வந்தித்து வாழ்த்துவேனாக.

திரு. நாராயணையங்கார்,

சேந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர்.

ஸ்ரீ:

மாறனலங்காரவரலாறு

அலங்காரமென்பது செய்யுளுக்கு அழகுசெய்யும் லக்ஷணங்களைக் கூறும் சாஸ்திரம். இவ்வலங்காரசாஸ்திரத்தை வடமொழியாளர் மிகவும் விரும்பிக் கற்பர். இந்தச் சாஸ்திரத்தின்பெருமை அகநிபுராணத்திற் பேசப்பட்டுள்ளது. வாமநகுத்திரம், காவ்யாதர்சம், ஸர்ஸ்வதீதண்டா பாணம், காவ்யப்ரகாசம், அலங்காரஸர்வஸ்வம், ரஸமஞ்சரி, ஸஹித்ய தர்ப்பணம், ப்ரதாபருத்ரீயம், அலங்காரகொஸ்துபம், சந்திராலோகம், குவலயானந்தம், சீடவாரிவைபவதிவாகரம் (இது நம்மாழ்வார்விஷயமான வடமொழி மாறனலங்காரம்) முதலிய நூற்றுக்கணக்கான வட மொழி நூல்கள் அலங்காரத்தைப்பற்றிச் சொல்பவைகள். தமிழில் முதன்முதல் அணியைப்பற்றித் தெரிவிக்கும் நூல் தொல்காப்பியம். தொல்காப்பியர்கூறுவது உவமை ஒன்றுதான். அவர் அகத்திணையியலில் ஏனையுவமம் உள்ளுறையுவம் மிவைகளை விளக்கி உவமவியலில் உவமத்தைத் தொழில், பயன், வடிவு, வண்ணம் எனப் பிரித்து விரித்தெழுதியிருக்கிறார். தொல்காப்பியர்காலத்து உவமையொன்றே, அணியாகக் கருதப்பட்டது. பிற்காலத்தார் அதிலிருந்து பல அணிகள் கற்பித்துக்கொண்டனர். நச்சினுர்க்கினியரும் உவமமொன்றையே அணியாகக் கருதினர். இவர் தம் காலத்திற் பல அணிவிகற்பவெறுபாடுகளுடன் வெளிவந்த ஒரு அணிநூலைத் தமது தொல்காப்பியவுரையிற் குறைகூறுகின்றனர். இவர் உவமவிகற்பங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டிய உதாரணச்செய்யுள்களிலு, தண்டியலங்காரவுரையில் வேற்றுமையணி, தற் குறிப்பெற்றவணி முதலியவைகளுக் குதாரணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. நிரணிறை, சமம் முதலியவற்றை உவமத்தின்விதம்பரையே கொண்டார் நச்சினுர்க்கினியர். இப்படி உவமமே பலவணிகளினுற்பத்திக்குக் காரணமாயிருந்தது என்பதை வடமொழியாளரும் சம்மதிக்கின்றனர். அப்பையதீகிதர் தாமெழுதிய சித்திரமீமாம்ஸையென்னும் கிரந்தத்தில் இவ்விஷயத்தை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அச்சலோகம் வருமாறு:—

“உவடுடுகோடுஸுவு-டுவ-டுவாஸுடுவாவிடுகு-டுவிடுகோடுமொடாடு |
ராஜயாடுகாவுடுராடுமெடுநடுகு-டுனீடுதவிடுடாடுஹடுகடு ||”

இதன் மொழிடுபெயர்டுபு,

“உவமையென்னுந்தவலருங்குத்தி
பல்வகைக்கோலம்பாங்குறப்படுனைந்து
காப்பியவாங்கிடுக்கவினுறத்தோன்றி
யாப்பறிபுலவரிதய
நீப்பறுமகிழ்ச்சிபூப்பாடிக்குமே” என்பதாம்.

இவ்வணியிலக்கணமானது தொல்காப்பியத்திற் பொருளதிகாரத்
திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அக்காலத்தில், தமிழிலக்கணம் எழுத்து,
சொல், பொருள் என மூன்றுபாகமாகத்தான் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.
“எழுத்துஞ்சொல்லும்பொருளுநாடிச், செந்தமிழியற்கைசிவணியநிலத்
தொடு, முந்துநூல்கண்டுமுறைப்படவேண்ணி” என்னும் தொல்
காப்பியப் பனம்பார்பாயிரத்தால், தொல்காப்பியத்திற்குமுதலானும்
இப்பாகுபாடுகொண்டிருந்ததெனத் தெரிகிறது. இறையனாகப்பொரு
ளுரையை யுற்றுநோக்கும்போது, ‘யாப்பு’ தனியுறுப்பாகக் கருதப்
பட்டு, தமிழிலக்கணம் நான்குபிரிவாகக்கருதப்பட்டதென்று நோன்று
கிறது. அதன்பின்புதான் ‘அணி’ தனியுறுப்பாகக்கொள்ளப்பட்டு
தமிழிலக்கணம், எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணியென ஐந்து
பிரிவுடையதாக வகுக்கப்பட்டது. இவ்வைந்திலக்கணமும் ஒருங்கே
கூறும்நூல்கள் வீரசோழியம், இலக்கணவிளக்கம், தொன்னூல்விளக்
கம், முத்துவீரியம் என்பனவாம். இவை ஒவ்வொன்றிலும் அந்தந்த
கிரமத்தில் அணியிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. வீரசோழிய அண்
களுக்கு முதலூல் ஆசார்யதண்டியியற்றிய வடமொழிக் காவ்யாதர்சம்
இலக்கணவிளக்கமுதலிய மற்ற இலக்கணங்களின் அணியிலக்கண
களுக்கு முதலூல், தமிழ்த் தண்டியலங்காரமும் அதன் உரைகளும்,

ரணியாய் அணியிலக்கணமாத்திரங்கூறும் நூல்கள் அணியிய
அல்லது அணிநூல், தண்டியலங்காரம், மாறனலங்காரம் என்பன
இவற்றுள் அணிநூலைப்பற்றி விசாரிப்போம். யாப்பருங்கலவிருத்
தில் “உருவகமாதிவிரவியலீனாவரும்.....அலங்காரமென்பது அண்
ழியலாதலின்” என்று கூறியிருப்பது தண்டியலங்கார அணிமுறைவை.

புக்குப் பொருத்தமில்லாததால் வேறு அணிநூலைக் குறித்ததாகவேண்
டும். நெமிநாதவிருத்தியில், “புனையுறுசெய்யுட்பொருளையொருவழி,
வினைநின்றவிளக்கினதுவிளக்கெனப்படுமே” “முதலிடைகடையென
மூவகையான” என்பன அணியியல் ஆகலின்” என்றுள்ளது. இதில்
இரண்டுசூத்திரத்தாற் குறித்த விளக்கணி தமிழ்த்தண்டியலங்காரத்தில்,
தீபக மென்றபெயரால் ஒரேசூத்திரத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆத
லால் இவ்விருத்திகாரார்குறித்த அணியியல் என்னும்நூல் தண்டியலங்
காரத்தினும் வேறுகவேண்டும். நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பியவுரை
யில் “இனி இவ்வோத்தினிற்கீழ்கின்ற உவமங்களுட் சிலவற்றையும்
சொல்லதிகாரத்தினுள்ளும் செய்யளியலுள்ளுஞ் சொல்லுகின்ற சில
பொருள்களையும் வாங்கிக்கொண்ட மற்றவை செய்யுட்கண்ணே அணி
யாமென இக்காலத்தாசிரியர் நூல்செய்தாருமுள்ள” எனக்கூறி அவ்
வணிநூலுக்குத் தமது சம்மதமின்மையையும் தெரிவிக்கிறார். இவ்
வாக்கியத்தினுள்ள விஷயம் வடமொழியிலிருந்து பெயர்த்த தண்டியலங்
காரத்தைக் குறிக்காது வேறு அணிநூலையே குறித்ததாகவேண்டும்.
புரிமேலழகர் பச்சோத்தாமாய்க்கூறும் துவலாநுவற்சி, ஒட்டு என்னும்
பரியாயப்பெயர்கள் முறையே வீரசோழியத்திலும் தண்டியலங்காரத்தி
லும் காணப்பட்டபோதிலும் அவர் தன்மதமாகக்கூறிய பிறிதுமொழி
தல் என்பது அணிநூலுட்கண்டதாகவிருந்தாலுமிருக்கலாம். இப்
படியே வீரசோழியம், தண்டியலங்காரங்களுட்காணப்படாத சில அணி
களின்பரியாயப்பெயர் இவருரையிற் காணப்படுகின்றன. இன்றோன்ன
காரணங்களால், தண்டியலங்காரத்தினும் வேறாய அணிநூல் அல்லது
அணியிய லென்ற நூலொன்று இருந்து விழுந்திருக்கவேண்டுமென்
றேற்படுகிறது.

ஆனால், தண்டியலங்காரத்திற்கே அணியியலென்னும்பெயர் இருந்
திருக்கிறது. அணியியலென்றபெயருடன் அடிபார்க்குநல்லாரும்
மாறனலங்காரவுரையாசிரியரும் (மா-அ-சூத் 25-ன் கீழ்) எடுத்துக்காட்டி
யிருக்கிறமுறையே சூத்திரம் இரண்டு மொன்றும் தண்டியலங்காரத்
துட் காணப்படுகின்றன. இத் தண்டியலங்காரச்சூத்திரங்கள் அணியிய
லென்னும்நூலிலிருந்து முன்னோர்மொழியாக எடுத்துத் தண்டியலங்
காரத்துட் சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாமென்று கருதுவதற்கு இடங்கொடுக்
கின்றன.

இனி, 'மாறனலங்காரம்' என்பதைப்பற்றி விசாரிப்போம். மாறன் என்பது பாண்டியரைக்குறிக்கிற பழம் பொதுப்பெயர்களுள் ஒன்று; இங்கு ஆழ்வார்களுட்கிறந்த நம்மாழ்வாரைக் குறிக்கிறது. இவர் பாண்டியரது அரசாட்சிக்குட்பட்ட பொருநையாற்றின் அடைகரையாகிய திருவழுதிவளநாட்டுக்குரிய சிற்றரசர். மாறன், காரிமாறன், சடகோபன், திருவழுதிவளநாடன், பொருநம் (தாம்பரணி) சேர்ப்பன், பொருநம்சங்கணித்துறைவன், மகிழ்மாலைமாப்பினன் முதலானபெயர்கள் இயல்பாயும், காரணம்பற்றியும் இவருக்கு வழங்கிவந்தனவென்று திருவாய்மொழியால் தெரிகிறது. இவர் பிறந்தபொழுதேதோடங்கித் திருமாலினிடத்துவிசேஷபக்தியுடையாய் உண்ணுஞ்சோறு பருகுகிற இன்னும்வெற்றிலையு மெல்லாங் டண்ணனேயென் றத்பவசித்துத் ததேக த்யானபரையிருந்து நான்குவேதங்களையும் திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் பெரியதிருவந்தாதி திருவாய்மொழி என்னும் நான்கு தமிழ்ப்பிரபந்தங்களாக ஸ்ரீகோஜ்ஜீவநார்த்தமாக வெளியிட்டருளினர். இவரை அக் காலத்திலிருந்த மதுரகவிமுதலான ப்ராஹ்மணசிரோஷ்டர்களும் பிற்காலத்துவந்த நாதமுனி, யாமுநாசார்யர், ராமாநுஜர் முதலான ப்ராஹ்மணசிரோஷ்டர்களும் ஆசார்யராகமதித்து நேரினும் விக்காரநுபமா பெழுந்தருளப்பண்ணியும் ஆழ்வார்களுட் டலைமையானவாய்க்கொண்டு ஆராதித்துவந்தனர். வடநாட்டிலும் துளசிதாசர்முதலானோரால், பராட்டிப் பூசிக்கப்பட்டார் இவ்வாழ்வாரானின், இவரைப்பற்றி நாம் அதிகமாயெழுதவேண்டியதில்லை. இந்நூலாசிரியர் இவ்வாழ்வாரிடத்து ஏழாட்கூலும்பழிப்பிலாத் தொண்டிபூண்டு மறந்தும் புறந்தொழாதவரி சத்துட்பிறந்த வைணவமதாபிமானமுள்ளவரானபடியினாலே, தண்டியலங்காரமுதலியநூல்கள் அரசர்முதலியவர்களைப்பற்றிக்கூறி லெளகிக திருஷ்டாந்தங்களுடையனவாயிருப்பதுகொண்டு, தாமந்த அலங்கார நூலையிற்றி இதை ஆழ்வார்க்குச் சமர்ப்பித்து உதாரணங்களை ஆழ்வார்விஷயமாகவும் திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்கள்விஷயமாகவும் வைஷ்ணவபரமாய்ச் செய்த சேர்த்தருளிக் 'காரித்தருள்கலைக்கடலியர் பெயர்புனைந்து' (மா-அலங். பா) 'திரும்மகிழ்ப்பாமதேசிகன்பெயரால்' (மா-அகப்) இந்நூலை வெளியிட்டருளினர். ஆகவே மகிழ்மாறன் அல்லது நம்மாழ்வாரை நாயகனாக்கொண்ட அலங்காரசாஸ்திரமாகும்.

வடமொழியிலும் நம்மாழ்வார்விஷயமான ஒரு அலங்காரசாஸ்திரம் 'சடவைரிவைபவதிவாகரம்' என்ற பெயருடன் குவலுயார்த்தத்தை யநுசரித்ததாய விளங்குகிறது. கூடியசிக்கிரம் அச்சில்வரும். இத் தமிழ் மணிநூல், பாயிர இலக்கணத்தை முதலிற் பெற்று, அது தவிரப் பொதுவியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல், எச்சவியல் என நான்குபகுப்புடையதாயிருக்கிறது.

இந்நூற் பொதுப்பாயிரத்துள் "வெள்ளையினகவலின்விளம்பலு மாபே" என்றபடி இந்நூலாசிரியர் பொதுவியலைமாதிரி வெண்பாவா லமைத்திருக்கிறார். அகவலின்வெள்ளையினைக வென்று முந்து நூல் விதித்தமையுளவாகவும், விதியாது நீக்கிய கட்டளைக்கவித்துறை ஆசிரியவிருத்தமென்னும் பாவினத்திற் பின் பிலக்கண நூல்செய்தோர் இலக்கணங்களைக்கூறியதுபோலவும், சிலப்பதிகாரத்திற் சிலகாதைகள் பாவினங்களாற் பாடியதுபோலவும் இவரும் முதலியலை வெண்பாவாலும் மற்றவற்றை நூற்பாவாலும் கூறினர்.

தண்டியலங்காரத்தில் மேற்கூறிய நான்கியலுக்கும் சேர்ந்த சூத்திரங்கள் 125 தான். தண்டியலங்கார உதாரணச்செய்யுள்களிலும் மாறனலங்கார உதாரணச்செய்யுள்கள் மிகவு மதிகம். ஆகவே தண்டியலங் காரத்தினும் மாறனலங்காரம் மிக்க விரிவுடையது. தண்டியலங்காரம் காவ்யாதர்சத்தைப் பின்பற்றின மொழிபெயர்ப்பு. மாறனலங்காரம், தொல்காப்பிய முதலியவற்றின்கருத்துக்களையும், "முதுமொழித்தணுடி முதலாலணியையும், புதுமொழிப்புலவர்புணர்த்தியலணியையும், தனது நண்ணுணர்வாற்றருபலவணியையும், மனதுறத்தோகுத்தும்வகுத்தும் விரித்தும், சதுர்பெறவிண்டிடந்தழீஇயசார்பெனலாய்" விளங்குகிறது. ஆயினும், இது தண்டியலங்காரத்தின் வழிநூலாகும். இதனுரையில் வடமொழித்தண்டியாசிரியரை யபூர்வமா யோரோசிடத்தும், தமிழ்த் தண்டியாசிரியரை அடிக்கடி பலஇடங்களிலும் சுட்டியிருக்கிறார். இந் நூலாசிரியர் சிலஇடங்களிற் சிலநியாயம்பற்றிச் சிறிது வேறுபடுவது முண்டு. எடுத்துரைப்பிற் பெருகுமாதலால் 54-ம் சூத்திரவுரை முதலியஇடங்களிற் கண்டுகொள்க.

தண்டியலங்காரத்துட்கூறிய பொருளணிகளின்றொகை 35. இந் நூலுட்கூறிய அணிகளின்றொகை 64. இந்நூலார், தண்டியாசிரியர்

காமமென்னுந் குழிச்செல்வத்தையுடைய பாத்நையரிடத்தே தேடிக்காண்பாராக ; அஃதன்றி யெம்மிடத்துக்காண்ட லரிதென்றவாறு.

காழ் - கொட்டை. ஊழில் - ஊழ்வினைபாலேயெனினுமாம். இது கௌடவுதாரம். என்னை? 'காழில் கணியுண் கடுவன் களங்கனியை யூழிற்பருகியுருகு திருமுழிக்கள்' மெனவே யக்கடுவன்போல, உத்தமமாகிய விவளோடும் உள்ளும் புறம்பும் ஒருநீர்மைத்தா மென்மையோடும் உவர்ப்பில்லாத பேரின்பத்தைத் துய்த்த தலைவன், இழிந்த வியற்கையை யுடையாய்ப் புறம்பு பொருணாசைக்காய்ச் சிறிதுநெகிழ்ந் துண்ணெகிழ்ச்சியற்ற பாத்நையரிடத்தே யுவர்த்த சிற்றின்பத்தைத் துய்த தவ்வின்ப மீட்டுந்துய்ப்பா ன்வர்சேசிகிட்டு நீங்காறாயினானென வுள்ளுறையுமவ் குறிப்பிற் கொள்ளக்கிடந்தமையானும், காமக்குழவி வளத்தாரிட மெனவே யிஃது எமது காதற்புதல்வன் என்னுஞ் செல்வத்தையுடைய மனையென்பதூஉம், யாம் புதல்வற்பயந்த முப்புடையே மென்பதூஉம், இன்னும் அவ்வினையானே யெம்மிடத் தவர்பெறு மின்பம் எமக் கவர்கொளுத்தக்கொண் டியாங்கொடுக்கு மியற்கையின்பமே யல்லாது பலரையுந்தோய்ந் தவரவர்கொளுத்தக்கொண்ட பல விகற்பமாகிய செயற்கையின்ப மெம்மிடத்தில்கையே யென்னுந் கூற்று மாகக் குறிப்புந் கூற்றுந் குறிப்பினுற் கொள்ளக் கிடந்தமையானே யிவ்வாறு வேண்டுவர் கௌடரெனக்கொள்க. பகுதி - இதுவுமது. துறை - பாணனாடு கூறல். கூற்று - தோழிகூற்று.

நாம்பிரமமென்றேநவில்வாரும்னுயிர்க்

டாம்பிரமத்தொன்றுமெனுஞ்சார்பாரு—மாம்பிரம

நாரணனோவென்பாருநாவீறுடையபிரா

னாணப்பாக்கற்றுணராதார்.

(104)

என்பது, பேராணந்தச் சிற்றுணதிகச் சுடர்ச்சொருப ரூபப் பாத்நவ மென்னும் பாம்பதநாதன், அநிருத்தனாகி யுந்தியந்தாமரைப் பொருட் டிற் பலகோடியண்டங்களைப் படைத்துப் பலகோடி யண்டந்தோறும் பலகோடி பிரமாதிகளைப்படைத் தழிவிலதா யலகிறந்த வனுக்கடோறும் திவ்வியாத்ம சொருப வியத்தியுடன் சருவபூத பூண காரணனாகி மீனாவ தாமுதலாய வுதாரங்களாலும் அம்சாவதாரங்களாலும் காவல்பூண்டு

வாழ்நாளுட் டன்னால், லீலைக்காக அமைத்த வவையனைத்து மழிந்துந்
தானழியர் தேகோதகத்தின்மே லோராவிளந்தளிநு ளடங்கும்
பச்சைக்குழவியாகியும் பல்லாயிரகோடி யண்டமாகியவற்றை யகத்திட்டு
மறித்தும் புறத்திட்டுக் காவல்பூண்டு விளையாடு மகடிதகெடித சாமர்த்
திய குணங்களு ளொருகுணமுமின்றி யிருவினைத் தளைப்பட்டு மல
முத்திராதிகளாலாய பாண்டத்தோடு மிறந்தும் பிறந்து முழுவ முத்தி
யறியா மூடராகி நாம்பிரமமென்றே நாக்குத் தடுமாறாது நவிலு மொரு
சார்பாரும், கற்றறிநூல் பல கற்றனராகித் தத்துவமுணர்ந்தும்
பற்றறச் சாலோகமுதலிய மூன்று ஓய்ந்தி யிருவராயிருந் தீறில்பேரின்ப
மொருவராமெனத் துய்க்குஞ் சுகநந்தத்தைக் கெடுத்துக் கூடாததனைக்
கூடுவதாக்கிச் சூனியப்படுத்தி மன்னுயிர பிரமத்தோடு மொன்றாமென்று
நாயனடிமைத்திறம் நழுவிய மூடரா மொருசார்பாரும், ஆதியு மந்தமு
மருமறை யரியென வோதிய பொருளுரைக் குடையதை யறிந்தும்
அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகனென முத்திதருவதாம் பிரமம் சீமந்
நாராயண னோவென்றையு முழுமூடரும் ஒருநான்மறைத்துணி
வேதாதுணர்ந்த நாவீறுடையபிரான்கூறிய திருவாய்மொழியைக்கற்
றுண்மைப்பொருளுணரா மூவகைமூட ரென்றவாறு.

ஆரணத்தின்வழிவந்த நூலாதலாற் திருவாய்மொழிக் காரணப்பா
வென்ப தாகுபெயர். அல்லது உந் தமிழ்வேதமென்றும் அதற்குப்
பெயர். ஆரணப்பாக் கற்றுணராதா ரெனவே யதனைக் கற்றுணர்ந்தா
ரவைகூறாென்னுங் கூற்று மெஞ்சிநிற்பது உங் கான்க. இங்ஙனங்
கூறிய மூன்றும் வேதத்தின்வழிவந்த திருவாய்மொழியாகிய பனுவற்
றுணிவன்றென்பது உம் அதனைக் குரவரா லுணர்ந்தோர்மதமும் அம்
மூன்றினையுந் தள்ளின மதமே பென்னுமவைபுங் குறிப்பெச்சம். இக்
கூற்றுங் குறிப்பும் புலவனாலறியலாம். இங்ஙனமாகிய சொன்னடை
கொண்டு வேறுபொருடோன்றலா விதுவுங் கௌடவுதாரம். தினை -
வாகை. துறை - சால்புமுல்லை.

சினமென்பதையறியாதவர் தினமும்புகழ்மறன்

செஞ்சொற்றமிழ்மறைபாடியசெல்வன்குருகையுளார்

முனமன்பினதளவொன்றியமுற்றையன்மலாணைமேன்

முடுகும்பரிசுமொடிங்கிதமொழியென்பதுபெறவே

தனமின் றெனினுலகத்தெவர்தனியின்பமது றுவார்

தாமென்றபினளகத்து றுதனிவண்டொடுநின்பான்

மனமொன்றியபெடையேவலியுளதென்றனரன்றே

மறையென்றதையுணராதவென்மனதேகொடியதுவே, (105)

என்பது, தோழி! வெகுளியென்பதை மனத்தினாலும் குறித்தறியாத சுத்தசாத்துவிக குணனுடையோர் வாழ்த்தும் காரிமாறப்பிரான், செஞ் சொலாகிய தமிழ்மறையைப்பாடிய செல்வத்தையுடையோன் குருகைமா நகரினிடத்து நம்பிறைவர் பொருண்மேற்பிரியுமுன்னர் இருவர்க்கும் புணர்ச்சிமேற்சென்ற வுள்ளத்தன்பினதளவும் யாக்கையின்களிப்பு மேகாந்தமு மிடைபாமமும் ஒன்றாகப் பொருந்திய வியல்பான் மலராலவுங்கரிக்கப்பட்ட அமளியிடத்து முடுகிய பரிசுததோடு நலம்பாராட்ட லென்னு முரைபோற் பிரிதனிமித்தமென்பதாக, என்னோடுந் 'திருவே! மகளிரிடத்துத் தனமென்பன வில்லையாகி லுலகத்துள்ள வாடவருள் யாவர்தா மொப்பறற விற்பத்தை பெய்துமவர்க' னென்றன ரதன்பின்ன ரளகத் தரும்பளிழந்தகாலேத் தேனையுண்ண வந் ததனிடத்துறைவதாந் தனிச்சுரும்போடும் நினதிடத் தொருமனப்பட்ட பெடையே மனவலியுடைய தென்றனரன்றே; அவையிரண்டையும் மிக்க தொனியென றுட் கொளாத வெனது மனதே கொடியதென்றவாறு.

இது பாஞ்சாலவுதாரம். என்னை? தனமென்ப திரட்டுறமொழித லாய் நடுவனை பெய்தாதவர்க் கிருதலையுமெய்தா; பொருள்வயிற்போக வேண்டி மென்பதனை யுணர்த்தியதாகவும், நிற்பான் மனமொன்றிய பெடையே வலியுளதென்றதனால் லீவைத்து லீங்கியபெடைநின்றையின்று யாற்றாமையாற் றுனிறக்கி வீயு மிறப்பையென்று நினதுயிரைப் போற்றித் தனதுயிரைப் பிரித்திருந்த மனவலியுடைத் தென்பதாயது போலத் தாம்பிரிந்தகாலத் தியானு மாற்றாமையா லிறவாது தம் முயிரையும் போற்றி இல்லறங்காத்திருத்தல்வேண்டுமென்பதூஉ முணர்த்தியதாகக் குறிப்பினும் பிறபொருள் கொள்ளக்கிடந்தமையா னென்றறிக. இதனுள் அளவும் என்னு மும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கதனை விரித்துரைக்க. 'தோழி! என்னு முன்னிலைப்பெயரு மெஞ்சிசிறைதுங் காண்க. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல், துறை -

தலை தலைவனை யியற்படமொழிதல். இவற்றை முன்றுநெறிபார்க்கு மொக்குமென்பாருமுள். அவை பொருந்தாவென வுணர்க. உதாரம் முற்றம்.

மன்னிலங்கைமுதுர்வழியோ திறந்ததொன்றார்
பொன்னகர்செல்வாயிந்புதவன்றோ—தென்னரங்கன்
மைந்ரீசெம்பவளவால்வளையவண்டாள
முந்ரீணைகட்டுமுன்.

(106)

என்பது, அழகிய திருவரங்கத்தையுடைய மாயோன் கடலைக் கரை கட்டின முற்காலத்து இராவணனாகிய நிருதர்கோன திலங்கையாகிய பழையநர்க்குச்செல்லும் வழியோ திறந்தது? தென்னரங்கேசனது பாணத்தா விறந்த சத்துருக்களாகிய அரக்கர்செல்லும் வீரசொர்க்க வாயிலின்கட் கதவல்லவோ திறந்த தென்றவாறு.

எனவே வழியுங் கதவுந் திறந்த தென்பதாம். மைந்ரீசெம்பவள வால்வளைய வண்டாள முந்ரீரை யெனக் கூட்டிக் இது வைதருப்பவலி. என்னை? இருளி வீர்மையுடைத்தாய்ச் சிவந்த பவளத்தைப் பெற்ற வெளுத்த வளையைப்பெற்ற அதனிடமாக வளவியதாளத்தைப் பெற்ற முந்ரீரை யூடறுத்துக் கடலை யணைகட்டின முற்காலத்தெனவே வேற்று மைத்தொகை இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை வினைத்தொகைகளை முன்னிட்டுப் பெயருடைமைப்பொருளாய்கின்று கருகும் நீர் மையுடையரீரையெனப் பெயர்மே லேறியவிடத்து மிப்பொருளையுடையதா யிருந்த திப்பொரு ளென்னுமிடத்து மிடைபின்ற வுடைமைவினைக் குறிப்புங் காலம்பெற்றவினைக்குறிப்புமாகிய சொற்க ளிடையிடை பல விடத்துந் தொக்கதோடும் பிறசொற்களுந் தொகைமிக்கு விரிதலானும் எனக்கொள்க. திணை - உழிஞை. துறை - புறத்திறை.

வன்கேழற்பன்றியாய்வான் பிறைக்கோட்டாழ்புனலாழ்
கொன்கேழ்கிளர்தாழ்குழல்களிப்ப—முன்கொணர்ந்த
வெம்பிராண்சங்காழியந்தினுனெவ்வுளார்

தம்பிரான்றாளேசாண்.

(107)

என்பது, வலியகேழலாகிய பன்றியாய் வானின்கட் பிறைபோன்ற கோட்டாலே யாழ்ந்த புனலின்கட் டாழ்ந்த நிறங்கிளரூந் தாழ்ந்த குழ வினையுடைய பூமிதேவியானவ ளுள்ளங்களிப்ப முன்னுட் புறத்தே

கொண்டு வந்த எம்முடைய பிரான் சங்கையு மாழியையுங் கைகளிலேந்தி
ஒன் எவ்வுளர்க்குத் தம்பிரான் ; அவனது திருவடிகளே சரணுமென்ற
வாறு.

கொண் - பயனில்சொல். இது கௌடவலி ; என்னை ? இதனு
ளிநுதிற் பண்புத்தொகை முதலாகத் தொகையாறு முடைமைவினைக்
குறிப்பும் பிறசொற்றொகைகளு மிகவருதலா நெனக்கொள்க. துறை-
கடவுள்வணக்கம்.

பொற்றொடியேற்கண்கள் புடைசிந்தாதகெஞ்ஞான்று

முற்றவுடலுயிரீங்கொன்றென்றே—சொற்றனவாற்

தோடல்தாரமாறன் றுடரியினெஞ்சேயிவளைக்

கடலெளிதென்றேகுறி.

(108)

என்பது பாஞ்சாலவலி. என்னை ? பொற்றொடியெனவே வேற்றுமைத்
தொகைப்புறத்துவந்த அன்மொழித்தொகையும், வேற்கண்ணெனவே
யுவமைத்தொகையும், புடைசிந்தாத்கெனவே வேற்றுமைத்தொகையும்,
உடலுயிரெனவே யும்மைத்தொகையும், தோடல்தாரெனவே வினைத்
தொகையும் வந்து பண்புத்தொகையொன்றுமே வராது, பெயர் வினைச்
சொற்களு முளவாய், முன்னவைபோலச் சுருங்காது மிகாது மிடைநிலைப்
பட்டமையா நெனவுணர்க. பகுதி-பாங்கியிற்கூட்டம். துறை-பாங்கியை
யறிதல். வலி முற்றும்.

ஆவிக்குறுதுணைப்பெண்ணா முதைப்போலுரைத்த

நாவிர்கனிமைநயப்பதோ—முவுலகுந்

தாய்க்கொண்டதாளங்கர்தண்ணளிசார்விண்ணவர்தாம்

வாய்க்கொண்டுயிர்வாழ்மருந்து.

(109)

என்பது, எனதாவி வாழ்வதற்கு மிக்கநற்றுணையாகிய விப்பெண்ணாகிய
அமிர்தினைப்போற் றன்பெயரினைச் சொன்னாற் சொன்ன நா விற் கு
மினிமையை யளிப்பதொன்றாமோ ? பூமிமுதலாய முன்றுலகங்களையுந்
தாண்டியுளந்துகொண்ட தாளினையுடைய திருவாககேசர்கருணையைப்
பொருந்தின வானிலுள்ளார் வாயாலுண் டுனிமையைக்கொண் டெயிர்
வாழாநின்ற அமிர்தமென்றவாறு.

ஒகாரம் ஒழியிசை. இதனுள், பெண்ணாகிய அமிர்தினுயர்த்தி
யுலகொழுக்கிறவாமை யுயர்த்தினமையால் இது வைதநுப்ப கார்த்தம்
பகுதி - இடந்தலை. துறை - நலம்புனைந்துரைத்தல்.

கூறிய துட்பமென்னுமலங்காரம் பரிகரத்துளடங்குதலா லதைக் குறைத்
தார். சொல்லிலக்கணத்திலும் பொருளியலிலும் புறத்திணையிலும்
கூறியுள்ளவும் மற்ற அணிநூல்களுட் கூறப்படாதனவுமாகிய பூட்டுவில்,
இறைச்சிப்பொருள்கோள், பொருண்மொழியென்னும் மூன்றையும்
செய்யுட்கணிசெய்தலால் அணியுட்சேர்த்து மிகுத்தார். வகைமுதலிக்கு,
இணையெதுகை, உபாயம், உறுசுவை, புகழ்வதிகழ்த லென்னுமென்றும்
அழகெய்துவதாயிருத்தலின், இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணமியம்புதலா
யிவற்றையு மிகுத்தார். தண்டியாசிரியர் உவமவிரியுட்சேர்த்தும்,
ஏனையாசிரியர் வேறுவேறுகப்புணர்த்துமிருக்கிறஐயம், தெரிதருதேற்றம்,
பொதுநீங்குவமைஎன்பவற்றுள்ளுயத்தையும், தெரிதருதேற்றத்தையும்,
ஏனையாசிரியர்மதமுடன்பட்டுப் பிறிதோரணியாக்கியும், பொதுநீங்குவ
மையைத் தண்டியாசிரியர்மதம்பற்றி யுவமையுட்புணர்த்தும், தன்கோட்
கூறலென்னுமுத்தியானும், தன்குறியிடுதலென்னுமுத்தியானும், பின்
னெனவேண்டும்விகற்பங்குறிமுடிக்கும் வழிநூலிலக்கணம்பற்றியும் இவ்
வாறெல்லாம் முடித்தார். இவ்வாறு சூக்குமமாய்க் காணப்படும் வேறு
பாடுகளுக்கெல்லாம் மேற்கண்டபடியே கொள்ளவேண்டும்.

தண்டியாசிரியர் ஒரோசூத்திரத்திற் பன்னிரண்டுத்திரகவிகளுக்
குப் பெயர்மாத்திரங்கூறிச்செல்ல, இந்நூலார் முப்பத்திரண்டுத்திர
கவிகள்கூறி அவற்றுக்கு இலக்கணமுங் கூறிச்செல்கிறார். 'தேவா' 'மாத
வனே' 'தன்மதி' 'சேடுறு' என்றதொடங்குகிற சக்கரபெந்தச்செய்யுள்
களில் 'திருமலை', 'தேன்துருகார்', 'வடமலையப்பன்', 'சீராமராமசெயம்',
'தருமமேகைதரும' என்பவைகளும் இரதபெந்தத்தில் 'நாராயணயநம்',
என்பதும், காதைகரப்பிற் 'கோல்லான்புலாலைமறுத்தானே' என்னுங்
குறளும் அழகாயமைக்கப்பட்டுள்ளன.

தண்டியலங்காரவாசிரியர் தாமே மூலமும் உதாரணமுங் காட்டினார்
போல, இந்நூலாசிரியர் தாமே உதாரணச்செய்யுள்களும் செய்தமைத்தா
ரென்று தோன்றுகிறது. "இந்நூலாசிரியர் இவ்வுதாரணம் யாண்டுப்
பெற்றுரோவெனின்" என்று உரையில் வருவதுகொண்டும் பிற ஆதாரங்
கொண்டு மிவ்வாறு ஊகிக்கவேண்டியபதாயிருக்கிறது. இந்நூலிற் புரி
பாடல், கவித்தோகை, பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு, குறுந்தோகை,
அகநானூறு, குறள், நாலடி, சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம், வேண்பா

திங்கள் வெண்கதிரும்பா னுவின்கதிருஞ்சிறி து ம்வைக லுறுழைந்தறியாப்
பொங்கம்ல்கியபூஞ்சோலைநள்ளிடையிற் புதைபிடுளிரி தாமடவா
ரெங்குமெந்தியசெஞ்சுடர்களா லூகனெந்தெழின்மவுலியாயித் தூந்
தங்குபன்மணிகன்பரப்பிவைத்தொளிப்பா தாலமீதெனப்பொலிதருமால். (110)

இதுவுமது. (குருகாமான்மியம்.) திணை - பாடாண். துறை
விளக்கு நிலை.

தென்னனந்தைமால்வரைமேற்சேயிழைவன்கட்கூற்ற
முன்னிலுயிருண் ணுமெனமுன் னுற்றோ—மன் னுயிருண்
கூற்றுருவமக்களுருக்கொண்டோர்விழிக்கெதிரோ
தோற்றுவுருங்கொள்ளாத் துணிவு. (111)

இது கௌடகாந்தம். பகுதி - இயற்கை. துறை - தகைபுணங்
குறுத்தல்.

பூட்டியமுங்கருமேதியரிதாளிற்கருங்குவளைப்போதுமேயத்
தீட்டியநாவினைக்குறுக்கிச்சிறைவண்டின் பண்ணமுதைச்செவியா லுண்டு
மோட்டுமுது முலைக்கண்மடைதிறந்தொழுகும்பாலமுதமுழங்கியாம்பற்
காட்டுவரம்புடைப்பவயற்கழனியடைத்துழவருமுங்காட்சித்தொன்றே. (112)

இது பாஞ்சாலகாந்தம். துறை-நாடுவாழ்த்து. (குருகாமான்மியம்).
காந்தம் முற்றம்.

ஆழிப்படைக்கையருளாளன்மிக்கதிரு
முழிக்களத்துறையுமுவர்கோ—ஊழிதொறும்
வித்தகனெகாரிதருமெய்ஞ்ஞானமுத்திரைக்கை
யுத்தமனெகாக்கவுண். (113)

திணை - பாடாண். துறை - புறநிலைவாழ்த்து.

இறையேதிருமால்விடென்பது மந்தாம
மறையேபனுவுலெனைவைக்கு—நிறைகூர்
கரையற்றபேரீக்கடன்மாற ணுண்மை
யுரைகற்றுணர்ந்தாருளம். (114)

திணை - பொதுவியல். துறை - பனுவல்வாழ்த்து. இவையிரண்டும் உய்த்தவில்பொருண்மை. இவை மூன்றுநெறியார்க்குமொக்கும். உய்த்தல்லிப்பொருண்மை முற்றும்.

கண்ணுக்குமுதலமலர்சிரிக்கக்கோகனக
மீண்டிதழ்ச்செங்கைக்குவிக்குமெல்லிதா—னீண்டுகமா
மென்றாவிற்றையரங்கத்தேந்தல்பொருட்கேக
லொன்றாலுமாகாதுனக்கு. (115)

சிரித்தல் - மலர்தல். ஏந்தல் அண்மைநிலி. இதனுள், சிரிக்க வெனவும் கைகுவிக்கவெனவு முக்கியப்பொருளாகிய வாயினதுகிரியையும், கையினதுகிரியையும் ஒப்புடைப்பொருளாகிய குமுதத்தினுங் கமலத்தினும் புணர்த்துநாத்தமையாற் சமாதியெனக்கொள்க. பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - செலவமுங்குயித்தல்.

ஆரப்பொழிற்கோங்கருபுதினமாக
வாரைப்பொருதெழுந்தவண்மைசேர்—பேரைக்
குழைக்காதொன்றொருகாற்கூறுதோவென்றிக்
கழைக்கார்முகன்காகளம். (116)

இது சிலேடைவாய்பாட்டால் வந்த சமாதி.

சந்தனப்பொழிலகத்துநின்ற கோங்கரும்பு வைகலும் மேகத்தி னிடத்துண்டாகிய தண்ணீரைத் துழாயெழும் எனவும், ஆகத்தி னிடத்துக் கட்டின கச்சினைப் பொருதெழு மெனவும் முலையினது கிரியையைக் கோங்கினதரும்பிடத்துப் புணர்த்தவாறு காண்க. மாகம், ஆகம் எனப் பிரிமொழிச்சிலேடையும், வாரையெனச் செம்மொழிச் சிலேடையுங் கொள்க. இவை மூன்றுநெறியார்க்கு மொக்கும். சமாதி முற்றும் ஆக இன்பமுதற் சமாதியீராகக் குணவல்லங்காரம் பத்தும் அடைவே வந்தவாறு காண்க. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை. துறை - குயிலொடுவெறுத்துக்கூறல். (௨௦)

85. செய்யுட்குணங்களாழிவறவேசெய்யுவதும்

பொய்யில்புலமையுறுப்புன்கவியேற்—செய்துமதோ
சொற்றவற்றாற்சொல்லாதவற்றினையுஞ்சொல்லியவா
முற்றுவித்தல்கற்றோர்முறை.

(எ-ன்) சொல்லிய குணவல்லங்காரங்கட் கொழி புணர்-ற்று.

(இ-ள்) செய்யுட்களின் குணவலங்காங்களை யொழிவற முற்ற வுணர்த்துவதும் பொய்யென்பதில்லாத அறிவின்றன்மைபொருந்தாத புன்சொற்களியேற்கு மெளிதா யெய்தப்பெறுந்தன்மைத்தொன்றோ? ஆகையா லிங்ஙனஞ் சொல்லப்படுங் குணங்களோடுஞ் சொல்லாதொழிந்த வக்குணங்களையுஞ் சொல்லியனவாக முற்றுவித்தல் கற்றுணர்ந்த சான்றோர்கட னென்றவாறு.

இங்ஙனம் கூறவேண்டும்நோக்கம் யாதோவெனின், செறிவென்று சொல்லப்படுவதும் எழுத்தச் செறிவும் சொற்செறிவும் பொருட் செறிவுஞ் செறிந்து வேறுவேறு ஒலித்துநடக்கும் என்று கூறியவற்றுள் எழுத்துச் செறிவும் வண்ணமு மூன்றுநெறியார்க்கும் வேறுவேறுக்கி, பொருவகைச் சொற்செறிவு மவையல்லாத பொருட்செறிவு மூன்றுநெறியார்க்கும் பொதுவாகக்கூறினானினும் மெய்க ளுடனிலையக்கமின்றி யேனையக்கமாக வண்ணமும் பொதுவாவனவு முள. அது வருமாறு:—

மயர்வறமதிரலன ருளியநறைகமழ்மலர்மகன்புணர்பவன்மே
லுயர்வறவுயர்நலனெனமுதிர்ந்தமிழ்மறையுமைசிழ்முனிவரைவாழ்
புயல்புரைகுழன்மதிபுரைதுதல்வடவரைபுரைபுணரிளமுலைசேர்
கயல்புரைசிழியென துயிரெவணிந துயிர்கவல்வகையெவன்மயிலே (117)

இது அராகந்தொடுத்த அடியோடும் பிறிதடியும்படத் தொடர்ந் தோடினமையான் முடுகுவண்ணம்; “முடுகுவண்ண, மடியிறந்தோடிய வதனோற்றே” என்றாகலின். இவ்வண்ணமு மூன்றுநெறியார்க்கும் ஒக்கும். ஒழிந்தனவற்றுள்ளு மிவ்வண்ணம் பாகுபடுமென்னு நோக்கத் தாம் கூறப்பட்டது. அவையெல்லா மீண்டுைப்பிற் பெருகும். பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - செவிவிதேடல். (உக)

பொதுவியலுரை முற்றும்.

தருகாளமேகங்கவிராயாயன்சடையனன்பாற்
குருகாபுரேசர்புணையலங்காங்குவலயத்தே
கருகாதசெஞ்சொலுவைவிரித்தான்கற்பகாடவிபோல்
லருகாரிரத்தனகவிராயுட்பேரைவரோதயனே.

இரண்டாவது பொருளணியிய லுரை.

86. பொருளி னுஞ்சொல்லி னும்புனையுறுசெய்யுட்
கணிபெறப்புணர்த்தவினணியெனும்பெயர்த்தே.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத் தென்னுதலிற்றோவெனின், ஒத்து
றுதலியதூஉ மோத்தினதுபெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின் இவ்
வோத் தென்னபெயர்த்தோவெனின் பொருளணியிய லெ ன் னு ம்
பெயர்த்து ; பொருளானு மணிக ளுணர்த்தினமையின். ஆயின், இதன்
றலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின்? சொல்வான் றொடங்கிய அணி
புண்பவற்றிற்குக் காரண மிவையென்பதூஉம் அவை செய்யுட் கின்ன
கிறப்புடைத்தாகப் பு ண ர் த் த வி னிப்பெயர்த்தாயிற் றென்பதூஉ
முணர்-ற்று.

(இ-ள்) புலவரார் றொடுக்கப்பட்ட கவிகட்குப்பொருளானுஞ்
சொல்லா னும் அழகெய்தப் புணர்ப்பதால் அணியென்னும் பெயரை
யுடைத்தாயிற் றிவ்வலக்காரமென்றவாறு.

புலவரா லென்பதூஉம் அலக்கார மென்பதூஉஞ் சொல்லெச்சம்.
அணி யிரண்டனுண் முன்னையது அழகா ம். பின்னையது பூணும்.
எனவே மபாருளானுஞ் சொல்லா னு மணி யிரண்டென்பதாயிற்று. (க)

87. அவற்றுள்,

புலனம்போற்றியபொருளணிபுகழிற்
றவலரும்பான்மைதீநன்மைபுலமை
யுருவகமுள்ளுறையோட்டுல்லக
மொப்புமைக்கூட்டம்வேற்றுமைதிட்டார்த்தர்
தற்குணம்பிரத்திபுனிகஞ்சந்தய
மற்புதநிதரிசைந்தற்குறிப்பதிசயஞ்
சிலைடைபின்வருநினைதிபகரிசிறை
பூட்டுவிசிறைச்சிப்பொருள்கொள்பொருண்மொழி

யதிகம்வகைமுதலெக்கிணையதுகை
 விரோதமுபாயம்விசேடஞ்சமாயித
 மேதுச்சுவைபரியாயமிலேசந்
 தற்பவமசங்கதிதமொறுத்தி
 புணர்நிலைவற்றுப்பொருள்வைப்புவிபாவனை
 யார்வமொழிநெடுமொழிபரிவருத்தனை
 காரணமாலேகாரியமுலை
 யேகாவஸிபிரதீபம்பிறவணி.
 முன்னவிலக்கபறுதிநிகதாத்தி
 புகழ்வதினிகழ்தன்மாறுபுபுகழ்நிலை
 பரிசங்கைகாவியலிங்கம்பரிகா
 முறுசுவைவிரோத்திசமுச்சயமுதாத்த
 மாசிசங்காஞ்சங்கிரணமே
 பாவிகமெனவறுபானுன்காகும்.

64

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே பொருளானு மணிகளது பெயரு முறையுந் தொண்டியு முணர்-ற்று.

(இ-ள்) அங்ஙன மிரண்டுகூற்றவாகிய அணிகளுள் உயர்ந்தோ; முதலெனப் போற்றப்பட்ட பொருளணியொன்றையுங் கூறுமிடத்துத் தன்மைமுதலாகப் பாவிசுமீருக அறுபத்துநான்கா மெனவாறு.

இவற்றிற்கெல்லா மெண் ணும்மை தொக்குநின்றன. என என்பது எண்ணிடைச்சொல்; என்னை? “என்று மெனவு மொடுவு மொடுவழி, நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்” என்பதனால். எனவென்ப தனைத் தன்மைமுதலாக வெண்ணிய வெங்கு மொட்டுக.

அஃதாக; இச்சூத்திரத்துள் சிலைடை, பின்வருநிலை, தீபகம், நிரணிறைமுதலிய சொல்லாளுமணிகளு மிதனுட் கூறநிற்பப் பொரு ளணியியலென்ப தென்னையெனின், மிகுதி பொருண்மேலவாதலின் மிக்கவற்றற் பெயர்கொடுத்தார்; அஃ தியாவதுபோலவெனின், அவச ராகமாகிய சந்தனத்துடன் குங்கும கற்பூர கத்துரி கூடினும் பூசியது சந்தனமென்பதுபோலக் கொண்க.

அற்றேல் இவை முறையாயினவாறெனையோவெனின், இயல்பு விகாரமென விரண்டாகிய வவற்றுள், தன்மையியல்பாகலான் முற்பட்ட

முறைமைத்தாக வைக்கப்பட்டது. உவமையை மூன்றுறுப்படக்கிய பின்டமாகுந் தொல்காப்பியத்து ளிறுதிநின்ற பொருளாகத் தகப்பட்ட தாக அலங்காரத்தினையுக் கூறிய ஒல்காப்புலமைத் தொல்காப்பியனாரு முவமையென்ப தொன்றாகத் தொகைபெற்று வினாமுதலிய நான்காய் வகுத்துப் பலவேறு விரிவாய்நின்று விகாரமாயதன்றிப் பிறவலங் காரங்கட்கு முபகாரமுடைத்தாகலானு' மஃதொன்றினையுமே முக்கிய மாக்கி யதனுட னுருவகமும் உள்ளுறையுவமமும் வகுத்துக்கூறிய முதன்மைபாணம், இதற்குத் தனியே முதலுல்கையத் தெண்டி யாசிரியரும் அவர்நோக்கமே தாமு முடம்பட்டாராகத் தன்மையின்பின் னுவ்மைபை வைத்தாராகலானும், 'இருவர்நோக்கமு முட்கொண் டிந் னுலுடைய ரவைபிரண்டிற்கு மிந்நூல் வழிநூலாகலானுந் தன்மையை முதல்வைத் ததன்பின்ன ருவமையையு முதல்வைத்தது முறையெனக் கொள்க. உருவகமும், உவமையும் பொருளும் வேறுபட்டு நில்லா தொன்றென்னும் பான்மைத்தாய மாட்டேற்று முவமையாதலானும் உள்ளுறையுவமமும் இசைதிரிந் திசைக்கப்படுவதா யுவமையோடுவ மிக்கப்படுமபொருள் பிறிதோராயு தாராது அவ்வந்நிலங்களிற் பிறந்த கருப்பொருளோடுஞ் சார்த்தி யுள்ளுறுத்திக்கொள்ளுமுவமை யாதலா னும் அவை முறையே வைக்கப்பட்டன. ஒழிந்த ஒட்டு உல்லேக முதலியனவு முவமையைப் பின்சென்றிருத்தலா னவை வைத்தமுறையு முய்த்துணர்ந்துகொள்க. அவையெல்லா மீண்டுரைப்பிற் பெருகும். உவமையைப் பின்சென்றனவல்லாத அலங்காரங்களையுந் தமக்குப் பொருந்தினமுறையே வைத்த முறையு முய்த்துணர்ந்துகொள்க. அவையு மீண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

அஃதாக; ஆளு வீரநூலுடையாச் முதலுல்களிற் கூறியபடியே வழிநூலிற் சிறிது புடைநூலிலக்கணந் தவறாது கூறப்படுந்து மிகவு மிதன் முதலுல்கிய தண்டி கூறிய அணிகளுள் னுட்பொருள்னும் அலங் காரத்தைக் குறைத்துப் பிற முதலுல்களின்கள் கூறிய அணிகளையுந் திரட்டிக்கூறி, முந்துநூல்களுட் கூறாத பூட்டுவில இறைச்சிப்பொருள் கொள் பொருண்மொழி யென்னு மூன்றினோடும் வகைமுதலகிக்கு இணை யெயுரை உபாயம் உறுசுவை புகழ்வதினிகழ்த லென்னும் அலங்காரங் களைபுகு கூட்டி அறுபத்துநாலாக மிகுத்தது உமொருவழிக் குன்றக்

கூறன் மிகைபடக்கூற லென்னுங் குற்றமாம்பிறவென்ன, ஆகாது ; என்னை ? றுட்பமென்பது பரிகரத்து ளடங்குமெனக் குறைத்துச் செய்யுட் கணிபெறப் புணர்ப்பதெல்லா மணியென்பபிதலான் முன்னைய மூன்றஞ் சொல்லிலக்கணத்தினும் பொருளியலினும் புறத்திணையினங் கூறியபடியே செய்யுட்கழகாதவி னணியிற்கூட்டி மிகுத்தார் ; ஏனைய வைத்து மழசெய்துவதா யிலக்கியங்கண்டதற் சிலக்கண மியம்பியதாக்கி மிகுத்தாராகலானென்றுணர்க. அன்றியும், வழிநூலும் புடைநூலுஞ் செய்தற்கேதுத் தொகுத்தன்முதலிய நான்கினுள்ளு முதலன விரண்டு மிகவு மேதுவாகலானுங் கூறப்பட்டன. அற்றேல் ஐயமூற் தெரிதரு தேற்றமும் பொதுநீங்குவமையுந் தெண்டியாசிரிய ருவமவிரியுட் புணர்க்க, அவற்றை யேனையாசிரியர் வேறுவேறணியாகப் புணர்க்க, இந்நூலுடையார் முதலிரண்டும் பிறர்நோக்கத்தோடுங் கூட்டிப் பிறரோ ரணியாக்கிப் பின்னையது தெண்டிநோக்கத்தோடுங் கூட்டிப் புணர்த்த தூஉங் குற்றமாமெனின், குற்றமன்று. இருவர்க்கும் முதலான தொல் காப்பியனார் “தடுமாறுவமங் கடிவரையின்றே” யென வழுவமைதிவாய் பாட்டாற்கூறினமையானும் அவற்றுள் உவமவுருபு புணராமையானு முவமையைப் பின் சென்ற பிறிதேரணியாகப் பிறருடம்பட்டது தானுடம்படுதல் என்னுமுத்தியா னுடம்பட்டும், ஏனையது “தானே தனக்குவமைதா” னென உவமவாசகம் புணர்ந்தமையானும் “ஓர்இக் கூறலு மீஇய பண்பே” என்றாரதலானும் பிறர்மதங்களைதலென்னு முத்தியானுங் கூறப்பட்டது. இங்ஙனம் பெயரு முறையுந் தொகையு மாகிய அணிகளை முதலூலாசிரியர் வகைப்படுத்தியும் விரித்துங் கூறிய நோக்கத்தோடுஞ் சிலவற்றை யிந்நூலுடையார் தன்கோட்கூறலென்னு முத்தியானுந் தன்குறியிடுதலென்னு முத்தியானும் வகுத்ததன்மேல் விரித்துவகுத்தும் விரித்ததன்மேல் விரித்ததையும் அவ்வணிகட் குணர்த்தும் பிடுகைமுதலாய வுரைநடைநோக்கங்களா னைக்காங்குக் கண்டுகொள்க. அவையெல்லா மீண்டுரைப்பிற் பெருகும். (உ)

1. தன்மை

88. வழுவாமரபினைப்பொருளையும்விகாரந்

தழுவாரடைபெறப்புணர்ப்பதுதன்மை.

தன்மை

(ஏ-ன்) மே னிறுத்தமுறையானே தன்மையென்னு மலங்காத்தி னது பொதுவிலக்கண முணர்-ற்று.

(இ-ள்) இருதிணையுட் குற்றமில்லாத இலக்கணத்தையுடைய எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையு முவமை முதலிய விகாரவணிகள்கூடாதே சபாவடைபெறப் புலவன் பாடுவது தன்மையென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு.

நடை - ஒழுக்கம். குற்றமில்லாத எவ்வகைப்பட்ட பொருளையு மெனவே குற்றமுள்ளவற்றின் சபாவத்தைப் பாடுவது தன்மையா மெனினும் அலங்காரத்தின்பாற்கூடாதென்பதாம். வழுவாதமாபென்னும் வினையெதிர்மறுத்தபெயரச்சவாய்பாடு செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக் கீற்று யிர்மெய் கோவாழ்த்தமென்பதுபோலக் குறைந்துநின்றது, தழுவா வென்பது மது. விகாரம் ஆகுபெயர். (ங)

89. அதுவே,

ஹை ஒன்பொருண்மக்களுயிருள்வஹிணை |
நக சினைவினைபண்டிடமெனவுஞ்சிவணும்.

(எ-ன்) தன்மையின் சிறப்பிலக்கணப்பாடுபொருளார்-ற்று.

(இ-ள்) அத் தன்மையென்னுமணி, உயர்திணையிடத்துப் பொருட் டன்மையும்|மக்கட்டன்மையும்| அஹிணையிடத் துயிருள்ள அஹிணைத் தன்மையும்,| உயிரில்லாத அஹிணைத்தன்மையும்| அப்பொருளின் சினைத்தன்மையும்,| வினைத்தன்மையும்,| பண்புத்தன்மையும்| இடத் தன்மையுமெனத் தனித்தனி புலப்படப் பொருந்துமென்றவாறு.

அதுவே, என்பது "சீர்குணதல் நோடிக்குறித்தே" யென்பதனற் சீர்குணயிற்று. இவற்றிற்கெல்லா மெண்ணும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்குவிரிந்தன. உயிரில்லஹிணை யென்பது முயர்திணையென்பது மெதிர்மறைபெச்சமாகி விரிந்தன. இன்னு மவ்விதலசானே யுயிருள வஹிணையு ளியங்குதிணையும் உயிரில்லவற்றுட் கருத்தப்பொருளுங் கொள்க. (ச)

90. அவற்றுள்,

கருட் பொருளியல்பாண்பெண்ணெனவிருப்பும்.
என

கி.கொ (எ-ன்) இதையும் பொருட்டன்மைக்கோர் பகுதியுணர்-ற்று.

(இ-ள்) அச் சொல்லப்பட்ட வயர்திணை யஃறிணையுட் பொருட் டனமை ஆபீஉப்பொருட்டன்மை மகபீஉப்பொருட்டன்மை என விரு வகைத்தாய்த்தோற்றுமென்றவாறு. (ந)

91. அரும்பெறன்மக்கட்டன்மையும்ற்றே. மக்கட்டன்

(எ-ன்) இதுவும் உயர்திணைக்கண் மக்கட்டன்மைக்கோர் கூறுபா ணைர்-ற்று.

(இ-ள்) பெறுதற்கரிய மக்கட்டன்மையும் பொருட்டன்மைபோல விருவகைப்படு மென்றவாறு.

அற்று உயர்நாடு. அஃறிணைக் கொருமை பன்மை யென்பதல் லாது ஆண்பெண் ணென்பது சிறப்பின்மையாற் கூறாயினார்; என்னை? “ஆண்பெண்பலரெனமுப்பாற்றுயர்திணை”, “ஒன்றேபலவென்றிருபாற் றஃறிணை” யென்பதனா லறிக.

இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுள் வருமாறு:—

செம்பொனாடைசெறிதிருமருங்கின
னம்புயத்தனிமலரலாந்தவுந்தியன்
கவுத்துவக்கடவுட்கவினிழன்முழுமணி
பவித்திரத்திருமகன்பதிந்தமாப்பினன்
வலம்பயின்முப்புரிநூலொடும்வாடா
திலங்கியவனமாவிகைபுணியிணைப்புய
னிகல்புரிதிருரிசங்கேந்தியகரத்தினன்
கதிர்மணிமௌலிகவித்தசேகரன்
மதிதவழ்சோலைமையலங்காரன்
பூதலந்தாயபொன்னடி
காதலித்தவர்வல்வினைகடந்தவரே.

(118)

இது ஆபீஉப்பொருட்டன்மை. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள் வாழ்த்து உரையிற்கோடலென்பதனா லுரையெழுத வேண்டுவதில்லை, பா - ரேரிகையாசிரியப்பா.

கணியிருள்கடிவயிரப்பால்செறிதமனியப்
புணைமழலொடுவண்பரிபுரப்பூந்தாளினன்

குறங்கிணையொடுமருங்கிணைவளைபொலந்துகிணை
 னறந்தழைதருமயன்றிணையருளருந்தியன்
 கவுத்துவமணிவனமாவிகைகலந்தொளிர் திருப்
 பவித்திரமுடன்மலர்மாமகன்பயின்மார்பினன்
 வானேறய்கதிரினிற்றிகிரியைவலனேந்தியு
 மீன்றேய்மதியினில்வரிவளையிடனேந்தியு
 மகரக்குழைதழைகாதினன்மணிமௌவியன்
 சிகரப்பலதலைசேர்திருமலைமேலுறை
 செல்வனை,
 மனமொழிமெய்களின்வழிபடுபவராய்ப்
 புணற்றுமலர்பொழிபவர்பாற்
 கனவினுமுறன்கொடுக்கணிச்சியோனே.

(119)

கணையிருள்—செறிந்தவிருள். வயிரப்பால்—வயிரமணி; உள்ளீடாய
 தரி. தமனியப்புனைகழல்—பொண்ணாற்புனையப்படும் வீரக்கழல். பூந்தா
 ளென்றது பொலிவினையுடைய சீபாதம். வானேறய்கதிர்....வந்தியும்
 வானிடத் தலமரல்பொருந்திய கதிராற்கொண்ட சக்கரத்தை வலத்தே
 தரித்தும். மீன்றேய்.....இடனேந்தியும் - நாண்மீனாடு பொருந்திய
 மதியாற்கொண்ட வலம்புரியை யிடத்தே பொறுத்து மென்க. எண்ணை?
 வானேறய் கதிர்போன்ற திகிரியை, மீன்றேய் மதிபோன்ற வலம்புரியை
 யென வுலமைத்தொகைத்தொடர்மொழியன்றேவெனின், அன்று;
 “இமையாதமக்கண், மூவரிற் பெற்றவ” ரென்பதுபோலக் கொள்க.
 ஈரிடத்தும் இன் சாரியை. ஆல் என்னு முருபு இல்லென மூன்றாவ
 தைத்தனுருபாய் மயங்கின. கொண்ட வென்னும் வினையுந் தொக்கது.
 செல்வனை யென்பது தனிச்சொல். சீபாத முதலியவற்றையுடையனாகிக்
 திருமலைமே னிலைபெற்ற திருவுடையானைத் திரிவித கரணங்களாலும்
 அருச்சிண்செய்பவராய்க் கைகளா னறுமலர்தூயவரிடத்துக் காலன் நன
 வினுந் கனவினு மணுகானென்றவாறு. இது பத்தடியாய்ச் செல்வனை
 யென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடி ரேகிசையாகிரியச்சுரிதத்தா
 லிற்ற சிந்தடிவஞ்சிப்பா. அலங்காரமும் திணையுந் துறையு மிதுவுமது.

மாலை, யாப்பருங்கலம், திருவாய்மொழி முதலிய பழைய நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்நூலாசிரியர்செய்தருளிய திருக்குருகா மான்மியம், நம்பெருமாள்மும்மணிக்கோவை, மாறன்கிளவிமணி மாலை, இந்நூலுரையாசிரியர்செய்தருளியதாக நினைக்கப்படுகிற மாறன் பாப்பாவினம் முதலிய வைணவநூல்களிலிருந்தும் அடிக்கடி மேற் கோள்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. திருப்பதிக்கலம்புகம் என்னும் நூலிலிருந்தும் மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்நூலைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. மற்றைய உதாரணச்செய்யுள்களெல்லாம் நம் மாழ்வார்விஷயமாகவும், சிவ்யதேசத்து எம்பெருமான்விஷயமாகவும் வெண்பாமுதலிய பாப்பாவினங்களிற் பெரும்பாலும் அகப்பொருட் றேறகளமையப்பெற்றனவாய் நூலாசிரியரார் செய்யப்பெற்றுச் சேர்க் கப்பட்டுள்ளன. இவ்வுதாரணங்களெல்லாம் கற்பனைக்களஞ்சிபமாய்ச் சொற்சுவைபொருட்சுவை நிரம்பி அழகாயிருக்கின்றன. பெரும்பாலும் உதாரணச்செய்யுள்களுக்குத் திணையும் துறையும் கூறப்பட்டிருக்கின் றன. சில உதாரணங்களுக்குப் பொழிப்புரையும், சிலவுதாரணங்களுக் குக் குறிப்புரையும் கூறப்பட்டுள்ளன. நன்னூலின் ஆரம்பத்துட் கூறியிருப்பதுபோல இந்நூலிலும் ஆரம்பத்திற் பொதுப்பாயிரத்திலக்க ணம் மிக விரிவாயும் தெளிவாயும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இத் தமிழ்நூலின்பொருளடக்கத்தையும் பெருமையையும் பின்வரும் நூற்பாவானும், வெண்பாவானும் ஒருவாறறிந்துகொள்க.

“ஆறெனத்தொகைவகையினில்விரித்தவற்றைத்
தேறமெய்பெறுநான்கெனத்தேரிசெய்யுளும்
பாகமோர்மூன்றம்பயில்குணம்பத்து
மாகவெண்ணெகிரட்டியபொருளணியு
மடிமொழியெழுத்தினுக்கெனவாக
முடிவுறவகுத்தமூவகைமடக்கு
மூவினப்பாடன்முதலாமுறைமையின்
மேவினவிருபாளுறன்மேலாமென
விரும்பியமிறைச்சுவிலிரித்தபின்னெஞ்சிய
வழுவுழுவுமைதியுமிகையெனவகுத்து
மொழிந்தவைமூன்றுடன்முத்து
தொழிந்தவுங்கோடொள்ளியோர்கடனே”

பூங்கமலக்கோயிலாள்புத்தமிர்தினுட்பிறந்தாள்
விங்குதுணைமுலையாள்வெண்ணகையா—ளோங்குபுனம்.
பொன்னிநடுவுட்பொருண்மார்பகத்தாளென்
சென்னிபிரியாத்திரு.

(120)

இது மகடேஉப் பொருட்டன்மை. இது னுள், பொன்னிநடுவு—
பொருள் என்ற திரண்டாற்றிடைக் கண்வளர்ந்த நம்பெருமாள். திணை—
இதுவுமது. துறை - பெண்பாற்கடவுள்வாழ்த்து.

முப்புரி னான்மார்பினை முக்கோல்கைக்கொண்மீளான்
பொய்ப்புலனை ~~பொறை~~பொறையுடையான்—மெய்ப்பொருளைச்
சேவிக்குதன்னுணர்வான் சிதிவாதன்றமியே
ஒவிக்கருள்புரிந்தாள்வான்.

(121)

இஃது ஆடே மக்கட்டன்மை. ஆவியை என்பது ஆவிக்கென
இரண்டாவது நாலாவதாயிற்று. திணை - வாகை. துறை - தாபதவாகை;
என்னை? “பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாம, லொருவழிப்
படுப்பது தொகைநிலைப் புறனே”, “மனத்தினை யொருவழி நிறுப்பது
பொறையே”, “நிறுத்திய மனத்தினை நிலைநிசி யாமம், குறித்த பொரு
ளொடு கொளுத்துத னினைவே” என்ற முறையே தொகைநிலை பொறை
நிலை நினைத லென்னு மூன்று மிப்பாட்டினுள்ளே கூறினமையான்
“அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமும்”என்னுஞ்ஞாந்திரத்துள் ‘நாவிரு
வழக்கிற் றுபதபக்கமு’ மென்னு மெட்டனுள் தவஞ்செய்து யோகம்பயில்
வார்க்குரிய விம்மூன்றும் வந்தமையா லெனக்கொள்க.

கரையிற்றருண்கண்ணார்கொம்மையிள முலையார்
வார்புருவத்தார்திலகவாணுதலார்—காரகத்தெம்
மால்வரையாரெண்ணிறந்தமாதருணின்னாற்குறித்த
கோல்வனையாராரிறைவகூறு.

(122)

இது மகடேஉமக்கட்டன்மை. கரையிறு - கூரியபல். உண்கண் -
மையுண்கண். கொம்மை - திரட்சி. இளமை - மேனிவனப்பு. வார்
புருவம் - நீண்டபுருவம். கோல்வனை - திரண்டவனை. வாணுதல் - ஒளி
பொருந்திய துதல். பகுதி - சேட்படை. துறை - அறியாள்பொன்
மவனினையேசேட்டல்.

வள்ளுகிருந்தோலடியஞ்செவ்வாயும்வார்கிறைகூர்
புள்ளியுமெங்குட்டுமுறுபொற்பினதா—மொள்ளியரை
மாறிவருவாகியவைவென்றமகிழ்மாறா
ரேறிவருவெள்ளோதிமம்.

(123)

இஃது உயிருளதா யியங்கு மஃறிணைத்தன்மை. வள் - கூர்மை.
தோலடி - என்பில்லாத அடி. புள்ளி - பொறி. நினை - பாடாண் பொது
வியல். துறை - அன்னவாழ்த்து. என்னை? பாலறிமரபிற் பொருநர்
கண்ணும் வாகைத்திணையுட்கூறிய சூத்திரம்போல வென்றி கூறு து
அன்னத்தினது தன்மைகூறியதனும் வகைதல்லாம் பாடாணாத
லாலு முணர்க.

பரிபரைத்தாய்த்திணிவயிரம்பயின்றுநிலங்கினைமுதற்றாய்
விரிகினைத்தாய்ப்பசுந்தழைத்தாய்வினைமலர்த்தாய்விழைகனித்தாய்ப்
பெரியகதிரவன்மறைந்தபிழம்பிருட்குமுறங்காது
வரிவளையூர்புனற்குருகூர்மகிழ்மாற்திருப்புளியே.

(124)

இஃது உயிருளதாகியியங்கு வஃறிணைத்தன்மை. இவைவயிரண்டுங்
கடவுட்டன்மையுடைத்தாயினு முலகின் கட டோன்றும் வடிவ மஃ
றிணைத்தன்மையவாதவி னிங்ஙனம் கூறுவதாயிற்று. நினை - இதுவு
மது. துறை - தாவரவாழ்த்து. பா-தாவுகொச்சகக்கலிப்பா. இருள் -
ஆகுபெயர்.

ஆதார்பிடத்தமர்ந்தயர்ந்தபாதசெடி
மீதாயமுந்தமிதித்துநிமிர்நாட்டுணைத்தாய்த்
தாழ்ந்தது திக்கையினைத்தாவிருகைபற்ற
வாழ்ந்தபகுவாயகத்தோங்குநாவின்
வளைபெயிற்றுக்கூர்ந்கொட்டுவான்பிடர்வீழ்கற்றை
யுளைவனப்பிற்பாங்குயர்செவித்தாயொண்கருக்கி
னூழொன்றியசீர்த்தோழேற்றமுறுமாளியின்மே
லாழங்குடைத்தாபதன்மேற்கொள்ளியதாய்
நான்நலைப்போ திகைத்தநானீநர்வண்புளிக்கிழ்த்
தோன்றுதிருக்காவணக்கற்றான்.

(125)

இஃது உயிரிலஃறினைத்தன்மை. இது பத்தடியான்வந்த பஃ
றொடைவெண்பா. திணை - இதுவுமது. துறை - மதலைவழித்து.

ரீண்டசெவியுறவினீள்புருவத்திம்பரொளி
கூண்டுபயநோக்கமுங்கைக்கொண்டதாம்—பாண்டவர்தர்
தேர்ப்பாகனானசிறுபுவியூரானுலகங்
காப்பான்றன்மால்வரையாள்கண். (126)

இது சினைத்தன்மை. உபயநோக்கம்—அருணைக்கமு மருணைக்க
மும். பகுதி - சேட்படை. துறை - கண்ணயப்புரைத்தல்.

கைச்சிரத்தா னுந் துதிப்பக்கன் றினராகந்திறந்து
பச்சிரத்தமுண்டியி ருண்பான்மைத்தே—வச்சிரத்தாற்
குன்றெறிந்தானு ம்பரவுங்கோயிலான்பாரதப்போர்க்
கன்றெறிந்தவன்சக்கரம். (127)

இது வினைத்தன்மை. ஆகம் - மார்பு. திறத்தல் - பிளத்தல்.
பச்சிரத்தம் - குளிர்ந்த ரத்தம். அன்று - முற்காலத்து. குவ் வருபு
மயக்கம். திணை - வாகை. துறை - திகிரிவென்றி.

பூரித்துடலம்புளகித்திடப்புலமை
சீரித்துயிர்தளிர்ப்பச்சேர்துருகும்—பாரித்த
முத்தமிழ்மாரண்ஞானமுத்திரைக்கைகண்டுதொழு
முத்தமராய்வாழ்வாருளம். (128)

இது பண்புத்தன்மை. பூரித்தல்—தடித்தல். புளகித்தல்—உரோமஞ்
சிலிர்த்தல். புலமை - அறிவின்றன்மை. சீரித்தல் - இடைவிடாமற்
பழகுதல். தளிர்ந்தல் - தழைத்தல். சேர்துருகுதல் - பரத்துவ
சொருபத்தை யோகித்துக் குழைதல். பாரித்தல் - விரித்துரைத்தல்.
முத்தமிழ்—சித்தசித் தீச்சுர மூன்றுங் கூறுந் தமிழ்; அது திருவாய்
மொழி. உளம் - ஆன்மஞானம். முத்தமிழ்மாரண் ஞானமுத்திரைத்
திருக்கையைக் கண்ணினுற் கண்டுங் கையினுற் றொழுது முத்தமராய்
வாழ்வாரது ஆன்மஞானமான துடலந் தடித் துரோமஞ் சிலிர்ப்பப்
பரத்துவஞானத்தோடும் பயின்ற பரத்துவசொருபத்தை யோகித்துக்
குழையு மெனக் கூட்டுக. திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினிற்
பாவல்.

உற்றபாமேட்டிமுதலோங்கியவைம்பூதநிலை
பெற்றுளதாய்ச்சோதிப்பிழம்பதாம்—பற்றிலர்பே
ரானந்தமெய்துவதாமாதியிடையென்பவுடன்
ருனந்தமில்லான்றலம்.

(129)

இஃது இடத்தன்மை. பாமேட்டி முதலாய வைம்பூதமாவன:—
பாமேட்டி, புமாண், விச்சுவம், நிவிர்த்தி, சருவன். இது பாம்பதமாகிய
இடத்தன்மை. திணை - பாடாண்பொதுயியல். துறை—புலவரேத்தும்
புத்தேணுவாழ்த்து. புலவர் - நித்தியசூரியர்.

வழுவாணமிசைந்தீர்த்தண்புனற்பொன்னி
சூழாமணிமாடஞ்சூழ்ந்துளதா—வாழ்மறையோர்
வேதவொலியும்விழாவொலிபுகூர்த்ததைத்தா
நாதனரங்கநகர்.

(130)

இதுவும் இடத்தன்மை. திணை - இதுவுமது. துறை . நகர்
வாழ்த்து.

தேவும்புலனமுந்திரண்டமன் லுயிர்
யாவும்யாவருமிறந்தொடுங்கியஞான்
றொருபெருந்திருமா லுந்தியங்கமலத்
தருள்பகிரண்டகோடிகளா ளுமவற்று
ளொன்றய னுலகா தியாயவிரோழி
னயனிலைமேருநடுக்கொள்பூலோக
நவகண்டமதாநாவலந்தீவொடு
முவரொன்றியநீருடைக்கருங்கடலொடு
மேழ்பெருந்தீவுமேழ்பெருங்கடலும்
வாழ்வுடைத்தாகியும்வானவர்வைகு
மேம்பூதலபிடையிடுதிசிரிக்
காமர்மால்வரைகடந்தள்ளிருளா
யண்டபித்தியினகத்தண்டகோளகைக்கிழ
மண்டுமாழ்புனற்குமேல்வடக்கொடுகுணக்கெதி
ரைப்பதுகோடியோசனைத்தெனவளவை
யும்பரோடிம்பருமுணர்வுறவுணர்வான்

றிதறுபான்மையிற்றெருட்டும்

போதமுற்றோங்கியபுராணசித்தமதே.

(131)

இதுவும் இடத்தன்மை. திணை - இதுவுமது. துறை - போண்ட வாழ்த்து. இதனுள், தே என்றது அன்னியதெய்வங்கள். புவனம் - இருநூற்றொருபத்தநாலு புவனமும். யாவும் யாவரும் - அஃறிணைகளும் உயர்திணைகளும். மேருநடுக்கொள்பூலோகம் - மேருவைத் தனது மத்திமத்தே தாங்கிக்கொண்ட பூலோகம். வானவர் வைகுமேமபூதல மிடையிடுதிசிரிக் கராமர்மால்வரை - கடவுளர் அரமகளிரோடு மின்ப மெய்திவைதும் ஏமபூதலத்தை நலதண்ணீர்க்கடற்றூர் தனக்கும் நடுவாகவைத்த சக்கரவாளகிரி பெண்ணு மழகிய பெரிய மலை. மண்டுமாழ் புனல் - கொப்போதகம். வடக்கொடு குணக்கெதிர் என்பது வட திசைக்குங் கீழ்த்திசைக்கு மவற்றிற் தென்திசைத் தென்றிசைக்கும் மேற் றிசைக்கு மென்பதாம். புராணசித்தம் - ஆகுபெயர். ஒழிந்த அகலமு முரையிற்கொள்க. பா - நேரிசையாசிரியம். எனவு மென்னு மீம்மை யெச்சவும்மைபாதலாற் காலத்தன்மைபு முள.

ரித்தமாய்முன்றுநெறித்தாயிலவ முதல்

வைத்தபான்மைக்குரித்தாமாண்பிற்பே - பத்திசிரிச்

செங்கண்மாலுந்தியின்மேற்செங்கமலத்தோன்முதலா

மங்கண்ஞாலம்புகழ்காலம்.

(132)

இது காலத்தன்மை. இதனுள் மூன்றுநெறியென்றது இறப் பெதிர்வு நிகழ்வு. இவை முதலியனவும் முறையே பிரமகற்பமீறாக வுணர்ந்துகொள்க. திணை - பொதுவியல். துறை - பருவவாழ்த்து. (க)

தன்மையலங்காரம் முற்றும்.

உவது உவமையலங்காரம்.

92. உவமையின்வகையேயுணருங்காலை
விண்பயனுறுப்புருவேன்றநான்கினுந்
தமிழ்நிகழ்ந்துந்தம்மின்விரவியுங்
காதல்சிறப்பேரலன்வலியுடனீழி
போதியவைந்துமுறுநிலைக்களா
யிருதிணையம்பாவிவற்றொடுமயங்கிய
முதலொடுகிணைகளின்முறைமையிற்றிழந்து

வகை - 4.

களை - 5.

மயத்தி

முதல்சின்னவினகுணமின்றியமுயர்ந்தும்
பெருமையுஞ்சிறுமையும்பெற்றியிற்சிறந்து
மென்மெய்ப்பாட்டினெழில்பெறமரிஇ
யகத்தினம்புறத்தினுமமர்தருநெறித்தா
யுரனுடையுரவோருளங்கொளமுதனூல்
வான்முறைபுணர்க்குமாண்பிற்றாகும்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே உவமையென்னு மலங்காரத்தினது
பொதுவிலக்கண முணர்—ற்று.

(இ-ன்) உவமையென்னு மலங்காரத்தினது கூறுபாட்டை யாராய
மிடத்த வினையும் பயனு முறுப்பு முருவு மென்னு நான்கும் காரண
மாகத் தோன்றுவனவாகியும், அங்ஙனம் தோன்றுவன பொரு
பொருளோ டொருபொரு ளுவமஞ்செய்யும்வழி யொன்றேயன்றி யிரண்டு
மூன்று விரவுவனவாகியும், காதலுஞ் சிறப்பு நலனும் வசிய மவற்றோடுங்
கிழக்கிடம்பொருளுமாகிய வைத்தார் தமக்கு நிலைக்களனாகியும், உயர்
நிலைக் குயர்நிலையு முயர்நிலைக் கன்றினையு மன்றினைக் கன்றினையு
மன்றினைக் குயர்நிலையு மாண்பாற் காண்பாலு மாண்பாற்குப் பெண்
பாலும் பெண்பாற்குப் பெண்பாலும் பெண்பாற் காண்பாலும் ஒருமைப்
பாற் கொருமைப்பாலு மொருமைப்பாற்குப் பன்மைப்பாலும் பன்மைப்
பாற்குப் பன்மைப்பாலும் பன்மைப்பாற் கொருமைப்பாலு மயங்காதும்
மயங்கியும், முதற்கு முதலும் முதற்குச் சீனையும் சீனைக்குச் சீனையுஞ்
சீனைக்கு முதலுமாகப் பிறழாதும் பிறழ்ந்தும், முதலுஞ் சீனையும்
சீனையுங் குணனு மின்றியு முவமங் கூறுவனவாகியும், பொருளினு
முவம ளுயர்ந்து மிறப்பவுயர்வு மிறப்பவிழிபு முவமிக்குங்கா லின்ன
வாகச் செய்யாது கேட்போர் மனங்கொள்ளும்படி சிறப்பிற்றிராவாகிச்
சேர்தலிபுச்சிறந்தும், எட்டு மெய்ப்பாட்டினெடுங் கூடி யழகுபெறு
நிலைமைத்தாகி, அகப்பொருளினும் புறப்பொருளினுஞ் சென்று
பொருந்துநெறியை யுடைத்தாய்க் கற்றுவல்ல அறிவுடையோ ரறிவிற்குப்
பொருந்த முதனூல் வாலாற்றமுறைமையிற் றிரியாது சேர்க்கப்பெறும்
பெருமையை யுடைத்தென்றவாறு.

இதனுள் நான்கினுமென்ற வுய்மை யெச்சவுய்மைபுகலா னவை
நான்குமே காரணமாகியவற்றோடுஞ் சொற்பொருள் காரணமாகவும்

உவமை பிறக்குமென்றவாறு. அவை மேற் கூறப்படும். மயங்கியும் பிறழ்ந்து மென்பது எதிரதுபோற்றுந் தந்திரவுத்தி. இவற்றிற்கெல்லாம் உதாரணம் உரைநடையானுஞ் செய்யுண்டையானும் வருமாறு:—

புலியன்ன மறவனென்பது வினையுவமம். 'மாரியன்ன வண்மை யென்பது பயனுவமம்' 'துடியன்ன விடை'யென்பது உறுப்புுவமம். 'செவ்வானன்ன மேனி'யென்பது உருவுவமம். 'செவ்வானன்னமேனி'யென்பது வண்ணமொன்றுமே பற்றி யுவமஞ்சென்றது. "ஊர்த்ததேறே சேர்த்தோளுமையே, செவ்வானன்னமேனியவ்வா, நிலங்குபிறையன்ன விலங்குவால்வையெயிர்" றென்பது வண்ணத்தோடு வடிவும் பற்றி யுவமஞ் சென்றது.

வள்ளைக்கொடியிசைபாய்மைக்கயல்போல்வார்குழையி
ஹுள்புக்குலாவருமையுண்கண்ணாய்—புள்ளார்
வகுளரம்புயன்வரைமேல்வான்பிறைக்குன் செங்கை
முகுளாததென்னோமொழி.

(133)

இதனுள் வினையு முருவு முறுப்புமாகிய மூன்றுவமையு மொரு பொருட்கண்ணே பிறிதொருபொருளுங்கூடி வந்தவாறு காண்க. இவை விரவுவமை. பகுதி - நாணநாடல். துறை - பிறைதொழுகென்றல்.

நி வேக் டுள ன்,

"பாவையன்ன பலரானி மாண்கவின" எ-து மகளிகட்சென்ற காத லுவமைக்கு நிலைக்களனாயிற்று. 'என்னுனை' யென்பது மது. "முரசு முழங்குதானே மூவருங்கூடி, யாசவையிருந்த தோற்றம்போலப், பாணி பற்றிய பயனுடையெழாஅற், கோடியர்தலைவகொண்டதறிந்" என சிறப்பினுற்பெற்ற வுவமமாதலிற் சிறப்புநிலைக்களனாயிற்று. உலகத்து ளியல்புவகையானன்றி விகாரவகையாற் பெறுஞ் சிறப்பு 'ஒவத்தன்ன விடனுடைவரைப்பின்' எனபுழி அந்நகரின் செயற்கைநலக் தோன்றக் கூறினமையின் நலனுநிலைக்களனாயிற்று. நலனென்பது அழகு. 'அரிமா வன்னவண்ங்குடைத்துப்பிற், திருமாவளவன்மெவ்வர்க'கென ஒருவன் வலிநிலைக்களனாயிற்று. "அரவுதங்குமுகியி னுதலொளிகாப்ப" என்றது ஒன்றினிழிபுதொன்ற வுவமித்தலினிழிபுநிலைக்களனாயிற்று.

குமரனையா னுங்குறமகளன்னுள்

மமார் குழாமெனக்கண்டன்பர்—தமரணங்கே

நின்றிறைஞ்சுமாயோனே நின்றவூங்கி தன்முன்

சென்றிறைஞ்சுவாரீ திரும்பு.

(134)

இதனு ளுயர்திணைக் குயர்திணையும் ஒருமைப்பாற் கொருமைப்
பாலும் பன்மைப்பாற்குப் பன்மைப்பாலும் ஆண்பாலுக் காண்பாலும்
பெண்பாற்குப் பெண்பாலும் வந்து திணையும் பாலு மயங்கா துவமை
யாயிற்று. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - இயைபெடுத்துரைத்தல்.
நகாடைந்தமைகூறலுமாம்.

“மகிழ்வார்க்கு மல்லார்க்குந், தாயாகித் தலையளிக்குந் தண்மிறை
யூரனீ,” “கலங்கவிழ்ந்தநாய்கன்போற் களைதுணைபிறிதின்றிப், புலம்பு
மென் னிலைகண்டும் போகலனே பென்றியால்” என்பனவிவை யாண்
பாற்குப் பெண்பாலும் பெண்பாற் காண்பாலு மயங்கிவர் து வ மை
யாயிற்று.

அரிக் குழாமன்னவடலாக்கர்வாவும்

பரிக்குழாந்தேர்க்குழாம்பாயுங்—கரிக்குழா

மோர்வாளிபட்டுருள்வானோங்குசிலைக்கால்வளிகைக்

கார்வானமாலிமையோர்கண்.

(135)

எனவும்,

பிறைபுராவெண்கோட்டுப்பிணர்த்தடக்கைவேழத்

திறைபுரந்தபொன்னகருக்கிப்பா—ருறைதருவான்

பூணவாவற்றெனமால்பொற்புருடையாட்கிரங்கும்

வேணவாநெஞ்சேயிடு.

(136)

எனவும், வரு மிவற்றுள் உயர்திணையாண்பாற்பன்மைக் கஃறிணையாண்
பாற்பன்மையும் அஃறிணைப் பன்மைச்சினைக் குயர்திணை யொருமை
முதலும் மயங்கிவர் துவமையாயிற்று. வேழத்தைபுடையவிறை - ஈண்
டிந்திரன். அற்றென - அதுபோலுமென, பூணவா - மணத்துட்பூண்ட
ஆசை. வேணவா—வேட்கைப்பெருக்கம். இவ் விரண்டினுண் முன்னது
திணை - வாகைப்பொதுவியல். துறை - வில்வென்றி; அல்லது திணை-
பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்துமாம். பின்னது பகுதி—இரவுக்குறி,
துறை - அருமைகெட்டழிதல்,

முத்தசகைவெம்முலைபோன்மலைகொடியே
யெய்த்தவிடைநுதலுக்கேந்திழா—யொத்ததுதா
னேற்றுருவங்கொண்டரிவாத்தனிரேகூற்றுருவம்
வேற்றுருவங்கொண்டனையான்மெய்.

(137)

இதனுள், பன்மைச்சினைக்குப் பன்மைச்சினையும், பன்மைச்சினைக் கொருமைமுதலும், ஒருமைச்சினைக் கொருமைமுதலும், ஒருமைச்சினைக்கு ஒருமைச்சினையும், பெண்பார் காண்பாலும் மயங்காதும் மயங்கியும்வந் துவமையாயிற்று. இதனுள் முத்தமும் நகையும் முலையும் சாதிப்புகவசனம். பகுதி - சேட்புடை. துறை - தலைவன் டாங்கிக் கவயக்கூறல்.

‘கருநாயிறன்னன்,’ ‘விசம்புதோலுரிப்பனபோல,’ ‘மலைநடந்தனைய,’ ‘அமிர்துபுளித்தாக்கு’ இவை முதலுஞ் சினையும் வினையுங் குணமும் மில்லாதன வுவமையாயின.

“கடல்கண்டன்னகண்ணகன்பரப்பின்,” “மாரியன்னவண்மைத், தேர்வேளாயைக்காணிய,” “தெள்ளமிர்தென்னத்திருந்தியதேமொழி,” “ஏறபோற்பிடுநீண்ட” என்பன உவமையின தயர்ச்சியாற் பொருட் குயர்ச்சியாயின.

“அவாப்போலகன்ற வல்குண்மேற் சான்றோ, ருசாப்போல வுண்டே மருங்கு” லென்பன கழியபெரியவாயினுங் கழியகிரியவாயினுஞ் சிறப்புப் பிறர்வாவுவமையாயின. சிறப்பிற்றீர்வனவு முவமவொழிபிற் கூறப. எண்மெய்ப்பாட்டினும் அகத்தினும் புறத்தினும் வருவன முந்து நூல்களுட் கண்டுகொள்க.

அஃதாஃ ; இதன் முதலுல்கெய்த தெண்டியாசிரியர் பண்புமுதலாகக் காண முன்றென்ப துணர்ந்து மிந்துநுடையா குறப்பினைக் கூட்டிக் காண நாலென்பது உம்மில்லக்கள னைந்தென்பது உம்மிகைபடக் கூறலென்னுங் குற்றமாலாவெனின் ? ஆகாது ; என்னை ? தெண்டியாசிரியர் “வடிவி னாளின் வண்ணத்தின் வருட” மென்னுஞ் சூத்திர ரோக்கி வடிவும் புனிதனுடைக்குமென் றுட்டுகொண்டாரோது மிர் நூலுடையார், உற்றுணரும் பண்பும் கப்புலமும்பண்பு மெனப் பண்ணின வேறுபடக் கொண்டார், அங்குணங்கொண்ட வடிவுபற்றியபண்பு இருனின்

கண்ணும் உற்றுணரப்படும்; வண்ணமாகிய கட்டிலும் பண்பு அவ்வாறு
 ணரப்படாததால் வடிவனைக்கூட்டி நாலென்றார். அன்றியும், “வினை
 பய பெய்யுரு வென்ற நான்கே, வகைபெற வந்த வுவமைத் தோற்றம்”
 எனவு மிக்கருத்தேபற்றி முதலூல்செய்த ஒல்காப்பெருமைத் தொல்
 காப்பியனாகக் கூறினார்; இதற்கதுவுமுந்து நூலாகவின் அவர்கருத்தே
 ‘விர்நூலுடையாரும் உட்கொண்டாரென வுணர்க.

அன்றியும், “விரவியும் வருட மரபின வென்ப,” “சிறப்பே நலனை
 காதல் வலியோ, டந்நாற் சொல்லு நிலைக்கள னென்ப,” “கிழக்கிடும்
 பொருளோ டைந்து மாகும்,” “முதலுஞ்சினையுமென்றாயிரு பொருட்கு,
 துதலிய மரபி னுரிபவை யுரிய,” “உயர்ந்ததன மேற்றே யுள்ளுங் காலை,”
 “பெருமையுஞ்சிறமையுஞ் சிறப்பிற் றீராக், குறிப்பின் வருட நெறிப்பா
 டேடை,” “பெருமையுஞ் சிறமையு மெய்ப்பா டெட்டன, வழிமருங்
 கறியத் தோன்று மென்ப” எனவுங் கூறிய சூத்திரங்களானு மேனையவு
 முணர்க. (எ)

93. அதுவே,

நிறைவினுங்குறைவினுநிகழ்த்துதனெறித்தாய்த்
 துறைதொறும்பழமையும்புதுமையுந்தோய்த்து
 விரியினுந்தொகையினும்விழுமிதினடைபெறும்.

(எ-ன்) இதுவும் அவ் வுவமைக்காலதோர் பொது விலக்கண
 முணர்-ற்று

(இ-ள்) அதுவே-அவ்வகைப்பட்ட வுவமை யென்னுமது, நிறை
 வுவுமை குறைவுவமை பெனப் புலவரார் கூறாததைத் தனக் கிலக்கண
 நெறியாகவுடைத்தாய் வினைமுதலாய் நால்வகைப்பட்ட இடந்தோறு
 முந்த நூற்புலவரார் கூறப்பட்ட தொன்மைத்தாழியும், அதன்பின்னர்
 அவ்வவகைலத்துப் புலவரார் புதுவதுபுதுவதாகக் கூறப்பட்டுவரு
 வனவுமாகப் பொருத்தமுற்று விரியுவுமை தொகையுவுமை யென இது
 திறத்தினும் விழுமிதாக நடைபெறு மென்றவாறு.

விழுமிதினென்று சிறப்பித்தவதனால் இவைகளாகும் இனிமேல்
 வரும் விரியுவுமையினத்திற்கும் பொதுவாமெனவும், இன்னு மவ்வித
 சாரண அவற்றுள் விரியுவுமையுந் தொகையுவுமையும் வினைமுதலாக

“வாய்ந்திருப்பதினும் மெட்டினையும் வாழ்த்தியே
யாய்த்தமிழ்மாறனனியெனப்பேர்—தோய் துனதாற்
காண்டருசீர்மற்றோணியுங்கவிற்புணர்க்க
வேண்டுமோவீங்கிதற்குமேல்”

கமார் நூறுவருஷங்களுக்குமுன் ‘கர்னல் மெக்கன்ஸி’ துரையவர்க
ளால் மிக்க திரவியச் செலவுசெய்துசேர்க்கப்பெற்று இப்போது துரைத்
தனத்தாரிடமிருக்கும் சென்னை இராஜாங்கப்புத்தகசாலையில் இந்நூலின்
காகிதக்கையெழுத்துப்பிரதியொன்றிருப்பது, சில பெரியோர்களுக்குத்
தெரிந்தவிஷயம். கிரந்தமந்தனகடம் (Tamil Museum) என்றபெயர்
வைத்துக்கொண்டு அநேக சாஸ்திரங்களைவெளியிடப்போவதாய் முன்
னுக்குவந்த S. சாமுவேல்பிள்ளை என்பவர், கமார் 55-ஓடத்துக்குமுன்,
தா மச்சிட்ட ‘தொல்காப்பிய நன்னூல் ஐக்கண்டிய’ புஸ்தகத்தில் இந்
நூலைப்பற்றிப் பிரஸ்தாபித்துள்ளார். மகா-நா-நா-ஸ்ரீ சூரியநாராயண
சாஸ்திரியரவர்களும், மகா-நா-நா-ஸ்ரீ செல்வக்கேசவராமுதலியரவர்களும்
நாம் தாங்களியற்றிய தமிழ்ப்பாஷைவிஷயமான நூல்களில் இந்நூலைக்
குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்னையில்வசித்த வைணவவித்வான்களாகிய
மகா-நா-நா-ஸ்ரீ இராஜகோபாலபிள்ளையவர்கள் முதலியோர் இந்நூலை அச்
சிட எண்ணிப் பொருண்முட்டுப்பாட்டால் நின்றுவிட்டனர். முதன்
முதல்வெளியான செந்தமிழ்ப்பகுதியினின்று, காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமார்,
பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களும், முன்பு செந்தமிழ்ப்பத்திராசிரியர
யிருந்த ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்காரவர்களும் இந்நூலை அச்சிடு
வதைச் சங்கத்தின்முதனோக்கங்களுள்ளொன்றாகக் கொண்டிருந்தன ரென்
பது தெரிவித்து. எக் காரணங்களாலோ அவர்கள் எண்ணம் நிறைவேற
வில்லை. இத்தகைய அரியநூல்களை யச்சிட்டுத் தமிழகத்திற்குப் புகரித்து
வரும் தமிழ்ச்சங்கத்தார்க்குத் தமிழபிமானிகள் நன்றிசெலுத்தக்
கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

நூலாசிரியர்.

பெயர்:—இவ் வரியபெரியநூலை இயற்றியவர் திருத்தருகைப்
பெருமாள்கவியுந் திருத்தருகைப்பெருமான் என்றால், திருத்தருகை
பெயர் அம்மூலத்தார் திருநகரிக்குத் தலைவரான ஸம்மாழ்வார் என்று
பொருள். “திருத்தருகைப்பெருமான் தன் திருவடிக்கீழையே” என்பது
அந்தந்த நூல் அப்பிள்ளை அருளிச்செய்த ஸம்மாழ்வார்விஷயமான

நான்கினுமி மெட்டாமெனவுங் கொள்க; என்னை? “நாஷிரண் டாகும் பாஷுமா ருண்டே” என்றாகலின். (அ)

94. அவற்றுள்,

முக்கியப்பொருட்டிற முற்றுதனிதவே.

நித்தியவமை

(எ-ன்) நிறைவுவமையின் திலக்கண முணர்-ற்று.

(இ-ள்) உவமையத்தி னுன்கூறுபாடு முவமையினு முற்றக் காண்பன நிறைவுவமையா மென்றவாறு.

ஆராவமுதமளித்ததிருப்பாற்கடலு

ஹாராயணகைணமீது--நேரிழா

யெப்படியேகண்வளராநின்றானெனுமரங்கத்

தப்படியேகண்வளர்வானும்.

(138)

இது நிறைவுவமை. இதனுள், திருப்பாற்கடலுத னுவமை. ஆரிய ரிதனைப் பூரணவுவமை யென்ப. அங்கனமாதல், அவன் கண்வளரா நின்றதுபோல விவனுங் கண்வளராநின்றானென வினை யு வ மை யும், அவன் றிருமேனி யெப்படியேயிருக்குமென்னும் அப்படியே யிவன் றிருமேனியிருக்கு மெனவே வடிவினோடு காந்தியாகிய பண்பும், அவனைச் சேவிப்பார்க் கச்சேவை காரணமாக முத்தியாகியகாரியம் பயக்குமது போல விவனைச் சேவிப்பார்க்கு முத்தியாகியகாரியம் பயக்குமெனப் பய வுவமையும் உவமையாகிய திருப்பாற்கடலிடத்தும் வினை மு த வி ய நான்கும் பூரணமாகி யுவமை யுயர்ந்தபடியுங் காண்க. எப்படியே கண் வளரா நின்றானெனு மென்பது பிரமன்முதலாயினுர்புராணங்க ளெப்படியேகூறுமென்பதாம். பயவுவமையென்பது ஒன்றன்றொழி லேதுவாகப் பிறக்கும் காரியம். அஃ தெச்சமாயிற்று. நேரிழா யென்பது மகடேஉமன்னிலை. இரண்டாற்றிடையரங்கத்துத் திருமதிட்கூப் பாற் கடனள்ளிடை யாவரண முவமை. திணை-பாடாண். துறை-கண்படை வாழ்த்து.

பனிமதிக்கிரணம்வியன்களாவெட்

பாந்துடல்கதுவுபோர்ப்பாய்மா

முனியுறப்பொழியுமிருண்மதமுடுக்க

முரணிழந்திரியல்போய்வேடர்

குனிதிரைத்திருப்பாற்கடலினைக்கடைநா—

கொதித்தெழுங்கருவிடந்தொடரத்

தனிதனியுலக்கற்றறிவிழந்திரிந்த

தலைமைவானவரைபொத்தனரே.

(139)

இதுவுமது. இதனுள், திருப்பாற்கடலின் கருவிடந் தொடர்ந்து வெண்ணிலவு வியன்களாடுவட்பார் துடல் கதுவியபோர்ப்பாய்மாப் பொழியு மிருண்மத முடுக்கினதற் குவமை. முாணிழந்திரியல்போபவேடரென்பது தனித்தனி பொருவர்க்கொருவ ருதவாது ஒடின தலைமைவானவரை பொத்தன ரென்றவாறு.

'இருண்மத முடுக்கவெனவே பண்பும் வடிவும் வினையுவமையும், அறிவிழந்தெனவே அதனாலய காரியமாதலற் பயனுவமையுமாகிப் பூணவுவமையாவாறு காண்க.

(க)

குறையமை 95. ஒன்றுதியசிலவொப்பது குறையே.

(எ-ன்) குறையுவமையாமா றுணர்-ற்று.

(இ-ள்). உவமேயத்தின்வினை முதலிய கூறுபாடு நான்கும் ஒவ்வாது அவற்றள் ஒன்றுமுதன் மூன்றொப்பது குறையுவமைய மென்றவாறு.

இஃது “ஒரீஇக் கூறலு மரீஇய பண்பே” என்பதன்பாற்படும்.

வாவித்திருக்குருகர்மாறாநின்வண்டமிழென்
னாவிர்கனிமைநயப்பதாற்—தேவர்
மருந்துகிரென்றேமதித்துரைப்பன்முற்றப்
பொருந்துவமற்றின்மையினிப்போது.

(140)

இஃது ஒன்றொத்த குறையுவமை.

வெள்ளைப்பிறைக்கோட்டுவெங்கரியைவென்றவிற்
பிள்ளைப்பெருமான்றென்பேரைவாழ்—வள்ளைக்
குழையாரைத்தோய்த்தகன்றகொற்றவனைக்காய்த்த
பிழையார்பொறுப்பார்பிறர்.

(141)

இஃது இரண்டுபெற்றவுவமை.

பாயுங்கருங்கயல்போற்பாங்கியிவளென்றமருள்
கேயும்படிதாவினதியற்பாத்—தோயும்
புவிநாவல்புகழ்மால்புட்டுழியாள்செவ்விக்
கவினானத்துலவுண்கண்.

(142)

இது தொழில் பண்பு வடிவு மூன்றும்பெற்றொன்று குறைத்த
வுவமை.

“அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் முதற்றேயுலகு”
“மாதர் முகம்போ லொளியிட வல்லேயேற், காதலை வாழி மதி” என்பன
வும் எடுத்துக்காட்டுவனம் எனவும், ஒன்றொத்த குறைவுவமை எனவும்
படும்.

செய்யகமலமுகஞ்செங்கனிவாய்முத்தநகை
வெய்யகளபமுலைமின்மருங்குன்—மொய்யிழாய்
பையரவப்பாயலான்பாடகத்தான்மால்வரைவாழ்
தையலடிமார்தனிர்.

(143)

இதுவுமது. பகுதி - சேட்படை. துறை - தலைவன்பாங்கிக்
கவயவங்குறல். வடநூலார் உலுத்தவுவமை பென்பது மிது.

முந்து நூற்புலவாரற் கூறப்பட்டுத் தொன்றுதொட்டுவரு முவமை
யாவன:—‘புலிபோற்பாயுமறவன்,’ ‘மாரியன்னவண்மை,’ ‘துடிபோற்
சுருங்கு மருங்குல்,’ ‘பவளம்போன்ற செவ்வாய்,’ ‘குறைபடுமதியந்தே
யக்குறுமுயறேய்வதேபோல்,’ ‘நஞ்சுமயிர்தமுமேபோல் குணத்த,’ ‘கரு
மணியம்பாலகத்துப்பதித்தன்ன,’ ‘பொருகயற்கண்’ என்பன முதலியன.

அதன்பின்ன ராகுங்காலங்கடோறும் புலவரற் புதுவதுபுதுவ
தாசுப் புணர்த்தவற்றுட் சில வருமாறு:—

கோழரையகாஞ்சிரைதாம்பழுத்தருகேநிற்பவற்றிற்

குறுகாதாங்குக்

காழிலவாங்கொழுங்கதவிக்கனிகளைச்சேட்சென்றநந்துங்

கவிகண்மார்த்த

முழிலவாய்ப்படைத்தபொருள்பிறர்க்குதவாவுறுத்தரைநீத்

துதிதமான

வாழ்வுடைபெயர்ப்பொன்மனைச்சென்மயிர்தருந்திப்பதிதணிவார்

மார்த்தகமரணம்.

(144)

வாசமொருசிறிதின்றாயினருழ்த்தசெம்மலர்தம்
 மருங்காய்நிற்பப்
 பூசல்வரிவண்டினங்கணீளிடப்போய்வாவிதாம்
 பூந்தேன்மாந்த
 லாசறக்கற்றுணர்ந்தறியாரவைக்களரீத்தேசெலச்சொல்
 பவராய்நுண்ணூல்
 காசறக்கற்றவர்கழகத்தடைந்து நலனுணர்பவர்தங்
 காட்சிமாணம்.

(145)

உற்றவயக்களிற்றிடுமெழியினையாங்கொருபாரந்த
 ளொருவாய்க்கொள்ளக்
 கற்றதுகண்டிருதலைப்புளவற்றிருகைகவர்ந்தெடுப்பக்

பற்குலமுக்கிடருழ்த்தறிவினைவந்தடியிடுநாட்
 பசையதாகப்

பெற்றபொருளினப்பெணி முதலுமிழந்திடருறுவோர்
 பெற்றிமாணம்.

(146)

உச்சவரன்மலைச்சிகரத்துறுகொடிகள்படர்பாங்க
 ருடையவாகும்

பச்சைவேய்ங்கழைத்தலையிற்சுழல்வனவாய்த்தோகைநடம்
 பயிலுநீர்மை

மொய்ச்சலாங்குழற்கழைக்காரிகைபாசம்பூண்டகழை
 முடிமேனின்றே

விச்சைமேதகப்பவுரிகாட்டுவதாமெனக்கவினும்
 விளம்பின்மன்னே.

(147)

காவின்மேற்படுபலவின்கனிகடுவன்கொடுகினைதாழ்
 காமர்வல்லி

மாவின்மேற்படார்த்தன்மேன்மந்திகடாம்வயிற்றிடையே
 மகவைத்தாங்கித்

தாவினொற்றவறுடைத்தாமெனவருவதொடுபோருந்
 தன்மைகூத்த

ரோவில்வான்கழைக்கயிற்றிற்முழவுதழீஇயெதிர்ப்படப்
 தொப்பதாமே.

(148)

வெதிரெதிர்சென்றேபொலிண்டுருதழலவ்வெதிரினையும்
 வெண்ணீறுக்கி
 யெதிர் பொருதற்றிறனறியாச்சந்தனத்தேதம்பொதும்பரையு
 மெரித்தமரர்க்கம்
 பிதிரெனவாழ்ந்திடுகிறியார்வினைத்தசினமவர்திருவின்
 பெற்றதேய்த்துச்
 சதிருடன்வாழ்ந்திடுதலைமைத்தமர்திருவுந்தொலைத்திடுமத்
 தன்மைமானும். (149)

விங்குபாரைக்கழைகண்முள்ளந்தவையுயிர்த்ததழன்
 மிறைசெய்காலை
 யோங்குபுளங்குழைக்குலங்கண்மழைக்குலங்கிண்டுபுனலா
 லொழித்தபான்மை
 தீங்குவினைத்திடுமுதுவருறுமிடரையக்குலத்துட்
 சிறுவர்மன்னர்
 பாங்குபடைத்துளாகருணைமுகத்தவராற்றணித்தருளப்
 பான்மைமானும். (150)

கருநிறப்பருடக்காழ்க்களங்கனிவருளக்காமர்திங்
 கனிகண்மாங்கனிகள்
 பெருமிதப்பலவின்கனிசுவைத்ததன்பின்
 பிடுலாங்காழிலாக்கனியை
 யொருமுகப்படவுண்ககமுறுசுகமாங்
 குபயநூல்களைமுறைமுறையே
 குருமுகத்துணர்ந்தபின்னர்நான்மறைதேர்
 குறிப்பினர்சுகம்பொருவருமே (151)

இவை எட்டும் குருகாமான்மியத்திற் கந்தமாதனச் சருக்கத்திற்
 பாட்டு. இவற்றுள் நால்வகைக்கும் புதுவதா முவமை புணர்த்தவாறு
 காண்க. (க0)

96. உவமைபுமுருபுமேதுவும்பொருளுர் ! விரியுவமை
 தவலருஞ்சிறப்பிற்கும்விரியவையிரி.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே விரியுவமைத் திலக்கண முணர்-ற்று

(இ-ள்) உவமையும், உவமவுருபும், வினை பய முறுப் புருவென்ற நான்கினு ளொன்றும், உவமேயமும் என்னு நான்கும் ஒன்றற் குவமங் கூறுமிடத்துத் தொகாது விரிவன விரியுவமையா மென்றவாறு.

தவலருஞ் சிறப்பிற் றும்விரிவன வென்றதனாற் பெயரு முறையுந் தொகையுஞ் சிதையாமல் வருதல் சிறந்ததென் றுணர்க. அவையாவன:- பவளம்போலச் செவ்வா யென்புழி, பவளம் உவமையெனவும் உவமான மெனவும் பரிம். போல்வென்பது உவமவுருபு. செம்மையென்பது குணமாகியவேது. வாயென்றது உவமேயமெனப்படும். இப்பெயர்-பெயர், இம்முறை முறை, இத்தொகை, தொகை யெனக்கொள்க

சுருங்குவனோபோற்சுருங்கண்கண்னல்போலின்சொற்
சுருங்குதுடிபோற்சுருங்கு—மருங்குல்
பிடிபோலியங்குநடைப்பெய்வனையெனக்கண்டாற்
குடிபோங்குடிபோங்குணம்.

(152)

இதனுள் உவமைமுதலிய நான்கும் முறையே வந்தவாறு காண்க. அன்றியும், வினை பய முறுப் புரு வென்ற நான்குவமையு மிதனகத்து வந்தவாறுங் கண்டுகொள்க. அடுக்குத் துணியின்மேற்று. குணம் - அறிவு. குடிபோமென்றல் தன்னிலையி னீக்குமென்றல். பகுதி-பாங்கற் கூட்டம். துறை - தலைவன்கியத்தல்.

இலகிதழ்போற்செவ்வாயியற்றமிழ்போலின்சொல்
கலகமன்போலவடுங்கண்க—டிலகப்
பிறைபோல்வனோதுதலிப்பெண்ணமிர்தைக்கண்டா
லறைபோமறைபோமறிவு.

(153)

இதுவுமது. இதனுள்ளும் நான்குவமையும் வந்தவாறுகாண்க. துறை - இதுவுமது. இதன்கண் ணடுக்குந் துணியின்மேற்று. அறை போதல் - சேறுதத்தல்.

(கஉ)

புறநா. } 97. உரைத்தநான்கினுளொன்றிரண்டினையு
உவம. } யாப்பினுளிடப்பட்டெஞ்சுதல்தொகையு.

(எ-ன்) ஏனைத் தொகையுவமையிலக்கணமுணர்ந்து,

(இ-ள்) விரியுவமைக் குவமைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட நான்கனு ளிடைப்பட்டன விரண்டனு ளொன்றையாயினும் இரண்டேயாயினும் யாப்பினிடத் திடைப்பட்டுத்தொகுவது தொகையுவமையா மென்றவாறு.

இதனுள், தொகையென்றதல்லது உவமையென்பதபெற்ற தியாதோவெனின், விரியுவமைக்கு முதலே யுரைத்த சூத்திரத்தாற் பெற்ற தெனக் கொள்க.

அம்பவளச்செவ்வாயுமாரிரைவெண்ணகையும்
பைம்பொளசலப்பிணைமுடியின்—விம்பமுடன்
கண்களித்தேந்தி நுமால் நாட்க்காயார்கன்னலிச் சொல்
லுண்களிப்புற்றிலமன்னே. (154)

இஃ துவமவுருபொன்று மிடையிற் றொக்க தொகையுவமை; இத னுள் அம்பவளச்செவ்வாய் முதலிய வற்றிடையிற் போலவென்னு முவம வுருபு தொக்கதனாலறிக. நெஞ்சமே யெனனு முன்னிலையு மெழுவாயு மெச்சம். மன்னும் ஒவும் அகை. பகுதி - இயற்கை. துறை - கிளங் கி வேட்டல்.

நீலம்போற்கண்ணுநிறைமதியம்போன்முடிமும்
வாலமதிபோனுதலும்வண்டிமிர்பூம்—கோலத்
தொடைத்துளபமாலேத்தொழுமாறன்வெற்பிற்
படைத்துளதேன்மன்னுயிர்நன்பா. (155)

இஃ துவமவேதுவென்பதொன் றிடையிற்றொக்க தொகையுவமை.

(இ-ள்) கருங்குவளைபோலக் கரியகண்ணினையும், எல்லாக் கலைகளு றிரம்பின ம தி போ ன் ற செம்முகத்தினையும், பிறைபோல வளைந்த துதலினையும் வண்களாரவாரிக்கு மழகிய தொடையாகிய துளப மாலிகையையுடைய மாயோனைத் தொழு மாறன்றுடிரிவெற்பிற் றனக் குறுப்பாகப் பெற்றுநிற்ப நீகண்டதுளதே ல்லதென் னிலைபெற்ற வுயிரா மென்றவாறு.

இதனுள் நிற்ப நீகண்டது என்னுஞ் சொற்களையும் அஃ தென் னென்னுஞ் சொற்களையு மெச்சமாக நின்றனவாக்கி விரித் துரைக்க. பகுதி-பாங்கற் கூட்டம். துறை-அவ்விடத்தேகல்.

அஃதாக; இதன் முதலுச்செய்த தெண்டியாசிரியர் வினை பய முதலிய வேறுக்கடொருவதே தொகையுவமையென சொல்லவும்

தொண்டியுள்ளார்.

கூற

மாறனாவங்காரம்

இந்நூலுடையாருவமவுருபு தொருவதுந் தொகையுமையென்ற தென்னையோவெனின், அஃதே; நன்றுசொன்னாய்! இவைபிரண்டிற்கும் முதலுலாகிய தொல்காப்பியத்துள் “உவமைத் தொகையே யுவமவியல” என்பதனாலும், அதன்பின்னர் நேமிநாதர் பவணந்தி முதலியோரும் “உவமவுருபிலதுவமத்தொகையே” என்பதனாலும் கூறப்பட்டது.

பவளவாய்முத்தநகைப்பைந்தொடியீருழி
யவளவாய்க்கங்குனெடிதாமோ—துவளருவிச்
சோலைமையார் துணைத்தோளிற்பைந்துளப
மாலேமையாமயிற்ரு.

(156)

என்ப திரண்டிடைபிற்பொருக்க தொகையுமையென்ற; என்னை? பவளம் போலச் சிவந்த வாயினையு முத்துப்போல வெளுத்த நகையினையுமென்னு முடையுருபும் பண்பு மிடையிற் பொருக்கதா லென்றுணர்க. துணை—பெருந் துணை. துறை—கண்டுக்கைசொர்தல்.

கறைவல்லிழியிலவிதழிதழ்
நறைநான்மலர்தானன்ம்
புருவஞ்சிலையுருவம்புய
லுருவம்புரிசுமலெனுமது
பொன்னங்கிரிகொங்கைத்துணை
மின்னென்றுரையிடைகண்டிலன்
எனவாங்குக்
கற்றறிவுடையவென்னிறையினக்கலந்து
ணற்றிருவுறைவிடநண்பா
சொற்றமிழ்மாரன்றுடரிவண்பொழிலே.

(157)

இதுவு மிரண்டு தொக்க தொகையுமையென்ற. இஃதாறடித்தா யொன்றியும் ஒன்றாகும் வரும் வஞ்சித்தனையான், எனவாங்கு என்னுந் தனிச்சொற்பெற்று முன்றடி நேரிசையாகிரியச்சுரிதகத்தாலிற்ற குறளடி வஞ்சிப்பா, பகுதி—பாங்கற்குட்டம். துறை—இயல்பிடங்குறல்.

‘இடைப்பட்டெஞ்சது’மென்ற வும்மையா னிடைப்பட்டித்தொகையு முதலானும் முதலுலக்கறச் சிவையறிகளையுபுய வ ருபெயரானும்

உவமையு முவமவுருபும் விரிந் தீற்றி விரண்டு தொகுவனவு முளவென்ப
துஉந் தோன்றிநின்றது.

கொடிபோல்வடவரைபோற்கொவ்வைபோற்காமர்
பிடிபோலிளமான்பிணைபோல்—வடிவமைந்த
தென்னுருயிரமார்க்கின்னமிர்தன்றிந்தபிரான்
றன்னுகையன்னுடனக்கு.

(158)

(இ-ள்) கொடிபோல னுடங்குகின்ற விடையினையும், வடமலை
போலப் பெருத்த முலையினையும், கொவ்வைக்கணிபோலச் சிவந்தவாயினையும்,
அழகிய பிடிபோன்ற மென்னடையினையும், இளைய மான்பிணை
போல வெருண்ட நோக்கினையு முடைத்தாகிய வடிவா லழகமைந்திருப்ப
தொன்று; தோழி யெனக் குயிர்போலச் சிறந்தவனுமாகி யமார்க்கு
முன்னையா ளமிர்தமிந்தபிரான் நிருநாகையையாட் கென்றவாறு.

இதனு ளீற்றில் விரித்தவிரண்டு செய்துட்கட் டொர்க்கவாறு
காண்க. தோழி யென்னு முன்னிலை யெச்சமாயிற்று. பகுதி-சேட்படை.
துறை - தோழிக் கவயவங்குறல்.

இரண்டுமென்ற வுமமை பெச்சமாதலா ளீற்றின் மூன்று தொகு
வனவுமுள.

அன்னநடைமாடுகக்கணியிழாய்வார்குமந்த
பொன்னசலந்தண்ணிப்பொறுப்பதாய்—முன்னுதித்த
வெய்யாநடுவறக்கொன்றிட்டதைவைத்தென்னுசெங்
கையான்மறைத்தமைபுண்கண்.

(159)

என்பது, அன்னநடைபோன்ற மென்னடையினையு மாடுகக்குப்போன்ற
வெருண்ட நோக்கினையு மழகிய பூணினையு முடையாய்! வாராச்சுமந்த
வாய்ப் பொன்மலைபோலப் பணைத்த முலையானவை தம்மைச்சுமப்பது
மாய்த் தாம் பிறந்து பணைப்பதற்குமுன்னே பிறந்த வுடன்பிறப்பாகிய
தேயாநடுவினை முற்றக்கொன்றவற்றைக் கொல்கவென வெளியில்வைத்து
யானுய்யும்படிக்குன துயிர்போன்ற தோழியைக் காட்டித்தந்த மையுண்
கண்களைக் கைகளான் மறைத்த தென்ன பேதைமையோ வென்றவாறு.

உண்கண்களையென் றோர் சொல் லிறுதி யிரண்டாவது தொக்கு
விரிந்தது. ஒழிந்த சொல்லெச்சங்களும் குறிப்பினால் விரித்துரைத்த
வாறுங் காண்க. பகுதி - இடந்தலை. துறை - நாணிக்கண்புதைக்க
வருந்தல்.

(௧௬)

தொகை 98. இருமையுமொருதொடர்பினுறவியல்பே.

உவமை (எ-ன்) இன்னு மத் தொகை விரி யுவமைகட் காவதோர் விதி யுணர்-ற்ற.

(இ-ள்) அத்தொகையுவமையும் விரியுவமைபு மாகிய விரண்டு தன்மையு மொருசெய்யுளாகத்து வருதலுமா மென்றவாறு. உம்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது.

மொழியமுதமுற்றமுலைமுருளம்வைவேல்

விழிமகிழ்மாறன் றுடரிவெற்பி—லெழின்மயிற்ரு

நன்போதவிழ்குமுல்கார்நண்பனேசெம்மேனி

பொன்போனம்பல்வெண்முத்தம்போன்ம்.

(160)

என்பது, நண்பனே ! மகிழ்மாறன் றுடரிவெற்பி லழகிய மயில்போலுஞ் சாயலுடையாட்து மொழி யமுதம்போலும் ; இளமுலை தாமரைமுருளம் போலும் ; விழி கூரிய வேல்போலும் ; செருகிய முல்லையரும்பவிழாநின்ற குழல் கார்போலும் ; சிவந்தமேனி பொன்போலும் ; வெண்பல் முத்த நிரைபோலு மென்றவாறு.

இதனுள் முன்னையநான்கும் உவமை வுருபு மேதுவு முவமேயத்தை முன்னிட்டேத் தொக்கன. எழின்மயின் முற்றுவமை. பின்னையவிரண்டும் விரியுவமை. போலு மென்னு முவமவுருபிற்றினுகாரம், “செய்யுமெ னைச்சுவீற் றுயிர்மெய் சேறலுஞ், செய்யுளு ளும்முந் தாகலு முற்றே, லுயிருமுயிர் மெய்யு மேகலு முளவே” என்பதனால் முற்றாதலின் உயிர் கெட்டது. “மெல்லெழுத் தியையின் னகார மாகும்” என்பதனால் லகாரம் னகாரமாய்த் திரிந்தும், “னகார முன்னர் மகாரம் குறுகும்” என்பதன லீற்றுமகாரம் குறுகியும், “செய்யு ளிறுதிப் போலி மொழி வயின், னகார மகார மீரொற்றுகும்” என்பதன லீரொற்றுடனிலையாயும், மேலே பகாவொற்று வருதலின் செய்யுளினிடப்பட்டும் வந்த முற்றுப் போன்ம் என்றாயிற்று. “ஐசிரைமாண்பகழியார்தின்வாய்போன்ம் போன்ம்போன்ம், பின்னுமலர்க்கண்புனல்” எனப் பரிபாடலாகிய சங்கச் செய்யுளாகத்தும் பகா மேலே வருதலாற் செய்யுளினிடப்பட்டும் வந்தமை காண்க. இது தொகையிரியுவமை,

இன்னும் வேறுபட வருவனவெல்லாற் தொகையிரியுவமைக்க ணமைக்க. (கூட)

வாழ்த்திருநாமம். இந்நூலாசிரியர் நம்மாழ்வாருடைய ஆஸ்தானகவி ராயராதலால் அவருக்குத் திருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராயரென்று பெயராயிற்று. இவருக்குச் 'சடையன்' என்னும் இயற்பெயருமுண்டு. 'சடகோபன்' என்பது சடையன் எனத் திரிந்ததுபோலும்.

தகப்பனர்:—இவருடைய தகப்பனார்பெயரும் 'திருக்குருகைப் பெருமாள்கவிராயர்' என்பதேயாம்.

ஜாதி:—வேளாளர். 'சேகத்தார்வணிதன்' என்று பாயிரத்திலிருப்பதைநோக்க வேளாளரும் ஒருவகை வைசியவகுப்பிற்கேந்தவரென்பது வெளியாகின்றது. ஆழ்வாந்திருநகரிக்கோயிற் சத்தாவாண உத்வைவங்களிற்படிக்கவேண்டிய 'திருப்பூணிமலை' படிப்பவருக்கு ஏற்பட்ட சுதந்தரங்களைத்தெரிவிக்கும் கோயிற்கணக்கில் திருக்குருகைப் பெருமாள்கவிராயர் என்றிருக்கிறது. அந்தச்சுதந்தரங்களை இப்போது வத்தராயிருப்பு ஆழ்வாரப்பிள்ளை என்பவர் பெற்றவருகிறதிகொண்டு இந்நூலாசிரியர் இவரின் முன்னோராயிருக்கலாமென்று சிலர் நினைக்கின்றனர். ஆழ்வாரப்பிள்ளையின்பந்தவாகிய அமிர்தகவிராயரின்வம்சத்தில் 'திருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராயர்'கள் சிலரிருந்திருக்கின்றனர். சென்னை ராஜாங்கக்கையெழுத்துப்புத்தகசாலையிலுள்ள திருவாங்கத்தந்தையின் பழையபுரையெழுதிவைத்தவர் திருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராயர். இவர் இந்நூலாசிரியரல்லர். இவர் 'மாறன்கோவை' இயற்றிய வேங்கடத்துறைவான்கவிராயர் வம்சத்தவராயிருக்கவேண்டும். இப்பெயரினர் 'O.K.S.' என்ற கவினக்குறியால்வழங்கப்படுகிற திருநெல்வேலிலில்லா வைணவவேளாளவகுப்பைச்சேர்ந்தவரென்று தெரிகிறது.

ஊர்:—திருக்குருகர் என்னும் ஆழ்வாந்திருநகரி. இவற்றிற்குப் பிரமாணம்:—

"பெருவிலம்புசுத்திருக்குருகைப்பெருமா
எருக்குருகர்வருமனைசெழுந்தேன்
மரும்மேழ்சேத்தார்வணிகன்புசுத்த
திருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராயர்
அருகுணத்தடவளர்சடையன்
பொருட்டொடர்வம்புணர்புணையொனே"
(மாறனலங்காரப்பாயிரம்)

99. அவைதாம்,

வெளிப்படை

வெளிப்படைகுறிப்பினும்விழுமிதினடைபெறும்.

குறிப்பு

(எ-ன்) இதுவு மவ்விருவகையுமையின் கூறபாடுணர்—ந்து. 2வயை

கூர்

(இ-ள்) அங்ஙனம் கூறப்பட்ட விரியுவமையுந் தொகையுவமையு
மென்னு மிரண்டும் வெளிப்படையுமங் குறிப்பும மென்னு மிரண்டாய்
விழுமிதாக நடைபெறு மென்றவாறு.

பவளச்செவ்வா யென்புழி இரண்டற்கும் பொதுவாய செம்மைக்
குணத்தை வெளிப்படையாகக் கூறினமையான், குறிப்பின்றியுவமை
கொள்ளப்படுதலானும், பவளவா யெனநின்றவழிப் பவளத்தினையும்
வாயினையுங்கூட்டிச் செம்மைக்குணம்பற்றி யுவமஞ்செய்ததெனக் குறித்
துக்கொள்ளப்படுவதல்லது வல்லென்ற பவளத்திற்கும் மெல்லென்ற
விதழிற்குமுள்ளதோரொப்புமைக்குணங்க ளாண்டில்லை யென்பதூஉம்,
பானல்போற் கருங்கண் ணென்புழியும் இரண்டற்கும் பொதுவாய
கருமைக்குணத்தை வெளிப்படையாகக் கூறினமையாற் குறிப்பின்றி
யுவமையே கொள்ளப்படுதலானும், பானலுண்கண் ணெனநின்றவழிப்
பானலையுங் கண்ணினையுங்கூட்டிக் கருமைக்குணம்பற்றி யுவமஞ்செய்த
தெனக் குறித்துக்கொள்ளப்படுவதல்லது பல விதழினோடும் பலவல்லியுந்
தாதுவுங் கூடிய பரிமளப்போதிற்கும் நீண்டு பிறழ்ந் துலாய்க் குழை
மேற்றாய கண்ணிற்கு முள்ளதோ ரொப்புமைக் கண்ணிலுள்ள யென்பதூஉ
முணர்க. பிறவுமன்ன; என்னை? “சுட்டிக் கூறு யுவம மாகிற், பொரு
ளெதிர் புணர்த்துப் புணர்ந்தன கொளலே” எனறாகவிற் கொள்க.

விழுமிதி னடைபெறு மென்றதனால் விழுமிதாய குறிப்புவமையு
முள. அவையு மேற்காட்டினும்.

பாற்கடல்வெய்யோனிலொளிபாரித்தசோதிவட

நாற்கடலைத்தென்னுரைநன்னாற்கடலாய்—மாற்கடிமை

வாய்ந்தாரீடேறவகுத்தளித்தான் நண்ணளிதார்

தார்தாமெனும்வகுத்தான்.

(161)

இது விழுமிதாய குறிப்புவமை.

(இ-ள்) உலகின்கண்ணையிருந்து நோக்குவார்க்குத் திருப்பாற் கடலின் கடலோன்று முதயதிவாகாணப்போல ஒளியைப்பாத்தின சோதிச்சொருபத்தையுடையான் அவன் யாரொனில் வடமொழியாகிய சுருதிக்கடலைத் தென்னுரை நூற்கடலாக்கித் திருமாலுக் கடிமையாகத் தோன்றினார் பேரின்பமெய்தப் பாடித்தந்தான் குளிர்ந்த வண்டுகள் தாந்தாமெனப்பாடித் தேனையுண்ணும் வகுளமாலிகையை யுடையான் ; அவன் பாமகருணையிருந்தபடியோ ! வெணறவாறு.

இது விழுமிதாய குறிப்புவமையது, இத னுள், திருப்பாற் கடலிற்றோன்று முதயதிவாகான் றனது செய்யமேனியி லாயிரங்கிரணங் களைப்பாப்பி யுலகத்திருளைத்தூத்தி யுலகினுள்ளார்க்குக் கடபடா தி களைக் காட்டி பின்பத்தைப் புரந்தார்போல விவனும் வெண்டிரைப் பொருரைத்துறை மாடத் திருக்குருகூரினிடத்துச் சிவந்தமேனியோமந் தோன்றித் திருவாய்மொழியாகிய வாயிரம் பாடல்களையும் விரித்தத னோயி மனனவாகனத்தினுந்தோன்றித் தன்னை மனோவாக்குக் காயங்க ளாற் றியானித்தும் வாழ்த்தியும் வணங்குவார்மனத்து ளறியாமை யாகிய வந்தகாரத்தை நீக்கிப் பரப்பிரமத்தைக் காட்டித்தருவனென வினையுமம் பயவுமம் வடிவுமம் உறுப்புமம் மென்னும் நான் குவமையுங் குறிப்பினுற் கொள்ளக்கிடந்தமையானெனக் கண்டுகொள்க.

தண்ணளி..... தான் என்பதற்குக் குளிர்மையுடன் கூடியதாய வண்டுகள் பாடித் தேனையுண்ணும் வகுளமாலிகையை யுடையானெனினு மாம். வெண்டிரைப் பொருரைமாடத் திருக்குருகூரோம் அன்ன வாகனமூற் திருப்பாற்கடற்குவமை.

இக்குறிப்புவமை இந்நூலுடையார் யாண்டுப்பெற்றாரெனின் நலமிது புலமை சக்கிரர் “உலக முவப்ப வலனேர்பு திரிதரு, பலர்புகழ் ஞாயிறு கடந்தண் டாஅங், கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி” எனக் கூறிய முருகாற்றுப்படுத்ததுட் பெற்றாராம்.

வாழ்த்தெல்லாம் பாடாணதலால் திணை-பாடாண்சார்ந்த பொது வியல். துறை-பனுவல்வாழ்த்து ; அன்றியும், வாகையைச் சார்ந்த பொது வியலிற்குரிய பாடல்வென்றியுமாம்.

மின்பதிந்தகார்மேனினிண்ணகர்மாலைப்புலவன்
பின்பதிந்துசென்றபெருமானை—முன்பதிந்து
சேவித்தாராளுந்திருநாடுதேவரெனப்
பாவித்தார்க்கெட்டாப்பதம்.

(162)

இதுவுமது ; என்னை ? மின்குடிக்கொண்ட கார்போலுந் திருமகள்
குடிக்கொண்ட மார்பினோடுங் கூடிய கரியதிருமேனியையுடையான்
எனக் குறிப்புலமை கொள்ளக்கிடந்தமையா எனனக்கொள்க. தேவ
ரெனப் பாவித்தார்க் கெட்டாப்பதம் என்பது—கண்டாகன்னனாலறிக.
திணை—பாடாண். துறை—பழிச்சினர்ப்பரவல். (௧௪)

100. உவமேயத்தியலுயர்த்தியபின்ன
ருவமப்பொருளியலுயர்த்திமுடித்தலுங்
கவினப்பொருட்குறிக்கடிநிலையிலவே.

குறிப்புலவர்

(எ-ன்) இஃ தவ்வுவமத்திற் கெய்தாததெய்துவித்தது.

(இ-ள்) முதலே யுவமேயத்தினதுபட்டாங்கை யுயர்த்திக்கூறி,
அதன்பின்னர் உவமப்பொருளினப்பட்டாங்கை யுயர்த்தியுடித்தலும் அவ்
வுவமேயத்திற் குயர்ச்சி குறிப்பினுண்டாம்படி பயனிலை தோன்று
மெனி னீக்கப்படா தென்றவாறு. கவின் ஆகுபெயர்.

முத்திரைக்கைம்மாறன்மொழிந்திருவாய்மொழியே
சத்தியதூலென்பர்தகைசான்ற—மெய்த்தமிழோர்
மேதினிமேலாரணப்பாமெய்த்திருமாலேபானென்
றொதியதூஉமாதியினிலுண்டு.

(163)

(இ-ள்) திருஞானமுத்திரைக்கையினையுடைய காரிமாறப்பிரான்
செம்நாராயணனை பாதத்துவமென்று அவனது சொருபருப குண
விபூதிகளைக்கூறிய திருவாய்மொழியே யுண்மைதூலென்று பெருமை
பூர்த்தியான வாய்மைத்தமிழ்ப்புலவோர் கூறுவர். அத்திருவாய்மொழியே
யன்றி யுண்மைப்பொருளான திருமாலே பாதத்துவமென் றுதிசாலத்
துப் பூலோகத்துக்கு மேலாய சத்தியலோகத்தினுமிருந்து வடமொழி
பாகுப எருதி கூறியதூஉ முண்டென்றவாறு.

எனவே, 'ஆதியாய்ச் சத்தியலோகந் தொடங்கிப் பார்த வட மொழியா யுணர்த்திற்றென்று சுருதியாகிய னூலை மிகச்சிறப்பித்துக் கூறுவானாகித் திருவாய்மொழியாகிய னூலை யுயர்த்திக் கூறாததுபோல வியல்பினாலாய வுமம் கூறினாயினும், மண்ணின்குடத்தோடு பொன்னின்குடத்திற்குண்டாய வேற்றுமைபோல அந்தணரு மேனை மூவகைக் குலத்தோரு மோதுவதாகவும் பார்த்துபோகாதே தமிழ்மொழியா லெவ் வுலகத்தாரும் பரதத்துவத்தையுணரும்படிக்கு மறைவின்றி யிருட்டற வேதசாரத்தை யெடுத்துக்கூறித் தெருட்டிற்றெனத் திருவாய்மொழிக் கேற்றமானதோர் பயனிலை குறிப்பினுற் றோன்றினவாறு காண்க. என்னை? "உவமத் தன்மையு முரித்தென மொழிப, பயனிலை புரிந்த வழக்கத் தான" என ஒல்காப்பெருமைத் தொல்காப்பியனார் கூறிய விலக்கணத்தா னும், "பாரி பாரி யென்றுபல வேத்தி-யொருவற் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்- பாரி யொருவனு மல்லச்-மாரியு முண்டெண் டெலதுபுரப் பதுவே" என்னுஞ் சங்கச்செய்யுளாகிய இலக்கியத்தானு முணர்க. திணை - பாடாண், துறை - பனுவல்வாழ்த்து ; அல்லது வாகைசார்ந்த இயல்வென்றியு மாம், இதுவுங் குறிப்புவுமைப்பாற்படும். (௧௫)

101. பலபொருளொருபொருளொருவயிற்பலவயிறு

போலியில்பொருண்மறுபொருள்விபரீத |

மருட்கைதலைதடுமாற்றம்மிகாரந் |

தடுமாற்றம்மேசமுச்சயிபின்சொ |

னியம்மநியமய்புகழ்ச்சிந்தையும |

மோகமவயவமவயவிமுற்றே |

யேகமாஷ்பந்தாதிபொதுநீக்கலென்

ருகவையைந்தாமதன்விரியே.

(எ-ன்) இதன்முன்னர் உவமையெனத் தொகையா னென்றாய் நின்றது வினை பய முறுப் புருவென்ற நான்கினுடையுடைய யேதுவைந்தா மெனதுமகவமுதலிய வகையின் பாகுபாடுகளெல்லா முணர்த்தியவற்றி னின்றும் விரிந்த வு வ க ம யி ன னு பெயர்வேறுபாடுத் தொகையு முணர்ந்து.

(இள்) அதன் விரி - அங்ஙனம் கூறுபடுத்தின வுலமையின் விரி, பலபொருளுலமையுமுதலாகப் பொதுநீக்குவமையீறாக விருபத்தைந்தா மென்றவாறு.

இவற்றிற்கெல்லாம் எண்ணும்மை தொக்கன. போலியென்பதனை யிறுதிவிளக்காக்கி, இருவயினுங் கூட்டி, உலமென்பதனை மத்தி ம தீபமாக்கி, முன்னும் பின்னும் எல்லாவற்றோடுங் கூட்டி யுரைக்க. என் றென்ப தெண்ணிடைச்சொல் ; “என்று மெனவு மொடுவு மொருவழி, நின்றும் பிரிந்தென் பொருடொறு நேரும்” என்பதனா லறிக. இவை யெல்லாங் சொல்லின்புடியு மிலக்கணத்தனவாதலாற் பெரும் பான்மையும் தம் பெயருள்ளே இலக்கணமும் புலப்படும். அல்லது உம் உரையினுங் கொள்க.

க. அவற்றுள், பலபொருளுலமையென்பது ஒருபொருட்குப் பலபொரு ளுலமையாகாவது. பலபொருளுலமையென்பபொதுப்படக் கூறினமையான், அது ஒன்றுபலகுழீஇய பலபொருளுலமையும், வேறு பலகுழீஇய பலபொருளுலமையுமென விரகூற்றவாம். அவற்றுள், ஒன்றுபலகுழீஇய பலபொருளுலமை வருமாறு:—

எண்ணிற்கடங்காவிளஞாயிறென்றியபோற்
கண்ணிற்கடங்காக்கதிர்விரிக்கும்—விண்ணிற்
பாந்தாமமாதவன்பொற்பாதநினைந்தேத்தும்
வாந்தாம்படைத்தார்வசம்.

(164)

இஃது ஒன்றுபலகுழீஇய பலபொருளுலமை. இதனுள், பாந் தாமம் என்றது பரமபதம். வாந்தாம் படைத்தார் வசம் என்பது மாதவன் றிருவடிகளை யிப்பிறப்பிற் சிந்திக்கவும் வாழ்த்தவும் முற் பிறப்பில் வரம்படைத்தவர்தா மெவர் அவர் கைப்படும்பொருளாமென்ற வாறு.

கொடியுமொருபிடியுங்கொளரவுமின்னுந்
துடியும்புரைமருங்குற்றோகை—வடிவெடுக்கண்
ணென்னுயிர்க்குத்தம்பமதாயிர்தளூர்மால்வரைத்தன்
மன்னுயிரைக்காட்டிமீதித்து.

(165)

இது உவற்பலகுழியிய பலபொருளுவமை. ஒரு பிடி-ஒருகையை விரன்மடக்கின அளவாம். “ஒருபிடி நசுப்பினுட்கே” எனச் சிந்தாமணியி னுக் கூறினமை காண்க. பகுதி-இயற்கை. துறை-பாங்கியையறிதல்.

ஆலம்போற்செவ்வளயில்போலடுங்காலன்
சூலம்போற்காமன்ஞெடுத்தியக்கு—நீலம்போற்
கொல்வான்பிறழ்கட்கொடிக்கிடமாழ்மலமெனச்
செல்வாண்கழகைச்சிலம்பு. (166)

2. இதுவுமது. பகுதி-பாங்கற்குட்டம். துறை-இயல்பிடங்கூறல்.

ஒருபொருளுவமை
யென்பது

2. ஒருபொருளுவமை யென்பது பலபொருட் கொருபொரு ளுவமைகாட்டுவது:—

இமிழ்கிரைநீர்ஞாலத்திருளிரியவான்றோய்ந்
துமிழ்கதிர்வெண்டிங்களுடனெயெஞ்ஞான்றும்
வலஞ்செய்சுவணவடவரைபோன்மாடம்
பொலஞ்செய்மதின்கோபுரஞ்சிகரபந்தி
யிலங்குமதிளாங்கத்தெம்பிரான்பல்புகழைப்
பாடினாற்பாதந்தனைப்பாடிச்சென்னியின்மேற்
சுடினார்க்குண்டோதுயர். (167)

என்பது பலபொருட் கொருபொருளுவமை. பலபொருள்-செம்பொன் மாட முதலியன. உவமை வடமேருவெனும் ஒன்று. பா-ஏழடியான் வந்த பலவிதற்பப் பஃஞெடைவெண்பா. திணை-பாடாண். துறை-பழிச்சென்றப்பணிதல்.

வண்ணவனசமவர்போற்றிருமுகமுகம்
கண்ணுமலாடியுங்கைக்கொண்ட—பெண்ணாசைச்
செந்தமிழ்மாறன்சிலம்பிற்சொந்தகன்மென்பாறுரைக்க
வந்தவனெதிண்ணிபளுவான். (168)

இதுவும் ஒருபொருளுவமை. பகுதி-இதுவுமது. துறை-தனி விரிவிபத்தல்.

௩. ஒருவியிற்போலி என்பது ஒரு தொடர்மொழிக்கட் பல பலவயிற்
வுவமைவந்தா லுவமைதோறும் உவமைச்சொற் புணராத இறுதியி லேவி
லோருவமைச்சொற் புணர்ப்பது:—

வாவித்திரையெறிந்தநித்திலத்தின்மள்ளரெறி
காவித்திரள்சேர்கமலமலர்—பாவைமார்
வெண்ணகையுண்கண்ணனம்போன்மெனத்தோன்றுங்
கண்ணபுரத்தானிமைபோர்கண். (169)

இஃ தொருவயிற்போலி. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்
வாழ்த்து ; நாவொழ்த்துமாம். திரையெறிந்த நித்திலத்தினோடு மள்ளர்
களைகட்டெறிந்த காவிகளுஞ் சேர் கமலமென்க. போன்மெனத் தோன்று
மென்பது போலத்தோன்று மென்றவாறு. ஒழிந்த அகல முரையிற்
கொள்க.

4
பலவயிற்போலி யென்பது ஒருதொடர்மொழிக்கட் பல பலவயிற்
வுவமைவந்தா லுவமைதோறு முவமைச்சொற் புணர்ப்பது. லேவி

பொன்மலைபோலுந்திருமால்புட் குழியாள் பூண்முலைநீர்
மன்னருவிபோலுமணிவடங்கள்—சொன்னதன்மேற்
செக்கர்வான்போலுமெழிற்செம்படாமும்புனைந்தா
ரெய்க்குநூலென்னுமினி. (170)

இது பலவயிற்போலி. எய்க்குநூல்—எய்யாநிற்குநூல். பொன்
மலைபோன்ற முலையின்மேற் பொற்பூணையும் பூட்டி முத்துவடத்தையும்
பூட்டிச் செம்படாத்தையு முத்தரீகமாகப்போட்டமையா னினியிடை
யிறுமென்றவாறு. என்னு மென்பது குறிப்புமொழி. எனவே,
இடையைத் தாங்கி வடமுதலியவற்றைத் தாங்கிப் புடைபெயர்த்துத்
தனத்தைப் பரிசித்து மருங்கணைந்தானும். பகுதி—இடந்தலை. துறை—
மருங்கணைதல்.

5.
6. இல்பொருளுவமையாவது முன்பில்லாததொன்றை யொன் இவ்வி
றற் குவையாக்கி யுரைப்பது:— குறு

உதிக்குங்கருஞாயிறென்றேயுவமை

மதிக்கும்வடமலைமாயோனைத்—துதிக்குந்

திருநாவுடையபிரான்செந்தமிழையோதி

யிருநாவேவாராதிடர்.

(171)

என்பது இல்பொருளுவமை. என்னை? கருஞாயிறு இல்லாத பொருளாதலால் அதனைக் காளமேகம்போன்ற திருமேனிக் குவமைகூறினமையானென்றுணர்க. திணை - பாடாண், துறை - ஒம்படை.

சொன்னவாறென்றுரைக்கக்கூணென்றுணமேரு

வென்னவாழ்வற்றவிணமுலையாண்—மன்னவா

பந்துகழங்கம்மனைகைப்பற்றுசுவென்றின்றெனையும்

வந்துதமிழிக்கொண்டாண்மகிழ்ந்து.

(172)

இதுவுமது; இதனுள் துணைமேருவென்றதனால் வடமேரு ஒன்றல்ல தில்லையால் இல்பொருளுவமையாயிற்று. இவ்வணஞ் சிந்தாமனியினும் “கோணமின்னு மீன்குழ் குளிரீர்மாமிதித் தோற்ற மொத்தே” என வந்தமையா விதனது வேறுபாடுங் காண்க. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - குறிப்புணர்தல்.

6.

ஆயிரம்

சுவமை

சு. மறுபொருளுவமை யென்பது முன்னர்வைத்த பொருட்கு நிகராவதோர் பிற்தொருபொருள் பின்னரு மதன்கண் வைப்பது:—

மாண்குலாமாறாநின்வண்டமிழ்போன்மற்றொருநூல்

காண்கலேனுங்கதுபோற்காண்கலேன—மீண்டும்

புதல்வற்குநுள்புரிந்துபொற்றாணிற்றொன்று

முதல்வற்கிணையாமுதல்.

(173)

இது மறுபொருளுவமை. திணை - பாடாண், துறை - பனுவல் வாழ்ததோடு கடவுள்வாழ்த்துமாம்.

7.

பிரிவு

அவக

எ. விபரீதவுவமையென்பது முன்பி லுவமையாகவந்ததனைப் பொருளாக்கிப் பொருளை யுவமையாக்குதல்:—

மென்றோளெனத்திரண்டவேயினங்கள்வெம்முலை
என்றோவெனக்கோங்கரும்புற—நின்றனவால்
வண்டமிழ்மறன்றுடரிவண்பொழிநுயின்றெனக்கவ்
வொண்டொடியாய்த்தோற்றமுறும்.

(174)

இது விபரீதவுவமை. என்னை? “பொருளே யுவமஞ் செய்தனர் |
மொழியினு, மருளறு சிறப்பினஓ துவம மாசும்” என்ற ராகவின்.
அன்றோ வென்பது அல்லவோவென எதிர்மறையாகி ஆம எனறுயிற்று.
பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை.- பொழில் கண்டுமகிழ்தல்.

அ. மருட்கையுவமை யென்பது உவமைகூறுவான் மருட்கை
வயத்தனாகி பொருபொருட்குக் கூடாதபண்ணினக் கூடுவதாகக்கொண்டு
அதனை பொன்றிற் குவமையாக்கி யுரைப்பது:—

தாகம்பெறதுகர்திர்தண்மருந்துகைத்தழுவின்
வேகம்பயின்றவிதிபோலு—மோகம்
படையாதமாறன்பனிவரைமேலென்றோய்
துடையாதுரீயுரைக்குஞ்சொல்.

(175)

இது மருட்கையுவமை தெண்டியுசிரியர் கூடாவுவமை யென்பது ||
மிது. திர்தண்மருந்து - இனிய குளிர்த வயிர்து. கைத் தழுவின்
வேகம் பயினுதல்—கயந்து தழல்போலச் சுடுங் கோப மிடைவிடாமை.
பகுதி—இதுவுமது. துறை—பாங்கனைநொந்துகூறல்.

க. தலைதடுமாற்றவுவமை யென்பது மேற்றொட்டு முதலே வந்த
வுவமப்பொருளிடையினு மீற்றில் வந்த வுவுமையப்பொருண் முதலினும்
இடையினின்ற வுவுமவுருபு இறுதியிற் றொக்கதும் விரிந்த து மாகப்
புணர்ப்பது:—

மையமருண்கண்காவிவாய்பவளந்தோளினவே
பையவிடைநண்ணுலகல்குல்—பையாவங்
கஞ்சத்திருமா துகாதலிக்குமார்பகத்தான்
றஞ்சைத்திருமான் நனக்கு.

(176)

இது தலைமொற்றவுவமை. இவை யுவமவுருபு இறுதியிற் றொக்கது. “குவவின கொங்கை குரும்பை குழல் கொன்றை” யென்பது மிது. மைபயருண்கண்—கருமைபொருந்திய மையுண்கண். ஐயவிடை துண்ணால்—உண்டில்லையென்று சந்தேகமுற்ற விடை துண்ணிய தூல் போலு மென்றவாறு. ஐயவிடை யென்பதற்கு ஐயனே யென அண்மை விளியா யுவப்பின்கண்ணே மயங்கியதாகக் கூறினானெனினுமாம். பகுதி-இதுவுமது. துறை—இயல்பிடங்கூறல்.

10

மதரா
உலுயு

க0. விகாரவுவமை யென்பது உவமையாகிய தன்மைப் பொருள் களை விகாரம் பண்ணியதாக உவமிப்பது:—

தெள்ளமிர்தத் துள்ளாயதீஞ்சுவையெய்வேதத்

துள்ளவுணர்வையுணர்வினா—லள்ளி

யெடுத்திசைத்ததொன்றெனலாமின்பொருளான்மறன்

றெடுத்திசைத்தவுத்தமப்பாச்சொல்.

(177)

இது விகாரவுவமை. உணர்வை யுணர்வாலள்ளி யென்பது உப நிததச் சொல்லுளிருந்த ஞானத்தைத் தனதுண்மைஞானத்தாற் சொல்லீர்க்கித் திரட்டியெடுத்தென்றவாறு. இரும்பை யிரும்பினாலுத் தென்பதுபோலக் கொள்க. சொல்லெனவே சொல்லு மதனுட் பொருளு மாயிற்று. சொல்லு மதனுட்பொருளும் அமிர்தினுள்ள சுவையையு முபநிடதச் சொல்லினுள்ள வுணர்வையுந் தனது பாம நானத்தா லள்ளி யெடுத்திசைச் சொல்லும் பொருளுமாகத் தொடுத்திசைத்ததொன் றெனலா மென்க இது பனுவல்வாழ்த்து.

11

தமமா
துய
மம்

கக. தமோறுவம மென்பது ஒருபொருள் ஒருகால் உவமையுமாய் ஒருகாற் பொருளுமாகி யொருதொடர்ச்சிக்கண்ணே தமோறிவருவது:—

(திரும
97ம்)

மெய்வேதம்போன்றதுநின்மெய்த்தமிழ்தின்மெய்த்தமிழ்போன்

மெய்வேதமுங்காட்சிமேயதால்—வையகமெண்

னாவலவர்காசிதருகாவிருநின்னிகாரம்

பாவலரிக்காரோபகர்.

(178)

“குருகையம்பதித்திருக்குருகைப்பெருமான்
பொருவில்போன்புடன்புரந்தருள்புதல்வன்
மருக்கமழ்ரோகத்தார்வணிகேசன்
நீருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராசன்
அருடருணத்தவர்புகழ்ச்சுடையன்
பொருட்டொடர்வம்புணர்புலமையோனே”

(மாறனகப்பொருட்பாயிரம்)

“இருக்குமுதற்பனுவினாலியற்றமிழ்தேர்நூலிறனென்னுமேன்மை
யருட்புயலைப்புகழ்புலமைத்திருக்குருகைப்பெருமான் போன்புடருள்
தருக்குவவும்பொழிந்ருகாபுரிவணிகன்சுடையனிறைத்தமிழாற்சாற்றித்
திருக்குருகைப்பெருமான் வணகவிராசெனென்புணைபேர்சிறந்ததொன்றே”
(நீருக்குருகாமான்மியப்பதிகம்)

முதலியன.

மதம்:—வைணவம். இவர், ‘மணவாளமாமுனி’ முதலிய தென்கலை
ஆசார்யரோஷ்டர்களை அலங்காரநூலின்மத்தியில் வணங்கியிருப்பதா
லும், ஸ்ரீநிவாசஜீயர் என்னும் தென்கலை ஆசார்யபுருஷான சிஷ்யராத
லாலும், தென்கலைவகுப்பைச்சேர்ந்தவர்.

ஞானாசிரியர்:—இந் நூலாசிரியருக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரமென்னும்
திசைஷமுதலியசெய்தவைத்த ஞானாசிரியர் ‘ஸ்ரீநிவாஸஜீயர்’ என்பது
‘சிற்குணச் சீநி வாதனின் னருளா, னற்பொருண் மூன்றையும் நலனுற
வுணர்வேன்’ என்னும் மாறனலங்காரப்பாயிரத்தாலும், ‘சிற்குணத்
திருமலைச்சீநிவாதன், பொற்புடைத்திருவடிபொற்றியபுனிதன்’ என்னும்
மாறனகப்பொருட்பாயிரத்தாலும் தெரிகிறது. அன்றியும், மாறனலங்
காரத்துள்ளே இவ் வாசிரியரைச் சில இடங்களில் வாழ்த்தியிருக்கிறார்.
அச்செய்யுள்கள்வருமாறு:—

“முத்திவெனமுதற்சாரணனென்றும்
பத்திவிடாதேபயிலென்றஞ்சத்தியமாய்ச்
செவ்வத்திருப்பதிவாநீசீதிவாதன்பகர்ந்த
சொல்விற்தவமெதுணர்ந்து”

(சாபாலிகத்தியருளம், குரவ்வாழ்த்து)

“முப்புரிநீய்மார்பினுமுட்கோல்கைக்கொண்டோன்
டொய்ப்புலனைவென்றபொறையுடையான்—மெய்ப்பொருளைச்
சேவிக்குதன் னுணர்வான் சீதிவாதன் நமியே
குவிக்கருள்புரிந்தான்வான்” (திருவிவாகம், துறை: தாபதவாகை)

௧௫௦

இது தமிழாறுவமை; என்னை? “தமிழாறுவமை கடிவரையின்றே” என்றாகலின். தெண்டியாசிரியர் இதரவிதரமென்பது மிது. திணையுள் || துறையு மிதுவுமது.

கஉ. சமுச்சயவுவமை யென்பது இதனானையன்றி யிதனையொப் பதினானு மொக்கும் என்பது:—

௧௫௧
சமு
சப
௧௫௨

வண்ணத்தாலன்றிவடிவாலானினு
லெண்ணிற்கமலமுக்கையெய்க்குமே—கண்ணன்
வழியார் துணைமாறன்மால்வரையாய்க்கன்னன்
மொழியார் துணைமாழ்முலை.

(179)

இது சமுச்சயவுவமை, கண்ணன்வழியார்—கண்ணனே பாதத்துவ மெனநிற்கு மார்க்கத்தினையுடையார். துணையென்றது அவர்களுண்மா வுக்குறுதித்துணை யென்றவாறு. மாறன் மால்வரையிலுள்ள தலைவனே! கன்னலினதுபாருபோலு மொழியையுடையாரென்று நீ செ சால் ல ப் பட்டவ ருபயமுலை செம்மைநிறத்தா லொத்ததன்றி வடிவினாலு மளவி னாலு மு ள் ள த் தா லுவமைகுறிக்கின்ற செந்தாமரைமுகையை நீ சொன்னபடியே யொக்குமென்றவாறு.

குறிவழிச்சென்ற ‘பாங்கன் தலைவி தனமுங் காண்பனுவெனநிற் காண்ப துண்டென்பதற்குச் செய்யுள்:—“அரண்மலத்தி, னியலுள வேயிணைச்செப்பு வெற்பாநினதீர்க்கொடிமேல்” என்றதன லறிக. மால் வரையாயென்றதன னில மொன்றென்பதாயிற்று. பகுதி - பாங்கற் கூட்டம். துறை - செவ்விசெப்பல்.

கஉ. இன்சொலுவமை யென்பது பொருளினு முவமைக்கோர் மிகுதி நோன்றக்கறி யுலமேயத்தினு மிகுதியுளவேனு மொப்பதன்றிச் சிறந்ததன்றென்பது:—

௧௫௩
இன்
௧௫௪

ஒன்றாயநின்முகத்ததொண்டமிழ்வேதங்குரவ
னன்றாயநன்முகத்ததவ்வேத - மென்றாலும்
வண்டமிழ்ரோவண்டமிழ்மறைக்கோப்பன்நிமறைத்
குண்டெனலாமோவெறுப்பு.

(180)

இஃது இன்சொலுவமை. இதனுள் ஒப்பதன்றியென்மது ஒப்பன்றி
பெனச் செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது. திணை - பாடாண். துறை -
பனுவல்வாழ்த்து.

கசு. நியமவுவமை பென்பது இன்னதற் கின்னதே யுவமை
பென்று தேற்றேகாரம்பெறத் துணிக்துசொல்லுவது:—

வாய்மைமறையேநினதுவாய்த்தமிழ்மறையின்
வாய்மைதனக்கிணையாம்வாழ்த்துக்கார்—றுய்முலைப்பா
லுண்ணாதமெய்ஞ்ஞானமோங்கியமாறாகமலக்
கண்ணானநின்னிணையாங்காண், (181)

இது நியமவுவமை. வாய்மைமறை - மெய்வேதம். திணை—வாகை.
துறை - தாபதவாகை.

பைம்பொற் துன்றேபணையிளவனமுலை
யம்புத்துணையேயரிமதருண்கண்
குனிசிலையிரண்டேகொடுநன்புருவம்
பனிமாமதியேபழிதீர்நன்முகங்
கொடியேதளரிடைகொண்முவேகுழ
லாடரவிற்படமாமேகடிதடங்
காந்தளின்றிணைமலர்க்கவினேகையும்
பூந்தளிரன்றேபுடைபெயர்மெல்லடி
மாதே,
படர்புகழ்மாறன்பாங்குசன்
றுடரிமால்வரைவளர்தோகையதியலே. (182)

இதுவுமது. பா - பொதுச்சீர் பதினாறுமவந்து நேரிசையாகிரியச்
சரிதகத்தாலிற்ற குறளடிவஞ்சிப்பா. பணையிளவனமுலை - பெருத்த
இளைய அழகிய முலை. அரிமதருண்கண்—செவ்வரிபார்து கண்டார்க்கு
வீருப்பத்தைக்கொடுக்கு மையுண்கண். பகுதி—சேட்படை. துறை—
அவயவக்கறல்.

15. அநியம கடு. அநியமவுவமை பென்பது நியமித்த வுவுமையை விளக்கிப்
புதுபிரிதமோருவமை புணர்ப்பது:—

தேன்கவைவுக்கொண்டோங்கும்கிழ்ச்செல்வாநின்செந்தமிழின்
வான்சவைக்குவான்சவைகொள்வான்கனியே—நான்பகர்தம்
கொப்பாகக்கண்டதுமற்றுள்ளிற்சுவைதெவிட்டா
தப்பான்மைத்தானதுமொப்பாம்.

(183)

இஃது அநியமவுவமை.

(இ-ள்) வண்டுகள் தேனையுண்ணும் பரிமா வகுளமாலிகையை
யுடைய செல்வனே ! நினது திருவாய்மொழியிலுண்டான சொல்லும்
பொருளும் கேட்ட செவிக்கும் ஓதின நாவிற்கும் உற்ற வுணர்விற்கும்
இனிமைதரும் பெரிய வினிமைக்குப் பாம்பதத்துள்ளார் மனோ வாக்குக்
காயங்களால் இனிமைகொள்ளும் பாம்பதநாதனாகிய அக்காக்கனியே
நான் சொல்லுதற் கொப்பாகக் கண்டது ; அஃதன்றி வேறுவமை
குறிப்பேனாகின் முப்பொறிகளுஞ் சுவை தெ வி ட் ட ா த திருவாய்
மொழியேபோலப் பண்ணும் பாடலுமாய் நடைபெறுஞ் சருதியும் அதற்
கொப்பா மென்றவாறு.

அப்பான்மைத்தானதும் என்றது சருதியை. துறை - பனுவல்
வாழ்த்து.

கசு. புகழுவமையென்பது உவமையைப் புகழ்ந்துவழிப்பது:-

16
புகழுவ
மை

விண்ணொருயிர்தளிப்பான்வேலைவாயன்றுதித்த
தண்ணாமிர்தந்தனைநிகர்க்கும்—பண்ணாற்
நிருந்துமறையைத்தமிழ்செய்தேவசன்வெற்பின்
முருந்துநகையார்மொழி.

(184)

இது புகழுவமை. பண்ணாற்றிருந்து மறை—கேதடைத்தாய்க்
குற்றமற்ற மறை ; அது சாமவேதம். மறையைத் தமிழ்செய்தேவச
னெனவே வேதந்தமிழ்செய்தபெருமாள் என னு நாவிறுடையபிரான்
என்பதாயிற்று. பகுதி - இயற்கை. துறை - புனாச்சிபிறுதிக்கட்
டலைமகன் காதற்சிறப்புரைத்தல்.

கசு. நினைதியுவமையென்பது உவமையை இழந்துவழிப்பது:-

17.
நினை
யுவமை

உறைவழித்துக்கைம்மிசைக்கொண்டான்மறவரோச்சின்
மிறைபுரிவேலொப்பெனினுமெலா—நறைபூர்வாழ்.

தேந் துள் பமால்வரைமேற்றுனேதெறுஞ்செயலா
லெந்திழையாள்வன்கண்ணினை.

(185)

இது நிந்தையுவமை. ஒண்மறவர் - கொலைமேற்கொண்டொழுது
மொள்ளிமையுடையமறவர் ஒச்சில்-செலவிடுக்கில். மிறைபுரிவேல்-
கொலையைவிரும்பும் வேல் ; எடுத்தெறிதலையிரும்புவார்தொழிலை
வேலின்மே லேற்றியது காரண காரிய மயக்கம். மறவரோச்சுகிற கொல்வ
தல்லது வன்கண்போற் றுனேதெறுஞ்செய வின்றென்பதனால் நிந்தை
யுவமையாயிற்று. பகுதி-பாங்கற்கூட்டம். துறை-உற்றதுரைத்தல்.

18.
பீமாத
உலக

கஅ. மோகவுவமை யென்மது ஒருபொருளின்மே லெழுந்த
வேட்கைபாலதற்கு உவமையாகக்குறிக்கப்பட்ட வதன்மேலும் வேட்கை
நிகழ்ந்ததாகக் கூறுதல்:-

அம்பவளமொன்றிருப்பவன்புறுமாதொண்டையெனச்
செம்பதமத்தேனெநின்செவ்வாயை-எம்பமுநே
ராதற்கதைவிரும்புமாழியான்கோழியூர்ச்
காதற்சிறப்புடையென்கண்.

(186)

இது மோகவுவமை.

(இ-ள்) ஆழியான் கோழியூர்ச் செய்யபதமத்தினிடத்து விளைந்த
தென்போலுமொழியையுடையாய்! நினது சிவந்த வாயை யதற்கொத்த
அழகிய பவளமுளதாயிருப்பவும் ஆதொண்டையை யொப்பெனநோக்கி
யன்புறுநிற்கு மஃதன்றி யல் வாதொண்டை செய்ய வாயினிறத்தோடும்
வடிவிற்கு மொப்பதால் அவ்வாயினையுங் காதலிக்கப்பட்ட சிறப்புடையே
னெடுங் கூடிய க ண் க ள் அவ்வாதொண்டையையும் விரும்பாநின்ற
வென்றவாறு.

ஆதற் செம்பத மூன்றாவது நான்காவதாயிற்று. அதையும்
என்று மும்மை விரோத்தாற்றொக்கது. விம்பம்-வடிவம். பகுதி-
இடந்தலை. துறை-காதற்சிறப்புரைத்தல்.

19.

பீமாத
உலக

கக. அவயவவுவமை யென்பது அவயவத்தையுமித் தவடனியை
வாளாநே கூறுவது:-

மாதரிலலிதழ்பாண்மாண்பிறேமாதவனல்
வரோருந்துமருந்து.

(187)

இதனுள், மாதரென்ற தவயவி. இலலிதழென்ற தவயவம். பகுதி-
இதுவுமது. துறை-சலம்புனைந்துரைத்தல். புணர்ச்சிமிகிழ்தலுமாம்.

வல்லிக்கொடிமருங்குன்மாதினுக்குமேருமுலை

யல்லிக்கமலமணையதடி—கல்லதாதி

சொல்லும்பொழுதாங்கர்தொன்னகர்செய்ததாயிழாய்

செல்லும்படிக்கெளிதோசெப்பு,

(188)

இதுவும் அவயவவுவமை.

(இ-ள்) வல்லிக்கொடிபோலு மருங்குல்; வடமேருப்போலு முலை;
அல்லியோடுங் கூடிய தாமரைபோலுந் தாள்கள்; பாலோடுங் கூடிய
வதரும் அழல்போலச் சுகம். சொல்லுங்காலத்தில் அரங்கர்சகரமென்றால்
நெய்ந்தூர மாகையா லாராய்ந்தணிந்த பூணியையுடையாய்! நினைது
மாதினுக் கென்னோடும்வரும்படி யெளியதொன்றல்ல வென்றவாறு.
பகுதி-உடன்போக்கு. துறை-அருமையுரைத்தல்.

உ௦. அவயவியுவமை யென்பது அவயவியை யுவமித்து அவய
வத்தை வாளாதே கூறுவது:—

20
அவயவ
உவமை

பொன்னக்கொடியினையபொற்றொடிதன்றாட்சுவடு

மென்னன்புறத்தோன்றுமிங்கிவைக—என்னங்

கடிக்கமலஞ்சோரங்கர்கானிகரங்காளை

யடிச்சுவடுமாங்கவையேயாம்.

(189)

இஃது அவயவியுவமை. அரங்கர்கானிகராக் காளை-அரங்கர்புதல்வ
னாக் காமன்போல்வானாக் காளை யென்பதாம். பகுதி-இதுவுமது.
துறை-சுவடுகண்டறிதல்.

உ௧. முற்றுவமை யென்பது அவயவ அவயவிகளை யொருசெய்யு
ளாகத் தொக்க யுவமிப்பது:—

21
முற்றுவமை
உவமை

பொன்னெடுங்குன்றெனச்செறிந்துபுடைபாரந்தபுளகமுலை
 மின்னெனலாறுநுணுகிடையவேய்புரையுந்தடமென்றோட்
 குளிர்மதிபோன்மிளிர்வதனக்கோமளப்பூங்கொம்பன்னு
 டளர்புரைமெல்லடிச்சுவமிந்தளர்ந்தனவெய்யோன்மன்னோ
 குடதிசைவான்கதிர்சுருக்கிக்கொடித்தேரினோடுமறைந்தா
 னடல்புனைவேடுவர்குறுகியற்றம்பார்த்தாறலைப்பார்
 பொன்புனைபூண்மணிமார்பிற்புரவலவின்றிருவீரு
 நன்குலத்தெய்யில்வைகிறுந்தேன்செந்தினையருந்தி
 மரையதளிற்றுயிலைவகைவைகறைவாய்த்துயிலெழுந்தா
 விரைகமழ்தார்மகிழ்மாறன்மெய்த்தமிழ்ச்சொற்குருகரின்
 முதிர்ந்திரைப்பாலாழியின்வான்முகடுகிஞ்சமுதயகிரி
 கதிர்வருமுன்சேர்தல்கடன்.

(190)

இது முற்றுவமை.

(இ-ள்) பொன்மேருவாகிய மலைகளென்னும்படி சிக்கென்று மருங்
 ககன்ற புளகமுலையினையு மின்னெனத் தருவதாறுண்ணிய விடையினையு
 மூங்கில்போலும் பெரிய மெல்லிய தோளினையு மதிபோல விளங்கு
 முகத்தினையு முடைத்தாய பூங்கொம்பன்னுள் தளிர்போன்ற மெல்லிய
 வடியிரண்டுந் தளர்ந்தன, ஆதித்தனுவ் குடதிசைவாய் வானிற் கிரணங்
 களை யொடுக்கிக் கொடியையுடைய தேரினோடு மறைந்தான், வெற்றியை
 யுடைய வேடுவர்கள் அறறம் பார்த்து வழிபறிப்பர், இனிப் பொன்னி
 னாறசெய்த பூணினையணியு மார்பினையுடைய மன்னனே! இற்றைப்
 போது நீங்களிருவீரு முத்தமகுலமாகிய எங்களில்லிசுண் வதிந்து,
 நல்லதனினோடுங் கூடிய தினையினையுந் ஹய்த்து, மான்றோலிற் றுயி
 லமர்ந்து, வைகறையிற் றுயிலெழுந்து, மணங்கமழாநின்ற வகுள
 மார்பன் மெய்த்தமிழ் பாராட்டப்பட்ட கிர்த்தியையுடைய குருகாபுரி
 யிடத்துப் பெருத்த திரையையுடைய திருப்பாற்கடலின்கண் வானின
 னுச்சியைத் தைவருங் கொடுமுடியையுடைய வுதயகிரியிற் க தி ரோ
 னுதிக்குமுன்ன மெய்துவதே முறைமை பென்றவாறு.

மன்னும் ஓவும் அசை. பகுதி-இதுவுமது. துறை-நெறியிலக்கு.
 பா-வெண்களிப்பா.

உஉ. ஏகவுவமை யென்பது உவமையும் உவமமும் திணை
பான் முதல் திணை பெயர் திணை யென்பன மயங்கா தொன்றாயிருக்கை:—

ஏக
புவ
மை

முற்றவுணர்த்து முதுகாப்பியம்புணர்ப்பா
ஹற்றவர்தங்கண்போன் றுறங்காவா—மிற்பிரிந்தா
னல்லியலார்வந்தனைசெய்நாவிறன்மால்வரைமேன்
மெல்லியலாரின்பவிழி.

(191)

என்பது ஏகவுவமை. இதுவும் பூரணவுவமைப்பாற்படும்.

(இ-ள்) நெஞ்சமே! நன்புலவ ரஞ்சவிசெய்யு நாவிறுடைய பிரான்
வண்குருகூரினிடத்து மெல்லியசாயலையுடையா ரி ன் ப வி ழி யான து
இனிநாமிவரையிலின்கண்வைத்துப் பிரிவோமாகில் அறமுதலிய நாம்
பொருளுமலை கடனாழிமுதலிய பதினெட்டு வருணையு மொழிந்தனவுங்
குறைவின்றி யுணர்த்தப் படுவனவாகும் பெருங்காப்பியம் பாடுதற் குட்
கொண்ட புலவர்கண்போலத் துயிலொழிந்ததோடும் து ன் ப வி ழி யா
மென்றவாறு.

இது, கற்பினு ளில்வாழ்க்கையெனனும் பகுதிக்கண் பிரிந்து
சேய்நாட் சென்று வந்து கடிய தலைமக னவளுறுப்புக்களை வேட்கை
மிகுதியாற் புதுவது புதுவதாகப் பாடிட்டத் தலைமக ளிஃதென்
றுடைத்தென வஞ்சியவழிப் புணர்ச்சியந்தியத்துந் துயிலாததைத்
துயின்று துயிலொழிந்தோன் தன்கட் பிரிதற்குறிப்புளதாகக் குறித்த
வேறுபாடெனக் குறிப்பானறிந்த தலைமகன் முன்னிலைப் புறமொழி
யாகத் தன்னெஞ்சிற் கவள்குறிப்பறிவுறுத்துவான்போல வினி நின்னிற
பிரியேனெனப் பிரியாத தன்குறிப்பினைத் தலைமகட்கறிவுறுத்தல் கவி
யுள்ளும், “மாசில்வண் சேக்கை மணந்த புணர்ச்சியுட், பாயல்கொண்
டென்றோட் கனவுவா ராய்கோற், ரெடிகிரை முன்கையாள் கையாறு
கொள்ளாள், கடிமனை காத்தோம்பவல்லுநள் கொல்லோ” எனத் தலைமகன்
புணர்ச்சியந்தியத்துக் கனவினாற்றியதனைத் தலைவி துயிலொழிந்திருந்
தவன் குறிப்புணர்ந்தனளென்பது முணர்க. அன்றியும், கற்பினுட்
குறிப்பறிவுறுத்த லென்னு மதிகாரத்தின்கண் வள்ளுவரும் “காப்பினுங்
கையிகற் தொல்லாரின் னுண்க, னுரைக்க லுறுவதென் றுண்டு” என்
னுங் குறட்பாவினுட் டலைவன் றன்பிரியாமைக்குறிப்பினைத் தலைவி

கறிவுறுத்தவாறுங் காண்க. இதனுள், தலைவி இஃதொன் றுடைத்தென நாடிண் மடனழிந்ததன்றோ வெனின்? தலைவன்கட் தலைவி விரும்புநல லதுவுங் கட்டுயிற்று. என்னை? “தன்வயிற்காத்தலுமவன்வயின் வேட்டலு, மன்னவிடங்களவழியெல்லா, மடனொழிற்றல்கடனென மொழிப” என்னும் பொருளியற்குத்திரத்தா னுணர்க. முதுகாப்பியம் புணர்ப்பா னுற்றவர்தங் கண்போன் றுறங்காவா மென்றதனால் தோழி கூற்றன்று; தலைவன்குற்றென வுணர்க; என்னை? “இவ் விடத் திம்மொழி யிவரிவர்க் குரியரென், றவ்விடத் தவரவர்க் குரைப்பதை முன்னம்” என்னுஞ் செய்யுளியற்குத்திரத்தான், பெருங்காப்பிய வொழுக்கம் அறிவது பெண்டன்மைக் குரிமையன்மையி னுணர்க. இங்ஙனங்கூறிய விலக்கணங்க ளிறந்தவற்றிற்கு மினிமேல்வருவன வற்றிற்கு மிலக்கணமென வுணர்க.

23.

மாலை

உலகம்

‘உட. மாலைபுலமை யென்பது ஒருபொருட்சுப் பலவுவமை வந்தா லவை யொன்றோடொன் றிடைவிடாது தொடர்ச்சியுடையன வாகப் புணர்த்துக் கடைக்கட் பொருளை வெளிப்படையாகக் கூட்டி முடிப்பது:—

பாற்கடனுண்மால்போலவன்மாசிற் பைந்தொடிபோற்
கோற்றொடியுட்கொண்டகுணமேபோ— னுற்கடலாய்ந்
தாமாறுணர்ந்தாரறம்பிபின்றநாவகலா
பாமாறன்சொன்னதமிழ்ப்பா.

(192)

இது மாலைபுலமை. அறம்—வேதம். உட்கொண்டகுணம்—கருணை. துறை—பனுவல்வாழ்த்து.

தென்னரங்கனுந்திச்செழுமலர்போலம்மலருண்
மன்னுமயன்போலயன்மனத்து— ணன்மறைபோ
னீங்காதொருபொழிற்கண்ணோயியம்போனின்றதொன்று
பாங்காகக்கண்டனன்வெற்பா.

(193)

இதுவுமது.

(இங்) வெற்பனே திருவாங்கேச னுந்தித்தாமரைபோலவும்
அத்தாமரையுள்வையும் பிரமினைப்போலவும் பிரமன்மனத்துட் குடி

கொண்ட நல்ல சுருதிபோலவும் ஒருபொழுதும் நீக்கமின்றி நீகூறிய பொழிற்கண் ணோவியப்போனின்றதொரு பெண்ணுருவத்தைக் காவின் தொருபக்கமாகக் கண்டன னென்றவாறு.

ஒவியம்போனின்ற தென்றான் உயிர் நின்னிடத்தும் உட லங்கு மாக நின்றதென்பது தோன்ற. ஒருபக்கத்தேநின்ற தென்றான் ஆயத்தை நீங்கிநிற்பதுதோன்ற. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - பாங்கள் கண்டமைகூறல்.

உ. அந்தாதியுலமை யென்பது ஒரு செய்யுளாகத்துப் பல பொருட்டுப் பலவுலமை வந்தான் முதலேயுலமஞ்செய்த வுலமேயப் பொருட்பெயரினை யாகுபெயராதல் அன்மொழித்தொகைப்புறத்துவந்த பெயராத லாக்கித் துணித்துநிறீஇ யவ்வுலமேயப்பெயரினை யந்தாதித் துவமானப்பெயராக்கி யுலமவுருபுகொடுத்துப் பின்ன ரதன்மேல்வரு முலமேயப்பொருளோடு புணர்த்து நிகழ்த்துவது:—

குருமணிகுயின்றபொற்குடமெனத்தகைசால்
பருமணிவடந்தோயந்தெழுதருபணைமுலை
முலையெனப்பொடித்ததாமரைமுகைமுகைநெகிழ்
பொழுதுதண்ணறவெனவுறுநர்நன்மார்பத்
நிழுருமான்மதமளாயெழுபுனற்சங்கணித்
துறைவளங்கெழீஇயதொன்மைசான்மாபி
னீங்கிதுபுவனம்யாவையுந்தழைத்தந்
கோங்கியவிராமாறுசமுனியிருக்கை
யாங்கதுதருமமோர்படிவமுற்றனைய
பாங்குறுசக்கரபாணிபேர்புனைபதி
மழைகிழித்தெழுந்தபொன்மாளிகைச்சுளிகைத்
தழைதுகிற்கொடித்திரடாமவெண்மதியகட்
டுறமறுத்தடைத்துவானொரீஇதுடங்க்குருது
முருகார்மொய்ம்ம்கிழ்மாரன்
குருகாபுரியெனக்கூறுநன்னகரே.

(194)

இஃது அந்தாதியுலமை. இதனுள், பணைமுலை யென்பது பணைத்த முலையினைபுடைபாபென வினைத்தொழுகைப்புறத்துவந்த வன்

மொழித்தொகைப் பெயராய் அண்மைவிளியேற்றுத் துணித்துநிறிய
வாறும் முலையென வருபெயரினை யுவமானப்பெயராக் கி, யுவமவுருபு
கொடுத்துப் பின்ன ரதன்மேல்வருந் தாமரைமுகையென்னு முவமேயப்
பொருளோடும் புணர்த்தலுங் காண்க. முகை நெகிழ்பு-முகைநெகிழ்ந்து.
ஒழுகு தண்ணறவென-ஒழுகு தண்ணறவுபோல. வுறநர் - தன்னிடத்
திலே பரிசிப்பார். இழுகு மான்மதம்-பூசும் கத்தூரி. அளாயெழுபுணர்
சங்கணித்துறை - கலந்தோடும் புனலையுடைய திருச்சங்கணித்துறை.
ஈங்கிது வென்றது தமக்கு முன்னுனவிடத்தை. ஆங்கது வென்றது
தமக்குச் செய்ததானவிடத்தை. ஊங்குது வென்றது இரண்டிற்கும்
நடுவான விடத்தை. தாமவெண்மதி-ஒளியையுடைய மதி. ஒழிந்த வகல
முரையிற் கொள்க.

அஃதேல், “அடுக்கிய தோற்றம் விடுத்தல் பண்பே” எனத் தொல்
காப்பியனா ரிதனைக்கூறி மறுக்கவும் இங்ஙனங் கூறுமது மாறுகொள்க
கூற லென்னுங் குற்றமாம் பிறவெனின், ஆகாது; என்னை? அஃ
தொருபொருளோ டொருபொருளை யுவமித் ததற் குவமவுருபுகொடுத்
துப் பிறிதொருபொருளை யுவமித்தல். அதற்குச் செய்யுள், “மதியத்
தன்ன வாண்முகம்போ லும், பொதியவிழ் தாமரைப்புது ப்பூம்பொய்கை”
என்பது; மதியத்தன்ன வாண்முகத்தை யொக்கும் தாமரை யென்றமை
யின் அவை யொன்றினோடொன்று பொருந்தாதென்பதாகருதி மறுத்
தார், இஃ தன்னதன்று. என்னை? பருமணிவடந்தோய்ந் தெழுதரு
பண்புமையினையுடையாயெனத் துணித்துக்கறினமையா என
றுணர்க. “ஈர்த்து நில்ல்தோயு மிரும்பிடித் தடக்கையிற், சேர்ந்துடன்
செறிந்த குறங்கினுட் குறங்கென, மால்வரை யொழுக்கிய வாழை வாழைப்
பூவென” என்பதுபோலக் கூறினான்க. பகுதி-உடன்போக்கு. துறை-
பதிபரிசுரைத்தல். பா-நெரிசையாசிரியப்பா.

6

25.

மெய்யுந் உடு. பொதுநிங்குவமை யென்பது உவமையைக் குறிப்பினு
யெனினுதல் வெளிப்படையானுதல் கூறி மறுத்துப் பொருடன்றியே பொருட்
குவமையாக்கி யுரைப்பது:—

முற்றுணத்தான்மாதர்முலைப்பாலருந்தாத

நற்குணத்தால்வெழுமொருநாள்விளைபுஞ்—சிற்றுணத்தா

தொல் காப்பியத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பாடினது.

இவ்வாசிரியர்; ப்ரிமணவாளமாமுனிகளின் ஆசிரியர் திருவாய்மொழிப் பிள்ளையால் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற திருநகரி உடையவர் (ராமாநுஜர்) ஸந்திதி எம்பெருமானார்ஜீயர்மடாதிபரம்பரையில் 8 (?) வது ஸ்வாமி யாக எழுந்தருளியிருந்தவர்; திருப்பதிமடத்திலிருந் தெழுந்தருளியவர். (மேற்குறித்த பிரமாணங்களைநோக்குக) இவர் திருப்பதியிலிருந்தெழுந் தருளும்போதுகொண்டுவந்த, ஸ்ரீ நிவாஸன்படத்திற்கு நாளிதுவரை நித்தியபூஜையும் உத்ஸவமும் நடத்திவருகிறார்கள். இந்தஜீயர், தாம் வீற்றிருந்தமடத்தைச்சார்ந்த உடையவர்ஸந்திதியை ஜீர்ணோத்தராணஞ் செய்தாரென்பது, பின் வரும ஆழ்வார்திருநகரித்திருப்பணிமாலேச் செய்யுளால் விளங்கும்.

“இவர்தபூஜ ரேதிநாசன்கோயிலை
யுவந்தனைத்தழகுங்கண்டெகிணைக்கிணை
சிவந்தபங்கயமுகன்சீநிவாசமா
தவன்றிரிகோற்கோன்மாதவர்கிரீடமே”

சென்னை ராஜாங்கக்கையெழுத்துப்புத்தகசாலைப் புத்தக அட்ட வணியில் இவரை ஸ்ரீ நிவாஸாசார்யர் என் மெழுகியிருக்கிறது. இந்த ஜீயர் சுவாமி, உபயவேதாந்தப்ரவர்த்தகராயத் திக்குவிஜயம்செய்து வாக்மியாபிருந்தாரென்றசொல்லப்படுகிறது.

இந்நூலாசிரியர்செய்த வேறுநூல்கள்:—1. மாறனகப்பொருளும் அதன் உதாரணம் நூற்றெட்டுத்திருப்பதிக்கோவையும். 2. திருக் குருகாமான்மியம். 3. நம்பெருமாள்மும்மணிக்கோவை. 4. மாறன் கிளகிமணிமலை முதலியன. இவற்றில் முன்னையதைத்தவிர மற்றைய நூல்களெல்லாம் மாறனலங்காரத்தில் உதாரணமாக எடுத்துக்காட்டப் பட்டுள்ளன.

காலம்:—இந்நூல் இவர்காலம் இன்னதென்றதெரியாமற்போன போதிலும், இவர்செய்த மற்றொருநூலாகிய திருக்குருகாமான்மியம் அரங்கேற்றியகாலம் அதிற் குறிக்கப்பட்டிருப்பதால் அதிலிருந்து இவர்கால மின்னதென் றெற்படுகிறது. அச்செய்யுள் வருமாறு:—

மாறனலங்காரத்தில் ௧௪-ம் பக்கம் கெனட்ச்சமரிலைக்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்ட ‘பனிப்பிறை’ என்னும் முதற்குறிப்புள்ள 95-ம்பாட்டு, ‘ஷை திருப்பதிக்கோவையில் ௨௦௮-ம்பாடலாகச் சிறிது பாடபேதத்துடன் காணப்படுவது ஆராயத்தக்கது [பதிப்பாசிரியர்].

லோதா துணர்ந்துணர்த்துமுத்தமமாரற்கிணைபார்
மீதார்மனனவிளம்பு.

(195)

இது குறிப்பால் வந்த பொதுநீங்குவமை. இதனுள், மனனே விளம்பென்பது மாபுவழுவமைதி; என்னை? நாவாகியபொறியினது கிரியையை அந்தக்காணத்தின்மேலேற்றி யதனைக் கூறுக வென்றதனால். நாவாகிய பொறிக்குச் சொற்கிளத்தலுஞ் சுவையறிதலுமாகிய இருதிறத் தனவா மவையிரண்டு மந்தக்காணங்கள்கூடாதேயதற்குங் கூடாததலா னதனை யங்ஙனங் கூறப்பட்டது. “திணை—பாடாண். துறை—“அமரர்கண் முடியு மறுவகை யானு” மென்பதனான் முனிவர்வாழ்த்து.

வாரியைமொண்டோன்வசித்தன்முதலாய
சீரியரினொனஞ்செறித்ததார்—காரிதருஞ்
சேயேயுடையநங்கைசெம்முலைப்பா லுண்ணாதாய்
நீயேநினைக்குநிகர்.

(196)

இது வெளிப்படையாய்வந்த பொதுநீங்குவமை. துறை—இதுவு மது.

ஆகப் பலபொருளுவமைமுதற் பொதுநீங்குவமையீறாக வுவமவிரி யிருபத்தைத்தும் அடைவே காண்க.

(கசு) 26

102. சிறப்பினும்வருஉந்திமுமொன் றுளதே.

சிறப்பு

(எ-ன்) இஃது வமவிரியு ளோதாததாகவொழிந்த தொன் றுணர்-
ற்று.

(இ-ள்) ஒருபொருளைப் பிறிதொருபொருளாகச் சிறப்பித்துச் சொல்லுமிடத் துளவாய்வருஉங் கூறுபடு மொன் றுளதென்றவாறு.

சிறப்பென்பது ஒருபொருளையெடுத் ததற்குச் சிறந்த பல அடை களையு முவமித் தவற்றனே யுவமையாக்கி யுரைப்பது.

துண்கிற்சொடிசுணுடங்குபுவளங்கொழு
வெண்பொன்மாளிகைசலாம்விதிதெண்டியையெழும்
பாற்கடற்பாப்பதாய்வரிபலபயின்மதிண்
மெற்புடநிவந்துள்ளக்குகோபுர்

திருச்செழுவருக
சொன் றுளதே
யுடையது

ன்மவாய்ச்சேடன்மண்டலித்தனனாகிப்
 பைவாய்த்தலைநிமிர்பான்மையவராக்
 கருங்கடன்மொண்டெழுங்கருவிக்கார்மழை
 யொருங்கதனனத்தலையுறப்படிந்ததொடு
 மோங்குபொற்கம்பத் துச்சிமேலதனொளி
 பங்குறவுச்சியிற்பதிதருபானு
 யோகநித்திரைகொளுமுாவோ னுந்தியி
 னைகதாட்டாமரைப்பொருட்டிறைவனைநிகர்
 சினகாக்குருகாபுரியினுட்செவ்வியி
 னனவாதபூஞ்சராசரங்களாக
 வுதிக்குமன் னுயிர்க்கையுவந்தே
 துதிப்பர்நித்தியனனத்துறவுளாரோ.

(197)

இது சிறப்பு வமை. திணை-இதுவுமது. துறை - சினகா

27 வாழ்த்து.

(கள)

இதன் 103. அடையெடுபொருட்கடைபுணர்க்கும்கிரட்டை.

உவமை

(எ-ன்) இதுவும் விரியுளோதாத வொழிபுணர்-ற்று.

(இ-ள்) அடையடுத்த முக்கியப்பொருட் கொப்புமை கூறும் ஒப்புடைப்பொருளிடத்து முக்கியப்பொருளி னடை புலப்படப் புணர்ப் பது மிரட்டையுவமையா மென்றவாறு.

புணர்ப்பது மென்னு மும்மையால் ஒற்றைக்கிளவியும். இரட்டைக் கிளவியுழித்தாகிவருவன கொள்க; என்னை? "இரட்டைக்கிளவி பிரட்டைவழித்தே" என்றாகலின். உவமை யென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றது.

ஈறமல்கியகொழங்காவியைப்பொனள்ளிரவினுரீ
 றெறமல்கியகண்டெயிலாமையன்பர்க்குரைக்கிலான்
 மறைமல்கியசெந்தமிழ்மாரன்வண்குருகர்ப்பொருரைத்
 துறைமல்குசெவற்சிறையிறைநீங்கிற் துயரன்னமே.

(198)

இஃ திரட்டையுவமை; ஈறமல்கியகாவியோ டுறைமல்கியகண்
 ணைப்பதா லறிக. மல்குதல் - பெருகுதல். உறை - துளி. இறை
 நீங்கல் - சிறிது நீங்கல். துயரன்னம் - துன்புறுமன்னம். பருதி -
 ஒருவழித்தணத்தல். துறை - ஒழிம்பெனையோடிப்புகாததல்.

ஊனாறியவிறுகோட்டொருமாவையுறுபுனல்வன்
மீனாறுசெய்வதைத்தீர்த்தபிரான்வடவேங்கடத்திற்
மேனாறிலவிதழைக்கண்டபோழ்திலென்சிறந்தையும்பர்
வானூர்மதிமுகத்தாளிதழாகமதித்திடுமே.

(199)

இஃது ஒற்றைக்கிளவி யிரட்டைவழித்தாய்வந்த வுலவமை ; இத
னுள், தேனாறிலவிதழைக்கண்டபோழ்தெனக் கூறியவழிப் பானமுறு
மிதழென்னுதே இதழென ஒற்றைக்கிளவியாய்க் கூறினமையா னென்
றுணர்க. பின்னர்வந்த விதழ் - அதாம். உம்பர் வானூர் மதிமுகத்தா
ளன்பதன்கண்ணு மிவ்வுலவமை வந்தவாறு காண்க. அது, “கருங்கால்
வேங்கை வியுரு துறுக-லிரும்புலிக் குருளையிற் றேன்றுங் காட்டிலை”
என்னுங் குறிந்தோகைப் பாட்டினுங் காண்க. முன்னர்வந்ததற்கும்
“பொன்காண் கட்டளை கடுப்பச் சண்பின்-புன்காய்ச் சண்ணம் புடைத்த
மார்பின்” என்பதனுட் காண்க. பகுதி - இடந்தலை. துறை - புனங்
கண்டுமகிழ்தல்.

(கஅ)

28.

104. உலவமையுமுருபுந்தொடர்வழிப்பிறிதுமொன்
றுவமையப்பொருட்கடைபுணர்ப்பதுமுள.

(எ-ன்) இன்ன மெய்தான் தெய்துவித்தது.

(இ-ள்) ஒன்று டப் பொருளொழி புணர்ந்த வுலவயுருபிற்குப் பின்
லாகப் பிறிதுமொன். புடைப்பொருண் முக்கியப்பொருட் கடைபாக
முன்னோற் புண கப்பட்டுவருவது முளவென்றவாறு. இஃ திலக்
கியங்கண்டதற் கெ. ண்ணங் கூறியதெனவுணர்க.

அம்பணையவேற ^{புலவக்} ணணங்காலறிவழிந்த
திம்பருணக்கெய்து தாலெவ்வுளா - னும்பரொலாம்
போற்றவருண்மலைப்பொற்றூர்போலாயினையான்
மாற்றமிதற்கென னுரைக்கேன்மற்று.

(200)

அம்பணையவேற்கண்ணென்றவழி யுலமப்பொருளின துருபின்
பின்னர் வேற்கண்ணென வந்தவாறு காண்க. இதற்கு முன்னோர் கூறிய
விலக்கியமாகக் கண்டன யாவையோ வெனின், “துப்புறழ் தொண்டைச்
செவ்வாய்” எனத் திருத்தக்கமாமுனிகள் கூறிய சிந்தாமணியினும்,

“ஆம்பனாறுத் தேம்பொதி நறுவிரைத்-தாமரைச் செவ்வாய்” என்புழித்
 “தேம்பொதிநறுவிரை யாம்பனாறுத் தாமரைச் செவ்வாய்” என இளங்கோ
 வடிகள் பாடிய அந்நிமாலேச்சிறப்புச்செய்காதையினுங் கண்டவை
 யென்றுணர்க. இம்பருனக்கும் என்னு மும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற்
 ரொக்கது. பகுதி-பாங்கற்கூட்டம். துறை-பாங்கன்குழறல். (கக)

29-

மரபுவமை 105. மாபினும்வருவதோர்மாபுடைத்தென்ப.

(எ-ன்) இதுவு மெய்தாததெய்துவித்தது. இலக்கியங்கண்டதற்
 கிலக்கணங்குறனு மாம்.

(இ-ள்) ஒருதொடர்பினு ளொருபொருட்காதல் பலபொருட்காதல்
 உவமைகூறுமிடத் துவமப்பொரு ளொருகுழவினு ளொருமரபாகப்
 பலவுவமம்வருவது மரபுவமை யா மிலக்கணத்தை யுடைத்தென்று
 கூறுவர் சான்றோ ரென்றவாறு.

செந்தாமரைவதனஞ்சேதாம்பல்வாய்நயன
 நந்தாதசெங்குவனோநாடுங்காற்—கொந்தார்
 வகுளம்புனைவார்வரைமயிர்க்கஞ்ச
 முகுளம்புணர்மாமுலை.

(201)

இது மரபுவமை; என்னை? கோடு கொடி சிலம் என்னும்
 நால்வகைப்பூக்களுள் நீர்ப்பூவாகிய குழுவன், க்குளமயென்னு மோ
 ரிலக்கணத்தனவார் தாமரை யாம்பல் குவனோ மெ? சீம் மூன்றினையும்
 முகம் வாய் நயனம் முலை யென நான்கிற்கு மரபுபாருந்துவனவாக
 வுவமம்புணர்த்தலினெனக் கொள்க. இதற் கிலக்கண்கண்டதாவது:
 “கடையாயார் நட்பிற் கழுகனைய தோனை, யிடைநீரவி தெங்கி னனையர்—
 தலையாயா, ரெண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்டனாள் றிட்டதே,
 தொன்மை யுடையார் தொடர்பு” என்பதனுள் ஐரினத்தனவாகிய புறக்
 காழ்ப்புன்மாமேகறி யொழிந்தமரங்கு ளொப்பன் வுளவாயினுங் கூறு
 ராயினாதலான் மரபுவழையாமென வுணர்க. துறை - இயல்பிடங்
 கூறல்.

(20)

30-

106. ஒத்ததுவென்றதென்றொருபொருட்குவமை
 வைத்தனவாயொருதொடர்பினும்வருமே.

(எ-ன்) இதுவு மெய்தாத தெய்துகித்தது.

(இ-ள்) ஒருபொருட் குவமைகூறுபிடத்து ஒருபொருளை யொத் தது ஒருபொருளை வென்றது என் றிருபொருளைக் குறித்தனவா பொரு செய்யுளாகத்துவருவனவு முவமயிலக்கணத்திற்குக் கூடியும் நீங்கியும் வருமென்றவாறு:—

கூற்றுவன்வேல்போன் றுகுகன்வேலைவென்றுகொலை
யாற்றலுமவன்வண்ணமர்வினோப்பத்—தோற்றமுறுங்
கொல்லிப்பாவைக்கிணையாய்நின்றதெவன்கோகனக
வல்லிப்பாவைக்கிணையாவாய.

(202)

இஃது ஒத்தது வென்றதென்றல். ஆற்றல்—பெருமை. தோற்றம்—
பொலிவு. கொல்லிப்பாவை—காமுகரைக்கொல்லும் பாவை. கோகனக
வல்லிப்பாவை—திருமகள். பகுதி—இயற்கை. துறை—இரந்துபின்னிற்றல்.

தெண்ணறவைவென்றுதிரைத்தெள்ளமிர்தையொத்தமொழிப்
பெண்ணரசேமாதவன்றென்பேரைவாய்த்—தண்ணுமப்பூக்
கொய்யாமலாயமுடன்கூடாமலாசலிற்றாள்
வைபாமனின்றதென்னோமற்று.

(203)

இது வென்ற தோத்த தென்றல். பகுதி—இதுவுமது. துறை—
முன்னிலையாக்கல்.

(உக)

107. ஏது துதலியமுதுமொழியினும்வரும்.

32
ஏது துதலியமுதுமொழி

(எ-ன்) விசியுவமையினு என்னு மோ ரொழிபுணர்—ற்று. 2வகை

(இ-ள்) அவ்வுவமையேதுப்பொருளைக்குறித்துமுடித்தற்குப்
பிறிதொருபழமொழியினும் வருமென்றவாறு.

பாம்புகடித்ததற்குத்தேளுக்குப்பார்ப்பதுபோ
லாம்புகழ்மால்சச்சியணிவரைவா—பாம்புகட்டா
லோடத்துணிந்தளித்தானுய்த்தகோர்க்கினுவிவெறி
யாடத்துணிந்தானறிவு.

(204)

இஃது ஏதுநுதலியமுதுமொழியுவமை ; என்னை? “நுண்மையுஞ் சுருக்கமு மொளியுடை மையு, மென்மையு மென்றிவை விளங்கத் தோன்றிக், குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருஉ, மேதுதுதலியமுது மொழி பென்ப” என்றாராகலின். இதனுட் குறித்தபொருண்முன்ன ரொரு முதுமொழியினைவைத்துப் பின்னர்த் தாங்குறித்த பொருளை வெளிப்படையாகவைத்தமையா னெனவுணர்க. பகட்டா லோடத் துணிந்தளித்தானென்பது யானையைக்கண் டியாங்கள் பயந்தோடாநிற்ப அவ்வியானையையும் பொருதற்குத்துணிக் திவஞ்சியிராத் தந்தானென்க. உய்த்தநோய்க்கு-தந்தநோய்க்கு. வெறியாடத்துணிர்தான் என்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. அறிவெனற தீண்டறியாமை. “உழுதவுழுத்தஞ் செய் யூக்கன்று மேயக், கழுதை செவியறிந் தற்றால்-வழுதியைக், கண்டந் கண்ணீ ருதுப்பப் பெரும்பனைத்தோள், கொண்டன மன்றோ பசப்பு” என்பது மிது. துறை-வெறிவிலக்கு. (உஉ)

33

பிதிவெண் 108. பிசியினும்புலப்பிடம்பெற்றியதாகும்.

(எ-ன்) இதன்முன்னர் விரியுவமையி னொழிபுகுறி யிதனுட் டொகையுவமையினதொழிபுணர்-ற்று.

பிசியென்பது நற்பொருள்; என்னெனின்? “பிசியென்ப பொய்யுஞ் சேறும் பேசுந் பொருளும்” என்பதனா லறிக.

(இ-ள்) பிசியென்ற இலக்கணத்தோடும் புலப்படு மியல்பினை யுடைத் தவ்வுவமை யென்றவாறு.

அஃதாவது உவமேயப்பொருட்டுள்ள சினை வினை சார்பு முதலியன வுவமப்பொருட்கண் ணிலையாயினும் அவற்றை யதனோடு சார்த்தி யுவமப்பொருளொன்றையுங்கூற வுவமேயப்பொருளு மேதுவு முவம வருபும் விரிந்து புலப்படுதலாம்.

வருங்குன்றினைக்கடிந்தெம்மன்னுயிரைத்தந்தா
 னிருங்கங்கணக்குன்றிருப்பப்—பெருந்தகைசால்
 செந்தமிழ்மான்சிலம்பிற்செய்நீடித்தருந்த
 வந்ததைபாடுதடுப்பென்மற்று.

(205)

இஃது ஒப்பொடுபுணர்ந்த வுவமத்தானுஞ் சார்பினும் வந்த பிசியுவமை ; என்னை? “ஒப்பொடு புணர்ந்த வுவமத் தானுந், தேன்று

வது கிளந்த துணிவி னுது, மென்றிரு வகைத்தே பிசுவகை நிலையே”
என்றாகலின். இ த னு ள், வருங்குன்றினை பென்றது யானையை
எனவும், இருங்கண்களுக்குன்றென்றது சார்போடு தோளினை பெனவும்
வினையானும் வடிவானும் சார்பானும் உவமவருபுமுதலியனவு முவ
மேயப்பொருளும் புலப்படுவதாயிற்று. ஒழிந்த அகல முரையிற்
கொள்க. பகுதி-இதுவுமது, துறை-களிற்றிதையுதவிக் கறத்தொடு
நிற்றல்.

(உஉ)

109. முக்கியப்பொருட்குமுக்கியப்பொருளுவமை
புணர்ப்பது முதன்மைப்புலனெறிவழக்கே.

34.
முக்கியப்

பொருளுவமை

(எ-ன்) இதுவு மொருவகையா மொழிபுணர்-ற்று.

(இ-ள்) உவமேயப்பொருட் குவமேயப்பொருள்களை யு வ ம மும்
பொருளுமாக்கிச் செய்யுளாகத் தரைப்பனவும் புலவராம்துவழக்கமா
மென்றவாறு. இஃது இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணங் கூறல்.

சீதானேமுத்தனெனத்தேற்றமுற்ச்சிந்தையினுட்
பேதமைபோலற்றபிரர்சையும—பாதகமாம்
பொன்றுவழுக்காறெனப்போயதுபலமைக்
கொன்றப்புறங்கூறலும்.

(206)

என்பது, நெஞ்சமே! நாம் சீமந்நராயனனே யகிலாண்டகோடி பிரமாண்
டங்கனையுஞ் சத்தாவரணங்களையும் பிரகிருதியையும் கடந்து மேலாய
விரசைக்கக்கரையா மு த் தி யை த் தருவதற்குரியனென்ப தாசியன
லுணர்ந்து அறிவுபெற்றதபின்னர் நம்மிடத்து முன்பு நின்ற வறியாமை
போல வகன்ற தொழிந்த அர னய னென்னு மிரு வரை ப்பற் றின
பசையும்; அதுவுமன்றிப் பாதகத்திற் கேதுவா மழுக்காறகன்றதுபோ
லகன்றது அறியற்குப்பொருந்தாப்புறங்கூறலும்; ஆ த ல ா லி னி னா
மீடெற்றேன மென்றவாறாயிற்று.

தினே-பொதுவியல். துறை-முதுகாஞ்சி. எதிர்மறைகளை யுவம
மும் பொருளுமாக்கிய திரண்டானும் பெறுதற்கு இலக்கியம், “இழி
வறிக் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குத், கழிபே ரிரையான்க ளையே”
என்பதனுலாக.

(உஉ)

கிலக்கியம்

110. குவகிராணிநைபத்சயஞ்சிலைபு
தற்குணந்தற்குறிப்புற்புதய்விரோத (11)
மொப்புமைக்கூட்டுமெதுவிலக்குடன்.
மெய்ப்படவிரவுமேதகவுடைத்தே.
வரும 2 வமை2௦

(எ-ன்) அவ்வுவமையலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடுங் கூடி வருமாறு கூறுகின்றது.

(இ-ள்) உருவகமுதலாக விலக்கிற்கு மெற்குறப்படும் பதினொலங்காரங்களுடன் விரவிவரு மவ்வுவமைபலங்கார மென்றவாறு.

மெய்ப்படவிரவும்—பொருள்பெறவிரவு மென்பதாம். மேதகவுடைத்து—பெருமையுடைத்து. (உ-ள்)

111. இவைதத்தமவிலக்கணங்களிற்றிறம்பா
துவமச்சொற்புணர்ந்திறினஃதுவமை,

(எ-ன்) இஃ தவ்வுவமையலங்காரம் பிறவலங்காரங்களோடுங்கூடி வருவதற்கோ ரறிகுறியுணர்—ற்று.

(இ-ள்) இவை—பதினொலங்காரமும், தனக்குத் தனக்கு விதித்த விலக்கணங்களிற் குன்றா துவமவுருபுடனேகூடி யுவமைபார்த்தனம் பெறமுடியுமாயி னவற்றை யவ்வவபெயரானே யுவமையென்று பெயர்கொடுத்து வழங்கப்பெறு மென்றவாறு.

பூந்தண்வ குளாபரணன்புயசயிலம்
வாய்ந்தவருவிவரைமானும்—பாய்ந்ததிரை
தங்கொளிரீர்வையந்தனைச்சூழிருநெத்தம்
பொங்கொளிரேழ்த்தவடம்பூண்டு. (207)

35.
2(ருவக
2வமை

இஃது உருவகவுவமை. இதனை முதலுலகப்பத தண்டியாசிரியர் உருவகத்தின்கண் ணுவமையுருவக மென்றார். அதற்குக் காட்டிய, "மதுமகிழ்ந்த மாதர் வதன மதிய, முதல மதியமெ யொக்கும்" என்ற செய்யுள்கத் துருவகவாப்பாடாகவந் துவமவுருபொடிதுதவினது பொருத்தாததலா னிவாதனை யுவமையி னுருவகவுவமையென்று பெயர்கொடுத்ததே பொருத்தமென்றறிக. பூந்தண் வகுளாபரணன்—

செய்யுள்கத் துருவகவாப்பாடாகவந் துவமவுருபொடிதுதவினது

பொருளணியுள் குளிர்மையையுமுண்டாய் மதிமுறலிதைத்துப் பாபாண
மாகவுடைய மாறன். புயசயிலம் - திருப்புயங்களாகிய மலை லாய்ந்த -
புலப்பிவதான. அருவிவரைமானும் - நீருவியோடுகடிய வரையை
யொக்கும். பாய்ந்ததிரை - பரந்ததிரை புயசயிலம் முத்துவடம்பூண்ட
தால் நீருவியுடன்கடிய மலைபையொக்குமெனக் கூட்டுக. திரை -
பாடாண். துறை - புயவருணை.

36.

நிரனிறை 2௨௮

மலைத்தேன்மாறன்வரைவேல்விழியான்
முலைவதனைப்பாடொழி.

(208)

இது நிரனிறையுவமை. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயல்
பிடங்குறல்.

புருவநயனம்பொருசிலவேல்பேன்ற
திருமகணினோடுவிரிற்செல்வா—கருவினமென்
பூரீனிமமாயன்புக்குழிசூழ்வாசமலர்க்
காரீர்த்தடமாங்கடம்.

(209)

இதுவுமது. இவையிரண்டும் பெயரொடுபெயர் நிரனிறையுவமை.
வாசமலர்க்காரீர்த்தடமாம் - பரிமள மலர்ச்சோலையும் வரவியும்பொலக்
குளிர்மையையுடையவாம்; கடம் - கரம். * நின்னொடுவருகி லவளுக்
கெனக் கூட்டுக. ஒழிந்த வகல முரையிற் கொள்க. பகுதி - உடன்
போக்கு. துறை - ஆதரங்குறல்.

காருலையியகொழும்பொன்மணிமாடவெயிற்பிழம்புகதுவராளு
மேருமால்வகையெனவேபொலிந்தபனிவரைக்குலக்கள்வேலைநீர்க்குழி
பாருமாடகநகரிற்சிறந்தயிறன்மதன்மகுடபந்திமானும்
வாருலாழிமுழிமுலைமண்கையருமைகள்முழுவின்வாழ்வார்மன்றோ.

(210)

37

என்பது குணவதிசயவுவமை. திரை - பாடாண். துறை - நகர
வாழ்த்து (குருகாமான்மியம்).

38.

சிலேடை 2௨௯

வார்பெறிந்தவல்லாழ்வினியகலத்தவாய்த்
தார்பெறிந்தவழிவெழுந்தடமாள்—சார்பெறிந்த
நற்றிசுமால்வையெழுந்தருளாததடமாள்
முற்றிசுமால்வையெழுந்தருளிட.

(211)

இது சேம்மொழிச்சிலேடையுவமை. தடத்திற்குந் தனத்திற்குஞ்
சிலேடை.

(இ-ள்) தண்ணீர்பொருந்திச் செங்கழுநீரோடுங்கூடி யிடமகன்ற
தாய்ப் பூநெருங்கின வல்லிக்கொடிகடோன்றுதற் காகரமார் தடத்தை
யொக்கும், கச்சினதசத்தடங்கி மாணிக்கப்பூ ணிலைபெற்று மார்பிடத்த
வா யொழுங்குசேர்ந்த தொய்யிலெழுதுதற் கிடம்பெற்றன முற்
றிழையா ளிளமுலையென்றவாறு.

பொலிவுகுழுகொண்ட நல்ல திருமால்வகு மழகிய திருநாகைத்
தடத்தை யெனக் கூட்டிக. தடத்தின்மேற் சொல்லுங்கால், வார்-தண்
ணீர். செறிதல் - பொருந்துதல். கல்லாரம் - செங்கழுநீர். மன்னி-கூடி.
தார் - பூ. செறிதல் - நெருங்குதல். வல்லி - கொடி. எழுதல்-தோன்று
தல். இடமாம்-ஆகாமாம். தனத்தின்மேற் சொல்லுங்கால் வார்-கச்ச.
செறிதல் - அடங்குதல். கல்லாரம் - மாணிக்கப்பூண். மன்னி - நிலை
பெற்று. அகலம்-மார்பு. தார்-ஒழுங்கு. செறிதல்-சேர்தல். எழுதல்-
எழுதுதல். இடமாம் - இடம்பெற்றதாம் என்க. பகுதி - பாங்கற்
கூட்டம். துறை - செவ்வசெப்பல். பகுதி - இயற்கை. துறை -
நலம்புணந்துரைத்தலுமாம்

மான்மதங்கூர்வெங்களபமட்டிக்கமைந்துளவாய்க்
கானிலவாவாரிழல்கைக்கொண்ட—ஞானமுனி
செஞ்சொற்றமிழ்மலயமேபோலுஞ்சீதான்வாழ்
தஞ்சைத்திருமான்றனம்.

(212)

இது பிரிமொழிச்சிலேடையுவமை. இது மலயத்திற்குந் தனத்
திற்குஞ் சிலேடை.

(இ-ள்) மயக்கத்தைத்தருந் கடமுண்டான வெம்மையைச்செய்
யும் பாணையும் பூவிற்பேணும் வைத்ததேனும் நிறைந்துளவாய்க் காடா
இலவும் ஆச்சாவும் சேர்ந்த மலைப்பக்கங்கள் குளிர்மையைத் தன்னிட
துக்கொண்ட தமிழ்மலையை யொக்கும், கத்துாரிமிருந்த விருப்பத்தை
தருஞ் சந்தனச்செற்றைப் பூசப் புளகித் திறுபிய வலியையுடையவாய்
பரிமளநிலைபெற்று முத்திரெனியைத் தன்னிடத்துக்கொண்ட பு
ழான்போதும் விழியையுடையாள்தனம் என்றவாறு.

“அற்திகழாண்டவையெழுநூற்றியாள்மன்றி
வணிகினர்கார்த்திசைமாதமெட்டில்வாழவு
சிறந்திடுதிவ்ளினாளுந்தாதிலேகா
தெசியின்மகாமுகூர்த்தந்திருத்தமுற்றத்
தறத்தவசென்மகிழ்மாறத்திருமுன்னாதிச்
சுருதியுடன்யிருதியுஞ்சொற்றயிழின்வாய்மை
பிறந்தபெருங்காப்பியமும்தெரிந்தேர்கேட்கும்
பெற்றியுடனாகேற்றப்பெற்றதன்றே”

இதற் குறிப்பிட்டுள்ள யருஷம் கொல்லம் ஆண்டு. கொல்லமாண்டு 723-வது எனவே, இப்போது 1030 நடப்பதால், 360 வருஷங்களுக்கு முன் இவர் இருந்தாரென்றேற்படுகிறது. குருகாமான்யிபத்திலிருந்து இந்நூலுக்கு உதாரணமெடுத்திருப்பதால் இந்நூல் பின்னாற்செய்யப் பெற்றதென்றுவைத்துக்கொள்வோம். ஆகவே ஏறக்குறைய 360-வருஷங்களுக்குமுன் இந்நூலியற்றப்பெற்றதென்பது ஏற்புடைத்தாகும். ஐயங்காலம் நிர்ணயிக்கப்புகுமிடத்தும் இக்காலவரையறை சரியாயேற்படுகிறது. உரையாசிரியர்களும் இதுவேயாகும். இதுபற்றியேதான் ‘செந்தமிழில்’ இரண்டுமுன்றிடங்களில், உரையாசிரியாகிய இரத்தின கவிராயர் பிரஸ்தாபம்வருமிடத்து ஸ்ரீ.உ. வே. இராகவையங்காரவர்கள் ‘350-வ வருஷங்களுக்குமுன்னிருந்த’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இவர்பெருமை:—இவர் பாசியத்திலேயே நிகண்டு, இலக்கணம், இராமாயணம், சங்கநூல்கள், பழையபுகைகள் இவற்றை ஐயந்திரிபறக் கற்றுச் சிறந்தவித்வானாகிய தமது தகப்பனாரிடம் கற்றவல்லுராய், மாணாக்கர்க்குப் பாடமோதியும், பழையநூல்களைத் தேடித் தொகுத்து வைத்துக் ‘கல்லிக்களஞ்சிய’மொன் றேற்படுத்தியும், பொருட்டொடர் நவம்புணர்புலமையோன் (மா.அக & அல) என்றபடிபுகைவகையான பெருங்காப்பியம் சிறுகாப்பியமுதலான நூல்களியற்றியும், தங்காலத்து வித்வான்களுடன் வாதுஞ்செய்தும், அரசாற் சன்மானிக்கப்பெற்றும் தமிழை விருத்திசெய்து சிறந்த விதவைணவப்புலவராய்வீற்றிருந்தார். இவர்கிஷயமாய் அபிபுத்தாருளிய பின்வருஞ்செய்யுளையும் நோக்குக.

“கேற்றப்பித்தவரும்பாலியானிலசொருப்புத்
காற்றம்படிதொங்கெந்திலினையருட்கடற்சங்கக்
தேற்றம்படிசொன்னசொன்னுற்பத்தொன்பதையைப்பதென்று
சாற்றத்திருக்கிருகைப்பெருமானுத்கடைகீட்டடியே”

ஞானமுனி செஞ்சொற் றமிழ்மலையை பெனவுஞ் சீ தா ன் வாழ்
தஞ்சைத் திருமான்றனமெனவு முன்னும் பின்னும் கூட்டுக. கூர் வெங்
களபம் - வினைத்தொகை. ஏகாரம் - அசை. பொதியத்தின்மேற்சொல்
லுங்கால் மால் - மயக்கம். மதம் - கடாம். கூர்-உண்டான. வெம்மை-
வெப்பம். களபம் - யானை. மட்டு - பூவிறேன். இக்கு - வைத்ததேன்;
“தேன்,றுளியோடுமது த்துளி”பென்றார் சிந்தாமணியினும். அமைதல்-
நிறைதல். உளவாய் - உண்டாய். கான் - காடு. இலவு-இலவமரம். ஆ-
ஆச்சாமரம். வாரம் - பக்கம். நிழல் - குளிர்மை முலைமேற்சொல்லுங்
கால். மான்மதம் - கத்தூரி. கூர்தல் - மிகுதல். வெம்மை - விருப்பம்.
களபம் - சந்தனச்சேறு. மட்டித்தல் - பூசுதல். மைந்து - வலி. கான்-
பரிமளம். நிலவா - நிலைபெற்று. ஆரம் - முத்துவடம். நிழல் - ஒளி.
கைக்கொண்ட வெ ன் ப திருதலைக்கு மொருபொருள். இது பகுதி-
இயற்கை, துறை - நலம்புனைந்துரைத்தல்.

நடுக்கற்றைவளத்தினன்பொருள்களெல்லா

மிடுக்கற்றுதவுமியல்சான்—ஒருடுக்கமற

வேயந்தமலையமெனவளர்கின்றான்பரன்சீ

ராயந்ததமிழ்மகிழ்மறன்.

(213)

இஃது இருவகைச்சிலேடையும் விரவியிரண்டுபொருளைக் கவிராயக
னுக் குவமையாக்கி யவற்றை யிரட்டுமொழிந்து மு ன் று வ து கவி
நாயகன்மேலுஞ் சிலேடை செல்வதாக வவனு மவைபோலிருந்தானென்னு
மூன்றுபொருள்பயந்தசிலேடையுவமை. இது பொதியத்திற்கும் கட
லுக்குக் காரிமாறப்பிரா னுக்குஞ் சிலேடை.

(இ-ள்) அசைவற்றப் பக்கப்பாறைகளின் வளத்தோடுங்கூடி நல்ல
பொருள்களையெல்லாம் குறைவற்றளிக்கு மியல்பமைந் தழி வின் றி த்
தகுதியடைந்த பொதியமலையொப்பெனவும் தழையாநின்றனன், மத்தி
மம் ப ர ர ி ய துறைவளத்தோடுங்கூடி நல்லபொருள்களையெல்லாம்
குறைவறவளிக்கு மியல்பமைந் த அழிவின் றி த் தகவடைந் தழிப
வலையையுடைய கடலை பொப்பெனவுந் தழையாநின்றனன், அவன்
யா ரோ னி ல் உண்மைதூல்களை யோதாதுணர்ந்து பிறர்க்குணர்த்தும்
வளத்தினோடுங்கூடி நல்லபொருள்களையெல்லாம் குறைவறவளிக்குந்

தருதியடைந்து பாத்நுவ சொருப்பருண்கிழங்கியிய பெர்நிவினை
பாராய்ந்த திருவாய்மொழி யென்னுந் தமிகழ்புடைய திருமகிழ்மாறன்
என்றவாறு.

மலயத்தின்மேற்சொல்லுங்கால், நடுக்கு-அசைவு. அற்று-இன்றி.
அறை - பாதை. வளத்தின் - வளத்தோடுங்கூடி. கடன்மேற்சொல்லுங்
கால், நடு - மத்திமம். கற்றறை - புராசிய தறை. வளத்தின் - வளத்
தோடுங்கூடி. மாறன்மேற் சொல்லுங்கால், நடுக்கற்று-உண்மைநூல்களை
யேந்தாதுணர்ந்தது. அறை - உணர்த்தும். வளத்தின் - வளத்தோடுங்
கூடி என்க. எல்லாம் - முழுதும். இடுக்கு - குறைவு. அற்று-இன்றி.
உதவும் - அளிக்கும். இயல்- இயல்பு. சான்று - அமைந்து. ஒடுக்கம்-
அழிவு. அற்று - இல்லையாக, என்க.

இப்பாட்டினுள் “வளத்தி னன்பொருள்களெல்லா யிடுக்கற்றுதவு
யியல்சான் றொடுக்கற வேய்ந்த”வென்னுந் துணையு மூன்றுபொருட்டு
மத்தச்சிலைடை யொன்றுயின்றன. அவற்றுள்ளும் பொருளென்பது
பலபொருளொருசொல்லாதவின் மலை முதலிய மூன்றுபொருட்டு முறை
முறையே சந்தனம் அகில குங்குமம் தக்கோலம் ஏலம் இலவங்கம் சாதிச்
சாய் தேன் என்பனவும் பிறவும், சங்கு முத்து பவளம் என்பனவும்
பிறவும், சித் தசித் தீச்சுர மென்பனவுமாம். இதனுள், ஏய்ந்தமலைய
மெனநின்ற பெயரச்சுவாய்பாட்டைக் கடலைக்கறுமிடத்து ஏய்ந்து
என வினையேச்சுவாய்பாடாக நிறுத்தி அம் அலையென்பவற்றை இடை
யில் ஏற்பன வந்தனவாக வளர்கின்ற நென்னுந் தன்னெச்சமான வினை
யோடுங் கூட்டுக. பரன்சீராய்ந்த தமிழ் என்பது காரண காரிய மயக்கம்,
தினை - பாடாண். துறை - செந்துறைப்பாடாண் பாட்டு

பெற்றுகிழவளர்த்தாளிடர்செயப்பெர்த்துறவொன்
ற்றுகமெக்குக்கருகியும்வாய்விட்டாற்றுமந்தோ
பொற்றும்மாக்கண்ணன் விண்ணோர்பிராண்டுகுழியில்வஞ்சங்
கற்றாப்பொருட்பிரிவுற்றிடைவெனிற்றுகுங் குயிலே. (214)

இஃது அத்தச்சிலையுடையமை பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல்.
துறை - குயின்மேலவைத்துக்கறல். சொற்பொருள்காரணமாகவும்
உவமைபிறக்கும்; அவை முன்னர்க்காட்டுது மென்றும்; அவை பிறை
பெனவுணர்க.

அறிவுடையார் தந்துவருவாராய்ந்த நிகழ்கத்
தறிவொன்றில்லா
வறிதுடையாரடைதறிற்சிற்குணத்தினராய்த் தலைப்படுமவ்
வாழ்வுபோல
வெறிவறிவண்ணெளர்நறுமென்சந்தனப்பூம்பொதும்பரிடை
கீர்ப்புபலினை
முறிபிடுதண்கிணவெளிற்றுத்தாருவுமாங்கதிற்கமழு
முதன்மைத்தாமே.

39
அந்தோ
2வரை

(215)

இது தற்குணவுவமை. துறை-பருப்பதவாழ்த்து.

சிலைவணக்குந்திருநதலார்சிறிநிடைபைவணக்கியவச்
சிறுமைநோக்கி

முலைவணக்கஞ்செய்ததுபோன்முதுக்குறைவந்தடைந்துபொறை

முதிரநோன்ற

ணிலைவணக்கங்கொண்டதுகண்டன்றதாய்கமந்திற்றுத

னெறித்தன்றென்றே

தலைவணக்கங்கொண்டுகதிர்நிலமகட்டுகசாரணமெனச்

சாய்ந்தமன்னே.

40
அந்தோ
6புற2வ

(216)

இது தற்குறிப்பேற்றவுவமை. நாவொழ்த்து. (இவையிரண்டுங்
குருகாமான்மியம்.)

கொடிமேல்வளருமிருகுன்றுமுளவென்னும்

படிமேதகப்பண்ணத்தபாவாய்—வடிவேற்கட்

பொற்றொடிக்கைப்பூமகள் கோன்புத்தூர்வரைமடமான்

சிறிநிடைமேற்கொங்கைத்திரள்.

41.
அற்புத 2வரை

(217)

இஃது அற்புதவுவமை; என்னை? குன்றின்மேற் கொடிவளர்வ
தல்லது கொடிமேற் குன்று வளர்வதென்று. ஆதலான அற்புதவுவமை.
அற்புதமென்பது ஆச்சரியம். பகுதி - சேட்படை. துறை - பாங்கித்
கவயவங்குறல். பாங்கன் செவ்வியசெப்பலுமாம்.

42

மின்னுமரவும்திளங்கிழாய்சின்னிதையும்
பின்னாதுதமிழ்மாரன்பனிவரைவா—புன்னில்

அந்தோ 2வரை

விருத்தமுளவாயிருப்பமெய்யுவமைக்கென்றோ

பொருத்தமுடைத்தென்னும்புயி.

(218)

இது விருதுவுவமை. பகுதி - இடந்தலை. துறை - நலம்புனைந்

43. துறைத்தல்.

பெய்யை

கூட்ட

2வகை

எப்பொருளுக்கோதற்றிசைக்குமறைபயம்மறைபொன்

மெய்ப்பொருளெல்லாஞ்சொலுநின்மெய்த்தமிழ்—முப்பொருளு

மாசின் றுணர்த்துமபனயன்போன்மாறூரீ

பாசின் றுணர்த்துமவை.

(219)

இஃது ஒப்புமைக்கூட்டிவ்வகை. எப்பொருளு மென்பன:—

“மிக்க விறைநிலையு மெய்யா முயிர்திலையுந், தக்க நெறியுந் தடையாகித்—
தொக்கியது, முழுவினையும் வாழ்வினையும்” என்பனவாம். முப்பொருளும்

.....உணர்த்தும் என்பது அங்ஙன முதலிற் கூறிய மறை, அரி அயன்
அானென்னுமவர் மூன்றுபொருளாய் முக்குணமாய் மூன்றுதொழில்

பிருக்குமெனக் கூறியவண்ணமே குற்றமின்றி யுணர்த்து மென்பதாம்.
இன்றியென்னும் வினையெச்சவாய்பாட்டிகரம் இன்று என உகரவி

றாயிற்று; என்னை? “அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரந், தொடர்
பினு ளுகா மாய்வரி னியல்பே” என்றாகலின், அவற்றை யென்பது

அவை யென இரண்டாவ திறுதிபிறற்றொக்கது. கோதற்றென்பதற்குக்
கோதறவென்றாக்குக. முன்னது - பனுவல்வாழ்த்து. பின்னது—இயன்

பு. மொழிவாழ்த்து.

ஏது2வகை

மாடருளிகைக்கொழும்பொற்றகட்டமைத்த முழுமணிவால்

வயிரநீலம்

பாடல்சால்பகமணிபொன்னிறப்புருடாகமிவை

பத்திவாய்த்து

கோடலால்வளந்தருசெங்கெழுகிளர்மாண்செக்கொழும்

குறைவொன்றில்லா

வாடகாசலக்குமியிலகைத்தெழுமித்திதனுவொத்

தவிரவதொன்றே.

(220)

இஃ தேதுவுவமை. துறை—நாவொழ்த்து. (குருகாமான்மியம்.)

பூரணமாங்கண்மலர்க்கும்புத்திக்குத்தித்திக்குங்
காரணத்ததாமோகடலயிர்தர்—தாரணிமேற்
கண்ணியிடத்தார்பாவக்கோதரத்துவளர்
பொன்னியிடத்தாரமுதைப்போல்.

வி லக் குவமை

(221)

இது விலக்குவமை. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

அளிமருவும்பொற்காவக்மணந்துஞ்சங்க
வொளிமருவுரீணிதியுட்கொண்டும்—விளியில்லா
நன்னரங்கயிடருளநாடா தருளரங்கன்
மென்னரங்கமேவரும்புத்தேள்.

(222)

இதுவும் விலக்குவமை

(இ-ள்) அளிமருவும் பொற்கா - கொடையைப்பயிலும் பொற்
சொருபமான கற்பகக்கா, மணந்து - குடிபுகுந்து. சங்கவொளி மருவு
ரீணிதி - சங்கரிதி. திருவரங்கத்தின்மேற் சொல்லுங்கால், வண் டி
பொருந்திய பொலிவையுடைய சோலைகள். (மணத்தல்-) பரிமளங்கூர்தல்.
சங்கவொளிமருவுரீணிதி - பாஞ்சசன்னியத்தைத்தரித்த அ ன் ப ர் க்
கழியாவைப்பாடிய அரங்கநாதன். நன்னர்-நன்மை. விடு-பரமபதம்.
நாடாது-ஒவ்வாது; அப் பரமபதத்தைக்கொடுக்கப் புத்தேள் நினையாது.
திருவரங்கம் பரமபதங்கொடுக்கு நினைவுள்ளதா மாதலாற் புத்தேனைத்
திருவரங்கத்துக் குவமைகூறுவது பொருந்தாதென விலக்குக. மேர்
வரும்புத்தேனென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு; எதிர்மறையு ள ட வ் கு ம்.
இங்ஙன முவமையைக் கூறிவிலக்குதலால் விலக்குவமையாரிற்ற.

இதனுள்ளுஞ் செலடை விரவிற்பெனும் வீடருளநாடாதென்பத
னால் விலக்குவமையென்பதே நோக்கம். தண்டியாசிரியரும் "குழை
பொருது நீண்டு குமிழ்மேன் மறியா, வுழைபொருதென் னுள்ளம்
கவார" வென்னும் விலக்குவமையினுஞ் செலடைவிரவியதுங் காண்க.
தினை - பாடாண். துறை - நகரவாழ்த்து.

சூக உருவவுவமை முதலாக விலக்குவமை யீறாகப் பதினென்றும்
அடைவே வந்தவாறு காண்க.

(உக)

112. நெப்பிற்றீர்த்தசெப்பையவாசி

உவமையு

யிறப்பவுயர்த்தழித்தன்மிகுத்தல் !

குறைத்தல்பாண்டாறுதல்வெள்கடலிலெழு,

(எ-ன்) உவமைக்குத் கூறிய பெயரால்தான் இத்தகைய பெருமை யுஞ் சிறமையும் பெற்றியிற்கொத்து மென்பதற்குச் சிறப்பிற்குத் துவரு வனவாபச் சுடப்பட்டன முன்னர்க் கூறப்படுமென்ற முனைவியை வ என்ப துணர்—ற்று.

(இ-ன்) ஒன்றினை யுவமிக்குங்காற் சிறப்பினைக் கிபசெய்கையை யுடையவா யிறப்பவுயர்ந்த அவமேயத்திற் சிறப்பிழிந்த அவமானத் தினை யுவமித்தலு யிறப்பிழிந்த அவமேயத்திற் சிறப்பவுயர்ந்த அவமா னத்தினை யுவமித்தலு | முவமேயவடைக் குவமானவடை மிகப்புணர்த் தலு|முவமேயஅடைக் குவமானவடை குறையப் புணர்த்தலும் | ஆண் பார்தும் பெண்பா லுவமித்தலும் | பெண்பாற் காண்பா லுவமித்தலும் ஒருமைப்பாற்குப் பன்மைப்பா லுவமித்தலும் | பன்மைப்பாற் கொரு மைப்பா லுவமித்தலும் | பெரியோ ராமெனக்கொள்ளுங் கடனிலவா மென்ற வாத்.

ஆரியேருத்தமகழ்வான்வெரினேய்க்கும்
பூரிபிடியேயறபொன்முழக்கு—முனை
யயிலரியெறன்னொளிவளிவடன்னொளி
பயிலணிதாசாகணமொப்பாம்.

(223)

இதனாள், இறப்பிழிந்த அகழ்வான்வெரினை யிறப்பவுயர்ந்த யானையின்முதுகிற் குவமைகறியதூஉம், இறப்பிழிந்த பூரிமுழக் கிற்கு இறப்பவுயர்ந்த இடியேற்றின்முழக்கை யுவமைகறியதூஉம், அரியேருகி யிறப்பவுயர்ந்த வற்றினைப்பாணியை யுயர்த்தினைப் பெண்பாற் குவமைகறியதூஉம், ராசியாபாணமான முத்திரெருமைக்குத் தாசா ணைப் பன்மையை யுவமைகறியதூஉம் வழுவாயிற்று,

பைக்குவரிமுன்னிவன்னோக்குமுதல்
திக்கனிடந்தாயினோபாற்செவ்விறகு—மிக்கிறமே
கற்றமர்க்கண்ணைகைவாப்பா முறவாழ்வெய்தியிம்
முற்றிழையாள்சொதிமுதம்.

(224)

இதனாள், உவமானமான குமுதத்துட் புணர்த்த வண்டிற் குவ மையின் யுவமான அடை மிஞ்சுது வழுவாயிற்று,

தெனருவிரருயொடுசெறந்துளநம்
ருவவடமேருவெனுஞ்சால்பிறே—மானையார்
சுத்திரப்பொற்கச்சணிந்துசெய்யமணிவடமு
முத்தவடமும்பூண்முலை.

(225)

இதனுள், பொற்கச்சணிந்தென்னு முவமேயவடைக் குவமான
வடைகுறைந்து வழுவாயிற்று. பொற்கச்ச—பொன்னெழுத்துக்கச்ச.

நமன்மடந்தையன்னுனிவனிவன்றன்னரி
சமனையளிங்கிவர்க் குத்தையா—லமர்புதல்வ
ரெண்ணிருவர்க்கொப்பாகுமன்றேயமன்சமரிற்
பண்ணமைத்தாங்கேறும்பகம்.

(226)

இதனுள் உயர்திணையாண்பாற் குயர்திணைப்பெண்பாலு முயர்
திணைப்பெண்பாற் குயர்திணையாண்பாலும் உயர்திணையாண்பாற்புண்
மைக் கஃறிணையாண்பாலொருமையுஞ் சிறப்பிறீர்தனவாய் வழக்கின்
றாய்க் கூறுதலால் வழுவாயிற்று.

வருவிச்சு

வாலிலாச்சம்புவெனவாழ்மதுங்காவத்தற்குப்
பாலிலாவுண்டிபடையேமான்—மேலுமக்குத்
கூகைக்கறியிலையெகாநிலாத் தேனுடனே
பாகைச்சொரிந்தென்பயன்.

(227)

இதனுள் இங்ஙனம் வாலிலாச்சம்புவெனப் பழித் தவமைகூறுதல்
வழுவன்று. சம்பு—நரி. பகுதி—பாதத்தையிற்பிரிதல். துறை—பாணனைப்
பழித்தல்.

(௨௭)

(113) பொதுவினுஞ்சிறப்பினும்புணர்ந்துளவாகி
யிதுவழக்கிசெயுளனுமீரிடத்தும்
வெளிப்படைகுறிப்பெனவிழுமியநெறியாற்
கொளப்படுமுலமவுருபினைக்கறி
னன்னபொலுபிணையுமான்
வென்னபொலுபிணையுமான்
நாடபுணியிடுங்கிவந்த
வொடபுணியிடுங்கிவந்த

2.வம2.ருபுகள்

(48)

கள்ளக்குருதக்காட்டக்கப்பெய்
 வெள்ளியழைப்பெதிர்வெப்பப்ப
 மருள்கையுமாற்றிப்ப
 வென்றவந்தவரவைய
 வாக்கவொப்பவமர்வியைப்ப
 புல்லுறழப்பிரையப்பொருவ
 வரின்துணைகெழுவிழ்தழைச்செத்தற்றணி
 பென்றிவைநாற்பானெட்டுமபிறவு
 மொன்றியதிறத்தாலொழுதுதலுளவே.

(எ-ன்) இஃ துவமேயத்தினையு முவமானத்தினையு மொப்புமைப் படுத்திக்கா விடையினு மீற்றினும்வரு முவமவுருபினை யினைத்தெனக் கூறுத னுதலிற்று.

(இ-ள்) கொள்ளப்படு முவமவுருபினைக்கூறின் என்பது இது வினைப்பாலுவமம் இது பயனிலையுவமம் இது மெய்ப்பாலுவமம் இஃ துருவினுவமம் என நால்வகைத்தாக மனத்தான் மதித்துக்கொள்ளப் படுதலையுடையவாய்ப் பொதுவானுஞ் சிறப்பானும் பொருந்தவதுளதா யிது வழக்கிட மிது செய்யுளிடமென விரண்டிடத்தினோடுக்கடி வெளிப் படை குறிப்பென வருஞ் சொற்களுக்கு வரையறைகூறின் அவை, அன்ன போல வென்பன முதலாக அற்று அணி பென்பன விராக வெண்ணப்பட்ட நர்புத்தெட்டும் பிறவுமாகிப் பொருந்துக் கூறுபாட்டா னொழுக்கலாறுடைத்தா மென்றவாறு.

பிறவுமென்பதனால் எடுத்தோதினவேயன்றி வெல்லு, வென்ற, வியப்பு, ஒத்த, ஒக்கும், தகைய, தகைப்ப, பொற்பு, காய்ந்த, நோக்க, மருளும், புரையும், தலை என்றற் றொடக்கத்தனவும், ஐந்தாம்வேற்றுமை யுருபாய்வரும் இன்னும், என, என்னென வரும் எச்சவாய்பாடுகளாய் வருவனவும், பிறவுக் கொள்க, - சொல்லினை யிரண்டு நானு மயக்கம், இவற்றுட் பலவும் செயவனெச்சமாயவாய்பாட்டான்வந்தனவெனினும் 2பால வென்றுஞ்சொல் புலிபோலவந்தானென விரிபெச்சவாய்பாட் டான் விரிபொன்றும், புலிபோலும்மறவ னென்புழியும் புலிபோன்ற மறவ னென்புழியும் பெயரெச்சவாய்பாட்டாற் பெயர்கொண்டும், புலி போன்றமறவ னென்புழி யிடைச்சொல்வாய்பாட்டாற் பெயராவாயுந் திரிந்தும்,

இவ் வோதிபவாப்பாடெல்லா நான்குவமத்திற்கும் பொதுவென்ப திண்டுக் கூறினார். இனிச் சிறப்புவுகையா னுரிபவாம்வகை, ஒல்காப் புலமைத் தோல்காப்பியனாரும், உவமவிபலுள் “அன்ன வாங்க மான விறப்ப, வென்ன வுறழத் தகைய நோக்கோடு, கண்ணிய வெட்டும் வினைப்பா லுவமம்,” “அன்னவென் கிளவி பிறவொடுஞ் சிவனும்,” “எள்ள விழையப் புல்லப் பொருவக், கள்ள மதிப்ப வெல்ல வீழ, வென் றாக் கெட்டே பயனிலை யுவமம்,” “கறிப்ப வேய்ப்ப மருளப் புரைய, வொட்ட வொடுங்க வொட நிகர்ப்பவென், தப்பா லெட்டே மெய்ப்பா லுவமம்,” “போல மறுப்ப வொப்பக் காய்த்த, நோ வியப்ப நளிய நந்த வென், நொத்தவரு கிளவி யுருவி லுவமம்,” “தத்த மடபிற் றோன்று மன் பொருளே” என்ற சூத்திரங்களா னுணர்க.

இவற்றிள், அணியென்பது முதலாய சிலவுருபுக ளீறுவிகாரப் பட்டுநிற்பனவு முள. அஃதேல் அணி, வந்த, துலை என்னு முருபுகள் முன்னோக்கிய வுவமவுருபுத்தொகைச்சூத்திரங்களு ளில்லையா லோ வெனின், அவை “முலைபணிந்த முறுவலாள்” எனவும், ‘கயல்வந்த கண்ணியர்’ எனவும், “தோல்வி, துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்” என வும் இலக்கியங்களுட் கண்டமைபாற் காட்டியதெனக் கொள்க. ஒழிந்தன வாய் மறைந்த வுவமவுருபுகட்கு மீண் டிலக்கியங் காட்டி விறப்பப் பெருகும். அவைகட்கும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (உஅ)

இலக்கியம்.
(உருபுகள்)

உ-வது உவமையல்லங்காரம் முற்றும்.

உ-வது உருவக வலங்காரம்.

114. முக்கியப்பொருளையொப்புடைப்பொருளெனமதித் திருபெயரொட்டாயிசைப்பதுமுருவகம்.

(எ-ன்) வைத்த முறைபாளே யுருவகமென்னு மலங்கார முணர்—ற்று.

(இ-ன்) உவமையப்பொருளையு முவமப்பொருளாகி வுட்கொண் டிராண்பொருளையு மிருபெயரொட்டாக லொற்றுமைகொளுத்தி யுரைப்ப துருவகமென்னும் அலங்காரமா மென்றவாறு.

உம்மையா விரண்டுபொருளையு மொற்றுமைகொளுத்தா துவமையாத லுவமேயமாத விரண்டிலொன் றுருவகச்சொல்லெடுதொக்கு மாட்டேழில்லா துவரு முருவகமு முளவென்றவாறு. மூன்றுதொக்கு வருவனவு முள. இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்பு ளுருவகவிரியுண் முன்னர்க்காட்டுதும்.

அஃதாக; உவமையும் பொருளுமென இதன் முதலுலுடைபார் கூறவும், இன்னுலுடைபார் முக்கியப்பொருளை முதல்வைத்ததியாதோ வெனின், உவமைபோலாது முக்கியப்பொருளை முதல்வைத் தொப்புமைப்பொருளை யதனபினனர்கைத் தொற்றுமைகொளுத்தவதே யுருவகத்திற்கு மிக்கதோர் அறி குறி: யென்பது தோன்ற வைத்தாரெனக் கொள்க. (௨௯)

115. பொருண்முதலினுமுவமையதாம்புணர்வுழி
யொற்றிடைதோன்றிரிதலோடொன்றிய
மற்றதற்குறுசொல்லிரியாவயினே.

(எ-ன்) உவமைக்கு முருவகத்திற்கு மெய்தியதோ ரைய மறுத் துணர்—ற்று.

(இ-ள்) முக்கியப்பொருண் முன்னு முவமப்பொருள் பின்னுமாக வருவ துருவகத்திற்கு மிக்க வறிகுறியென்றார்; அவ்வாற்றிப் பொருண்முதலேவரினு நிலைமொழியாகி யுயிரு மொற்று மீறப்பவரு முவமேயச்சொல்லும் வரு மொழியா யவைமுதலேவரு முவமச்சொல்லுந் தம்மிற்புணருமிடத் தவற்றினிடையி லொற்றுத் தோன்ற ரிரிதலின்றி யவற்றோடு மவ்வுருவகத்திற்குரியசொல்லும் விரியாவிடத் துவமையாம் பகுதியு முள வென்றவாறு.

உதாரணம்:—வாய்ப்பவளம், (வாயென்றபவளம், வாய்பவளமாக.) குழற்கொன்றை, கொங்கைக்குறும்பை பெனவு மிவை யுருவகம். வாய்பவளம், குழல் கொன்றை, கொங்கை குறும்பை பெனவு மிவை யுவகம். “வாய்பவளம், தடிக்கின்றவா” எனவும், “குவகினை கொங்கை குறும்பை குழல்கொன்றை” எனவுங் கண்டுகொள்க. ஒன்றிய வென்றதனால் வதன சந்திரன், காகமலம், காபுண்டரீகம் எனவும் நிலைமொழியுவமையுயிரீற் றின்முன்னர் உவமையாய வருமொழி முதல் வல்லெழுத்துமுன்ன ரொற்றுமிகா துருவகமா மிடமுமுள. இது உவமவிரியினுள், தலைதடு

உவமையு
முதற்கு
தொன்றி

இந்நூ லுரையாசிரியர்.

இந்நூலுக்குச் சிறந்த விருத்தியுரையுரிச்செய்தவர் தென்றிருப் பேரைப்பதியிற்றெந்த காரிரத்தநகவிராயர் என்பவரே. தென்றிருப் பேரைபென்னும் பாடல்பெற்ற திவ்யதேசம் ஆழ்வார்திருநகரிக்குக் கிழக்கே மூன்றுமைல்தூரத்தொள்ளது. இவர், திருக்குருகைப் பெருமாள்கவிராயர் அநேகமாணக்கர்க்குப் பாடமோதிக்கொண்டு சிறந்த வித்வானாயிருப்பதைக் கேள்வியுற்று அவரிடம் படிக்க ஆழ்வார் திருநகரிக்குவந்தார். அவரிடம், கல்விகற்றுச் சிறந்தவித்வானானார். செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் இவரைக் குறிக்கநேரும்போதெல்லாம் இவர் பெயரை இரத்தநகவிராயரென்றே குறித்திருக்கிறது. ஆனால் உற்று நோக்கும்போது இவரது இயற்பெயர் 'காரிரத்தநகவிராய' என்ப தென்று தெரிகிறது. 'காரிரத்தநம்' என்பது ஆழ்வார்திருநாமம். காரி ராசன்பெற்ற இரத்தநம்போன்ற புதல்வன் என்பது இதன்பொருள். 'காரித்தந்தநுள்கலைக்கடலிப்பெயர்புனைந்து' (மா. அல) 'காரிமாறன் சடகோபன்' (திருவாய்) 'காரி.....ரத்தநம்' (மாறன்கோவை) முதலியவற்றையும் நோக்குக. இவருரை மிகவுஞ்சிறந்ததோருரை. இவ்வுரையின்றேல் இந்நூலின்பெருமை வெளிப்படாது. சங்கநூல்கள் பிற சான்றோர்நூல்கள் முதலியவற்றிலிருந்து மேற்கோள்காட்டியிருக்கிறார். சில உதாரணச்செய்யுள்களிலுள்ள உள்ளுறையுபமம், ஏனையுபமம், இறைச்சிப்பொருள் முதலியவற்றை அழகாய்விளக்குகிறார். சில உதாரணச்செய்யுளுக்குக் குறிப்புரையும் சிலவற்றிற்குப் பொழிப்புரையும் கூறுகிறார். இவர் வேண்டுமிடங்களில் தண்டமுதம், தொல்காப்பியர்போன்ற பிறநூலாரின்கருத்து முதலியவற்றைபெடுத்துக் கூறித் தக்கசமாதானம் கூறுகிறார். உதாரணச்செய்யுள்களைச் சூத்திரப்பொருளோடு அழகாய்ப் பொருத்திக்காட்டியிருக்கிறார். இவர்காலம் முன்னேகற்ப்பட்டது. இவர்க்குச் செய்த வேறுநூல்கள்:—தொல்காப்பிய நுண்பொருண்மலை, பரிமேலழகருரை நுண்பொருண்மலை (இது செந்தமிழில் வெளிவந்துள்ளது), ஆசிரியர்க்குச் செய்த நம்பெருமாளும்மணிக் கோவைக்கு விருத்தியுரை, மாறன்பாப்பாவினம் முதலியன.

இவருக்குக் கோயிலின் 'வாகனமலை'படிப்பதற்காக அக்காலத் தாசன் சிறந்த மானியங்கள் விட்டிருந்தான். அவற்றை இன்னமும் இவர்

மாற்றவுவமையின்கண் பொருண்முதலேவந்து முவமையாயினவாறு !
கண்டுக்கொள்க.

(௩௦)

116. அதாவே,

2௫வத

தொகையினும்விரியினுந்தொடரிருவகைத்தே.

வதை

(எ-ன்) இதுவு மவ்வுருவக மின்னவகைப்படு மென்கின்றது.

2

(இ-ள்) அவ்வுருவகமென்னு மலங்காரர் தனக்குரியசொற் றொக்
கும் விரிந்தும் வருமொழியொடு தொடர்ந்துநிற்கு மிரண்டுகூறுபா
டுடைத்தென்றவாறு.

உம்மை யிரண்டனுண் முதலது சிறப்பும்மையாதலால் அதற்
குரியசொற் றொக்குவருதலே சிறப்புடைத்தெனக் கொள்க. ஏனை ய
திழிவுசிறப்பும்மை.

(௩௧)

117. அடையிடைபுணரினுங்கடிநிலையிலேவே.

(எ-ன்) இதுவு மவ் வுருவகத் தொகையினும் விரியினும் புணர்
வுழி யெய்துவதோர் வழுவமைப் புணர்—ற்று.

(இ-ள்) இரண்டுபொருளையுந் தம்மி லொற்றுமைகொளுத்தும்
வழி யிடைப்பட வுவமைக்கண் ணடைச்சொற்புணர்த்துக்கறினு முரு
வகமேயாம்; நீக்கப்படாதென்றவாறு.

உம்மையான் முதலே யடைபுணரினு நீக்கப்படாதாம்; எனவே
தொகைநிலைவகையானும் அடைச்சொற்புணராமலும் புணர்ப்பதே சிறப்
புடைத்தென்பதாம். இவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

முருகவிழாகக்காட்டைமுன்னிடாவல்குற்றேரும்

9௧௭௭2௫௯

பருமணிவடத்திற்சேர்த்தபடாமுலைக்களிறுமுந்திப்

தம்

புருவவிற்குனித்த நாட்டப்பொருகணையுடக்கிமைந்தர்

செருவிழந்தோடமார்பிற்செஞ்சுவேசெலுத்துவாரே.

(228)

என்பது தொகையுருவகம். இதனுள் படாமுலை, பொருகணை யென்பன
அடை. துறை - நாடுவாழ்த்து. (குருகாமான்மியம்.)

கண்கமூரீரய்க்கரங்கன்கார்தளாய்த்திடுகிளவி

விநி2௫வகம்

பண்களாய்ச்செவ்வாய்ப்பது மமாய்—நன்படு

வாய்ப்தமடவாற்குமாறன்மணிவனாவா

பீர்த்தன்பொழிலாமிடம்.

(229)

இது விரியுருவகம். பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயல்
பிடங்குறல். (௩௨)

தொதை 118. ஒருதொடர்பினுளிருமையுமுறலுளவே.

வரி

2௨௮௯ (எ-ன்) தொகைவிரியுருவக முணர்—ற்று.

(இ-ள்) தொக்கும் விரிந்தும் வரு மிரண்டுதன்மையு மொரு
செய்யுளகத்துவருதலுமுள வென்றவாறு.

பெண்ணாமுதளித்தபேரின்பத்திஞ்சுவைபெற்

றுண்ணரினவேற்குறுதிபெனக்—கண்ண

லனித்தவருணைக்காமயிர்தினைக்கண்டுள்ளர்

தளிர்ந்ததையின்கார்க்குரைப்பென்றான்.

(230)

இது தொகைவிரியுருவகம். துறை - பாங்கியையறிதல்.

சுதிர்முலைக்குவடுந்திண்டோட்சயிலமுங்கலவிமுநீ

ரெதிர்கொளநிறீஇமத்தாகவிவறலாந்தாம்புபூட்டி

முதிர்பொறிப்புலவர்மாண்பின்முறைமுறைசுழற்றுமாற்றார்

சுதிர்பெறப்பிறந்தவிற்பத்தனியிர்தருந்துரீரார்.

(231)

தினை—பாடாண். துறை—நாடுவாழ்த்து. இதனுள்ளு முதலேயு
மிடையினு முவமேயத்தினு முவமையினும் அடைச்சொற் புணர்ந்ததுங்
காண்க. (குருகாமான்மியம்.) (௩௩)

119. உரைத்தவையினிவரும்விரிக்குறுபொலுவே.

(எ-ன்) இதுவு மத் தொகைவிரிகளா லெய்து மி ல க் க ண
முணர்—ற்று.

(இ-ள்) இங்ஙனமுரைத்த தொகையும் விரியு மேற்கூறப்படு முரு
வகவிரிக்கு மிக்க பொதுவிலக்கணமாமென்றவாறு. (௩௪)

2௨௯௦ 120. இயைபினைபின்மைபுகதேச
மொருபொருள்பலபொருளுருவகஞ்சிறப்பி

விரி

116

விருத்தமவிருத்தாட்டியினிலை|
 யெகவங்குபேனகவங்கு|
 மவயவமவயவிழுந்மெனவாய்ந்த
 நவையறுசிறப்பினுனைகதன்விரியே.

(16)

(எ-ன்) உருவக மென்னு ம ல ங் க ர த் தி ன் விரியிலக்கண முணர்—ந்து.

(இ-ள்) இயைபுருவகமும், இயைபினுருவகமும், ஏகதேச வருவக மும், ஒருபொருளுருவகமும், பலபொருளுருவகமும், உருவகவருவக மும், சிறப்புருவகமும், விருத்தவருவகமும், அவிருத்தவருவகமும், நட்புருவகமும், வியனிலையுருவகமும், ஏகாங்கவருவகமும், அநேகாங்க வருவகமும், அவயவவருவகமும், அவயவியுருவகமும், முற்றுருவகமும் என ஆராய்ந்த குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய வருவகவிரி பதினாறு மென்றவாறு.

இவற்றிற்கெல்லாம் உருவகமென்னும்பெயரை யதிராரத்தாற் கூட்டி யுரைத்ததனோடும் எண்ணும்மைத்தொகையும் விரித்துரைக்கப்பட்டது. நட்பென்பது சமாதானம். இவையெல்லாங் சொல்லின்புடியு மிலக்கணத்தன. அல்ல துரையினுங் கொள்க.

அவற்றள், இயைபுருவக மென்பது ஒரு தொடர்பினுட் பல பொருளையு முருவகஞ்செய்யுங்காற் மம்முட் காரணகாரிய மியையுடைத் தாகவைத் துருவகஞ்செய்வது:—

1. இயையுருவ

நித்தர்முத்தரிந்துகழ்நிபுணன்பாங்குச
 னுத்தமஞானமென்றொளிர்திருப்பாற்கடல்
 புரந்தசெந்தமிழ்மறையாயபுத்தமிர்த
 நிரந்தரமுலகின்மெய்ந்நெறிநிலைதழைவான்
 பூமகளெனும்பெயர்புனைமலர்நிதியோடந்
 தாமமா தவனெனுஞ்சங்கரீணிதியினை
 யருளுடைமையின்வெளிப்படுத்தருளவுமவை
 வருபவர்வருகெனவாழ்வுபெற்றிருப்பவும்
 வாழ்நாளாதன்கண்வழிபடுசரிதையின்
 விழ்நான்படாமையிட்டுண்பெய்தா
 தொல்லியிற்றிறந்திறந் துழல்வேள்
 வல்வினையதனில்வலியதொன்றிலிபே.

(232)

இஃ இயைபுருவகம்,

(இ-ள்) அந்த கெருட சேனாபதிகளோடும் பாம்பதத்து முத் தரும் புகழ் மிகவும் வல்லோனாகிய சீபாங்குசன் திருநாள் மென் றொளிரும் திருப்பாற்கடலளித்த திருவாய்மொழியெனும் புத்தமிர்தம் எல்லாநாளு முலகின்னண் சீமர் நாராயணனே பாப்பிரமமென்னு முண்மை மார்க்கநிலை தழைக்கும்படி மலர்மடந்தையெனப் பெயர்புனை பதுமநிதி யுடன் கூடிய பாம்பதத்தையுடைய மாதவனென்னுஞ் சங்கரீணிதியைத் தனது திருவுள்ளக்கருணையுண்டானதன்மையால்வெளியிடவு மவை யீருட லேகமாகி முத்திவேண்டினவர் வருவார் வருகவென்று தம்மினீங் காது வாழ்த்திருக்கவுந் தமக்குள்ள வாழ்நாள் வீழ்நாள்படாமை மனோ வாக்குக் காயங்களால் அருச்சுணைபுரியு மொழுக்கத்தினுன் மோக்கத் தினைப் பொருந்தாது குறுவரையிற் பிறந்து மிறந்து முழல்வோ ரும்மையி லிழைத்த திவினைபோல வலியுடையதொன் றில்லை பென்றவாறு.

மலர்நிதி-பதுமநிதி; சங்கரீணிதி-பாஞ்சசன்னியத்தைத் தரித்த பெரிபநிதி; திருவு மாயோனும். இதனுள், திருப்பாற்கடன்முதலாக அடைவே காரணகாரியத்துடனியைந் துருவகமாயினவாறு காண்க. பா-நேரிசையாகிரியம். தினை-பாடாண்பொதுவியல். துறை-பனுவல்

2. வாழ்த்து.

தியாயிள்

2625

ஆரவடரீருவியாமாணிக்கத்

தார்கெழுசீர்த்தெனருவிதானைப்-போழுகு

பார்க்குமாரன்பனிவரைமான்வார்புனைந்து

பூரிக்குங்கொங்கைப்பொருப்பு.

(233)

ம். ஆரவடம் - முத்துவடம். மாணிக்கத்

தார் - மாணிக்கமாலை. பகுதி - பாங்கற்குட்டம். துறை - செவ்வி

3. செப்பல்.

ஏகேசுர

2626

ஏகதேசவுருவக மென்பது ஒரு செய்யுளாகத்து ஓரிடத் தொரு பொருளை யுருவகஞ்செய்யுங்காண் மாட்டேறுபெற வருவகஞ்செய் தப் பொருளோடு சம்பந்தமுறப் பிறிதொர்பொருளைச் செய்யுளாகத்துப் பிறி தேசரிடத்து மாட்டேறுபெற வருவகஞ்செய்யாது தொகைகிலுவாய் பாட்டாம் கூறுதல்:-

அறியாமையென்னுமகவிஞ்சீக்கப்
பிறியாதறிவிருக்கப்பெற்றுங்—குறியாத
திச்சொற்பயில்வரோசெண்பகமாறன்பவள
வாய்ச்சொற்றிறம்பயிலாமல்.

(234)

இஃ தேகதேசவுருவகம். இதனுள் அறியாமையென்னு மகவிஞ்சீ
யென மாட்டேறுபெற வருவகஞ்செய்ததனோடு மெதிராகச் சம்பந்தமுற
ஞானமாம்விளக்கென மாட்டேறுபெற வருவகஞ்செய்யாது தொகை
நிலைவாய்பாட்டா னறிவேனக் கூறியவாறு காண்க.

செண்பகமாறன் பவளவாய்ச்சொல்—திருவாய்மொழி. திறம்—சித்த
சித்திச்சுரத்தை மயக்கமறவிளங்கக்கூறுங்கூறுபாடு. பயிலாமல்—இடை
விடா துணர்வினாற் சிந்தியாமல். இது, உவமேயமு முருவகவுருபு
மாகிய இரண்டுதொக்க தொகையுருவகம். ஞானவிளக்காவது திருவாய்
மொழி; பிறறியாமையென்னு மிருட்டறக் கூறிய ஞானமாகிய விளக்கு.
பயில்வரோ யென்பது பாசமயவாதியரை. ஏகாரம் - இரக்கத்தின்கட்
குறிப்பு. துறை - இதுவுமது.

புன்பனுவனஞ்சம்பொசிக்குன்றபேதையர்பே
ரிற்பமுறமெய்யுணர்வாரோனோருந்—தன்பால்
விருந்தருந்தத்தானநுணவீறனார்கூறு
மருந்தருந்தாரந்தோமதித்து.

(235)

இதுவுமது. இதனுள் நாவீறனார்கூறு மருந்தென்பது திருவாய்
மொழியாகிய மருந்து. மருந்தென்பது - அமிர்தம் எனவே திருவாய்
மொழியாகிய மருந்தென வருவகஞ்செய்ததனோடுஞ் சம்பந்தமுறம்படி.
பிறவியாகிய பிணியைத்தீர்த்து முத்தியாகிய பேரின்பத்தைத் தரு
மருந்தென வருவகஞ்செய்யா துவமேயமுதலிய மூன்றினையு மிருவகைத்
தொகைநிலைவாய்பாட்டாற் கூறியவாறு காண்க

மெய்யுணர்வார்—தத்துவத்திரயத்தி னுண்மையுணர்வார். தன்பால்
விருந்தருந்த - அம் மூன்றினையும் மயக்கமறவுணர்ந்தும் ஞானமான
அமிர்தத்தைத் தமது மெய்யுணர்வா லுவட்டாது புதுவதுபுதுவதாக
வுரிசிக்குவும் என்க. அருந்தாரந்தோ என்ப திரகம். மெய்ப்பொருள்
மாறன்—உண்மைப்பொருளை யுணர்ந்தமாறன் ; உண்மைப்பொருளாகிய
மாறனென்றுமாம்.

மிக்கவரிதாளின்மெய்பன்பினைவித்தித்
தக்கவந்தினமுந்தான்பொழிந்துட்—புக்கதோர்
ஞானமுருவியபின்னன்முத்தியைவினைக்கு
மானபாண்காரிதருமன்.

(236)

இது, உவமைபு முருவகவுருபு மாட்டேறில்லாதுவந்த வருவகம்; என்ன? அரிதாளாகிய செய்யின்கண் அன்பாகிய வித்தை விதைத்துத் தவமாகிய நீராப்பொழிந்து ஞானமாகிய முனையுருவியபின் முத்தியாகிய போகத்தை யென மாட்டேறுபெறு துவந்தமையானுணர்க. ஒழிந்த அகலமுரையிற்கொள்க இவை யிரண்டுதொக்கது. இவற்றுண் முன்னையது பனுவல்வாழ்த்து. இது திணை—வாகையைச்சார்ந்த புறத்திணை. துறை—அறக்களவழி. இவை மூன்று மாட்டேறில்லாதுவந்த வருவகம். இவற்றிற்கு “அறவாழி யந்தணன் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லாம், பிறவாழி நீந்த லரிது” எனவும், “சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு, மேம்ப புணையைச் சுடும்” எனவும், “பவளவாய்ச் செறுவு தன்னு ணித்திலம் பயில வித்திக், குழவிநா ரெழுந்து காளைக் கொழுங்க திரீன்” மெனவும், “அஞ்சவரு தாண யமரென்னு நீள்வயலுள், வெஞ் சினம் வித்திப் புகழ்வினைக்கும்” எனவும் முந்த நூல்களினும் அடைவே வந்தவாறு காண்க

டி.

ஞெருரு

ஞெரு

கம்

ஒருபொருளுருவக மென்பது உயர்திணை அஃறிணை யென்று சொல்லப்பட்ட காட்சிப்பொருளுந் கருத்துப்பொருளு மொருசெய்யு ளாகத்துவந்தா லவற்று ளொருபொருளை யுருவகஞ்செய்தல்:—

பிறப்பாரிறப்பார்பிறப்பாயவேலை

துறப்பானொருபொதுத்துவார்—சிறப்பாருஞ்

செய்படைத்ததென்னாங்கச்செவடிமென்மானிடாய்க்

கைபடைத்தும்வாழ்த்தகதை.

(237)

இஃ தொருபொருளுருவகம். அங்கன், மானிடர்கை, செவடி யென்னும் உயர்திணை பஃறிணைகளை யுருவகஞ்செய்யாது கருத்துப் பொருளாய் பிறப்பென்னும் அஃறிணையை யுருவகஞ்செய்தலா னென்றறிவு. திணை - பாடாண். துறை - வாழ்வுறவாழ்த்து.

பலபொருளுருவக மென்பது அவ்விருபொருளையு மொருசெய்யு
ளாகத் துருவகஞ்செய்தல்:—

தீதற்றமெய்ஞ்ஞானத்தெப்பமுடன்மேதகுநால்
வேதக்கடல்கடந்தவித்தகத்தாற்—கோதற்ற
வந்தாமத்தீவினுட்புக்காழியாமுணியைத்
தந்தானம்பூதூர்வந்தான். *

(238)

இது பலபொருளுருவகம். அந்தாமத்தீவு-விரசைக்கக்கரையாகிய
பாமபதம். திணை-பாடாண். துறை-அறுமுறைவாழ்த்தினுண் முனி
வனைவாழ்த்தல்.

6.
2339

உருவகவுருவக மென்பது ஒன்றனை முதலே யுருவகஞ்செய்
ததனைப் பெயர்த்து முருவகஞ்செய்தல்:—

மத்தம்புரியவிச்சைவாராழியாமிருளென்
சித்தமினித்தேறமேமேமகிழ்த்தார்—முத்தன்
முகத்தாமரையாமுழுமதியென்செவ்வி
யகத்தாமரையகத்தாக.

(239)

இஃ துருவகவுருவகம். இதனுள், மத்தம்-மயக்கம். புரிதல்-
தருதல். அவிச்சை-அறியாமை. அவிச்சையாம் வாராழி பெனவுரு
வகஞ்செய்ததனை மறித்து மிருளென வுருவகஞ்செய்ததும் முத்த
தாமரையா முழுமதி பெனவும் உருவகவுருவகம் வந்தவாறுங் காண்க.
துறை-இதுவுமது.

7.
சிறப்பு

சிறப்புருவக மென்பது ஒருபொருளையெய்தித் ததற்குச் சிறந்த
அடைகளை யுருபித் தவற்றானே யதனை யுருபித்துரைப்பது:—

நாரங்குழலாய்நளினமுகமாய் முகுளங்
கூர்வெம்முலையாய்க்கொடியிடையா—பூர்நிரைகள்
வெண்டுசிலதாகிவிளங்குமகிழ்மாறன்
வண்குருகூர்த்தண்பொருநைமது.

(240)

இது சிறப்புருவகம். நாரம்-பாசி. வெம்முலை-விருப்பத்தைத்தரும்
முலை. பொருநைமது-பொருநையாகியபெண். துறை-நிதிவாழ்த்து.

விருத்த
2வது
80

விருத்தவுருவக மென்பது ஒருபெருநுட்குக் கூடாதனபலவுந்
கட்டி யுருவகஞ்செய்வது:—

வேம்பாவிசைந்தசுவைவெவ்விடத்தினோடுதித்த
தாம்பாலதன்றறவின்பாலன்று—பாம்பா
விமிழ்திரைவாயிற்பிறந்ததென்பதன்றுமாறன்
றமிழ்மறையாஞ்சொஞ்சொலமிர்தம்.

(241)

இது விருத்தவுருவகம். வேம்பு-கைப்பு. கைப்பைத் தனக்குச்
சுவையாகவுடைய நஞ்சினோடும் பிறந்ததாம்பகுதியையுடையதன்று;
அறவின்பாலன்று - சலத்தினது மயமும்பகுதியையுடையது உமன்று;
பாம்பா.....தன்று-பாம்பாகிய தாம்பா லாரவாசிற்குத் திரையை
யுடைய கடலைக் கடையப் பிறந்ததென்று கூறுவது உமன்று; காரிமாறப்
பிரான் றிருப்பவளத்திற் பிறந்த திருவாய் மொழியாகிய வினிய
சொல்லின்மயமா மயிர்தமென்றவாறு.

அமிர்திற்கு விடத்தினோடுதிப்பது முதலாயதுஞ் சலமயமாவதுஞ்
சபாவம். இந்த அமிர்தத்திற் சுவையின்மையால் விருத்தவுருவக
மாயிற்று. துறை-பனுவல்வாழ்த்து.

9.
விருத்த
2வது
80

அவிருத்தவுருவக மென்பது ஒருபெருநுட்குக் கூடுவனவாந்தன்மை
பலவுந் கட்டி யுருவகஞ்செய்வது:—

ஒர்பொழுது ந்துஞ்சாதலமந்துறுதுளித்தாம்
பொர்புனைவேலண்ணல்பொருட்கேகிற்—சீர்பெருநுந்
தண்ணைபசந்துளபத்தார்மார்பன்றஞ்சைமான்
கண்ணாகியகார்க்கடல்.

(242)

இது, அவிருத்தவுருவகம். அண்ணல்-அண்மையினி. ஒழிந்த
அகல முரையிற்கொள்க. பகுதி-பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை-செவ
வழுங்குவித்தல்.

10.
பெரிய
2வது

நப்புருவக மென்பது ஒருபெருநுளை நன்றாக வருவகஞ்செய்து
அதனைத் திங்குதருவதாகக் கூறியத்திற்கு அதனாலவந்ததன்றென்
றதற்குப் பிறிதோர்காரணம் கூறுதல்:—

திங்களவியென்றுயிர்க்குந்தள்ளமிர்தம்வெவ்கிடத்துப்
பாங்கிழமைகூர்தலணிமாற—ஆக்கைப்
பதித்திருவேதிவினையின்பாங்காயதெனறே
மதித்திருக்குமின்றென்மனம்.

(243)

இது நட்புருவகம்.

(இ-ள்) இனிய களவியென வொலிக்கு மொள்ளிய வமிர்தமானது வெம்மையைச்செய்யும் விடத்தின்கயப்பா முரிமையை விளைத்தல் நின் னிடத்துண்டாய பாங்கினுண்ணாடாயதல்லவென்று மெனது திவினையின் பாங்காயதென்றுஞ் சந்தயமற விசாரியாநின்ற திப்பொழு தென்மண் மென்றவாறு.

உயிர்த்தல்-ஒலித்தல். கூர்தல்-விளைதல். பாங்கு-வாரம். பகுதி-பரத்தையிற்பிரிதல். துறை-பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் வாயிலேவண்டப் புறத்தொழுகக முண்டென்று வாயின்மறுத்துக் கடுஞ் சொற்கூறிய விற்பரத்தையுடன் புறத்தொழுகக மின்றென்றுகூறித் தன தாற்றாமையே வாயிலாகக் கூடியது.

வியனிலையுருவக மென்பது ஒன்றினங்கம் பலவற்றையு மொரு செய்யுளாகத்துக்கூறி யவற்றுட் சிலவுருவகஞ்செய்து சிலவற்றை யுரு வகஞ்செய்யாது அவயவியை யுருவகஞ்செய்வது:—

வியனிலை 11.

வையம்பரவுமகிழ்மறன்செவ்வாயுந்

243

துய்யநயனத்துணைப்போதுஞ்—செய்ய

முகத்தாமரையுடன்கைம்முத்திரையுங்கண்ட

சுகத்தார்க்குமுண்டோதுயர்.

(244)

இது வியனிலையுருவகம். இதனுள் அவயவி முகத்தாமரை. இதன் கண்ணவயவியுடன் அவயவங்களை யுருவகஞ்செய்து மற்றையொன்றை யுருவகஞ்செய்யாமைபுங் காண்க. துறை-கடவுள்வாழ்த்து. பழிச்சினர்ப் பாவலுமாம்.

ஏகாங்கவுருவக மென்பது ஒன்றினங்கம் பலவற்றினு ளொன்றை யுருவகஞ்செய்வது:—

12.
ஏகாங்கவுருவக

மாறன்பனிவரைமேல்வாண்முகச்செவ்வாயிவட்கு
வேறன்றிவளெனவேமெய்யுணர்விற—கறென்றக்
காட்டுகின்றதொன்பொற்கனங்குழைமேற்பல்காறு
மோட்டுகின்றகட்காவியுற்று.

(245)

இது, ஏகாங்கவுருவகம். ஒருபொருளாவ திதனுண் முகமாகிய
அவயவி. இதன்பொரு ளுரையிற் கொள்க. 'துறை-பாங்கியை யறிதல்.

13.

அநேகாங்கவுருவக மென்பது ஒன்றினங்கம் பலவற்றையு முரு
வகஞ்செய்வது:—

உருவம்

செங்கைத்தளிர்நயனச்செவ்வேன்மறைப்பவர
மங்கைத்திருமால்வரைமடவாய்—கொங்கைக்
களியாணைக்கட்படாரீக்கியோகண்ணுற்
றெளியாணைக்காக்குமியல்பு.

(246)

இது, அநேகாங்கவுருவகம்.

(இ-ள்) திருமால் சீவரமங்கைவரையில் வாழும் மடப்பத்தை
யடையாய்! பெறுதற்கரிய நின்னோடும் பேரின்பத்தை யனுபவித்துப்
பின்ன ரதுபெறுது வருத்தமிக்கு நின்கண் ணெளியனாவேனைக் கருனை
புரிந்து காக்குமியல்பு, செங்கையாகிய தளிரா னயனமாகிய சிவந்த
வேலை மறைத்துக் கொங்கையாகிய களியாணையினது முகபடாத்தினை
ரீக்கிக் கொல்லும்படியே யவற்றை வெளியில் வைத்ததோ? இஃ தரு
ளுக்குத் தகாதென்றவாறு.

பகுதி - பாங்கற்குட்டம். துறை-நாணிக்கண்புதைக்கவருந்தல்.
எளியாணை உயன்றது தன்னைப் பிறன்போலக்கூறல்.

கொங்கைக்குவடுக்குமுற்காருமேலிருந்த
சங்கைக்கருண்மாயன்றஞ்சவாய்—மங்கைக்குப்
பொய்யேயுளதென்கைபோற்றாதிவதென்கை
மெய்யேயிடையாம்வெளி.

(247)

இதுவுமது. சங்கை - வளம். ஏகா மிரண்டும் எதிர்மறை.
இடையாம்வெளி யுளதென்கை பொய்யே யிலதென்கை மெய்யேயெனத்

சந்ததியர் அனுபவித்துவருகிறார்கள். இவரைப்போலவே இவ்வமிசத் தோரும் சிறந்தவித்வான்களாயும் வைணவர்களாயுமிருந்து தமிழையி விருத்தி செய்தார்கள். மகா-நா-ஸ்ரீ தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள், ஸ்ரீ ஹ்ருஸீ மஹாமஹோபாத்தபாய சாமிநாதையவர்கள், ஸ்ரீ-உ வே. ரா. இராகவையங்காரவர்கள் முதலியோருக்கு அருப்பெற்றமிழ்நூல்க ளருளியகுடும்பம்இதுவே இக்குடும்பத்தினர் ஏடுகளே திருக்கோவைபா ருரையாசிரியர் பேராசிரியரென்றும், அச்சிட்ட தொல்காப்பிபச் செய்யுளியலுரைமுதலியவை பேராசிரியரது ; நச்சினர்க்கினியாதன் மென்றும், பரிபாடலுரைபாசிரியர் பரிமலழகர் என்றும் அறியுமாறு அருமையான பலவிஷயங்களைத் தெரிவித்தன. இக்குடும்பத்தார் காப் பாற்றிவைத்த ஏடுகளின்பெருமை ஸ்ரீ ஹ்ருஸீ வே. சாமிநாதையவர் கள் ஸ்ரீ-உ வே. இராகவையங்காரவர்கள் முதலியோருக்கே தெரியும். இவ்வமிசத்தவர் வைணவபரமாய் எத்துணையோ தமிழ்நூல்கள்செய் திருக்கிறார்கள். தமிழுரைசெய்திருக்கிறார்கள். வடமலையப்ப அரசின் ஸைஸ்தானவித்வான் சிறியகாரிரத்தநகவிராயர் இவ்வம்சத்தவர். சாபா துக்கரசுத்தியுடன் கவிபாடத்தகுத்தபுலவர் இவ்வம்சத்தி லிருக்கிறார். குமாருநபரசுவாமிகள்வம்சபாம்பரையோரில் ஆழ்வார் திருநகரிக்கினையினர் அநேகர் இவ்வம்சத்தாரிடம் பாடங்கேட்டிருக் கிறார்களென்றதெரிகிறது. இம்மாறனலங்கார உரையாசிரியர்விஷயமான சிறப்புப்பாயிச்செய்யுளையெடுத்துக்காட்டி இதனுடன் சிறுத்துகிறேன்.

நருகானமேகங்கவிராயராயன்சுடையனன்பாற்
குருகாபுரேசர்புனையலத்தரங்குலயத்தே
நருகாநசெஞ்சொலுரைவிரித்தாங்கற்பகாடவ்போல்
வருகாநீர்த்தகவிராயன்பேரையரோதயனே.

A. M. சடகோபராமாநுஜாசார்யன்,

(நேஷனல் ஹைஸ்கூல்தமிழ்ப்பண்டிதர்,

திருச்சிராப்பள்ளி.)

25-5-1913.

தெற்றைகாரமாக்கிக் கூட்டினுமாம். பகுதி - இடந்தலைப்பாடு. துறை-
மருங்கிணைதல்.

அவயவயுருவக மென்பது அவயவமே யுருவகஞ்செய் தவயவியை
வாளாது கூறுவது:—

நிறத்தாராவேலிமையாநீறெயைநீக்கிப்
புறத்தாயிடரிழைக்கும்பொர்மே—லறத்தான்
வருந்தாவிரங்குவதென்மாலாக்கத்தின்பம்
பொருந்தானனத்தாய்புகல்.

14
அவயவ2௩2௧

(248)

இது, அவயவயுருவகம்.

(இ-ள்) திருமா லாக்கத்தினிடத் தழகுதுடிக்கொண்ட முகத்தினை
யுடையாய்! நினது செவ்வரிபார்த கண்ணாகியவே லி மையூராகிய
வுறையை நீக்கி வெளிப்பட்டுத் துன்பத்தைச் செய்யும் பூசன்மேலும்
யான் மிகவும் வருந்தும்படி. கலுழுவதற்குக் காரணம் யாதெனக்கூறுவா
யாகவென்றவாறு.

தாரை - கண், உறை-கவிசனை, அற-மிக, வருந்தா-வருந்த,
இரங்குதல்-அழுதல், இன்பம்-ஆகுபெயர், பகுதி-பொருட்குப்பிரிதல்,
துறை-சுருத்தறிந்தழுத கண்ணீர் துடைத்தல்; என்னை? பொருள்
வயிற்பிரிந்த தலைவன் உள்ளக்குறிப்பினைக் கார்து பன்னாளும் புதுவது
வாக வுறப்பினைப்பாராட்டியதா விட்தொன்றுடைத்தென அவனது
பிரிவையுட்கொண்டழுத கண்ணீராதவின்.

அவயவியுருவக மென்பது அவயவியை யுருவகஞ்செய்த அவய 15.
வத்தை வாளாதே கூறுவது:—

அவயவி2௩2௧௦

முதிராமூலியுமுறுவற்குறிவந்
தெதிர்பாயுக்கண்களுக்கண்டெய்தி—வதனமதிப்
பொற்றொடியையமாரன்பொருப்பிடைவைத்திங்கெதிர்த்த
வற்புதனெதிண்ணியருவநீன்.

(249)

இஃ தவயவியுருவகம். துறை-பாக்கண்டலைவனாவியத்தல்.
இதனுள் வதனமதியென்றது அவயவியுருவகம்.

பெண்ணமுதேயங்கையாற்பேரைமால்தன்சிலம்பிற்
றண்ணுறம்பூவேங்கைதலைநாட்செய்—கண்ணி
தனைக்கொய்தனமேற்றமரிற்செறிப்பான்
றினைக்கொய்திறம்வினையாதே.

(250)

இது மகா அவயவியுருவகம். இதனுள், பெண்ணமுதே பென்றது
மகா அவயவியுருவகம். தண்ணுறம்பூ.....கண்ணி—குளிர்ந்த
நறுவிதாம் பூவாமுன்பே வேங்கை வைத்த அரும்பு. பகுதி—பகற்குறி.
துறை—வேங்கையொடுவெறுத்து வரைவுகடாதல்.

16

முற்றது

வகை

முற்றருவக மென்பது அவயவ அவயவிகளை யேற்றவிடத்தோழி
பிறவிடத்தினோடு முற்ற வருவகஞ்செய்வது:—

வட்டவதனமதியுறுதற்பிறையும்
பெட்டநகைநிலவும்பேர்த்தறியாக்—கட்டளகக்
கங்குலின்மேன்மாறன்கனவரைவண்டிருந்தா
லிங்கவளக் குண்டோவிடை

(251)

இது முற்றருவகம். பெட்ட - விரும்பப்பட்ட. பேர்த்தறியா-
நீக்கியறியாத. கட்டளகக்கங்குல் - ஐம்பாலாகக் கொலஞ்செய்த குழ
லாகிய விருட்பிழம்பு. ஒழிந்த அகல முரையிற்கொள்க. பகுதி—இடந்
தலை துறை - வண்டசுற்றி மருங்குணைதல்.

மண்படர் தாட்டாமரையுமைபடர்க்குகியையுங்
கொண்டுமுலைக்கொங்கரும்புங்கொண்டோர்—பெண்கொடியைக்
கண்டனையெண்பாகழறலைமாரன்சிலம்பில்
வண்டமர் தண்பூஞ்சோலைவாய்.

(252)

இதுவும். பகுதி - பாங்கற்குட்டம். துறை - கழற்றெதிர்
மறுத்தல். இதன்பொரு ளுரையிற்கொள்க.

ஆக இயைபுருவக முதலாக முற்றருவக மீறாகப் பதினாறு மடலே
கண்டுகொள்க.

(௩௫)

முற்றது

வேறு

வகை

2௫வகை

121. உரைபெறுகிலைபெறுவற்றுமைபுடனது
வபதுதிபுவமைபுயன்றவற்றெழும்விரவும்.

6

(எ-ன்) அவ்வுருவகம் என் னும் அவ்வகாரம் பிறவாய் அல்ல
வாக்கொளும் விரிவருமென்ப துணர்—ந்து.

(இ-ள்) சிலேடைமுதலாக வுவமையீறாகக் கூறப்பட்டவைத்தவ்
காரங்களோடும் விரவியும் வருமென்றவாறு.

உரைபெறுசிலேடையென்றதனால் வினைமுதலிய நான்கு காரணத்தா
னுவமை பிறப்பதேயன்றி யிரட்டுறமொழியுள் சொற்பொருள்
காரணமாகவு முவமை பிறக்கும் என்பதும், சிலேடை இக்கூறிய வரு
வகத்திற்கும் காரணம், இனிமேல்வரும் பிற அலங்காரங்கட்கு முப
காரங்களாம் என்பதற் தோன்ற நின்றதுங் காண்க. இச்சூத்திரஞ் சிங்க
நோக்காம்.

17.

சிலேடை

அவற்றுட் சிலேடையுருவக.மென்பது ஒரு பொருளை யொரு 2-ரு2ய
செய்யுளாகத் திருபொருள்பயப்பதாகப் பலவிடத்தினும் புணர்த்து நிற்ற
யினு மிருபொருள்பயப்பதாக வருவகஞ்செய்வது:—

விற்புடைக்கீழ்மன்னியிருநாணிடைதழீஇச்
சுற்றுடைமாண்கோதைத்தொடைசெறியும்—பொற்புடைத்தாம்
பாணிழையாவண்டிலவும்பைந் துவவமா லுறைபூர்
மாணிழையார்சேயரிக்கண்வண்டு. (253)

இது செம்மொழிச்சிலேடையுருவகம். கண்ணிற்கும் அம்பிற்குஞ்
சிலேடை.

(இ-ள்) (கண்ணின்மேற் சொல்லுங்கால்) வில் - புருவம். இஃ
துவம்பொர் புருவத்தின்பாப்பின்கீழ்த் தங்கிப் பெருத்த நாணிடைத்துக்
கூடிச் சுற்றுதலுடைய மாட்சிமைக் குழலின்மேல் மாலையை மேனோக்கத்
தாற் பொருந்துங் கண்ணாகிய வண்டெனவும், (அம்பின்மேற் சொல்லுங்
கால்) தனுவினகன்றவிடத்துக்கூடி மிகுந்த நாணுக்குநடுவே யெய்தி
விரலிற் கட்டுதலுடைய விரற்சாடுறத் தனுவிற்குவல்லார் தொடுத்தெய்
வதை யெய்தும் அம்பு எனவுங் கொள்க. பகுதி - சேட்படை. துறை-
கண்ணையப்புரைத்தல்.

பூங்குமிழ்மீதேறிப்புணர்க்குமதனக்கைதோய்ந்
தோங்குவனத்தாமரைபித்துப்பயிலுந்—தேங்குபுணர்
வெள்ளக்குளத்துறைமால்வெற்பினிள்வாழ்மெல்லியலார்
வள்ளாக்குழையார்வண்மான்,

(254)

இது பிரிமெதிச்சிலைப்பெயர்க்குபவருவகம். கண்ணிற்கும்
மானிற்குஞ் சிலைடை.

(இள்) (கண்ணின்மேற் சொல்லுங்கால்) பொலிவையுடைய மூக்
கின்மீதெறிக் காமன் புணர்க்கு நல்லகலையைக் கற்றுப் பெருத்தெழுந்த
தண்ணீரகத்துத் தாமரைபோன்ற முகத்தினுட்டங்கு மிகுந்த புனலை
யுடைய திருவெள்ளக்குளத்துறையுந் திருமால்வெற்பில்வாமு மெல்
லியலராசிய வள்ளைக்குழையினையுண்டயார்கண்ணாகிய மான் எனவும்,
(மானின்மேற் சொல்லுங்கால்) பூவிடுறிக் கூடிய குமிழாகிய மரத்தினைப்
பாப்பந்து, காமத்தைத் தன்னிடத்தே வினைக்கும் நல்லகலையைப் புணர்ந்து,
தூக்கிவளரும் காட்டின்கண்ணுளவாம் மரை கண்டுபழகு மெல்லிய வியப்பு
மிகுந்த வள்ளைக்கொடியினது குழையைப்பருகுந் குறிப்பினையுடைய
மாரணனவுந் கொள்க. இதனுள், கண்மா நென்ப தருவகம். புணர்
மதன் என்பதனை மதன் புணர் எனப் பாடாற்றுக. துறை-இதுவுமது.

18.

பொருள்
பொருள்
வசு

மன்பார்குளிர்விக்குமாறன்குடைமதியு
நன்பான்மதியுமதிநாடுக்கான் - முன்பாங்
குடைமதிக்குண்டாவதல்லதன் தன்மைவானத்
தடைமதிக்குண்டாங்குன்றுதல்.

(255)

வட
நாடு

இது துணவேற்றுமையுருவகம். வடநாலார் வெதிரேகவுருவத
மென்பது மிது. குன்றுதல் - தேய்தல். மை - களங்கம். குடைமதி
பென்ப தருவகம். திணை - பாடாண். துறை - குடைமங்கலம்.

பொழகார்காரிதரும்பிள்ளைமாணிக்கநெறி
சீரியமாணிக்கமுறுஞ்செய்கைத்தோ - வாரியர்கா
நூற்றுளதெற்றத்துவங்கொல்லாமுணர்ந்துணர்த்தத்
கற்றுளதாய்க்காரணன்கனித்து.

(256)

இதுவுமது. இதனை விலக்குருவக மென்றுக் கூறப்படும். துறை
அதுமுறைவாழ்த்திது ளடக்கும்.

வெதிரேகவுருவதாய்வெண்ணீர்மேதருவ
முகத்தாற்றுச்சியிவாதிவா - பொருள்
நாபந்தவணர்வாற்கொடுக்காசின் நயிச்சிவா
லாபந்தவணர்ந்தவாணாசிக்கம்,

(257)

மணவறைக்கட் பள்ளியிடத்தாராயகலைத் தலைவனருமறைச்சடங்
கிற்குப் பித்த தருப்பையைநோக்கித் தலைவி காதலையுந் தனதாற்றாமை
பையு முட்கொண்டுரைத்தல். (௩௬)

உருவக
உவமை மூக்குப்
புறனடை

122. ஒழிவறவுருவகமுடனேயுவமையு
மொழிவதற்கடங்காமுறைமையவாகலின்
மொழியப்புகும்பான்முதுணர்விலை *கூறிய*
விவற்றினுக்கிதுனிசைத்தவையொரீஇவரு
மவற்றையுமிவற்றினகப்பட்டவுரைகொளீஇ
முற்றவுணர்த்தியமுறைமையவாக்குதல்
கற்றோறிவின்காட்சியதாகும்.

(எ-ன்) மேற்சொல்லிய வருவகமு முவமையு மென்னு மிரண்
டிற்றும் புறனடையுணர்—ற்று.

(இ-ள்) உருவகமு மதற்குக் காரணமாகிய வுவமையு மென்னு
மிரண்டலங்காரமு முற்றக்கூறுவதற் கடங்கா முறைமையையுடைய
வாகலானும் அவற்றைக் கூறுவதற்காக முந்துறுதுணர்ந்தோரையின்
கண் புகுதாரின்ற யான் முதியவுணர்விலனாதலானும் இக் கூறிய விரண்
டலங்காரத்திற்கு மின்றுலள் யானிசைத்த தொகைவிரிகளைக் கடந்து
வருவனவா முருவக வுவமங்கனையுங் கூறியவிவற்று ளகப்படுவதாக வுரை
கொளுத்தி முழுதுமுணர்த்திய முறைமையவாக்குதல் அ ல ங் க ா ர
முதலிய விலக்கணங்களோடு மிலக்கியங்கனையு முற்றக்கற்றோறிவினுக்
கழகென்றவாறு.

உவமையின்வழி பிறந்த துருவகமாதலி னுவமைக் குரைக்கத்
தருவனவெல்லா முருவகத்திற்கு முரைத்துக்கொள்க. ஈண்டுருவகமுற்
| கூறியதன லதிகார மிடையறாதெனக் கொள்க.

கூறியவற்றை யொரீஇயினபோல்வருமவற்றுட் சில வருமாறு:—

காமரீதத்தோகைகளிவண்டினமுலவுந்
தாமரைசாராம்பற்றளிரறவுண்—*தேமுறுபே
ரிற்பத்தினும்பெரிதேயெவ்வுண்மாரீப்பணிந்
துன்பற்றவாரசேர்ககம்.

இது, பேதத்தை யபேதமாக்கிய வாய்பாட்டால்வந்த-வுருவகம்.¹
இது முதலே உவமேயமு முவமவுருபுந் தொக்க தொகையுருவகம், என்னை? கண்ணுதிய வண்டினம் முகமாகிய தாமரை வாயாகிய வரம்பல் பாணமாகிய நறவு என்பன முறையே தொக்கதா லென்றறிக. ஆனால் அவற்றினை யவ்வாறுக்கியதென்னை? வண்டினம்போன்ற கண்களுலவுந் தாமரைபோன்ற முகத்தி லென்பனவோடு மேனையவுந் தொக்கதாக விரித்துத் தொகையுவமமாக்கப்பெற்றவோவெனின், ஆகாது; என்னை? முற்றுமவவாய்பாடாக வுமமமொன்றினையுங் கூறும்வாய்பாடு உவமையுருவக மென்னு மிரண்டற்கும் பொதுவாய்பாடெனு மீண்டு மருட்கையென்னு மெய்ப்பாட்டுவயத்தனாகிப் புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து பேதத்தை யபேதமாக்கி விதந்துரைத்தானாதலிற் றொகையுருவகமாக வுரைகோடலேயாம். காட்சிக்குத் “திருவளர்தாமரை” யென்னு முதற்பாட்டு மருட்கையவயத்தனாகிக் கூறிய இவ்வாய்பாடென்றுணர்க. அற்றேல், இதனகத்துப் பேதத்தை அபேதமாக்கிய தியாதோவெனின், தாமரை வேறு முகம் வேறாயிருக்கவு முகத்தைத் தாமரையென்றே பேதமறக் கூறியவாற்றாறு மேனையுவமேயத்தினையு மவ்வாறே கூறியவாற்றாறு முணர்க. பகுதி-இயற்கை. துறை - புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

மேலிருந்தவிண்ணோர்வியத்தக்கசெம்மையதாய்ப்
பாலிகையுட்டெள்ளமுதம்பாலிக்குஞ்—சால்புடைய
திங்களைக்கண்டான்மாரன்செம்பொற்றுடரியுள்யார்
தங்களுளங்கோடாதவர்.

(262)

இது, அபேதத்தைப் பேதமாக்கிய சிலைடைவாய்பாட்டான்வந்த அற்புதவுவமை. இது னுள் அபேதத்தைப் பேதமாக்குதல் சந்திரனொருவனன்றிப் பிறனொரு சந்திரனின்றாகவுஞ் செம்மையுடையதாய்ப் பாலிகையுட் டெளிந்த அமிர்தத்தை விளம்புந் திங்களெனப் பேதித்துக் கூறினமையானறிக. பாணை வள்ளமும் அதரமும் ஆதலாற் சிலைடை, பகுதி - இதுவுமது. துறை - தலைவனையியத்தல். இதுவுந் தொகையிலுள்ளதும்.

காவிற்பிறவாக்கனக்கொடிகமல
வாவிக்கடங்காமடவன்னம்—பூயிற்

பிறவா நறந்தேறல்பெர்சகர்மாண்வெற்பி
ஹவாய்நிறையுண்ணு.

(263)

இது, சம்பந்தமுள்ளதைச் சம்பந்தமில்லையாக்ி வந்த வருவகம்.
வன்றியும், காலிலும் வாலிலும் என்றமையால் விரோதவலங்காரமு
பெணன் வினாப்பாருமுணர், “மனையிடைப் பிறவா மனையெ பெண்டுகூ,
வனையிடைப் பிறவா லுமுதே பெண்டுகூ” என்பனவற்றையும் விரோத
வலங்கார மாக்ஞாறுபோல என்றிக. பகுதி - இதுவுமது. ஹை-
இயல்பிடுக்கறல்.

தோ திலாப்பொண்ணைக்குழைத்தும்தன் றாரியக்கோல்
காதலாற்கைப்பற்றிக்காட்கரைமால்—போதும்
குழைத்த நுள்பொற்கோம்பிற்குறித்ததென்கோ சின்னப்
தழைத்தருளிக்கொம்பினைபேதான்.

(264)

இது சம்பந்தமில்லாததனைச் சம்பந்தமாக்கிக் கூறிய மோகவுவமை.
விகாரவுவமை அதிசயவுவமை எனினு மாம். பகுதி—இயற்கை. ஹை-
நலம்புரிந்துரைத்தல்.

மாயன்குருகாபுரியினையமாதா
ளாயந்தொழுவாழ்நுமையுறிந்—றாய
கனவென்கோகூடிக்குழைந்ததனைக்காமர்
நனவென்கோயாதென்கோநான்.

(265)

இதனார், குருகாபுரியினையாளென்பது குருகாபுரி செயற்கையா
னன்றி யியற்கையானு முதலே யழகுடையதுபோன் றிவளு யியற்கை
யான் அழகுடையாளென்பது தோன்ற ின்ற மையா விதுவு முவ
மையு ளோர் பேதம். பகுதி—இதுவுமது. ஹை—ஆயவெள்ளம் வழி
புடக்கண் டிது மாயமோவென்றல். “பாயும்விடையான் றில்லையன்னுள்”
என்பது மிது. “வில்லே ருழவர் பகைகொளினுக் கொள்ளந்த, சொல்லே
ருழவர் பகை” எனவும், “நல்லர்கட் பட்ட வறமையி னின்கூறே, கல்
லர்கட் பட்ட திரு” எனவும், இவைபெருவண்ண பிறவு மிவற்றின்பர்
கூட்டியுணர்க.

திருநீதிநிதியாய்மாறன் திருவாய்மொழியே
மருந்துபிறவிப்பிணிக்குமாதர் துருவ்பிணிகிரு
வாயந்தமருந்தென்பார்மடல்.

(266)

இது, மாதர்தருங் காமமாகியபிணிக்கென்பது மாதர்தரும் பிணிக்
கென மாட்டேறிலாதுவந்தவுருவகம். பகுதி-மடல். துறை-உலகின்
மெல்லைத்துரைத்தல். பா-இரண்டுவிசிற்பத்தால்வந்த நெரிசைச்
சிற்தியல்வெண்பா.

வழிமதுத்தார்மாறன்மணிவரைமேன்மாதர்
விழியெழுதின லுமிணைவெற்பெழுதினது
மொழியெழுதலாமோமொழி

267)

இது, மாட்டேறில்லாதுவந்தவுகங்கவுருவகம்; என்னை? முனி
யென்பவற்றை யுவமைவாய்பாடுதோன்றக் கூறினமையா னுபயிமுனி
யாகிய விணைவெற்பெனக் கோடல்வேண்டுமென் றுணர்க. பகுதி-இதுவு
மது. மற்றை - எழுதவிரிதென்றல். பா-ஒருவிசிற்பத்தால்வந்த இன்
னின்சைச்சிற்தியல்வெண்பா.

நாணுநிறையுநறுதுதா அன்மாணிழையார்
தந்தவெங்காமத்தழல்கதுவவெந்து
தருமடன்மாவேற்றந்தரும்.

(268)

இஃ தேகதேசவுருவகம் இதனுள், நாணும் நிறையுமாகிய பஞ்
செனவுருவகஞ்செய்யாது காமத்தழலென வொன்றையே யுருவகஞ்செய்
தமையா எனன்றிக. பகுதி-இதுவுமது துறை-நாணுழிவுரைத்தல்,
பா-அடிதொறுஉ மெ றுஉத்தொடைபெற்றுவந்த இன்னிசைச்சிற்தியல்
வெண்பா.

தருமன் னன்னளியாற்றன திகையால்
வருணன் கூற்றுபீர்மாற்றலின்வாமனே
யருமைபாலழகிற்கிணையத் துடைத்
திருமகன் திருமலர்மன்னை.

752-ருவகம்

(269)

என்பதும் ஒருவகையுருவகம்; என்னை? தன்னளியால் மன்னுதிய
தருமன், தன் திகையால் மன்னுதிய வருணன், உயிர்மாற்றலால் மன்ன

னாகிய கூற்று, அருமையால் மன்னனாகிய வாமன், அழகால் மன்னனாகிய காமன் என வருவதஞ்செய்துணர்க.

1305-26
வகவகை

மன்னர்மடங்கன்மறைபவர்சொன்மாலை
யன்னடையினூர்க்காரமீர்தன்—துன்னும்
பரிசிலர்க்குவானம்பனிமலர்ப்பைந்தா
ரெரிசினவேற்றானபெங்கோ.

(270)

என்பதும் கூறிய ஒருவகை யுருவகம்.

வருந்தியின்றூண்மறந்தொழிந்தான்வளர்த்தாள்சொற்கேட்டில்கடிந்தான்
முருந்தின்காறுங்குழையைமுனிவாரின்னையென்முனிவார்
பொருந்திற்றன்றாவிதுவென்னுய்பொன்றாமளித்திவ்யுயிரென்னுய்
திருந்துசோலைக்கருங்குபிலேசிலம்பிசுந்துகவதியால்.

(271)

என்றற் றொடக்கத்தன வருவக இலக்கணம்விளங்கநின்றிலவேனு மத
னிடத்து மயக்கிநின்றன கொள்க. என்னை கொள்ளுமாறெனின், ஈன்ற
குயிலாகியபெண் மறந்தொழிந்த, வளர்த்த காக்கையாகிய பெண் இல்
கடிந்த, பெண்குயிலாகியபெண்ணே பெண்க் கொள்வதை மயக்கிநின்றமை
காண்க

(௩௭)

௩-வது உருவகம் முற்றும்.

௪-வது உள்ளுறையுவுமம்.

138, உணர்வதற்கரிதாமுவுமப்பொலி

புணர்நிழல்விளையெப்பொருள்மெய்ப்புருவெனப்

பிறப்பொருமைத்தமும்பெற்றித்தாசெ

மெய்ப்புறுதினைகளிற்றெய்வதமொழிந்த

கருப்பொருள்வகைகூட்டுவோபயின்

முவுமைப்பொடெதிருள்ளுதத்தனும்பயன்

5 வகை.

கன்ன.

விஷயசூசிகைமுதலியவற்றின் அகராதி.

[எண்—பக்க எண்.]

அக்காச்சுதகத்திலோர்பேதம், ௫௦௨.
அக்காச்சுதகம், ௪௭௨.
அக்காவருத்தனை, ௪௭௩.
அகத்தியம், ௮.
அகத்தியன், ௨௨.
அகத்தி லிறைச்சிப்பொருள் மிகுதியும்
தலைவன்கொடுமைகூறுமிடத்தும்,
சிறுபான்மை ஏனையுட்பிணுவரு
மென்பது, ௨௭௧.
அகாக்குற்றயிர்தடக்கு, ௪௧௨.
அகரம் - அந்தணரிருக்கை, ௪௨௧.
அகன்றணவுகூறல், ௪௫௭.
அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம், ௧௧௫.
அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை, ௩௦௮,
௩௦௯.
அச்சம் நால்வகைத்தென்பது, ௩௦௨.
அச்சுதன் - அழிவிலாதான், ௫௨௦.
அசங்கதியவங்காரம், ௩௩௩.
அசங்கதியவங்காரம் சிலைடையுடன்
விரவியுள்வரு மென்பது, ௩௧௪.
அசைவுப்பொருள்பற்றிவந்த அழகை,
௩௦௩.
அட்டபுயகரம் - ஒருதிரும்பதி, ௩௮௧.
அடம்பு, ௪௨௮.
அடலெடுத்துரைத்தல், ௩௦௧.
அடிதோறுமிரிடத்துவரும்மூவகைமட
க்கு, ௪௦௩-௪௧௨.
அடிமுதன்மடக்குப்பதினைந்து, ௩௮௦-
௩௮௭.
அடியார்க்குஉள்வார், ௩௧௧.
அடியிலையடக்குப்பதினைந்து, ௩௮௭-
௩௯௭.
அடியிறுதிமடக்குப்பதினைந்து, ௩௯௭-
௪௦௩.
அடைபொதுவாய்ப்பொருள்வேறுபட்
டுப்பண்புகிறக்கணனுத்தோன்றிய
துட்டு, ௨௧௧.

அடையடுத்துவந்தஉவமவுருவகம்,
௧௮௭.
அடைவியீதப்பட்டுப் பொருள்வேறு
பட்டது, ௨௧௩.
அணங்குபற்றியநடுக்கம், ௩௦௨.
அணிபெறுஞ்செய்யுளின் பெயரும்
முறையுந்தொகையும், ௫௧, ௫௨, ௫௩.
அணியியல், ௧௧.
அணியென்னுப்பெயர்க்காரணம் ௧௦௪.
அணைந்தவழியுடல், ௧௧௧, ௨௦௨.
அத்தச்சிலைடை, ௩௧௪, ௩௧௫.
அத்தச்சிலைடையுவமை, ௧௧௪.
அத்தம்-பொன்மலை, ௪௩௭.
அத்திகிரி, ௭௪, ௧௧௭, ௧௫௭, ௨௧௨,
௩௧௭, ௩௨௨, ௪௨௪, ௪௫௦, ௪௫௨,
௪௯௬, ௪௯௭.
அத்தியூர், ௨௮௮.
அதிகவலங்காரம், ௨௭௫.
அதிகசயம் இடம் சீனை காலமென்ப
வற்றோடும்வருமென்பது, ௨௩௯.
அதிகசயவலங்காரத்தின் கூறுபாடு
௨௩௪.
அதிகசயவலங்காரம், ௨௩௪.
அதிகசயவுவமை, ௧௧௦.
அந்தாதிமடக்கு, ௪௫௧, ௪௫௭.
அந்தாதியுவுமை, ௧௫௧.
அந்தாமம்-புரம்பதம், ௩௨௫.
அநியமவுவமை, ௧௪௪, ௧௪௫.
அநேகாங்கவுருவகம், ௧௮௨.
அபததி, சிலைடையினும் விரவியரு
மென்பது, ௩௪௦.
அபததியலங்காரம், ௩௩௧.
அபததியுருவகம், ௧௮௭.
அபேதத்தைப் பேதமாக்கிய சிலைடை
வாய்பாட்டான்வந்தஅற்புதவுவமை,
௧௮௧.
அப்பொன்முனிக்குடம், ௨௧௧, ௩௪௧.

யுவமச்சொற்றொகலொருதகையகிய
மன்பிணதளவாமகத்திணையிருவயி
னிற்பதுன்பத்திசைதிரிந்திசையாத்
துணைவன்துணைவிதாழ்செவிவி
யிணையெனும்பாங்கன்பாணனென்றிவாந்
கொள்கையின்வருடங்குறிப்புரைத்தாகும்.

சூதுவார்

(எ-ன்) வைத்தமுறைபானே யுள்ளுறையுவமமென்னுமதற்குப்
பொதுலிலக்கணமுணர்-ந்து. உவமப்போலியென்று மதற்குப்பெயர்.

(இ-ள்) உணர்வினா உணர்ந்தற்கரிதாகிய யுள்ளுறையுவமமென்பது
முகூறிய வெளிப்படையுவமம்போல வினைபயமுெய்ப்புருவுகாரணமாகத்
தோன்றாமவற்றினோடும் பிறப்புங்கூட்டி நிலைக்காணத்தினோடு மங்வவு
நிலங்களிற் மெய்வதமொழிந்த கருப்பொரு ணிலைக்களனாகவு மழகிய
வுரையுட்பயின்றும் வெளிப்படையாகவரு முவமப்பெற்றோளோடும் அதற்
கெதிராகிய வுமேயப்பொருள்களை யுள்ளுறுத்துக்கொள்ளும்படித்தாயு
முவமேயம் பாடலுட்பயின்றவாராத அயலாகிய முவமவுருபு தொகுத
லொருதலையாகவுந் களவு கற்பென்னுங் கைகோளினிருவகையினு மின்ப
துன்பங் காட்டுவனவா யிசைதிரித் திசைப்பனவாய்த் தலைவன் நிலை
முதலியபெயர்களாற் குறிப்புரையாய்வரு மென்றவாறு.

உணர்வதற்கரிதா மென்பதனால் ஏனையுவமம் புலப்படக்கூறாத
யுள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்
துக் கூடிநிற்குமென்பதாம். கொள்கையின்வருடமென்பதனால் “கிழவி
சொல்லி னவளறி கிளவி, தொழிக் காயி னிலம்பெயர் துரையாது”
எனவும், “கிழவோற் காயி னுரனோடு கிளக்கும், ஏனோர்க் கெல்ல மிடன்
வரை வின்றே” எனவும், “கிழவோட் குவம மீரிடத் துரித்தே,” “கிழ
வோற் காயி னிடின்வரை வின்றே” என வும், “தொழியுஞ் செவிலியும்
பொருந்துவழி நோக்கிக், கூறுதற் குரிபர் கொள்வழி யான” எனவும்
வருங் கூற்றுக்கொள்கும் தொழியு முகழ்பாரும் தலைவன்கொடுமைகூறும்
வழியினும் பிறவழியினும் தலைவனுரித்தன்மையுள்ள கருப்பொருள்களா
னவையொல்லத் தலைவற்கெயன்றியுந் தலைவர்கெற்றனவா முவமத்
தன்மையுடையதற்குத்தனவா யுள்ளுறையுவமப்பொருட்கும், பிறவாறு வரு

வனவா மவைகளுங் குறிப்புரைத்தாகு மென்பதனா முய்த்தக் கொள்க. பிறப்புவது அவ்வவ நிலக்களி விழிந்தபிறப்போடுஞ் சார்த்திக் கூறல். உள்நாறுத்தல் - உள்ளேகுறித்தல். ஒருதலை - நிச்சயம். அகத் திணை யிருப்பினென்பது இறந்ததுபோற்றலென்னுந் தந்திரவுத்தி. இசைதிரிந்திசைத்தலென்பது செய்யுட்சொற்கடம்பொருளுணர்த்தாது வேறுபடக்கூறுதல். இசையாவது சொல், சொல்லாவது எழுத்தினு லாக்கப்பட்டுப் பொருளறிவுறுத்துமோசையாகவி னிசையென்றார். இஃ தாகுபெயர். என்னை? “இசைதிரிந்திசைப்பினுமிசையுமன்பொருளே, யகைதிரிந்தியல” என்னும் பொருளியற்குத்திரத்தா னுணர்க.

வினா
பே.வி

இவற்றிற்கெல்லாம் செய்யுள் வருமாறு:—

காமர்பன்மலர்களுவியபொதும்பர்
மாமர்ப்பணையின்மதுகாமிழைத்த
முதலுந்தேறனொதுமலர்முன்னுபு
கொளத்தருமாபிற்குன்றவாண
வகாதுவின்வரையாதொழுகவினிருவிரு
மாறுபட்டொழுகிபமதிபினிராகலிற்
நிருமகிழ்மாறன்றிருவருட்கிலக்கா
யொழுகாதவருளத்தொன்று
மழுகாமதியின்மறுகுவல்பாரே.

(272)

என்பது வினையுலமப்போலி; என்னை? மாமர்ப்பொதும்பாகத்து மது கரங்கள் தமக்குப் பின்னைக்கு தகர்வதாக மறைத்துவைப்ப வினைந்த ரெனை கொதுமலராய்ந்த கைப்பற்றிக்கொடுபொக் ஞன்றவாணனெ யென்றதனாற் றளவினொடுக்கடிப கூட்டத்தை நீட்டித்துப் பின்ன ரிவனை வகாத்துகொள்ளக்கடவெனென வினைத்தரினவு தவறும்படி பருவ முதிர்ந்த விவனையும் பிறர்வயத்த பொன்னணிந்த கொடுபொவ ருதபொல வென்பவானை; உவமைக்குப் பிறிதுபொருள் எதிர்த்தவமஞ்செப்பா தாண்டுப்பிறத்த கருப்பொரு ளவற்றொடு முன்னாறுத்தவைத்தவி னிஃ துள்ளுறையுலமாயிற்று. அவற்றொடு மிகுது கொதுமலர் கொடுபொவு

ரென்னுந் தொழிலோடு மிவனையும் பிறர்கொடுபோவரென்னுந்தொழி
லுவமக்கொள்ளநின்றமையின் வினையுவம்போலியாயிற்று. அன்றியும்
காமர்பன்மலர் கஞலியபொதும்ப ரென்பது நற்றாய் தொழி செவிலி
முதலியோர்வைகு மனைக்குவமையாம். திணை - குறிஞ்சி. கைகோள் -
களவு. கூற்று - தொழி. கேட்போன் - தலைவன். இடம் - முன்னிலை.
காலம் - நிகழ்வு. பயன் - இறச்செறிவுரைத்து வரைதல்வேண்டுமென்றது.
மெய்ப்பாடு - அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பகுதி - பகற்குறி. துறை -
வருத்தங்குறி வரைவுகடாதல். காமர் - அழகு. ஒழிந்தனவுமுரையிற்
கொள்க.

இறைவறங்கூரவீர்த்தன்பொய்கைத்
துறைதொறுந்துவன்றதோடவிழ்பன்மலர்
மாந்துபுயினிறைவெய்தியகவரி
பேந்தெழின்மாடத்தீன்றகன்றுள்ளிப்
படர்வுழிப்படர்வுழிப்பீணமுலைக்குறுங்கண்
மடைதிறந்துவளகமடுகிறைந்தொழுகு
பாற்றடினியினயற்பழிதீர்பேடையைப்
போற்றுகளிப்பிற்புணர்ந்தவண்மூழ்கிப்
புனிதமுற்றிருகிறைபுலர்த்தியவேதிமந்
தணந்தயற்கழனிச்சாதிப்பெடைகளை
மணந்ததணந்தலைமள்ளர்தாமுமுத
நாற்றடியதன்கன்றுந்தழைபதனழிந்
துற்றெழுளங்கவுறுபுனலாடிப்
பண்டுதான்மரீஇயபானிறப்பேடையைக்
கண்டுதான்வளைக்குங்காமருகடல்கெழு
கண்ணகன்ஞாலங்கண்டுகண்ணப்பான்
விண்ணவர்வியப்பான்மேதகுபடிவத்
தாவணைத்துயின்றருளர்க்கத்தழி
னூவுரீர்க்காவிரிக்குறுபுனலூர்
புல்லென்பொதுவுணின்மார்பெனச்
சொல்லென்புன்மனத்தொடர்புடையேன.

(273)

இதையும் வினையுவம்போலி. இதனுள், இறைவறங்கூர என்பது
சிறிதும் வற்றாதவென்றவாறு. சார்த்தண்பொய்கை - மிகவுக்குளிர்த்

பெயர்க்க. “துறைநெருந்துவந்த.....கவரி” இடர்
தொடருகின் ஐந்துவிசிந்த தாமரை முதலிய பலமலையு முண்டி
வயிற்றைநிறைத்தல்பொருத்தின் காரான். “ஏந்தெழில்.....
தொடர்புடையே” எ - து உயர்ந்த அழகையுடைய மாளிகையினிடத்
தீன்றகன்ற குழக்கன்றைநினைந்துசெல்லுமிடத்து முறுகின் முலைக்
குறுங்கண் மடைதிறந்து பள்ளவாங்கிகளைப் பெருக்கி யோடாநின்றி
பாலாற்றின்பக்கமே சூற்றமற்ற தனதுபேடையைப் பாதுகாப்பற்ற
களிப்பினுமும்புணர் தப் பாலாற்றினமுழ்கிப் பவித்திரமும் நிருசிற
கரும் புலர்த்திய சேவலோதிம மப்பேடையை நீங்கி யயல்வயற் கூட்டப்
பெடைகளை மணந் தக்கமுனிநடுவண் மள்ள ருழுத நாற்றடிநனந்தலை
நறியத்தழைக ளாழுகி யூற்றிருந்த சேறு மிகுந்த புனவிடையாடி முன்னர்த்
தான் மணந்த வெண்ணிறப்பேடையைப் புணர்ச்சிசுறித்து வளையும்,
அரவணைத்துயின்ற அரங்கத்தமிதி னுரவுரீர்க்காவிரிக்குறுபுன
லானே! புல்லென் பரத்தையர் பொதுவுணின்மார்பெனச் சொல்லென்
புண்மனத்தொடர்புடையே நென்றவாறு.

பொதுவுண்-பரத்தையர் பலராயேககாலத் தின்பத்தைப் பொது
வாக அதுபவிர்த்தல். இதனுள், பரத்தையரென்பது சொல்லெச்சம்.
ஒழிந்த அகல முரையிற்கொள்க.

அஃதாக; இதனையும் வினையுவமப்போலி என்ற தென்னையெனின்,
தனக்குரிய பேட்டோடும் பாலாற்றினயற்புணர் ததன்பின்னர் அப்
பாலாற்றின்முழுகியசேவ லன்னப்பேடையைநீங்கி யயற்கமுனியிடத்து
வேற்றுப்பேடைகள் பலவற்றையும்துணர் ததனள்ளிடை நாற்றடிக்
களங்க வுறுபுனலின் முழுகி யக்களங்கப்புணல் புலரமுன்னம் பண்டு
தான மீதியு பேடையைவளையு மென்பதனால் நமதகச்சேரலையெடுவட்
பணிநீராற் பூரித்த புழுகுசுனையினைய லென்னுமும் பாதுகாப்பற்ற
களிப்புடன் உவர்ப்பில்லாவிர்பத்தைத் துய்த்துப் பவித்திரமெய்த
வேண்டி முழுகி யீரவாடைகளைந் துணர்ந்த குழற்கற்றை புலர்த்தி யெதிர்
முகமாகவிரந்த நீ நீங்கி யெனதுமாளிகைக் கயலே சேரிப்பரத்தையர்
பலரையுந்தோய்ந்த வேர்வோடும் குழம்பிய மான் மதச்சேறு புலரா
முன்னம் வாயில்வேண்டாதுவந் தெனது பள்ளியிடத்தானுகி மணி
மேகலைபைப்பற்றுதற் கிருகையால் வளையாநின்ற பென்னும் உவமைய
வினை கருப்பொருள்களாகத் தோன்றிநின்றமைபா நென்றணர்க.

இது திணை - முருகம். கைகோள் - கற்பு. பஞ்சுதி - பாத்நிதிரிற் பிரிதல். கூற்று - துணை. கேட்போன் - தலைவன். இடம் - முன்னிலையாய் பன்னியிடன். காண் - நிகழ்காண். உண் - உடனறித்தல். மேல்பாடு - வெகுளியைச்சார்ந்த வுலகை. இதற்குத் திணைபுட்டிணைபுடன் பாற்கூற்றுப்பெருந்திணை. துறை - இல்லவைவருத்தல்; அல்லது பாத்நிதிரிற் பிரிந்துவந் தாற்றாமையேவாயிலாகப் புருந்த தலைவனா ட நீர் கின்றளாய் இயற்பாத்தைகூற்றுமாம்.

2.

பயனுலம்போலி

குவனையுக்கு முதமுந்தவளவொண்பதுமமுந்

திசைதிசையோசனைதென்கமழ்திவ்விய

வசைநீரந்தண்மயிலேவேலிப்

பொய்கையுட்செவ்வியிற்பொதிபலிழ்புனிதச்

செய்யதாமரைத்தேறலையவளா

யுவட்டா தருந்தியுமுருகியசுரும்பதன்

கரைசேர்வெள்ளிடைக்கவித்தநீர்முள்ளியிற்

பாடவிழ்ந்தபற்சுரும்புளர்ந்துணப்பதனழி

பூந்ருவுண்டின்புறுபுன லுரன்

றெண்டிரைக்காவிரித்திருவாங்கேசன்

றெண்டர்தந்தொண்டர்தொடர்பிணையோரிடப்

போதம்புறந்தாப்புரைதீரின்னுயிர்க்

கேதன்கொள்ளுநரிதயம்விட்டகலா

தொல்லாப்புலன்வழியுய்க்கும்

புல்லறிவினுக்குடிபுகும்புன்மைபனே.

(274)

இது பயனுலம்போலி; என்னை? பொய்கையுட் பவித்திசைச் செய்யதாமரை பருவத்தின் மலர்ந்தகு புதிய தீர்தேறலை யளவளாயுண் ணத்தெவிட்டா துள்ளமுருகிய சுரும்பு அதன்கரையினில் மலர்ந்த முள் ளுடை நீர்முள்ளி முறுக்கவிழ்ந்தபருவத்து வேற்றுச்சுரும்பு பலவுந் துவைத்துண்ணச் செவ்வியிழந்த பழம்பூவிற் சுருங்கியதேனையுண் டுன் புறமெனவே நமது தலைவர்க்குயர்ந்தமகனி ரிழிந்தமகனி ரென்பதினில்; பு ணர்ந் தின்புறுதற் வியாவருமுரிய ரென்னும்பய னுள்ளுறுத்துக் கொள்ளக்கிடந்தமையா னென்றுணர்க.

திவ்ய - நல்ல. புனிதம் - பவித்தியம். அளவளாய் - உடனுமுயிருந் கலந்து. வெள்ளிடை - வேளி. கவித்தல் - மிகுதல். புன்மைபன் -

அறிவினாற் சிறுமையன். வெளியினிற்கும் நீர்முள்ளி யெனவே விதியி
னிற்கும் வேசை என்பதாயிற்று. ஒழிந்த அகலம் நம்பெருமாள் மும்
மணிக் கோவைவிரித்துரையுட் காண்க. திணையும் பகுதியு மிதவுமது.
துறை - உழைய ரியற்பழித்தல்.

இனியதெள்ளமிர்தாயெறித்தெழுநாணப்
பனிமதியகடுழப்பிணநெடும்பொங்கல்ப்
பூந்துணர்ததைஇயபொழிலெழினள்ளிடை
யீர்தன்கோட்டகத்தினமலர்முற்றிய
பொதியவிழ்தாமரைப்பொகுட்டாசனத்து
மதிலலனுறப்புணர்மாண்புடைப்பெடையோடும்
வீற்றிருந்தின்புறமென்மையோ திமமொரு
பாற்படுகரைசேர்பன்மாக்காவிற்
குறுகுபுகொடுமுட்டாழைக்கூன்சின
வெறுசிலத்தடர் தாவிரித்தபாசடைமேற்
றளிரறைமார் துபுசார்பெடைக்குருகொடு
புணர்ததுலலனுறம்புண்மலியூன்
பூமகளிலைகுலம்பூண்முலைமுகடுழத்
தேமவிழ்பசுந்துழாய்த்திருமணிமார்பன்
றென்னாங்கேசன் றிருவருட்கிலக்கா
முாணுடையோர்களுயிர்த்துண்பென்வா
ழில்லறம்பழிபிறங்கா திருந்தில்லி
னகனமர்ந்தானு துறையுந்
தகவே துமிலாததலறுளோனே.

(215)

இதுவும் பயனுவம்போலி; என்னை? இருமனமு மொருமனம்
போலப் போனந்தமெய்தப் புணர்ந்த பேடையோடும் பொதியவிழ்ந்த
தாமரைப்பொகுட்டி லாசுவீற்றிருந் தின்புறஞ் சேவலோதிம மப்பெடை
யைப்பிரிந்து வாகிக்கொருபக்கமான கரைசேர் பன்மாக்காவின்புறத்து
வளைந்த முள்ளுடைத்தாழை முடக்கினை வெறுசிலத்துத் தகடுபட
விரித்த பாசடைமேலிருந் ததனிதத்துத் துளித்துவிழுந் தேனையுண்ட
துளிப்பினால் வெளுத்த சிறையுடைப் பெடைக்குருகைப் புணர்தது

மானந்தமெய்தும் புனன்மலிபூரனெனவே இப் பொற்புடையில்லின்
 னிருந் திக்கற்புடையவளோடு மிருமனமு மொருமனமாகப் புணர்ந்து
 பராநந்த மெய்தியபின்னர் பாம்புடைய அகவீற்றிருந்தோன்
 இவனைநிமிசம் எமது மானிகைக் கயலாய்ப் பொலிவிழந்த சேரிப்பாத்தை
 பைப் பெண்டன்மைமாதிரி மொத்தலிற் காமபானத்தையுண்ட புத்திப்
 பிரமையா லுவர்ப்பின்றிப் புணர்ந்ததனா லென்பமெய்துமுான் நகுதி
 யொன்றுமில் னென்றுரைத்தபான்மை யுள்ளுறுத்துக்கொள்ளக்கிடந்
 தமையா னென்றுணர்க.

இதற்கும் விரித்தரை நமபெருமானமுமணக்கொவையுரையுட்
 காண்க. பகுதி-இதுவுமது. துறை-தோழி தலைவனை யியற்பழித்தல்.

நீர்நிலைமுற்றியநிழன்மலிசோலையுட்
 கார்வழங்காதகாலையுங்கவிற்பெற
 வேர்முதற்பழுத்துவியன்கினைப்பலவு
 வளங்கெழுநாடவெம்மணிபுரையாண்களின்
 புறந்தருமாயினும்புனிதநின்னின்ற
 லாவனைத்துயிலமர்ந்தருளாங்கேசன்
 ஞானீர்க்காவிரித்துறைபடிந்தல்லதை
 யொல்லென்மலாமளியினுறப்
 புல்லென்பாத்தையர்ப்புணர்ந்தநின்மார்பே.

மெய்யுவமம்^{3.} வி

(276)

இது மெய்யுவமப்போலி; என்னை? கார்வழங்காதகாலையும்
 நிழன்மலிசோலையுட் பலவு வேர்முதற்பழுத்து வாட்டமின்றி வள
 னெய்தினுற்போல நீ யென்னிடத் தருளின்றிப் பாத்தையர்மாட்டுப்
 பிரிந்தகாலத்தும் ஆயுவெள்ளம் விட்டுநீங்காத எனதுமணியிடத்
 தில்லறங்கொடாதுகடத்துதற்பொருட் டித்துணைப்பாது முளனானே
 னென்றதாகவுள்ளுறுத்துக்கொள்ளக்கிடந்தமையானென்றறிக. இதற்கு
 மொழிந்த விரித்தரை முட்மணிக்கோவையுரையுட் காண்க. பகுதி-
 இதுவுமது. துறை - அணந்தவழியுடல்.

உலகினீர்மூவத்ததுசிறைபதன்க
 னலிசொழித்தலிதொறமிசொதொறமொத்தன்
 டமுக்கொய்தியபாள்வையதாசியுந்

தன் னுல்லளர்க்கத்தருவினபுதன்மேன்
 மன்னுதாவினவளர்மீன்னவத்தன்
 லென்தாதுப்துலவார்புன வாரம்
 நெவலிற் பிழைபுலின்னினைப்பாணர்
 புதுலதுவாய்வுழிபிழைத்திவண்டுபாதரு
 மதுநினைத்தருநிருந்தனித்திடற்கந்தோ
 மதுமகிழ்மார்பினன்வழுநினைனாட்டவர்
 குடினையெக்காய்திறன்குறிப்பதுமின்றும்
 காடுதொடுவெகட்காரிகை
 யாதோகறியிங்கினிதமைப்பதுவே.

(277)

இதுவும் மெய்யுவமப்போலி; என்னை? அழிவில்லாத நீர்க்கயத்
 துண் மிக்க சிறையிடத்துத் திசையெடுத் தெற்றுந்தோறு மெற்றுந்
 தோறு மதனா லெற்றுண்டு மிகவுந் தன்பமெய்திய யாக்கையோடுங்கூடிய
 மீன் றன்னுல்லளர்க்குஞ் சினையினமெல் வைத்தகண்வாங்காது வளர்த்
 தாற்போல யானார் தலைவர்பிரிந் தெனக்களித்ததுன்ப மென்மேனியை
 வருத்தவு மம்மேனியோடு மில்லின்கணிநுந்து மென்னாலோம்பப்படு
 மில்லற மோம்புதற்குளானனென்ப அள்ளுறுத்துக்கொள்ளக்கிடந்
 தமையா நென்றறிக. இதுவும் பகுதியது. அறை - பாணனைப்
 பழித்தல்; தலைவகற்று. இதற்கும் விரித்துரை கூறவேண்டுவதில்லை.

பன்புலமல
 னேனி

பன்மலர்களுவிபுபழுமாச்சோலையுட்
 டன்னிமுறுணையாத்தளிர்ந்தமௌவலிண்மலர்
 விரிகதிர்ந்தெறுதவினவெம்மையுற்றுணங்க
 முட்டறக்குடக்கனிமுடப்பலவதனயற்
 செங்குடைமலர்களின்சிறப்பவுரிமுற்று
 மொண்புன வாரற்குறுபழிவினாக்கும்
 யாமேதிலமேதிலமெனவெண்கையர்
 மாளிகையின் மதங்கருற்றிலாரம்
 புலிப்பாவலர்புகழ்புரவலன்மது
 கசிப்பாவலன்புகழ்கருவினய்க்கடவுண்
 மதுமகிழ்மார்பினனிவன்குருகான்

சதுமறைப்பொருளாற்றருதமிழ்மறையினுண்

முதுமொழியுணராமுடமதடைந்த

மனனகமலமிகமறுகுன

ரினமெனலொன்றாயிகழ்பொய்ம்மையனே

(278)

இது நிறமல்லாத பண்புவமைப்போலி. என்னை? சோலையுட்
டன்னிழலே துணையாகத்தளிர்ந்த முல்லைக்கொடியின்மலரானது
விரிந்த கதிர்ந்தெறுதலான் வெம்மையுற்றுணங்க முடப்பலவு தனக் கய
லாகத்தோன்றின செங்கிடைமலர்க் கழகுமிக அதற்கு நிழல்செய்யுமது
போலத் தலைவனும் தன்னையேதுணையாக ஆவிதளிராநின்ற விவளுங்
காமத்தியால் வெந்து மேனிவாடத் தனக்கயலாய பாதையர்க்குடனு
முயிருந் தளிர்ப்ப நலங்கொடாநின்ற நெனப் பண் புள்ளுறுத்துக்
கொள்ளக்கிடந்தமையா நென்றுணாக. பகுதி - இதுவுமது. துறை -
பாணனொடுவெகுளல். கூற்று - தோழி.

ஒன்றுய்ப்பார்தவுறுவளிகறங்கலின்

மின்றுழ்பன்மின்மிளிர்விசும்புமுசினே

சுமைமலிர்தொசுதிரத்தணுத்தமென்புமுனை

பொறிச்சுரும்புளர்தொறுமுளர்தொறும்பொதும்பருண்

முறுக்குடைந்திழிதருஉமொய்ந்நறுந்தேறல்

பாந்து பன்முகத்தவாய்ப்பவளக்கொடியொடுங்

குருஉக்கட்பருஉத்தாட்குடம்புரைசெருத்தற்

கயவாய்மேதிகட்கழுநீருண்

பெவால்வைந்துதித்தொடர்நெறிமருப்பிற்

புறக்காழ்வயிரப்பூங்கழைதடிந்துகு

நிறக்காழ்நித்திலநிரந்தரம்வரன்றயல்

வெள்ளிடைநிவந்தமேதகுசுவலினை

யுள்ளுயிர்ப்பெடையையுறைபுளினிருத்திப்

பாலுணர்தொரித்துப்பருருமொண்ணெவ

லாலுரீர்ச்சிறைபுக்காய்ந்திரகொணர்வலென்

நிசந்தயலிடைப்படிந்தெழுமயர்வுயிர்ப்பான்

வாலுனைப்பெனமறுகுபுகுதுவிழிந்

தன்மைநிற்றவக்குற்றச்சப்பாச்சையிற்
புராதனப்பொய்கையுட்புருபுனனூர்
பொருவருதாமரைப்புதல்வனைப்பயந்த
திருமறமார்பன்நிருவாகத்திப்
பொதுநலப்பெண்டிப்பொதுவுணின்மார்ப்
மல்லனீர்படிந்தல்ல
புல்லெந்தீண்டலெம்பொன்னடிச்சுவடே.

(279)

இதுவும் பண்புவமப்போலி ; என்னை ? சேவலன்னம் நித்திலங்கள்
வெள்ளிடைநிவந்த மேதகுசுவலினை வாலுகவைப்பெனக்குறுகியிருத்
தற்கு மென்மையில்லாததனோடு பறிவுமயக்கமுற்றதனால் இலச்சை
யுற்றுத் தன்பேடையிருத்திப்போந்த பொய்கையுட்புகாநிற்கு மது
பேல நீயுக் கற்பு நாணு முதலிய நற்குணங்க ளின்றித் தன
முதலியனவெய்தும் பெண்டன்மைமாதிரிமேயுடைய பாததையரையு
நற்குணநற்பெண்டிரென்று தோயுமளவிற் பொருண்மேற்சென்று வற்
கென்ற தூர்க்குணத்தாராதல்கண் டதனோடு தினது புத்தி மயக்கமுற்றது
நினக் கிழிபென நாணி யெம்மணியிடத்துவந்து வாயில் வேண்டா
நின்ற யென்ப துள்ளுறுத்துக்கொள்ளக்கிடந்தமையானென்றுணர்க.

வெள்ளிடை - வெளி. நிவந்தது - உயர்ந்தது. சுவல் - மேடு.
வாலுகவைப்பு - மணற்குண்கிய விடம். தவக்கு - இலச்சை ; நாண்.
புகுத்துப்பொருளாய பண்புவமப்போலி. பகுதி-இதுவுமது. துறை-
அனைந்தவழியூடல். இது கூற்று - இப்பாத்தை.

5.11 ப்யுலம்
பெனி

நங்கியரூம்புசாருவளகவயின்வயின்
லிங்கியதிணிதோண்மிடனுடைமள்ளர்
சுதைபெய்தாற்றலிற்சுமெண்பன்முறை
ததைவுறப்படுத்தசால்பிற்றெண்ணீர்
வாசீந்துருகவர்முழைமதருபடர்குமியிற்
சேர்ந்தசைவறவியுறெருமொடுக்கி
மறைபுருசொக்கின்மனப்பட்டபையாற்
துறைபுருசுபலினைச்சேர்ப்புதண்டித்தே துத்
கர்வாய்வெண்கிறைக்குரண்டமென்பெடைத்
கர்வாயெனவருத்தியினருத்தபுதுதுத்

அம்மனைமடக்கில் முதலடியுஞ் சிறு
பான்மை சிலேடைவாய்பாட்டான்
கருமென்பது, சடுஅ.
அம்மனைமடக்கு சடுஎ, சடுஅ.
அம்மனைமடக்குக்கு யாப்பு கவித்தாழி
சையென்பது, சடுஎ
அம்மனைமடக்கு நிந்தாத்துதி துதிதுதி
பென விரண்டுவகைப்படுமென்பது,
சடுஎ, சடுஅ
அம்மனைமடக்கு, பொருளணியுஞ்சொ
ல்வணியுக்கடியுதென்பது, சடுஅ.
அமைவு-சிறைவு, ௨௩.
அயல்படவினாது, ௨௧௪.
அயற்காரணவிபாவனை, ௩௨௦
அயுத்தவேது, ௨௧௮.
அயோத்தி, ௩௪௪, ௪௧௬
அர்ச்சாவதாரம், ௨.௧௧, ௪௨௧.
அரூபவென்றி, ௨௫௮.
அரிமேயலிண்ணகர், ௨௮௭.
அருகர், ௩௫௧.
அருகன்-உடையவன், ௪௪௦.
அருத்தி-விருப்பம், ௪௫௦.
அருமைகூறல், ௪௧௧.
அருமைகேட்டழிதல், ௧௨௦.
அருமையுரைத்தல், ௧௪௭.
அருனொடுகீழ்கல், ௩௨௫.
அலங்காரம், ௨௫௩.
அலாநிலிவுறத்திவரைவுகடாதல், ௩௧௧.
அவ்விடத்தேதல், ௧௨௧.
அவயவங்கூறல், ௧௪௪, ௩௭௨, ௪௪௨.
அவயவவுருவகம், ௧௮௩.
அவயவவுருமை, ௧௪௧, ௧௪௭.
அவயவியுருவகம், ௧௮௩.
அவயவியுருமை, ௧௪௭.
அவஞ்ஞறிப்பறிதல், ௨௧௪.
அவிருத்தவுருவகம், ௧௮௦.
அவிரோதச்சிலேடை, ௨௫௩.
அவிழ்த்தல்-ஒழுக்குதல், ௪௧௧.
அழகுபத்த, ௧௦.
அழிவுபாட்டின்மை, ௨௧௧.
அழுகை நான்குவகைப்படுமென்பது,
௨௦௨
அற்புதவலங்காரம், ௨௨௦.
அற்புதவுருமை, ௧௧௫, ௪௩௭.
அறக்களவழி, ௪௭௮.
அறக்களியணம், ௨௪௭, ௪௨௮.

அறியாதம்படல், ௧௪.
அறியாதம்படல் வழிநூலாகியர்
க்குமுரித்தென்பது, ௧௧.
அறியான்போறல், ௩௧௧.
அறியான்போன்றவனினையுடேட்டல்,
௧௧௩.
அறிவன்வாகை, ௨௪௮, ௨௫௫, ௨௬௩,
௪௩௪, ௫௦௩.
அறிவுநாடல், ௨௧௪, ௩௩௩.
அறமுறைவாழ்த்தினது பெயரும்
முறையுந் தொகையும், ௩௧௫.
அறமுறைவாழ்த்தினுண் முனிவனை
வாழ்த்தல், ௧௭௧.
அறமுறைவாழ்த்து, ௨௫௮, ௩௧௧,
௩௧௮.
அறவகைமலைவமைதி, ௫௨௦-௫௨௩.
அறை-பாறை, ௨௭௨.
அன்பில், ௩௧௫, ௪௦௨, ௪௦௪.
'அன்புதருக.... ..பொழுதே'யென்
பதனால் வேறுபடவந்த இறைச்சிப்
பொருள், ௨௭௨.
அன்னவாழ்த்து, ௧௧௪.
அனுமன் இலங்கையைத்தடுத்தாரான்
மதுராபலன் முதலியோர்வழிகான்
விசும்பிலிருந்தனரென்பது, ௪௧௫.
அனுமன் தீந்திராயிரகாரணத்திறவ
னென்பது, ௧௮௧, ௧௮௭.
ஆகமமலைவமைதி, ௫௨௩.
ஆகமமலைவு, ௫௨௦
ஆகாரகெட்டுவீழ்முற்றமடக்கு, ௪௧௩.
ஆகுபெயராத்சொற்றொடர்வந் தந்
தாதியாவதற்குச் செய்யுள், ௭௫.
ஆசியலங்காரம், ௩௧௪.
ஆசிரியராதாரிலக்கணம், ௨௫
ஆசிரியரிலக்கணம், ௨௩.
ஆட்சிபற்றியசொல்லெச்சம், ௩௦.
ஆட்குவென்றி, ௨௫௮.
ஆடுப்பொருட்டன்மை, ௧௧௧.
ஆடுமகக்கட்டன்மை, ௧௧௩.
ஆண்-நிலைமை, ௪௪௦.
ஆண்டான், ௨௨௮, ௩௧௩.
ஆண்பாந்தந்தக்கைத்தினை, ௨௪௨,
௨௮௮.
ஆண்கூறல், ௪௭.
ஆதங்கூறல், ௧௧௧.
ஆதாரம், ௪௦௨.

தயல்வீழ்வதனையற்றம்படார்த்து
 மிச்சிலென்றறிந்து மிச்சிலென்றியோர் இ
 நச்சியுண்புலவுநாற்றத்தோடுந்
 செங்கால்வெள்ளுகிர்ச்சேவலோதம்
 மொருசிறையிருந்தவேர்வாச்செவ்வி
 யிருசிறைப்பேடையேழின்மலர்குறுகு
 நளிமலர்ப்பொய்கைநல்வயலூர
 திருநெடுமாயன்றிருவாங்கத்துப்
 பொருணசைப்பரத்தையர்பொறித்ததின்மார்பிற்
 றனக்குறியாநின்றமுவுபுகிதைவுறின்
 மனக்கிடரிழைப்பது மன்றி
 நினக்கிடருமாரனருங்கலம்மிடனே.

(280)

இது பிறப்புமமப்போலி. என்னை? இழிந்தகுரண்டர் தன்
 பேடைக் கருத்துங்கயலை யதுவாய்க்கொள்ளத் துடித் தயலேவீழ்ந்த
 தனை மிச்சிலென்றறிந்து மறிவினாலுயர்ந்த அன்னம் அதனை யற்றம்
 பார்த்தெடுத்தண்ட புலாநாற்றத்தோடுந் தனதுத்தமப்பேடையுறையு
 மழகிய சேக்கையாகிய தாமரைமலரைக் குறுகும்புபோல நீயு முயர்ந்த
 குலத்துட்பிறந்து மிழிந்தகுலத்துளோர் தோய்ந்தகன்ற மிச்சிலாகிய
 பரத்தையரிடத் தின்பத்தைத் துய்த்து வேற்றுநாற்றத்தோடு மெமது
 நன்மனைக்கண் ணெம்மைத் தீண்டவந்தனை யாதலா லெம்மைத்தீண்டல்
 பொருந்தாதெனக் கூறினாளைன் றுள்ளுறுத்துக்கொள்ளக்கிடந்தமையா
 னென்றுணர்க.

பகுதி-இதுவும் து. திணை-பெண்பாற்குற்றப்பெருந்திணை. துறை-
 பள்ளியிடத்துடல். கூற்று - இதுவும் இரப்பாத்தை.

விசம்புதூர்த்தெழுவியன்சினைமாத்தின்
 பசும்புறத்திங்குளிபரீஇறுகர்கடுவன்
 புரப்பவர்குறுகுப்புலம்புறீஇப்பொங்க
 ரிசுந்தலம்போதருமீர்தண்சோலையுட்
 புனிங்குறிவேட்ட்புன்னொழிற்றன்மையர்க்குப்
 பழிப்பின்றுவப்பாகுசெய்தட்ட
 கேதமுமாவீபாற்குழம்புபொற்கலத்தினுட்

பெய்திருந்தாறும்பெற்றியேப்ப
முடவடிப்பலவின்முதிர்வொற்குடக்கனி
வேர்முதற்பழுத்துவிரிந்தபொற்றீஞ்சுளை
பதனழிபான்மைப்பாய்ப்பனலூர்
நூற்கடற்பழகியதுண்ணுணர்வுடையோ
ராற்றலிற்பாவுசீராங்கனுக்கமைந்த
பாற்கடன்முற்றப்பருகுதற்கெழுந்த
பேராப்பெரும்பசியாளர்தம்முன்ன
ராராவள்ளத்தமிர்தமைப்பவர்போற்
சிறுவரையின்பத்தறுதுயரிழைத்தற்
கிரத்தலீங்கியல்பன்றற்
பாத்தையிற்சிரிதனின்பண்பாகும்மே.

(281)

இது, “உள்ளுறையுவமமேனையுவமமெனத், தள்ளாதாகுந்தினை யுணர்வகையே” என்னு மகத்திணையிற்குத்திரத்தான் உள்ளுறை யுவமந்தா னேனையுவமமென்றுகூறுமபடி யுவமையு முவமிக்கப்படும் பொருளுமாயின் றுள்ளுறையுவமத்தினைத்தருங் கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்துகின்றது ; என்னை? ஆகாயத்தை மூடியெழாரின்ற அகன்ற கொம்பர்மாமாத்திற் செம்மைமுற்றாப் பசுத்த வினிய கனியைப் பறித்துதுகர் கடுவனான தச்சோலையைக் காப்பவர் முடுகத் தனிமையுற்று அத னயற்கொம்பரிற் சுற்றித்திரியுங் கவினுட் புளிப்பாகினை யுண்ண வேட்ட புன்றாழிற்றன்மையுற்றவர்க் கூட்டுவதாகக் குற்றமில்லையாம் படி பாசுபடுத்திக் காய்ச்சின எப்பிணியுந் தீர்க்கும் பசுவின்பாற்குழம்பு பொன்னின்கலத்துட் பெய்திருந்தாறுமுறைபோல முடப்பலவின் வேலிற் குடக்கனி முற்றிப்பழுத்து விரிந்த பொன்போனிறத்தையுடைய வினியசுனை யருந்தும்பருவத்தருந்தாது செவ்வியழியாநிற்கும் பாந்த புனலூரேன! என்றதற்கு ஊரேன! நீ யுத்தமநாயகியில்லின்கண் மாலைக்காலத்தினுஞ்செல்லா தினைய செவ்வியுடைய சேரிப்பாதையைப் புணர்ந்து வினாயாடாரின்றகாலத் தவள் பெரதுமகளாதவின் பிற ரப்பாததைமாளிகையைக் குறுகத் தீனியுற்றுத் தணர் தப் பாததை மாளிகையைச் சுற்றித்திரியு மிவ்வூரிடத் தியானு நின்வாவுபார்த் னெண்ணெயலங்கரித்து மிகுந்த காந்தியோடுமிகுப்பூ நின்வாவுதாழ்ப்பக் கவினழியாநின்ற வெண் வருத்தத்தைத்தீர்ப்பா னொருசேரியினிடத்

தென்மாளிகைக்கண்வந்து வாயில்வேண்டாநின்ற யென்னிடத் தின்ப
நின்காதற் கார்த்தியுடையதொன்றல்ல வின்னு மச் சேரிப்பரத்தை
மாளிகையிற்பிரித னினக்குக் கடனென்று காமக்கிழத்தி யுள்ளுறை
யுவமங்குறினளாதலி னெனவுணர்க.

அன்றியும், “உடனுறை யுவமங் சுட்டுகைக் கிறப்பெனக், கெடலா
மரபி னுள்ளுறை யைந்தே” என்னும் பொருளியற்குத்திரத்தா னிது
சிறப்பென்றவுள்ளுறை. இச்சிறப்பென்றவுள்ளுறை “விசிகதிர்மண்டில”
மென்னு மருதக்கலியுள்ளும் வந்தமை காண்க. இது சேரிப்பரத்தையிற்
புணர்ந்து வந்த தலைவன்வரவுகண்டு காமக்கிழத்தியூடியவாறுகண்டு
சென்றுசார்ந்த தலைவனுட னாடற்றிகின்றான் கூறியது. ஒழிந்த அகலம்
நம்பெருமாள்மும்மணிக்கோவை விரித்துரையுட் காண்க, கோது -
ஆகுபெயர்.

மழைதவழ்பலவினவான்சினேநீழற்

றழைதருமரம்பைதான்பொறையுயிர்ப்ப

விசம்புமிழ்திவலையின்விழுமிதின்முற்றிய

பசங்காய்மதுரப்பலன்படுகலை

நிறத்தபாசடைநீள்கினைவாட

விறப்பளித்துலகிற்றிற்சூறுபயனா

மடலவிழ்நறைமகிழ்மாலிகைமர்பன்

றுடரிமால்வரைதுறந்தனளாய்த்தொடர்ந்த

வினையென்பெற்றமெல்லியலொருத்தியுங்

கனைகதிர்வேற்கைக்காளையுங்கடத்திடை

மன்னியதிருவுமாவோனும்போன

முன்னியதுளதெனின்முக்கோற்பகவீர்

மதிபெறவணங்கினன்மகிழ்ந்தே

சுதிர்பெறவிளம்புமென்றளர்வகன்றிடவே.

(282)

(இ-ள்) மேகந்தவழாநின்ற பலவினது பெரியகொம்பர்நீழலில்
வளர்ந்த வாழை யீனாநிற்ப் முகில்பெய்யுந் துளியி னன்றாய்வினேந்த
பசங்கா யினியு் கனியானபருவத்துப் பசுத்த விலையாகிய நீண்டசினே
வாடுதலோடு மதற் கிறத்தலையுங்கொடுத் துலகிங்கட் பிறர்க்கு அமிக்க
ஆதியமாகு மாறனது துடரிமால்வரையை நீங்கினளாதலிற் றொடர்ந்து

போந்த வினையென்பெற்ற மெல்லியசாயலையுடையாளொருத்தியும் நெருங்கிய கிரணத்தையுடைய வேற்கைக்காளை பொருவனுமாக விருவரும் விட்டுநீங்காத திருமகளும் மாயோனும்போல, முக்கோற்பகவீர் சுரத்தினிடத் தெதிர்வாக்கண்டதுளதேல் யான் கூறியவைவெல்லாம் புத்தியுட்கொண்டு மகிழ்ந்து எனது தளர்வுநீங்கச் சதிராக விளம்பும்; நும்மை வணங்காரின்றே நென்றவாறு.

இதனுள் செய்து என்பது செயவென்னும் வினையெச்சவாய்ப்பாக சின்றுது. இச்செய்யுள் நால்வகையுலுமப்போலியும் விரவிவந்த வுலுமப்போலி. என்னை? பலசின்கீழ் வளராரின்ற வாழையீன்ற தாறு போல, நற்றயால்வளராரின்ற வெணனாற் பெறப்பட்டாள் என வினையுலுமப்போலியும், விசம்புமிழ்திவலைபிற் றுறுமுற்றியதுபோல வெணனாறு மாயத்தாலும் இனையள் வினாவெய்தினளெனவே மெய்யுலுமப்போலியும், 'பசங்காய்மதுரப்பலன்பரிகாலை சிறத்தபாசடை நீள்கினை வாட விறப்பளித் துலகிற் பிறர்க்குறுபயனா மெனவே அங்கன மினையளாய் வினாவெய்திய தலை வி யிந்திரியகலினம்வந் தின்பத்திற்சூரியளாயின காலத்து எனது மேனிக்கும் வாட்டந்தந் தெனதுயிரையுங் கொல்லாது கொன் றெனக் கொருபயனுநின்றி யயலானா னகணவற்கே யூதியமாயின ளென்றுகொள்ளப் பயவுலுமப்போலியும், பண்புலுமப்போலியும், வினையுலுமப்போலியு மிதனோடேகூடி முன்னும்பின்னு மிவ்வண்ணமே நால்வகை யுலுமப்போலியு புள்ளுறுத்தக்கொள்ள நிகழ்ந்தமையா நென்றுணர்க. பயவுலுமப்போலியாவது வினையாரணமாகப் புலப்படுங்காரியத்தை யுள்ளுறுத்துக் கொள்ளப்படுவதாம். அஃ திண்டுக் கூட்டத் தாற் பிறக்கும் போனந்தம். என்னாற் பெறப்பட்டா ளென்மகள் என்பன அன்பினதிகத்தானு நற்றயென்றுந் தானென்றும் வேறல் லவாம் ஐக்கியத்தானுங் கூறினாள். பாலைக்கலியுள்ளும் "என்மகளொருத்தியு" மெனக் கூறியவாற்றாறு முணர்க. பகுதி-உடன்போக்கு. துறை-பின் சென்ற செவ்வி முக்கோற்பகவரைவினாதல்.

இதனுள் தலைவி தோழி செவ்வி இப்பாத்தை காமக்கிழத்தி உழையர் என்போர்கூற்று வந்தன. ஒமிந்தோர்கூற்றும் வந்தவழிக் காரணம்.

(௨௮)

ச-வறு உள்ளுறையுலுமயீழ்நீறுநீ.

நு-வது ஒட்டலங்காரம்.

124. குறித்ததைமறைத்துக்குறிக்கொளநிகர்த்ததை
நுவல்வகைதாமேயொட்டென நுவல்ப.

(எ-ன்) வைத்தமுறைமாளே ஒட்டென்னு மலங்கார முணர்-ற்று.

(இ-ள்) புலவனார் குறித்தபொருளை மறைத் ததனைக் கற்று வல்லோ ருட்கொள்ளும்படிக் கதற்கொத்த பிறிதொன்றினை வெளிப் படையாய்க் கூறுங் கூறுபாடுதாமே யொட்டென்னு மலங்காரமென்று கூறுவர் பெரிதோரென்றவாறு. வெளிப்படையாகவென்பது 'சொல் லெச்சம்

125. அதுவே,

பொருளிடஞ்சாதிவினைகுணம்பொழுதொடு
மருளறுநெறித்தாய்வருகிறனுடைத்தே.

(ந.க.)
ஒட்டணி
(10)

(எ-ன்) இஃ தவ் வலங்காரத்தின்கூறுபாடுணர்-ற்று.

(இ-ள்) அதுவே-அச்சொல்லப்பட்ட ஒட்டுப் பொருள்முதற் காலமீறாகச் சொல்லப்பட்ட வாறு மிடகை மயக்கமற்ற நெறியுடைத் தாய்த் தோன்றுங் கூறுபாடுடைத்தா மென்றவாறு

இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுள் வருமாறு:-

பொருள் ஒட்டி

சுற்றுணர்ந்தவாய்மைக்கவிப்புலவீர்கண்ணனருள்
புற்றியன்றசெம்பொருளைப்பெணியே-சுற்றம்
வளைத்தருந்தவாழாதுவந்தயலார்கூண்டு
நிலைத்தருந்தவாழ்வார்செல்.

(383)

(இ-ள்) சம்பனவாட நூல்களைக் சுற்றுணர்ந்த வுண்மையோடுங் கூடிய கவிப்புலவீர்கள்! கண்ணனருளைப்பெற் றதனானுண்டான வுண்மைநிதியை யழியாதோம்பி யதனை மாதா பிதா முதலிய வுரிமைச் றற்றக் கடம்மைவளைத்திருந்து தகர்வெய்தத் தாமு முடனுண்டுவாமும் வாழ்வெய்தாதே செல் தம்மோ பொருவழிபு முறவிலாத வயலார் களித் தருந்த வாழ்வா ளவாரியாமை தகாதென்றவாறு.

இது புலவன் குறித்தபொருளை மறைத் ததனைக் குறிக்கொளற் கதற்கொத்த பிரிதொன்றனை வெளிப்படையாய்க் கூறியது. குறித்த பொருளாவது கண்ணனருள்பெறுதலாலுண்டான வுண்மைப்பொரு ளாகிய கல்வியோடுங்கூடிய கவி. பேணுதல்-வாய்மையிழவாது போற்று தல். சுற்றம்வளைத்தருந்தவாழாதென்பது ஆன்மாவை யீ டேற்று முறுதிச்சுற்றமான பாம்பதநாதனாகிய பிதாவும், பெரியபிராட்டியாகிய மாதாவும், ஆசிரியனும் அதனைக்கேட்டு மகிழ்வெய்த அவர்களைப்புகழ்ந் தப்பாடலை யவர்களுக்கேகொடுத் திம்மைப்பயனோடு மறுமைப்பயனா முத்தியையும்பெற்றுப் பேசின்பெய்தி வாழா தென்றவாறு. சிலர் வந் தயலார்க்குண்டுவளைத்த நுந்த வாழ்வாரென்பது முன்பிலவர்களைப்போலக் கவிகளாற்புகழ்தற் கியாதுமியைபில்லாத மானிடராகிய வயலாரை வாய்மையிழந்து புகழ்வதனை யவர்கேட் டுட்கொண்டு களித்தளித்த கூறா சோறு முதலியன வுடுத்து முண்டும் வாழ்வா ரிஃதென்ன உல கியற்கை யென்றவாறு.

இது, பொருணிலைக்களனாகத்தோன்றிய ஒட்டு; என்னை? இரு வகைப்பொருள் கல்விப்பொருளுந் செல்வப்பொருளுந் மென்பதனா லுணர்க. ஒட்டென்பதற்கு நுலலாநுவற்சி, பிரிதுமொழிதல், சுட்டு என்பன பரியாயம். திணை - பாடாண். துறை - வாயுறைவாழ்த்து.

உழவுபயன்கொள்வாருயர்நிலத்தினுள்ளாய்

விழைவுபெறவித்தியவித்தல்லா—லழகமையா

வன்பாரில்வித்தியது உமால்பொருட்டாற்போர்நிலத்தா

மென்பார்புலவீரோவர்.

(284)

(இள்) உழவினாற் பயன்கொள்வார் நல்ல கழனியகத்தவாய் மகிழ் வெய்த விதைத்த நல்லவித்துச் சீமன்னாராயணன்பொருட்டால் விளைந்து களம்புகுமென உலகங்கூறுவதல்லா துழவினுக்கியாதுஞ் சிறப்பில்லாத வவிய பாறைசிலத்தில் விதைத்ததும் விளைந்து களம்புகுதுமென்று கூறுவார் புலவீரோ ளுலகத் தொருவருமில்லையென்றவாறு.

இதுவுந் குறித்தபொருளை மறைத் ததற்கொத்த பிரிதொன்றனை வெளிப்படையாய்க் கூறியது. குறித்தபொருளாவது—தவமாகிய

தொழிலார் முத்தியாகிய ஆதியத்தையெய்து மாரியர்கள்
பாவுபகார்த்தம் பூலோகமாகிய செய்யகத்து நல்ல கழனியாகிய கோயில்
முதலிய திருப்பதிகளுள் விருப்பமுற்றிருத்திய சிறப்புடையுயிர்களே
திருமால்பொருட்டார் பரமபதமெய்துமென் றுலகங்கூறுவதல்லாற்
சிறப்பில்லாத பாறைநிலத்தில் விதைத்த வித்து விளைந்து களம்புகுதா
ததுபோல மனநலன்யாதுமில்லாத தறுகண்மையோர்வையும் பாறை
யாம் பாலைநிலங்களில் வைகியவுயிர்க ளறியாமை யேதுவாக முத்தியைப்
பெறுமென்றுகூறுவார்க ளொருவரு முலகின்ன ணில்லை யென்றவாறு.
தவம் பெயர்ச்சொல்லெச்சம். உயர்நிலம்-கோயில்முதலிய திருப்பதிகள்.
விழைவுபெற-விருப்பம்பெற்று. வித்தியது-நியமித்திருத்தல் வித்து-
ஆன்மாக்கள். இது மாட்டேறில்லா வருவகம். வன்பார்-திருப்பதிக
ளல்லாத பொல்லாதவர்கள். மால்போர்நிலம் இரண்டுஞ்சிலேடை. மால்-
திருமாலும் அறியாமையும்; அல்லது மேகத்தின்பொருட்டாலென்பது
மொன்று. போர்நிலம் - சூடுநிற்குங்களமும் பரமபதமும். எல்லா
வண்டத்தையு மீன் நகத்திடும் பிரகிருதிக்கு மேற்பட்டகன்ற விரைச
யையும் அகத்திடுநிலமாதலால் முத்திக்குப் போர்நிலமென்று பெய
ராயிற்று. போர்த்தல் - மூடுதல். இது இடநிலைக்களாகிய ஒட்டு.
திணையுந் துறையு மிதுவுமது. ஒம்பிடை யெனினுமாம்.

சாதிஞ்சுட்டு

வாய்ந்தமிழ்மாறனருட்புலவீரமத்திமனோய்க்
கேய்ந்தமருந்தாவின்பாலென்றக்கா—லாய்ந்ததையக்
கற்றுவின்பாலுணர்ந்துகைக்கொளார்மேதியின்பால்
பெற்றார்க்கும்போமோபிணி.

(285)

இதனுள் மத்திமனோயென்பது பித்தம். அதற்கு மருந் தாவின்பா
லென்றக்கால் என்பது வாகடநு லதற்கு ஆவின்பாலே மருந்தென்று
கூறியக்காலென்றவாறு. மேதியின்பால் பெற்றார்க்கும் போமோபிணி
யென்பது அப்பித்தமாகிய பிணி எருமைப்பாலைப்பெற்றார்க்குத் தீர
தென்றவாறு. இது வெளிப்படையாகக்கூறியபொருள். குறித்தபொரு
ளாவது, மத்திமனோய்க்கு (என்பது:-பிறர்கூறும் பதிபசு பாச மென்ப
வற்று ளிடைநின்ற ஆன்மாவிற்குச் செய்த தீவினையடியாக வெய்தும்

பிறவியாகிய பிணிக்கு) நால்வேதத்தின் சாரமாய் திருவாய்மொழி
யென்னுமாவினிடத்துண்டாகிய வண்மைஞானமாகிய பாலை யான்ம
ஞானத்தினிடத்துத் தலைப்பெய்யாது, வேதமார்க்கமல்லாத புன்பனுவ
லாகிய மேதியினிடத்துண்டான புன்மைஞானமாகியபாலாற் றிராதென்ற
வாறு. வாய்ந்தது - உண்டானது. உம்மை-இழிவுசிறப்பு. ஓகாரம்-
ஒழியிசை. ஒழிந்த அகல முரையிற்கொள்க. இது சாக்நிலைக்களாகைத்
தோன்றிய ஒட்டு. என்னை? ஆவின்பால் மேதியின்பால் என்பவற்று
லவை நிலைக்களாகைப் புலப்படுத்தலானென்றறி. திணை-இதுவுமது.
துறை - செயியறிவுறுஉ; அல்லது பாடாண்சார்ந்தபொதுவியற்பார்
சார்த்திற் பனுவல்வாழ்த்துமாம்.

சுருதி

வினாதவழிர்மண்மேன்மதிப்புலவீர்தோ
வினாகழனிச்சார்புள்விராய-கணைகனைய
வாங்குங்கணைக்கோலான்மநிலத்தார்க்கேலாத
தீங்குபுரிவார்சிலர்.

(286)

என்பது, சங்கினந்தவழுவ் கடல்குழந்தழ்மியினுண்டாய புலவீர்கள்!
செச்செல்லியோயும் கழனியிடத்துவிரவுங்கனையைக் கணைவதற்குக் கத்தன்
கொடுத்துக் கைக்கொண்ட கணைகளையும்கோலாற் கணையைக்கோயாது,
பெரியநிலத்தின்கணுள்ளார்க்குப் பொருந்தாத தீங்காகச் சிலர் தமது
கண்ணைக்களையுந் தீயதொழில் விரும்பிச்செய்வா ரிஃதென்னபேதைமை
யோ வென்றவாறு. இது வெளிப்படையாகக்கூறியபொருள் வினா
கழனி-செவியநின்ற வுடம்பு. உள்-ஆன்மா. சார்பு-இடம். விராயகளை-
உம்மையிழைத்ததிவினை. கனைய - அதனைப்போக்குதற்கு. வாங்குங்
கணைக்கோலால்-செம்நாராயணன்கொடுப்புக் கைக்கொண்ட மனுவாக்குக்
காயங்களால். அவனைச் செத்தித்தும் துதித்தும் கண்டுங் கேர்த்தியைக்
கெட்டுந் தாமஞ்சாத்தியும் கோயில்வலம்வந்தும் பொதுபோக்காத
முத்தியைவிரும்புவார்புத்திக்குப்பொருந்தாத தீந்தொழில்களை விரும்பிச்
செய்து தமக்குள்ளவழாநி யந்தோ வலமெயோக்காரின்றா ரினி
யெங்கனமீடுதலு வொன்றவாறு. இதற்கும் அவரைப்போலெனக்
கூட்டுக. உள்-ஆகுபெயர். அந்தோவென்ப திக்கத்தின்வட் குறிப்பு.

நாநிலம் - சிலேடை. இது குறித்தபொருள். இது வினைநிலைக்கள
கைத் தோன்றியவொட்டு. என்னை? திங்குபுரியுந்தொழில் நிலைக்கள /
கைத் தோன்றுதலா எனென்றுணர்க. திணை - இதுவுமது. துறை -
வாயுறைவாழ்த்து.

செனே

வாழ்ந்தமதிப்புலவீர்மால்வழங்குந்தாயரீர்
வீழ்ந்தநிலத்தியல்பான்மெய்திரிந்தாற்—சூழ்ந்தகனை
தேற்றிற்றெளிப்பதல்லாற்சேற்றிற்செறிகளங்க
மாற்றப்படுநெறித்தோமற்று.

(287)

என்பது, முற்றவுணர்ந்த முதறிவாளரோடுங்கடிவாழ்ந்த மதியையுடைய
புலவீர்காள் ! மேகம்பெய்யுந் தெளிந்தரீர் தான் விழ்ந்தநிலத்தி னியல்பா
லிறம்பேறுபட்டா லதனைப்போக்குதற் குலகம் விசாரித்தறிந்த தேற்
றினா லநீர் தெளிவதன்றிச் சேற்றுரீரா லதற்கடைந்த களங்கத்தை
யொருவராலு நீக்கப்படுமார்க்கமுடைத்தன் றென்றவாறு. இது ஷேனிப்
படியாகக் கூறியபொருள். அது தெளியாததுபோல மாயோனறித்த
நற்குணஞ் சிற் றி ன ல் களை விரும்பிக்கொண்ட வுறவினதுபெற்றியா
னுண்மையேறுபட்டா லெல்லா நூல்களையு மனத்தாலுள்ளி யறிவறிந்
தோர் தெளிந்தஞானத்தாற் பண்டுபோற்றெளிவதன்றிக் கரியசேறுபோற்
செறிந்த சிற்றினத்தா மாசுண்டஞானத்தாற் தேற்றப்படாதென்றவாறு.
ஆதலான் முதறிவுடையோர்நட்பு விடாதுகொள்ளவேண்டு மென்றவாறு.
இது குறித்தபொருள். இதனுள் மால், ரீர், வீழ்ந்த, மெய், தேற்றில்,
களங்கம் என்பன சிலேடை. ஆதலா னிது அடைபெறுவாய்ப் பொருள்
வேறுபட்டுப் பண்பு நிலைக்களாகுத் தோன்றிய ஒட்டு; என்னை? வீழ்ந்த
நிலத்தியல்பான் மெய்திரிந்தாலெனக் குணநிலைக்களாகுக் குறித்த
பொருடொன்றுதலா எனென்றுணர்க. திணை-இதுவுமது. துறை-ஓம்
படை.

செனே

நன்புலவீர்க்குற்றுகைசந்ததெலாநாரணனா
வின்புறவாராய்ந்தியற்றுமெஃகற்றே—புன்புலன்பெற்
றீட்டாதவரெவனேவெண்ணியதுதாமுடிக்க
மாட்டாதமுங்குமதி.

(288)

என்பது, நல்லறத்தினது பகுதியறிந்த புலவீர்கா ளிரவிற்கு வேண்டுவன
வெல்லா நன்பகலே நாரணனருளாற் புத்திகளித்தியற்றுங் கூறி

விலாசித் தமது மந்தபுத்தியா லவற்றை யிபற்றுகிருந்தவர் அக்கங்குல் வந்தகாலத்துக் கங்குற்குவெண்மெனவின்றித் தாம் எண்ணியது முடிக்கமாட்டா தழுங்குகின்ற தென்னபேதைமையாவென்றவாறு. இது வெளிப்படையாய்க்கூறியபொருள். அவரைப்போல நிலையாமை யோடுங்கூடிய யாக்கை நிலைமைத்தா முயிரோடுங் கூடியிருக்கப்பெற்ற காலத் திம்மைக்கண்ணே மறுமைப்பயனு முத்தியைப்பெறுதற் கேது வாம்ஞான நூல்களை யாராய்ந்து சித்தசித்திச்சாங்களைபறிந் தவற்றோடும் அன்றறிவாமென்னு தறங்களைப் பயிலாதார் மாணம் வந்தடுத்தகாலத்தி லெண்ணியிருந்த முத்தியையெய்த வேண்டுமென செய்துமுடித்திலமென் றியமது துவர்கட்டத்தைக்கண் டழுங்குகின்றமை என்னபேதைமை யோ டவென்றவாறு. எனவே முத்தியை யெய்துதற்கு வேண்டுவன யாக்கையிருக்கப்பெற்றபொழுதே பிணையென்னுது செய்துமுடிக்க வேண்டுமென்பது பயன். இதனுள், கல்லறத்தின்பகுதியறிந்தவென்பது செல்லெச்சம். நன்பகலேயென்பது எதிர்மறையெச்சம். இது கால நிலைக்களனாகத்தோன்றிய ஒட்டு. எனனை? இரவிற்குவெண்மெனவெல்லா நன்பகலே யியற்றவேண்டுமென் னுங் காலநிலைக்களனாகத் குறித்தபொரு டோன் றதலா எனென்றுணர்க. திணையுந் துறையு மிதுவுமது. பொழுது தொடுமென னுமும்மையாற் சினைநிலைக்களனாகத்தோன்றும் ஒட்டு முன். அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

புரு

எம்பெருமானின்னருள்சேரினபுலவீர்வான்பொருட்குச்

செய்பொனுளதீவிறசெலவுற்றா—பம்புதினாச்

சங்கந்தவழ்கடலைத்தாம்பொடுபாய்கும்பின்றி

வங்கங்கடந்துறுமோமற்று.

(289)

என்பது, புலவீர்தான்! பெரும்பொருட்குப் பொன்னினதீவிற செல்ல நினைந்தாற் கப்பல் கயிற்றாற் கட்டப்பட்ட பாயோடுங்கூடிய பாய்மா மின்றி யத் தீ விற் றலைப்படாதென்றவாறு. இது வெளிப்படையாற் கூறியபொருள். அதுபோலப் பொன்மயமான பாம்பதத்திற் செல்லக் குறித்தவர்கள் மனோ வாக்குக் காயங்களா னினைந்துந் து தி த் துந் தாமஞ்சாத்துவதுமுதலான சரியையின்றி யாண்டுத் தலைப்படாபொன்ப தாம். இது குறித்தபொருள். "கடல்-பிறப்பாயகடல், வங்கம்-ஆன்மா.

ஆயவென்னம்வழிபடக்கண்டது மாய
மோவென்றல், ௧௯௦.
ஆர் - தேரீன்துருளிற்செறிக்கப்பட்ட
கதிர், ௪௭௭.
ஆர்வமொழியலங்காரம், ௩௨௨.
ஆல்-வென்னம், ௪௪௪, ௪௫௩.
ஆவீன்பால் பித்தத்தைத்தீர்க்குமென்
பது, ௨௦௯.
ஆழ்வாரொழுந்தமுளியிருக்கிற திருப்
புளி உறங்காதென்பது, ௧௧௪.
ஆற்றாதுபுலம்பல், ௩௦௩.
ஆற்றமைகூறல், ௩௫௬.
ஆற்றமைகூறிச் செலவழங்குவதில்,
௨௬௭, ௪௩௨.
ஆற்றார்ப்பொருள்கோள், ௪௨.
ஆற்றொழுக்குமுதலியவற்றையும் ஒரு
சாராசிரியர் உத்தியுனமைத்தாரென்
பது, ௨௦.
ஆரரச்சக்காரம், ௪௭௬.
இக்கு-வைத்ததேன், ௧௯௩.
இகழ்ச்சிவிலக்கு, ௩௩௪, ௩௩௫.
இசைபற்றியபெருமிதம், ௩௦௧, ௩௦௨.
இட்டிடை, ௩௮௧.
இடக்காராகவேது, ௨௮௬.
இடக்குறைவிசேடம், ௨௮௪, ௨௮௫.
இடஞாபகவேது, ௨௬௩.
இடத்தன்மை, ௧௧௬.
இடத்துய்த்துநில்கல், ௩௧௦.
இடந்தலை, ௫௮, ௮௮, ௧௦௨, ௧௩௧,
௧௩௬, ௧௪௧, ௧௪௭, ௧௫௫, ௧௬௬,
௧௮௩, ௧௮௪, ௨௨௦, ௨௩௬, ௨௪௭,
௩௧௦, ௩௭௨, ௪௪௧.
இடமணித்துக்கூறிவற்புறத்தல், ௮௭,
௧௪, ௫௪௪.
இடமவைவமைதி, ௫௨௧.
இடமவைவு, ௫௧௧, ௫௧௭.
இடமிருதி, ௩௧௪.
இடவதிசயம், ௨௩௧.
இடவிலக்கானனையொட்டி, ௨௦௬.
இடவிலக்குணத்திபசம், ௨௫௬.
இடைவிலக்காதித்திபசம், ௨௫௬.
இடைவிலக்தொழித்திபசம், ௨௫௮.
இடைவிலக்பொருட்டிபசம், ௨௬௦.
இடைவிலகிரானிதை, ௨௬௮.
இடைவிலக்பாட்டு, ௪௧௬.

இடையொடுகடைமடங்குப்பதினைந்த
௪௨௩-௪௩௨.
இடைவிட்டமடக்கும் இடைவிட்டும்
விடாதும்வரும்மடக்கும் தனித்தனி
தூற்றைந்தாமென்பது, ௪௪௩.
இடைவிட்டும்விடாதும்வர் திடையுமி
றுதியும் நாலடியும் முற்றம்மடக்கிய
மடக்கு, ௪௪௫.
இடைவிட்டிவந்த அடிமுதன்முற்றமட
க்கு, ௪௪௩.
இடைவிட்டிவந்த இடைமுற்றமடக்கு,
௪௪௪.
இடைவிட்டிவந்த கடைமுற்றமடக்கு,
௪௪௪.
இடைவிடாமடக்குதூற்றைந்து, ௩௮௦-
௪௪௩.
இடைவினாத்தல், ௩௬௨, ௪௦௪.
இணைமடக்கு ௪௫௮, ௪௫௯.
இணைமுரண்முதலாகிய ஏழுவிதம்ப
மும் முறையேவந்த வினாத்தவலங்
காரம், ௨௮௧.
இணையெதுகையலங்காரம், ௨௭௭.
இதழ்குவியந்தவோட்டியம், ௪௭௦
இதழ்குவியந்தும் இதழியைந்தும்வந்த
ஒட்டியம், ௪௭௧
இதழியைந்தஒட்டியம், ௪௭௦.
இந்தனார், ௧௩௭, ௩௪௧, ௩௮௭.
இந்துலாசிரியர்கூறிய பரியாயவலங்
காரத்துக்கும் தண்டியாசிரியர்கூறிய
பரியாய அலங்காரத்துக்கும் உள்ள
வேற்றுமை, ௩௧௦.
இந்துலாசிரியர் தம் ஞானசிரியரை
வாழ்த்தியபாடல்கள், ௨௬௩.
இந்துலாசிரியரின் ஞானசிரியரின
ரென்பது, ௧.
இந்துவின் நான்கியவினையும், பொது
வியல், பொருளணியியல், சொல்ல
ணியியல், எச்சவியலென வழங்க
வேண்டுமென்பது, ௪௫.
இந்துவின்முதலுந் தண்டியலங்கார
மென்பது, ௫௧௬.
இந்துவக்குத் தொல்காப்பியம் முத
லாவென்பது, ௨௭௧.
இந்துவடைபார்க்கு சிவஞானவின்
தென்பார்க்கு உடல் பாடல்
தென்பது, ௩௩௦.

தாம்புங் கூம்பும் பாயும் - மனம் வாக்குக் காயம். திணை - இதுவுமது.
துறை - வாயுறைவாழ்த்து.

தாந்தனுறையுளெ னுந்தண்பொருநையின்வடபால்
வாய்ந்தகிரணமுழுமாணிக்கம்—மேந்திழாய்
ஞானமுணர்ந்துணர்ந்து நன்முத்தியைவிளைக்குந்
தானவனாமீதெவதோதான்.

(290)

இதனுள், தாந்தனுறையுளெ னுந்தண்பொருநையின்வடபால் -
செம்பொன்மாடத்திருக்குருகர். கிரணமுழுமாணிக்கம் - காரிமாறப்
பிரான். இது அடைவிபரீதப்பட்டுப் பொருள்வேறுபட்டது ; எனனை ?
“ஞானமுணர்ந்” தென்பது முதலாயினநானகும் மாணிக்கத்திற் கில்லை
யாதலி னடைவிபரீதமாயிற்று. இது முதலதுபோலப் பொருணிலைக்
களானுகத்தோன்றின ஒட்டு. திணை - இதுவுமது. துறை—செந்துறைப்
பாடாண்பாட்டு.

தென்னம்பொதியந்தருபொருநைத்தென்கரையின்
மன்னம்புளிக்கீழ்வளர்தருவொன்—நின்னமிர்தொத்
தான்றசுவைத்திங்கனியேராயிரமும்ந்தண்ணளிகூர்ந்
தீன்றளித்ததன்பாலெமக்கு.

(291)

இதனுள், மன்னம்புளியென்பது திருப்புளியாழ்வார். திருப்புளிக்
கீழ்வளர்தருவாவது காரிமாறப்பிரான். இன்னமிர்தொத்தான்றசுவைத்
திங்கனியேராயிரமென்பது திருவாய்மொழியாயிரப்பாடல். இதுவும்
பொருணிலைக்களானுகத்தோன்றின ஒட்டு; அவ்வது சாதிநிலைக்களானுகத்
தோன்றிற்றெனினுமாம். இவை யிரண்டிற்கும் ஒழிந்த அகல முரையிற்
கொள்க. தருவுங் கடவுளாதலிற் றுறை—கடவுள்வாழ்த்துமாம். இதுவு
முன்னதுபோற் செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு. அஃதே விதன்முன்னர்க்
கூறிய வுள்ளுறையுவமத்தினோடும் ஒட்டென்னு மிதனிடை வேற்றுமை
யாதோவெனின, அஃதே! நன்று சொன்னாய்! உள்ளுறையுவமமென்பது
அகத்திணைக்கைகோளிரண்டிற்குமேயுரித்தாய் அகத்திணையைந்தினும்
அவ்வல நிலங்களிற் றெய்வதமொழிந்த கருப்பொருள்களானாகப் பிறக்கு
மெனவும், அவ் வுள்ளுறையுவமங்கூறுவார், தலைவன் றலைவி செவிவி

தொழி பார்க்கன் பாணன் ஆக அறுவனவும், உள்ளுறையுவமங்
கூறுதற்குரியல்லாதார், நற்றாய், தந்தை, தன்னயத்தார், ஐயன்மாராக
நால்வரெனவும், அங்ஙனங் கூறுதற்குரியோர் கூறுமிடத்து மருதம்
நெய்தலென்னு மீரிடத்தும் மிருத்தும், குறிஞ்சிக்க ணவ்வளவின்றியும்,
ஒழிந்த நில மிரண்டினு மதனிற் குறைந்தும் வருமெனவும், அங்ஙனங்
கூறுமிடத்தும் வெளிப்படக்கூறு முவமைபிடத் துவமேயங் கேட்போர்
மனத்தின்கண்ணும் புலவன்குறித்தவாறே நிகழ்த்துதலின் உள்ளுறை
யுவமமெனவும், மேற் கூறப்படுங் கருப்பொருள்களாகப் பிறக் கு
மிறைச்சிப்பொருளோடுங் கடாதனவரீயும் வருமெனவுணர்க. இஃ
தன் ன த ன் று ய் க் கருப்பொருளிற் பிறக்கவேண்டுமென்னும் யாப்புற
வின்றிப்புறத்தினும் புறப்புறத்தினுஞ்சென்று செய்யுட்செய்யும் புலவன்
முதலாயினோர் கூறங் கூற்றாய்ச் சுட்டென்னும் உள்ளுறையவாய் நடத்
தல் வேற்றுமைபென்றுணர்க. அங்ஙனமாதல் “பீலிபெய் சாகாடு மச்
சிறு மப்பண்டஞ், சால மிருத்துப் பெயின்” “துனிக்கொம்போறினாஃ
திறந்துக்கி, னுயிர்க்கிறதியாகிவிடும்” எனவும், “நெடும்புன லுள்வெல்லு
முதலையிடம்புனலி, னீங்கினதனைப்பிற” “கடலோடா கால்வ னெடுந்தோர்
கடலோடு, நாவாயு மோடா நிலத்து” “காலாழ் களரி னனியடுங் கண்
ணஞ்சா, வேலாண் முகத்த களிறு” எனவும் திருவள்ளுவர்குறிய வளி
யறிதல் இடனைறிதல் என்னு மிரண்டினுள்ளும், பிறநூல்களினுங் கண்டு
கொள்க. தண்டியாகிரியர் ஒட்டென்னு மலங்காரத்தினுள் அடையும்
பொருளு மயல்படமொழிவதாக “வெறிகொளினச்சுரும்புமேயந்ததோர்
காவி” யெனறதில் உள்ளுறையுவமமும், அடைவிபரீதப்படப் பொருள்
வேறுபடக் “கடைகொல்லுகியற்கை” யென்பதிற் கருப்பொருள்கள
னாகுது ஒட்டிங் கூறினாரெனினும், இந்நூலுடையார், “உடனுறை
யுவமஞ்சுட்டுநகைச்சிறப்பெனக், கெடலருமாபினுள்ளுறையைந்தே” என
உள்ளுறையை னையந்தாய்ப் பிரித்தமையான் உள்ளுறையுவமம் ஒட்டி
இறைச்சியென மூன்றாக்கினார். இங்ஙன மாராய்ந்து பிரித்தவிவர்
நோக்கமுந் தெள்ளிதி னாராய்ந்துகொள்க.

(சு0)

ஐ-வது ஒட்டலங்காரம் முற்றும்.

சு-வது உல்லேகவலங்காரம்.

126. ஒருபொருட்குவமச்சொற்றொக்கவர்த்த
பொருவமர்பொருள்பலபுணர்ப்பதுல்லேகம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே உல்லேகமென் னுமலங்கார முணர்-ற்று.

(இ-ள்) புலவனற்குறிக்கப்பட்டதோ குவமேயப்பொருட் குவம
வுருபுதொகப் பலவேறுவகைத்தாய்க் கவர்த்த வினைபயமெய் யுருவென் னு
மேதுக்களா நொத்த வுலமானப்பொருள்களை யதற்குக் கூறுவ துல்லேக
மென் னும் அலங்காரமா மென்றவாறு. (சக)

127. அதுவே,

உச்சேக

யொருவர்பலர்குறிப்புரைப்பதுமென்றும்.

ஐதை

(எ-ன்) இதவு மதற்கோர் புறனடையுணர்-ற்று.

(இ-ள்) அச்சொல்லப்பட்டவுல்லேகம் ஒருவர் தன்மையிற் கூறப்
படுவதோடும், அவர் பிறராயுள்ளார்பலர்குறிப்புரையையும் பெய்துரைப்
பதும் பொருள்துமென்றவாறு. ம்மை, யெச்சமாதலால் வினாவினும்
வருமென்றுணர்க.

என்னு நயிரோன்னிருகண்மணியென்னிதயத்துள்ளாய்
மன்னாமிர்தமென்மெய்க்கணியாரம்வருளப்பிரான்
முன்னொளையழமைக்கொண்டபொருண்முர்த்திமண்மே
னன்னுவலர்தம்பிரா னுயர்வானவர்த் துணையே. (292)

இது ஒருவர் பலகவர்ப்பாயுரைத்தது. இருகண்-அகக்கண்ணும்
புறக்கண்ணும். இடம்-தன்மை. துறை-கடவுள்வாழ்த்து.

முத்திக்குறித்தென்பர்முத்திபெற்றார்முத்தியைவினைக்கும்
பத்திக்குறித்தென்பர்பத்தியுற்றார்பதுவற்றொகைதேர்
புத்திக்குறித்தென்பர்முத்தமிழ்வுய்மைப்புலவர்மண்மே
லெத்திக்கும்பொற்றுத்திருமகிழ்மாணியிறைவனையே. (293)

இது பலர் பலகவர்ப்பாய்க் கூறுவரெனப் பெய்துரைத்தது. முத்
தமிழ்—சித்தசித்திச்சுரத்தைக் கூறுந்தமிழ், அது திருவாய்மொழி;
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுந் தேரும் வாய்மையுமாம். வாய்மை—
உண்மை. துறை—இதுவுமது.

அருளதென்கோநல்லறமதென்கோகற்றறிந்தவர்மெய்ப்
பொருளதென்கோசிற்குணமதென்கோதொண்டர்புந்தியுள்ளார்
தெருளதென்கோபிறதெய்வமென்றேதிரிகின்றசெய்கை
மருளதென்பாலணுகாதென்னையாண்மகிழ்மாறனையே (294)

இது தன்றொழிலுரைக்கும்வினாவின் கண்வந்தது. என் கோ
என்பது யான் என்றுகூறுகோ என்னும்பொருட்டு. அருள்—கருணை.
நல்லறம்—துறவறம். மெய்ப்பொருள்—சீமந் நாராயணன். சிற்சுணம்—
சுத்தசூத்துவிகுணம். புந்தியுள்ளார்தெருள்—பரமஞானம். மருள்—
அறியாமை. அது என்பாலணுகாமை—ஆம்மரு ளென்னிடத்துச் சிறிது
முறாமை. என்னையாண் மகிழ்மாறன்—என்னையாட்கொண்ட மகிழ்மாற
னென்றவாறு. இஃது தன்றொழிலுரைக்கும்வினாவின் கண் ணீற்றி
லோகாரமுன்னர் வருமொழி முதற்கண்ணதாங் கசுதபக்கண் மிகா தியல்
பாயின. என்னை? “மாறுகொளச்சமுழ்வினாவுமையமுந், கூறிய
வல்லெழுத்தியற்கையாகும்” என்பதனாலறிக. திணை—பாடாண். துறை—
பழிச்சினர்ப்பாவல். (சஉ)

கூ-வது உல்லேகம் முற்றும்.

எ-வது ஒப்புமைக்கூட்டம்.

—:0:—

128. தக்கதோர்பொருளினச்சாற்றுழியதுபோன்
மிக்கபல்பொருள்களையுடன்விளம்புதரு
ஒப்புமைக்கூட்டமெனவுரைத்தனரே.

(எ-ன்) வைத்தமுறைபானே யொப்புமைக்கூட்டமென்று மலந்
கார முணர்ந்து.

(இ-ள) முக்கியமானதோர்பொருளினிப் புலவன்கருதிச் செய்யு
ளகத்துக்கூறுங்கா லதுபோன்ற மி த் க பலபொருளைப் பதனுடன்
பொருளொப்புமையுடைத்தாய்க் கூட்டமுறச்சொல்லுத லொப்புமைக்
கூட்டமென மேனாட் கற்றுவல்லோ ருரைத்தனரென்றவாறு. (சஉ)

129. உயர்புகழ்பழியவற்றொடுமுறமதுவே.

(எ-ன்) இதுவும் அவ் வலங்காரத்தின்பாருபாணர்-ற்று.

(இ-ள) அவ் வொப்புமைக்கூட்டமென்னுமது உயர்ந்தபுகழோடு
முயர்ந்தபழியோடும் பொருந்திவரு மென்றவாறு. உயர்வு முதனிலைத்
தீவகம். ஏகார மீற்றசை.

வையம்பரவுமகிழ்மாறனவண்டமிழஞ்
செய்யசதுர்மறையுந்தேசிகராய்—மெய்யுணர்ந்தோர்
பேரறிவும்பெருலகுண்டானேபிரமமெனப்
பாரறிந்ததாரிதற்பாற்று.

(295)

இதனுள், மகிழ்மாறன்வண்டமிழென்றது - திருவாய்மொழி.
தேசிகர் - ஆசாரியன்மார். பெருலகுண்டான்-சீ மந்நாராயணன்.
பாரறிந்தது - பெரியோர்களறிந்தது. அவையல்லவெனி லென்பதனைச்
சொல்லெச்சமாக்கிக்கூட்டிப் பிரமமெனப் தாரிதற்பாற்று என்பது
ஒருவரும் அறியும்புகுதியுடைத்தன்றென்பதாம். திணை - வாகை.
துறை-சால்புமுல்லை. அல்லது திணை-பொதுவியல். துறை-பனுவல்
வாழ்த்துமாம். இது புகழொப்புமைக்கூட்டம்.

என்றும்பிறர்மனையாளின் பரவவாரு
நன்றிமறவாநலத்தாரு—மொன்றினைக்கொன்
றுன்பரிந்துண்ணாதவரவோரும்பூமுகள்கொன்
வான்புரந்துரீவொழ்வார்.

(296)

இதிலும் புகழொப்புமைக்கூட்டம். இதனுள், ரீவொழ்வார் என்றது
அழியின்றிவாழ்வாரென்றவாறு. ஒழிந்த அகல முறையிற்கொள்க.
திணையுத் துறையு மிதுவுமது.

வேரிமலர்மகள்கொன்மேவுந்திருமேனி
பாரிதுலோகமெனும்பாவினா—மாரிபனை

பழியொப்புமைக்கூட்டம்

மாந்தரிலோன்றென்பாரும்வன்றொண்டர்சென்மநிலை
யாய்ந்துரைப்பாருந்நித்தார். (297)

இது பழியோப்புமைக்கூட்டம். திணை-பாடாண். துறை-வாயுறை
வாய்த்து.

பொல்லாவழுக்காறுபூண்குநகுமாஸடியார்க்
கில்லாப்பழியொன்றிடுகுநகு—நல்லாற்றிற்
செல்குநரைமீட்குநகுஞ்செயிழையாயெய்துவன்
நல்குரவுதீவாய்நாகு. (298)

இதுவுமது. நல்குரவு—வறுமை. தீவாய்நாகு—அக்கினிரகம்.
எனவே இம்மைக்கு வறுமையும், மறுமைக்கு நாகு மென்பதாம்.
சரிடத்து மும்மை தொக்கன. திணையுந் துறையுமிதுவுமது.

மைந்தர்மூல்வாய்ப்புத்தமுண்ணைவாய்வாயோ
மைந்தர்சொற்கொளாச்செவியுமோர்செவிகொலோமழலை
மைந்தர்சிறடிச்சுவடுமாமார்புமோர்மார்போ
மைந்தர்காட்சிகண்டின்புறக்கண்கண்கண்மலரோ. (299)

இதுவுமது. திணை—வாகை. துறை—பொருளொடுபுணர்தல்.
அன்றித் திணை-பொதுவிபல். துறை-மகப்பெறுதழுங்கல். (300)

எ-வது ஒப்புமைக்கூட்டம் முற்றும்.

அ-வது வேற்றுமைபலங்காரம்.

130. ஒப்புடையிருபொருளுரையினக்குறிப்பினு
மெய்ப்படவேற்றுமைப்படுத்துதல்வேற்றுமை.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே வேற்றுமையென்னு மலங்கார
முணர்-ந்து.

(இ-ள்) உலகத்தொப்புடையனவாயிருக்கு மிரண்டுபொருளைவைத்
தவற்றைக் கூற்றினாலாதல் குறிப்பினாலாதல் பொருள்பெறத் தம்முள்
வேற்றுமைபடக்கூறுவது வேற்றுமைபென்னும் அலங்காரமாமென்ற
ஐயுறு. (301)

131. அதாவே,

ஒருபொருளிருபொருள்சம்பந்தமுயர்ச்சியதெனும்
பொருள்பெறுமாபிறப்புலப்படுமென்ப.

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தினது பொருட்குறுபா
ணைர்-ற்று.

(இ-ள்) அவ்வேற்றுமையென்னுமலங்காரமாகியவது, ஒரு பொரு
ளான் வேற்றுமைசெய்தலும், இருபொருளான் வேற்றுமைசெய்தலும்
அங்ஙனம் வேற்றுமைசெய்யுங்கா லொன்றினுக்கொன்று சமமாந்
தன்மையும், உயர்ந்துளதன்மையு முடைத்தெனப் பொருள்படு மிலக்
கணத்தோடுந் தோன்றுமென்றுகூறுவர் பெரியோரென்றவாறு.

இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்புள் வருமாறு:—

இருபொருள்தி

உண்ணத்தெவிட்டாதுடனுமுயிருந்தளிர்ப்பத்
தண்ணென்றினிமைதருமயிர்தம்—பெண்ணயிர்தின்
செவ்வாயிர்தனையதென்றனுஞ்செவ்வியினி
லெவ்வாததுபழமைத்தொன்று.

நுமைச்
சமம்

(300)

என்பது, உண்ணாநிற்ப வுண்டோ ருடனு முயிருந் தழைக்கும்படி
குளிர்த்து தெவிட்டா தினிமையைக்கொடுக்குந் தேவர்பானமாகிய
அமிர்தமொத்த திப் பெண்ணாகியவயிர்தின் செவ்வாயிடத்துண்டாகிய
பானமாகிய அமிர்தமென்றே னுனனுங் காலத்தினுற்பார்க்குமிடத்துப்
பழமையுடைத் தஃ திஃ தப்படியன்று ; புதிதுபுதிதார்தன்மையை
யுடைத்தாகையாற் காலச்செவ்வியா லெவ்வாதென்றவாறு.

இதனுள், பெண்ணாகிய அமிர்தின் செவ்வாயிடத்துண்டாகிய பான
மாகிய அமிர்தமென உருவகவாய்பாடுகள் மாட்டேறபெற்றும் மாட்
டேறபெறாதும் வந்ததுங் காண்க. இஃதொருபொருள். பகுதி- 1
இயற்கை, துறை-நலம்புனைந்துரைத்தல்.

இருபொருள்

வண்ணவாய்மைச்சுடர்கண்மன்னுணனத்துலவு
கண்ணதாயம்பரமாய்க்கண்டவற்று—ளொண்மை
வெளியொன்றுவெங்கடத்துண்மெய்ப்பொருளாய்நின்ற
வொளியொன்றெனும்பெருலகு.

நுந்நுந்நு
சமம்

(301)

இதனுள் அழகினோடுங்கூடிய வுண்மைச்சுடர்கள்—சந்திரனும்
 தந்தனமும், ஆகாயமும் திருவேங்கடமுடையானும் ஒப்புடைப்
 பொருள். ஆகாயத்தின்மேற்சொல்லுங்காற் சுடர்கள் பொருந்திய
 மகிழ்ச்சியோடுஞ் சுற்றி வரு மிடமுடைத்தாய்ச் சலத்தைத்தரிக்கப்
 பட்டதா யெனவும், திருவேங்கடமுடையான்மேற்சொல்லுங்காற் சுடர்க
 ணிலைபெற்ற திருமுகமண்டலத்துட்பிறழும் திருக்கண்களாகவுடைய
 அழகியபாத்துவமாமெனவும் கொள்க. இஃ திருபொருள். ஒருபொருள்,
 இருபொருள் இவைவிரண்டும் சமம். கூற்று. துறை—கடவுள்வாழ்த்து.

மாறன்றமிழ்மறைக்குவாய்ந்தமறைமும்பொருளுங்
 துயவாவேகறுமிதுசோதியையுட்கொள்ள
 மயர்வற்றவேகறுமறை. (302)

என்ப துயர்ச்சி. துயவு—அறிவுதிரிதல். இதுவும் கூற்று. திணை—
 வகை—அண்சார்ந்தபொதுவிபல். துறை—பனுவல்வாழ்த்து.

வெய்யநயனத்தசெவ்வாயவெண்ணகைய
 தையல்வதனயிறைதண்காவுட்—பொய்கைதான்
 வண்கழுநீர்சேதாம்பல்வால்வளைகடாமுயிர்த்த
 தண்டாளநீணிரையதாம். (303)

உயிர்த்த - பெற்ற. இது சமம். குறிப்பு. பகுதி உடந்தலை.
 துறை - தடங்கண்டுமகிழ்தல்.

மாதாள்வெய்யமுலைமாணிக்கமுத்துவட
 மீதுணவுந்தகைத்தாமவேரிமகிழ்ச்—சோதி
 தடரிவரைதேனருகிதுநீரருவி
 படரிபலநல்காதின்பும். (304)

வெய்யமுலை - கிருப்பத்தைத்தருமுலை. வேரிமகிழ்ச்சோதி—காரி
 மாறப்போன். இன்பநல்காதென்பதனால் இதுவுங் குறிப்பு. உயர்ச்சி.
 பகுதி—இதுவுமது. துறை—நல்காராட்டல். (சக)

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வேற்றுமையலங்காரத்தின் விதப்புணர்-ற்று

(இ-ள்) அது-அவ்வேற்றுமையலங்கார மென்னு மது பொருள் சூனா சூதி தொழி லென்னும் நான்கினோடும் பொருந்திவரு மென்ற பாறு.

௧. பொருள்வேற்றுமை

அலைபுட்படியுமரும்புனலைவாங்கி

யுலைவிலுலகுய்யவோங்கு—மலைமேற்

களிக்கும்புயல்வேங்கடவண்போன்முத்தி

யளிக்குந்திறனறியா

(305)

இதனுள், அலைபுட்படிதல் - திருப்பாற்கடலுட் கண்வளர்தலும், புனலையுண்ணக் கடலுட்டாழ்தலுமாம். அரும்புனலைவாங்கி யுலைவிலுலகுய்யவோங்குதல் - பெறுதற்கரியபுனலை மாவலிபால்வாங்கி யுலகத் துள்ளார் பிழைக்க விச்சவருபங்கோடலும், கடலிற் புனலைவாங்கி யுண் டிலகு பிழைக்க விசம்பின்மே னியிர்தலும். இது பொருள்வேற்றுமை, துறை-கடவுள்வாழ்த்து.

2. செவ்வாயின்

செம்பவள முந்திருமால்சேறைமான்செவ்வாயின்

விம்பவள முங்குணத்தால்வேறன்றே—யம்பவளம்

வல்லென்றிருக்குமலர்மாதர்வாயெஞ்ஞான்று

மெல்லென்றினிமைமிகும்.

(306)

இது குணவேற்றுமை, செவ்வாயின்விம்பவளம்-வடிவின்செவ்வம். ஸூழிந்த அகல முகையிற்கொள்க, துறை-நலம்புனைந்துரைத்தல்.

3. சாதியேற்று
துறை

மங்கிரத்தால்வாகடஞ்சொன்மாமருந்தாற்றீராது

புந்தியிடங்கொண்டுபுறம்போகாவாஞ்—சந்ததமு

மைவகாவேற்கண்மடவீர்மாறன்றமுவாத

பெய்வகாபாற்காமப்பிணி.

(307)

இது சாதிவேற்றுமை. திணை - பெண்பாற்கைக்கிணை, துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

முழில்

பற்றுமை

மாறுங்கொலைநமற்குமாறன்மணிவரைமேற்
மேறுமயில்விழிக்குஞ்சேர்வினைதான்—வேறன்றே
நின்றொறுக்குங்குற்றயிரைநேரிழைகண்மன் னுயிரைக்
கொன்றளிக்குமிட்டுக்குழைந்து. (308)

இதனுள் தீதறம் என்பது (மானிடமகளைத்) தெளியும் எனவும்,
மயில் விழிக்கென்பது மயில்போற்சாயலையுடையாள் விழிக்கெனவுங்
கொள்க. இது தோழில்வேற்றுமை. கொன்றளிக்கை—நோய்செய்யும்
நோக்கும், அதற்கு மருந்தாகிய நோக்கும். நோய்செய்யும்நோக்கு—இன்
பத்தினுய காமக்குறிப்பினைவெளிப்படுத்துகின்ற நோக்கு. மருந்தாய்
நோக்கு—தன்கணிகழ்கின்ற அற்புநோக்கு. பகுதி—இயற்கை. துறை—
குறிப்பறிதல்.

நான்கொடும்புணருமென்ற தெச்சவும்மையாதலாற் பிறவலங்காரங்க
ளோடுங் கூடியும் வருவனவுள். அவை வருமாறு:—

புல

பற்றுமை

ஊர் தியனமம்போருகமாசனஞான
நீதிவழுவாநெறிபடைத்தம்—வேதநெறி
யோதிப்பொறியிழந்தானெண்குரவனெங்கோமா
னதித்திருமகிழ்மாரன். (309)

இது, சிலேடைவேற்றுமை. பொறியிழத்தல்—பிரமன் றலையிழத்
தல். எங்கோமானாகிய மாறன் பொறியென்னும்பெயரையுடைய பெரிய
பிராட்டியநூலையெய்தினவ னென்றமையாற் சிலேடையால் வேற்றுமை
யாயிற்று. திணை—பாடாண். துறை—பழிச்சினர்ப்பாவல்.

லக்த

பற்றுமை

வாரதசெம்மையுதயத்துளதெனினுந்
நாவாமறுப்படைத்ததன்மையான்—மூவா
முதனமது கண்ணனெனுமுத்திரைக்கைம்மாரன்
வதனமதுநேராமதி. (310)

இது விலக்குவேற்றுமை. திணையுந் துறையுமது. இன்னும் வேறு
படவருவனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (௪௭)

அ-வது வேற்றுமை முற்றும்.

உக விஷயகுசினகமுதலியவற்றின் அகராதி.

இயல்பிடங்குதல், அள, கக0, ககஅ,
ககஉ, ககக, ககச, கக0,
உகள, உகீக, உகஅ, உகச, சகக,
சகச, சகஉ, சக0.

இயல்பு விபாகினை, உஉ0.

இயற்கை, இள, க0உ, கஉக, கச0,
கஇள, ககஉ, ககஉ, கஅக, கக0,
உகக, உஉஉ, உஉக, உஉ0, உச0,
உசள, உகஉ, உகக, உ0ள, உகஉ,
உகக, உகக, உஅக, உகக, சஉள,
சசக, இசச.

இயன்மொழிவாழ்த்து, ககக.

இயைபிலுருவகம், ககக.

இயையுருவகம், களக.

இயைபெடுத்தார்த்தல், கஉ0.

இரங்கல்விவக்கு, உஉள.

இரட்டுறமொழிதல், கள.

இரட்டுறல்-சிலேடை, சகக.

இரட்டையுருவமை, கஇச.

இரண்டரிஞ்சமுச்சயம், உஇள.

இரண்டொழுத்தான்வந்தமடக்கு, சகச.

இரண்டொத்தருறைவுருவமை, கஉச.

இரம்பெந்தம், சஅக, சஅக.

இரத்தபின்னிற்றல், கஇள.

இரவிற்ருறிக்கிடங்குதல், கசக.

இரவீனீடுபருவல், உ0க.

இரவுக்குறி, கச, கஉ0, உஉஉ, உசக,
ககக, சஉக, சசச, சஇஉ.

இரவுவாவுணர்ந்தல், கச.

இராமன் வணவாசஞ்செய்தபொழுது

இலக்குணன் ஆகாயின்றி அவ

ஹட்சென்றனென்பது, உகக.

இராமாதுறமுனி, ககக, உஉச, கசச,

ககக, ககக, சகக.

இராமாதுறாசிரியனாவ்உஉக, உஉக.

இருபொருட்சிலேடையினமடக்கு,

சகக.

இருபொருள்வெற்றையச்சமம், ககக.

உஉ0.

இருமையினியம்பல், ககக.

இருவரினைவு மொருவழியுணர்ந்தல்,

ககச.

இருவருருவழி வகன்வாவுணர்ந்தல்,

கக, கசச, உஉஉ.

இன்பபாருருவமை, ககக,

ககக, ககக, ககக.

இவ்வகைகருதல், ககக.

இவ்வாண்முல்லை, உஅச.

இவ்விலங்கண்டதற் கிலக்கணம்

கஉதல், ககக, ககக, ககக.

இவ்வகை எழுதோட்டையையுடைய

தென்பது, ச0ள.

இலஞ்சு-கொப்பூழ், வருணமலை உகக.

இலேசுவலங்காரம், ககக, ககஉ.

இவீர்தல்-பார்த்தல், ககக.

இழிபுரிவக்தகன், ககக.

இழைத்தல்-திரட்டிவைத்தல், உச0.

இளங்கோவழிகள், கக, ககக.

இளம்பூரணர், கஅ, உக.

இளிவால் - பிரதாவிதழப்பட்டுளிய

ஞதல், க0ச.

இளிவால்நான்றகைகப்படுமென்பது,

க0க.

இளிவால்பற்றிவந்தஅழகை, க0ச.

இறடி-கருத்தினை, உளக.

இறத்ததகார்த்தல், கச, ககச.

இறத்தவினைவிலக்கு, கக0.

இறப்பமகிமையும் இறப்பஅணுமையும்

தன்சுட்டோன்றினமை பொருளாக

வந்த வியப்பு, க0ள.

இறப்பூது-ஆச்சரியம், சகக.

இறை-முன்கை, ச0ள.

இறைச்சிப்பொருளவங்காரம், உள0.

இறைச்சிப்பொருளவங்காரம் கருப்

பொருள்களை கிண்களைஞ்செய்தபெற்

தருருமென்பது தொல்காப்பியர்

கும் உடன்பாடென்பது, உளக.

“இறைச்சிவிற்பிறக்கும்.....தெரியு

மோர்க்கே”என்னுஞ்ஞத்திரத்தான்

வந்த இறைச்சிப்பொருளவங்காரம்,

உளக.

இன்சொலுவமை, கசக.

இன்பமாதல், தன்பமாதல் தருவாபால்

இருவிற்பெருந்துயிர்வாசுமூ

ச்சயமொன் தன்மடப்பது, ககக.

இன்பமுதலிய குணவங்காரவின்

இவ்வகை, அக, அச, அக.

இன்பமக் தன்பமும் இருவிற்பல

வாய்ப்பிறந்த சமூச்சயம், ககக.

இன்பமூத்தன்பமும் இருவிற்பிறந்த

வகைகககமாதல் சமூச்சயமா

மென்பது, ககக.

க-வது திட்டாந்த வலங்காரம்.

133. ஒருபொருட்டிறமுதற்குறித்தொப்புமைகொளத்
தெருள்புரிபிறபொருட்டிறமுஞ்செவ்விதி
னவ்வியலகத்தறைவது திட்டாந்தம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே திட்டாந்தமென்னு ம ல ங் க ரா
முணர்-ற்று.

(இ-ள்) யாதாயினு மொருபொருட் கெய்திய நன்மைநீமைக் கூறு
பாட்டைப் புலவனுட் கொண் டதனைத் தன்னொக்கற்பபிஞ் செய்யு
ளாகத்து முதலேகூறி, யதன்பின்ன ரதனோ டொப்புமைகொள்ளும்
படிக்குத் தெளிவைத்த ந மற்றொருபொருளின்கூறுபாடும் அச் செய்யு
ளாகத் தழகுபெறக் கூறுவது திட்டாந்தமென்னு மலங்காரமா ழென்ற
வாறு. எனவே, உள்ளுறையுமமப்போல வுமமப்பொருள் செய்யுளாகத்து
வெளிப்படையாககிற்ப வேளை யுவமையப்பொருள்க ளெஞ்சிநிற்பக் குறிப்
பினுற் கொள்ளப்படுவதன்றென்பதாயிற்று.

பூணன்மலர்மகள்புணர்மணிமார்பு
ரூணன்மதிநலனயந்தனன்புரப்ப
முத்திரைக்கரம்புயமுதல்வனாவீற
னுத்தமச்சுருதியையோதாதுணர்ந்துணர்ந்
துரனுடையவற்றுருமுபரிடத்தத்தால்
வரனுடைத்தாகவடித்தவண்டமிழ்மறைப்
பாடம்போற்றிநாப்பவித்திரம்படைத்தோ
ராடகமருமணிக்கிரணமோடளவளாம்பு
வீடடைவதுமெய்மெய்யேயாயினு
நாடரிதாநிடைபெறுந்தொடர்புடைப்
பொதிந்தசொற்பொருணியுலப்படப்புந்தியுட்
பதிந்தறியாரிபுபசையறுத்துண்மை
யுணர்ந்துடையுரிதளிப்பதுருருமவர்
கணம்பயவிலவாங்காலங்கழியாத்
தேகிரைவரைத்தேர்ந்துநற்றிணைக்கொளும்

பூசான் றிருப்பெரும்பூதார்முனிவன்
 குருபரம்பரையுரைக்குறிப்பினத்தமிழ்மொழிப்
 பொருண்மலிரோக்கினைப்புணர்த்துணர்ந்தொண்மை
 யிருநிலத்தொருவடிவெடுத்தகாட்சியதாம்
 திருமலையாழ்வார்திருவருட்கிலக்கெனு
 மறையவர் பிரான்மணவாளமாமுனிவர
 னிறைநிலையுயிர்நிலையிஃகிஃதெய்து
 முறைநெறியிஃதெனமுழுவது முனிவறத்
 துறைதொறுந்துறைதொறுஞ்சோர்வறத்தொடுத்தெடுத்
 துணர்த்தியவ்வித்திரக்காண்டிகையொழிவின்முற்
 குணத்தொடும்பழகுபுகூர்ந்துள்ளுறுத்தித்
 தோய்ந்துவட்டாதனாபபேரின்பம்
 வாய்ந்தவர்தாமேபுலவீர்காண்மன்ற
 விமிழ்திரைப்பாற்கடலினிற்பலவளஞ்சா
 ரமிழ்திரைப்பசும்பொற்றசும்பகத்தடக்கியும்
 பரிசிப்பதனெடும்பரிமளிப்பதலா
 லுருசித்தறியாதுசிதமாமதன்சுவை
 வானவர்சுவைக்கொளும்வாய்மை
 நானிலத்தெவர்தெளியாதவர்நயந்தே.

(311)

என்பது திட்டாந்தம்.

(இ-ள்) சொரூபமும், ரூபமும், ஞானமும், குணமும், விபூதியும், கருணையு முதலாகியவற்றுள் யாதாமோர் குறைவிலனும் நிறைவுள்ளான் பூமகள் விட்டுநீங்காத கவுத்துவமணியோடுங் கூடிய மார்பனுஞ் சீமந் நாராயணன் ஞானத்தையும் பேரானந்தத்தையு மன்புற் றளித்தலான் ஞானமுத்திரைக் கைத்தாமரை நாலிறுடையபிரான் ஒரு னுல்கரு மொப்பில்லாத நன்மையையுடைய கருதியை நானினாலோதாது பாடந் தரித்துஞ் சத்தவிற்பந்தியால்வரு மத்தங்களை யுட்கொண்டும் ஞான பிருந்த அச் சருதிகளுள்ளும் துட்பமா முபநிடத வாக்கியங்களற் செட்டமாகக் கோதற வடிந்துரைத்த திருவாப்பொழியின் மூலமுமுதும் பழுதறவொகித் தமதுநாயிற்குச் சத்தி யுண்டாக்கினோர் இவ்வுலகற் பேதந்தரு மிரணியத்தளவு அருமணிக்கொணத்தளவு மொரு

தன்மைத்தாகக்கலக்கு மந்தாமத்தை அந்தியகாலத் தடைவதோடும்
 சிறிது தமதுளத் தீண்டிருந் தானந்த மெய்துவதும் பிறாற் பூசனை
 பெய்துவதும் மெய்; மெய்யேயானாலும், அதன்க னூராய்தற்கீயதாகி
 யொழுகும் பொருட்டொடர்புடைய மறைந்தசொல்லின்பொருள் சென்று
 முற்றுதல் வெளிப்படைபோலப் புலப்பட்டுத் தமதுபுந்தியுட்டங்கி
 யறிபாதார் அயனானென்னு மிருவராலெய்தம் பயனைவிட்டுச் சீமல்
 நாராயணனே பாதத்துவமென்னும் வாய்மையுணர்ந்து தமதுவாழ்நாளு
 ளுடனுமுயிருந்தளிர்ப்பப் பேரானந்தமெய்துவ தறியார்; அறிபவர்
 யாரெனின் கணப்பொழுது முயிர்க் கிலாபமின்மையா மவப்பொழுதுகழி
 யாத பெரியநம்பிபுதலாம் ஆரியனாவனையும் ஆராய்ந்து முத்திக்கு
 நற்றுணையென்ன வுறவுகொண்ட பூலோகதேவனா திரப்பெரும்பூதார்
 முனிவன் குருபரம்பரையோக்கத்தோடு முதலேசொன்ன தமிழ்மொழிப்
 பொருளாண்மிகுத்த துட்டரோக்கத்தினையு மொன்றெனப்புணர்ந் துட்
 கொண்ட ஒள்ளியஞானம் பெரியநிலத் தொப்பற மனுசுவடிவெடுத்த
 காட்சிப்பொருளென்றுகூறத்தகுவதாய திருமலையாழ்வார்திருவுள்ளக்
 கருணைக்கிலக்கென்னு மறையவர்க்கதிபதியாம் அழகியமணவாளமா
 முனிவனென்னுஞ்சேட்டவா னிறைநிலைமையிஃ துயிர்நிலைமையிஃ
 திறையை யுயிர்சென்றெய்து மடைவாகிய வழி யிஃதெனவு மவற்றோடு
 மேனையவிரண்டுமாகிய யாவையும் யாவரும் விருமப முதற்பத்தமுத
 லாய்ப் பத்தாம்பத் தீறுகு மிடந்தோறு மிடந்தோறுஞ் சந்தயமறத்
 தொடுத்தெடுத்த துபதேசித்த பேரழகுடைத்தா முரைநடையை யொழி
 வில்லாத சததசாத்துவிக்குணத்தோடும்பயின்று வரம்பறுத் துட்கொண்
 டழுத்தி யனுபவித்துத் தெவிட்டாத வீறில்பேரின்பம்பலித்துள்ளார்
 தாமே சந்தயமில்லை; அஃ தெப்படிபொன்றெனி லெலிக்குந்திரையை
 யுடைய திருப்பாற்கடல்பெற்ற சங்கவிதிமுதலிய செல்வத்தோடும்
 பொருந்தியதா மமிர்தினைப் பசும்பொன்னுலைய குடம், தனதுவாய்க்
 கொண்டொள்ளடக்கியு முறுகொள்வதனோடும் பரிமாறிப்பதல்லா லதற்கு
 யொக்கியமான மதாரத்தை யுருகித்தறியாதென்பது உம், அறக்கத்தவரோ
 யிரதிகும் பெருமையுடையோ ரென்பது உ முலகத்து ளன்புற்றுத்
 தெளியுமாறு தாயாதலா லப்படியொன்றெனக்கொள்க.

இதனுண் முதலே குறித்தபொருளாவது திருவாய்மொழியும் பத்த
ரும். அவை யப்படியே முதல்வந்து அதன்பின்ன ரதனோ டொப்பு
மைக்கொள்ளும்படிக்குத் தெளிவைத்தரும்படிக்குக் குறித்த அமிர்த
மாம் பொருட்டிறமு மதன்பின்ன ரிச்செய்யுளாகத்துக் கூறியது உங்
காண்க. எனவே, போந்தபொருள் திருவாய்மொழிப் பாடம்போற்றுவ
தோடும் அதனகத் தைந்துபொருளையுங் குருபாம்பரையா யோரான
வழியாய்வரும் வியாக்கியானங் கேட்பதே பேரின்பமெய்ததற் குறுநி
யென்பதாயிற்று. திணை-பாடாண். துறை-ஓம்படை.

ஆதித்திருமாஸடியார்நிரப்பிடுமெபை
வாதிக்கினும்வளர்ப்பார்வண்மையே—பாதிப்
பிறையாகியுமதியம்பேரிருள்சீத்தற்குக்
குறையாகுறையாகுணம். (312)

இதுவுமது. நிரப்பு—வறுமை. வண்மை—கொடை. திணை—இதவு
துறை—கொடுப்போர்ப்பழிச்சல்.

ஈத்துவக்குமின்பியையந்தார்களேற்பவர்க்குச்
செய்த்திருந்துமீத்துவப்பர்திண்ணமே—வாய்த்தமுகில்
வானம்பதியாயுமானிலத்தார்க்கேயுதவுந்
தானந்தவறுதுதான். (313)

இதுவுமது. இதனுள், மானிலத்தார்—மாயோனாலைமைக்கப்பட்ட
பூமியினகணுள்ளார். இதுவுந் திணையுந் துறையு மது. (ச.அ)

கூ-வது திட்டாந்தம் முற்றும்.

க0-வது தற்குணவலங்காரம்.

134. ஒருபொருட்குணத்தைமற்றொருபொருள்சார்ந்துழிப்
பந்துததற்குணமெனப்பவர்தனரே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையான தற்குணமென்துமலங்கா
முனார்—ந்து.

(இ-ள்) யாதாயினு மொரு முக்கியப்பொருளினதுகுணத்தைச் சார்ந்தவிடத் தக்குணத்தைப் பிறிதொருபொருள் பற்றதல், தற்குணமென்னும் அலங்காரமா மென்றவாறு.

காமாதிருப்பாற்கடலுங்கருங்கடலா
நாமந்தனைப்பயிலுநாடோறும்—பூமடந்தை
சீர்மேனியைத்தழுவுந்தேவசனாகுணையான்
கார்மேனிவண்ணங்கவர்ந்து

(314)

கவர்ந்து—உட்கொண்டு.

சாந்தமலர்ப்பொதும்பர்ச்சார்ந்தவெளிற்றுத்தருவுஞ்
சாந்தமணநல்குஞ்சால்பிற்தே—யேந்தெழில்குர்
வாசவனார்நான்முகனார்வந்திறைஞ்சிவாழ்வுபெறுங்
கேசவனார்சேடகிரி.

(315)

இதுவுந் தற்குணம். சேடகிரி—நிருமலை. ஒழிந்த அகல முரையிற் கொள்க. அஃதேல், குணவதிசயத்திற்குந் தற்குணத்திற்கும் வேற்றுமை பாடுதாவெனின், அதிசயஞ் சிறுமையை மிகுத்துக்கூறும்; இது மிகுந்ததை மிகுந்ததாய்க்கூறல். இவ்விரண்டினுண் முன்னையது கடவுள் வாழ்த்து. இது மலைவருணனை.

(சக)

கௌ-வது தந்தணம் முற்றும்.

கௌ-வது பிரத்தியயநீகவலங்காரம்.

—(0)—

135. ஒருபொருட்கொருதிறத்துடைபொருண்மற்றதற்
கத்திறத்தினிலொப்புடைப்பொருளதன்மே
லமர்வினைப்பதுவேபிரத்தியரீகம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே பிரத்தியரீகமென்னு ம ல ங் க ள
முணர்ந்து.

(இ-ள்) யாதாயினு மோருவமேயப்பொருட் கொருதிறத்தாற்
றோற்ற வு வ மை ப் ப் பொ ரு ள த் திறத்தா லதற்கொத்ததோ ருவமப்
பொருண்மே லமர்வினைப்பதாகக்கூறுதல் பிரத்தியரீகமென்னு மலங்கா

மா மென்றவாறு. அரீகம்-படை. இது தற்குறிப்பேற்றத்தைப் பின் சென்றதோர்பேதம்.

தேமலர்வானிப்புது வைச்செல்விமுகப்பொற்பினுக்குத்
துமதியந்தோற்றதற்பின்றோலாத —காமருசீ
ரந்தாமரைமேலம்வினாக்குங்கங்குலின்கண்
வந்தாடல்பெற்றமதி.

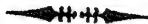
(316)

இது பிரத்தியநீகம். தேமலர்வானிப்புது வைச்செல்வி-சூழிக்
கோடுத்தசெல்வி, ஆழ்வார்திருமுகள். ஒழிந்த அகல முரையிற்கொள்க.
துறை-பெண்பாற்கடவுள்வாழ்த்து.

(௫௦)

கக-வது பிரத்தியநீகம் முற்றும்.

க௨-வது சந்தயவலங்காரம்.

136. உற்றதோர்பொருளினையெயுற்றுணர்தல்
கற்றவர்சந்தயமெனக்கழறினரே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே சந்தயமென்னும் அலங்கார
முணர்-ற்று.

(இ-ள்) புலனுகர்பொறிகளானதல் கருத்தினுனாத உற்றதோர்
பொருளினையெயுற்றுணர்தலுஞ் சந்தயமென்னும் அலங்காரமா
மென்று கற்றோர்குறின ரென்றவாறு.

(௫௧)

நிஷய
வகை

3

137. அதுவே,
சுத்தசந்தயநிச்சயகர்ப்பு
நிச்சயாந்தமெனநிகழ்முன்றும்.

(எ-ன்) இதுவு மதன் கூறுபாடுணர்-ற்று.

(இ-ள்) அச் சந்தயமென்னு மலங்காரம் சுத்தசந்தயமென்றும்,
நிச்சயகர்ப்பமென்றும், நிச்சயாந்தமென்றும் மூன்றுகூறாய் நடைபெறு
மென்றவாறு.

திருமகளோபார்மகளோதென்னாங்கன்வெற்பில்
வருமகளோயாரோவிம்மா

(317)

நிஷய
வகை

இது சுத்தசந்தயம். பகுதி - இயற்கை. துறை - ஐயுறல். பா-
குறள்வெண்பா.

மெய்த்தமிழ்மாறன் றுடரிலெம்பிலெதிரிந்தது பூங்
கொத்தமைந்தபொன்னங்கொடியோகொ—வித்தாணி
மீதாயுடுத்தொடுத்தமேயதகைமின்னுருவோ
யாதாயதொன்றோவிது.*

(318)

இதுவுமது. இதனுள், பூங்கொத்தென்றது கோடு, கொடி, நீர்
என்னும் பல்வகைப்பூக்களை. * அமைந்தது - மிகுந்தது. இத்தாணி
.....மின்னுருவோ-மேகத்தைவிட்டுப் புனியிடத்தாய் மேக
படலத்தின்மேலாய வுடுக்கணத்தினை தனக்குறுப்பார் தொடர்புதித்
பொழிவிடத்தடைந்ததொரு மின்னுருவமோ. யாதாயதொன்றோவிது
என்பது எவ்வுருவ மவ்வுருவாயதொன்றெனத் தெரிதற்கரிதென்ற
வாறு. பகுதி - இயற்கை. துறை - ஐயுறல்.

குன்றுபோற்புடைத்தெழுந்ததனத்தானைச்சிறைவைத்த
கொடுமையானைத்
துன்றுபோர்க்களத்தெதிர்துதொடுகணையான்முரணழியத்
துயரம்பூட்டி
யின்றுபோய்நானைவாவெனவன்மையோர்கணம்பரவ
வெம்பிரானே
யன்றுபோர்க்களத்துரைத்ததறுநிலையோமறநிலையோ
வறிகிலேனே.

(31)

இதுவுமது. திணை - பொதுவியல். துறை - வில்வென்றி. திணை
வாகையெனினுமாம்.

முண்டகத்தானென்னின் முகமொன்றேநான்குமுகங்
கண்டனமற்றில்லையாற்கண்ணெனென்றிற்—றண்டுளபத்
தாமத்தானன்றுமகிழ்த்தாமத்தானைத்துதித்தெந்
நாமத்தானென்றுரைப்பேநாம்.

(31)

இது நிச்சயகேர்ப்பம். திணை-பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை
வயப்புரைத்தல்.

பாடற்சுரும்பெனிலோபண்மிழற்றுங்காவியெனி
லோடைக்குளன்றியுதியாதா—லேடவிழ்தார்
வள்ளல்ருண்மாறன்மால்வரைமான்கண்ணையென்
னுள்ளந்திறைகொண்டது.

(321)

இது நிச்சயாந்தம். பகுதி - இயற்கை. கறை - தெரிந்து
தெளிதல்.

(௫௨)

கஉ-வது சந்தயம் முற்றும்.

கங-வது அற்புதவலங்காரம்.

—❖❖❖❖❖—

138. அற்புதவாய்மையினறைவதற்புதமே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே அற்புதமென்னுமலங்கார
முணர்—ற்று.

(இ-ள்) ஆச்சரியந்தோன்று முண்மையினுன்மொழிவ தற்புத
மென்னுமலங்காரமா மென்றவாறு.

உண்ணீர்மையற்றவர்க்கண்டாலவர்மன் னுயிர்க்கிரங்கிக்
கண்ணீர்பனிற்றுப்புயன்ம னுராமன்கைக்கொள்வதொன்றே
வெண்ணீர்மையுற்றநிருதரைச்சாலவெறுத்தவர்மேற்
புண்ணீர்பனிற்றச்சாமரியன்றுபொழிந்ததுவே.

(322)

இது, அற்புதம். திணை - பொதுவியல். துறை - வில்வென்றி.

சங்கத்தமிழ்ச்சொற்கவிப்புலவீர்சலராசிமண்மே

லுங்கட்குமற்புதமாவதொன்றேசிக்கவோங்கவின்வாய்த்

துங்கப்படைக்கையிரணியனாகஞ்சுகிர்ந்தநா

சிக்கத்தின்மார்பின்மலர்மகளாம்பிணைசேர்ந்ததுவே.

(323)

இஃ தருவகவாய்பாட்டால்வந்த அற்புதம். சிக்கவோங்கல்-
சிக்கவேள்குன்றமென்னுந் திருப்பதி. மலர்மகளாம்பிணை-பெரியபிராட்டி.
சிக்கம் - அழகியசிக்கர். சிக்கத்தின்மார்பிற் பிணைசேர்ந்ததென்பதனை
லற்புதமாயிற்று. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

(௫௩)

கஉ-வது அற்புதம் முற்றும்.

கசு-வது நிதரிசனவலங் ளாரம்.

———:(0):———

139. இவ்வகைக்குலகத்திவைநிகழ்திறமெனு
மவ்வகைக்கவைபோன்றொருபொருட்டிறங்களைக்
கோட்டமில்லுணந்திங்கெனுமிருகுறிப்பிற்
காட்டுமென்றேகழறுதனிதரிசனம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே நிதரிசனமென்னுமலங்கார
முணர்—ற்று.

(இ-ள்) உலகத்திவ்வகைப்பொருட் கிவைநிகழ்கூறுபாடென்னு
மக் கூறுபாட்டிற் கவைபோன்ற பிறபொருட்கூறுபாட்டை மரறுபா
டின்றி நன்மையினுந் தீமையினுமிருதிருத்தாற் குறித்துக்காணக் காட்டு
கின்றதெனக் கூறுவது நிதரிசனமென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு.

வாழ்ந்தார்வரவாவேவறிதாவர்வறுமையொடுந்
தாழ்ந்தார்தலைச்செய்வரென்பது காட்டுந்தரியலரைப்
போழ்ந்தார்திகிரிப்பிரான்புருடோத்தமப்பொன்னகரைச்
சூழ்ந்தாய்மதிசுறைவாய்நிறைவாம்வகைதூரகையே. (324)

இது நிதரிசனம். இது பரத்தையிற் பிளிந்துவந்ததலைமகன் வாயில்
வேண்ட லுடியிருந்து வாயின்மறுத்த தலைமகளோடும் வாயினேர்விக்குந்
தோழிகூறியது. அன்றித் திணை - பாடாண். துறை - வள்ளிவாழ்த்
தெனினு மாம்.

இதனுள் 'வாழ்ந்தார்வரவாவே வறிதாவர் வறுமையொடுந், தாழ்ந்தார்
தலைச்செய்வ ரென்பது காட்டு' மென்பது உலகத்து நல்வினையடிக்கொள
வாழ்வெய்தினார் நல்வினையேய்து தீவினையடிக்கொள வறுமையெய்துவர்;
தீவினையடிக்கொளத் தாழ்வெய்தினார் தீவினையேய்து நல்வினையடிக்க
கொளச் செல்வமெய்தித் தலைப்படுவ ரென்பதைக் காண்பிக்கு மென்ப
தாம். தரியலரைப்போழ்ந்தார் திகிரிப்பிரானென்பது சத்துருக்க
ளுடலைப்பிளந் தயிரைப்பருகுஞ் சக்கரத்தையுடையாரென்பதாம். ஆய்
மதி-இயங்குமதி. குறைவாய் - இளம்பிறைவாய். நிறைவாம்-பூரினை
யாம்.

அலிபெல், திட்டார்த்தத்தோ டிதனிடவெற்றுமையாதாவெனின்,
திட்டார்த்தம் புலவன் நன்னுற்குறித்த வொரு பொருட்கூறுபாட்டிற்குப்

பிறிதொருபொருளின்குறுபாட்டை யதற் குவமைகுறிக்கொளும்படிக் குவமைவாய்பாடு தோன்றுதுதொகத் தன்னினையாக அப்புலவன் கூறுதல்; இஃ தன்னதன்று. ஒருபொருளின் பண்பு தொழில் பயன் முதலிய குறுபாட்டைப் பிறிதொருபொருள் காட்டுவதாகப்படுத்திப் பிறவினையாற்கூறுதல் இவைதம்முள் வேற்றுமையாமென்றுணர்க. (ருச)
கசு-வது நீதரிசனம் மூற்றும்.

கரு-வது தற்குறிப்பேற்றவலங்காரம்.

—0000:0:0000—

140. உலகினுளொருபொருட்குற்றதன்மைத்திறம்
விலக்குபுறிதின்விளைந்ததென்றுட்கொண்
டேற்றுதலாகுந்தற்குறிப்பேற்றம்.

(எ-ன்) தற்குறிப்பேற்றமென்னும் அலங்காரமுணர்—ற்று.

(இ-ள்) உலகின்கணுண்டான விருதினைப்பொருள்களுள் யா
தாயினு மொருபொருட் கெய்திய தன்மைக்கூறுபாட்டை விலக்கிப் பிறி
தொருகாரணத்தால் விளைந்ததெனப் புலவன் விதித் துட்கொண்டதனை
யதன்கண்ணதாக வேற்றுவது தற்குறிப்பேற்றமென்னு மலங்காரமா
மென்றவாறு. (ருரு)

திறிப்
பற்றம்
கை

141. அதாவே,
சராசரமெனுமிரண்டினஞ்சார்தருமே.

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தினதுகூறுபாடுணர்—ற்று.

2.

(இ-ள்) அத் தற்குறிப்பேற்றமென்னு மலங்காரம் இயங்குகினை
யும் நிலைத்திணையுமாகிய விரண்டினஞ் சார்த்துபிறக்கு மென்றவாறு.

தென
தென
தென
தென

செங்கெழ்வோர்வெணியனானுருவீர்
பைங்கெழுமையாளொருபாகமெனச்
சங்கெதமடைந்ததிவன்சமரீர்
கங்கெறுவனென்றெதிரெண்ணியதே.

(325)

இது, உயர்திணையிடத்துத் தற்குறிப்பேற்றம். செங்கெழ்-சிவப்
பாகியதிறம். திளர்வெணி-ஒங்கியசடை. பைங்கெழுமை - பச்சென்ற

இன் மையிந்துவைப்படுமென்பது, உகடு.

இன்மையினின்மை, உகசு.

இன்னலெய்தல், உ௦௩.

ஈகை-பொன், ச௩௨.

ஈரொற்றுடனரிசையாய ஒப்பில்போலி, உ௩௩.

உடக்கம்பு — நாணிற்செறிந்தபாணம், உடுக.

உடன்படல்விலக்கு, உ௩௩.

உடன்போக்கு, கக, க௩, க௦௩, க௨௦,

க௪௦, க௪௭, க௪௮, க௩௨, க௪௧,

க௮௭, உ௦௬, உ௦௭, உ௮௬, உ௧௭,

ச௦௬, ச௧௧, ச௧௬, ச௨௭, ச௩௧, ச௩௩.

உண்மையிந்துரைத்தல், உக௧, உ௦௮.

உத்தி - உரை, உகடு.

உத்தி - வடமொழிச்சிதைவென்பதும்,

குத்திரத்தின்பாற் கிடப்பதே தார்

பொருள்வேறுபாடு காட்டுவதென்ப

தும், கக.

உத்திமுப்பத்திரண்டு, க௦, க௧.

உதாத்தத்துக்கும் அதிகசயத்திற்கும்

வேற்றுமை, உடு௭.

உதாத்தம் மிகுதி என்பன ஒருபொருட்

கிளவிகள் என்பது, உடு௭.

உதாத்தவலங்காரத்தின்வகை, உடு௭.

உதாத்தவலங்காரம், உடு௭.

உதாத்தவலங்காரம் பொருண்முதலிய

வல்லாத பிறவற்றோடும்வரு மென்

பது, உ௧௪.

உபாயவலங்காரம், உ௮௨, உ௮௩.

உபாயவிலக்கு, உ௩௧.

உய்த்தலில்பொருண்மை, க௦௪.

உய்த்துக்கொண்டுணர்ந்தல், க௮.

உயர்ச்சிவேற்றுமை, உ௨௦.

உயர்நிலையிடத்துத்தற்குறிப்பேற்றம்

உ௩௨.

உயர்வு-வருத்தம், ச௪௮.

உயிரிலஃறிணத்தன்மை, க௧௩.

உயிருளதாவியங்காவஃறிணத் தன்

மை, க௧௪.

உயிருளதாவியங்காவஃறிணத்தன்மை,

க௧௪.

உருத்திரம் நான்குவகைத்தென்பது,

உ௦௩.

உருவகம் பிறவலங்காரங்களோடும்

விரவுமென்பது, க௮௬, க௮௭.

உருவகமும் உவமையும் என்னு மிரண்

டிப்புநடை, க௮௮.

உருவகவகை, க௭௩.

உருவகவலங்காரம், க௭௧.

உருவகவழுவமைதி, க௭௩.

உருவகவாய்பாட்டால்வந்த அற்புதவல

ங்காரம், உ௩௦.

உருவகவாய்பாட்டால்வந்த உடனரிசு

சிலேடை, உ௪௦.

உருவகவிரி பதினாறு, க௭௪, க௭௩.

உருவகவருவகம், க௭௧.

உருவகவுவமை, க௭௦.

உருவகவமம், க௭௧.

உரை, நான்குவகைப்படுமென்பது, உ௦.

உரைமுறைவைப்பு, க௨.

உரைவிற்கோடல், க௭௧.

உல்லகத்திற்கொருபுறநடை, உ௧௩.

உல்லகம் வினாவினும்வருமென்பது,

உ௧௩.

உல்லகவலங்காரம், உ௧௩.

உலகம்-மக்கள், நிலம், ஒழுக்கம், உ௧௩.

உலகம்யாவையு மென்னுஞ் சிறப்புப

பாயிரஞ்செய்தார் இந்நூற் குறை

செய்த திருமேனியிரத்தினகவிரா

ரென்பது, உ௮.

உலகமலைவமைதி, உ௧௧.

உலகமலைவு, உ௧௩.

உலகியலுரைத்தல், ச௩௩.

உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல், க௧,

௮௬, க௭௧.

உலப்போந்துபள்ளியிடத்தானுதலை

வனுடனுடியதலைவிரிசிலமை யுழை

யருரைத்தல், உ௧௧.

உவகை நான்குவகைப்படுமென்பது,

உ௦௪.

உவமவிரி, க௭௬, க௭௭.

உவமவிரியினொழிபு, க௭௩.

உவமவருபுகள், க௭௧, க௭௦, க௭௧.

உவமவருபுணர்ந்ததற்குறிப்பேற்றம்,

உ௩௩.

உவமவருபுப்பண்புத்தொக்க தொகையு

வமை, க௭௦.

உவமவேறுத்தொக்க தொகையுமை,

க௭௧.

நிறத்தையுடைய வுமா தேவி. எதிரெண்ணியது—வருங்காலங்குறிக்
கொண்டது. திணை—வாகை. துறை—பொருள்வென்றி.

பிலம்புகுந்தீரோழ்புலனமுந்தரித்தபெருந்தகையெம்பிரான்றின்வெண்
சலஞ்சலந்திகிரியெனப்புரப்பவர்கள்சந்தரூரியரெனச்சயிலம்
வலம்பயின்றனார்தரத்தவர்வருந்தாவகைதரித்திலமெனத்தரிப்பா
னிலம்புகுந்துயர்பூஞ்சினையெடுத்தருவாய்நிலைமீஇயினதெனலாமே.()

இது நிலைத்திணைத் தற்குறிப்பேற்றம். இது பாடாண்புறத்திணை
யுட்சார்ந்த தாவரவாழ்த்து. (இவை குருகாமான்மியம்.)

தற்பயந்து முற்றத்தனைவளர்த்ததண்டடரீ
ரெற்பயந்தவெப்புற்றிடையாதே—பொற்கமல
மின்பாசடைக்கவிக்கைமீநிழற்றுநீரகமே
பென்பாலுறைமாரகிடம்.

(321)௨

இதுவும் நிலைத்திணைத்தற்குறிப்பேற்றம். நிழற்றும்—நிழலிடும்.
திணை—பாடாண். துறை—நகரவாழ்த்து. (௫௬)

142. உவமச்சொற்புணர்ந்தொழுகலுமுளதே.

(எ-ன்) இன்னு மதற்கோர் புறனடையுணர்—ற்று.

(இ-ள்) அத் தற்குறிப்பேற்றம் போல மான வென்னு முவமவுருபு புண
புணர்ந்து நடப்பனவு முளதாமென்றவாறு.

மாயன் குருகர்வளர்மறையோர்விண்புரப்பான் ..
றுயவழல்வளர்ப்பத்தோன்றுபுகை—நெய
வகைத்தோட்டுவார்குழலாய்வாசவினைவிண்போய்ப்
புகைத்தோட்டுகின்றதுபோன்ம்போன்ம்.

(328)

என்பது ஈரோற்றுடனிலையாய ஒப்பில்போலி. இது உவமவுருபுபுணர்ந்த
தற்குறிப்பேற்றம். துறை—நகரவாழ்த்து. (௫௭)

௧௫-வது தற்குறிப்பேற்றம் ழற்றும்.

கக-வது அதிசயவலங்காரம்.

—:(0):—

143. வித்தொருபொருளினிவிழுமிதினுரைப்புழி
யுயர்ந்தோர்மதிக்குறவுரைப்பததிசயம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே அதிசயமென்னு மலங்கார
முணர்—ற்று.

(இ-ள்) ஒருபொருளினி யுயர்ந்தி நன்றாகவுரைக்குங்காற் கற்
றுயர்ந்தோரறிவிற்குப்பொருந்தவுரைப்பு ததிசயமென்னு மலங்காரமா
மென்றவாறு. (ருஅ)

144. அதுவே,
வையம்புகழ்பொருள்புண்புவினைதிரி
பையந்தெளிவெனுமாறினும்வருமே.

⑥ (எ-ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தை விரித்துணர்—ற்று.

(இ-ள்) அதிசயவலங்காரமென்னுமது பெரியோர்புகழும் பொரு
ளும் பண்பும் வினையும் திரிபும் ஐயமும் தெளிவு மென்னும் ஆறுகூறு
பாட்டினும் வருமென்றவாறு.

145. வென்றித்தனாராமன்வேலைவாய்நீறெழுவே
கன்றிப்பொழிந்தகனல்வாளி—யன்று
வடவைநடுநடுக்கமாரீர்சுவறச்
சுடவைகையதாஞ்சொலின். (329)

இது பொருளதிசயம். வடவைநடுநடுக்க-வடவையும் வெருவி
யோடுவான். மாரீர் - சமுத்திரம். சுடவைகையதன்று - அன்றுசுட்டு
அதன்கண் வைகாடின்றது. சொலின் - அத்தழவின்பெருமையைக்
கதைகூறியபடிசேட்டதனைச் சொல்லுமிடத்தென்றவாறு. ஒழிந்த
அகலம் உரையிற்கொள்க. திணை - வஞ்சி. துறை - உழபுலவஞ்சி.

2. அவதீ. அம்பொன்மதிட்சோதியம்புவிபைப்புத்தேளிர்
தம்பொன்னகராக்குந்தன்மைசால்—செம்பொன்செய்
செய்யிற்றிருமால்ருணங்கற்றொழுகாதார்
நாயிர்கடைபாடார். (330)

இது குணவதிசயம். இதன்பொரு ளுரையிற்கொள்க. துறை-
நகரவாழ்த்து.

குழித்தததலத்தொடுநிலத்தையடிவைத்துயர்
குடிப்படர்முகற்றிரளையே
கிழித்ததுபுழைக்கையினடுக்கலையடுக்கொடு
கிளைத்ததுகவுட்கள்வழிபே
சுழித்தெழமதத்தினையுயிர்த்தொளிர்கடைக்கன
றுணுக்குறநெருப்பொழுகவே
விழித்ததுதெழித்ததுருமுக்குலம்வெருக்கொள
வெயர்த்ததுமழைப்பெயலென.

3
பொருளணியியலரை

(331)

இது தொழிலதிசயம். திணை - வாகை. துறை - யாணைமறம்.
பூந்தேறல்வழிந்திழிந்துபொதும்பரினொண்புரினமுறம்

புரிவெண்சங்கந்
திந்தேறல்வழிதவழிந்துதுழனியுடன்கழனிபுகத்
திணிதோண்மள்ளர்
தாந்தேறலுக்ககளைகட்டெறிதவளமரைமுகையைச்
சார்ந்துசார்ந்து
மேயந்தேறவரிவளைபைக்கொழுநனையென்றளிபுலம்பி
வீழுமோர்பால்.

(332)

இது திரிபதிசயம். துழனி-ஆரவாரம். திணிதோள்-திண்ணிய
தோள். தவளமரைமுகை-வெண்டாமரைமுகை. துறை-நாடுவாழ்த்தாம்.
(இவையிரண்டுந் குருகாமான்மியம்.)

இருநிலமுதலாமேழ்பெரும்புவனமும்
பெருவிறன்மாவலிபெய்புனலேற்றபின்
னீரடியெனத்தாண்டிணையடியொடுநின்
கூர்திருவுருவமுஞ்சொருபழங்குணனு
மோரடிமுதற்கணுற்றுளத்தடங்கியதாற்
பார்புகழ்குருகைப்பாமரின்பதமோ
காரிதந்தருள்குருகாபுரிப்பாமன்
படைத்தவண்டமிழ்மறைப்பதமோவுணர்வோ
தடத்தயாதெனவெவர்தமிதெளிபவரே.

5:
பொருளணியியலரை

(333)

இஃ தையவதிசயம். இதனுள் உருவமுஞ் சொருபமுங் குணனுமென்பது திருமேனியுந் திவ்வியான்மாவஞ் சத்தசாத்துவிகுணனும். ஓடிமுதற்கண் என்பது திருவாய்மொழி முதற்பத்தின் முதற்பாட்டில் “உயர்வுறவுயர்நலனுடையவனெவனவன்” என்னு முதற்பதம் திணை-பாடாண். துறை-பழிச்சினர்ப்பாவல், பாடாண்சார்ந்தபனுவல் வாழ்த்துமாம்.

6.
தேளிவதிசயம்

பொருள்கோடித்தெழுபடிவத்திரணியற்குமழவிடையோன்
பொருட்டிற்பொன்று
வொருகோடியிருகோடியரைக்கோடிவாழ்நாள்பெற்
றுலந்துளாற்கு
மருள்கோடித்தெழுந்தசிசபாலனுக்கும்விடளிப்பான்
மாயாவுள்ளத்
தருள்கோடியென்றவிங்குனைத்தொழுவார்பெறுங்கதிகட
கையம்பாதே.

(334)

இது தேளிவதிசயம். துறை-கடவுள்வாழ்த்து. (ருக)

③

145. இடஞ்சினைகாலமென்றிவற்றெஞ்சிவனும்.

(எ-ன்) இதுவு மதனைப் பின்னுமோர்வகையான விரித்தணர்-ற்று.

(இ-ள்) அவ் வதிசயம் இடமுஞ் சினையுங் காலமுமென்னு முன்றி
னெழும் பொருந்தியும்வரு மென்றவாறு.

7.௨

உருவதிசயம்

வருமென்னும்வினைச்சொ லெச்சமாகி விரிந்தது. அதுசயமென்ப
தகிலத்தாற் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது.
சிகரபந்தமேற்குடமதியகடுஞ்சிவவாய்ப்
பகரும்வானமதுரகண்ச்சியிற்பதிபடித்தா
யகலநாவலந்தீவொருங்குறினுமுய்த்தடக்கும்
புகலிடத்ததாலதனையாரளவிடும்பொற்பார்.

(335)

உருவதிசயம்
பயம்

இது, இடவதிசயம். துறை - சினகவாழ்த்து.
கறுத்தவனறுத்துவிழ்வுண்கரிமருப்பகிலபாரம்
பொறுத்ததிக்கயமோரெட்டும்பொறுக்குமேலவற்றினற்ற

லொறுத்ததென்றிமையோருட்கயமனுநின்றட்குமெல்லை
நிறுத்ததுபுழைக்கைபற்றிநிறைமதியகடுபோழ்வான். . (336)

இது சினைதிசயம், திணை - வாகை, துறை - யானைமறம், ௧.

மாலையாயாமாய்வைகறையாவைகுறநன்

காலையாய்க்கங்குல்கழிந்துகமாம்—வேலை

யெழுபார்புகழ்மாறனைந்துபுகழ்மார்ப்பந்

தழுவாத்தமியேன்றனக்கு.

(337)

இது காலவதிசயம், திணை - அன்பாற்குற்றுக்கைக்கிளை, துறை -
கங்குற்கொங்கல், (௬௦)

கக-வது அதிசயம் முற்றும்.

க௭-வது சிலேடையலங்காரம்.

—:(௦):—

146. உயர்வுறுமொருமொழிதொடர்மொழிசெய்யுளி

னியல்பினுந்திரிபினுமியன்றுபல்பொருளைத்

தருபெயர்வினைபிற்சார்வதுசிலேடை.

(எ-ன்) வைத்த முறையானே சிலேடையென்னுமலங்கார முணர்-
ற்று.

(இ-ள்) ஒருமொழியாதல் தொடர்மொழியாதல் செய்யுளடத்துச்
செம்மொழியினும் பிறி மொழியினும் மொழுகலாறுடைத்தாய்ப்பல்
பொருளைத் தருவனவாய்ப் பெயரினும் வினையினுஞ்சார்வது சிலேடை
யலங்காரமாமென்றவாறு உயர்வுறுமென்றதனால் அத்தச்சிலேடையென்
பது உ முன்னர்க்குறப்படுமீ. (௬௧)

147. அவற்றுள்,

இயல்புசெம்மொழிதிரிபுபிரியெழுபுய.

சிலேடை

௨.

(எ-ன்) கூறியசூத்திரத்து னியல்பினுந் திரிபினுமென்ற ரவை
பொருளைக்கத்தா னிப்பெயரினவாமென்ப துணர்—ற்று.

(இ-ள்) இயல்பு திரிபு என்ற விரண்டினுள் இயல்பு செம்மொழி
யென்றும், திரிபு பிரிமொழியென்றுக் கூறப்படுமென்றவாறு.

செய்யுள்

சிலேடை

பொன்னாழிமேவுப்புவனமகத்தடக்கு
மன்னாகத்துச்சிவனார்தாடு—நன்னீர்க்
களந்தழைமெய்காட்டுங்கலைமொழியுட்டோயும்
வளந்தழையும்விண்ணகர்வாழ்மால்.

(338)

இது செம்மொழிச்சிலேடை. திருமாலுக்கும் மேகத்திற்குஞ்
சிலேடை. மேகத்தின்மேற்சொல்லுங்காற் பொவினையுடைய கடலுட்
செறியும் புனையுண்டு வயிற்றுளடக்கும், நிலைபெற்ற மலையினது கொடு
முடியைப் பொதிந்து பாக்கும், உவாறுத்த நல்லதண்ணீர்க்கிடமாகப்
பெருத்தசொருபத்தைப் புலப்படுத்தும், கிரணத்தையுடைய சந்திர
மண்டலத்தைத் தனதுமண்டலத்திற்குமேலாகச் சேரும், உலகிற்கு
வேண்டு மெல்லவளங்களையுந் தழைக்கும், விசும்பினிடத்து மேகமென
வும், திருமான்மேற்சொல்லுங்கால், திருமகளையுந் திருச்சக்கரத்தினையும்
பொருந்தும், விராட்புருடனாகி யண்டத்தை யுள்ளடக்கும், பகையெனப்
பெருகின பம்பினுச்சியிலே பதிர்தாடும், நல்லவியலினையுடைய களங்
கனிபோலுந் தழையாநின்ற மேனியைத் தோற்றும், சுருதிமுதலிய
கலைகளினறியற்கு மேலாயிருக்கும், சகல செல்வமும் வளராநின்ற திரு
விண்ணகரத்து வாழ்வுபெறுந் திருமாலெனவுந் கொள்க. துறை—கடவுள்
வாழ்த்து.

2.
செய்யுள்
சிலேடை

பாமாறன்வெற்பிற்படர்மின்பயோதாங்க
டாமரீகவட்டந்தனைமறைக்குங்—காமன்
வினைவளர்ப்பதன்நிமிகுபோகமென்ப
கனைவளீர்த்தவம்பகற்றித்தான்.

(339)

இது, மேகத்திற்குந் தனத்திற்கும் பிரிமொழிச்சிலேடை மேகத்தின்
மேற்சொல்லுங்கால், வெற்பிற்பறவழாநின்ற மின்னோடுங்கடிய மேகங்க
டாமரையுட்பாப்புத்தன்னை மறைத்தன, காவினிடத்துப்பொருந்துங்
கிரியையுண்டாக்கின, அவையன்றியுந் தமகிடத்துண்டான தண்ணீரைப்
பெய்தெங்கும்பாபிச் சந்தனம் அகல் சாவி முதலிய போகங்களையும்
வளர்த்தன வெனவும், முலைமேற்சொல்லுங்காற் பாமாறனுடரிவரை

யிடத் தியான் மானிடமெனக்குறித்த மின்போலும் இடையினை யுடையான் முலைகளிரண்டுத் தம்மைப்பெற்ற மார்பினகலத்தளவைத் தூதான் றுதுமறைத்தன, காமனாலெழுப்பப்படு மோகமாகிய வினையை யென்னிடத்து வளர்ப்பதன்றி மிக்க போகசுகத்தையும் வம்பையகற்றிநிறைத்தன வெனவுங் கொள்க. இதனுள், பிரிமொழியாவன:-மாகவட்டம் ஆகவட்டம், காமன் காவினிடத்தும்ன், அம்பகற்றி வம்பகற்றி என்பனவாம். வம்பு-கச்சு. படியோதாம்-மேகமும் முலையும். பகுதி-இடந்தலை. துறை-நலம்புனைந்துரைத்தல்.

(சுஉ)

148. இவைவினிவிரிப்பனவாமெவற்றினும்வரும்.

(இ-ள்) செம்மொழி பிரிமொழியாகிய விவ்விரண்டு மிளி முன்னவிரிப்பனவாஞ் சிலேடையனைத்தினும் பொதுவாய் விரவ்வருமென்றவாறு,

மேற் சிலேடைக்குரைத்த முதற்குத்திரத்தினு ளியல்பினுந் திரிபினும் பல்பொருளைத்தரு பெயர்வினையிற்சார்வது சிலேடை யென்னியன்று பல்பொருளைத்தருவ தென்றதனாற் சிலேடை நாலுவகைப்படும்; அவையாவன:- அயல்புட விரண்டுபொருளை யொன்றுவமையாகவு மொன்றுவமேயமாகவுங் குறித் தவற்றைப் பாடுமிடத்துச் செம்மொழியினும் பிரிமொழியினு மிரட்டுறமொழியுமிடத் துவமைப்பாற்படுத்திக் கூறுதலும், இரண்டுபொருளைக் கவிநாயகனுக்குவமையாய்க் குறித் தவற்றைப் பாடுமிடத் தொருமொழியினாலதல் தொடர்மொழியினாலதல் புலவனாற் றொடுக்கப்படுஞ்சொற் கவிநாய்கன் சிசியையோடு மூன்று பொருள் பயப்பதாகப்புணர்த் தவனுமவைபோலிருந்தானெனக் கூறுதலும், இரண்டுபொருளை யொருமொழியினாலதல் தொடர்மொழியினாலதலிரட்டுறமொழிந்து கவிநாயகன்மேற் சிலேடையின்றிக் கூறுதலும், ஒருசொல் வியல்புபெயரானு மாதுபெயரானு நாலுபொருள் பயப்பதாக உருவகவாய்ப்பாட்டாற்கூறும் உடனிலைச்சிலேடையுமென. அவற்றுள், முன்னையவிரண்டுஞ் சிலேடையுவமைப்பால் வந்தன. ஒழிந்தவிரண்டும் வருமாறு:-

தேசபெறுஞ்செவ்வித்திருமகிழ்மரன்சாணம்
கடிசினிமேலெஞ்ஞான் மங்காத்தருள்க—மாசிலா
வாய்ந்தபுகழ்ப்பூ தூர்மகிபதியைநான்மறைநா
லாய்ந்தவெதிராசனை.

(340)

இது, அயல்பட விரண்டுபொருளைத் தொடர்மொழியா விரட்டி
மொழிந்து கவிநாயகன்மேற் சிலேடையின்றிவந்தது. என்னை? திரு
மகிழ்மரன்சாணமென்பது திருமகள் விரும்பப்பட்ட மாயோன்றிருவடி
யென்றும், அழகிய வகுளமாரன்றிருவடிகளெனவும் ஒரு தொடர்மொழி
வந்து அவை யெதிராசனைக் காக்கவெனக் கவிநாயகன்மேற் சிலேடை
யின்றிவந்ததெனன்றிக. திணை—பாடாண். துறை—புறநிலைவாழ்த்து.

கவி 2;
சிலேடை

தேங்கமலமாசிலாச்செங்காந்தளபைங்குமிழ்பொற்
கோங்கரும்புகாவிடின்கொண்டதோர்—பூங்கொடியை
வண்கெளிக்கின்றமகிழ்மரனார்மால்வரைமேற்
கண்டுகளிக்கின்றனவென்கண்.

(341)

இதனுள், கமலமுதலிய உவமப்பொருளைந்தனுள் கோங்கரும்
பென்றதொன்று மியல்புபெயராகவு மொழிந்த நான்கு மாகுபெயராகவும்
வந்து அவையைந்தும் நாலுபொருள் பயப்பதாகவும் பாடினமையால்
உருவகவாய்பாட்டால்வந்த உடனிலைச்சிலேடையென்ப திதன்பெயர்.
என்னை? தாமரையென்னு முதலைக்கறச் சினையறிகளவியாகிய வாகு
பெயர் தாமரைப்பூவையும், முகமாகியதாமரையென மாட்டேறில்லாத
வருவகவாய்பாட்டான் முகத்தையும், அத்தாமரைப்பூவைக் கருப்பொரு
ளாகவுடைய மருதநிலத்தையும், அந்நிலத்து நிகழும் ஒழுக்கமாகிய
ஊட்டியுக் காட்டிநிறலானென்றறிக. ஒழிந்த கார்தன் முதலிய
நாலுபூவானு மிம்முறையே நாலுபொருள் கொள்க. எனவே, இப்பெண்
னாகிய பூக்கொடி ஊடிக் கூடி யிருந்து பிரிந் திரங்குதற்குரித்தாமென
வுட்கொண்டு களிக்கின்றன வென்கண் ணென்றானென்க. ஒழிந்த அகல
முறையிற்கொள்க, பகுதி—இயற்கை, துறை—காட்சி, (௧௩௩)

149. ஒன்றுபலமுடிஞ் றியவினையே

நியமிநியமவிலக்குவிரோத |

மவிரோதத்துடனதன்விரியேமுள.

(1)

(எ-ன்) அங்ஙனம்வகைப்பட்ட சிலேடையணியின்விரியுணர்-ற்று.

(இ-ள்) ஒருவினைச்சிலேடை, பலவினைச்சிலேடை, முரண்வினைச் சிலேடை, நியமச்சிலேடை, நியமவிலக்குச்சிலேடை, விரோதச்சிலேடை, அவிரோதச்சிலேடையென விரி யேமுளவாமென்றவாறு.

வினையென்பதனை முதலேவந்த முனற்றுக்கு மிறுதிவிளக்காக்கி, அதன் என்பதனை யதிகாரத்தாற் சிலேடையதன்விரியெனக் கொள்க. ()

150. அவற்றுள்,

ஒருவினைகொள்வதொருவினைச்சிலேடை.

ஒருவினைச்சிலேடை

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே ஒருவினைச்சிலேடை யுணர்-ற்று.

(இ-ள்) இரண்டுபொருளை, ஒருமொழியினாலாதல் தொடர் மொழியினாலாதல் இரட்டிறமொழிந் திரண்டுபொருட்கு மொருவினை கொள்ளமுடித்தல் ஒருவினைச்சிலேடையா மென்றவாறு.

நாதமுனிதம்பிரானு வீரன்வண்குருகர்

மாதாணிமன்னிமழைதோயு—மோதி

யிருந்தம்பியுந்தேனுமெப்போதும்யாண்டும்

பொருந்திப்பூரியும்பொறை.

(342)

இது ஒருவினைச்சிலேடை, மலைக்கும், மாதராள்குழற்குஞ் சிலேடை.

(இ-ள்) நாவிறுடையபிரான் வளப்பத்தையுடைய குருகூரி னிடத்துப் பெருமைபெற்ற ஆதித்தியமண்டலத்தை யணவப்பட்டு மெகந்தவழு மலையானது, பெரிய யானைத்திரையுந் தேனிறுட்டியையு மெக்காலத்து மெவ்விடத்துமயிலப் பொறைபுரியுமெனவும், இம்மாதா ளழகுசெறிந் திருண்டிறத்தைப்பயிலுங்குழலானது, கரியவண்டியுந்

தேனினையுங் காந்தண்முதலிய வெல்லாப்பூக்களினையு மெவ்விடத்தும் பயின்று பொறுத்தலைப்பிரியமெனவு மாம். இதனுள் எப்போதும் யாண்டும். பொருந்திப்பிரியும்பொறை பென்பதற்குப் பொறைபிரியு மென்ப திரண்டதலைக்கு மொருவினை. ஒதியென்பது மலையும், குமுலும். தினை-ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கினை. கறை-நலம்பாராட்டல். (சுரு)

2
பலவினைச்
சிலேடை

151. பலவினைகொள்வது பலவினைச்சிலேடை.

(எ-ன்) பலவினைச்சிலேடையாமா றுணர்—ற்று.

(இ-ள்) ஒருசெய்யுளாகத்துப் பலவினை யிருபொருட் கிரட்டுறக் கொள்வது பலவினைச்சிலேடையா மென்றவாறு.

ஆம்பல் மலர்த்தியகவிருள் சித்தொண்கலைக்
டாம்புல்லியதண்மதிவரவுந்—தீம்பர்
செறிவகற்றி மாறன் நிருவாக்கும்பேதை
யறிவகற்றியேயின்னன.

(343)

இது பலவினைச்சிலேடை. சந்திரோதயத்திற்குந் திருவாய்மொழிக் குஞ் சிலேடை.

(இ-ள்) ஆம்பல்-பண்ணும், குமுதமும். அகவிருள்-உள்ளமயக்க மும், உலகினிடத்தந்தகாரமும். ஒண்கலைகள் - சுருதி. மிருதி புராண மும், சந்திரகிரணமும். பேதையென்பது அறிவினியும், மகடேவும். அறிவகற்றியேயின்னன என்பது அறிவினைப் பெருப்பிபாநின்ற தென்றும், அறிவினை வழியாநின்றதென்றாமாம். “அறிவகற்று, மாக லுமுற்றக்கடை” என்பதனு லறிக. மலர்த்தி, சித்து, புல்லிய என அடைவேவந்தவாறுகாண்க. தினை - பாடாண்சார்ந்தபொதுவியல். துறை-பதுவல்வாழ்த்து. அல்லது தினை-பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கினை. துறை-தொழிநிலவுகண்டமுக்கதுமாம். (சுசு)

3.

ரன்
னை
லேடை

152. மொழிவினைமுரணுதன்முரண்வினைச்சிலேடை.

(எ-ன்) முரண்வினைச்சிலேடையாமா றுணர்—ற்று.

(இ-ள்) மொழியப்பட்டவினைப்பொருண்முரணச் சிலேடைப் படுத்துவது முரண்வினைச்சிலேடையா மென்றவாறு,

உஅ விஷயகுசிகமுதலியவற்றின் அகராதி.

உவமானப்பொருட்டிபகம், உசக.
 உவமானப்பொருட்பின்வருகிலை, உடுக
 உவமேயமும் உவமவுருபுந்தொக்க தொ
 கையுருவகம், கஅஅ, கஅக.
 உவமைக்கும் உருவகத்திற்கும் எய்திய
 தோரையமறுத்துணர்த்தல், கவுஉ,
 உவமையலங்காரம் பிறவலங்காரங்க
 னோடுங் கூடிவருமென்பது, கசு௦.
 உவமையின்பொதுவில்லக்கணம், ககஅ,
 கஉஉ.
 உவமையினை தயர்ச்சியாற்பொருட்குய
 ர்ச்சியாமென்பது, கஉக.
 உவமையும் உருவகவுருபும் மாட்டேறில்.
 லாதுவந்தவுருவகம், கஎஅ.
 உவமையுருவகம், கஅஎ.
 உவமையுருவகமென்றது உருவக்வுவ
 மையென்பதே பொருத்தமென்பது
 கசு௦.
 உவமையுனோர்பேதம், கசு௦
 உவமைவீழு, கசுஅ, கசுக.
 உவர் - கடல், ஈசக.
 உவா - நிறைவு, சசக.
 உழபுலவகுரி, உஈச, உஅக.
 உழினை, க௦௧, ஈஉஈ.
 உழையரியர்ப்புரித்தல், ககஅ.
 உழையுருரைத்தல், ஈ௦க.
 "உன்னதனின்மை, உகடு.
 உன்னியதுணர்த்தல் கஉ.
 உன்னுறுத்தல்-உன்னேருறித்தல் கசுச.
 உன்னுறையுமத்தின் பொதுவில்லக்
 கணம், ககஈ.
 உன்னுறையுமத்துக்கும் ஒட்டலங்கா
 ரத்துக்கும் வேற்றுமை, உகஈ, உகச.
 உன்னுறையுமந்தான் ஏனையுமம்
 என்னுகுறம்பட உவமையும் உவமிக்
 கப்பொருளொருமாய்சின் று உன்னு
 றையுமத்தினைத்தருங்குப்பொரு
 ட்குச் சிறப்புக்கொடுத்தது, உ௦௪.
 உன்னுறையுமம், ககஉ.
 உன்னுறையுமம் உவமப்போலியென்
 றும பெயர்பெறுமென்பது, ககஈ.
 உளர்தல்-குடைதல், உசச, கஉஉ, சகஈ
 உற்றதரைத்தல், கசச, உடுக, சச௦.
 உறுகையலங்காரத்தை விடநூலார்
 சாரமென்பரென்பது, ஈடுச.
 உறுகையலங்காரம், ஈடுச.

உறுப்புக்குறைவிசேடம், உஅடு.
 உறுப்புவுமம், ககஈ.
 உறை-தவிசனை, கஅஈ.
 உறைபூர், கசச, கஅடு, கஅஎ, ஈஅஈ,
 ஈஅஅ, ச௦உ, ச௦எ, ச௦அ.
 ஊர்தரல் - மிருதல், ஈடுஈ
 ஊரகம், ஈஈஎ.
 ஈட்டாரச்சக்கரபெந்தம், சஅ௦, சஅக.
 எடுத்துக்காட்டுவமை, கஉடு.
 எதிகள் - சந்தியாசிகள், ஈசச.
 எதிரமறுத்துரைத்தல் குற்றமாமென்
 பது, க௦.
 எதிரவினவில்லக்கு, ஈஈ௦.
 எதிரதுபோற்றல், கடு, உக, ககஈ.
 எய்தியதுவில்லக்கிப்பிறிதுவிதிவகுத்
 தல் உத்திவிசேடமாமென்பது, கக,
 உ௦.
 ஒருமையின்பால் பித்தத்தைத்திராதெ
 ன்பது, உ௦க.
 எவ்வன், ௧௦௧, ௧டு, கஅஅ, ஈ௦ச, சஎஉ.
 எழுகுற்றிருக்கை, சகச, சகஈ.
 எழுத்துகிரானிறை, உசஎ.
 எழுதவரிதென்றல், ககக.
 எழுவுகைமடக்கின் தானமும்என்னும்
 ஈஎஅ-ஈஅ௦.
 என்னற்பொருள்பற்றிவந்தகை, க௦க.
 என்று - எண்ணிடைச்சொல், கக.
 என்முயின்மை, உகஈ.
 ஓகதேசவுருவகம், கஎச, கஎஎ, ககக,
 உகஅ.
 ஏகவுவமை, கசக.
 ஏகாங்கவுருவகம், கஅச, கஅஉ.
 ஏகாவரியலங்காரம், ஈஉச, ஈஉஎ.
 ஏதி - ஆயுதம், உகஈ.
 ஏதுக்காட்டிவருத்தந்தணித்தல், உகஉ
 ஏதுநதலியமுதுமொழியுவுமை, கடுஅ
 ஏதுவலங்காரம், உஅச.
 ஏதுவலங்காரம், காரகம், ஞாபகம், எஈ
 இருவகைப்படுமென்பது, உஅச.
 ஏதுவில்லக்கு, ஈஈஅ.
 ஏதுவுருவகம், கஅச, சஅஎ.
 ஏதுவுவமை, ககஈ.
 ஏமவெருமை, அக, அஉ.
 ஏழாரகம், கக.
 ஏனல் - செந்தினை, உஎக.
 ஐத்தினை, எஈ.

இன்பநத்தியவானகமதனையெய்துவதுந்
துன்பமுந்துறுமறநிலையடைவதுந் துணிவா
மனப்பூநம்புகழ்மாறனைவாழ்த்துபுணங்கி
யன்புறார்பினர்தாமெனநாளுமிவ்வகிலம்.

(344)

இது முரண்வினைச்சிலேடை. அன்பில்லார்க்கு மன்புள்ளார்க்குஞ்
சிலேடை.

(இ - ள்) நிலைபெற்ற பெரியபுகழையுடைய காரிமாறப்பிராணை
வாழ்த்தி வணங்குவதுமின்றி மனத்தினு லன்புறருமாகிய மாறுபட்ட
கிரியையுடையோர் பேரானந்தமென்பதுகெட்ட பெரியபாவங்களைக்
கூடுவதுந் துன்பம்வந்தெதிர்கொளுங் கொலைமுதலிய மறத்தினிலையை
யடைவதுஞ் சந்தயமில்லையெனவும், காரிமாறப்பிராணை வாழ்த்துவதுடன்
வணங்கி மனத்தினுனினர் தன்புமிதமுன்புடையோர் பேரானந்தமல்கிய
பரமவைகுண்டத்தைப்பெறுவதுந் துன்பங்களைதன்மிகும் அறிநிலை
யடைவதுஞ் சந்தயமில்லையெனவும் உலகங்கூறு மென்றவாறு. உலக
மென்ப துயர்ந்தோரை. மாறனை யென்பதற்கு மால்தன்னையெனினுமாம்.
தினை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப்பாவலும், பாடாண்பகுதிப்
புறத்தினைப்பாற்படும் பரவார்ப்பழித்தலுமாம்.

(௬௭) 4.

153. இயல்புடைப்பொருள்கட்குளதிலதிரட்டுற
நியமித்துரைத்தனியமச்சிலேடை.

நியமச்சி

(எ - ன்) நியமச்சிலேடையாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) உயர்தினை அஃறினை யென்னு மிரண்டினுள் விகாரப்
படாதவியல்பினையுடையபொருள்கட் குள்ளது மில்லதுமாகச் சிலேடித்த
பொருளைத் தேற்றம்பெற நியமஞ்செய்தவற்று ளொன்றினைக் குறிப்பி
னாற்கொள்வனவாய்ப் புகல்வது நியமச்சிலேடையாமென்றவாறு. நிய
மித்தல் - தெளிதல்.

வண்டுளர்முண்டகக்கொழும்பொற்றுணரொன்றேபங்கமுற

வளர்ந்ததெல்லாந்

தண்டழைவானகடுகிஞ்சஞ்சண்பகமேயளிதுறந்த

சால்பிற்றென்றும்

வெண்டாளப்பொறையுயிர்க்கும்வலம்புரியேகோடியதும்

விழவின்மாதர்

மொண்டலைவாரகுளிர்புனலேகம்பலையுட்கொண்டதுவு

மொழியின்மன்னோ.

(345)

இது நியமச்சிலேடை.

(இ-ள்) பங்கமுறவளர்ந்ததெல்லாந் தாமரைப்பூவினது சாதி யொன்றுமே; அளிதுறந்த சால்பினையுடையது சண்பகமாமொன்றுமே; கோடியதும் வலம்புரிக்குலமே; குளிர்புனலே கம்பலையுட்கொண்டதும் என்று உலகங் கூறப்படுமாதலால் ஒழிந்த உயர்ந்தோருள் மானவீனமுற வளர்ந்தோருமில்லை; கொடையைக் கைவிட்டோருமில்லை; மனக்கோட்ட முடையோருமில்லை; நடுக்குற்றோருமில்லை பெண்பதாம்.

பங்கம் - சேறும், மானவீனமும். அளி - வண்டும், கொடையும். கோடியது - விலையும், மனக்கோட்டமும். கம்பலை - ஆரவாரமும், நடுக்க மும். இவற்றுள், பின்னையநான்கும் உயர்திணையைக்குறித்துக் குறிப்பி னுற்கொண்டவாறு காண்க. உளர்தல்-குடைதல். பொறையுயிர்த்தல்- பெறுதல். திணை - பாடாண். துறை - நாமவாழ்த்து. (சுஅ)

5.

நியமச்சிலேடை 154. விளம்பியநியமம்விலக்குதல்விலக்கே.

சே (எ-ன்) நியமவிலக்குச்சிலேடையாமா றுணர்—ற்று.

சிலேடை (இ-ள்) இங்ஙனங் கூறப்பட்ட நியமத்தின்கூறுபாட்டைவிலக்கிப் பிறிதும் ஒன்றுகூறுவது நியமவிலக்குச்சிலேடையா மென்றவாறு.

கடம்புணர்ந்ததளிக்கணம்பொங்கரினிழைத்ததேக்கெறிதேங்

கமழ்செந்தேனே

திடம்புணர்ந்தகெழுதகையாடவர்கடவுஞ்சிந்தூரத்தின்

நிரளொன்றுண்டான்

மடம்புணர்ந்தாரியற்கொழுநருளந்தவறுமடந்தையரே

மறித்துநாடி

னடம்புணர்ந்ததுகிற்கொடித்திண்டேர்மறுகுந்திருமறுகே

நயிவின்மன்னோ.

(346)

இது நியமவிலக்குச்சிலேடை.

(இ-ள்) கொள்கலத்துப்பொருந்தியது, வண்டின்குட்டம் கொம்பர் சதாரும்வைத்ததா பெடுத்துண்டார்யாவருந் தேக்கிவதாய் மிகவும் பரிமளிக்குஞ் சிவந்த தேனே; அதுவுமன்றி, உண்மையோடுங்கூடிய நட்பையுடைய வரடவர்கடாவும் யானைத்திரள்களு மதத்தோடுங்கூடிய துண்டு. மடப்பத்தைப் பொருந்தினவர் தமதில் லறத்திற்குரிய விலக் கணத்தையுடைய கொழுநுள்ள்குறிப்பிற் பிழையாத கற்புடைய மகளிரே; மீட்டு மாராயி லாடுதலைப்பொருந்தின துகிற்கொடியையுடைய திண்ணியதோகள் சூழ்வரும் பொலிவினையுடைய வீதிகளும் அறச்சாலையை மருவும். அனையன்றி வறுமையுற்றுத் தனிசுகொண்டவருமில்லை; அறியாமையுடையோரு மில்லையென்றவாறு.

கடம் - பாத்திரம், மதம், கடன்கோடல். மடம் - மடப்பம், அறச் சாலை, அறியாமை. இதனுள்ளு மிறுதிநின்ற விரண்டுங் குறிப்பினு யார்திணைமேற்கொண்டவாறு காண்க. இழைத்தல் - திரட்டிவைத்தல். இதுவும் நாடுவாழ்த்து.

(சுக) 6

155. சாதிமுதலாச்சாற்றியநான்கொடுந்
திதறுபெயரினும்வினையினுந்திரிந்து
மேதகவிரோதத்தறைவதுவிரோதம்.

வினையினு

(எ-ன்) விரோதச்சிலேடையாமா றுணர்—ற்று.

(இ-ள்) சாதிமுதலாகப் பொருளீறுகக்கூறப்பட்ட நான்கினோடுங் கூடிக்குத்துற்ற பெயரினும் வினையினுந் திரிந்துந் திரியாதும் பெருமை தருவதாய் விரோதமாகச் சிலேடையாற்குறுதல் விரோதச்சிலேடையா மென்றவாறு.

திரிந்துமென்னு மும்மையெச்சமாதலாற் றிரியாது மென்றாயிற்று. சிலேடையென்ப ததிகாரத்தாற் பெற்றது. மேதகவேன்றதனாற் சாதி யோடு நான்கும், கிரியையோடு மூன்றும், குணத்தோடிரண்டும், பொரு ளோர் டொன்றுமாக விரோதச்சிலேடை பத்துளவேன்றறிக. அவற்றிற் கெல்லாஞ் செய்யுள் வருமாறு:—

எத்திரமென்றேயறியேனென்னளிந்காரிதரும்
புத்திராற்பொன்னம்புயப்போது—முத்தநகை
மின்குமுதப்போதகலவேனிலானெய்வதற்கு
மன்குமுதப்போதாயவாறு.

(347)

I சதிக்ஞ்சதாதிவிஷேஷம்
 II தாடகையெடுவு/ரோஷம்.

உச்சி

மாறனலங்காரம்

(இ-ள்) முத்துப்போன்ற நகையினையும், மின்போன்ற இடையினையு முடையாய் ! காரிமாறப்பிரான் பொலிவினையுடைய புயத்திற் புனைவதாம் வகுளமாவிகை, (வாங்கிச் சூடப்பெறுத) என்னளவில் யான் மகிழ்வெய்தும்போ தென்னைவிட்டு நீங்காநிற்பக் காமன் பஞ்சபாணக் களையுந் தொடுப்பதற்கு நிலைபெற்ற கலகப்போதானபடி யென்னகாரணமென்றறியேனென்றவாறு.

இதனுள், பொன்னம்புயப்போது-பொன்போலும் நிறத்தையுடைய தாமரைப்போது. மன்குமுதப்போதாயவாறு - ஆக்கஞ்செய்யு மாம்பற் போதானபடி யென்னகாரணமென்றறியேனென்றதனால், சாதிக்குச் சாதியி னோடே விரோதச்சிலேடையாயிற்று. மின் - அண்மைவிளி ; உவமப் பெயர். குமுதமிரண்டினுண் முன்னையது மகிழ்ச்சி. பின்னையது கலகம். போது-பூவும், காலமும். திணை-பெண்பாற்குற்றுக் கைக்கிளை. துறை- தாமல்பெறுதுதளர்வுற்றுரைத்தல். இது சாதிக்குச் சாதி யோடே விரோதச்சிலேடை.

நாடறியமேனாடந்தலவின் றுளதாய்ப்
 பீடழியவந்ததற்கென்பேசுசேகன்—ருடகையென்
 றுளையுயிருண்டானமுந்தூரன்வெற்பிள்மான்
 காளையுயிருண்டகதை.

(348)

(இ-ள்) தாடகையென்பாளுயிரை வாளியினுண்ட திருவமுந்தூர் மாயோன்வெற்பினி லிரையமான் முதியகாளையினிறவை யுண்டதென நீ கூறியகதை மேனா னாடறியநிகழ்ந்ததொன்றல்லவாகியு மஃ தின் றுன் னிடத்துளதாக யுனதுபெருமையழியவந்த துன்பத்திற் கியான்பேசுவ தென்னென்றவாறு.

2-யிசை

இதனுள், இளையமான் முதியகாளையினை யுண்டதென்றதனால், சாதிக்குக் கிரியையோடே விரோதம். உயிரென்ற திண்டறிவு. இள மான் - தலைவி. காளே - தலைவன். முதியவென்ற தெதிர்மறைச்சொல் லெச்சம். துறை - பாங்கன்கழறல்.

மாகருடனடுங்கமம்மீர்நருவதன
 யோகமயிவினூத்தோங்கி—யாக

நடங்குமுடன்பிறப்பைநோக்காதொறுக்கத்
தொடங்குமெமையென்செயாதே.

(349)

இதுவுமது.

(இ-ள்) துறக்கத்துள்ளாரு முடனடுக்கமுறம்படிக்கு அவ
ருள்ளத்திற்கு மருந்த பிறிதில்லாத திராப்பினியைக்கொடுப்பனவாகிய
முலையினதுகூட்டம், மயிலினதுசாயல்போலுஞ் சாயலையுடையான் மரு
மத்தின்கண்ணே புடைத்துயர்ந்து தம்மைத்தாங்கி யுடல்வளையு முடன்
பிறப்பாகிய விடையை யுடன்பிறப்பென் றுட்கொள்ளாது கொல்வதைத்
தொடங்காநிற்கும்; ஆகையால் நெஞ்சமே! நம்மை யென்செய்யாதென்ற
வாறு.

எனவே, மாகருடனடுக்க - பெரிய கருடனும் உடல் நடுங்க, 'மம்மா' தருவது - வருத்தத்தைத்தருவது. அனயோகம்.... ஒங்கி - அன்னத்தின்
கூட்டம் மயிலினுரத்தோடும் பெருத்தென்பதனால் இதுவுஞ் சாதிக்குக்
கிரியையோடே விரோதமாயிற்று. பகுதி - இயற்கை. துறை - தகை
பணங்குறுத்தல்.

III

கோபம்பயின்றவிடங்கூர்தாபரங்குறுக்கத்
தாபந்தவிரந்துயிருந்தண்ணென்ற - பூபதிகைத்
துரிகையாலேயமமைத்தசொற்றமிழ்மாறன்றுடரிக்
காரிகைசெவ்வாயெனவேகண்டு.

(350)

(இ-ள்) இந்திரகோபங்கள்விட்டுநீங்காத இடமிருந்தசோலையைக்
குறுகினகாலத்து விரகாக்கினியினுண்டான எனதுவாட்ட நீங்கி
யுயிர்தண்ணென்று குளிர்த்தது. நெஞ்சமே! யங்ஙனம் நீங்குதற்கேது
யாதெனில், தாமரையை யிடவகையாயுள்ள பிதாமகன் கையினுற் றாரியக்
கோலையெடுத்தெழுதியுண்டாக்கின வழகினையுடையாள்செவ்வாய்க் கொப்
பெனவேகண் டென்றவாறு.

சொற்றமிழ் மாறன்றுடரிக்காவெனக் கூட்டுக, நெஞ்சமே யென்னு
மெழுவாய் முன்னிலையெச்சம். கோபம்பயின்றவென்பது சின்மவிட்டு
நீங்காதவென்பதாய், இடங்கூர்தாபரம் விடங்கூர்தாபரமெனத் திரிந்து,
தாபரமென்பது ஆகுபெயராய்ச் சினிவிருந்த நச்சுமாமாச்சோலையைமுடுக
வாட்டந்தீர்ந்துயிர்தண்ணென்றது எனவே இது சாதிக்குக் குணத்
தோடேவிசேஷச்சிலைடையுள்ளது. பகுதி - இடந்தலை. துறை -
பொழில்வண்டுமிகுத்தல்.

கார்க்கடற்பார்வாழ்புபெறக்காரிதருங்கண்ணனுளத்
தேர்க்கருணைக்கேசரியாயெய்துருவைப்—போர்க்கழியா
மெய்யனன்குபோனென்பமெய்யுணர்ந்தவாரணங்க
னையின்றியேதெளிந்துளார்.

(351)

என்பது, கரியகடல்குழந்தழியின்கணுள்ளார் முத்தியாகியசெல்
வத்தையெய்தக் காரியார்பயந்தளித்த கண்ணபிரானறிருவுள்ளத்தழகிய
கருணைக்கணையாய்வந்தவுருவத்தைப் போர்க்கழியாகிய சத்தியவாய்மை
யுடையோனுக்கு நன்குமதிக்கும் போனென்றுகூறுவர் சித் தசித் திச்
சுரங்களி னுண்மையுணர்ந்த சுருதியினுண்மையைச் சந்தயமறத் தெளிந்
துளாரென்றவாறு.

இதனுள், கண்ணபிரானழகிய திருவுள்ளக்கருணையைப்பெற்றுப்
பாசமயகளியானைகட்கோர் சிங்கவேறுகிய சொருபத்தை, நல்ல குபோ
னென்பவெனத் திரிந்தமையா விது சாதிக்குப் பொருளோடே விரோதச்
சிலேடையாயிற்று. திணை - பாடாண். துறை - முனிவர்வாழ்த்து.

பாவாதியையேபணித்தருள்பாமாற

ஹரவாருமருகர்க்குண்மை—காவாது

கோட்டுமதமால்யாண்கூறியமால்விட்டின்பங்

காட்டுவன்மன்னோபுலவீர்காள்.

(352)

என்பது, நித்தர் முத்தர் முதலாயுள்ள பத்தரும் பெத்தரு மேத்தப்
பட்டபரமபதநாதனைப் புகழ்ந்திடுந் திருவாய்மொழியாகியபாவையுடைய
மாறன் ஞானதிண்ணியராய்த் தன்னிடத்துவந்தடைந்தவர்க்குப் பொய்
யின்றித் திருமால்பதத்திலுள்ள பேரின்பத்தை யுண்டாக்கித்தருவன்
புலவீர்கா ளென்றவாறு.

எனவே, நீரும் அவனையே சாணுகதியெனப்பற்றும்; உமக்கும்
முத்தியெய்தலாமென்பது பயன். இதனுள், பாவாதியைப் பணித்தருள்
பாமாறன் - அந்நியசமயத்தைத் தாழ்த்திப்போடப்பட்ட திருவாய்
மொழியென்னும் பாடலையுடைய காரிமாறப்பிரான். உரவா வ ரு
மாநகர்க்கு-தன்னோடு வாதுக்குத் திண்ணியாகிவரும் அருகனைத்தெய்வ
மாசவுடையார்க்கு. யானே மூலமே யென்றழைப்ப வந்தருள்செய்த சிமந்
நாராயணன் விட்டின்பத்தைத் தருவனெனவே கிரியைக்குக் கிரியை
யோடே விரோதச்சிலேடையாயிற்று. திணை-வாகை. துறை-அறிவன்
வாகை.

இங்குமுளனாவெனச்சொன்னதானவனைப்
பொங்கியடலாளரியாய்ப்போர்வென்றான்—சிக்கவரைக்
கண்புற்றிருப்பானெதிர்கொண்டசாரிடத்
தின்புற்றிருந்தவளனென்.

(353)

என்பது, மதலையே! நீ யெங்குமுளனென்றமாயோனித் துணிவமுளனாவென்று கூறிய இரணியாசான்முன் அடலாளரியாய்த் தோன்றி யவனோடு பொரு தவனைவென்று கொன்றோன், சிக்காத் திரியிடத் தன்புற்றிருப்போன், அவனை நாவே! தன்னையெதிர்கொண்ட தேவர்களிடத் தின்புற்றிருந்த வளத்தையுடையவனென்று கூறுவாயாக வென்றவாறு.

இதனுள், எதிர்கொண்டசாரிடத்தென்பதனைத் தன்னோடு மாற்றக் கொண்ட அசாரனைக்கொன்றவன் மாறுகொண்ட அசாரிடத் தின்புழ்ந் திருந்தவளன் யாது தானெனக் கிரியைக்குக் குணத்தோடே விரோதமான சிலையையாயிற்று. இப்பொருட்டுச் செய்தவென்னும்பேய் ரொச்சத்திற்றினகரஞ் செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது ; என்னை? “புகழ் புரிந்தில்லிலோர்க்கில்லை” யென்பதுபோலக் கொள்க. துறை - கடவுள் வாழ்த்து.

கருத்தகலாக்கண்ணெனக்காவலுள்வாரினை
யுருத்திரனமென்பதனோடொண்மைப்—பொருட்பாத
கண்டத்தாகிச்சிறந்தகங்கைக்கொடுற்றவிடக்
கண்டத்தாலொன்றுமுலகம்.

(354)

என்பது, திருவுள்ளத்தை யிட்டுநீங்காத் கண்ணோட்டமுடையானென்று சொல்லும்படிக்குலகுயிர்களைக் காவல்செய்வாரினைத் திவ்வியாத் தும சொருப மழிவிலானென்பதோடு நல்லபயனைத்தரும் பாதகண்டத்தாகிய யழகெய்திய கங்கைக்கரையையுற்றவிடமாகிய கண்டத்தானுமாமென்று உலகக் கூறுநிற்கு மென்றவாறு.

கங்கைக்கொடுற்றவிடக்கண்டமென்பது கங்கைக்கரைக்கீண்ட மென்னுந் திருப்பதி. ஆதலால் அங்கனைக் கண்ணோட்டமுடன் காவல் செய்வாரினை நெஞ்சமே! என்னுடன் கூடிப் புற்றவாயாக; நமக்கு முத்தியெய்து மென்பது பயன். குண்மை - வன்மை. பொருள் - இனிக் கண்ணென்னுந் திருமீடமுடையானென்று லக்ஷ

சுயர்களைக் காவல்செய்வாணச் சங்கராழாந்தி யென்பதனோடும் பிர
சிரத்தை யிரத்தற்குக் கையிலோடாகவுடையனுமாகி நஞ்சையணிந்
மிடற்றையுடையனுமாமென் றுலகம் கூறுநிற்கு மென்னும் பெ
டோன்றுதலா விது கிரியைக்குப் பொருளோடே விரோதச்சிலை
யாயிற்று. உருத்திரன்-சொருபமழிவிலாதான்; சங்கராழாந்தி
என்றும், கம்-சிரம், கைக்கோடுற்ற-கைக்கோடாகவெய்திய. இட
கண்டத்தான்-இடமாகிய கண்டமென்னுந்திருப்பதியான்; விடக்கண்ட
தான்-நஞ்சையணிந்தமிடற்றான் எனவுங் கொள்க. தீண-பாடாண்
துறை-ஒம்படை.

viii

என்னென்றறியேனியற்றமிழ்தேர்காசிதரு

மன்னன்றனையுலகமாறனென—முன்னுரைத்தோர்

வன்புலனையொன்றாமதிபாழுனிவரிடத்

தன்புடையானேன் னுமது.

(354)

இதனால், காரியார்பெற்ற விளவாசை மாறன்னும் பிள்ளை, திருநாமத்தையுடையானேன் றலகின் முதலேகறுவார், அதனேடு வலியுபுலன்களை யொருபொருளாக மனக்கொளாத இருடிகளிடத் தடையுடையானேன் றம்புகலுவர் என்பது போந்தபொருள்.

இனி இதனால் அது என நின்றதோடும் அன்றியு
என்பதனைச் சொல்லெச்சமாகவிரித்து அஃதன்றியு மெனக்கூட்டி
காரியார்பெற்ற இளவரசை யுலகம் பாவரோடும் மாற்றங்கொள்ளு
குணத்தையுடையானென்று முதலேகூறுவதோடு மனத்தையறுசென்,
விடத்துச்செலவிடா தப்புலத்தி னன்மைதிமைகளை யாராய்ந்து தினை
களைநீக்கி நல்லதன்கட்செலுத்தும் வலியவறிவினையுடையோரையு மொ
பொருளாகமதித்திடாது, கோபிக்கப்பட்டவரிடத்து மன்புடையானு
யிருப்பனென்றுங் கூறுமஃ தியாதென்றறியே னெனிக்கூறியதாய்
பொருள்கொள்ளக்கிடந்தமையா னிது குணத்திற்குக் குணத்தோடு
விரோதச்சிலேடையிற்று. திணை-வாகை. துறை-சாஸ்ப்பமுல்லி,

புனமலிதேவதாவின்புனார்கிண்பின் தன்மை

தினமலிற்செய்தானாத்தொல்லி—பெனலாகு

நாடிப்பாணையுணர்நாவீரன்மண்சிலம்பிற்
கூடிப்பிரிந்தார்குணம்.

(356)

என்பது, நண்பனே! ஞானத்தாலராய்ந்து சீமந் நாராயணனே பா
தத்துவமென வுட்கொண்ட நாவீரனுடையபிரான் குளிர்ந்தமலைப்பக்கத்
திற்புனத்தின்கண்ணே மிகுந்த பெண்பாற்கடவுளாகிய திருமகன தூய
விறப்பாகிய முலைகளிற் றண்ணென்றகுணந் தம்மைப் பரிசித்தகாலத்
துத் தண்ணென்னும்; சேய்த்தாயகாலத்துப் பேரதுதோறும் நினைவை
யுஞ்சும் நெருப்பாய்தின்றன வாடலான் வாடினே னென்றவாறு.

தேமா - கடவுளாகிய திருமகன். புணர்சினே-உபயமுலை. பகுதி-
பாங்கற்கூட்டம். துறை - உற்றதுறைத்தல். இதனுள், புனமலிதேமா
வின் புணர்சினையின்றண்மை.....பென்பது, புனத்தின்கண்ணே நுங்க
வைத்த தேனையுடைய மாமாங்களி னெருங்கின கொம்பரிற் சிவந்ததளிர்
களின் குளிர்ச்சி தம்மைப்பரிசித்தகாலத்துத் தண்ணென்னும்; சேய்த்
தாய் நீங்கினகாலத்து நினைவோடும் பார்த்தகண்ணிற் கு நெருப்பாய்த்
தோன்றிப் பயங்கரமாகி யுள்ளதையுஞ் சுடாநின்ற தெனப்பிறிது
மோர்பொருடோன்றலாற் குணத்திற்குப் பொருளோடே வி ரோ த ச்
சிலேடையாயிற்று. சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - நெருப்பு. சினே, தினம்
ஆகு பெயர். நண்பனெயென்னு மெழுவாய்முன்னிலையும், வைத்த
தேனென்பது முதலாக வாடினே னென்பதீறாய சொற்களு மெஞ்சி
விரிந்தன. இதன்பொருளுண் மாட்டுறுப்பா யெச்சமுங் கூடின.

நாடகத்தையீறாய்நயத்தமிழ்நன்குணர்ந்தோ
ஞடகத்தைப்பித்தளைபென்றாக்கீதுஉ-மேடவீழ்பூந்
தாமக்குழுவிலே தண்டமிழ்மஃ றண்சிலம்பி
லெம்பொழிலுமிது.

(357)

என்பது, இயன்முதலாக நாடகமீறாக வுலகம்விரும்பப்பட்ட தமிழ் மூன்
றினையு நன்றாயிரிந்தோன் வெற்றியையுடையபுத்தியை மையலளவாயாக
வென்று கற்பித்ததும், இதழ்விரிந்த பூமாலையைச்சூடினகுழுவையுடைய
விலவோ; தலைவன்குறிய தண்டமிழ்மாறன்வரையி லின்பத்திற்கிடங்
கொடுத்த சோலையு மிஃதே; பிறிதிலலை யென்றவாறு.

ஏகாரம் தேற்றம். தலைவன்குறியவென்ப தெச்சம். இதனுள்
ஆடகத்தைப் பித்தளையாக்கிற்றென்பதனூற் பொருட்துப் பொருளோடே

குணத்திற்குப் பொருளோடே விவரித்தது

IX

X

பொருட்துப் பொருளோடே

XI

விரோதச்சிலேடைபாயிற்று. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - குறி வழிச்சென்றபாங்கன் றலைவியைக் காண்டல்.

ஆகப் பத்தும் முன்னர்ச் சிலேடித்தவற்றைப் பின்னரும் விரோதமாகச்சிலேடித்த சிலேடையடையே வந்தமை காண்க.

திருமகிழ்மாலையனாமென்பர்மெய்யைச்சிறைப்படுத்திப்
பொருதனைகட்டுண்டறியானளியுறும்போதனென்பா
ருருவளர்பாரிபடைத்தறியானெண்புனிதனென்பா
ராளுபுரிவாய்வைத்தருந்தான்மின்சொர்க்கத்தமிழ்கிணையே. (358)

இதனுள், திருமகிழ்மாலையனாமென்பர் என்பது திருமகள் விரும்பு மியல்பையுடைய திருமாலுக்கும், 'அழகியவருளமாவினையினையுடைய மாற்றனுக்கும் பெயராமெனறுகூறுவர் பெரியோர். திருமால் திருமேனியை யொளித் துறியிணையெதிர்த்து தயிரைக் களவுகண்டறிவான்; மாறன னூரணத்தைத் தனக்கரணுக்கிக்கொண்டு தனனோடு பூசல்பெருக்கும் பாசத்தையிற் கட்டுப்பட்டறியான்; என்றும், அளியுறும்போதனென் பார் என்பது வண்டிகள்சென்று முடுகும் பூவிலுள்ள பிரமனுக்கும், தண்ணளியிக்குருணத்தையுடையமாறனுக்கும் போர். பிரமன் வடிவகன்ற பூமியைப் படைத்தறிவன்; மாறன் காந்திதழையாநின்ற இல்லறக் கிழத்தியைக் கொண்டறியான்; என்றும், ஒண்புனிதனென்பார் என்பது நல்ல இந்திரனுக்கும், ஒள்ளியருணத்தோடுங்கூடிய பவித்திரவானும் மாறனுக்கும் போர். இந்திரன் திருமால்கருணைபுரிந்துகொடுப்பவொளி ருஞ் சவர்க்கத்திருக்கு மமிதினை வாய்வைத்துண்டறிவான்; மாறன் மின்போலு மிடையையுடைய நவிகை யிரங்கிக்கொடுக்குந் திருமுலைப் பாலினைத் திருப்பவளவாய்வைத்துண்டறியா நென்றுங் கூறியவாறாக வுணர்க.

இங்ஙனஞ் சிலேடை நினைத்தலா வினாவும் பொருளோடே கிரியைக்கு விரோதமாகவந்த சிலேடைவேறுபாடெனக் காண்க. இன் னும்வேறுபடவருவனவெல்லாம் பொருளுணக்கமறிந்து கொள்க. அவை யெல்லா மீண்டுரைப்பிற் பெருகும். திணை - வாகை. துறை - தாபத வாகை. (எ0)

7

156. அவிவோதத்தறைவதுமவிரோதம்.

(எ-ன்) அவிவோதச்சிலேடையாமாறுணர்ந்தது.

வினா
செனிட

ஐந்திரவியாகாணம், ௧௮௭.
 ஐந்துபொருட் சிலைடையிணைமடக்கு,
 ௪௧௧.
 ஐயவதிசயம், ௨௩௫, ௨௩௬.
 ஐயவிலக்கு, ௩௩௬.
 ஐயவேது, ௨௧௮, ௨௧௯.
 ஐயனாரிதனார், ௭௮.
 ஐயனாரிதனார் வெண்பாமாலை வழிநா
 லென்பது, ௭௮.
 ஐயாண்டிலாயினும் ஏழாண்டிலாயினும்
 கல்விதற்கத்தொடங்கவேண்டு மெ
 ன்பது, ௨௭.
 ஐயறல், ௧௫, ௨௨௧, ௪௨௭.
 ஒட்டலங்காரத்தின்கூறுபாடு, ௨௦௪.
 ஒட்டலங்காரத்தின்பரியாய்ப்பெயர்
 கள், ௨௦௮.
 ஒட்டலங்காரம், ௨௦௭.
 ஒட்டு, உள்ளுறையுமவம்முதலிய அலங்
 காரங்களைத் தண்டியாசிரியர்கூறிய
 விதமும் இந்நூலாசிரியர்கூறியவித
 மும், ௨௧௪.
 ஒடித்தல் - முரித்தல், ௨௮௭.
 ஒத்ததுவென்றதென்றல், ௧௫௭.
 ஒப்புமைக்கூட்டத்தின்பாகுபாடு, ௨௧௭
 ஒப்புமைக்கூட்டம், ௨௧௬.
 ஒப்புமைக்கூட்டவுவமை, ௧௯௬.
 ஒப்பொடுபுணர்ந்தவுவமத்தானுஞ் சார்
 பினனும்வந்த பிசியுவமை, ௧௫௮.
 ஒருகுத்திரத்தினுட்பலவுத்திவருமென்
 பது, ௨௦.
 ஒருசெய்யுளகத்து நாலந்தாதியும்வந்த
 தற்குதாரணம், ௭௫.
 ஒருதலை - நிச்சயம், ௧௯௪, ௧௯௬.
 ஒருபொருட்கடைசிலையிடத்திபகம்,
 ௨௯௧.
 ஒருபொருட் கொன்றுபலகுழியுய பல
 பொருளுவமை, ௪௨.
 ஒருபொருட்கேற்றமைச்சமம், ௨௧௯.
 ஒருபொருளுயர்ச்சி, ௨௨௦.
 ஒருபொருளுருவகம், ௧௭௮.
 ஒருபொருளுவமை, ௧௩௮.
 ஒருவகையடைதல், ௩௭௭.
 ஒருவயிற்போலி, ௧௩௬.
 ஒருவர்பலகவார்ப்பாயுரைத்தவுல்லேகம்
 ௨௧௫.
 ஒருவழித்தணத்தல்குசு, ௨௮௫, ௪௫௭

ஒருவினைச்சிலைடை, ௨௪௧
 ஒழுக்கிசை, ௧௯.
 ஒற்றுப்பெயர்த்தல், ௫௦௧
 ஒற்றைக்கிணவி பிரட்டைவழித்தாய்
 வந்தவுவமை, ௧௫௫.
 ஒன்றினமுடித்தல், ௧௮.
 ஒன்றினமுடித்த நன்னினமுடித்தல்,
 ௫௨௫.
 ஒன்றினென்றின்மை, ௨௧௫.
 ஒன்றுபலகுழியுய பலபொருளுவமை,
 ௧௩௭.
 ஒன்றொத்தகுறைவுவமை, ௧௨௪.
 ஒட்டியநிரோட்டியம், ௪௭௧, ௪௭௨,
 ஒட்டியம், ௪௭௦.
 ஒத்திலக்கணம், ௭.
 ஒத்தம் - கிரை, ௪௫௧.
 ஒதற்பிரிதல், ௩௩௦, ௩௩௪, ௪௨௫.
 ஒதி, ௨௪௧, ௪௨௪.
 ஒதிமப்பெடையோடுடியுரைத்தல்,
 ௧௫௪.
 ஒம்படை, ௧௨, ௧௪௦, ௨௦௬, ௨௧௧,
 ௨௧௨, ௨௨௬, ௨௫௦, ௨௬௪, ௨௬௬,
 ௩௦௦, ௩௦௬, ௩௮௭, ௪௧௭, ௪௨௨,
 ௪௪௪.
 ஒரளவுடிக்கண் இணைமுரண், ௨௭௬,
 ௨௮௦.
 ஒரிடத்துவருமடக்கு நார்பத்தைந்து,
 ௩௮௦-௪௦௩.
 ஒரொழுத்தமுதன்முற்றுமடக்கு௪௧௨
 ஒரொழுத்துமடக்கு, ௪௧௧.
 ஒகரமெய்வருக்கப்பாட்டு, ௪௧௩.
 ஒகரவருக்கமுற்றுமோனை, ௮௭.
 ஒக்குற்றிரங்கல், ௨௩௭.
 ஒங்கை, ௫௦௭, ௫௧௬.
 ஒங்கைக்கரைக்கண்டம், ௨௪௧.
 ஒச்சி, ௧௫௭, ௪௫௧, ௪௬௬, ௪௬௭.
 கட்டமையொழுக்கத்துக் கண்ணுமை,
 ௩௪௮.
 கட்டுரை - அழகியவுரை, ௪௪௧.
 கடகபெந்தம், ௫௦௩.
 கடம்பாத்திரம், மதம், கடன்கோடல்,
 ௨௪௫.
 கடலொடுவரவுகட்டல், ௪௧௨.
 கடவுள்வாழ்த்து, ௧௩, ௧௫, ௧௬, ௧௭,
 ௧௭௦, ௧௭௫, ௧௮௦, ௧௮௨, ௧௮௬, ௧௮௭,
 ௧௮௮, ௧௮௯, ௧௯௦, ௧௯௧, ௧௯௨, ௧௯௩,
 ௧௯௪, ௧௯௫, ௧௯௬, ௧௯௭, ௧௯௮, ௧௯௯,

(இ-ள்) அவிரோதச்சிலேடையென்பது முன்னர்ச் சிலேடித்த
பொருள் பின்னரும்விரோதியாமற் சிலேடிப்பனவாய்க் கூறுவதாமென்ற
வாறு.

குருகையிடங்கொண்டான்மெய்க்கோலமுறுதுப்பான் !

பெருமனத்தானிலஞ்சிபெற்றோ—னொருபுனித

னுகதருநிழலானன்னருமாதவன்பான்

னுகமலம்வருண்பான்

(359)

(இ-ள்) திருமால், பாஞ்சசன்னியத்தை யிடதுகையிற்றரித்தான்;
அழிவில்லாத வராகருடியாய்ப் பூமிதேவிதோன்றுதற்குப் பற்றுக்கோ
டாயினான். மாறன், குருகாபுரியை யிருப்பிடமாகப்பெற்றுளான்;
திருமேனியினது அழகு மிக்க பவளம்போல்வான். பிரமன், பெருமை
யெய்து மன்னவாகனத்தை யுடையான்; மாயோன்றிருவுந்தி*பெறப்
பட்டவன், மாறன், ஞானயிருந்த மனத்தையுடையான்; மகிழ்மாலிகையை
யுடையவன். இந்திரன், புனிதனென்னும ஒரு பெயரை யுடையவன்;
சுவர்க்கத்திற் றருவினதுரிழையுடையவன். மாறன், ஒப்பற்ற பவித்திர
வான்; சேடாவதாரமான திருப்புளிரீழையுடையான். ஆதித்தன்,
நன்மைமிகும் வடமேருவை வலம்வருவான். மாறன், முதற்கிபைப்பெறும்
பெரியதவத்தையுடையவன்; பெரியபிராட்டிதிருவுளத்தி னிறைவெய்
தும் அன்பிணையுடையான். ஆதலால் அவன் திருவடிகளைப்பற்றுவாரும்
முத்திபெறுந்தன்மையுடையவராவரென்பது பயன். இதனுள், கோலம்-
பன்றியும், அழகும். துப்புற்றுக்கோடும், பவளமும். இலஞ்சி-
கொப்பூழும், வகுளமாலிகையும் எனுகதரு-சுவர்க்கத்துக் கற்பகதருவும்,
திருப்புளியாழ்வாரும் நன்னகரமும், முத்தியும். இஃ தாகு
பெயர். ஆகம்-திருவுளம். அலமவரல-ஹறுதலும், நிறைவெய்துதலும்.
இது, அவிரோதச்சிலேடை; இரண்டுங் கடவுள்வாழ்த்து.

அந்தணரறைந்தவுரையினைச்செவிக்கொண்

டகனமார்த்தணிகிழையிற்

ந்தரப்பிதாம்பாத்தினைநெகிழ்த்துச்

சுற்றுவிட்டதன்பிஞ்சுவெண்பட்

டிந்து வினெறிப்பவரையும் இக்கடன்க
 ளியற்றிவான்பொருளையுட்படியா
 வந்தியினுதித்தோனெனும்பெயர்பிரமற்
 குண்மையாமெனும்படிக்கெழுந்தான் (360)

திணை-பாடாண். துறை-மண்ணுமங்கலம்.

வெம்புலாக்கமழந்து முபடைவேவின்விதற்கண்
 மும்பல்பாவையும்பறந்துவாண்குரல்களைத்தொசிந்த
 கொம்பின்மொய்த்தடர்போதகத்துறுமுழைகுறுகித்
 தும்பியாமெனப்புலவராற்புணர்பெயர் துணிவார். (361)

திணை-வாகை. துறை-பேராண்முல்லை.

பாய்கதிர்க்கடவுளும்பனிவெண்டிங்களுஞ்
 சேயிகந்திரிதருஞ்செம்பொன்மாளிகைத்
 தூயநுண்டுகிற்கொடி துவன்றித்தோன்றலாற்
 காயமம்பரமெனும்வாய்மைகாட்டுமே. (362)

இது நகரவாழ்த்து. இவ்வனம்வருஞ் சிலேடைவேறுபாடுகளுங்
 காண்க. இவைமூன்றுங் குருகாமான்மியம். இனி ஒரு தொடர்ச்சொ
 ளிரண்டு முதலாக ஐந்துபொருள்காட்டுவனவான் சிலேடைகளு முள.
 அவை சொல்லணியினு ளிடைவிடாமடக்கினுண் முந்துறக் காட்டுதும்.
 அவை யாண்டுக்காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். (எக)

க௭-வது சிலேடை முற்றும்.

க ௮-வது பின்வருநிலையலங்காரம்.

—————:(0):—————

157. நெறிப்படுசெய்யுண் முன்னிலைபெறுசொற்பொருண்
 மறித்துறுபலுடைவிற்பின்வருநிலை.

(எ-ன்) வைத்த முறையானே பின்வருநிலையென்னுமலங்காரமாமா
 றுணர்—ற்று.

(இ-ள்) முன்னர்க் கூறியதெறியே யுண்டான செய்யுட்களின் முதலேவருஞ் சொல்லாயினும் பொருளாயினும் அச்செய்யுளின்கண் மீட்டும் பலவிடத்தும் வருமெனின் அது பின்வருதிலைபென்னும் அலங்காரமா மென்றவாறு.

158. அதுவே,

சொற்பின்வருதிலைப்பொருட்பின்வருதிலை
சொற்பொருட்பின்வருதிலையெனமுன்றும்.

(௭௨)
பின்வரு திலை
வரை
3

(எ-ன்) இதுவும் அவ் வலங்காரத்தினது விரியுணர் -ற்று.

இதன்பொருள், சூத்திரத்தானே விளங்கும்.

சொற் பணவரு

மாணப்பொருகயற்கண்மாணக்கமலமலர்

மாணப்புவனமடமாண—மாணப்

பரித்தபிறையஞ்சடுமோபாடகத்தான்மென்றேமேற்

றரித்ததுளபத்தார்தரில்.

(363)

இது சொற்பின்வருதிலை. பாடகம்-திருப்பதி. ஒழிந்த அக்ஷ முரையிற்கொள்க. திணை - பெண்பாற்பெருந்திணை. துறை - நிலவு கண்டமுங்கல்.

2

மாய்த்தேன்சென்னம்வதைத்தேனென்வல்லிணையத்

தேய்த்தேனறிவின்கிறுமையினைச்—சாய்த்தே

னனிவினையாங்குற்றைநறையூர்வருமால்

பனிமலர்த்தாள்போற்றிப்பணிந்து.

(364)

இதன்பொருளு முரையிற்கொள்க. இது பொருட்பின்வருதிலை. மாய்த்தேனென்பதனோடும் ஒழிந்தவினை பரியாயமாகப்பொருள்கோடலா எனன்றிக. திணை-வாகை. துறை-அறிவன்வாகை.

வலம்புரி துவைத்தனவாம்பிலாம்பனின்

மலம்பினகாடிசையுலப்பில்பேரிகை

சிலம்பினமுழவுடன்மேழித்ததெங்கணு

நலம்புரினெனார்நவின்மலாதமே,

(365)

இதுவுமது. இதன்வேறுபாடுங் காண்க.

3.
மெழப்பொ
ருப்பின்
வருநிலை

மாதர்மாதர்கூர்வாளமருண்கண்மாநிலத்து
மாதர்மாதர்கூர்வண்டிமிரளியதாமரைப்பூ
மாதர்மாதர்கூர்மாலும்வேலையுமெனவளர்வான்
மாதர்மாதர்கூர்கெழுதகைபடைத்தமாரண்பினவே. (366)

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

(இ-ள்) இம்மாதரான்விருப்பத்தைமிகுத்த வாள்போன் றமர்
விளைக்குங்கண்களானவை, பூலோகத்தும்களிக்காணவிருப்பமிகும் வண்
கொளாவாரிக்குந் தாமரையிற் கருநீனயோடுங்கடிய பெரியபிராட்டி
விருப்பமிது மாயோனும் பாற்கடலுமொப்பெனக் கரியகுணங்களா
லொளிவளராரின்ற பெ ண் னு லு கி னாமகளிர்விருப்பமிருந்தினை
யளிக்கும் பெருமையுடையவாமென்றவாறு, பகுதி-சேட்படை, துறை-
கண்ணயப்புரைத்தல். (௪௩)

4.
வமன்ய
யொருட்
பிளவரு
நிலை

159. உவமானப்பொருட்பின்வருநிலையுந்
தவலருஞ்சிறப்பிற்றான்வரலுளதே.
(இ-ள்) அப் பின்வருநிலை உவமானப்பொருட்பின்வருநிலை யென
வும் வருமென்றவாறு.

பொன்னசலம்வண்கோபுரமாடகசயில
மன்னுசிகரம்வடபொருப்பா—நன்ன
ருங்கொண்மதிண்மேருவதாருமாயோ
னரக்கமணிமாளிகை. (367)

ஐஃ துவமானப்பொருட்பின்வருநிலை. இதனுள் அசலம், சயிலம்,
பொருப்பு, மேரு எனப் பரியாயச்சொல்லா துவமானப்பொருட்பின்
வருநிலை வந்தவாறு காண்க. துறை-நகர்வாழ்த்து. (௪௪)

கடி-வது பின்வருநிலை முற்றம்.

கக-வது தீபகவலங்காரம்.

—*(o)—

தீபகவரி
12.

160. தொழில்குணஞ்சாதிபொருளெனுமிவற்றொரு
மொழிபுணர்செய்யுளின்முதுவிடைகளுநின்
முங்கதன்பலபுடையடைபொருள்விளக்கும்
பாங்குறுதீபகம்பன்னிருபாற்றே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே தீபகம் என்னும் அலங்கார
முணர்—ற்று.

(இ-ள்) தொழில், குணம், சாதி, பொருளென்னுமிவற்றி
னென்றைக்காட்டும் மொழி புலவனாற் புணர்க்கப்பட்ட செய்யுளின்
முதல் இடை கடை யென்னு மோரிடத்துநின்று பலவிடத்துநின்ற
சொற்களோடுமடைந்து பொருளை விளக்குவதாய்ச்செய்யுந் தன்மையை
புடைய தீபகம் பன்னிரண்டுபகுதியுடைத்தென்றவாறு.

முதலிழைப்பு
நீவகம்.

ஒழுங்குகயற்கண்ணீரொண்டளிர்க்கைச்சங்க
மழுகும்பிறைறுதல்வேர்மன்னு—முழுது முணர்ந்
தார்பந்தழுவாரணத்தமிழ்செய்ந்நாவிறர்
மார்பந்தழுவாமயிற்கு.

(368)

இது முதலிலைத்தொழிற்றீபகம். இதனுள் ஒழுக்குமென முதலே
நின்ற நிகழ்காலவினைச்சொல்லைக், கண்ணீர், சங்கம், வேரென்னு முண்
றிடத்தும் ஒட்டுக. திணை—பெண்பாற்பெருந்திணை. துறை—கண்டுரை
சொர்தல்.

முதலிழைப்பு
நீவகம்

வளைத்ததுராமன்கைவல்விற்பகழி
துளைத்தவர்க்கரைப்பேய்ச்சுற்றந்—திளைத்தசெருக்
கண்டகலம்புண்ணீர்கடவிலங்கைமாரகரைச்
சண்டதான்வியபாசம்.

(369)

இதுவுமது. இதனுள் இராமன்கை வில்லைவளைத்தது. அரக்
கரைப்பேய்ச்சுற்றம் வளைத்தது. செருக்களத்தைப்புண்ணீர்வளைத்தது.
சண்டதான் வியபாசம் இலங்கைமாரகரைவளைத்தது. என முதலே
நின்ற இறந்தகாலவினையை பெங்கு மொட்டிக. திணை—வாகை. துறை—
பொன்முல்லை.

பூரித்தகோசலநாடன்விற்புணர்தோள்
பூரிற்பொடித்தாள்பருவமுலை—தேசிற்
மடுகளத்துவிழ்ந்தவாக்கரைத்தின்றூயு
மடுகிகர்த்தப்பல்பேய்வயிறு.

(370)

இது முதனிலைக்குணத்தீபகம். இதனுள், பூரித்ததென முத
னின்றபண்பைத் தோள், பருவமுலை, பேய்வயிறு என எங்குமொட்டுக
பூரித்ததெனத் காலங்கோன்றிறற்றேனும் பொருளின்புடைபெயர்ச்சியல்
லாமைபாற் குணமாயிற்று. திணையுந் துறையு மிதுவுமது.

3.
நிலைச்
சாதிப்பு
கம்

பாம்பாடல்வாகனமாம்பாயலம்பா துகையாந்
தீம்பாற்பாவைத்திரைகடைநாட்—டாம்பாகுந்
தாசாதிக்கொற்றக்குடையாந்தனிவிளக்கா
மாசனமாம்பின்னவனுமாம்.

(371)

இது முதனிலைச்சாதித்தீபகம். பாம்பென்பது சாதி. ஆடல்
வென்றி. பாதுகை - திருவடிநிலை. பின்னவன் - தம்பி. துறை - ஆடு
வென்றி. திருவந்தாழ்வானும் நித்தருண் முதலாதலால் அதுமுறை
வாழ்த்துள்ளுமாம்.

நிலைப்
பொருள்
பொருள்

மாறன்சடகோபன்வண்குருகாரன்பொருளை
பாறன் றுடரியருளான்—வீற
னெருநான்மறைத்தமிழாலொண்பொருளைக்காட்டுந்
திருஞானமுத்திரைக்கைத்தே.

(372)

இது முதனிலைப்பொருட்டீபகம். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

தேர்வண்டமிழ்மாறன்மென்றகுருகர்வீதிதொறுஞ்
சார்வண்டாளமுருஞ்சங்கினங்க—ஈறும்
பெருமாளிகைமுதட்டிற் பெய் முகில்கள்கங்குல்
வருமாலியில்வெண்மதி.

(373)

இடைநிலை
பொருள்
பொருள்

இஃது இடைநிலைத்தொழிற்பீபகம். இதனுள் ஊரும் என்பதனை
ஊரும் தேரும்; ஊரும் சங்கும்; ஊரும் முகில்களும்; ஊரும் மதியு
ளான முன்னும் பின்னு மொட்டுக. துறை - காவாழ்த்து.

பூண்டுறந்தவாசவன்யன்பொற்புய முமுன்னோன்பின்
 னூண்டுறந்துசென்றோனுடக்கம்பு—நாண்டுறந்த
 கொற்றவிராவணிதன்கொள்கைக்குலக்கோதைக்
 குற்றதிரள்கண்டமும்.

(374)

இது பெயரோடுங்கூடி யிடைநின்ற தொழிற்பகம். முன்னோன்-
 இராமன். அ வ ன் பி ன் னூண்டுறந்துசென்றோன் - இனாயபெருமான்.
 உடக்கம்பு-நாணிற்செறிந்தபாணம். நாண்டுறந்த-எய்தகாலத்து நாளை
 விட்டுநீங்கின. ஈண்டு நாண் - விரற்சார்பும், வின்னாணுமாம். பூண்டுறந்த
 வாசவன்யன்பொற்புயமும் நாண்டுறந்ததன்பது இராவணி சமர்முகத்துக்
 கட்டினவன்றே வாகுவலயமென்னும் ஆபரணத்தை மா ன ப ன் க த் தா
 லணியாது விட்ட இந்நிரன்புயத்தில் அவன்கட்டினநாணும் அ ன் று
 விட்டுநீங்கின எனவும், கொற்றவிராவணிதன் கொள்கைக்குலக்கோதைக்
 குற்ற திரள்கண்டமும் நாண்டுறந்த என்பது, இராவணிகுலத்திற்குரிய
 பாரி திரண்ட கண்டமும் மங்கலிய மன்று விட்டுநீங்கின எனவும்
 முன்னும் பின்னுங் கூட்டுக. திணை-வாகைசார்ந்த பொதுவியல். துறை-
 வில்வென்றி.

6
 திடைநிலைக்
 னாதி 5௫௮

வட்டமுலைக்கண் குளிப்பவண்பனிநீரிற்குழைத்துக்
 கொட்டியகத்தூரிக்கொழுங்குழம்புஞ்—சுட்டதந்தோ
 செய்வளைக்குந்தென்குருகூர்ச்செண்பகமாரன்றமுவாப்
 பெய்வளைக்கும்விண்மேற்பிறை.

(375)

இஃ திடைநிலைக்குணத்தீபகம். இதனுள், சுட்டது கத்தூரிக்
 குழம்பும், விண்மேற்பிறையும் என முன்னும் பின்னுங் கூட்டுக. திணை-
 பெண்பாற்கைக்கிளை. துறை - கண்டுகைசோர்தல். கொட்டியது -
 அப்பியது. கொழுங்குழம்பு-நெகிழ்ந்தொழு குங்குழம்பு. அந்தோவென்ப
 திரைக்கத்தின்கட்குறிப்பு.

திடைநிலைச்சுந்த

வஞ்சநிருதர்மறப்படைக்கோர்கூற்றமா
 நஞ்சனையமாயைக்கோர்நன்மருந்தா—மஞ்சனைதன்
 கன்றுமனாராமன்கவசமாம்வாகனமா
 மன்றுகுறித்தேவியதுதாம்.

3௮௨

(376)

இஃ திடைநிலைச்சாதித்தீபகம். அஞ்சனைகன்று - திருவடி. கன்
 றென்றது வப்பின்கண் மயக்கம். “பரிஸறிமரபிற்பொருநர்கண்ணும்,

அனைநிலைவகையோடாங்கவையுளப்பட" என்பதனால் வாகைப்புறத்
திணையுள், துறை - வானரவென்றி.

8.

திடைநிலைப்
பொருட்
பேகம்

தன்னிகரொன்றில்லாத் தனிமுதலாய்நின்றானு
மன்னுயிர்க்குமனனுபிராவாழ்வரனுந்—தென்னரங்க
ராவமுதன்றமர்க்களித்தானு
மோராயிரம்பெயரானும்.

(377)

9.

இஃ திடைநிலைப்பொருட்பேகம். ஓராபிரம்பெயர் - ஒப்பற்றள
விறந்த திருநாமம். ஒழிந்த அகல முரையிற்கொள்க. துறை—கடவுள்
வாழ்த்து.

திடை
நிலைத்
தொழிற்
பேகம்

'பெருவிற்கூர்நாகப்பிடர்மேன்மரமு
முருகெழுந்தோள்வாலியுமு—மிருபதுகைக்
குன்றின்வரமுங் துணராமன்வாளியினு
லன்றுதுளைப்பட்டது.

(378)

இது கடைநிலைத்தொழிற்றீபகம். இருபதுகைக்குன்றென்றது
இராவணனை. திணை—வாகைசார்ந்தபுறத்திணை. துறை—வில்வென்றி.

10.

திடைநிலை
திணைத்
பேகம்

மைம்மாண்புயல்கிழிக்கும்வண்கடர்மீதாயிமையோர்
தம்மாநகரணவுஞ்சாஸ்பிறே—பெம்மாண்
முருகவிழ்பூந்தார்வகுளமுன்னேன்குருக
ருருவளர்பொன்மாடவயப்பு.

(379)

இது கடைநிலைக்குணத்தீபகம். துறை - நகரவாழ்த்து.

11.

திடைநிலை
திணைத்
பேகம்

மன்னெவ்வநோக்காதுதாயர்வெறுத்துளதா
மென்னெவ்வநோக்குமிகல்விளைப்பான்—மன்னருண்மால்
மோகூரனைத்தொழுதேன்மோகமிகக்காமாக
கூகுவெனுங்கோகிலம்.

(380)

இது கடைநிலைச்சாதித்தீபகம். திணை—பெண்பாற்குற்றுப் பெருந்
திணை. துறை - குயிலொடுவெறுத்துக்கூறுநின்றல்.

12.

திடைநிலை
பொருட்
பேகம்

தாடகைகைச்சூலமுரண்சாய்த்தானுமில்லிற்றுத்துச்
சூடகக்கைச்சானகிதோடேய்த்தானுங்—கேடகத்தான்

செம்பொன்மணிமாடத்தென்னிலங்கைசெற்றாண
மம்பொன்மணிக்கடத்தான்

(381)

இது கடைநிலைப்பொருட்டிபகம். கேடகத்தான் - கேட்டோடுங்
கடியவுள்ளத்தையுடையான்; அவன் இராவணன். துறை - கடவுள்
வாழ்த்து. (எரு)

161. அதுவே,

ஒருபொருளுவமைப்புடனுறல்சிலேடை
விருத்தமாலைபெய்நிவற்றொடும்விரவும்.

⑥

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தி னொழிபுணர்—ற்று.

(இ-ள்) அத்தீபகம் ஒருபொருட்டிபகமுதலாக மாலாதீபகம்ருகக்
றப்பட்ட வைந்தினேடும் விரவிவரு மென்றவாறு.

தீபகம்

வெங்கதிரோன்மெய்வருடும்வெண்மதியின்மெய்தடவு
மங்கனுயர்வானகடணவு—மெங்க
ளனகனபிராமனாழியான்முழிக்
கனகமணிமாளிகை.

(382)

இஃ தோருபொருட் கடைநிலையிடத்தீபகம். ஒருபொருளாவன:-
வருடும், அணவும், தடவும் என்பன. துறை - நகரவாழ்த்து.

பொன்னங்கொடியனையள்பொற்பமைந்துமென்னடைகற்
றன்னந்தனையனையளாயிழாய்—நன்னுதலாள்
வாய்ந்தவியல்பெற்றுமயிலனையன்மின்னனைய
ளாய்ந்ததுடக்கிடைபெற்றாங்கு.

2
உவமான
தீபகம்

(383)

இஃ துவமானப்பொருட்டிபகம். வாய்ந்தவியல்-தோற்றமுள்ள
சாயல். பகுதி - சேட்படை. துறை - தலைவன் பாங்கிக் கவயவங்குறல்.

ஏகாவடநிலைபெற்றின்புட்டகமணந்து
மாகாமருவாமோய்வழுவலாற்—றோகை
முலைக்குமகிழ்மாலைமுன்னோன்றுடரி
மலைக்குமகிழ்வெய்துமனம்.

தீபகம்

(384)

இது சிலேடாதிபகம். துடரிமேற்சொல்லுங்கால், ஏகாவடம் (-இயங்காத ஆலமரம்) நிலைபெற்று நல்லுள்ளுக்கள் பெருமையோடு பொருந்துவனவாய்க் கரிய அழகிய யானைத்திரைகள் செறியும்படி வாழ்வுற்றெனவும், முலைமேற்சொல்லுங்கால், ஏகாவடமென்னும் ஆபரணம் நீங்காது கண்ணுக்கினிமைதரும் படர் தன்மேற் நகவோடு தழுவவனவாய்ப் பெரிய விருப்பத்தையளிக்கு மிளமைத்தன்மையுடனாகி வாழ்வு பெறுதலால் எனவுங்கொள்க. பகுதி - இயற்கை, துறை - நலம்புனைந்துரைத்தல்.

4.
விருத்தி
புகழ்

தணந்தாருயிர்குறைக்குந்தந் துணைவர்பொற்றோண்
மணந்தாருயிர்நிறைக்குமானே யுணர்ந்தார்நல்
யாகத்துதிமாலிபகிரிமேன்மைதவழ்நீன்
மாகத்துதிமாமதி.

(385)

5
மாலாதிபகம்
விருத்தி
புகழ்

இது விருத்திபகம். இபகிரி-அத்திகிரி. விருத்தம், குறைக்கும் நிறைக்குமென்பன. பகுதி - பொருள்வயிற்றிரிதல். துறை - நிலவுகண்டமுங்கல்.

வாவிக்கழுகுமலர்கமலமன்கமலப்
பூவிற்கதனுட்பொலிதேவி—தேவிக்கு
நாளுடபுதியதமிழ்நாவீறணையடிமை
யாளுந்திருநாரணன்.

(386)

12.

இது மாலாதிபகம். இதனுள் அழகென்னுமனை முதனிலைக் குணத்திபகமாக்கிக் கமல முதலாக எவ்விடத்தும் மாலிப்படுத்திக் கூட்டுக. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

(387)

கக-வது தீபகம் முற்றும்.

௨௦-வது நிரனிறையலங்காரம்.

—3333333333—

162. குறித்திடும்பெயர்வினைகூறியசெய்யுளி
னெறிப்படநிரலுறனிரனிறையாகும்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே நிரனிறையலங்கார முணர்—ற்று.

(இ-ள்) இடுகுறியெனவுங் காரணமெனவுங் குறிப்பனவாம்.
பெயரேயாதல்வினையேயாதல்புலவனாற் கூறப்பட்ட செய்யுளினிடத்து
முறையே யிரட்டிப்பது நிரனிறையென்னு மலங்காரமாழென்றவாறு.
நிரலுதல் - இரட்டித்தல். (எஎ)

163. அவற்றுள்,

பெயரோடுபெயர்நிரலுதல்பெயர்நிரனிறை.

பெயர்நிரல்
மு

(எ-ன்) அவ்விரண்டினுட் பெயர்நிரனிறையாமா றுணர்—ற்று.

இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க.

தாதிவர்பூந்தாமந்திருநாமந்தந்தையம்
மேதினியேழும்புகழ்நாவிற்றற்கு—மாதராய்
வேரியார்வண்டிகரைக்கும்வெய்யமகிழ்மாறன்
காரியார்நங்கையார்க்குண்.

(387)

இது பெயரோடுபெயர்நிரனிறை. இதனுள் தாமம், திருநாமம்,
தந்தை, தாய்:—மகிழ், மாறன், காரியார், நங்கையார் என அடைவே
நிரைந்தமை காண்க. துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு. (எஅ)

2. 164. பெயரெதிர்நிரலுதல்பெயரெதிர்நிரனிறை.

2

(எ-ன்) பெயரெதிர்நிரனிறையமா றுணர்—ற்று.

பெயரெதிர்
நிரல்

இதன்பொருளும் உரையிற்கொள்க.

எடவிழ்தாரோதியெழில்வாகனந்தளிம
மாடரவமஞ்சிறைப்புள்ளாழிதுழாய்—நீடுபொ
மேட்டிபூர்வெண்டிகரைவாபென்றுத்துயின்றதிருக்
கோட்டிபூர்வாழ்நெடுமாற்கு.

(388)

இது பெயரோடுபெயர்நிரனிறை. அவம் தளிமம் அஞ்சிறைப்புள்
வாகனம், ஆழி ஏதி, துழாய் தார், எனப் பெயரோடுபெயரெதிர்
நிரனிறையாவாறு காண்க. துறை - கடவுள்வாழ்த்து

165. உயர்வுறபெயரோடுவினையுறநிரல்வது

3. மயர்வுறபெயர்வினைநிரனிறையெனவரும்.

(எ-ன்) பெயரோடு வினை நிரனிறையாமாறுணர்—ந்து.

இதற்கும் சூத்திரத்தானே பொருள்விளங்கும்.

மற்றுளபம்போர்வேழம்வாராழிமுல்லைநிலங்
கொற்றமகிழ்மாறனையாட்கொண்டருளும்—விற்துவமா
லாடினதுஞ்சுடினதுமட்டதுவுந்தட்டதவும்
பாடினதுநேடினதும்பண்டு.

(389)

இது பெயரோடுவினைநிரனிறை. மல்லென்பது கூத்து. முல்லை-
பண். நிலம் - பூமிதேவி. அட்டது - கொன்றது. தட்டது - அடைத்தது.
நேடினது - தேடினது. இதுவுங் கடவுள்வாழ்த்து.

பணிமொழியுண்கண்மலராள்பங்கயத்தாள்செய்ய
மணிமலர்க்கைபற்றியவாட்டாற்று—னணிமலர்த்தாள்
போமுதுண்டேமெழில்பேரின்பமுற்றுமுகஞ்
சோடியர்க்கேவல்செயல்.

(390)

இது பெயரோடுவினைமுறைநிரனிறை.

(இ-ள்) நெஞ்சமே: தாமரையாள் சிவந்த மணியு மலரும்போன்ற
திருக்கையைப்பற்றின திருவாட்டாற்று எனழகிய திருவடிகளைப் பணி;
நாமத்தை மொழி; அமுதுசெய்த சேடத்தை உண்; திருமேனியின்
கார்க்கியைத் தியானஞ்செய்; அதன்பின்னருற்ற பேரின்பத்தான் முக
மலர்; அவன் நிருத்தொண்டர்க்கேற்ற ஏவல் செய்வதனை ஆட்சிசெய்வா
பாக வென்றவாறு.

நெஞ்சமேபென்னுமெழுவாய்முன்னிலை பெஞ்சினின்றதாக விரிக்க.
இதனுள், பணிமொழியுண்கண்மலராளாகிய தாமரையாளெனத் தொடர்
புடைத்தாய்நின்றனவுமாய்த் தொடர்பிற்பிரித்த தன்ருழிலேவலாயின
வாறுங் காண்க. தினை - பாடான். ஆறை - ஒம்படை, (அ0)

166. ஒதியபெயரினெயெய்வியினைபெதிர்

னீதி கொள்பெயர்வினைபெதிர்நிரனிறையாம்.

(எ-ன்) பெயரோடுவினை பெதிர்நிரனிறையாமாறுணர்—ந்து,

இதற்கும் சூத்திரத்தானே பொருள்விளங்கும்,

வேதியனை யீன்றளித்தமேன்மைத்திருவுருவே
வாதியர் தம்வாய்மதமேவண்டமிழே—யோதிமமே
யேறியதுங்கூறியதுஞ்சீறியது மீசனெனத்
தேறியதுங்காரிதருஞ்சேய்.

(391)

இது பெயரோவேினையெதிர்நிரனிறை. இதனுள் வேதியனை யீ-
றளித்த மேன்மைத்திருவுருவென்றது சீமந்நாராயணனை. வாதியர் வாய்
மதமென்றது அகம்பிராமிமுதலாயவர் புன்சாத்திரமதம். வண்டமிழ்-
திருவாய்மொழி. ஏறியது ஓதிமம்; கூறியது வண்டமிழ்; சீறியது
பரவாதியர்மதத்தை; பரதத்துவமெனத்தேறியது சீமந் நாராயணனை;
அவன்யாரொளிற் புலவீர்காள்! காரிமாநப்பிரானமென்றவாறு. திணை-
பாடாண். துறை—பழிச்சினர்ப்பரவல். மொழிமாற்றுநிரனிறையு மிது. (.)

167. வினையொடுவினையிரல்வதுவினையிரனிறை.

5.

(எ-ன்) வினையொடுவினையிரனிறையாமாறுணர்—ற்று.

இதற்கும் சூத்திரத்தானே பொருள்விளங்கும்.

வா னுலகெண்வில்வனைத்துமாரீர்செறுத்தவுணர்
கோ னுதகம்பெய்ததுகைக்கொண்டுதான்—சானகிதோண்
மேயினுன்றென்னிலங்கைவென்றுனெழுபுவியுந்
தாயினுனீர்மலையத்தான்.

(392)

இது வினையொடுவினையிரனிறை. அவுணர்கோனென்றது மாவளி
யை. தாயினுன் - அளந்தான். துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (அஉ)

168. வினையெதிர்நிரல்வதுவினையெதிர்நிரனிறை.

6

(எ-ன்) இது வினையொடுவினையெதிர்நிரனிறையாமாறுணர்—ற்று.

இதனுள் வினையொடு என்பதனை முதலே விரித்துரைக்க,

வன்சயிலமேந்திவனைமுழக்கிவெண்டயிர்கட்
டன்புறக்கட்டுண்டமர்வென்றுவளித்தா—னன்புட்
கடவெந்தைவரனோர்கடகாவிடந்த
விடவெந்தையிலவாழிதை.

(393)

இது வினையோடுவினை யெதிர்நிரனிறை. ஆவளித்தான்—ஆவினைக் காத்தான். நன்புட்கடவெந்தை - நல்கருடனையேறப்பட்ட வெ ம து சுவாமி; என் னப்பெனென்றுமாம். துறை - இதுவுமது. (அந)

169. வினைபெயர்நிரல்வது வினைபெயர்நிரனிறை.

(எ-ன்) வினையோடுபெயர்நிரனிறையாமா றுணர்—ற்று.

இதற்கும் சூத்திரத்தானே பொருள்விளங்கும்.

வந்தினுவேய்த்தானிறுத்தானினிகாக
மாந்தினுழி துழாய்வன்கிலைபார்—காந்தன்
றொலைவில்லிமங்கலத்தானுள்ளதார்வென்றி
தொலைவில்லிவானோர் துணை. (394)

இது வினையோடுபெயர்நிரனிறை. காந்தன் - அழகன். தொலைவில்லிமங்கலத்தான்-தொலைவில்லிமங்கலமென் னுந் திருப்பதியையுடைய வன். தோலாதார்வென்றிதொலைவில்லி - போர்க்குப் புறமிடாதசத்துருக்களது வென்றியைத்தொலைக்கப்பட்ட வில்லையுடையான். வானோர் துணை - வானோருயிர்க்குநற்றுணை யென்றவாறு. வானோர் - நித்திய சூரியர். (அச)

170. வினையோடுபெயரெதிர்கொளவருநிரனிறை

வினையோடுபெயரெதிர்விதிநிரனிறையே.

(எ-ன்) வினையோடுபெயரெதிர்நிரனிறையுணர்—ற்று.

விதிநிரனிறை—இலக்கணத்தால்விதிக்கப்பட்ட நிரனிறை. ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க.

ஊத்தானொடித்தானடந்தானிடந்தான்
பொடித்தானொருதுணிப்புள்வாய்—வடித்ததமிழ்ப்
பாவலன்பின்னோ தண்டம்பையரவிற்பல்லுயிர்க்குந்
காவலவன்றெண்ணாங்கண்ணான். (395)

இது வினையோடுபெயரெதிர்நிரனிறை துணிற் பொடித்தான். புள்வாய் இடந்தான்; பாவலன்பின் நடந்தான்; கோதண்டம் ஓடித்தான். பையரவில் ஈடித்தான் என வினையோடுபெயரெதிர்நிரனிறை காண்க

பொடித்தல் - தோன்றுதல். இடந்தது - பிளந்தது. ஒடித்தல் - முறித்தல். (அடு)

171. இருபெயர்க்கமைநாலெழுத்தைமுறைமாரிப்
பொழிப்புறப்பிசித்துப்புணர்த்துநிரைவகை
யெழுத்துநிரனிறையென்மனார்புலவர்.

செழுநெரி

(எ-ன்) இதுவும் அந் நிரனிறையலங்காரத்திற்கு எழுத்தாலாய
தோர் சிறப்பிலக்கண முணர்—ற்று.

(இ-ள்) செய்யுளாகத் திரண்டுபெயர்க்கு நிரம்பின நாலெழுத்தை
மாறாடி யொரோவொன் றிடையிட்டுப் பிரித்துக்கூட்டி நிரையுங் கூறுபாடு
புலவ ரெழுத்து நிரனிறையென்றுகூறுவ ரென்றவாறு.

மேவாருளிமுலைகண்ணன்பாரிளிர்விபதுண்
பூவார்வதனமொழிபொன்மகள்சேர்—தேவாதி
தேவேபிரமமெனத்தேர்மகிழ்மாறன்சிலம்பிற்
காவேயவட்கிடமாங்காண்.

(396)

இஃ தெழுத்துநிரனிறை. இதனுள் மேவாருளி என்றமொழிக்கண்
நின்ற நாலெழுத்தினை ஒரோவொன்றிடையிட்டு மேரு வாளி எனப்
பிரித்து, மேரு முலை; வாளி கண் எனக் கூட்டியும், விபதுண் என்ற
மொழிக்கண் நின்ற நாலெழுத்தை ஒரோவொன்றிடையிட்டு விது பண்:
வதனம் மொழி எனக் கூட்டியு நிரனிறையானவாறு காண்க. இவற்றுள்
உவமைமுதலிய அலங்காரங்கள்விரவினு மீண்டு நிரனிறையே நோக்க
மெனக் கொள்க. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயல்பிடங்
கூறல்.

(அசு) 10

172. முறைமுறைநிரைவதுமுறைநிரனிறையே.

முறைநிரனி

(எ-ன்) இதுவும் நிரனிறைக்கோர் சிறப்பிலக்கணங் கூறுத
லுதலிற்று.

(இ-ள்) பெயர் வினை யென்னு மிரண்டினையு மொருசெய்யுளாகத்
தொருமுறை முதலேகூறியவற்றான்முற்றது அவற்றைப் பயனிலை
முற்றறிப்பான் மறித்தும் பெயரும் வினையுமாகநிரைத்து முறைபெற
முடிப்பது முறைநிரனிறையா மென்றவாறு.

பொன்னினவாளர்க்கு நூற்று வரைக்காவைப்
பாருசிலையைக்கருங்கடலைப்பொன்னினீற

நன்மதற்காய்ச்சரர்க்காயைவருக்காய்க்காத
னப்பினைக்காய்ச்சானிக்காய்நடவைக்காக

மன்னுகிரல்வடிக்கணையால்வளையாற்புள்ளால்
வளங்கெழுதோள்வலியால்வானரங்களாலு

முன்னுடல்கிறிச்சிரங்கொய்தமரில்விழ்த்து
முதலொடுங்கிண்டிறுத்தடைத்தான்மோகூரானே. (397)

இது முறைநிரலிறை. இதனுள் அங்ஙனம் பெயரும், வினையு
மொவ்வொருபொருட்டொடர்ச்சிக்கண்ணே யொருமுறைவந்தவற்றோடு
மறித்து முறைமுறையாக வந்தமைகாண்க. இதன்பொருள் உரையிற்
கொள்ள. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (அள)

உயினை
நினை
x

173. இணைபெறவிடைநின்றிருவயிற்பெயரோடும்
புணர்தகைநிரலிறைபுகவிலொன்றுளதே.

(எ-ன்) இன்னு மவ் வலங்காரத்திற்கோ ரொழிபுகுறுதனுதலிற்று.

(இ-ள்) செய்யுளினிடைக்கண் இருமொழிபெறநின்று முன்னும்
பின்னுமாகிய வீரிடத்தும் பொருள்களுட னெடுத்துநிரைக்கும் இடை
யிணைநிரலிறையுங் கூறுமிடத் தொன்றுளதா மென்றவாறு.

அருண்மனையாளாயுவந்ததாழியான்கோடு

பொருதிரைப்பாற்றெள்ளமிர்திற்போந்த—திருவாங்கம்

பூம்பதுமக்கண்முகிழ்த்துப்புத்தேளிர்கைதொழமால்

பாம்பிணைவேல்வையும்பதி. (398)

இஃ திடையிணைநிரலிறை. இதனுள், இடைநின்ற திருவாங்க
மென்னுந் தொடர்மொழியைத் திரு அரங்கம் எனப் பகுத் திருமொழி
யாக்கி திரு ஆழியா னருளோடுங்கூடிய பாரியாயுவந்தது ; அரங்கம்
மால் பாம்பிணைமேலாய்ப் பள்ளிகொள்ளும்பதி யென முன்னும் பின்னும்
நிரலிறையாக்கி முடிக்க. அல்லது ஆழியாகையமால் பாரியாகவுவந்தது
திரு; புத்தேளிர் கைகளாற்றொழிப் பாம்பிணைமேல்வையும் பதி அரங்கம்

எனச் சேர்த்துக் கொண்டுக் கட்டெனினுமாம். கோடு - கரை. போந்தது தொன்றியது. ஆதலாற் பரமபதத்தினுந் திருப்பாற்பதவினுஞ் சேய் தாயவன் உலகத்துயிர்களீடேற அர்ச்சாவதாரமாகிச் சேவித்தற்கெளிதாய் அணித்தாய்க் கண்வளர்கின்றான்; அவனைச்சேவிப்பார்க் கிம்மைப் பபனாகிய அனைத்துச்செல்வமும், மறுமைப்பபனாகிய பேரின்பமும் பெறலாம்; சேவிப்பீராக வென்பதுபயன். திணை -துறை“நிறைநீர் நீர்வர் கேண்மை பிறைமதிப், பின்னீர் பேதையார் நட்பு” என்னுங் குறட்பாவு மிது. (அஅ)

174. உரையின்முதலீற்றுறும்பெயரோடுபெயர்
நிரைநிறையெதிர்பெறநிகழ்ந்தீரெடுமுதல்
புரைதீர்தாவிற்பூட்டுவதுமுள.

(எ-ன்) நிரைநிறையென்னும்பொருள்கோளலங்காரம் பூட்டு விட
பொருள்கோளோடு விரவுமாறுணர்—ற்று.

(இ-ள்) செய்யுளாகத்து விட்டுநீங்காத பெயரோடுபெயர் ரெதிர்தி
னிறையலங்காரமாகநடைபெற்றுச் செய்யுளீற்றுப்பெயரோடு செய்யுள
முதனின்றபெயரொழுவாயுடனெதிர்வனவாய் விற்பூட்டுப்பொருள்கோ
ளாவனவுமுள வென்றவாறு.

காவிசுமலங்கமழ்தளவஞ்செங்காந்த
ளாவியனையாயங்கத்தான்—பூவிற
பிரமணமுன் பெற்றபெருமான்வரைமான்
காமுறுவலானமுண்கண்.

(39)

இது பெயரோடுபெயரெதிர்திரைநிறை; எழுவாயு மீது மெதிர்வ
வாய்ப் பூட்டுவிற்பொருள்கோளாயிற்று. பகுதி-பாங்குக்கட்டம். துறை
இயல்பிடங்குறல். (அ)

உ-வது நிரைநிறை முற்றும்.

௨௧-வது பூட்டுவில்லங்காரம்.

—:(௨):—

175. செய்புனின்றுவாயெழுவாய்புணர்ந்து
மெய்யுறப்பொருணிவேளிக்கல்விற்பூட்டே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே விற்பூட்டலங்காரமுணர்-ற்று.

இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க.

வருமதற்குமுன்னேமதிட்குநகூருள்புக்
செருமகிழ்மாறற்கடிமையென்னுங்—கருமபிது
மற்றொப்பிலாதமதிப்புலவீர்பாசமுடன்
கொற்றப்பகடேறிக்கூற்று. (400)

இது விற்பூட்டி. இதனுள், கூற்றுவரு மதற்குமுன்னேயெனச்
செய்புனின்றுவாயெழுவாய்புணர்ந்து பொருணோக்குடைமைகாண்க.
திணை - பாடாண். துறை - வாயுறைவாழ்த்து.

மறவாதுகூறுமதிப்புலவீரென்றும்
பிறவாதபேறுபெறலாந்—துறவாளர்
தோய்ந்தமறையாதியந்தத்துதிப்பதற்கு
வாய்ந்தமுதற்றிருநாமம். (401)

இதுவுமது. துறவாளர் - மனத்தாற்றாப்பனவற்றைத் துறப்ப
தாட்சியுள்ளார். மறை யாதியந்தத்துதிப்பதற்குவாய்ந்த மு த ற் ற ி ரு
நாமம் அரியென்னுந்திருநாமம். நாமம் மறவாதுகூறுமெனப் புணர்க்க.
திணை , இதுவுமது. துறை - செவியறிவுறுஉ. (௯௦)

௨௧-வது பூட்டுவின் ழற்றும்.

௨௨-வது இறைச்சிப்பொருளலங்காரம்.

—:(௨):—

176. கருப்பொருள்களானுங்கட்டுரைபயின்ற
பொருட்புறத்தனவாயிறைச்சிப்பொருளணி.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே இறைச்சிப்பொருளலங்கார
முணர்-ற்று.

(இ-ள்) ஐந்துநிலத்தினும் அவ்வவநிலங்களிற் கருப்பொருளே தனக்குநிலைக்களனு மழகியவுரையோடும்பொருந்திப் பொருட்குப்புறத்த வாய்ப் பயன்றரும் இறைச்சிப்பொருளலங்கார மென்றவாறு.

ஏனலுமிறடியுமிடர்சிறிதின்ற

வான்வளஞ்சுரத்தலும்வயின்வயின்வனப்புற

விளைத்தவர்பலரொடுமிசைதிறத்தேவலின்

வளைத்தரிசுநாரிதற்கருமையவா

யொழிந்தபல்வளங்களுமோக்கினசெழுந்தேன்

வழிந்தொழுகியமகிழ்மாந்பினன்வரைவாழ்

சேயரிக்கருங்கட்டிருநதல்.

வாய்மையின்வழா அமன்மீ இயபைப்புனமே.

(402)

இதனுள் வாய்மையின்வழா அ மன் என்பதே கூறவேண்டும் பொருள். அதன்புறத்தே இங்ஙனம் வழா அ மன் மீ இயபைப்புனத் தும் ஏனல் முதலிய பலவளங்களும் அழுக்குமிக வா னுந் தன்வளனாகிய புனலைச் சுரந்துபொழிவதென்னென இறைச்சிப்பொருளணி தோன்றிய வாறு காண்க.

திருநதல் - அண்மைவிளி. வாய்மையின்வழாதோன் என்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. ஏனல் - செந்தினை. இறடி - கருந்தினை. வான்வளம் - மழை. சுரத்தல் - பெருகுதல். வயின்வயின் - இடந்தொறுமிடத்தொறும். விளைத்தவர் - விளைவித்தார். மிசை திறத்து - துய்த்தற்பொருட்டு. அரிசுநாரிதற்கருமையவாய் - அறுப்பவர் அறுத்துத்தோலைத்தற்கரிய தன்மையவாகி. ஏனையவளங்களும் - அனையோண்டுமொழிந்த பலவளங் களும். ஒக்கின - அவற்றோடும் பெருத்தன. வழா அமன் - வினையெதிர் மறுத்த வினைத்திரிசொல். பகுதி - வரைபொருட்பிரிதல். துறை தலைவனைத் தொழியியற்பழித்தல்.

அகத்திற்குரியவா மிறைச்சிப்பொருள்கோளெல்லா மிகுதியாய் வருவன தலைவன்கொடுமைகூறமிடத்தென வுணர்க. ஏனையுலப்பினஞ் சிறுபான்மைவரும். இப்பொருள்கோள் கருப்பொருளே தனக்குநிலைக் களனாவரு மென்பது இதற்கு முதனுல்கையத் ஒல்காப்புலமைத் தொல்காப்பியனும், பொருளியனுள் “இறைச்சி தானே பொருட்புறத் ததுவே” என்பதனுலங் கண்டுகொள்க.

கறையடிச்சிறுகட்களிநல்யானை
யறைபொருக்கெழுவெயிலழலுமிழதரிடை
யுருப்பமதாற்றாதுயங்கியபிடியி
னடிக்கீழடிக்கடியளிதகவிலாழியைப்
பிணர்ப்பிபுனழக்கையிற்பெய்துபெய்தாற்றி
யுடனமர்த்தொரீஇயவொண்குரமுடறுத்
திகந்தவர்தின்கவினிறந்துபாடெய்த
நெடுநாள்வையுநரல்லின்னே
செய்பொருண்முற்றுபுவருவர்
மைமருண்கணய்வருந்தனீயே.

(403)

இது, “அன்புறுதருநவிறைச்சியுட்கூட்டலும், வன்புறையாகும் வருந்தியபொழுதே” என்பதனு லிறைச்சிப்பொருண் முற்கூறியவற்றின் வேறுபடவருமென்கின்றது. என்னை? முன்னே நெஞ்சத்தன்புடையர், அதன்மேலுங் களிறு தன்பிடியின் கறையடிவெப்பத்தினை விலாழியைக் கையால்வாங்கி யடிக்கடி யிறைத் தாற்றி யுடன்கொண்டு சுரத்தினைக் கடக்கு மன்பிணையுடைத்தென்றனர்; அவர் அதனை யிப்பொழுதுங் காண்பார்கா னென்று அன்புறுத நுகருநிப் பிரிவாற்றாதவட்குத் தோழி வற்புறுத்தினவாற்றா னறிக.

கறையடி - உரல்போன்ற அடி. அறைபொருக்கெழ - பாறை தகடுதகடாகவெடித்துச்சிந்த. வெயிலழலுமிழதரிடை - ஆகித்தன் அழலைச்சொரியுங் கடத்தற்கரிதாய சுரத்துவழியில். உருப்பமதாற்றாதுயங்கியபிடியின் - வெப்பமானதற் காற்றாதுவருந்திய பிடியின். அடிக்கீழடிக்கடி யளிதக விலாழியை - அப்பிடியினடிக்கீழ்ப் பலகாலு மன்புமிக விலாழியை. பிணர்ப்பி புதைக்கையிற் பெய்துபெய் தாற்றி - சருச்சையுடைய துளைக்கையா லிறைத்து வெப்பத்தைநீக்கி, உடனமர்ந் தொரீஇய - உள்ளு முடலு மொன்றெனக் கலந்து கடந்த, ஒண்குர முடறுத்திகந்தவர் - ஒள்ளியசுரத்தினதுவழியைத்தொலைத்துக்கடந்த வர், நின்கவி னிறந்துபாடெய்த - நினதுமேனியினழகு மேனியை விட்டுப் புறம்போக, நெடுநாள்வையுநரல்லர் - நெடுநா ளங்குத் தங்குவா ரல்லர், இன்னே செய்பொருண்முற்றுபுவருவர் - இக்காலத்துத் தாம் ஈட்டுதற்குமேந்த நிதியீட்டுங்கருமமுற்றி வருவர், மைமருண்கணய்

காப்பியஇலக்கணம், ௭௧.
காபாலிகார்தியருளகம், ௧௮.
காமம் - விருப்பம், ௩௦௧.
காமமிக்கழிபடர்கிளவி, ௪௪௪, ௪௩௨.
கார்நாற்பது, ௭௩.
காரகஞாபகங்களுக் கோர் புறணடை,
௨௧௨.
காரகம், (ஒருதிருப்பதி) ௩௦௪
காரகம் - செய்விப்பது, ௨௧௨
காரகவேதவிற்றும் வ்ணைகடாதே
வதுக்கன்கடாதென்பது, ௨௧௪.
காரகவேதவிண்விரி, ௨௮௧, ௨௮௩.
காரகவேதவைப்பிரிதொருவகை
யான் வகுத்துணர்த்தல், ௨௧௪.
காரணகாரியம்ஒருங்குகீழேது, ௨௧௪.
காரணகாரியமயக்கம், ௧௪௧, ௧௪௪.
காரணகாரியவிலக்கு, ௩௩௨, ௩௩௩.
காரணங்கண்டுகாரியம்புலப்பட்டஞாப
கவேது, ௨௧௨.
காரணமாலையலங்காரம், ௩௨௩.
காரணவிலக்கு, ௩௩௨.
காரி ௧௩௩, ௧௮௪, ௨௪௩, ௨௪௩, ௨௪௩.
காரியங்கண்டுகாரணம்புலப்பட்டஞாப
கவேது, ௨௧௨.
காரியமாலையலங்காரம், ௩௨௧.
காரியமுத்தறகாரகவேது, ௨௧௪.
காரியவிலக்கு, ௩௩௨.
காலக்காரகவேது, ௨௮௧.
காலத்தன்மை, ௧௧௪.
காலநிலைக்கன்குத்தோன்றிய ஒட்டு,
௨௧௨.
காலமலைவமைதி, ௩௨௨.
காலமலை, ௩௧௪, ௩௧௮.
காலவதிசயம், ௨௧௪.
காலனம்பாடி, ௩௦௪.
காலியலிங்கத்திற்கும் பரிசுரத்திற்கும்
வேற்றமை, ௩௪௪, ௩௪௮.
காலியலிங்கம்அருமைத்தொனியுடைத்
தென்பது, ௨௪௮.
காலியலிங்கவுலங்காரம், ௧௪௩.
காலிரி, ௩௪, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௬, ௨௪௨,
௨௮௩, ௨௮௩, ௨௬௨, ௪௨௪, ௪௨௮,
௪௨௬, ௪௪௧, ௪௩௦, ௪௪௦, ௩௧௧.
காலிப்பிறவான்குஞ்செய்யுள்விரோ
தவலங்காரமாதிவழிபடு மென்பது,
௧௮௧, ௧௧௦.

காழ் - கொட்டை, ௧௮.
காழி, ௩௧௪.
கிரியைக்குக்கிரியையேர்டேவிரோதச்
சிலேடை, ௨௪௮.
கிரியைக்குக் குணத்தோடேவிரோதச்
சிலேடை, ௨௪௬.
கிரியைக்குப் பொருளோடேவிரோதச்
சிலேடை, ௨௪௬, ௨௩௦.
கிளவிமணிமாலை, ௧௪.
கிளவியேட்டல், ௭௩, ௧௪, ௧௨௧.
குடைமங்கலம், ௧௮௪.
குணக்குறைவிசேடம், ௨௮௪.
குணத்திற்குக்குணத்தோடேவிரோதச்
சிலேடை, ௨௩௦.
குணத்திற்குப் பொருளோடே விரோ
தச்சிலேடை, ௨௩௦, ௨௩௧.
குணதிரையும்குணதிரையும்குணத்திற்கு
திரையென்பது, ௨௪.
குணவதிசயத்திற்கும் தற்குணத்திற்கு
மேற்றமை, ௨௨௪.
குணவதிசயம், ௨௩௪, ௨௩௩.
குணவதிசயவுவமை, ௧௧௧.
குணவபதுதி, ௩௪௦.
குணவிலக்கு, ௩௩௨.
குணவேற்றமை, ௨௨௧.
குணவேற்றமையுருவக்கதை வடநா
லார் வெதிரேகவுருவகமென்பரென
பது, ௧௮௪.
குணவேற்றமையுருவகம், ௧௮௧.
குமரி, ௧.
குமுதம் - மகிழ்ச்சி, கலகம், ஆம்பல்,
௨௪௬, ௩௮௧.
குயம் - முலை, ௪௧௦.
குயிலுருமென்னும்முதற்குறிப்புடைய
செய்யுள் பாஞ்சாலச்சொல்லின்ப
மெனவும்புமென்பது, ௮௮.
குயிலொடுவெறுத்துக்கறல் ௪௦௪, ௨௧௦
குயின்மேல்வைத்துக்கறல், ௧௧௪.
குரல் - நிரிசை, ௩௪௧.
குரலினாலாழ்த்தல், ௧௮, ௨௧௨.
குருகாமான்மியக் கந்தமாதனச்சுருக்
கம், ௧௨௪.
குருகாமான்மியம், ௧௪, ௮௨, ௮௮, ௪௦௧,
௧௧௧, ௧௧௩, ௧௧௪, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௮,
௧௨௩, ௨௩௪, ௨௪௧, ௨௬௦, ௨௬௧,
௨௬௨, ௪௩௩, ௪௩௪, ௪௪௧, ௪௪௪.

வருத்தனீயே - ஆகையான் மைபெழுதவிரும்பிய மையுண்கண்ணாய் வருத்தாதிருப்பாயாக வென்றவாறு. பகுதி - இதுவுமது. . துறை வருத்தங்கண்டு தேரழிவற்புறுத்தல்.

நீடியவியன்சினைநிலாய்நறைவினைவுறு
பாடிமிழருவிப்பனிவரைநன்னாட
விட்டகல்வின்றாய்விழுமியோர்நுவலும்
கட்டுரைமதியாக்காவலன்போலவும்
பாகரையடங்காப்பகட்டுளம்போலவு
மோகமுற்றனையாய்முதுரைப்புமித்திய
வொருவழித்தணத்தலுடன்கொண்டேகலென்
றிருவழித்தாயிவிசைந்ததொன்றுள்ளாய்
வயல்வளஞ்சிறந்தமருங்குடைப்பொன்னியுட்
புயல்படிந்ததுபோற்பொறியாவனைத்துயி
லாங்கனைவழிபட்டவனருட்சிலக்காய்
வரம்பெறுநரினயாமனமகிழ்வெய்த
விரைவொடுமுயல்வையெல்விரைமென்
மரைமலர்மடந்தைநின்வயத்தினளாமே.

(404)

இது, “இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமா நுளவே, திறத்தியன் மருங்கிற் மெரியு மோர்க்கே” என்பதனால் எய்தியதிகந்தபடாமற் காத்தது; என்னை? கருப்பொருள் பிறிதோர்பொருட் குபகாரப்படும் பொருட்டாதலையன்றி யக்கருப்பொருடன் னுள்ளோதொன்றும் பொருளு முள. அஃ துள்ளுறையுவமமன் நிறைச்சியென் றராய்ந்துகொள்ளும் நல்லறிவுடையோர்க்கென்றார், இதனுள்ளு மவ்வாறே அரசியற்கமைந்த நீதியை விட்டுநீங்குதலின்றி யமைச்சியன்முற்றவு முணர்ந்தோர் காலமு மிடனுர் துணிந்துரைத்த வுறுதிக்கட்டுவையுறுதியென்றுட்கொள்ளாமன்னரைப்போலவும், பாகர்க்கடங்கா மதயானையினுள்ளம்போலவும் மயக்கமெய்தினையாய், முதியவுரையாக வுனதுணர்வுட்கொணுத்திய வொருவழித்தணத்த லுடன்கொண்டேகலென னிருமுறையுய்வருவன வற்று னுனதுபுத்திக் கொண் றிசைவதாக வுட்கொண்டொழுங்கு குறிப்புமில்லையாயினை; இனியாயினும் பொன்னியுள் அரங்கனைவழிபட்

டவனருட்கிலக்கித் தாஞ் சிந்தித்த வம்பெற்றாரைப்போல யாங்களு
மனமகிழ்வெய்த விரைவினோடும் வரைந்துகொள்வது முயல்வையேற்
ருமனமலர்மகனையனைபா னினக்குநீமைபாவனென்றமையா னிறைச்சி
பாயிற்று ; என்னை? வண்டுகளென்றவுவமை யெச்சமாகநின் றவை
தமக்குப் பின்னைக்குப் புசிப்பதாகவைத்த தேனின்வினைவையோர்ந்
தநிலத்துவாழ்வார் மால்பியற்றிக்கொண்டுபோமாறுபோல நீயும் மேல்
வரைந்துகொள்ளலாமென்றிருக்கு மிவனையும் முதிர்ச்சிகண் டயலவர்
பொன்னணிந்துகொடுபோவரென வுள்ளுறையுமவெய்திற்றே னும் ,
பின்னர்தின்றபொருளோ டுபையாமையி னிவ்வுவம முள்ளுறையுற்றுப்
பொருள்பயவா துவமையாகக்குறிக்கப்பட்ட அவ் வண்டுகளெஞ்சிறிப்பது
நோக்கமாக நீ யினி வரைந்துகோடல்வேண்டுமென்றுகூறுதலே கருத்
தாதலை பறிவித்ததால் இறைச்சிபாய் நாடவென்பதனுள் வேரோர்பொரு
டோன்றுவித்து நின்றதாதலின். “நீடிய வியன்சினை நி லா ய் ந றை
வினைவுறு, பாடியி முருகிப் பனிவரை நன்னாட” வென்றது பிற ரிவனைப்
பொன்னணிந்துகொடுபோவரென்னுந் துணையன்றி யுள்ளுறையுவமப்
பொருளை முற்றவுணர்த்தாமை யுணர்க “கன்றுதன் பயமுலை மாந்த
முன்றிற், நினைபிடி யுன்னும் பெருங்கண் டாட” வென்ற துறந்தோகைப்
பாட்டும், “வேங்கைதொலைத்த” வென்னுந் குறிஞ்சிக்கலியு மது பகுதி-
வரைவுமுடுக்கம். துறை - வரைவுகடாதல். (கக)

௨௨-வது இறைச்சிப்பொருண் முற்றம்.

பெருந்தொழி
பெருந்தொழி
பெருந்தொழி

௨௩-வது பொருண்மொழியலங்காரம்.

177. ஊதியமெய்ப்பொருளுணர்த்தல்பொருண்மொழியாம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறைபானே பொருண்மொழியென்னும் அலங்கார
முணர்—ந்து.

(இன்) ஆம்மலாயான வுண்மைப்பொருள் புலவனாற் செய்யு
ளிடத் துணர்த்தப்படுவதும் பொருண்மொழியென்னும் அலங்கார
முன்று சொல்லப்படுவதாமென்றவாறு.

இது தா அனுடயத்தனது நிறுத்த லென்பதாம், உம்மை செய்யுள் விகாரத்தாற் றொக்கது. அலங்காரமென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப் பட்டது.

இந்தவுடல்பெற்றிருக்கப்பெறபொழுதே
நந்திபுரவிண்ணகர்மலைச்—சுந்திப்பா
ரன்றறிவாமென்னுதறஞ்செய்வார்பேரின்பஞ்
சென்றறிவாரெஞ்சேதிடன்.

(405)

(இ-ள்) கெஞ்சமே! நால்வகைத்தோற்றத்துட் பெறுதற்கரிய ஆராவமித்தமாம் இந்த மானிடவுடலம்பெற்றதோடு மின்னிலுநிலையில் லாத இந்தபாக்கையிருக்கபெற்றபொழுதே நாம் இதுபொழுதினையமாக வின் இறக்குஞான் மசிந்திப்போமெனக்கருதாதே நந்திபுரத்திருமலைக் காலம்பெறச்சுந்திப்பாரும், அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்வாரும் இவ் வுலகத்தின்பமெய்துவதோடும் அவ்வுலகத்துப் பேரின்பமுமெய்துவ துண்மையாமென்றவாறு.

ஆதலால் நாமு மவைசெய்வதே நமக்குறுதியென்பது பயன். சுந்திப்பார், அறஞ்செய்வார், பேரின்பம் என்னும் மூன்றிடத்தும் உம்மை தொக்கனவாக விரிக்க, அறிவாரென்பது காண்பரென்பதாயிற்று. பொருள் என்பது ஓய்; “பொருளால் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு, மருளானு மாணப் பிறப்பு’ என்பதனாலறிக. திணை - வாகை. துறை - பொருளொடுபுகழல்.

(௯௨)

உரு-வது பொருண்மொழி முற்றும்.

உச-வது அநிகவலங்காரம்.

—❖❖❖❖❖—

178. ஆதாரத்தினுமாதேயம்பெருத்
தகலம்பெறுதடங்கியதெனலதிகம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே அதிகமென்னும் அலங்கார முணர்—ற்று.

இதன்பொருள் சூத்திரத்தானே விளங்கும்.
வசையிலாவிரசுதத்தினால்வயின்வயின்மைத்த
வசையிலாப்பனிலவகைக்குலமளவிடற்கீரிதார்

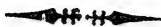
திசைகளெங்கணுஞ்சென்றிடம்பெறுதவாமதன
திசைகணின்றவன்செறிந்தடங்கியதெனலாமே.

(406)

இது அழகம். வசையிலாவிரசதம் - மாற்றிற்குறையாவெள்ளி
அசைவிலா - நடுக்கற்ற. இசைகள் - கிர்த்திகள். செறிந்தடங்கியது
மிகவுஞ்செறிந்தது. ஆதாரம் பூமியும் ஆகாயமும், ஆதேயம் - கிர்த்தி.
(குருகாமான்மியம்.) துறை - நகரவாழ்த்து. (கூட)

உச-வது அழகம் முற்றும்.

உரு-வது வகைமுதலிக்கலங்காரம்.

179. பொதுப்படவொருவகைமுதலடைபுணரா
தடுக்கலும்வகைமுதலடுக்கணியொணர்க்கரும்.

(என்) வைத்தமுறையானே வகைமுதலடுக்கணியுணர்ந்து.

(இ-ள்) நால்வகைத்தோற்றத்துட் பொதுப்பெயர்க்கட்டமான
முதற்பொருள்களை அடை சினை புணராத முதல்களை முதலாம்படி
புலவன் செய்யுண்முழுது மடுக்குவதும் வகைமுதலடுக்கணியா மென
வாறு.

வகைமுதலடுக்கென்பது பண்புத்தொகை. வகையாவன: -மரம்,
நிலங்கு, புள், மீன், ஊர்வன, மணி, பன், நூள், மக்கள், தேவர் எனக்
றப்பட்ட ஒரு பலவகைமுதலாம்.

மாவழுங்கடம்புன்பனசமுருதும்வடமுமாதவியுமாதனமும்

குரவமுமிலவுந்திலசமும்வினவுங்கொன்றையுஞ்செருந்திலங்குமிழு

மாககாவலுந்தான்றியுமீதவியுமாவகைமுதலாதமுமாம்

பிரமமேவமுஞ்சண்பகமும்வேழமுஞ்சம்பீரமுந்தழைந்துவொருசார். (407)

இது மரமெனப் பொதுப்படக்கிடந்தவகைமுதல்களை யடைசின
புணரா தெண்ணுமைப்பட அடுக்கினதாம். துறை - நகரவாழ்த்து.

இந்தன முகாரிஞ்ச்சரிபௌளிமலைமைசீராகம்வயிரவிதனூசா

கிரிவசந்தன்பழம்பஞ்சாக்கொல்லிமருளிந்தனஞ்சாதாரிசா

மந்தமல்லாரிபூந்துமுகாரியாரியவராடிக்கொல்லவராடிகை

வனமிராமக்கிரிகுறிஞ்சிகும்போதிபூவாளிசௌராட்டநாட்டை

செந்துருதியருமவதிதக்கேசிகௌடிகௌசிகமேகராக்குறிஞ்சி
செவ்வழிப்பாலைவிளரிப்பாலைசெம்பாலைசீகாமாஞ்சிகண்டி
யந்தாளிமலகரிநஞுத்தைகார்தாரமுரலளிசெறியும்வகுளமார்பு
னமலன்வருகனதண்டிகைவாழ்வினைக்காணவாயிரங்கண்வேண்டுமே. ()

இது, பண் இராகமெனப் பொதுப்பட்ட வகைமுதற்பொருள்களை
படைசினைகடாதடுக்கின வகைமுதலடுக்கு. பகுதி - பாடாண்சார்ந்த
பொதுவியல். துறை - பவனிவாழ்த்து. (௯௪)

௨௫-வது வகைமுதலடுக்கு முற்றும்.

௨௬-வது இணையெதுகையலங்காரம்.

—————:(—):—————

180. வாய்ந்தயாப்பினுள்வருமிணையெதுகை
பாய்ந்தவெதுகையணியெனத்தகுமே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே யிணையெதுகையலங்காரமுணர்-ற்று.

(இ-ள்) வெண்பா, ஆசிரியம், கவி, வஞ்சி, மருட்பா, பரிபாடல்,
ஏணப் பாவினமெனத் தோன்றப்பட்ட செய்யுளாகத்துப் பெருக வரும்
இணையெதுகைநடையினையும் எதுகையலங்காரமென்று கூறவுந்தகு
மென்றவாறு.

ள அடுக்கலுமென்னும் உம்மையைச் சிங்கநோக்
காக்நி யதற்குமேலே புதியனவாகக் கூறியவற்றிற்கும், இதுமுதலாக
முன்னர்ப் புதியனவாகப்புணர்த்தவற்றிற்கும், தகுமென்பதனை யாண்டு
மேற்றிக்கொள்க. ஆய்ந்தவெனவே யிதுவுந்தன்குறியிடுதலென்னுந்
தந்திரவுத்தியு ளடங்கும்.

கணையும்பிணையுங்கடுவும்வடுவு
மிணையொன்றியவிழியாரெய்தார்—துணைதனக்குத்
தானையெனுமாயன்றன்கா லுள்வேள்கணக்கும்
யானையிலக்காகுவேன்.

இஃ தீணையெதுகையலங்காரம். இதனுள் வேள்கணக்கும் என்ற தனால் ஒழிந்தபடைக்கு மிலக்காயது பெற்றதாம். திணை - ஆண்பாற் கூற்றுகைக்கிணை. துறை-புணர்ச்சிபெறுதழுங்கல்.

ஆய்ந்த வெதுகை பென்றதான் மூவசைச்சீர்முழுதொன் நினை பெதுகையலங்காரமுமுள.

துடியிடைபாடிபிடிபடையார் துணைமலையாமிணைமுலையா
ரடிபிடியாமடிபடியாவணந்தழிசாந்தகலத்தாய்
வடிபுரைமாண்கருநெடுங்கண்மடநல்லார்நாடுகிவிப்
படியிரத்தல்பழுதொன்றாற்பற்றெலெங்கைத்தலமே. (410)

இது மூவசைச்சீர்முழுதொன்றிணையெதுகையலங்காரம். துணை மலையாமிணைமுலையாரடிபிடியாவென்பது உபயமலையோலு முபயமுலையை யுடையாராம் பரத்தையார்பாதத்தை நீ பிடித்தென்க. மடிபடியாவென்பது இடக்கர். அணைந்தழிசாந்தகலத்தாய் என்பது அதன்பின்னர் அவர் களைத் தழுவுதலாலுழிந்த சந்தனத்தையுடையமார்ப வென்க. இப்படி யிரத்தலென்பது இவ்வணநின்று நீ பெய்முடன் குறையிரத்தலென்ப தாம். பற்றெல் என்பது அல்லீற்றுவிடங்கோள்வினைச்சொல்; அல் லெனென கூறுதிரிந்ததாம். பகுதி-பரத்தையிற்பிரிதல். துறை-பள்ளி யிடத்துடல்.

குயில்போன்மொழியும்அயில்போல்விழியுங்
கொடிபோலிடையும்பிடிபோனடையும்
பயில்வோராவிற்பயில்வோர்மயிலைப்
பதியார்முகமாமதியார்முலைதான்
மயில்போலியலாள். பயலாதியும்
மதியும்பதியஞ்சடையார்விடையா
ரெயில்போர்பொருநாள்வளைவார்கிலையே
பெழில்வாணுதலுப்புதலுஞ்சிலையே. (411)

இதனுள் நாலசைச்சீர்முழுதொன்றியது உங் காண்க துறை- இயல்பிடங்குறல். (திருப்பதிக்கலம்பகம்) (கூரு)

உகை-வது இணையெதுகை முற்றும்.

உள-வது விரோதவலங்காரம்.

—(௨)—

181. சொற்பொருண்முரணத்தொடுப்பதவிரோதம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே விரோதமென்னும் அலங்கார முணர்—ற்று.

(இ-ள்) சொல்லினாலும் பொருளினாலும் மாறுபாடுதோன்றப் புணர்ப்பது விரோதமென்னும் அலங்காரமாமென்றவாறு. (௯௬)

182. “அதுவே,

சொல்லும்பொருளுமொருமையிற்பன்மையிற் |

றம்மின்முரணஞ்சொல்பொருளாண்காய்ச்

சொல்லும்பொருளுஞ்சொல்லொடும்பொருளொடு

மொல்லுபுமுரணவினோரைந்தாகும்.

வினோ

வை

(எ-ன்) இதுவும் அவ்விரோதத்தினை ழீரித்துணர்—ற்று.

(இ-ள்) அச் சொல்லப்பட்ட விரோதமென்னுமது, சொல்லொடும் பொருளொடு மொருமையிலும் பன்மையிலுந் தம்மிற்று மாறுகொள்ளு மொழுக்க மொருநான்காயும் அவ்விரண்டுஞ் சொல்லொடுபொருளும் பொருளொடுசொல்லும் விரிப் பொருந்துபு மாறுகொள்வதொடு மைந் தாகு மென்றவாறு.

மெய்யுரைப்பாரென்பதபொய்மெல்லியலாளின்றமைபும்

பொய்யுரைப்பாரென்றுபுகலுமே—பையாவி

லாடுந்திருமாலாங்கத்தேதேர்வலவா

வோடும்புயனமுந்துறின்.

(412)

இது சொல்லுஞ் சொல்லும் முரணியது. மெய் பொய்யென்பது பொருளின்றிச் சொல்லு முரணினமையானென்றறிக. “செவ்வி வாய்த்த செம்பாட் டூத்து, வெள்ளைவெண்மதி” பென்பது மிது. அடிமுரண் பகுதி - பொருட்பிரிதல். துறை - பாகடுகொடுக.மல்.

செம்மையெனவெண்மையொராதித்திடனழிந்தோர்

தம்மையோர்நட்பாகச்சார்வரோ—வெம்மையோ

ராளாயுவந்தானாகத்துளையிழுபாய்

வாளாதென்னைபுகைத்தவாறு.

(413)

இது பொருளும் பொருளும் முரணியது. என்னை? செம்மையோ ரெனவும், வெண்மையோரெனவு மிரண்டுயர்திணைப்பொருளுளவாய்த் தம்மின் முரணியதா லெனக்கொள்க. செம்மையோர் - அறிவுடையோர். வெண்மையோர்-அறிவிலாதோர். ஆளாயுவந்தான்-அடிமையாக ஆளு தற்கு விரும்பினான். வாளாது - பேசாது. என்கண்புதைத்தவாறு - புறம்புல்கி எனது கண்களைப் புதைத்தபடி யாதுதா னென்றவாறு. பகுதி-பாதத்தையிற்பிரிதல் துறை - ினைவறிகண்புதை. இஃகோரள ிக்கண் ணினைமுரணியிற்று. இவையிரண்டு மொருமை.

வெந்தமுலைத்தண்ணீர்மையமதகுமெனசாந்ததனமுற

சந்ததமும்பூசுவதென்றையன்மீர்—பைந்துளபக்

கொத்தணிந்ததாரமுக்கடாநாட்கண்பனிநீர்

முத்தணிந்தபொற்பூண்முலைக்கு.

(414)

இது சொல்லும் பொருளுஞ் சொற்களோடு முரணின. என்னை? வெம்மை - வெப்பம். தனியேபொருளின் றிச் சொல். தழல் பொருள், ஆதலால் அவை சொல்லும் பொருளுமாம் தண்ணீர்மை: தண்மை- குளிர்மை. நீர்மை - நன்மை. இரண்டுந் தனியே பொருளின்மையாற் சொல்லாயிற்று. மேதகுமெனசாந்து-பெருமைபொருந்தியவெண் சாந்து. கண்பனிநீர்முத்து - கண்கள்சொரியாநின்ற தண்ணீராகிய முத்து. திணை - பெண்பாற்குற்றுக்கைக்கிளை. துறை - மெலிவொடு கூறல்.

கண்காலருவிகொடுங்கைம்மெல்லிமுந்தொழுகும்

பெண்காதனீக்கலார்பேதைமீர்—மண்காவல்

பூண்டவாரமுன்னம்பொருகணையாற்றேயியைமீட்

டாண்டவாரம்பொருளாளர்.

(415)

இது பொருளுஞ் சொல்லும் பொருளோடு முரணின; என்னை? ின் பொருள்; காலென்ப துறுப்பன்றி, உருமருவியெனத் தனிநிற்கும் பொருளின்றிப் புனவினது கிரியையாதலாற் சொல். கொடுங்கை பொரு ளாதலானென்றிக. திணை - பெண்பாற்குற்றுக்கைக்கிளை. துறை- கண்கைசொர்தல்.

கருவிடமும்வெண்மருந்துங்கைக்கொண்டகண்ணம்
பிடுபுருவவிற்கீழிலகூர்—திருமகட்டுக்குக்
கற்றாபுகழ்மாறன்கார்வரைமேற்கோங்கரும்பு
முற்றதபொர்த்பூண்முலை.

(416)

இதனுள், சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லோடும் பொருளோடும் முரணின. என்னை? கருவிடம்: கருமை சொல்; விடம் பொருள். வெண்மருந்து: வெண்மை சொல்; மருந்து பொருள் ஆதலால் அறிக. இதனுள், கைக்கொண்ட கண்ணம்பென்பனவும் அம்பு வில் என்பனவும் முரண். துறை - இயல்பிடங்கூறல்.

தம்மின்முரணுஞ் சால்பென்றதனால் இணைமுரண்முதலாகிய ஏழு விகற்பமும் ஒரு செய்யுளாகத்துவரும் விரோதவலங்காரமும் உள. அவை வருமாறு:—

அறிவிலநுண்டவுள்ளா னுமவரளவினி
லருவமொடொளிர் திருவுருவம துடையனை
பெளியனைபடியவர்க்கேனையோர்க்கரியனைக்
கனவினுநன வினுமறி துயிற்கண்ணும்
வெண்சங்காழிசெம்மணிப்பொன்முடி
காலையுமாலையுங்கண்டுநன்பகவினு
மின்புறத்துன்பமற்றிம்பொடும்பர்
நறவார்மலர்மகனாதனை
மறவாதவர்பதம்வழுத்துமென்னாவே.

(417)

இதனுள் இணைமுரண்முதலாகிய ஏழுவிகற்பமும் முறையே வந்த வாறு காண்க. முரணாவது விரோதம். உலகத்துட் பொருளெல்லாம் காட்சிப்பொருளும் கருத்துப்பொருளுமாமெனினும் சுண்டுக் கருத்துப் பொருள் சொல்லாயிற்று. இதனுள் அறிவிலர் உணர்வுளர்-பொருளும் பொருளும், அருவமொருவம்-சொல்லொடுபொருள், ஒழிந்தனவும் மொழியினும் பொருளினும் முரணினவாறு சுண்டுகொள்ள, திணை-பாடாண். துறை-பழிச்சினர்ப்பாவல்.

(கன)

உளவது விரோதத்திழந்தும்.

உஅ-வது உபாயவலங்காரம்.

183. ஒருபயன்கோடற்குறுபொருட்டெனலா
மொள்ளியசூழ்ச்சியுணர்த்து தலுபாயம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே உபாயமென்னும் அலங்காரம்
உணர்—ற்று.

(இ-ள்) யாதாயினும் ஒருதியங்கோடற்கு மிக்ககாரணமென்ற
கூறப்படுவதாம் முக்கியமானதொருசூழ்ச்சியையுணர்த்துதல் உபாய
மென்னும் அலங்காரமாம் என்றவாறு. சூழ்ச்சி—உணர்வோடுசொல்
புண்டானவறுதியறிவாம்.

சூடிக்கழித்த துளபச்சருகெனினு
நாடித்தீருகதிருநாகைபா—யூடிப்
புலவாததற்குநினைதருட்கும்பொற்றோன்
கலவாதவெற்குநலங்காண்.

(418)

இஃ துபாயம்.

(இ-ள்) நாகையின்கண்வாழும் மாதவனே! நினதுமார்பத்தைத
தோய்வதற்கு விரும்பியவேட்கையுடைய எனக்குத் திருமகள் விட்டு
நீங்காததிருமார்பத்து அணைவதற்குக்கடாதாயினும், அத்திருமார்பிற்
சூடிக்கழித்த துளபாலிகைச்சருகையாகிலும் நினது திருவுள்ள
குறிப்பாற்றுக; அங்ஙனம் திருவுள்ளக்கருணைபால் உட்கொண்டு
தருதல், பெரியபிராட்டி நின்னுடனையூடிபதன்மேலும் புலவாத ந
னெய்ததற்கும் உபாயமாம்; நினது திருவருணலனெய்ததற்கு
உபாயமாம்; நினது திருப்புபத்தினை ஆவிக்கனஞ்செய்யாத எனக்
கண்ணெய்ததற்கும் உபாயமாம் என்றவாறு.

நனமென்பது ஆகுபெயர். அதனை எங்கும் ஏற்றுக. தினை
பெண்பாற்குற்றுக்கைக்கிளை. துறை-தாமம்பெறுது தளர்வுற்றுநாத்ந்

மங்கலம்பையாயோவ்வுருகனிதேவன்சிலைபாங்
கொழ்வுரும்பைநின்பிணக்கைகொண்டுநின்று—தின்பைபெனி
விக்கரும்பிண்மொகமும்பொய்தையுபாயமுணர்
கக்கரும்பாற்றுகழுமின்னம்.

(419)

இதுவும் உபாயம்.

௩. விஷயஞ்சிகைமுதலியவற்றின் அகராதி.

குருகூர், இக, கக, கஉச, ககச, கசஅ,
ககிச, ககிசு, ககக, கக0, ௨00, ௨௧௩,
௨௩௩, ௨௪௧, ௨௫௮, ௨௫௯, ௨௬0,
௨௭0, ௨௮௭, ௨௯௭, ௩௨௪, ௩௨௫,
௩௫0, ௩௬௧, ௩௭௧, ௩௮௧, ௩௮௪,
௩௮௫, ௪௩௨, ௪௪௪, ௪௫௮, ௪௭0,
௪௭௧, ௪௮௫, ௪௯௯.
குருகூர்பொருளைநதியின் வடபாலிருந்
ததென்பத (முன்பிருந்தபடி). ௨௧௬.
குருகூர் பொருளைநதியின் தென்பாறு
ன்னதென்பத (பின்புன்னபடி). ௨௧௬.
குழகு - அழகு, ௪.
குழல்வருணை, ௮௨.
குணச்செய்யுளின் கூறுபாடு, ௬௧.
குற்றம் பத்து, ௬.
குற்றமானகபாவத்தைக்கூறுவதும்
தன்மையாமெனினும் அது அலங்
காரத்தின்பாற்படாதென்பது, ௧௪0.
குறிப்பறிதல், ௨௨௨, ௩௧௩, ௪௪௧.
குறிப்பால்வந்தபொதுநீங்குவமை கடுக
குறிப்பு (பிரகாரவலங்காரத்தினுள்) ௬௪௬
குறிப்புணர்ந்தல், ௧௪0.
குறிப்புலமை, ௨௪, ௨௪, ௩0, ௩௧,
௩௨, ௫௧.
குறிப்புவிபாவனையின்கூறுபாடு, ௩௨0,
௩௨௧.
குறிவழிச்சென்றபாவங்கன் நிலைவினை
வியத்தல், ௫௧௧.
குறிவழிச்சென்றபாவங்கன் நிலைவியக்
காண்டல், ௨௫௨.
குறத்தொகை, ௭௬.
குறையப்பித்தல், ௩௧௫, ௩௧௬, ௪௪௧.
குறையுற்றதீற்றல், ௪௪௧.
குறையுற்றதுணிதல், ௮௮, ௪௪௭.
குறையுறவுணர்ந்தல், ௨௬௪, ௩௧௪, ௪௪௧.
குறையுலமையிலக்கணம், ௨௨௪.
குறையுலமையை வடதுவார் உறுத்த
வுலம்பென்பொன்பது, ௧௨௫.
கூடசுதர்த்தம், ௪௧௧, ௪௧௨.
கூடல், ௨0௭, ௩௪௩, ௪௨0.
கூடாவகையிற் கூறுதல், ௩௧௧.
கூடுமியற்றை, ௩௧௧.
கூர் - உண்டான, ௧௧௩.
கூற்றினுள்மாதும் முன்னிலக்கினு
ம் குறிப்பினுள்மாதும் முன்னிலக்
கே நிறத்தென்பது, ௩௨௨.

கூற்றங்குறிப்பும் விவியபரிசாம், ௩௫0
கைம்மாறு - உபகாரங்கொண்டு உபகா
ராஞ்செய்கை, ௪௧௬.
கையறல்விலக்கு, ௩௩௮.
கைவறியர்-பொருளில்லாதார், ௩௪௧.
கேட்கை - ஆடு, ௨௮௪.
கொட்டியது - அப்பியது, ௨௫௧.
கொடுப்போர்ப்பழிச்சல், ௨௨௧.
கொடுப்போர்த்தித் கொடார்ப்பழித்
தல், ௩௧0.
கொடைபற்றியபெருமிதம், ௩0௭
கொடைமிகுதி, ௩௧0.
கொண்டல்-மேகம், கீழ்காற்று, ௪௩௮.
கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோன், ௪0௧.
௪0௬, ௪௧௨, ௪௨௫, ௪௩௧, ௪௩௪,
௪௪௨, ௪௪௮.
கொம்பர் - பூங்கொம்புகன், ௪௬0
கொல்லிப்பாவை, ௧௫௭, ௩௧௧.
கொழுங்குழம்பு - கொதித்தொழுங்கு
குழம்பு, ௨௫௧.
கேள் - கண், பகை, ௩௮௪, ௪௪௬.
கோடண்மரபு, ௩௩
கோடு - கரை, ௨௧௬.
கோமான் - பூரிதேவி, ௪௩௧.
கோமூத்திரி, ௪௧௨, ௪௧௩.
கோயில் - திருவரங்கம், ௨௩௪.
கோலம் - பன்றி, அழகு, ௨௫௬.
கோலாகலம் - அழகு, ௩௨௭.
கோழி - உறையூர், ௩௮௪.
கௌடகார்த்தம், ௧0௩.
கௌடச்சமனிலை, ௧௪.
கௌடச்சொல்லின்பம், ௮௭.
கௌடத்தெளிவு, ௮௧.
கௌடபாகம், ௮௧, ௮௨.
கௌடபாகம் பாருபமொறு, ௭௧.
கௌடபாஞ்சாலபாடிக்கன் குணவலம்
காமேற்குக் கூறுபாடு, ௮௬.
கௌடவலி, ௧0௪, ௧0௨.
கௌடவிண்ணிசை, ௧௫
கௌடவுதாரம், ௧௮, ௧௧.
கத்தாபெரிதல், ௪௧௭-௪௮௨.
கத்தாபெரிதல் மூன்றாவகைப்படுமென்
பது, ௪௧௭.
கத்தாம் - நேரினதுருள், ௪௧௭.
கத்தச்செய்யுள், ௨௧.
கத்தகிதி, ௩௪௪

-(இ-ள்) காம்பனாருத்தமன்வாகனமாகவருதளிமே! நீ இவனைக் கொண் லொவரும்பவனிகண் டுவன்மார்பத்தைவிரும்பினஇவனை எய்வ தற்குக் காமன்கைச்சிலையான கரும்பை உனது பனைபோன்ற கைவினாற் பற்றி முன்னின்றுதின்பைபெனில் இக் கரும்புபோன்ற மொழியினைக் யுடையாள்மையவன் தீரும், உனதுபசியுந் தீரும், ஆதலால்-இருதலைக்கும் இதுபோற் றெள்ளியகுழ்ச்சி பிறிதில்லை யென்றவாறு.

ஏகாரம் பிசிரிலையாதலாற் பிறிதுபாயில்லையென்பதாயிற்று. இணை-பெண்பாற்பெருந்திணை. துறை-பவனிகண்டமுங்கிய பைந்தொடி தோழி இவளுயிர்தருகென ஏற்றம்வேண்டல். (உஅ)

உஅ-வது உபாயம் முற்றும்.

உச-வது விசேடவலங்காரம்.

184. சாதிருணந்தொழில்பொருளிடமுறுப்பென்
ரோதியவிருமுன்றி னுமுறுகுறைபட
லெதுவினதற்க்கதற்கிசைமெம்பாட்டா
னீதிகொள்புலவாநிகழ்த்த தல்விசேடம்.

விசேட
சிவந்தக
வகை
6

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே விசேடமென்னும் அலங்காரம் உணர்—ற்று.

(இ-ள்) சாதியும் குணனும் தொழிலும் பொருளும் இடனும் உறுப்பும் என்னும் ஆறிலும் மிக்க குறையுண்டாதல்காரணமாக அதற் கதற்கிசைமெம்பாட்டானே இலக்கணநீதியுட்கொள்புலவர் கூறுவது விசேடமாம் என்றவாறு.

கொச்சைப்பொதுவர்குலச்சிறுவன்கிற்றடியீ
திச்சைப்பொர்த்தணிட்டமலர்—நிச்சயமாய்
முன்னுண்முடிக்கொண்டான் முக்கட்டவுளா
மென்னுமுரைப்பேமிதற்கு.

சதிக்குறைவிக்

இது சாதிக்குறைவிசேடம். கொச்சை-ஆடு. நிச்சயம்-உண்மை. முடி-சுடும்புடம். இதற்கு-இப்பெருமைக்கு. என்னுமுரைப்பேம்-பாம் பாதுரைப்பேம்; என்பது ஆச்சரியம். துறை-கடவுள்வாழ்த்து.

2.
குணக்குறை
வசீசம்

வண்ணமகிழ்மாறன்வாய்மலர்ந்தநாண்மூரல்
வெண்ணிலவுசற்றேவிசியாமுன்—கண்ணகன்
தானமளவும்விசிந்தனவேதத்துவமேய்ஞ்
ஞானமெனும்வெண்ணிலா.

(421)

இது குணக்குறைவிசேடம். மூரல்வெண்ணிலவு - திருமுத்தின் வெண்மை. கண்ணகன் தானம் - பரம்பதம். திணை - வாகை. துறை - சாப்புமுல்லை.

3
திருநாண்
குறை
வசீசம்

கில்லைத்திருச்சித்திரகூடத்தான்நிருக்கை
வில்லைக்குனித்தருநாண்வீக்காமுன்—பல்பெரும்போர்
நாக்கினாரென்னுஞ்சலநிருநர்மெய்புறநாண்
வீக்கினுன்றென்றிசைவாழ்வெந்து.

(422)

இது தொழிற்துறைவிசேடம். குனித்து-குனிக்க. அருநாண்-அருதவில்லாதவிறசாரி. வீக்காமுன்-கட்டாதமுன். சலநிருநர்-நீய நெழிப்பயுடைய அரசு. தென்றிசைவாழ்வெந்து - இயமன். திணை-புலவகை. துறை - வில்வென்றி. பேராண்முல்லையுமாம்.

பெருகுறை
வசீசம்

உள்ளபடியேயுழக்கென்னுந்தண்டிலத்தால்
வெள்ளமெனவேவிருந்துறினு—நள்ளாணத்
தாவிதானன்புற்றமுதமைத்தானாவருக்குந்
தேவியாஞ்செல்வத்திரு.

(423)

இது பொருட்துறைவிசேடம். தண்டிலம் - அரிசி. வெள்ளம்-வெள்ளம் என்னும் இலக்கம். நள்ளாணம்-நடுக்காடு. அமுதமைத்தல்-அசனம்நிறைத்தல். திணை-பொதுவியல். துறை-இல்லாண்முல்லை.

5.
பெருகுறை
வசீசம்

ஆலந்தனநாட்குமொருபுனிதப்
பாண்பசித்தரிதுபண்டிக்கை—மேலைநாட்
பல்லவிரமாகப்பாரித்தபோண்ட
மெல்லாமடக்கிறெனும்.

(424)

இஃ திடக்குறைவிசேடம். புனிதப்பாலன் - அநிதூத்தன்.
பாரித்தது - பாத்தினது. பேரண்டம் - அளவிறந்த அண்டம்; “பெரிய
யோனிகள் பிழைத்திவண் மானிடம் பெறலே” என்பதனால் அறிக.
எனும் - என்ற புராணங்கள்கூறும். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

காமஞ்சிராமங்கணக்கிளறாரும்

வரமும்வரம்பின்றாக்கர்—சாராமன்

ரூன்மாரிடனிருகைசானகியைநீங்குதளர்

வானாகவும்வென்றனன்.

6.
தொப்புடிநெல்லி

(425)

இஃ துறப்புக்குறைவிசேடம். கணக்கின்று - எண்ணிற்றதன்.
அரக்கர் - மூலபலப்படை. தளர்வான் - தளர்ச்சியையுடையான். ஆகவும்
வென்றனன் இத்தனையெல்லாம் உறப்புக்குறைவுண்டாயிருக்கவும்
வென்றான்! என்ன ஆச்சரியமோ என்பதாம். முன்னுள்ள இடக்குறை
விசேடத்திற்கும் இஃ தென்ன அகடிதகெடிதசாமர்த்தியகுணமோ எனக்
கூட்டுக. திணை - வாகை. துறை - பேராண்முல்லை. (கக)

உசுவது விசேடம் முற்றும்.

௩௦-வது சமாயிதவலங்காரம்.

—❖❖❖❖❖❖❖—

185. ஒருவினைமுயன்றதனாலுறுபயனைமற்

றொருவினைதரவுறுவதுவேசமாயிதம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே சமாயிதமென்னும் அலங்காரம்
உணர்—ற்று

(இ-ள்) முதலே ஒருவர் ஒருவினையை முயல் அதனொன்றுக்குக்
காரியத்தைப் பிறிதொன்றன்வினைதர அதுகாரணமாக அக்காரியத்தை
பெய்துவது சமாயிதம் என்னும் அலங்காரமாம் என்றவாறு.

ஊடினாடிபிணுள்ளத்துவகையெழு
வாடினாள்வண்டர் தான்வாடையினால்—வீடியதாற்
காதலன்பொன்னாகங்கலந்தாளாருள்கலப்ப
மாதவன்றன்மோகர்மயில்.

(426)

இது சமாயிதம். இதன்பொருள் வெளிப்படை கூற்றான்விளங்
பகுதி - பாதையிற்பிரிதல். துறை - துறைகூறல். (400)

ஈ0-வது சமாயிதம் முற்றும்.

கூக-வது ஏதுவலங்காரம்.

—:0:—

186. | ஏதுவென்பதிதனினி஁தாயதென்
| ரேதுவதாமெனவுரைத்தனர்புலவர்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே ஏதுவென்னும் அலங்காரம்
உணர்—ற்று.

(இ-ள்) ஏதுவென்றகூறப்படுவது இப்பொருட்டிறத்தினான்
இதனிடத் தி஁துண்டாயதென்றுகூறப்படுவதாமென்றுகறினர் அறி
குதுவுடையோ ரென்றவாறு. (40க)

எக
உ.

187. அதவே,
காரகஞாபகமெனயிருகாட்சிய.

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தின்கூறுபாடுணர்—ற்று.

(இ-ள்) அச் சொல்லப்பட்ட ஏதுவெனத் தொகையானென்றாய்
நின்றவது காரகவேது ஞாபகவேது என இருவகைப்படுமென்ற
வாறு. (40உ)

188. அவற்றள்,

காரக
குதுவின்கி
6

முதலதுமுதல்வனுக்குநியுங்குமமும்
காலமுபிடனுங்கண்ணியகெறித்தாய்ப்
பொக்கறபொருளொழிபுகளிருமுன்றினு
மாக்கமுமழிவுமென்றமந்தருவிரித்தே.

(எ-ன்) இஃ தவ் விருவகையினுட் காரகவேதுவின்கிரித்தொகையுணர் - ற்று.

(இ-ள்) அக் காரக ஞாபக பிரண்டனுள் முதலேவந்த காரகவேது, முதல்வன்முதலாக இடமீறாகக்கூறப்பெறும் ஐந்தினோடுங்கருதப்பட்ட மார்க்கத்தையுடைத்தாகியும் குற்றமற்ற பொருளோடுங்கூடி யாறுமார்க்கத்தினு மா க் க மும் அழிவுமென்றுபொருந்தும் விரியையுடைத்தா மென்றவாறு.

(௧௦௬)

189 ஏவன்முதல்வனியற்றுதன்முதல்வனென் றுவயின்வருமுதல்வனுமிரண்டாகும்.

கிருத்தி
2.

(எ-ன்) இஃ தவ்வரெனுள் மு த லே வ ந் த முதல்வன்குறுபா ணை—ற்று.

(இ-ள்) அக் காரகவேதுவின்கண்வரும் முதல்வனும் ஏவன்முதல் வன் இயற்றுதன்முதல்வனென விருவராவரென்றவாறு.

முதல்வன் என்பவன் கருத்தா. முதல்வனுமென்றவுய்மைபாற் கருவியும் முதற்கருவியும் துணைக்கருவியுமென இரண்டாம். கருவி || யென்பது காரணம். இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுள் வருமாறு:— 1

சீதானேகாதனெனத்தேர்ந்துலவாப்பொன்னுலகை
யாதாவற்றன் னுலகென்றக்கினுன்—மாதா
யெங்கண்மாறன்கருகரெம்பிரானின்னருள்கூர்
தங்கண்ஞாலத்துதித்தேயன்று.

கிருத்தி
9

(427)

இது கருத்தாகாரகவேது. திணை-பாடான். துறை-பழிச்சினர்ப் பாவல்.

கிருவித்

பல்வகைக்கைச்சானகிதோள்பைம்பொற்றடக்கையால்
வில்வகைத் துமெனினிமேயினுன்—சொல்வகையா
மெய்ம்மாதவர்சொரிமேயவிண்ணகர்வாழ்
பெம்மானிமைபொர்பிரான்.

(428)

இது கருவிகாரகவேது. சொல்வகையாமெய்ம்மாதவர்-உரைதரு வுண்மையுடையமாதவர். கருவி-தடக்கை. இது முதற்கருவி. விலும்

நானும் முதலியன துணைக்கருதி. திணை - வாகை. துறை - வில்வென்றி.

3. இவையிரண்டும் செய்வதன்றொழிலாக்கம்.

சிவமொழி ஆழியுடையான்பொன்னாழிகொடுத்தேவ
சிவமொழி வாழிகடந்தன்றலனும்—ஆழி
பளித்தலிற் கைக்கொண்டனைத்தவாகம்போன்றவி
தளிர்ந்ததுவேசானகிக்குத்தான.

(429)

இது கருமக்காரகவேது. திணை - பாடாண்சார்ந்தபொதுவியல்
துறை கலன்கண்டுகளித்தல். கருமம் - திருவடி திருவாழியைக்
கொடுத்தலாற் பிராட்டி திருக்கைகொண்டனைத்தல். இதுவும் ஆக்கம்.

பேற்றிப்படைத்தபொருண்மாரனன்பரையே
பேற்றிப்புறத்தபொருளிரண்டும்—வேற்றுமையாய்க்
கொள்ளாதெமையுமுடன்கொள்கென்றெதிர்த்தவென
விள்ளாவிழிநீர்மிகும்.

(430)

இதுவுமது. புறத்தபொருளிரண்டும் என்பன அறனும் இன்ப
மும். கொள்கென் றெதிர்த்தவென விள்ளாவென்பது எம்மையுந் கைக்
கொள்வாபாக எனப் படைத்தபொருளையுடைய காரிமாற்பிரானன்பரை
முயற்சியின்றி யெதிர்கொண்டன என பான் வாய்திறப்ப அக்காலத்து
என்று. விழிநீர்மிகும் - தன்பக்கண்ணீர் மிகாநின்ற வென்றவாறு.
இதனும், கருமம் வாய்திறப்ப என்றது. இது அழிவு. இவையிரண்டும்
செய்சிப்பதன்றொழில். பகுதி-பொருள்வயிற்றிரிதல். துறை-வாட்டங்
கறல். தலைவன்கூற்று

தோலாதமாவலிபாற்றொல்லுலகமுன்றுமிரு
காலாலனந்துமுனங்கைக்கொண்டான்—மேலாய
வத்தியூர்நின்றானடிபார் தமக்கழிபா
முத்தியூர்சாட்டுமுதல்.

(431)

இதுவும் கருவிக்காரகவேது. இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க.
அள்வாழ்த்து.

பெர்நிவழிபெதார்க்கும்புலிநந்தவித்த
வந்திழிபாபாகமதன—பெரிநிலை

ராதன் றயிலாயமர்ந்தானடிசேர்தன்
மாறன்றனக்கேவரும்.

(432)

இதுவும் கருமக்காரகவேது. ஆறன் றயிலாயமர்ந்தான் என்பது ஆலமரத்தைத். தான் றயில்கொள்ளுந் திருவனந்தாழ்வானாகவைத் ததனிற் றயில்விரும்பினு னென்றவாறு. ஆல் - ஆருபெயர், திணை - வாகை. துறை - தாபதவாகை. இவையிரண்டும் செய்வதன்றொழில் ஆக்கம்; இவைநாலும் அடைவே எவர்கூறத்தாவும் கருமக்கருத்தாவுமா மெனக்கொள்க.

4.

காவக்துறாவு

இமிழ்திரைநீர்ஞாலமிருள்வீழங்கச்சோதி
யுமிழ்கதிரும்புள்ளுமொடுங்க—வமிழ்தொத்
தருண்மாலையெய்தாதவர்மனம்போன்மாலு
மருண்மாலெவந்தென்மனம்.

(433)

இது காலக்காரகவேது. ஒடுங்க - அடங்க, மாலும் - மயக்கத்தை யெய்தும். மருண்மலை - மயக்கத்தைத்தரும் மலை, திணை - பெண் பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - மாலையம்பொழுதுகண்டிங்கல்.

5.

இடங்காடு

சங்கனழியாத்மனியநாடெய்தியதும்
பொங்குபுகழ்த்தாந்தன்புலவீரகா—னெங்கோனஞ்
சோதிபதமெய்தியதுஞ்சொற்றமிழ்மாறன்னருள்க
ராதிரகர்த்தெய்விகத்தால்.

(434)

இஃ திடக்காரகவேது. துறை - நகரவாழ்த்து.

6

பெருநடிகா

நந்திபுரமாலேவநன்மாருதிகொளுத்தும்
வெந்தழலால்வெந்துவிளிந்ததே—முந்தைப்
பெருவானவாவாமும்போறமும்பொன்றப்
பொருவானிலங்காபுரம்.

வேது

(435)

இது பொருட்காரகவேது. மாருதி - அனுமான். திணை வஞ்சி துறை - உழபுலவஞ்சி. இது செய்யப்பெய்தன்றொழில். இதற்கு மெய்க் குத்திரத்தன்னமுதல்வனை "ஏவன் முதல்வனியற்றதன்" என்று ஒருபான்மேல் உயர்திணைநொக்கிவைத்தாரோனும், "ஒருமொழி

யொழிதன் னினங்கொளம் சூரித்தே” என்பதனால் ஐந்துபாலினங்
கொள்க. இவற்றுள் முன்னதும் பின்னதும் அழிவு. இடைநின்ற
இடக்காகவேது ஆக்கம்.

கற்பனைமேற்கொண்டொழுகுங்கடைப்பிடியார்வயிற்றிருநான்
பொற்புறுமாற்றலிற்பொறித்தபொருவருசெவ்வணிரோக்கித்
தற்பொதிவாட்டுறந்தகெழுதகைத்தாயபுன லூர
னிற்புகலால்வெஞ்சினநஞ்செனக்கூர் த்தமருணைக்க
முற்பலந்தெள்ளமிர் துயிர்த்தற்றொளிதிகழ்சீர்பயின்றனவே;

அதனொய்ம்,

அநகனிக்கெமையாண்டருணமகிழ்மாறன்
புனல்வறங்கூரப்பொருளையுப்புரைதீர்
தினகரோதயத்திற்செவ்விபெற்றலர்ந்த
தண்மலர்புரைதகைத்தாகு
மொண்ணுதலரிவையுவகைவாண்முகமே.

(435)

இது செய்வதன்றோழிற்குத்தாகாரகவேது. பா - தாவு, தனிச்
சொல், கரிதகம் என்னும் முன்றுறுப்பால்வந்த தாவுகொச்சகக்கலிப்பா.
இதனுள் அழிவும் ஆக்கமும் முறையேநிகழ்ந்தமை காண்க பகுதி -
பாத்தையிற்பிரிதல். துறை - முகமலர்ச்சிகுறல்.

புத்தேளிர்ப்பிகப்பான்பொருதிரைப்பாற்கடல்கடைந்து
மெய்த்தேவர்பெருமானும்வேங்கடத்தெங்கண்ணபிரான்
புரந்தருணன்மருந்திறுததபுலந்துவரத்துறந்திழைத்த
வரந்தருபெண்ணமிர்தாமிய்மடவரன்மன்றோடுறந்தே
யில்லறத்தின்றோட்புடையோர்க்கின்பமுமாதுலர்க்கனிக்கு
நல்லறத்தின்றோட்ப்பாடுநனிதருஞ்செம்பொருளென்றே

(இது தரவு.)

ஒருதலைபெற்றனனையுருப்பவிர்வெங்கடத்திடைப்போய்
வருபொழுதிற்பெருவறங்கூர்மணிநாவினம்மயர்நோ
பருண்மடந்தையிலிதழ்த்தெள்ளமிர்தருந்தத்துறந்தனவே

அதான்று,

வேனுதல்வன்பாற்கடத்தாரிடைவேனில்வெயிற் துமையாள்
கோனுதற்கட்டழற்குளித்தமதனைமெய்கூர்த்தநோய்
பானலங்கட்கிளிமொழிமெய்ப்பரிசுத்தாற்றுறந்தனவே;

அதான்று,

உருவிலாவருவிறுமுருளிலாமசரத்ததைப்
பருகுவான்புனலெனச்செல்பாஸையுட்சார்ந்துளங்கொதிநோய்
நிருமகளாற்பெறுமின்பத்திரையாடத்துறந்தனவே;

அதான்று,

வரையிருமருங்குனுமர் இயவெவவட்டம்
புரைசுரத்தாரதர்ப்புக்குயிர்க்குறநோ
யம்மென்சாயலணியில்பைம்பூட்
கொம்மைவெம்முலைக்குன்றிடைமுயங்கலி
னனவுகனவாரயந்துழி
நினைகலாரீளிடையீத்தனவே.

(437)

இஃ திடையிடை தனிச்சொற்பெற்றுத் தாவு, தாழிசை, தனிச்
சொல், சரிதகம் எனனும் நான்குறுப்பினேறி நேரிசையொத்தாழிசைக்
கலிப்பாவிற் சிறிதுவேறுபட்டுவந்த சிற்றாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.
இதுவும் கருவிக்காகவேது. இதனுள்ளும் ஆக்கமும் அழிவும் கூடி
வந்தமைகாண்க. பகுதி-பொருள்வயிற்றிரிதல். துறை-உண்மகிழ்ந்
துரைத்தல்.

ஞாபகவேது.

(408)

190. ஏனையதொன்றுவெளிப்படமற்றது
தானுணர்விற்புலப்படுத்தன்மையதாய்க்
காரணகாரியந்தாமுறழ்ந்துணர்த்துஞ்
சால்பினுநடைபெறுஞ்சாற்றுங்காலே.

(௭ - ண்) கருத்தாமுதலாகப் பொருள் ஈறாகக் கூறப்பட்ட அது
வகைப்படுக காரகவேதுவினையுணர்த்தியொழிந்த ஞாபகவேதுவுணர்த்த
வான்றொடங்கி அதன் பொதுவிலக்கணம் உணர் - றறு.

(இ - ள்) காரகவேதுவொழிந்த ஞாபகவேதுவென்னுமது ஒன்று
வெளிப்பட்டு வெளிப்படாததொன்றையறிவிப்பதுவாய்க் காரணகாட
யங்கண்மாராபுணர்த்துமொழுக்கத்தினுங்கூடிநடைபெறுங் கூறுமிடத்
தெற்றவாறு.

காரகம் ஞாபகம் என்பது முறையே செய்கிற்ப்பதும் அறிவிப்பதும்
மாதலால், காரண காரிய முறழ்தலாவது புகையுண்மையால் அதன்கீழ்
எரியுண்மையை எரியினது காரியமாய்புகை அறிவித்தலெனவுணர்க் ()

191. எய்தியவின்பந்துன்பயிவற்றிற்
கையமில்பான்மையாக்கமுமழிவும்.

(எ-ன்) இதுவும் அவற்றிற்கோர்புறனடையுணர் - ந்று.

(இ-ள்) இங்ஙனம்கூறப்பட்ட காரகம் ஞாபகம் இரண்டிற்கு மாக்க
மும் அழிவுமென்கூறப்பட்டன. அவ்வேதுக்களாலெய்தும் இன்புந்
துன்பங்களா மென்றவாறு.

காரண
ஞாபக
குது.

அணியாமென்றோளுமயில்விழியுஞ்சுறறுந்
தணியாதிடந்துடிக்குஞ்சால்பான்—மணிமாடக்
கோயிலார்வெற்பிறகொடியிடையாய்வைகறைநம்
வாயிலாங்காவலர்தேர்வந்து.

(438)

இது காரணங்கண்டு காரியமபுலப்பட்ட ஞாபகவேது. பகுதி-
வரைபொருட்பிரிதல். துறை-வதுக்காட்டி வருத்தந்தணித்தல். தணியா
தென்றல்—இடைவிடாதென்றல். ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க.

காரிய
ஞாபக
குது.

காரிநெடுங்கண்சிவப்பக்கர்மருசுவ்வாய்விளர்ப்ப
வாவிதளிர்ப்பதுவுமன்றியே—யோவியமே
வண்ணந்தனில்வெயர்ப்புமாரனார்பூஞ்சிலம்பிற்
றண்ணஞ்சனையேதரும்.

(439)

இது புணர்ச்சியா லுண்டான தோற்றப்பொலிவாக் காரியம் ஞாபக
வேதுவாய்ப் புணர்ச்சியாகிய காரணத்தை யறிவித்தது. பகுதி - நாண
நாட்டம். துறை - புணர்ச்சியுரைத்தல்.

(40௯)

ஞாபககுது

21

வரி

4

192. இருளறவீறிவிப்பனவாமேதுவும்
பொருளிடம்வினைபண்பவற்றொடம்புணரும்.

(எ-ன்) இது ஞாபகவேதுவின்கூறுபா மென - ந்று.

ஈங்கரவலங்காரம், ௩௬௬.
ஈங்கன், ௨௮௬.
ஈங்கிரணவலங்காரம், ௩௬௬-௩௭௨.
ஈடகோபன், ௪௮௫.
ஈடம் - மெய், ௪௨௬.
ஈடையன் - இந்துலாசிரியரிறப்பெயர்,
௪௬.

சத்தங்களினிடத்துச் சொன்னவுனும்
பொருணவனும் அவ்விரண்டினு
மான அணிநலனுமெய்தற் குபாயம்,
௩௬.

சத்தஞ்சாதித்தற்குமுதற்காரணம் ௬௫
சத்தஞ்சாதித்தற்குமுதற்குறி, ௬௫, ௬௬
சத்துவம் இவையென்பது, ௩௬௧.
சதுரங்கபெந்தம், ௫௦௨.

சந்தயத்தின்கூறுபாடு, ௨௨௮.
சந்தயவலங்காரம், ௨௨௮.
சந்தயவலங்காரம் முன்னவிலக்கினுள்
விரவியது, ௩௩௬.

சந்திவழு, ௫௧௨.
சந்திவழுவமைதி, ௫௧௩.
சந்தொட்டியமகம், ௪௫௬.

சம்பந்தமில்லாததனைச் சம்பந்தமாக்கி
கூறிய மோகவவமை, ௧௧௦.
சம்பந்தமுள்ளதைச் சம்பந்தமில்லையா
குவந்தவருவகம், ௧௧௦.

சம்பிரதம், ௫௨௧.
சம்பிரதம் இந்நிரசாலமெனவும்படு
மென்பது, ௫௨௧.

சமயவணக்கம், ௪௭௨, ௫௦௩.
சமர்விரியமிகுதி, ௩௬௨.
சமவேற்றுமை, ௨௨௦.

சமாதி, ௧௦௪.
சமாதி, குணவலங்காரம்பத்தினுள்
ஞஞ் சிறந்ததென்பது, ௮௪.

சமாயிதவலங்காரம், ௨௮௫, ௨௮௬.
சமூச்சயவலங்காரம், ௩௫௫-௩௫௭.
சமூச்சயவவமை, ௧௪௩.

சருப்பதோபத்திரம், ௪௧௦, ௪௧௧.
சலம் - நியமினை, ௪௧௫.
சலவெண்பாட்டு, ௫௧௪.

சலவெண்பாட்டு, பிந்தாலத்தரி
ரிறப்படைத்துக்கொண்டதென்பது
௩௦௦.

சாதிக்குச் சிவையோடே விரோதச்
சிலேடை, ௨௪௧, ௨௪௭.

சாதிக்குச் குணத்தோடே விரோதச்
சிலேடை, ௨௪௭.

சாதிக்குச் சாதியோடே விரோதச்
சிலேடை, ௨௪௬.

சாதிக்குப் பொருளோடே விரோதச்
சிலேடை, ௨௪௮.

சாதிக்குறைவிசேடம், ௨௮௪.
சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

சாதிநிலக்கணஞ்சுத்தோன்றிய ஒட்டி,
௨௦௬, ௨௧௦, ௨௧௩.

(இ-ள்) முற்கூறிய ஞாபகவேது என்பதும் பொருள், இடம், வினை, பண்பு என்னும் நான்கினுடும்பொருந்துவனவாம் என்றவாறு.

தேக்குகதிர்வெய்யோன் நினமும்பகனடிப்

போக்குவரவுபுரிதலாற்—காக்குந்

திருநாரணனுளஞ்செம்மையுணர்வித்தான்

குருநாதனாகியவெங்கோன.

பொருள்பொது
ஆகு.

(440)

இது பொருண்ஞாபகவேது.

(இ-ள்) .லகமெங்கும்நிறைக்குங்கிரணங்களையுடைய ஆதித்தன் பகல் இரவு என்னும் பொழுதிரண்டினுள் இரவின் கண்மறைந்து பகற் பொழுது ஒருகணமு மேறாது குறையாது விதித்தநாழிகையுள் ஒடுங்கி மீளவுங் காலையிற்றோன் நினாகைலான் நாராயணனென்று ஒருபரனுள நென்பதையும், அவனியமித்தபடி இக்கதிரோன் நடவாநின்றனென்ப தையும் குருநாதன் ஏதுக்காட்டி யெமக்கு அறிவித்தா நென்றவாறு.

இதனுள், பொருளாகியஞாபகம் ஆதித்தியன். திணை - வாகை. துறை-அறிவன்வாகை; திணை-பாடாண்.....குரவனைவாழ்த்தலுமாம்.

ஒங்கொலிரீர்ஞாலுத்தையுண்ணையக்கோடல்
பூங்கமலவுந்தியுடைப்புண்ணியன்ற—னீங்காத
வாச்சினைகாணென்றேயறிவித்தானாயினும்
கோச்சரிதைநீங்காக்குணன்.

பிபுரூபாது

(441)

இஃ திடஞாபகவேது. இதன்பொருள் மேலையதுபோலக் குறித் துணர்ந்துகொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். துறை-இதுவுமது.

முன்னொருகைக்குஞ்சரமாய்முரிப்பினையாகி

மின்னிடையெங்கென்றுவினையதாற்—றென்னனந்தை

மால்வரைமேலின் நிவர்தம்வாய்மையெலாம்வஞ்சமெனச்

சால்புடையநெஞ்சேதரி.

வினையுபாது
ஆகு.

(442)

இது வினையுபகவேது. அஃதேன முன்னயவிரண்டு மிது போலப் போக்குவரவுபுரிதலும் உண்ணுதனுடங்கிரிபையாயன்றே ஞாபகவேதுவாய தாதலால் அவற்றையும் வினைஞாபகவேதுவென்றத

தென்னையெனின் ? அஃதே, நன்றுசொன்னாய் ! அவை கிரியையையாயினும் பொருளோடும் இடத்தோடும் சார்த்திக்கொள்ளின்றனவாதலாற் பொருளும் 'இடனும் வசனமின்றி ஞாபகவேதவாயிற்று. இஃதன்னதன்று. வசனமாகியகிரியை ஞாபகவேதவாயிற்று ; என்னை ? மின்னிடையெங்கென்ன அயல்படவினாயதாலென்றறிதல். அன்றியும், காரகவேதவிற்கும் வினைகூடாதே யேதுக்கள்கூடாதெனவுணர்க, இதன் பொருள் உரையிற்கொள்க. பகுதி-இருவருமுளவழியவன்வரவுணர்தல்.

4. துறை-அறிவுநாடல் ; அயல்படவினாதலுமாம்.

பண்பு
புணர்வு
புணர்வு

ஆய்ந்ததமிழ்மாரணணிவரைமேலினறொருவர்
பூந்தழைக்கொண்டொன் றபுகலாழன்—வாய்ந்த
புதுமலர்ச்சிக்கொண்டதிர்தப்பொன்வதனமென்ற
ஞெதுமலர்மேலானதிவனோக்கு.

(143)

6+4
=10.

இது பண்புஞாபகவேது. வாய்ந்தபுதுமலர்ச்சியென்பது உள்ளக் குறிப்பைத்தோற்றுவித்த புதிதாயமலர்ச்சி யென்றவாறு. நொதுமலர்-அபலாவார். நோக்கு - உள்ளக்குறிப்பு. பண்பு - முகமலர்ச்சி, பகுதி-குறையுறவுணர்தல். துறை - அவள்குறிப்பறிதல்.

ஆக ஞாபகவேது பொருள் முதலாகப் பண்பு ஈறாக நான்கும் அடைவே கண்டுக்கொள்க. அவற்றொழிம்புணரும் என்ற வும்மையாற் பிறவிடங்களோடும் வருவனவும் உள. அவையும் வந்தவழிக்கண்டு கொள்க.

(௧0௭)

இன்னும்

193. இன்மையுமதன்கணையதுதலுரித்தே.

(அஃதம்)

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வேதுவினை விரித்துணர்-ற்று.

(இ-ள்) இல்லாததன்மையவும் ஆகிய அவையும் அவ்வேதுவின் பார்பொருந்துதற் குறித்து என்றவாறு.

இன்மையென்பது ஒன்றின் இல்லாமை. தண்டியாசிரியர் அபாவமென்பதும் இது.

(௧0௮)

194. அதவே.

ஒன்றினொன்றின்மையுள்ளதனின்மை

டென்று - பிரதிபேதம்.

பென்றுமின்மைபிரேடிண்மையினின்மை
யழிவுபாட்டின்மைபாடைந்தாகும்மே.

(எ-ன்) அவ் வின்மையை விரித்துணர்—ற்று.

(இ-ள்) அவ் வின்மைபென்னுமது, ஒன்றின்கண் ஒன்றினதின்
மையும்,|ஒரிடத்தும் ஒருகாலத்தும் உள்ளபொருள்பிரிதோரிடத்தும்
பிரிதோர்காலத்தும் இன்மையும்,|எக்காலத்தும் இன்மையும்,|இன்மை
யான் இன்மையும்,|முன்புள்ளது அழிவுபட்டின்மையும்| என்பதனோடு
ஐந்தாகும் என்றவாறு. இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுள் வருமாறு:—

புல்லறிவாளரைப்புல்லாரறிஞர்ப்புல்லறிவு
நல்லறிவாளர்தமைக்குறுகாமறைநாவினுட்பச்
சொல்லறிவாற்றமிழ்தோர்மாறன்னகர்க்குழ்பொருட்குச்
செல்லறிவாளர்சொற்கோடாதழுங்கலொண்சேயிழையே. (444)

இஃ தொன்றினொன்றின்மை; என்னை? ஒன்றின்கண் ஒன்றின்மை
யும் அதன்கண்ணும் அஃதின்மையுமாயின்மையான் அறிக. குழ்
பொருள் - அறனும் இன்பமும் தருமென விசாரித்தபொருள். பகுதி-
பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - பருவரினைத் தாற்றாளாயதலையியைத்
தோழி வற்புறுத்தல்.

இன்றிருந்துநாளையிறப்போர்பெயரினையு
மன்றுதொறுமெந்திமறுகினவே—யன்றொருகாற்
சேமந்தரித்ததிகிரித்திருமலையா
னாமந்தரித்தறியாநா. (445)

இஃ துள்ளதனின்மை. என்னை? இவ்வுலகத்து இப்பொழுதி
னுள்ளகிரியையானது முற்பிறப்பில் ஒருகாலத்தும் இல்லாதகிரியையை
யறிவிப்பதாலென்றறிக. திணை - பாடாண்சார்ந்தபொதுவியல். துறை-
பாவார்ப்பழித்தல்.

கள்ளார்பசந்தண்டுழாய்மாதவன்சுகுகைச்சிலம்பி
னுள்ளார்பிறதெய்வமென்றுமுள்ளாரென்பதுள்ளிடுத்

தள்ளாமறலிதன்று தரைக்கவித்ததியர்வரி
 னெள்ளா திறைஞ்சியற்போமினென்று பிரங்கிரங்கே. (446)

இஃ தென்றுமின்மை; என்னை? திருமால்கடிகைச்சிலம்பினுள்ளா
 ராகியதொண்டர், பிறதெய்வம் என்றும் உள்ளாராயிராகையால்
 அவர் இன்றும் உள்ளாரென்பது தொனியினற்கொள்ளக்கிடந்தமையின்,
 என்றுமியைப்பிற்று. இதற்கு என்றுமுள்ளித்தொழாரென்பது
 இன்று முள்ளித்தொழாரென்பதறிவித்தற்கு ஏதுவாயிற்று. திணை
 இதுவுமது. துறை - பழிச்சினர்ப்பாவல்.

4. தின்மையினினை
 கல்லாற்கடலடைத்தகண்ணன்பேர் கல்லாநா
 ளில்லாதவர்க்கினிமேலிலையே—நல்லார்கள்
 சூழந்தேது தியமிர் திறோய்வதல்லாற்றிநாகில்
 வீழந்தேபதைக்கும்விதி. (447)

இஃ தின்மையினினை; கண்ணன்பேர் இச்செனனத்துக் கல்லா
 நாள் இல்லாதவர்க்கு மேல் எரிவாரநாகத்துவீழ்ந்துபதைப்பதில்லாததி
 னால் அறிக. நல்லார்களசூழந்தேது தியமிர்தம்—பரமபதம். திணை—இது
 வுமது. துறை—ஓம்படை. ஆதலாற் றொண்டர்காள்! இக்காயம் இருக்கப்
 பெற்றபொழுதே அவன் திருநாமத்தை வீழ்நாள்படாமைச் சொல்லுவீ
 ராக என்பது பயன்.

5. மாணிடரைவாழ்த்துமதியின்மைதீர்த்ததற்பி
 னீனநிலைதீர்த்ததெனைவிட்டே—போனதற்பின்
 மன்னெறியேநின்றமகிழ்மாறனரைத்துதிக்கு
 நன்னெறியேபெற்றுளானனா. (448)

இஃ தமிழ்பாட்டின்மை; என்னை? மாணிடரை உண்டிப்பொருட்
 டால் வாய்மையிழந்துவாழ்த்தும் அறியாமை பென்னிடத்தின்போன
 தேதுவாக வென்னிடத் தினமென்றிகழப்பெம் இரப்பென்பது என்னை
 விட்டுநீங்கியது; நீங்கியபின்னர் நிலபெற்றமார்க்கத்திலென்று
 காரிமாறப்பிராணவாழ்த்தும் நல்லமர்க்கமென்று வாய்மைபடைத்தது
 எனது நன்னு என்றதனால் அறிக. திணை—வாகைசொரந்தபுறத்திணை(யுள்)
 துறை - புலமைவென்றி. இன்மையதேதுவைந்தும் அடைவே காண்க.
 இவையும் ஐயபகவேதுவென்பார்ப்பெம், (449)

பொருளணியியலுரை

195. காரியமுந்துறுகாரகக்காரண
காரியமொருங்குறுகாட்சியுத்தமு
மபுத்தமுமெனமேலறைந்ததோடொன்றும்.

உகௌ
காரியமுந்துறு
காரண
பின் பதி
பின் பதி
4.

(எ-ன்) இது மேலேகூறிய காரகவேதவைப் பிறிதொருவகை
பான் வகுத்துணர் - ற்று.

(இ-ள்) காரியமுந்துறுகாரகம் முதலாயனான்கும் ஒருவகைக்காரக
வேதுவின்பாற்படு மென்றவாறு.

பொன்மேதருநற்பொருளென்றேதேர்ந்துரைக்கு
முன்னெனெனொமாயன்மோகர்வாழ்—மின்வாடைத்
தண்ணெளிவந்தாற்றணந்தார் தம்முயிரையுண்குமெனக்
கண்ணெளியாநொந்தனளாகம்.

காரியமுந்துறு
காரண

(449)

இது காரியமுந்துறுகாரகவேது. இதனுள், தேர்ந்துரைக்குமுன்னெ
யென்றது தேர்ந்துரைக்கும் உரை கூடுமுன்னெயென்றவாறு. தணந்
தார்—தலைவரைப்பிரிந்தார். கண்ணெளியா—கண்ணீரைத்துளித்து. பகுதி—
பொருட்பிரிதல். துறை - வாட்டங்கூறல். தலைவன்கூற்று. தோழி
முன்னிலை.

உ.
காரணமொளியு

தெண்முத்தமிழ்மாமன்றென்குருகாச்சேயிழைக்குன்
உண்முற்றியபோக்குணர்த்துரையிற்—கண்முத்
துடனேவாருமென்றொலென்பொருட்குமேகல்
கடனேயிறைவாகழறு.

உ.
காரணமொளியு
உது

(450)

இது காரணகாரியம் ஒருங்குநிகழேது. உண்முற்றியபோக்கு—
உள்ளமொருபித்தசெலவு. கண்முத்து - கண்ணீர்த்துளியாகியமுத்து.
உடனேயும் - ஒக்கவரும். ஒன்பொருட்குமேகல் - ஒள்ளியபொரு
ளாயினும் அதற்குப் பிரிதல். கடனேயென்றது முறைபன்றென்றவாறு.
ஏகாரம் - எதிர்மறை; ஒழியிசையெனினுமாம். உம்மை - சிறப்பும்மை.
பகுதி - இதுவுமது. துறை - ஆற்றமை கூறிச் செலவமுங்குவித்தல்.
தோழிகூற்று.

மாவிருஞ்ஞாணத்தழைப்பவாசமதிழ்மாலை

ஞாயிதமெய்யேதலன்கிறந்த—வாயிரப்பாந்

யுத்தேவது

தாயகதிர்விரித்துத் தோன்றலுற்றொண்டாகத்
தாயவிருமீர்தன.

(451)

இது, யுத்தேவது. இதனைத்து உருவகவாய்பாடும் விரிவிவந்தவாறு காண்க. அவை மகிழ்மாலைஞாயிறு, ஆவிரப்பாத்தாயகதிர், தொண்டாகத்தாயவிருள் என்பனவாம். இவற்றுள் முதலும் ஈறும் ஏகதேசவுருவகம். மகிழ்மாலைஞாயிறு — மகிழ்மாலைமாரதானிய ஞாயிறு. அகத்தாயவிருள் - அறியாமையாகியவிருள். துறை - பழிச்சினர்ப்பாவல்; கடவுள்வாழ்த்துமாம்.

4.

யுத்தே

யுத்தே

நற்பால்விழைந்தபுகழ்நாவீறன்மெய்வேத
மூற்பாடல்வாய்மைமுழுதடக்குஞ்—சொற்பா
வுரைமலர்ந்த தூய்மதியாற்கற்றோருளத்தா
மரைமலர்ந்தமன்னோமகிழ்ந்து.

(452)

இஃ தியுத்தேவது. இதனுள் நற்பால்விழைந்தபுகழ் நாவீறனென்பது நல்லறத்தின்வழியொழுக்கினோர்விரும்பப்பட்ட நாவீறுடையிரான் எ-று. நற்பால்—ஆகுபெயர். சொற்பாவுரை கீர்த்தியோடுகூடிய பாக்களாற்றோன்றினதால்; அது திருவாய்மொழி. தூய்மதியாலென்பது திருவாய்மொழியினிடத்துப் பார்த்த தூயஞ்ஞானமாகியமதி உதித்தலால் எ-று. கற்றோருளத்தாமரை மலர்ந்தமன்னோ மகிழ்ந்து என்பது கற்று வல்லோர் இதயதாமரை மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு மலர்ந்தன எ-று. துறை - பாடாண்சார்ந்தபுறத்தினையிற் பனுவல்வாழ்த்து. (கக0)

யுத்தே

196. உணர்வுற்றையவேதுவுமுளவே,

இதுவுமது.

(இ-ள்) அவ்வேது ஐயவேதுநினும் வருவதுண்டு என்றவாறு.

வெயிலிசைத்தமல்பாமேச்சுவின்னகர்வாய்த்
தோயாதாவற்றினைப்பிரிந்தாவீனித்தோயுந்தன்மை
பெயாதெனநினைந்தோடுவதுமெல்லபெய்துகிளின்
முயாப்பழிபெய்துமென்றோடுகிளின்றதுவாணுதலை.

(453)

இஃ தையுறவேது. இதனுள் இனிப் புணர்ச்சிகெடுத்தன்மை பொருந்தாதெனவிசாரித்தோ, அல்லது (நெடிதாமெல்லையெய்துகில்) நெரிம்பொழுதெய்துமாகில் (இன்மாயாப்பழியெய்த மென்றோ) துமது குடிக்கு நீங்காத அவகீர்த்தியுண்டாமென்றோ (நெகின்றது வானுதலே) இவ்விரண்டினுள் வருந்துகின்றதற்கேது யாதுதான் என்றவாறு. பகுதி - இயற்கை. துறை - பருவாலறிதல். (ககக)

நக-வது ஏது முற்றம்.

உஉ-வது சுவையலங்காரம்.

—:(௨):—

197. பொறியுணர்வொடுமொருபொருளினையெதிர்த்த
நெறியுடைமனத்துணிகழ்தரும்பான்மை
யயலவருறப்புறத்தாய்ப்பொருளெட்டி
னியல்வதுசுவையென்றியம்பினர்புலவர்.

(எ-ன) வைத்தமுறையானே சுவையென ஹமலங்காரம் உணர்-ற்று.

(இ-ள்) இந்திரியங்களினறிக்கோடும் யாதானுமொருபொருளைக் காணப்பட்டமனத்துள் அப்பொருள் ஏதுவாகிகழ்த்ததன்மை நிகழ்ந்த வாதே புறத்தார்க்குப்புலப்படுவதோற்றான வெளிப்பட மெய்ப்பாடெட்டாற்றோனதுவது சுவையென ஹம அலங்காரமா மென்றவாறு.

பொருளென்பது மெய்ப்பாடு. இயல்வது - உண்டாவது. பொருளெட்டின் இயல்வது சுவையென்பது பொன்னினியன்றகுடம் என்பது போலக்கொள்க. (ககஉ)

198. அவைதாம், 288ம்
பெருமிதநிகழ்முதுகையினிவா
னுருத்திரநகைவியப்புலகையென்றாகும்.

சுவை

(எ - ன) மேற் பொருளெட்டின் இயல்வது என்றார், அவ்வெட்டும் இவையென்பது உணர் - ற்று.

(இ - ள்) பொருளெட்டென்னும் அவைதாம், பெருமிதமுதல் உவமையீறும் இவ்வெட்டுமாம் என்றவாறு.

பெருமதம்.

திருமால்பானெனவேதேற்றதற்கன்பாக
வருமாரியன்றியிம்மண்மேற்புலவி
ரொருமானிடென் றுணராதவனெம்
பெருமானுமென் றுணர்ந்தப்பெம்மானுள்கர்
பத்தர்தம்மடியினைபரவுமின துவே
யுத்தமவிலக்கணமுரசான்
முத்தியைவினைக்குமுயற்சியும்கே.

(454)

கல்வி இது கல்விபற்றியபெருமதம். பா - மருட்பா, திணை - பாடாண், துறை - செவியறிவுறா உ; ஓம்படையுமாம்.

நாராயணனேநமவென்றுரைப்பவர்பால்
வராவொருநாளும்வல்லினைகள்
சுயரொருநாளாஞ்சண்டதான்சாராவாம்
பேராதமாயப்பிறப்பு.

(455)

இதுவுமது. என்னை? “கல்வி தற்கணிசுமை கொண்டெனச், சொல்லப் பட்ட பெருமத நாகே” என்பதனால் அறிக. பா - “வெண்பாட் டிறறடி முச்சீர்த் தாகும்” என்ற செய்புளியற்குத்திரத் துள் வெண்பாடிற்கு ஈறுணர்த்தப்புகுந்து முச்சீர்த்தென்னது ஆகும் என்று ஆக்கக்கொடுத்தமைபான் அத்துணை ஆக்கமினறி இடையினும் முச்சீராய் அவ்வீற்றுச்சீர் அசைச்சீராகாவருமென் றுட்கொண் டெணர்த்தினார் தொல்லாசிரியர்; அங்ஙனம் தனிச்சொல்லுமின்றிவந்த தோர் வெண்பாவில் விகற்பமாம். இங்ஙனம்வருவதனை அதன்பின்னர் வரும் ஒருசாராசிரியர் சுவலைவெண்பாட்டென்றும் பெயரிட்டுவழங்குவ தாம்; என்னை? “நனியிரு குறவாய் நான்கடி யுடைத்தாய்த், தனிவா ளின்கு சுவலைவெண் பாட்டே” என்பதனாலும் உணர்க.

ஆரண் கிலாலங்குளிறுதிகாகெழுகடன்முற்றநாளுலத்
தாலாலிசைபவளவருவரையுங்கருவனையுந்
தமிதயியென்ன துவெனலாந்தவலருமாண்டொழிற்றன்மை
யெமதெமதென்றெதிருநின் னுயிர்செகுத்தீத்திருநோக்கிற்
கடைசிவந்து கருமைபவாய்க்கவின்பெறுவார்குழைபோழ்ந்த
வடிபுரைமாண்மதர்மலர்க்கண்மதி ஐரவாணறுதுதா அல்;

இடந்தழுவுங்குனிசிலைக்கையிசன்மறவர்கொடுங்கணையோ
டுன்றெழிலென்சுடர்வடிவேற்குணவாதலொருதலையாற்
றொடர்ந்தெழுநின்மமரேற்செண்பகமாறன்முணையடிசை
திடந்தழுவுத்தியரெனத்தெருளுநன்கருளுவனே ;

வாட்டாணைத்துறுமறவர்வயிரவழற்பிழம்புகுட
கோட்டாணையுடன்வரிலென்கூரிலேவலவர்மார்பிற்
றீட்டாணைவினையளிப்பனுமரேற்றிவ்வியதுளபத்
தோட்டாணைத்தொழுமாறன்றொண்டரின்கருளுவனே ;

குளிர்திவானகநிரிஞ்சுங்கொடித்தேநிள்குழுவொடு
மொளிகிழ்வன்படைமறவருடங்கெழின்னவந்துதிவேலாற்
களியபிலவெந்தொழில்புரிவனுமரேல்வண்கருணைச
னளிதிக்கழ்தேமகிழ்மாறனடியரின்கருளுவனே ;

எனவாங்கு,

காணுதிகாணுதிகனவிதெற்கெழினுந்
தாணுவினிலைதவறினுநதவறுவுரை
குன்றுகுழ்கூர்ம்பாற்கொடுநெறிக்
கொன்றுரீயமுங்கருநறலேகுதியே.

(456)

இது தறுகண்மைபற்றியபெருமிதம். பகுதி - உடன்போக்கு.
துறை - அடலெடுத்ததுரைத்தல்.

கொன்றேன்கொடுவினையைக்கூற்றுவனாராட்டமெலாம்
வென்றேனினிராகில்விழ்கலென்—சென்றுமறை
தேடிப்பிடித்ததிருமாலேதெய்வமென
நாடிப்பிடித்ததனானை.

(457)

இதுவும் தறுகண்மைபற்றியபெருமிதம். திணை-வாகை. துறை-
சரல்புமுல்லை.

இசைபை

அரியாயவன்பராமென்பதாதியிலின்றழைத்த
கரியாதுமுண்மைபுறாநிதென்னோகற்றணர்ந்துசெம்பொன்
உரியார்கடைசென்றிரப்பவரோடொன்றெனவெனையுஞ்
சரியாதருள்செய்தலாமகிழ்மாறிகைத்தேசிகனே.

(458)

இஃ திசைபற்றியபெருமீதம். திணை - வாகையைச்சார்த்தபுறத் திணை. துறை - புலமைவென்றி.

அன்றதரவிற்கரிசொன்னகாரரவகேசன்வெற்பி
னின்றதைசொன்னதிதியமெல்லா முமபர்நீடுசெம்பொற்
குணமுமனக்கொணர்ந்துய்ப்புன்பின்னையின்பக்கொம்பின்செவ்வி
பொனறுதிக்கவ்வளவுய்க்கொள்வதாநின்புகழென்பதே. (459)

கொடை இது கொடைபற்றியபெருமீதம். பகுதி - வரைபொருட்பிரிதல்.

2 துறை - பொருட்பிரிவுணர்த்தல்.

அச்சம் கூற்றங்கொடிதென்றுணர்ந்துங்கொடுநாகை
(நகக்கம்) மாற்றுந்திறந்தெரிந்துவாய்மைபா—நோற்பதற்கிக்
கென்னநிவொன்றின்ருளினியரங்கத்தெம்மானே

அனங்கே யுன்னருளுண்டாமாகிலுண்டு. (460)

இஃ தணங்குபற்றிய அச்சம்; கூற்றமும் அணங்கேபாதலின்,
“அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம் பிறையெனப், பிணங்கல் சாலா வச்ச
நானகே” என்றாராகலின். மாற்றுந்திறந்தெரிந்து - நீக்குங்கூறுபா
டறிந்து நோற்பதற்கிக்கென்னநிவொன்றின்ருல் - நல்ல நோனபுகளை
நோற்பதற்கு எனககெனச் சிறிதும் அறிவில்லையாகையால். இனியரங்கத்
தெம்மானே யுன்னருளுண்டாமாகிலுண்டு - இனி உனது திருவுள்ளக்
கருணை உண்டாமாகில் யமனகையில் அகப்படாமல் முத்தியைப்பெறுதல்
உளதாம் என்றவாறு.

வெறியாலிம்மம்மர்நோய்மீனுகிலென்மீளா
நெறியாலென்னாராயினெஞ்சே—குறிதாய
கனரூல்விளின்கனியுதித்தோன்காட்கரைவா
யொன்றுலும்வாழாதுயிர்.

(461)

இது, பிறர்குட்டோன்றிய அணங்குபொருளாகப்பிறந்த அச்சம்.
நடுக்கமென்பதும் இது.

(இள்) நெஞ்சமே! மருந்துபிறிதில்லாப் பெருந்துயரிழைக்கும்
இக்காமமாகியபிணி வெறியாடலாற்றி நமையெனில் அது தலைவர்க்கு எம்
மிடத்துண்டாகிய அன்பினைக் கெடுக்கும், தீராவிடில், இஃதென

சிலேடையுருவகம், ௧௮௫.
 சிலேடைவாய்பாட்டான் வந்த அசம்
 கதி, ௩௧௪.
 சிலேடைவாய்பாட்டான்வந்த சமாதி,
 ௧௦௪.
 சிலேடை வேற்றுப்பொருள்வைப்பு,
 ௩௧௮.
 சிலேடைவேற்றுப்பொருள் வைப்பு
 இரட்டுறமொழிதலெனவும்படு மெ
 ன்பது, ௩௧௮.
 சிலேடைவேற்றுமை, ௨௨௨.
 சிலேடைவேறுபாடுகள், ௨௫௪.
 சிறப்பபுதுதி, ௩௧௬.
 சிறப்பிற்றீராவுவமை, ௧௨௧.
 சிறப்புநிலக்கணன், ௧௧௬
 சிறப்புப்பாயிரத்தின்குறுபாடு, ௩௧.
 சிறப்புப்பாயிரத்தினிலக்கணம், ௩௭.
 சிறப்புப்பாயிரம், ௧, ௩௧-௪௮.
 சிறப்புப்பாயிரம் பதினாறுவகைப்படு
 மென்பது, ௩௧, ௩௭.
 சிறப்புருவகம், ௧௭௬.
 சிறப்புவுமை, ௧௫௪.
 சிறப்பென்றவுள்ளுறை, ௨௦௫.
 சிறபுலியூர், ௧௧௫, ௩௦௬.
 சிறபொழுதாறு, ௫௧௭.
 சினகாவாழ்த்து, ௧௫௪.
 சினைத்தன்மை, ௧௧௫.
 சினைநிலக்கணஞகத்தோன்றும் ஒட்டு,
 ௨௧௨.
 சினையதிக்யம், ௨௩௭.
 சீர்-திருமகள், ௪௮௭.
 சிலம்-கல்துணர்வு, புத்தி, ௪௧௫.
 சிலாமல்லை, ௩௧௩, ௪௨௨.
 சுத்தசத்தயம், ௨௨௮, ௨௨௧.
 சுதகம்-அழிவு, ௪௭௨.
 சுபத்தோன்றலான்கு, ௫௧௦.
 சுத்ததல்-பெருகுதல், ௨௭௧.
 சுவிசெண்டித்தல், ௧௪௭.
 சுவிஸ்-மேடு, ௨௦௨.
 சுவிச சாந்தாதமென்பதோடு ஒன்பது
 மென்பது, ௩௦௧.
 சுவிசபலக்காரம், ௨௧௧.
 சுவிசைய அடதுவர் இராமென்ப
 ரென்பது, ௩௦௧.
 சுழிஞனம், ௪௧௩.
 சூடாமணிநீண்டு, ௨௨,

குத்திரங்களில்பொருள் கோணிலை
 யேழு, ௭.
 குத்திரங்களினிலக்கணம், ௧.
 குல்-கெர்ப்பம், ௪௧௫.
 குழ்ச்சி - உணர்வோடுசாவியுண்டான
 உறுதியறிவு, ௨௮௨.
 குழி-வாவி, ௪௧௧
 குஷ்குருண்டார், ௩௩௨.
 செண்பகமாரன், ௨௫௧, ௩௦௧, ௩௭௧,
 ௪௩௫.
 செந்தூறப்பாடாண்பாட்டு, ௧௪, ௧௧௪
 ௨௧௩, ௨௧௩.
 செம்மொழிச்சிலேடை, ௨௩௮.
 செம்மொழிச்சிலேடையுருவகம் ௧௮௫.
 செம்மொழிச்சிலேடையுவுமை, ௧௧௨.
 செம்மொழி, பிரிமொழிவிரண்டும் பிரி
 சிலேடையலக்காரங்களோடும்விவரி
 வருமென்பது, ௨௩௬.
 செய்யுள், சட்டகம் அலக்காரமென
 இரண்டுவகைப்படுமென்பது, ௫௦௮.
 செய்யுள்வழு, ௫௧௩.
 செய்யுள்வழுவுமைதி, ௫௧௪.
 செய்யுள்விசாரம், ௧௪௪.
 செய்யுதன்ருழிற்குத்தரகாரக
 வேது, ௨௧௦.
 செல்வவென்றி, ௩௧௪.
 செல்வமுதலுயித்தல், ௧௦௪, ௧௮௦, ௩௦௪,
 ௩௧௧, ௩௩௦, ௩௩௪, ௩௩௫, ௩௩௬,
 ௩௩௭.
 செல்வநினைத்திரங்கல், ௩௧௧.
 செவ்வீசெப்பல், ௧௪௩, ௧௧௨, ௧௭௪
 ௪௦௮.
 செவியறிவுறா, ௨௧௦, ௨௭௦, ௩௦௦,
 ௩௮௦, ௪௧௪.
 செவ்வீதேடல், ௧௦௫.
 செட்டபடை, ௧௧௩, ௧௧௫, ௧௨௫, ௧௨௧,
 ௧௪௪, ௧௧௫, ௧௮௫, ௨௫௧, ௨௭௧,
 ௩௭௨, ௨௮௧, ௩௧௭, ௪௨௮, ௪௩௭,
 ௪௪௨.
 செடு-பெருமை, ௩௨௫.
 செந்தூறக்கோவ்வீ-கெருப்பு, ௨௫௧.
 கோவ்வீன்பம், ௮௫.
 சொல்லிந்முடியுமிலக்கணம், ௫௨௪,
 ௫௨௫.
 சொல்லினைச்சுரு சொல்லியங்குணன்
 த்தல், ௧௧,

அன்னைப் பரமதுகாவியை யாராய்ந்தறியப்படு மாதலான் இருவழியாலும் இவ்வயிர் வாழா தென்றவாறு ; ஆதலான் மீளிலென் மீளாவிடிலென் என்பதாயிற்று. விளவின் கணியுதித்தான்-வினைப்பெயர். பகுதி-வரை பொருட்பிரிதல். துறை-இன்னலெய்தல். அணங்கொழிந்தமுன்னும் வந்தவழிக்காண்க. அவையெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

3.

அருகை.

சோலைமலையழகர்தோண்மாலேகாமுறுமுன்

மாலையாயாமமாய்வகறையாயல்கிரவின்

நெண்ணீட்டித்ததெவன்.

462)

இது, தன்கட்டோன்றிய வறுமைப்பொருள்பற்றிவந்த அழகை; என்னை? “இளிவேயுழியேயசைவேயுறுமையென, விளில் கொள்கை யழகை நான்கே” எனறாகலின். வறுமையென்பது இச்சித்தப்போகற் துய்ப்பப்பெறாத பற்றுள்ளம். திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - இளவீடுபருவால். பா - இரண்டுகற்பத்தினிசைச்சித்தியல் வெண்பா.

அருணைக்கிறைபிறழிலார்பிரிவென்றானு

மருணைக்குறலறிந்துமன்னன்—பொருணைக்குற

மேறுவானவந்தத்தென்றெங்கண்மால்வெள்ளைவாய்க்

கூறுவாளிற்கொடிதோகூற்று.

463)

(இ-ள்) அருணைக்கு - அன்புறநோக்கு. இறைபிறழில் - சிறிது மாநில் ஆர்பிரிவு - நெடும்பிரிவு என்று - என்றுகருதி. ஆனமரு ணைக்குறல்.....கூற்று - நீங்காத எனதுள்ளம் மருணைக்கு மிகுதியைத் தனதுள்ளத்தால் அறிந்தும், நமதுமன்னன் பொருண் மேலன்புற்று முந்ரீரிடத்து வங்கத்துச்செல்வானென்று எம்முடைய திருமால் திருவெள்ளறையிடத்துக்கூறுவானைப்போலக் கொடுமையுடைய தன்று கூற்ற மென்றவாறு.

ஓகாரம் ஒழியிசை. இது, அசைவுப்பொருள்பற்றிவந்த அழகை; என்னை? பண்டைநிலைமைகெட்டு வேறொருதிருத்தளாகிவருந்தலி னெனவறிக. பகுதி - பொருள்வயிற்றிரிதல். துறை - ஆற்றாதுபுலம்பல்

புரவலசெய்ப்பொருண்மேற்போகுதிபெலாக்கச்

தரவளன்றிங்கிவருஞ்சாற்றி—விரவலக்கொன்

நீத்திகல்செற்றின்பமுறல்பாரோடுமெவ்வூனின்கண்
வாய்த்தபுகழில்லறமெல்வந்து.

(464)

இது, பிறர்கட்டோன்றிய இழவுப்பொருள்பற்றிவந்த அழகை.
இழவென்பது தந்தையும் தாயும் முதலாகிய சுற்றத்தாரையும் இன்பம்
பயக்கும் துகர்ச்சிமுதலாயவற்றையும் இழத்தல்.

(இ-ள்) காவற்றொழிற்குவல்லவனே! நீ செய்யப்படும் பொருண்
மேற்போகாநின்றனையெல் இவ்விடத்து இவளும் கூறுகில் உயிர்சீவித்
திருப்பவளன்றுகையாற் செய்யப்படும்பொருளோடும்வந்து திருமாலெவ்வு
ளின்கண் புலப்படும்புகழையுடைய இல்லின்கணிநுந்தில்லறத்தொழுகி
யிரவலர்மாட்டு அவர்வேண்டியவற்றையேந்தும், சத்தருக்களைச் சென்றும்
இன்பமெய்துவது யாரோடுக்கடி பெயன்றவாறு பகுதி - இதுவுமது
செலவமுங்குவித்தல்.

புளவலவாவென்னொழுகின்புந்திற்செங்கண்மால்
காரகத்தாட்டுகென்வாசகம்.

(465)

இஃ திளிவரல்பற்றிவந்த அழகை இஹிவரலென்பது பிரகால்
இகழப்பட்ட டெளியனாதல். பகுதி - இதுவுமது. துறை - வலவனோடு
கூறல். பா - ஒருகிறப்பக்குறள்வெண்பா.

அறிவின்மையன் றிப்பொருளின்மையந்தோ
நிரப்பென்னுநீணீ நலது.

(466)

இது, பிறர்கட்டோன்றியவறுமைப்பொருள்பற்றிவந்த அழகை.
என்னை? ஞானச்செல்வமே பேரின்பநுகர்விக்குஞ்செல்வமாகினினை
மையே வறுமையென்றபிற்பாடு. ஞானமின்மையே வறுமையென்பது
“அறிவினாற் குறைவில்லா வகன்ஞாலத் தவரோடும்” எனப்புகிப்பாவலர்
தம்பிரான் நாவிறுடையபிரான் தெய்விகப்பாடலானுணர்க. தினை -
வாகை. துறை - பொருளோடுபுணர்தல். எனவே தன்கட்டோன்றிய
வசைவு பிறர்கட்டோன்றிய வறுமைப்பொருள்பற்றியும் அடைவ
வந்தமை காண்க.

பெருநல

மெய்வலவனடிக்கவென்மறிகோற்றச்செக

மைவெல்விழிபிறந்திம்மம்மாநாயு—செய்கைக்குப்
பூக்காவளம்பாடிப்புண்ணியன்றன்வெற்பினிற்செய்
நீங்காவளம்பாடிநின்று.

(467)

இஃ தீளிவால்; என்னை? “மூப்பெபிணியே வருத்தமென்மை யோ, டியாப்புற வந்த கீளிவா னுன்கே” என்றாகலின். இது பிறர் கட்டோன்றிய பிணிப்பாருள்பற்றிவந்த இளிவால். நடிக்க, இசைக என்பன வியங்கொள்வாய்பாடு; இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. மம்மர்நோய்செய்கைக்கு என்பது மருந்துபிறிதின்றிப் பெருந்துயரிழைக்குங் காமமாகிய பிணியைத் தன்கட் செய்வித்துக்கொண்டமைக் கெனவாறு. பகுதி வரைபொருட்பிரிதல். துறை - வேலணையழைத்தல்.

மலமாயருவநுப்பாய்மாறாப்புழுதின்
புலமாங்கருக்குழியுள்புக்கிங்—கலமருமென்
மம்மர்நோய்தீர்க்குமருந்திலையோமாசுறுசீர்ச்
செம்மலேவெங்கடவாசெப்பு.

(468)

இது, தன்கட்டோன்றிய பிணியும் வருத்தமும்பற்றிவந்த வால்.

5.

2 குத்திரப

ஒன்றாய்ப்பாந்தபுன லுண்டநாளெவ்வயிரும்
பொன்றாதுட்கொண்டபொருளாகி—நின்றான்முன்
செய்ந்நன்றிகொன்றுமுலுந்தேவாந்தார்த்தமக்கு
முய்ந்நன்றியுண்டாகுமோ.

(469)

இஃ துருத்திரம். உருத்திரமெனினும் வெகுளிபெயினுமொக் கும். அஃதாக, இஃ துருத்திரமென்பதென்னை? “உறுப்பறைகுடிசோ ளகைக்கொடி பென்ற, வெறுப்பின் வந்த வெகுளி நான்கே” என்றாக லின், செய்ந்நன்றிகொல்வதே மிக்ககொலையாதறி பிறர்கட்டோன்றிய கொலைப்பொருள்பற்றிப்பிறந்த வெகுளி. இதனுள், ஒன்றாய்ப்பாந்த புறபுனலென்றது ஏகோதகப் பிரளயத்தை. தேவாந்தார்—புரிமச் சாராயண னன்றி வேறு பாதத்துவம் உண்டென்போர். ஒழிந்த அகலம் உரையிற் கொள்க. திணை - பாடான். துறை - வாயுறைவாழ்த்து.

பொய்ச்சாதயின்னாவன்பொன்னையுட்கெறித்த
நச்செயிற்றா லுறுநயப்பதாய்—மிச்சி
நகைப்பெய்தமொகனவாய்த்தம்பர்செய்யென்
முனைப்பெய்தென்மொழி.

(470)

மாரணலங்காரம்

20. பழம் மெய்யுள்
 30. பழம் மெய்யுள்

இது தன்கட்டொன்றிய ஆடல்பொருளாகப்பிறந்த வெகுளி. வெறுப்பின் வந்த வெகுளி நான்கே" என்பதனால் ஊடல் காரண மாயிற்று. பொய்ச்சாதயின்னொன்றைப் போப்பை மெய்ப்பாகப்பாடிக் கும் மின்னொன்றவாறு. நச்செய்து-விடம்போல ஊறசெய்யு மெய்யு. தம்பர் - தம்பலம். முலைப்பெய்து - முலைமெற்புகுதல். பகுதி - பாத்தையிற்பிரிதல். துறை - புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலியினிடல்.

பொதுமகளிர்வள்ளுகொற்போழந்தனைச்சாந்தின்
 மதுமலர்த்தார்மன்னன்மறைப்புக்கு-கதுமெனத்தண்
 டாமம்பரிந்துதழல்விழித்தாண்டவக்மலப்
 பூமன்கிறபுலியூர்ப்பொன்

(471)

இஃது உறுப்பறைபென்பதனால், ஊறும் உறுப்பறைப்பாற்படுத் தலாற் பிறழ்ச்சியாற்பிறந்த வெகுளி. தாமம்பரிந்து - பன்னியிடத்தா னுன தலைமகன்மார்பின் மாண்பையறுத்து. தழல்விழித்தாள் - தலைவ னுள்ளம் தழதூற்றதுபோல வெதும்ப நோக்கினாள். பூமன் - பூமகள் காந்தன். கிறபுலியூர்ப்பொன் - கிறபுலியூரினிடத்துப் பொன்போலா நிறத்தையுடைய தலைமகள். பகுதி - இதுவுமது. துறை - கண்டு கண்டிவத்தல். கூற்ற நறைகூறல்; உழையுருரைத்தலுமாம்.

6.

15கை.

நின்மகனெயன்மறுகினின்னியல்கண்டன்புரிஇத்
 தன்மகனென்றொருதேதாடக்கதெனு-முன் னிலக்க
 ணைக்கண்டாணுனிஞன்பாரோமிதிலையிலவ்
 விற்கண்டான்விலிபுத்தார்பின்.

(472)

இஃ தெள்ளற்பொருள்பற்றிவந்தனைக; என்னை? 'என்னிளமை யெதைகையுமடனென்' துள்ளப் பட்ட நகைகான் கென்ப' என்னாராவின், இது தலைவனையும் பாத்தையிற வாமக்கிழத்தியையும்பற்றியுரைத்தநா லென்றிசை. நின்னியல்கண்டென்றது நின்னியோக்கும் உறுப்பிலக் கண்டெண்டென்றவாறு. தக்கதெனும் முன்னிலக்கென் என்றது நீ பென்மனென்றது தகாததன்று தக்கதே பென்று யாக்கூற வேண்டி முன்னிலையாகக்கண்டாரைத் தென்றவாறு. பகுதி-இதுவுமது. துறை- பாத்தையெய்க்கண்டமைகூறிய புலத்தல்.

வியப்பு

ஆள்வினையிலாதேற்கருமருந்தைத்தந்தெனையிங்
தாளவினையார்தெய்வமதைபல்லால்—வேள்வினையை
வென்றும்மகிழ்மாறன்வெற்பினிவேறுதெய்வ
மொன்றாகவுமவியப்பென.

(478)

இது வியப்பு; என்னை? “புதுமைபெருமைசிறுமைபாக்கமொடு,
மதிமை சாலா மருட்கை நான்கே” என்றாராகலின், தன்கட்டோன்றிய
புதுமைப்பொருள்பற்றிவந்த வியப்பு. மருட்கைபெனினும் வியப்பெனி
னும் ஒக்கும்.

(இ-ள்) முயற்சியென்பதுசிறிதுமில்லாத எனக்கு இப்பெண்
ணாகிய அயிர்தினை யெளிகாக இவ்விடத்துத்தந்து என்னையாண்டு
தொண்ட நல்வினையார்தெய்வமென்பதனையல்லால், வேளாஸெய்தும்
மகிசாரமாகிய தீவினையைவென்ற வகுளமாலிகைமாரன்வெற்பிடத்து
வேறொருதெய்வத்தை பொருபொருளாகமதியெனென்றவாறு. ஓகாரம்—
ஒழியிசை. பகுதி - இயற்கை, துறை - தெய்வத்தையியத்தல்.

அண்டமெலா முட்கொண்டதுவுமணுவகத்தாய்க்

கொண்டதிறமுங்குறிக்கொளிஇப்—பண்டை

மறையுந்துணியாமகிளரங்காநினை

யிறையுந்துணிகலெம்பாம்.

(474)

இஃ திறப்ப மகிமையும் இறப்ப அணுமையும் தன்கட்டோன்
றினமைபொருளாகவந்த வியப்பு. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

8

உவகை.

சொல்லாமைமுன்பிரிந்துகுழிதிக்குவைந்துதிவன்

கல்லாழல்வெங்கடங்கடந்த—தெல்லா

மடவுழியான்கடலாபிழைதன்னின்பக்

கடலாடரீங்கினவேகாண்.

(475)

இது, தன்கட்டோன்றிய புணர்ச்சிப்பொருள்பற்றிவந்த வுலகை;
என்னை? “செல்வம்புலனேபுணர்வுவினையாட், டல்ல நீத்த வுலகை.
நான்கே” என்றாராகலின். இதனகத்துக் கடங்கடந்ததெல்லாமென்பது
காங்கடத்துபோயதால் உடனுபிர்க்குச் சாத்தின்வெம்மைவாறுற்ற
துன்பமெல்லா மென்றவாறு. ஆபிழைதன்னின்பக் கடலாட ரீங்கின

வெண்பது அங்கனம் உண்டான வெம்மையெல்லாம் ஆராய்ந்தணிந்த
பூணினையுடையாள் குளிர்ந்த இன்பமாகியகடலகத் தாடினகாலத்
தென்னைவிட்டுநீங்கிற் றென்றவாறு. பகுதி - பொருட்பிரிதல். துறை -
உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

கௌதிருந்திலென்கேசவ்வெண்பதனை

வாளாதிருந்திலெனவாழ்த்தினே—னாளானாக்

காளானேனென்னினையிங்கார்.

(416)

|| இது பெருமிதஞ்சார்ந்த உவகை. திணை - வஞ்சி. துறை - நெடு
மொழிவஞ்சி. பா - ஒருவிகற்பநெரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

சசன்றிமுமெழின்மர் யிர்த்திமு

மாசின் றுணரமதிசொளி—நேசித்

துணர்த்துமோ நூல்களொருதலையாய்மரன்

புணர்த்ததமிழ்வேதம்போல்.

(477)

|| இது தன்கட்டோன்றிய கல்விப்பொருள்பற்றிவந்த உவகை.
மாசின்றி என்பது மாசின்றி என்றாயிற்று; “அன்றியின்றியென் வினை
பெஞ்சுகாம், *செய்யுளு ளுகா மாகிட னுடைத்தே” என்பதனால்திக.
ஒகாரம் ஒழியிசை. நூல்கள் - சருதியிருதி புராணங்கள். ஒருதலையாய்-
உண்மையாய், தமிழ்வேதம் - திருவாய்மொழி. திணை - வாகைசார்ந்த
புறத்திணை. துறை - பனுவல்வென்றி.

மென்சிறகர்வேதால்விழுப்பேட்டினையெகின

மென்புருகப்புல்லியிறைபிரியா—முன்பனியாற்

போதாய்தொடைத்திருமால்புல்லாணிமெல்லியற்கங்

கேதாயதென்றறியேனே.

(418)

இஃ தச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை.

(இ-ள்) விழுப்பேடு - விழுமியபெடை. இறைபிரியா - கண

பொழுதும் விட்டுநீங்கா. முன்பனி - மார்தழியும் தையும். போதா

தொடைத்திருமால்.....றறியேனே என்பது பூக்களுள் நல்லதா

ஆராய்ந்தெடுத்த பூவினற்றெடுத்த மாலைபயபுடைய திருமால் திரு

தொடர்பினு னென்றம் பி - ம்; “தொடர்பினு ளுகா மாய்வரிண்
என்பது நன்னூல்.

சுவைநென்றனான் நென்றனான்

புல்லாணியின்கண் மயில்போலு மெல்லியஇயலைபுடையாட்கு அவ்விடத்
தெய்திய துன்பம் யாதென்றறியே னென்றவாறு. பகுதிவேந்தர்க்கும்
றுழி. துறை - வாளுக்குக்கவருந்தல். இவற்றின்வேறுபாட்டும் காண்க.

புழைத்தடக்கைமால்யாணைபோதருநாளன்பு
தழைத்தெனதுமன்னுயிரைத்தந்த—மழைத்தடக்கை
மன்னவற்கோமாயன்மதிளரங்கத்தாய்பிறர்க்கோ
முன்னுறநின்றார்க்குமுரசு.

(479)

மெய்ப்பாடு இதுவுமது. பகுதி - வரைபொருட்பிரிதல். துறை
மணமுரசுகேட்டுவருந்தல் போதருநாள் - வருநாள்.

உவகையினும் என்னும் உம்மைத்தொகையாய்பாட்டாற் சாந்தரத்
மென்பதுங் கூட்டிச் சுவை யொப்பதெனவும்படும். அஃதாவது
“செஞ்சாந்து பூசினுஞ் செத்தினும் போழினு, நெஞ்சோர் தோடா
நிலைமைத் தாகும்”. அது, காம வெகுளி மயக்கம் நீங்கினார்கண்ணே
நிகழ்வதாம். சமநிலை, நடுவுநிலையென்பது மிது.

ஏதிலருற்றார்பேறிழவின்பந்துன்பமெனப்
பேதுறுதலாம்வன்பிதற்றவே—போதந்
திருமகிழமாரன்பதமேசிந்தித்தெப்போது
மிருதரும்பேரின்பமிது.

(480)

இது சாந்தரதம். இதனுள், நெஞ்சமென்னு மெழுவாய்முன்னிலை
யெச்சமாயிற்று. நெஞ்சமே! சிந்தித்து வாழ்த்தியிரு, இது பேரின்பந்
தருமெனக் கூட்டுக. இன்பந்தருமென்பது வினைமுற்று. திணை -
பாடாண். துறை - ஓம்படை.

புகழ்ந்தாலும்வெந்தழலைப்போற்சுயிஞ்சொற்சொல்லி
யிகழ்ந்தாலும்பேறிழுவென்றாறு—மகழ்ந்தாலும்
வெண்டிரைப்பாலாழிபான்மெய்யடியார்மெய்யுணர்வுட்
கொண்டிருப்பார்கோடார்குறி.

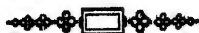
(481)

இதுவுமது. இவையிரண்டும் திணை - வாகை. துறை - சாஸ்பு
முல்லை இதனுள் உவமைமுதலிய அலங்காரங்கள் விரவியவெனினுஞ்
சுவையே மிகத்தேசன்றலாற் சுவையேரோக்கமாகக்கொள்க. இதனை
வடநூலார் இரதமென்ப.

(கக௩)

௩௨-வது சுவை முற்றும்.

௩௬-வது பரியாயவலங்காரம்.

199 தொன்மையினொருபொருட்டொடர்பவம்பலவயிற்
பன்முறைபயின்றதெனல்பரியாயம்.

எ-ன்) வைத்தமுறையானே பரியாயமென்னு மலங்கார
முணர்—ற்று.

(இ-ள்) யாதாயினும் ஒருபொருள் பழமைத்தாகித்தொடர்புறப்
பலவயினும் பலமுறையே பலபிறப்புப் பயின்றதென்றுகூறுவதும்
பரியாயமென்னும் அலங்காரமாமென்றவாறு.

அன்றுமலரிலமித்திற்கொழுமுனையிற்
றுன்றுதழாய்க்காட்டிற்றேன்றியே—யின்று
நினையிற்றமிழ்மாதனீள்குன்றவாணர்
மனையிற்றிறந்தனன்பூமாத. (482)

இது பரியாயம். பரியாயமென்பது பலமுறை. பகுதி - இடந்தலை.
துறை - நலம்புனைந்துரைத்தல். பயின்றதெனலும் என்னும் உம்மை
செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்குநின்றவிரிந்தமையால், தண்டியாசிரியர்,
“தருதியது கிளவா தப்பொரு டோன்றப், பிறிதொன்று கிளப்பது
பரியாயம்மே” என்றார்; அவ்வாறு புணர்ப்பதும் பரியாயமாமெனக்
கொள்க. அதற்குச்செய்யுள்:—

சொற்பாவலர்தம்பிரான்கிழ்மாறன்றுடரிவெற்பிற்
பொற்பார்பிறைதுதற்பூண்முலையாயிப்பொதும்பரின்வாய்
நிற்பாய்நறமென்மலர்கொணர்கேனவண்பெயரிற்
சற்பாய்தரக்கன்றுநுபுரபாதகமலங்களை. (483)

என்பதனாலறிக. பகுதி - பகற்குறி. துறை - இடத்துய்த்துரீங்கல்.

(இ-ள்) புலிப்பாவலர்தம்பிரானாகிய திருமகிழ்மாறன் றுடரி
வெற்பினிற் பொலிவுநின்ற இளம்பிறைபோன்ற துதலினையும் பூண்
அணிந்தமுலையினையு முடையாய்! இச்சேலையின்கண் நிற்பாயாக், நின்
நுழைமேற்கூட்ட நறுவிதாகிய மெல்லியமலர் கொய்துகொண்டுவருவன்,
நீ என்னோடும் அவணைகுளவெனில் உனது சிலம்பணிந்த பாதகமல
மானது சிறுபாலுறுத்தக் கன்றுமாதலா னென்றவாறு.

இதனால், தோழி கருதியதுகளவாது பிரிதொண்டுகளந்தியது உணர்ந்துகொள்க.

அன்றியும், இளங்கோவடிகள், மனையறம்படுத்தகாதையுள், “தயங்கிணர்க் கோதை தன்னொடு தருக்கி, வயங்கிணர்க் தாரோன் மகிழ்ந்து செல்வழி”¹பென்றவற்றள், தயங்கல், வயங்கல் இரண்டும் விளக்கமாதலின் அதற்கு விரித்துரையெழுதிய அடியார்க்குநல்லாராகிய ஆசிரியர் அதனையும் பரியராமமென்னும் அலங்காரமாகக் குறித்தார். அது இப்பொருளணியுள் முந்தற்கூறிய பொருட்டின் வருநிலையுள் அடங்குமென்றறிவு.

(ககச)

மாறனலங்காரம்

(இ-ள்) நகைமுதலாக மெய்யினிடத்து உரோமஞ்சிவிர்த்தலும்
மெய்வெதும்பலும்|வெயர்வுதோன்றலும்|துயதாய பொன்போன்ற பசலை
தோன்றலும்|மெய்நடுக்கமும்|கண்ணீரரும்பலும்|நெடுயிர்ப்புங் கொட்
டாவியும்|மொழிக்குழறலும்|ஆகிய பத்துஞ் சத்துவங்களாம் என்றவாறு.

சேதாம்பல்வாவித்திருவல்லிக்கேணியர் திண்சிறைப்புண்
மீதாம்பவனிதனைத்தொழுதேவிருப்புற்றிடுமப்
போதாம்பசலைதன் மெய்க்கேதளிர் த்ததைப்பெய்ய்த்தவர்தம்
பீதாம்பரத்தொளியென்னுமின்னார்க்கிந்தப்பெய்வனையே. (484)

தேலாதேமிப்படையார்¹ நிலாத்திங்கட்டுண்டத்துள்ளார்
சோலாகலப்புட்பவனிகண்டேதொழுங்கோதைகொண்ட
மாலானடுக்கம்பயின்றமெய்ப்பான்மையைவாய்ந்தசிறைக்
காலானடுக்குற்றதாகமின்னார்க்குய்க்குங்கட்டுரைத்தே. (485)

இவையிரண்டும் இலேசம். இவற்றின்பொருள் உரையிற்கொள்க.
திணை-பாடாண். துறை-“ஊரோடு தோற்றமு முரித்தென மொழிப”
என்றாகலின், பவனிகண்டடைந்தபாஷ்மை மறைத்தல். (ககக)

௩௪-வது இலேசம் ழற்றும்.

௩௫-வது தற்பவவலங்காரம்.

20௩. யாதொருபொருட்டினென்றிறந்ததுமறித்தமவ்
வேதுவிற்பிறந்ததென்பதுவேதற்பவம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே தற்பவமென்னு மலங்கார
முணர்-ற்று.

(இ-ள்) யாதொருகாரணத்தினுன் யாதொன் றிறக்கப்பட்டது
அது மீட்டும் அப்பொருட்பொருட்டுப் பிறந்ததென்பது தற்பவமென்னு
மலங்காரமா மென்றவாறு.

நிலாத்திங்கட்டுண்டம் - தொண்டடாட்டுத்திருப்பதியுனொன்று,

சொல்லுஞ்சொல்லும் முரணிய விரோ
தவலங்காரம், ௨௭௧.
சொல்லும் பொருளும் சொல்லொடும்
பொருளொடும் முரணின் விரோத
வலங்காரம், ௨௮௧.
சொல்லும் பொருளும் சொற்களோடு
முரணின் விரோதவலங்காரம், ௨௮௦.
சொல்வழு, ௫௧௧.
சொல்வழுவுமைதி, ௫௧௨.
சொற்பின்வருநிலை, ௨௫௫.
சொற்பின்வருநிலைமுதலியன மொழிந்
ததைமொழிதலாகாவென்பது ௫௦௫.
சொற்பொருட்பின்வருநிலை, ௨௫௬.
சேர்கம்-துன்பம், ௪௧௬.
நூபகம்-அறிவிப்பது, ௨௬௨.
நூபகவேதுஇன்மையோடு கூடியும்
வருமென்பது, ௨௬௪.
நூபகவேதுவின் உறுபாடு, ௨௬௨.
நூபகவேதுவின் பொதுவிலக்கணம்,
௨௬௧.
நூனவிரியமிருதி, ௩௬௧, ௩௬௨.
நூனவென்றி, ௩௬௧, ௩௬௨.
நகரமெய்வருக்கப்பாட்டு, ௪௬௪.
தகையணங்குறுத்தல், ௧௦௩, ௨௪௭, ௩௮௧
தசாங்கவாழ்த்து, ௩௩.
தஞ்சை, ௧௪௧, ௧௯௨, ௧௮௦, ௧௮௨,
௪௫௧.
தட்டது-அடைத்தது, ௨௬௪
தட்டி-அடைத்து, ௪௬௦.
தடங்கண்டுமெழ்த்தல், ௨௨௦.
தடத்திற்குந் தனத்திற்குஞ் சிலைடை,
௧௬௧, ௧௬௨.
தடுமாறுத்தியலங்காரம், ௩௧௫.
தடுமாறுத்தியை வடநூலார் அந்மையார்
நியமென்பரென்பது, ௩௧௫.
தடுமாறுவமம், ௧௪௨.
தண்டி எச்சவியல், ௫௧௬.
தண்டிமுதனூல், ௪௫.
தண்டியாசிரியர், ௪௫, ௧௬௧, ௧௨௧, ௧௨௧,
௧௬௦, ௧௬௭, ௨௧௪, ௨௬௪, ௩௧௦, ௩௧௫.
தண்டியாசிரியர் இன்மையை அபாவ
மென்பர் என்பது, ௨௬௪.
தண்டியாசிரியர்கூறியபடி புணர்ப்பது
ம்பரிவாயவலங்காரமாமென்பது ௩௧௦
தண்டியாசிரியர் தடுமாறுவமையை இத்
ரவிதமென்பரென்பது, ௧௪௩.

தண்டியாசிரியர் தூரகாரியமென விரித்
த அசங்கதியை இன்னலாற்பிறருடம்
பட்டது தானுடம்படுத்தென்னுமுத்
தியார் தனியே ஓரலங்காரமாகி னு
ரென்பது, ௩௧௫.
தண்டியாசிரியர் மருட்கையுவுமையைக்
கூடாவுவமையென்பரென்பது ௧௪௧
தண்டியாசிரியருருவகவுவமையை உவ
மையுருவகமென்பரென்பது, ௧௬௦.
தத்துவங்கண்மூன்று - சித்தசித்திச்
சாரம், ௫௦௬.
தந்துகொணர்ந்துரைத்தல், ௧௭, ௨௩.
தம்மையெனும்பன்மை இழிபின்கண்
மயங்குவது, ௨௫.
தமிழ்மறை - திருவாய்மொழி, ௨௦௧,
௪௩௫.
“தயங்கினார்க்கோதைதன்னொடுதருக்
கி” என்னும் சிலப்பதிகார மனையறம்
படுத்தகதைப்பாகம், பரியாயவலங்
காரமென்று அடியார்க்குநிலலார்கூறு
வரென்பதும், அது பொருளணியுட்
பின்வருநிலையலங்காரத்திற் பொரு
ட்பின்வருநிலையுடன்குமென்பதும்
௩௧௧.
தரணி-ஆதித்தன், ௪௩௧.
“தருமன் தண்ணளியா” வென்னுஞ்
சிந்தாமணிச் செய்யுள் ஒருவகையுரு
வகத்தின்பாற்படும் என்பது, ௧௬௧.
தலைத்தொற்றவுவமை, ௧௪௧.
தலைமைவிலக்கு, ௩௩௪.
தலைவன்பாங்கிக்கவயவங்கூறல், ௧௨௫.
௨௬௧, ௪௨௮, ௪௩௭.
தலைவன்வியத்தல், ௧௨௮.
தலைவனருமறைச்சடங்கிற்குப்படுத்த
தருப்பையைநோக்கித் தலைவி காத
லையுந் தனதாற்றாமையை யு முட்
கொண்டுணர்த்தல், ௧௮௮.
தலைவனைத்தோழியியற்புரித்தல் ௨௭௧
தலைவனைவியத்தல், ௩௩௮, ௧௮௬.
தலைவி தலைவனை இயற்படமொழித்தல்,
௧௦, ௧௦௧.
தவகரு-இலச்சை, நாண், ௨௦௨.
தழைகொண்டசேறல், ௩௬௭.
தனர்வகண்மூரைத்தல், ௩௨௨, ௪௨௬.
தனித்தல் - துளித்தல், ௩௫௩.
தனிமம்-பாயல், ௨௬௩.

பொருளணியியலுரை

பொர்பட்டவேற்கண்பொருநோக்கினுக்கிலக்காய்
நோர்பட்டிறந்தநிறைமன்னோ—கூர்பட்ட
நெய்யான்முட்டத் துநெரிழைதன்னோணுக்கிற்
காமியாவந்த துவேகாண்.

(486)

இது தற்பவம். தற்பவமென்பது மூன்றாவதன்றொகை; என்னை
அது தன்னாற்பிறத்தல்.

(இ-ள்) போருற்பவமான வேல்போன்றகண்கள் என்மேற் பூசல்புரி
நோக்கத்தாம் றுறந்த எனது நிறை நுண்ணிய ஆபரணத்தினையுடையாள்
நானோடுகூடியநோக்கினால் என்னைவிரும்பி மறித்தும் என்னிடத்துப்
பிறந்தது என்றவாறு. பகுதி - இயற்கை. துறை - குறிப்பறிதல் (ககா)

நூ-வது தற்பவம் முற்றம்.

நக-வது அசங்கதியலங்காரம்

—~~XXXXXXXXXX~~— (தூரகாரியத்து)

203. காரியமயலதாய்க்கழிதிறனசங்கதி.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே அசங்கதியென்னு மலங்கார
முணர்—ற்று.

(இ-ள்) யாதாயினு மொருகாரணத்திற் கேற்ற காரியம் அயலே
தோன்றிக் கழியுங்கூறுபாடு அசங்கதியென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு.

வள்ளலணிமாப்பின்மற்றொருத்திகண்ணினைவேல்
கொள்வது நீஇயெந்தைகுறுங்குடியா—ளுள்ளமது
புண்பெற்றதனாவிப்பொன்னிறைவனின் றுயிரென்
றெண்பெற்றதுண்மையாயின்று.

(487)

இஃ தசங்கதி. மற்றொருத்தி - பரத்தை. எண்பெற்றது
யாமெண்ணப்பட்டது. பகுதி - பரத்தையிற்பிறதல். துறை - உலரப்
போந்து பள்ளியிடத்தானுதலைவனுடனாடிபதலைநிலைமை உழைய
ருரைத்தல்.

(சகஅ)

204. அதுவே,

சிலேடையினெய்துந்திறனுமுடைத்தே.

(எ-ன்) அசங்கதி பிற அலங்காரத்துடன் விரிவருமென்ப துணர்—ற்று.

(இ-ள்) அச்சொல்லப்பட்ட அசங்கதி சிலேடையுடன்கூடி முற் றங்கூறுபாடு முடைத்தென்றவாறு.

மன்னிளவல்லிண்மேன்மறைந்தவிராவணிவன்
சென்னியின்மேல்வாளிசினத்தேவ — நன்னுதலாய்
ஞாலத்தசங்கதியேநாடிவிராவண்ணர்
காலற்றதென்னுங்கதை.

(488)

இது சிலேடைவாய்பாட்டான்வந்த அசங்கதி.

(இ-ள்) மன்னிளவல், மேகத்துண்மறைந்த இராவணிதலையறுக் கும்படி கோபித் தேயியபாணம் இராவணிதலையையறுக்கப் பூமியிலிருந்த இராவண்ணர்காலற்றதென்னுங்கதைநடையை விசாரிக்கில் அசங்கதியா மென்றவாறு.

மன்னிளவல்-இராமஞ்சியமன்னனுக்கிளைய இலக்குவன். இராவணி- இந்திரசித்து. கால் - சந்ததி. விண்ணின்மேல்சின்றவன் றலையற விட்டவாளி பூமியில்சின்றவன் காலற்றதாயகாரியத்தைவினோத்ததால் அசங்கதியாயிற்று. முன்னர் அக்கனும் அதிகூயனும்படப் பின்னர் இராவணியும்பட்டதாற் காலற்றதாயிற்று. திணை - வாகையைச்சார்ந்த புறத்திணை. துறை - வில்வென்றி.

காணிலசங்கதியேதென்னிலங்கைகட்டழித்தா
னாணிலுடக்கிநடுக்குழையப்—பாணம்
புரக்கவனோத்ததனுப்பொன்றிருப்ப
வரக்கத்தனுநாணறல்.

(489)

இதவுமது. பாாமும் னாமுங்கொள்ள நடுக்குழையவாங்கிய விலும் நானும் அருதிருப்ப அரக்கத்தனும் நானும் அற்றது விசா ரிக்கில் அசங்கதியா மென்றவாறு.

காணில் - விசாரிக்கில். தனு - உடல். நாண் - மானம். அரக்கர் னண்டு மூலபலப்படை.

பொருளாணியியலுரை

நகடு

சுண்டியாசிரியர் ஏதுவுள், தூரகாரியமெனவிரித்தது மிது. இவர்
முதலில் பிறருடம்பட்டதானுடம்பிதல் எனனும் உத்தியால்
னியே ஓரலங்காரமாக்கினார். (ககக)

நள-வது அசங்கதி முற்றம்.

நள-வது தமோறுத்தியலங்காரம்

—(௨)—

205. உரைதமோறுவதுதமோறுத்தி.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே தமோறுத்தியலங்கார முணர்-ற்று.

(இ-ள்) ஒருகாரணத்தினான தோருகாரியமே, அக்காரியத்தாம்
முற்றமான தக்காரணமென உரைதமோறுக்கூறுவது தமோறுத்தி
யலங்காரமாம் என்றவாறு. உத்தி - உரை.

வையந்தி நூரணன்றோற்றம்வண்டமிழே

ரையன்மகிழ்மாறனாலென்னுந்—துய்யமகிழ்த்

தாமத்தானன்றோற்றமும்பொற்றாமரையாள்கேள்வனருட்

சேமத்தாலென்னுந்தினம்.

(490)

இது தமோறுத்தி. வடநாலார் அன்னியோன்னியமென்பது மிது.
திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப்பாவலும், கடவுள்வாழ்த்து
மாம். (கஉ௦)

நள-வது தமோறுத்தி முற்றம்.

நள-வது புணர்நிலையலங்காரம்.

—(௩)—

206. நன்றிகொள்பண்புவினையிவைகாலத்
தொன்றவிருபொருட்குரைப்பதுபுணர்நிலை.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே புணர்நிலையலங்காரமுணர் - ற்று.

(இ-ள்) நன்மையையுட்கொண்ட பண்பாதல் வினைபாதல் இரண்டு பொருட்கு வினையுடனிகழ்ந்ததாகப் புணர்த்துக்கூறுவது புணர்நிலை யலங்காரமா மென்றவாறு.

புணர்நிலை

பொங்குகதிர்வெய்யோன்புறந்தாவேவெர்விழுந்த
கங்குலுடனையிருண்டகாட்சித்தே—பெங்க
ளருளாளன்வேங்கடவனம்புயத்தார்வேட்டு
மருளாதரித்தாண்மனம்.

(491)

இது பண்புப்புணர்நிலை. திணை - பெண்பாற்குற்றுக்கைக்கிளை.

உ துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

புணர்நிலை

அந்தணராயந்தமுணர்வாரிதயார
விர்தமுடனேமலருமேன்மைத்தே—பைந்துளப
மாலைப்பெருமாளேவான் பிரமமென்னுமகிழ்
மாலைப்பெருமான்செவ்வாய்.

(492)

இது வினைப்புணர்நிலையலங்காரம். திணை - பாடான், துறை - அறுமுறைவாழ்த்தினுள்ளாம். (கஉக)

ஈஅ-வது புணர்நிலை முற்றும்.

ஈகூ-வது வேற்றுப்பொருள்வைப்பலங்காரம்.

—:(௨):—

207. ஒருபொருணிலைமுதலுரைத்ததைமுடித்துத்
தருபொருணிலைபின்னர்தான்வைப்பதுவே
புகழ்புணர்வேற்றுப்பொருள்வைப்பாகும்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானேவேற்றுப்பொருள்வைப்பென்னுமலக்
கார முணர் - ற்று.

(இ-ள்) முதலே ஒருபொருளினதுதன்மையையுரைத்துப் பின்ன
ரும் அதனைச் சாதித்துத்தருவதேதார்பொருணிலைமையினை யதனிறந்
தில்வைப்பது வேற்றுப்பொருள்வைப்பென்னு மலங்காரமாமென்றவாறு

பொருளணியியலுரை

208. அனைத்தினுஞ்செறித்தலாருவகையடைதன் |
முரணுறமொழிதவிரட்டுமொழிதல் |
கூடுதல்கூடாவகையிற்கூறுத |
வீருமையினவிளம்பல்குவிபீ தத்தியம்பலென் |
மெண்வகையான்வருமியனுடைத்ததுவே.

நகர
தெய்வப்பேர
சென்வையு
வகை
⑥ ⑧

(எ-ன்) இதுவும் அவ் வேற்றுப்பொருள் வைப்பை விரித்
துணர்—ற்று.

(இ-ள்) அனைத்தினுஞ்செறித்தன்முதலாக விபரீதத்திசைத்தவீராக
எண்வகைத்தாகவரும் இலக்கணத்தையுடைத்து அவ்வேற்றுப்பொருள்
வைப்பென்னு மலங்காரம் என்றவாறு.

முழுவத்சேற

நாடாளுதற்குவசிட்டனிநன்னயநாள்
காடாளுநாளாகக்காட்டியே—வீடாளுந்
தொல்லாழியான்றணையுந்துக்காதுவென்றதென்றால்
வெல்லாததாராவிதி.

(493)

இது முழுவதுஞ்சேறிதல். நன்னயநாள்—இராசநீதிக்கமைந்தநாள்.
துக்காது - விசாரியாது. வெல்லாததாரை விதி என்பது விதியால்
வெல்லப்பட்டாதா ரொருவருமில்லையென்பதாம். திணை - காஞ்சி.
துறை—.....

பேருவகையினை

தன்பார்ப்பினையுந்துந்தண்ணளியற்றேமுதலை
பென்பார்புதல்வணையுமெந்திழாய்—வன்றுதை
பொன்பயிலாகத்தான்பொருணுமஞ்சொன்னதற்குத்
துன்பமிழைத்தானிலையோசொல்.

(494)

இஃ தொருவகையுடைதல். பொன்பயிலாகத்தான்பொருணுமம்—
நாராயணனறிநுராமம். பொன்பயிலாகத்தானாகியபொருளின் நிருமம்
மெனக்கூட்டுக. திணை—பாடாண்சார்ந்தபுறத்திணை. துறை—பரவாரம்
பழித்தல்.

முடிபுடைதல்

அன்றுமழுவாளியன்புடையசுந்தரர்க்காய்ச்
சென்றனன்காண்டீது திருதுதாஅ—லென்றதிலென்
னாதிபிணிப்பஞ்சவர்மேலனீபுடைத்தாயத்திகிரிச்
சோதியுஞ்சென்றானிலையோதுது.

(495)

இதுவும்து. துறை - பாடாண்சார்ந்தபுறத்திணையுள், துறநிலை
யுரைக்கலாம்.

3
சூறையி
யுரை

நன்றறிந்தார்மானிடரைநல்குரவுற்றும்பாடச்
சென்றறியாதாரேதிருவுடையர்—ரொன்றறியாப்
புல்லறிவாரேனுமொருபொய்யுரையாமாந்தரையே
பல்கலைதோர்நாவலரென்பார்.

(496)

இது முரணுறமொழிதல்.

(இ-ள்) ஆன்மலாபமான முத்தியைத்தரும் பாப்பிரமம் ஸ்ரீமந்
நாராயணனேயென்னும் உண்மையையுணர்ந்தவர்கள், உம்மைப்பிறப்பிற்
செய்த நல்வினையால் இம்மைப்பிறப்பிறப்பித்த கல்வியோடுகூடிய கவியை
யுடைய நாவலர் உண்டிப்பொருட்டால் நிரப்பிடும்பை மிகுந்தாலும் அக்
கவி க ள் ா ன் மனிதரைச்சென்றுபாட மனத்தினாலும் குறித்தறியாத
வரைப் பேரின்பச்செல்வம் பெற்றவரென்பர்; அஃதன்றியும், இறைநிலை
யும் உயிர்நிலையும் சிறிதுமுணராத புல்லறிவான்மையுடையாராயினும்
ஓரிடத்தும் ஒருபொழுதும் சிறிதும் பொய்சொல்லாதவரையே அற
நூல்கள் பலவற்றையுங் கற்றுணர்ந்த நாவலரென்பா ரென்றவாறு.

நன்று—சூதுபெயர். உற்றுமென்னும் உம்மை எதிர்மறை; உறுது
என்பதை விளக்கிற்று. திணை—வாகை. துறை—“கட்டமை யொழுக்
கத்துக் கண்ணுமை யானும்” என்பதனால் இது கட்டமையொழுக்கத்
துக்கண்ணுமை.

4.
சிலை.
யின்
யுயர்
நின்

ஏதிலார்கூட்டத்தினிதாகியவாடை
மாதராய்மாறன்மகிழ்துடரிச்—சூதமலர்
வாளியினுமின்னுயிரைவாட்டியதானோடுகருங்
காணியுறவாகாதுகாண்.

(497)

இது சிலைடைவேற்றுப்பொருள்வைப்பு. இரட்டுறமொழித
லென்பதுமீது. ஏதிலார்—அயலானார். கூட்டத்து—புணர்ச்சிக்காலத்து.
இனிதாகியவாடை—சூளிரந்தவாடை. சூதமலர்வாளி—மாமலர்ப்பாணம்;
வாட்டியது—கூட்டது. கருங்காணி—கரியகாற்றும், கரிய பத்திரகாளியும்.
சூதலால் இஃ இரட்டுறமொழிதலாயிற்று. திணை—பெண்பாற்குற்றுக
கைக்கிணை. துறை - வாடைக்கு வருந்தல்.

காணி - கிணை.

பொருளணியியலுரை

நகக

5.

கூடுமியற்கை.

வைவேல்விழியானைவந்தளித்தவாழ்வெனக்கு
ரைவேதுமில்லாநலனளித்த—மெய்வேதப்
பாவினைத்தேர்மாறனருட்பார்வைக்கிலக்காரை
திவினைப்பாலெய்துவரோசென்று.

(498)

இது கூடுமியற்கை. வாழ்வு - நல்வினைப்பாலதாகிய தெய்வம். 6.
பகுதி - இயற்கை. துறை - தெய்வத்தமைகிழ்தல்.

கூடாவகையி.

பாலுஞ்செழுந்தேனும்பாகுங்கடலமிர்ந்து
நாலுந்துணைதுறந்தனனுதலார்க்க—காலமா
மின்பமாரல்வினைப்பாலீசனருளில்வாதார்க்க
கன்பனைதிவினைப்பாலாம்.

(499)

இது கூடாவகையிற்கூறுதல். பகுதி - பொருள்வயிற்றிரிதல்.
துறை - செலவழங்குவித்தல்.

இருமை

ஏதிலாந்தஞ்சொற்போலவின்னுயிரையின்றவன்சொற்
கோதறவேயுண்ணுங்கொடுமையான்—மாதராய்
வெங்கதிரோன்பாலன்றிவெண்மருந்தினாலியன்ற
திங்களினுந்தோன்றுமோதி.

(500)

இஃ திருமையினியம்பல். ஏதிலார் - இக்காலத்து அயலவராகிய
தலைவர். சொல் - நின்னிற்பிரியேன் பிரியி லாற்றேனென்று தலையளி
யிற்கூறிய கூற்று. பகுதி - இதுவுமது. துறை - செலவுநினைந்
திரங்கல்.

விபரித்ததன்மை

தம்முணிலைவிட்டான்றனிமகுடஞ்சூழை
னம்முணிலைநின்றனாசுழந்தான்—மெய்முனையி
லென்றாலுருவியுமெங்கனிராமன்னினைந்த
தொன்றானிபரிதமாகும்.

(501)

தம்முணிலைவிட்டான்.....சூழை - விடணன் அரசியல்பெற்
றான். -தம்முன்-தமையன். அம்முணிலைநின்றனாசுழந்தான்-அந்தத்
தமையனிடத்திலே நின்றான் (கும்பகருணன்) அரசரிமையும் உரு
கும் இழந்தான். இது, உலகியலுக்கு விபரிதமாதலால் விபரித்த
திசைத்தல். துறை - கடவுள்வாழ்த்தல்.

(502)

நகவது வேற்றுப்பொருள்வைப்பு முற்றும்.

சு-வது விபர்வனையலங்காரம்.

— 聖德太子 —

204: மேதகவுலகம்விளம்பியகாரணத்
தாதலைவிக்குபுவயலொருநெறித்தா
மேதுவிற்றன்மையிற்றிப்பினெய்தியம
போதுதல்விபாவணையெனவுரைத்தனரே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே விபாவியென்னு மலங்காரமுணர்-
ற்று.

(இ-ள்) ஒன்றன்வினையுரைக்குங்காற் பெருமைபொருந்தவுலகங்
கூறியகாரணத்தா னஃதுண்டாதலையொழித்துப் பிறிதொரு வழியாக்
காரணத்தாகு, | இயல்பாகு, | குறிப்பாகு, | உண்டாயமரபுகூறுதல்
விபரவியென்னு மலங்காரமாமெனக்கூறினர் புலவரன்நவாறு.

பயிற்சி ஆரமிர் தமுண்ணுதடங்காச்சுவைபடைத்த
பிரிவு தோரமுஞ்செய்யாதொழியிலாப்—பேசின்ப
பிப்பை முற்றதுநக்கோமாரனுய்த்ததிருவாய்மொழிப்பாக்
கற்றுணர்ந்தோர்நடுநெஞ்சகம்.

(502)

இஃ தயற்காரணவிபாவனை. உய்த்தது - பாடித்தந்தது. திணை - பாடாண்சார்ந்தபுறத்திணை. துறை - பனுவல்வாழ்த்து.

புயல் மாணிலந்தோயாதுமைந்திறமேகூர்ந்ததுமெய்
வினாவுடை நீணிருஞ்சேறநிறையாதே—வாணுதாஅல்
கோடார்பொழிற்குடந்தைக்கொற்றமாலுந்தியின்மேல்
வாடாதேநிற்குமரை.

(503)

இஃ தியல்புவிபாவனை. மரை-தாமரை. கார்ந்தது - மிகுந்தது.
துறை - அடவுள்வாழ்த்து (உருச)

(52.5)

210. **தேர்ப்புறி** வினாபெதிர்மறுத்துப்பொருள்புலப்படுத்தலு
நினைவுறுபொதுவகையானும்விலக்கித்
காரியம்புலப்படுத்தலுமனக்கமுறி
ரெளிரண்டாகமுயர்குறிப்பினவே,

(எ-ன்) குறிப்புவிபாவணியின்குறுபாடுணர்-ந்து.

இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க.

குறிப்புவிபாவணை.

ஆட்டாக்கரும்பினரும்பானமுண்பதைவிட்
டட்டாய்சிதியென்றியக்கியே—பூட்டுருளற்
ரோடுதேர்க்கானிடைநின்றேதுளமேயொன்றினரீ
நாடுதிநின்பின்னெழுதேனான்.

(504)

இது வினையெதிர்மறுத்துப் பொருள்புலப்படுத்தல்விபாவணை.

(இ-ள்) ஆட்டாக்கரும்பினரும்பானமென்பது தலைவியிதழ் ப்
பானம். பூட்டுருளற்றோடுதேர் என்பது கொளுவப்பட்ட வண்டியின்றி
யும் ஓடுமாபோன்றியங்கும் பேய்த்தேர். இது குறிப்பு, பகுதி-பொருள்
வயிற்பிரிதல். துறை-பொருள்வயிற்பிரிந்ததலைவன் சுரத்திடைநின்ற
நெஞ்சொடுநோதல்.

காட்டியகண்டாமேகனுமுந்திறமேது

தோட்டிலஞ்சிமாறன் றுணைப்புயத்தை—வேட்டவர்த

முள்ளந்தளரவதற்குருவிலா னுருவம்

கொள்ளுந்திறமிஃதென்கொல்.

(505)

இது பொதுவகையாற் காரணம்விலக்கிக் காரியம் புலப்படுத்தது.

(இ-ள்) காரிமாறப்பிரான் வகுளமாலிகையணியப்பட்ட திருப்
புயங்களிற் கார்த்தியை யெனக்குக்காட்டி யித்துண்பத்தினை எனக்களித்த
கண்கள் அவன் நமதுவீதியையகன்றகாலைத் தோழி! அத்திருப்
புயங்களை யெமக்குக் காட்டுவாயாகவென் றமுகின்றதென்? இன்னுந்
தாவ் காட்ட யான்காண்பதல்லது என்னுந் காட்டல்கூடாது; அஃ
தன்றியும், அத்திருப்புயங்களை ஸிரும்பியவருள்ளம் தளர்வெய்தியதற்கு
உருவிழந்தகாமன் உருவங்கொண்டு எனதுமுன்னிற்றற்குக்காரணம்
யா தென்றவாறு. இது பெண்பார்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை - பவனி
கண்டமுங்கல்.

வேரித்திறம்பயிலாமென்கமலத்தேவனா

முரிக்கிளைவண்டுமொய்த்தார—வாரிக்கு

நாதந்தனிலோதிமுழங்குகாகையே

வேதந்தொடர்ந்தமைமால்விடு.

(506)

இதனுள், வேளித்திறம்பயிலாமென்கமலம் என்பது தண்ணீர், ஏடுளராமுரிக்கிளைவண்டு என்பது பூந்தோங்கிளைக் குடைந்தறிபாத 'கூட்டவல்லு'புரி. உளர்தல் - குடைதல். இதுவும் குறிப்பு. இதன் வேறுபாடுங் காண்க. திணை - பாடாண். துறை - நகரவாழ்த்து. (௧௨௫)

சக-வது விபாவனை முற்றும்.

சக-வது ஆர்வமொழியலங்காரம்.

111. விழுமிதினார்வமொழியிடுத்தரைப்பது
பழிதீரார்வமொழியெனப்பகர்வர்.

(எ-ன்) வைத்த முறையானே ஆர்வமொழியென்னுமலங்கார முணர்—ற்று.

இதன்பொருள் சூத்திரத்தானே விளங்கும்.

ஞானமிலாநாயேற்குநன்குயர்தன்னொண்டனெனும்
வானுயர்தோற்றம்புரந்தவாழ்விற்குத்—தேனுலவுந்
தாதோடுறுமகிழ்த்தார்த்தம்பிராற்கென்பொருட்டால்
யாதோகைம்மாறிக்கனி.

(507)

இஃ தார்வமொழி. இதனுள், வானுயர்தோற்றம் - மிகுதியாக வுயர்ந்ததலைமை. என்பொருட்டால்—என்னே. இனி யிங்குக் கைம்மா றியாதோ - யான் மே விவ்வுலகத்துச்செய்யுங் கைம்மா றியாதென்ற வாய்; எனவே அதற்குச் சரியாகச்செய்யுங்கைம்மா றில்லையென்பதாம். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

பொன்போற்குடர்பல்கதிரோனடைத்தமென்போதிருக்கை
நன்போதகற்றுந்திறங்கற்றிடர்நள்ளிருளிடையோர்
மின்போற்றமிவந்தருள்செய்ததாலின்பமெல்லியலா
பென்போற்றவஞ்செய்ததாராளாளிரிபகிரிக்குக.

(508)

இதுவுமது. இதன்பொருள் உணர்பிற்கொள்க, பகுதி—இரயிற் குறி. துறை - தளர்வகன்றுரைத்தல்.

(௧௨௬)

சக-வது ஆர்வமொழி முற்றும்.

அட்டி விஷயகுசிகைமுதலியவற்றின் அகராதி.

குதூநிலியுரைத்தல், ௩௧௮.
 தூதுவென்றி, ௧௬, ௩௪௪, ௪௧௩.
 தூதொருப்படுத்தல், ௩௩௧.
 தெய்வச்சிலப்பெருமான் - (திருப்புல்
 லாணிமால்), ௩௩௩.
 தெய்வத்தைமகிழ்தல், ௩௧௧.
 தெய்வத்தைவியத்தல், ௩௦௭.
 தெரிந்துதெளிதல், ௨௩௦, ௩௩௬.
 தெளிவதிகசயம், ௨௩௬.
 தென்றிருப்பேரை, ௪௦௪, ௧௨௪, ௧௩௭,
 ௧௮௪.
 தேத்த - மிகுந்த, ௪௨௧.
 தேற்றுகொட்டையாற் கலங்கல்நீரை
 த் தெளிக்கலாமென்பது, ௨௧௧.
 தொகுத்தமொழியின் வகுத்தனகோ
 டல், ௩௩.
 தொகுத்தமொழியின்வகுத்தன கோ
 டல், சொல்லின்முடிவின் அப்பொ
 முண்முடித்தல்என்ற இரண்டும் ஒன்
 றேயென்பது, ௩௩.
 தொகுத்துமுடித்தல், ௩௨௪.
 தொகைநிலைச்செய்யுளாமாறு, ௭௩.
 தொகைபெறநாட்டல், ௧௨.
 தொகையுருவகம், ௧௭௩.
 தொகையுவுமையிலக்கணம், ௧௨௮
 தொகையுவுமையினொழிபு, ௧௩௮.
 தொகைவிரியுருவகம், ௧௭௪.
 தொகைவிரியுவுமை, ௧௩௨.
 தொகைவிரியுவுமைகளின் கூறு பாடு
 ௧௩௩.
 தொடர்நிலைச்செய்யுளின் கூறு பாடு,
 ௭௩.
 தொடரெழுத்துமொழியேயன்றி ஓரொ
 முத்தே பெயர்த்தும் மடக்குவதும்
 மடக்காமென்பது, ௩௭௭.
 தொல்காப்பிய அகத்திணையியல், ௨௦௪.
 தொல்காப்பியப் பொருளியல், ௨௦௩,
 ௨௭௧.
 தொல்காப்பியம், ௩௩௦, ௩௬௮.
 தொல்காப்பியர், ௧௩௨, ௨௭௧.
 தொலைவில்லிமங்கலம், ௨௬௬.
 தொழில் (பரிசுரத்தினுள்) ௩௪௬.
 தொழில்வேற்றுமை, ௨௨௨.
 தொழிலதிகசயம், ௨௩௩.
 தொழிற்குறைவிசேடம், ௨௮௪.
 தொன்று - பழமை, ௪௨௩.

தோரியமடந்தை, ௩௧௧.
 தோழிச் சபையவன்குறல், ௩௩௧.
 தோழி தலைவனையியற்பித்தல், ௧௧௧.
 தோழி நிலவுகண்டமுன்கல், ௨௪௨.
 தோழியியற்பித்துரைத்தல், ௩௩௦.
 தோழியைக்காட்டென்றல், ௩௮௮.
 ந - இல்லையென்னும்பொருளுணர்த்து
 மென்பது, ௪௩௩.
 ந என்பது சிறப்புப்பொருட்டு மொழி
 க்குமுதலிற்சேர்க்கப்பட்டுவருமென்
 பது, ௪௩௩.
 நக்கோர், ௧௩௪.
 நகம் - பாம்பு, ௪௩௩.
 நதர்காட்டல், ௩௮௬.
 நகரடைந்தமைகூறல், ௧௨௦.
 நகரவாழ்த்து, ௭௧, ௧௧௬, ௧௧௭, ௧௧௭,
 ௨௩௩, ௨௩௩, ௨௩௪, ௨௩௬, ௨௩௮,
 ௨௪௦, ௨௪௧, ௨௭௧, ௨௮௧, ௩௨௨,
 ௩௪௪, ௩௮௨, ௪௦௨, ௪௧௭, ௪௨௧,
 ௪௬௦.
 நகு - மிளர், ௪௩௩.
 நகைத்துரை, ௩௩௩.
 நகைநாண்குவகைப்படுமென்பது, ௩௦௬.
 நங்கையார், ௨௬௩.
 நச்சினர்க்கினியர், ௧௮, ௨௧.
 நச்சினர்க்கினியர் தொல்காப்பியத்திற்
 குக் காண்டிகையுரைசெய்தாரென்
 பது, ௩௬௮.
 நகையு - விரும்பப்பட்டன, ௪௬௬,
 ௩௮௮.
 நடிக்குங்கால் இசையை மெய்யினும்
 இயலைக்கையினும் தாளத்தையப்பா
 த்தினுங்காட்டி நடிக்கவேண்டுமது
 மரபென்பது, ௩௧௧.
 நடிக்குங்கால் ஒற்றையிற்செய்ததைத்
 தொழிலும் இரட்டையிற்செய்த
 கைத்தொழிலும் தம்முண்மையங்காது
 வரவேண்டுமென்பது, ௩௧௧.
 நடு-இடை, ௩௦௩.
 நடுக்கநாட்டம், ௩௮௮.
 நடுவாழ்த்து, ௧௭௧, ௩௪௪.
 நந்திபுரவிண்ணகர், ௨௭௩.
 நம்பெருமான்மும்முணிச்சோலை, ௭௩.
 நம்பெருமான்மும்முணிக்கோலைவிரித்த
 தியுரை, ௧௧௮, ௧௧௯, ௨௦௩, ௩௩௧.
 நம்மாழ்வார்க்குரிய தசாங்கங்கள், ௧௩.

சஉ-வது நெடுமொழியலங்காரம்.

212. இகல்புரிந்தொருவனிருநிலத்துந்தனை
நிகரிலையெனமேம்படுத்துதனெடுமொழி.

(எ-ன்) வைத்தமுறையான நெடுமொழியென்னுமலங்கார
முணர்—ற்று.

(இ-ள்) போராவிரும்பினவொருவன் மண்ணினும் விண்ணினும்
நனக்கு ஒருவர் நிகரில்லையெனத் தன்னைத் தான் உயர்த்திக்கூறுதல்
நெடுமொழியென்னுமலங்காரமா மென்றவாறு.

புரிந்தவொருவன் என்னும் பெயரச்சவாயபாடமுற்றகரம் செய்யுள்
விகாரத்தாற் றொக்கது. தனக்கென்பது தனையென நான்காவது
இரண்டாவதாய் மயங்கிற்று.

அரசர்மறவரகத்து தித்தபொன்னை
முரசுதிர்க்கொண்டிடமான்மோகர்—வரையயலே
யானேமல்வந்தாரம்பைபரைவேட்டவரும்
வானேயேசார்ந்தார்மடிந்து. (509)

இது நெடுமொழி. தூதாவென்னும் முன்னிலையெழுவா யெச்சம்.
தினை - காஞ்சி. துறை - மகட்பாற்காஞ்சி.

தானக்கரிமருப்புத்தாழ்வாரத்துணிதுபார்
ஞானத்தவர்புகழ்மானாகைவரைக்—கானத்
துறவரெனுமெம்மிடத்தாமொண்ணுதற்காய்த்துதா
மறவரிவணைறிவரும். (510)

இது தினை - உழிஞை. துறை - மகண்மறத்துமொழிதல்.

இச்செய்யுளிரண்டினும் வரையயலே யெனவும், வரைக்கானத்
தெனவும் பகர்ந்தமையால், “பாலை தானே குறிஞ்சியது புறனே”
என்றாகவின், பாலைநிலத்துமறவரெனக் கூறினர். மறவரென்பது
மறக்குடியிலேபிறந்த சூத்திரர். “நிகர்த்துமேல் வந்த வேந்தனொடு
முதுகுடி, மகட்பா டஞ்சிய மகட்பா ளானும்” என்பதனு லறிக.
பாலென்றதனை முதுகுடிகளையன்றி அணைநிலைவகையெனப்பட்டார்
கண்ணும் இத்துறைநிகழ்தல் கொள்க. (கஉள்)

சஉ-வது நெடுமொழி முற்றம்.

சுரு-வது பரிவருத்தனையலங்காரம்.

—: (௨): —

213. உரியதோர்பொருள்கொடுத்தொருபொருள்கோடல்
பரிவருத்தனையெனப்பகர்ந்தனர்புலவர்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே பரிவருத்தனையெண்ணு மலங்கார முணர்—ற்று.

(இ-ள்) யாதாழிமொருபொருள் தன்னிடத் து ரி ய தோ ரு பொருளினைப் பிறிதொருபொருட்குக்கொடுத்துத் தானும் அதனிடத் தோர்பொருளினைக்கோடல் பரிவருத்தனையென்று மலங்காரமா மென்று கூறினர் அறிவுடையோ ரென்றவாறு.

நாவலவர்தம்பிரானுவீறன்றேமகிழ்த்தார்
காவலர்க்கும்வாசங்கலந்தளித்து—வாவிப்
பலமலர்வாசங்கவரும்பான்மைத்தேவிண்ணோர்
குலமுதல்வந்தேத்துகுருகூர்.

(511)

இது பரிவருத்தனை. இதனுள், காவலர்க்கும் என்னும் உம்மை எச்சமாதலால் வாவிப்பின்கண்ணுள்ள மலர்க்கும் அளித்தமை யுணர்க. வாசிப்பலமலர்வாசமும் என்னும் உம்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக் கமையாற் காவிற்பலமலர்வாசமுங் கவருமெனக்கூட்டி விரிக்க. கலத்தல் - பாஹம் நீரும்போலக் கலத்தல். அளித்தல் - புரத்தல். கவர்தல் - கொள்ளுதல். விண்ணோர்குல முகல் - தேவர்கூட்டமும் இந்திரனும். விண்ணோர்குலமுதல்வந்தேத்து குருகூர்நாவீறன்வகுளமாவிகை தனது வாசம்புரந்து அவற்றின்வாசங் கவரும்பான்மைத் தெனக் கூட்டுக.

பண்டாழியிற்றியினமாலிமையோரைப்பருவரல்சென்
றண்டாதுதன்கைப்பகழியொன்றேகொடுத்தன்புபுறங்
கண்டார்நிருதர்நிறந்திறந்தாவிகணக்கிறந்த

கொண்டானிருதர்குலாந்தனும்பெயர்கொள்வதற்கே.

(512)

இதுவும் பரிவருத்தனை. ஆழியிற்றியின்மால் - திருப்பாற்கடல் நாதன். அண்டாது - அணுகாது. நிருதர் - மூலபெலப்படை. ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. இதன் வேறுபாடுங் காண்க. துறை - வில்வென்றி.

பொன்மாளின்கயினில்வெண்பொற்குடங்களானிரவி
தன்மாண்படிவந்தமிழர்து—நன்மாமைத்
தாமாயிரம்படிவம்வாங்குந்தகைத்தலரள்
கோமான்விளங்குருகூர்.

(513)

இதுவுமது. இதனுள், வெண்பொற்குடங்களான் என்னும்
ஆனுருபு குடங்கடோறுமென்றாயிற்று; என்ன? “தகுதி யெனவொன்று
நனறே பகுதியாற், பாற்பட் டொழுகப் பெறின்” என்னுங் குறட்பாவா
னறிக. அனறியும், வழக்கினுள்ளும் ஊராறோர்தேவகுலம், வீட்டாற்
குறுணி எனவும் ஆனுருபு இயல்பினுந் திரிபினும் தொறுவென்பொருட்
டாய்வழங்குவ தறிக.

(௧௨௮)

சச-வது பரிவந்தனை ழற்றும்.

சச-வது காரணமாலையலங்காரம்.

:0:

214. காரணந்தொடர்புறிற்காரணமலை.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே காரணமாலையாமா முணர்—ற்று.

இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க.

நன்மானிடப்பிறவிரல்லறியிற்கேதுவது
சொன்மாண்பொருளேத்துணிவுறுஉந்—தன்மை
வருவதற்கேயேதுவதுமாசுறுமந்தாமந்
தருவதற்கேயேதுவெனுந்தான்.

(514)

இதனுள், எனுமென்பது என்று உலகக்கூறுமென்பதாம். தான்
அசை. நல்லறிவு - உண்மைஞானம். சொன்மாண்பொருள் - சுருதி
கூறும் பெருமையையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணன். மாசுறுமந்தாமம்—பரம
பதம். திணை—வாழை. துறை—பொருளொடுபுணர்தல்; அருளொடு
நீங்கலுமாம்.

(௧௨௯)

சச-வது காரணமலை ழற்றும்.

மாநாலைக்காரம்

சுரு-வது காரியமாலையலங்காரம்

215. காரியந்தொடர்தலுக்காரியமாலையு.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே காரியமாலையுணர்—ற்று.

இதன்பொருள் சூத்திரத்தானே விளங்கும்.

பார்புனலின்காரியநீர்பாவகன்றன்காரியநீதிக்

கூர்பவனன்காரியநீல்கொம்பனையாய்—பேர்விசம்பின்

காரியமாமேனையவுக்காரணமாயோனருளா

லாரியங்கூறுந்தொடர்பிறறும்.

(515)

இது காரியமாலையு. இதனுள், ஏனையவு மென்பன அஃறிணைப் பன்மைவாக்கியமாதலாற் பூதாதி மகான் மூலப்பிரகிருதிகளாம். திணை-இதுவுமது. துறையும் அது; பொருளொடுபுணர்தலுள்ளும் இவை யிரண்டும் அறத்திறகேற்ற மெய்ப்பொருளொடுபுணர்தலாம் ஆரியம்-சுருதி மிருதி புராணங்களாம்.

(கக0)

சுரு-வது காரியமாலையு முற்றும்.

சுரு-வது ஏகாவளியலங்காரம்.

—(::)—

216. ஒருபொருண்முதல்வைத்ததற்குயர்பினையே

தருபொருண்மேல்வைத்ததனொடும்பலசால்

பேற்புடைத்தொடர்பித்திசைப்பதேகாவளி.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே ஏகாவளியென்னு மலங்கார முணர்—ற்று.

(இ-ள்) ஒரு முக்கியப்பொருளை முதல்வைத்ததற்கு உயர்பினையே தருவதாகப் பிறிதொருகூட்டத்தினுள் ஒரு முக்கியப்பொருளை யதன் மேல்வைத்து அப்படிப் பலசாலபின் முக்கியப்பொருள்களை யொன்றோ டொன் றேறடிபையனவாகத் தொடர்பித்து முக்கியப்பொருள்பயக்கு முற்றாகவுரைப்பது ஏகாவளியாம் என்றவாறு.

ஏகாவளியென்பது பலவளையத்தை யொன்றாக்கப்பட்ட சங்கிலி போலத் தொடர்தலின் அப்பெயர்த்தாயிற்று.

பொருள்வழியவரை

அவைபாதல்சுன்றோருண்டிதேதசுன்றோர்
நவையுறநன்ஞாதுணர்ந்தோர்நன்ஞா—லெவையுமா
மொன்றமுதனையுணர்த்தலதுவுந்திருவைக்
குன்றதேகடியதாகும்.

(516)

இது ஏகாவளி. திருவைக் குறைபறக்கடியது ஸ்ரீமந்நாராயண
னைய படிப்பிரமம். ஒழிந்த அகலம் உரையிற்றொள்க. தினையும்
துறையும் இதுவுமது.

(ககக)

சசு-வது ஏகாவளி முற்றம்.

சசு-வது பிரதிபவலங்காரம்.

217. உவமையைமதியாதுவமையந்தனைத்
திவ்வியமெனமதிப்பதுபிரதிபம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே பிரதிபமென்னு மலங்கார
முணர்—ற்று.

(இ-ள்) உலகத் தியாதாயினும் சுடர்மயமாம் ஓருமுக்கியப்
பொருட்கு ஒப்புடையனவாம்பொருளாலெய்துங்காரிபத்தை யம்முக்கியப்
பொருளான் மிகவுயெய்தப்பெற்றதா யதனைமதித்து நல்லதென வுரைப்
பது பிரதிபமென்னு மலங்காரமாம் என்றவாறு, திவ்வியம் - நல்லது.

வேலாவலயம்விளக்கியகவிருளைத்

தோலாதுடற்றுஞ்சுடர்மயமாவ—வல்லா

கலத்தமிழ்வேதச்செங்கதிருதிப்பவும்பர்

தலக்கதிரென்வேண்டுமினித்தான்

(517)

இது பிரதிபம் இதனுள், வேலாவலயம் என்பது பூமி. அக
விருள் - அறியாமை. தோலாது - தோற்பனசெய்யாது. உடற்றும்—
கையாநிற்கும். கோலாகலம் - அழகு. தமிழ்வேதச்செங்கதிர் -
திருவாய்மொழியைப் பாடித்தந்த காரிமாறப்பிரான். தமிழ்வேதமாகிய
கதிரென்னுது செங்கதிரென்றதனால், தமிழ்வேதமாகிய வோராயிரக்

கதிரைப்பாப்பின காரிமாறப்பிரானுதீய் செங்கதிரோன் என மாட்டே
நில்லாவுருவகவாய்பாட்டான்வந்த பிரதிபமானது காண்க. புறவிருளன்றி
அகவிருளையும் தோலாதுடற்றும் என்றதனான் முக்கியமான சுடர்
மயத்தை மிகுத்ததூஉங் காண். உம்பர்தலக்கதிர் - ஆதித்தன்.
என்வேண்டுமினி என்பதனை இனி என்வேண்டுமெனப் பாடமாற்றி
மே லென்னகாரியத்திற்குவேண்டுமெனக் கூட்டுக தான் அசை. துறை
கடவுள்வாழ்த்து. (௧௩௨)

சஎ-வது பிரதீபம் முற்றம்.

சஅ-வது பிறவணியலங்காரம்.

—❖❖❖❖❖❖❖—

218. பொன்னினுமணியினும்புனையணியிகழ்தரு

தன்மையிற்றிவணிசாற்றுதல்பிறவணி.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே பிறவணியென்னு ம ல ங் க ர
முணர்—ற்று.

(இ-ள்) ஒருவர்க்குப் பொன்னினாலாதல் மணியினாலாதல் பொற்
கொல்லாற் கைபுனையப்பட்ட மூலகொடுக்கும் ஆபரணங்களையும் இகழ்ந்
திடுத்தன்மைத்தாக அவர்க்கு அழகுசெய்துப்பதான பிறவணிகள் புலவ
ராக் கூறப்படுவது பிறவணியென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு.

கைக்கணியென்றீகைகருத்திற்கணிஞான

மெய்ச்செவிகட்டேற்றவணிமேதகுதூ—லுய்த்தறிதல்

சென்னிக்கணிமாறன்சேவடிமேற்கொண்டிறைஞ்சல்

என்னுக்கணியேறினி.

(518)

இது பிறவணி.

(இ-ள்) யாவராயினும் ஒருவர்கைக் கணிபாவது அத்தகையதும்
ஆழியுமன்று; இல்லெனவிரந்தோர்க் கொன்றியதேயணி. மனத்திற்கணி
பாவது மகளிர் தனத்திற் செவ்வியைக் கண்காட்டக்கண்டு உட்கொள்வ

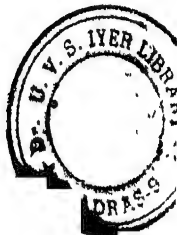
தோடும் அவரால்வருஞ் சிற்றின்பத்தைத் தரித்துப் பொசிப்பனபொசித் தின்புறுதலன்று; இப்பொருள் நிலையாதது, இப்பொருள் நிலையிற்று என்றணர்வதோடும் இது ஆன்மா, இது பிரமமென்றணர்ந்து அப்பிரம மாகிய பூரீமந்நாராயணன்சொருபருபகுணங்களைத் தெரிசித்துக்குழையும் உண்மைஞானம். மெய்ச்செவிகட்கணியாவது குண்டலமுதலிய மெய்யணியோடும் பொய்ப்பனுவனமார்க்கம் உட்கொண்டுமுழைவதன்று, மெய்ப்பனுவல்கூறுந் தத்துவததிரயங்களை யுட்கொண்டுமகிழ்வதாம். சென்னிக்கணி மயிர்முடியும் மணிமகுடமும் பூமாலையும் முதலியன வன்று; காரிமாற்பிரானறிருவடிகளாகிய அரவிர்த்தத்தைத் தாங்கி வணங்குவதாம். ஆதலால் வே ருபரணம்வேண்டுமோ என்றவாறு. திணை - வாகை. ஐறை - பொருளொடுபுணர்தல். (ககூ)

சஅ-வது பிறவணி முற்றம.

சக-வது முன்னவிலக்கலங்காரம்.

219. முன்னியகுறிப்பின்மாற்றதருளே
முன்ன விலக்கெனமொழிந்தனர்புலவர்.

(எ-ன) வைத்தமுறையானே முன்னவிலக்கென்னு ம ல ள க ா ர்
முணர்-முறு.

(இ-ள்) மனத்தின்கண் நிலைபெற்ற குறிப்பினானவிலக்குவது முன்னவிலக்கென்னு ம ல ள க ா ர ம ற் ற க ள ி னர் அறிவுடையோ ரென்ற வாறு. குறிப்பினுன்மாற்றதருளென்னுது தேற்றேகாரம்புணர்த்தமை யார் கூற்றினுன்மாற்றினும் அவ்வலங்காரமாமெனினும் குறிப்பினுன் மாற்றதலே பொருட்பொலிவுஞ் செய்யுட்சிறப்பு மென்பதுநோக்கிப் புணர்த்தார்; ஏனையது அத்தன்மைய தன்மையின் இலேகிது னுடம்பட்டா ரென்றவாறு.

அவை காலம் முன்றினேடுங்கூட்ட அழவகைப்படும். அவை முன்னர்க்காட்டுதும், முன்னம் - குறிப்பு. அதனுள்ளிலக்குதலின் ஈறு கெட்ட வாய்பாட்டிற்குறிஞர். விலக்குதல் - மாற்றுதல். (ககச)

சுக்கிர
விபக்த

220, அதுவே,
இறப்பெதிர்நிகழ்வென்றேத்தியகாலம்
பெறப்பொருள்புலப்பெற்றித்தாகும்.

(எ-ன்) அங்ஙனங் குறிப்பினும் கூற்றினும்வரும் முன்னிலக்குக்
காலமுன்றடன்கூட்ட அறுவகைப்படுமென்றார், அக்காலமுன்றின்
பெயரும் முறையும் உணர்—ற்று.

(இ-ள்) அச்சொல்லப்பட்ட முன்னிலக்கு இறப் பெதிர் நிகழ்
வென்றுலகங்கொண்டாடப்பட்ட காலமுன்றும்பெற்றுப் பொருடோன்று
மிலக்கணத்தையுடைத்தாம் என்றவாறு.

நிகழ்வென்றேத்தியகாலம்

இதனுள் நிகழ்வென்றேத்தியகால மென்றதனால் நிகழ்காலமின்
றென்பார்குறிப்பைநீக்கி உண்டென்பார்குறிப்பே யிந்நூலுடையாரும்
உடன்பட்டாரென்பதாம்.

திருநி
கால
புலப்பெற்றி

வண்டிலவுந்தண்டுளபமாயோனேயனைந்துயிர்க்கும்வசதியாய
வண்டிலவுந்தண்டுளபமாயோனேயனைந்துயிர்க்கும்வசதியாய
பண்டிலவுந்தண்டுளபமாயோனேயனைந்துயிர்க்கும்வசதியாய
துண்டுமிழ்ந்தபடியயல்கண்டிருந்தவாராவணிநுந்தன்றுண்டவாரே ()

இஃ திறந்தவினைவிலக்கு. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (குருகா
மான்மியம்.)

பொருள்
5-ஆ
விபக்தம்

பொவணிறைவன்பொருட்கெனவேபோயிவடன்
அவிதனைமீட்டருள்வசனம் - காவலனை
நற்றுளயத்தார்மாயனாகையின்முன்கற்றறியப்
பெற்றுள துண்டாமேற்பிரி.

(520)

இஃ தெதிர்வினைவிலக்கு. வன்பொருள்-கல்விப்பொருள். வசனம்-
மந்திரம். இறை - தலைவன். இவளென்பது இடமயக்கம். கற்றறியப்
பெற்றுள துண்டாமேல் என்பதனால் வன்பொருள் கல்விப்பொருளாயிற்று.
பகுதி - ஓதப்பிரிதல். துறை - செலவழங்குவித்தல்.

புது
புது
கூ

பூம்புனல்வாயாமொழுக்கப்பொற்புமுன்பானனைத்த
தாம்புனைமெய்த்தெய்வதமுன்பாயிருக்கப்—பூம்புனைசேர்

மெய்யமால்வெற்றில்லிரைந்து பவிக்கெய்தணங்குன்

பொய்பையார்முன்புரைப்பேன்போய்.

(521)

இது நிகழ்வினைவிலக்கு. இதனால் பாமென்பது தோழி தன்னை யுந் தலைவியையுங்கூட்டி யுளப்பாட்டுத்தன்மையாற்கூறியது. பொற்புய முன்பாணைத்ததாம் புணைமெய்த்தெய்வதமென்பது உருவகவுருக்க வாய்பாடுவிரவினதாம். எய்துமென்பது எய்தென்றாயிற்று. மெய்த் தெய்வதம் எனவே பவிக்கெய்தியது பொய்த் தெய்வமாயிற்று. அணங்கென்பது அண்மைவிளி. ஈணை - பெருந்திணை. துறை - வெறிவிலக்கல்.

(கூட்டு)

221. கூர்பொருள்காரணங்காரியங்குணமெனு

மீரிரண்டினும்புனரியற்கையதாகும்.

(4)

(எ-ன்) இஃ தவ்வலங்காரத்தின்கூறுபா ணைர்—ற்று.

(இ-ள்) மிகுந்த பொருள்விலக்கும், | காரணவிலக்கும், | காரிய விலக்கும், | குணவிலக்குமென்னும் | நான்குவகையானும் கூடிவரும் இயல்பினைபுடைத் தங்ஙனங் காலமுன்றினோடும்பொருந்திவரும் முன்ன ள்லக்கென்றவாறு.

பொருள்விலக்கு

வெங்கோபமால்யானைவின்பகவேழமலமென்ப

பொங்கோதையையுணர்ந்ததத் தவனும்புத்தேளிர்

தங்கோனைத்துருவுந்தானானசாரூப

வெங்கோனவனல்லல்யாரோவிதைநிலையே.

(522)

இது பொருள்விலக்கு; (குருகாமான்மியம்.) துறை - கடவுள் வாழ்த்து.

படைக்கின்றசெழுங்கமலத்தயன்மன்வாழ்நாள்

பற்றுவிடப்பகிரண்டபதவிமாந்தி

யுடைக்கின்றபெரும்புனவினகததாயர்க்கை

யொருங்கிழந்தேயலகிறந்தவியிர்கள்யாவும்

புடைக்கின்றபொழுதினகப்படுத்திநாவிப்

புடைக்கனறுற்றுவகையிற்புறத்தேமீட்டு

மடைக்கின்றநினைபெருங்கருணைக்கெந்தா

யவைவளரித்தகைம்மாறென்றிதிலேனே.

(523)

காரணவிலக்கு

இது காரணவிலக்கு. இதனால், வாழ்நாள் - பிரமகற்பம். பற்றுவிட - கூட. நாளிப்புடைக்கனல் - உதராக்கினி. துற்றுவகையின் - உண்ணாதகூறுபாட்டிற்கு. புறத்தே மீட்டு மடைக்கின்றது - திருவதரத்தைவிட்டுப் புறத்தே ஆன்மகோடிகளை வினைவழியடைத்தல். ஒழிந்த 3. அகலம் உரையிற்கொள்க. துறை-கடவுள்வாழ்த்து. (குருகாமான்மியம்).

பாரியிலக்கு

போர்செய்யுமுல்லைப்புது மலர்ச்சிகள்குறித்த கார்செய்ததன்றேகயற்கண்ணா—யேர்வகுளத் தோடு ஹந்தார்மாறன் றுடரிமலைச்சந்தனப்பூங் கோடுமூங்கார்செய்தகுறி. (524)

இது காரியவிலக்கு. கார்செய்ததன்று - கார் பருவமுற்றிச் சபாவத்தாலேபெய்த மழைத்துளியாங்காரியமல்ல; விளைவெய்தாமுன் கொங்குகளுமூதலாற்பெய்த மழைத்துளியின்முல்லைமலர்ந்தது.

இங் கயல்போன்ற கண்ணினையுடையாய்! நின்னறிவோடும் பூசலைச்செய்யாநின்ற முல்லையரும்பு புதிதாகமலர்ந்தமலர்ச்சி நினது தலைவர் குறித்த பருவக்கொண்மூப் பெய்துசெய்தகாரியமல்ல; அழகிய வகுளமாவிகையையுடைய காரிமாறப்பிரான றுடரிமலையிடத்துச் சந்தனக்கொம்பராலுழப்பட்டபருவமல்லாக்கார்பெய்துசெய்த காரியக்குறியா மென்றவாறு. ஆகையால் நின்வருத்தந்தணிவாயாகவென்பது பயன். பகுதி - வரைபொருட்டிரிதல். துறை - பருவமறைத்தல்.

4.

அணியிலக்கு

அங்கண்மாளுலத்தமைந்தவணுவுடம்பாய்த் தவகுமணுவாந்தரத்தானைச்—செங்குன்றார்ச் சிற்றாய்நெடுமாலென்றேவனோதிண்ணிதினூல் அற்றார்மொழியுங்கடன. (525)

இது குணவிலக்கு அணு - உயிர். உடம்பாய் - (அணுமயமாகிய வுயிர்கள்) உடம்பாய். தங்குதல் - அதன்கத்தந்தரியாயியிருத்தல்.

5. உரனெடுமூல்கற்றாரென்க. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

பாரண நாரியிலக்கு

ஆடலமைந்துளராமானுலுமம்புடன்கைக் கோடலமைவிற்குழைதழையே—நேடல் சினவுவாவென்றேதிருவாங்கர்வெற்பில் வினவுவார்வேட்டையுமெய்ம்மெய். (526)

கம்மாழ்வார்பிதாமகன் போர்க்கழியாகிய சத்தியவாய்மையுடையோ னென்பது, உசஅ.

கம்மாழ்வார்மாலை மகிழென்பது, உ௦௫.

நயப்புரைத்தல், உ௨௧.

நயன் - சுகம், சஅசு.

நயனத்தானம் - துயிலனை, ச௫௩.

நயனப்பத்து, எ௩.

நாரி - நரசிங்கம், ச௫௫.

நலம்பாராட்டல், உ௨௦, உ௪௨, உ௨௬.

நலம்புனைந்துரைத்தல், க௦௨, க௪௭,

க௬௨, க௬௩, க௬௪, க௬௦, உ௨௧,

உ௨௨, உ௩௧, உ௪௨, ௩௧௦.

நலனிலைக்களன், க௧௧.

நளபாகம், ௩௫௩.

நற்பொருண்மூன்று - சித்து, அசித்து,

நச்சுர மென்பன், ச௬.

நற்றாயிரங்கல், ச௦௧.

நன்று - நட்டி, ச௩௧, ச௪௦.

நூகபெந்தம், சஅச, சஅ௫.

நாகூர், ச௭௧.

நாளை, ௩௨௪, ௩௩௦, ௩௧௭.

நாட்டி - நானையுடைத்து, ச௧௮.

நாடகவழக்கு - இல்பொருளாய்ப் புகழ்ச்சியிடத்துப் புனைந்தவுரையாய்த் தோன்றுவது, ௫௨௧.

நாடுகாக்கப்பிரிதல், ௩௩௭, ௩௫௦.

நாடுவாழ்த்து, அ௨, அ௪, அ௮, க௩௧,

க௫௫, க௬௪, க௭௩, க௭௪, உ௩௫,

உ௪௪, உ௪௫.

நாண்-விரற்சாரடி, வின்னாண், உ௫௧.

நாண்டுறந்த-வய்தகாலத்துநாணவிட்டு நீங்கின, உ௫௧.

நாண்மலர் - பருவமலர், ச௫௦.

நாணநாட்டம், உ௧௨, ௩௭௦, ௩௧௧,

நாணநாடல், க௧௧.

நாணழிவுரைத்தல், க௧௧.

நாணிக்குண்புரைக்க வருத்தல், க௩௧, க௮௨, ௩௭௨, ச௩௧.

நாதமுனி, க௨, உ௪௧.

நார் - அன்பு, ச௨௫, சஅ௧.

நால்வகையுமட்போலியும் வீரவீரத்தவுமட்போலி, உ௦௧.

நாலரைச்சீர்முழுதொன் றிணையெதையவுல்காரம், உ௭௮.

நாலாங்கடவுள் - இரத்தின, ச௧௧.

நாலாரச்சக்கரபெந்தம், ச௭௭, ச௭௮. நாலுவாக்கு, ச௪௦.

நாலெழுத்தான்வந்தமடக்கு, ச௧௬.

நாலிப்புடைக்கனல் - உத்தாக்கினி,

௩௩௨.

நாற்சீரோரடி நாலம்போதாங்கத்திற்கும், நாற்சீரடிபாண்டம்போதாங்கத்திற்கும் வேற்றமை, ௩௬௬.

நான்கடியும் ஒருசொல்லான்வரும் மடக்கு மமயமகமென்றும் பெயர்பெறுமென்பது, ச௫௪.

நான்கடியும் ஒருசொல்லெமடக்கிவந்தாலும் மடக்காமென்பது, ச௫௪, நான்குபொருட்சிலேடையிணைமடக்கு,

ச௧௦

நீக்கிவினைவிலக்கு, ௩௩௦, ௩௩௧.

நிச்சயகொப்பம் (சந்தய அலங்காரத்தில) உ௨௧.

நிச்சயம் - உண்ணை, உ௮௪.

நிச்சயாந்தம் (சந்தய அலங்காரத்தில்) உ௩௦.

நிதரிசனவலங்காரம், உ௩௧.

நிதிவாழ்த்து, ௩௪௪.

நிந்தாத்ததியலங்காரம், ௩௪௧.

நிந்தையுமை, க௪௫.

நியமச்சிலைடை, உ௪௪.

நியமவிலக்குச்சிலைடை, உ௪௪.

நியமவுமை, க௪௪.

நியமித்தல் - தெளித்தல், உ௪௩.

நியாயமலைவமைதி, ௫௨௨.

நியாயமலைவு, ௫௧௧, ௫௨௦.

நிரலுதல் - இரட்டித்தல், உ௪௩.

நிரளிழையலங்காரம், உ௧௨.

நிரளிழையலங்காரம் பூட்டுவிற்பொருள் கோனொடுவிரலியும் ஒருமென்பது, உ௧௧.

நிரளிழையலுமை, க௧௧.

நிரளிழைமூ, ௫௦௧, ௫௧௦.

நிரளிழையலுமைதி, ௫௧௦.

நிரோட்டியம், ச௧௧.

நிரோட்டியமோட்டியம், ச௭௨.

நிலவுகண்டமூங்கல், க௫, உ௫௫, உ௧௨, ௩௮௧.

நிலாத்திங்கட்டுண்டம், ௩௭௨.

நிலத்திணைத்தற்குறிப்பெற்றம், உ௩௩.

நிலந்தது - உயர்ந்தது, உ௦௨.

என்பது காரணகாரியவிலக்கு; என்னை? வேட்டை காரணமாகவந்தே
 உண்பதும், யானையையெய்தேன் எய்தவாளியோடும் போந்ததென்னும்
 சாரியமும் குறிப்பினால்விலக்கினமையாற் காரணகாரியவிலக்காயிற்று.
 ஆடலமைந்துள்ளார் என்பது மனவலியுங் காயவலியுமுடையாரென்ப
 தாம்; அன்றி வென்றிநிறைந்துளராமெனினு மாம். அமைவில்—மூங்கி
 லாற் கைகடுகளாந்தல மவில, குழைதழை - குழையுந்தழை நேடல்—
 தேடல், சினவுவா - சினத்தைப்பெருக்குமயானை. மெய்மெய் என்பது
 இகழ்ச்சிக்குறிப்பில்வந்த எதிர்மறையதிக்கு. பகுதி - இருவருமுளையுழி
 யவனவரவுணர்தல். துறை—அறிவுநாடல்; நகைத்துரையுமாம். (க௩௬)

222. கடுஞ்சொல்லாசுதலையுழிகழ்ச்சி
 யுடனபடனமுயற்சிதுணைசெய்ஹபாய்
 மையம்பரவசம்வெகுளிப்பாங்கல்
 கையறலுடனவிரிகாட்சியுமுளவே.

வினக்கின
 பித்தொரு
 13 விதி
 13

(எ-ன்) இதுவும் அதனையே விரித்துணர்—ற்று.

(இ-ள்) கடுஞ்சொன்முதலாகக் கையறவிறுதியாகக்கூறிய பதின்
 முன்றோடும் விரிந்துவருந்தோற்றமுடைதது அம் முன்னவிலக்கு
 என்றவாறு. (க௩௭)

223. அவற்றுள்,
 கடுஞ்சொலிவிலக்குதல்கடுஞ்சொல்விலக்கே

கடுஞ்சொல்
 வினக்கு

(எ-ன்) இச் சொல்லப்பட்ட பதின்முன்றினு ளொன்றற்குக்
 காரணப்பெயருணர்—ற்று.

(இ-ள்) அச் சொல்லப்பட்டபதின்முன்றனுள் வன்சொற் சொல்லி
 விலக்குதல் கடுஞ்சொல்விலக்காம் என்றவாறு. (க௩௮)

224. ஒழிந்தவுந்தம்பெயருளையிற்கொள்ளும்.

(எ-ன்) ஒழிந்த பணிரண்டிற்குங் காரணப்பெயர் தொகுத
 துணர்—ற்று.

இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க.

ஊன்சுவைக்கொண்டொன்றனுயிர்க்கிடுக்கண்செய்து முல்வீர்

தேன்சுவைக்கொள்பூர் ஔபச்செங்கண்மால் - வான்சுவைமேல்

வைக்கும்புலனுடையோர்மன்னாக்கொடுநாகத்

துயக்குகொடுங்குற்றொன்றுண்டு.

(527)

இது கடுஞ்சொல்விலக்கு. இகனாள் ஒன்றனுயிர்க் கிடுக்கண் செய்தல் - உயிரைக் கூட்டைவிட்டுப்பிரித்து அத னுனை யுண்டல். ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. திணை-பாடாண். துறை-வாயுறை

2. வாழ்த்து.

மாழ்த்து
பெரு
பெரு

மண்டாரமழற்காண்மழைதழைகவானபொருள்வாழ்

வுண்டாகநீகுறித்ததொப்பென்று-லண்டர்

மருந்தேபறப்புநதமால்கடித்தானத்தா

ளிருந்தேதிறந்தேதிதற்கு.

(528)

இது வாழ்த்துவிலக்கு. ஆகியெனினும் ஒக்கும். மண்டாரமழல்-கொழுந்துவிட்டெரியுமழல். குறித்தது - பொருட்பிரிவு; இஃ தாகுபெயர். இருந்தேதிறந்தேதென்பது இருந்ததனால்வரும் பயனைது இறந்ததனாலுள்ள தாழ்வே துணைக்கென்பதாம். பகுதி-பொருட்பிரிதல். துறை - செல்வமுறகு செய்தல்.

3.

லைமை
பெரு
பெரு

உரவுநீர்ஞாலமுணர்ந்த நிலையாமை

காவிலாறுன்முகத்தாற்கற்று-மரவின்

பிடர்மேற்குனித்தருண்மால்பேரகத்தாய்கற்கப்

படர்மேற்படர்மேற்பம்.

(529)

இது தலைமைவிலக்கு. உரவுநீர்ஞாலம்-போக்குவரவுசெய்யு நீரையுடைய கடல்குழந்த ஞாலம். ஈண்டு ஞாலமென்பது உயர்ந்தோர். காவிலாறுல் - உண்மைறுல். கற்கப்படர் - ஓதப்பிரிவாயாக. மேற்படர்மேற்பம் - நீ பிரிந்தபின்னர் இவளிடத்துத் துண்பம் பெருக்குமென்றவாறு. நிலையாமை-யாக்கையும், இளமையும், செல்வமும்.

4. பகுதி - ஓதப்பிரிதல் துறை - இதுவுமது.

பெரு
பெரு
பெரு

என்னுயிர்க்குமென்னுயிரோடொன்றாகியவிறைவா

வுன்னுயிர்க்குமல்புற்றுரைப்பேசொண்-மின்னுயிர்க்குஞ்

செட்டாழிமால்பிருதிச்செம்பொருளேபொன்னெனநீ

வேட்டாற்செவிக்கினிதாமே.

(530)

இஃ திகழ்ச்சிலிக்கு. என்னுயிரென்றது தலையியை. உன்னுயி
ரென்றது தலையித் தன்னை. செம்பொருள் - உண்மைப்பொருளாகிய
திருமால். பொன்னென-செல்வப்பொருளென்றத்கொண்டு. வேட்டால்-
நீ விரும்பினால். செவிக்கினிதாமே - பிரிவது முறையன்றென யான்
கூறுவது நின்செவிக் கினிமையாய்விரும்புகற்றுகா தென்றவாறு.
மின்னுயிர்க்கும் - ஒளியைத்தோற்றுவிக்கும். சேய் - பெருமை. ஆழி-
சக்கரம்; அது சேட்டாழிபென ஒற்றுமிகுந்தது. ஏகாரம் எதிர்மறை. 5.
துறை - இதுவுமது.

2. உன்படல்விலக்கல்

சுத்தப்பொருட்கேகந்தோஷபுரோந்தாள்விசும்பிற்

புத்தப்புதுமதியம்பூணித்தான்—முத்தி

வழிக்கிலக்காமாயோன்வடமதுரைவாழ்பெண்

பழிக்கிலக்காரமன்னாபகர்.

(531)

இஃ துடன்படல்லிலக்கு. இதனுள், புத்தப்புதுமதியம் என்றது
பண்கொணாத அழலைப்பாப்பும் மதி. பூணித்தல்—தோற்றுதல். 'முத்தி
வழிக்கிலக்காமாயோன் என்பது அரி அயன் அரன் என்னு முவருள்
வீட்டின்பந்தருநெறிக்கு எதிர்திற்கும் பூநீமர் நாராயணன் என்பதாம்.
பெண்பழிக்கிலக்கார் என்பது நீ பிரிந்தால் இவ்விறப்பது உண்மை
யென்றால் இப்பெண்பழிக் கேதுவாவார் யாவரென்றவாறு. பகுதியுள்
துறையும் இதுவுமது.

6. முயற்சியிலக்கல்

முத்திரைக்கைம்மாறன்மொழிந்ததமிழ்வேதப்

புத்தமிர்நையுண்டின்புறுவேனைப்—பத்தர்காள்

வேறுதமிழ்கேட்டிப்பான்வேட்குமனங்கேட்கிலதைச்

சிறுமெனதின்பச்செவி.

(532)

இது முயற்சியிலக்கு. இதனுள், தமிழ்வேதமென்பது வட
மொழியாகிய சுருதியென்னும் முதனூலின்வழிவந்த திருவாய்மொழி;
எனவே ஆன்மலாபமாகிய முத்தியைத்தருவது திருவாய்மொழியல்ல
தில்லையாதலாற் பத்தர்காள்! வேறுதமிழ் கேட்டிரல்லவென்று அவர்
முயற்சியைவிலக்குதல் பயன். திணை - பாடாண்சார்ந்தபுத்திணை.
துறை - பதுவல்லவாழ்த்து.

வேறுக்கைக்கிறப்பதுவேவேட்டாய்மின்மின்னூர்

வேறுக்கைக்கிறப்பதுவேமெய்யா—லொறுக்கைப்

துணைமுயல்விலக்கல்

மாறனலங்காரம்

படையாழியாபார்த்தன்பள்ளியிற்புட்குற

திடையாமத்தோர்கடாயேகு.

(533)

இது துணைசெயல்விலக்கு. இதனுள், வெறுக்கையென்றது பொன். 'இறப்பது - பிரிதல்' வெறுக்கக்கிறப்பது - அபலாரோசைக் கெட்டுப் பிரிவிதல். பகுதி - பொருட்பிரிதல். துறை - செலவழிக் குவித்தல். துணைசெயல்விலக்காவது அப்பிரிவிற் குடன்பட்டதுணையார்

8 போலகுகறி விலக்குவது

உய்ய

விநக

பூண்டதினக்கேகப்பொருநதனைபெற்செய்ததாரு

மாண்டகைதின்னுகாரகமார்பை—காண்டகைக்குக்

கஞ்சனைமுன்வென்றமால்—கார்வானமெல்லியல்கட்

கஞ்சனமொன்றுண்டேலாள்.

(534)

இஃ துபாயவிலக்கு. உபாயவிலக்காவது விலக்குவதனை ஒருபாயகூறி விலக்குவது. பூண்டதிதி-மனததாற்பற்றப்பட்டபொருள். ஒழிந்த

அகலம் உரையிற் கொள்க. துறை - இதுவுமது.

9.

விநக

ஐயவிலக்கென்பது ஐயுற்றதனை விலக்குவது:—

கண்ணாகவன் றிக்கயலாகவென்றுகவர்தீ

தெண்ணாததெண்ணியினைமனனே—விண்ணாடுடன்

பொற்புடைமால்பாடகத்துப்பூவைமார்மையெழுதுங்

கற்பனையுமுண்டோகயற்கு

(535)

இஃ தையவிலக்கு. இதனுள், கண்ணாக கயலாக வென்பது கண்ணாகவெண்டும், கயலாகவெண்டும் என்பனவாம். உண்டோவென்று மோகாரம் ஒழியிசை விண்ணாடு - ஆகுபெயர் இது நிச்சயார்த்த மென்னுஞ் சந்தயவலங்காரம் முன்னிலக்கினுள் விரவியதென்றுணர்க.

10

விநக

பகுதி - இயற்கை. துறை - தெரிந்துதெளிதல்.

பாவசவிலக்கென்பது தன்வசமல்லாமைகூறிவிலக்குவது:

நாண்டுக்குறிப்பிஃதெயென்றற்பொருளெனுமுன்

மாண்டுய்ந்தவள்பொன்மருணித்து—மீண்டு

வருநாளின்றோவெனுமான்மையலைத்தீர்த்தாழிப்

பொருளுவாய்மன்னவனெனோ.

(536)

கார்வானம் - தொண்டைநாட்டித்திருப்பதியுளொன்று,

ஈபது பரவசவிலக்கு. இதனுள், மாண்டிந்தவள்போல மருண்டனளாய் நீ தேற்றத் தெருண்டனளாய் நின்றவாறு. மீண்டவருளாளின்றோ என்பது பொருள்செயல்முற்றி ண்வருநாள் இன்றோ என்றவாறு. மையலைத்தீர்த்தென்பது மயலைத்தீர்ப்பது என்பவசமன்று உன்வச மென்றவாறு. பகுதி-பொருட் சிவு. துறை - செலவழுங்குவித்தல்.

வெகுளிலிலக்கென்பது வெகுளிதோன்றக்கூறி விலக்குவது:—

வெகுளி
விளக்கு

கோட்டாணைமுன்னம்பகர்மாயன்கண்ணங்குடியினிற்பைந

தோட்டாற்புனைமென்சரிசுழலாள்சமர்தோட்டிமதன்

பூட்டாடல்வாளிதனக்கிலக்காகப்புவிபுரத்தல்

வேட்டாப்புரவலநின்போற்றறுகண்ணர்வேறில்லையே. (537)

இது வெகுளிலிலக்கு இதனுள், தோட்டாற்புனைமென்சரிசுழ லாள் சமர் தோட்டிமதன் பூட்டாடல்வாளிதனக் கிலக்காகச் செய்தாய ாடுசென்று காக்கவிரும்பின புரவலனே! நினைப்போற்றறுகண்ண ல்லையென்பதனால் வெகுளிலிலக்காயிற்று. பகுதி-நாடுகாக்கப்பிரிதல். துறை - இதுவுமது.

இரங்கல்லிலக்கென்பது இரங்கல்தோன்றக்கூறி விலக்கல்:—

12
இரங்கல்
விளக்கு

பொன்னைகிரும்பும்புரவலனேமெய்யடியா

ருன்னவருள்புரிமா லுராகத்து—மின்னிறந்தா

லெம்மனையெங்கென்றகிளிக்கென்னேமற்றேனையன

தம்மனையெங்காட்டியெவன்றான்.

(538)

ஈபது இரங்கல்லிலக்கு.

(இ-ள்) இவனாவெறுத்துப் பொருளைகிரும்புந் காவலனே! பிரிந்தகாலத் தீவ ளிறப்ப தொருதலையென்றால் எம்முடைய அன்னை எவ்விடத்தாளென்று என்னொடுவினாப கிளிக்கு யான் வேற்றுக்கிளிகளை வளர்த்த அயலாகிய தாய்மாரை அதற்குக்காட்டியதனால் அதற் குண்டாம்பயன்,யா தென்றவாறு. என்னையென்பது இரக்கம். பகுதி- பொருட்டிரிவு. துறை - இதுவுமது.

13.

கையறவிலக்கென்பது வேண்டியபொருண்மென்முயலும் ஒழுக்க மின்மைதோன்றக்கூறி விலக்கல்:—

கையறு
விளக்கு

சீதரன்பொற்றாளிணையைச்சிந்தித் துரைத்திறைஞ்சா
ராதரித்தமெய்யடியார்க்கன்புறார்—பாதகர் தார்
திதுசெயுஞ்சண்டதான்சென்றனுக்கும்போதிலதற்
கேதுசெய்வாரென்றறியேனே.

(539)

இது கையறல்லிலக்கு. வீதுசெய்வாரென்றது அவன்செய்யும்
இயமதண்டத்தையனுபவிப்பதல்லால் ஒருசெயலுமில்லை யென்பதாம்.
திணை - பாடாண். துறை - வாயுறைவாழ்த்து.

ஆகப் பதின்மூன்று மடைவேவந்தவாறு காண்க.

(௧௩ ௯)

225. வேற்றுப்பொருள்வைப்புபேதுவென்றின்னைவ
மேற்றொடர்ந்தியலும்விதியுமிதற்குள.

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரம் மேற்கூறிய அலங்காரங்களுடன்
விரிவருமென்ப துணர்—ற்று.

(இ-ள்) வேற்றுப்பொருள்வைப்பும் ஏதுவும் என்றுசொல்லப்
பட்ட அவற்றினிடத்துங் கூடிவரும்விதியும் முன்னவிலக்கென் னுமிதற்
குளவா மென்றவாறு.

ஒற்றுப்

பாடுந்

நயப் 4

யிவக் 6

எண்ணிறந்தபல்லாயிரகோடியண்டத்து

மெண்ணிறந்தபல்லாயிரமென்னக்—கண்ணகன்று

மாழியானைய்தாவனுவுண்டேலுண்டுபடைப்

பூழியான்செய்யாவுரு.

(540)

இது வேற்றுப்பொருள்வைப்புமுன்னவிலக்கு. இதனுள், கண்
ணகன்றும் என்பது கண்ணகன்றாலும் என்பதாம். படைப்பூழியான்-
படைக்குந்தொழிலாகிய முறையையுடையான்; எனவே பிரமனைப்
தாயிற்று. ஒழிந்தனவுந் தாமேவிளங்கும். துறை—கடவுள்வாழ்த்து.

இவ்விலக்கு

மாதாவினன்முலைப்பான்மார்தாததான்மறைநான்

கோதாதுணர்ந்துணர்த்துமுண்மைபார்—ருதாக்க

ஞாள்ஞாவதெனருபிரென்றெண்டமிழ்மாருபானென்

றள்ளுவதெயுண்மைபுனை.

(541)

இஃதேதுவிலக்கு. தாதாக்கள் - பெரியோர்கள். உண்ணப்
பானென்றுள்ளுவதே யுண்மையெனக் கூட்டுக. ஒண்டமிழ் - ஒள்ளிய
தமிழ்; அது திருவாய்மொழி. பான் - பூமீம்ஸாராயணன், மார்தாத

லும், உண்மையாலும் என்னும் மூன்றாவதன்றும்மை செய்யுள் காரத்தாற் றொக்கது. ஒண்மையாலென்றும் பாடமோதி ஒன்றிய அனத்தாலும் என்க. திணை - வாகை. ஆறா - தாபதவாகை.

இன்னவையென்பதனும் பிற அனங்காரங்களுடன் கூடிவருவனவும் அவையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (கச0)

சகலவது முன்னவிலக்கு முற்றும்.

நீ⁰-வது அபநுதாயலங்காரம்.

— 卐 卐 卐 卐 卐 —

226. குன்றலிச்சிறப்பி அம்பொருளி னங்குணத்தி னு
மொன்றியவுண்மை மறுத் துமற்றென்று
யொருபுகழ்தோன்றவுரைப்பதபுதி.

③

(என்) வைத்தமுறையானே ய ப ன ி ய ன் னு மலங்கார
முணர்—ற்று.

(இ-ள்) குறையாத சிறப்பினதும் பொருளினதும் குணத்தினது
மாகவொருபொருட்கொன்றிய வண்மைபை மறுத்து அயற்நிற்குகிராய
மற்றொன்றாய்ப் பொருட்குயர்புதோன்றவுரைப்பது அபகுதியென்ன
மலங்கரமாம் என்றவாறு.

மெய்த்திரைப்பார்மீதினிலிம்மெல்லியலாள்வேள்கீணதைத்
தெய்த்திர்த் தல்கண்டுமோங்கிலரா—லத்திகிரி
யண்ணலாரும்போருளாளான் றிவரவன்
கண்ணராமாராயுதகால்.

சிறப்பத்து

(542)

இது சிறப்பப்படுதி. இதன்பொரு ஞாயிற்ற்கொள்க. திணை
பெருந்திணைப்பால். துறை - கண்டிகைசொர்தல்.

அண்டமாயெண்ணிறந்தவாருபிராயாருபிர்வாழ்
பிண்டமாய்த்தெய்வமனப்பேருலகக்—கண்டதெல்லாம்
தானாகிநின்றதனிப்பிரமம்வெஃகாவுள்
யானதறித்தயிறை.

பெருளபுது

(543)

இது பொருளபநுதி. பேருலகம் - பெருமையையுடையபெரியோர். ஒழிந்த அகலம் உரைபிற்கொள்க. தெய்வமெனக் கண்டதெல்லாம் தானாகின்றதனிப்பிரமம் என்பது "அவாவர்தமதமதறிவறிவகைவகை, யவாவரிறையவரெனவடியடைவர்கூளவாவரிறையவர்குறைவிலரிறையவ, ரவாவர்விதிவழியடையசின்றனரே" என்பதனா லறிக. துறை-கடவுள் வாழ்த்து.

3

பொருதி

மாமதரப்பாக்கொழுகும்வாய்மையாய்நாவீர்
தாமுரைத்தபாத்தண்டமிழன்று - பூமடந்தை
மன்னப்பரவாதவாதியர்வாய்வஞ்சகச்சொற்
றண்ணச்சுடும்வெந்தழல்.

(544)

இது குணஅபநுதி. பூமடந்தைமன் - திருமகள்கார்தன். திணை-
வாகைசார்ந்தபுறத்திணை. துறை - புணுவல்வென்றி. (கசக)

• 227. இரட்டுறமொழிதலுமெய்தற்பாற்றே.

(எ-ன்) இது அவ்வபநுதி சிலேடையினும்சீரவிவருமென்கின்றது.
இதன்பொருள் வெளிப்படை. இரட்டுறமொழிதலாவது சிலேடை.

யாமின்புறக்கிடையாதென்றாலெழின்மாரர்

தாமமகிழ்மாலையானன்று - காமவே
ளம்பிற்கிலக்காக்குமாறன்றிவாழ்நாளே
வம்பிற்கிலக்காக்குமால்.

(545)

இது சிலேடையபநுதி; என்னை? இதனுள், மகிழ்மாலையன்றென்
பது விரும்பத்தகு மாலையன்று எனவும், வகுளமாலையென்றெனவும்
வாழ்நாளேவம்பிற்கிலக்காக்கும் என்பது வறிதேகழியும்நாளாக்கும்
எனவும், அயலார்கூறும் அலருக்கிலக்காக்கும் எனவும் இரட்டுறக்
கொள்ளப்படுதலாலென் றறிக. இலக்காக்குமாதலால் விரும்பப்படு
மாலையன்றெனக் கூட்டுக. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிணை. துறை-
தாமம்பெறுது தளர்ந்துரைத்தல்.

மொழிதலுமென்றவும்மையால் இறந்தது தமிழியதோடும் பிறவலன்
காரங்களுடன் கூடிவருவனவழி. அவையும் வந்தவழிக் கண்டு
கொள்க. (கசஉ)

100-வது அபநுதி முற்றம்.

௫௧-வது நிர்தாத்துதியலங்காரம்.

—❖❖❖❖❖❖❖—

228. இகழ்வதுபோன்றவியற்கையின்வண்புகழ்
நிகழ்தரவுரைப்பதுநிர்தாத்துதியே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே நிர்தாத்துதியென்னுமலங்கார முணர்—ற்று.

இதன்பொருளும் வெளிப்படடை.

மாயனயோத்திவருமாயவ்ந்துதாய்

மேயகவிக்கரசன்மேனொளிற்றாயதெல்லா

முள்ளடக்குந்தாட்டாமரைக்கையான்முண்டமுனி

யுள்ளடக்கிக்கொள்ளுமவர்.

(546)

இது நிர்தாத்துதி. இதனுள், கவிக்கரசன் என்றது திருவடி. தாயது - பாய்ந்தது. முண்டமுனி - குறுமுனி. உவர் - கடல். ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. திணை - வாகையைச்சார்ந்தபுறத்திணை. துறை - தூதுவென்றி.

அம்பொன்மணிக்கூடத்தாழியான்பாண்டவர்க்குத்

தம்பமெனவாழ்ச்காயனெனல்—பைம்பொன்னும்

விண்ணொறுநூற்றுவர்க்குமேதகுசீரைவருக்கு

மண்ணொடுமாக்கினுவந்து.

(547)

இதுவுமது. இதனுள், பாண்டவர்க்குத் தம்பமெனவாழ்ச்காயனெனலென்பது நூற்றுவராலைவர் நிலைசாயாநின்றகாலத்துச் சாயாது தாங்குவதாகியவர்க்கொரு பற்றுக்கோடாகிய துணையாவானென்று சொல்லப்படுவதென்றவாறு. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (கசந)

௫௧-வது நிர்தாத்துதி முற்றம்.

௫௨-வது புகழ்வதனிகழ்தலலங்காரம்.

❖❖❖❖❖❖❖

229. மதித்தொருபொருளினவழாதுள்ளுறுத்துத்
துதிப்பதுபோன்றிகழ்வதுதுநிரந்தை.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே புகழ்வதிகழ்தலென்னுமலங்கார
முணர்—ற்று. புகழ்வதிகழ்தலென்னும் துதிநிந்தையென்னு
மொக்கும்.

(இ-ள்) ஒருபொருளினை வெளிப்படையான் வழுவதலின்றிக
மதித்துப் புகழ்வதுபோலவும் புலவருள்ளத்தாற் குறித்துக்கொள்ளும்
படிக்கெழ்ச்சியாகக்கூறுவது புகழ்வதிகழ்வதாம் என்றவாறு.

செகுத்தந்தகன்புரத்தேபிலவாழ்நர்செலத்திரளாய்ப்
பகுத்தங்கம்வென்றருள்பாடகத்தாய்மகவைப்பயந்த
முகுத்தம்புகழும்படிக்கெளிதோவென்முதன்மைக்கொப்ப
வகுத்தெங்கையென்றொருமங்கையைக்காட்டியும்வாழ்வித்ததே. (548)

இது புகழ்வதிகழ்தல். செகுத்து - கொன்று. பிலவாழ்நர்—
மூலபெலப்படை.

(இ-ள்) அந்தகன்புரத்தே பிலவாழ்நர்செலப் படையைத் திரள்
திரளாகப் பகுதிப்படுத்திப் போர்வென்றருள் திருப்பாடகத்துப் பாண்
டவர்துதனாவானே ! இப்புதல்வனைப்பெற்றமுகுத்த மெனக்களித்த
வாழ்வின்பெருமை சொல்லும்படிக்கெளியதொன்றோ? என்றலைமைக்குப்
பொருளுவதாக என்மேல்வைத்த நினதுபுத்தியைப் பரத்தமை
செய்வித்ததோடு மங்கைப்பருவத்தொரு தங்கையையுமுண்டாக்கி வாழ்
வித்த தெனவாறு.

இதனகத்துப் பாட்டிடைத்தலைவன் கிளவித்தலைவனானதுங்
காண்க. பகுதி - பரத்தையிற்பிரிதல். துறை - புதல்வன்மேல்வைத்து
வீரயின்மறுத்தல். (கசச)

௫௨-வது புகழ்வதிகழ்தன் முற்றம்.

(௫௨-வது மாறுபடுபுகழ்நிலையலங்காரம்.

—33333333—

230. உற்றதோர்பொருளினமறைத்துறுபழியது
பெற்றிபுமற்றொருபொருள்புகழ்பெற்றி
பொற்புடைமாறுபடுபுகழ்நிலையே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே மாறுபடுபுகழ்நிலையலங்கார
முணர்—ற்று.

௪௦ விஷயஞ்சிகைமுதலியவற்றின் அகராதி.

நிறமல்லாத பண்புவமைப்போலி, ௨௦௧.
 நிறைவுவமை, ௧௨௩, ௧௨௪.
 நின்செல்வையேகுகென்றல், ௫௦௧.
 நினைவறிகண்புதை, ௧௭, ௨௮௦.
 நினைவுரைத்தல், ௪௨௫.
 நீரகம், ௨௩௩.
 நூல், இலக்கணம் இலக்கியமென இரு
 திறப்படுமென்பது, ௨௨.
 நூல்செய்வோன் பாயிரஞ்செய்வானல்
 னென்பது, ௩௭.
 நூல்வகை, ௪.
 நூலாசிரியரிடமிருக்கவேண்டுங் குண
 ங்கள், ௨௨, ௨௩.
 நூலிலக்கணம் மகாபிண்டம் என்பதனு
 டன் பதின்மூன்றுமென்பது, ௪.
 நூலினுள் ஓரியில வெண்பாவானும்
 ஏனையில்களை யகவலானுங்கூறலா
 மென்பது, ௨௨.
 நூலினொழிபு, ௨௦, ௨௧.
 நூன்மரபு, ௩, ௪.
 நூலுவல்வதனியல்பு, ௨௭.
 நெடிலெதுகை, ௪௬௨.
 நெடுக்தொகை, ௭௩.
 நெடுமொழியலங்காரம், ௩௨௩.
 நெடுமொழிவஞ்சி, ௩௦௮, ௪௩௨, ௪௩௬.
 நெடுவீடு - பரமபதம், ௫௦௩.
 நெறிவிலக்கல், ௧௪௮, ௧௮௭, ௪௧௧, ௪௩௧.
 நேடல் - தேடல், ௩௩௩.
 நேடினது - தேடினது, ௨௬௪.
 நேமி - வட்டம், ௪௪௦.
 நேமிநாதர், ௧௩௦.
 நேர்துதல் - சிறுதுதல், ௩௧௭.
 நோதமலர் - அயலாவார், ௨௬௪.
 நோக்கு - அழகு, ௪௪௦.
 நோக்கெனும்பாப்புக்கால், ௩௪௭, ௩௬௧.
 புதற்குறி, ௪௦, ௧௧௫, ௩௧௦, ௩௬௩.
 பஞ்சம் - சேறு, மாணவீனம், ௨௪௪.
 பகவீன்பால், பாகுபடுத்திக்காய்ச்சப்
 படின எப்பினியையுந் தீர்க்கவல்ல
 தாமென்பது, ௨௦௪.
 பஞ்சவாசம், ௩௫௩.
 படல இலக்கணம், ௭.
 பண், இராமெனப் பொதுப்பட்ட
 கைமுதற்பொருள்சென யடைநினை
 உடாததென வகைமுதலெக்கு,
 ௨௭௭,

பண்ணத்தி - ௨௪.
 பண்ணத்தோற்றுவிக்கையாற் பண்
 ணத்தியென்றுபெயராயிற் நென்ப
 துஇனம்பூரணர்முதலானோர்க்க
 மென்பது, ௨௧.
 பண்பிடஞகத்தோன்றின உடைமை
 வினைக்குறிப்புக்கொண்டுமுற்றின
 சாந்தானிகாந்தியருளகம், ௬௭.
 பண்புரு:பகவேது, ௨௧௪.
 பண்புத்தன்மை, ௧௧௫.
 பண்புப்புணர்நிலை, ௩௧௬.
 பண்புவமைப்போலி, ௨௦௨.
 பணிவிடைசிறத்தல், ௪௪௧.
 பீதிபரிசுரைத்தல், ௧௩, ௧௫௨.
 பிறிவினாத்தல், ௩௧௧.
 பிறிற்றுப்பத்து, ௭௩.
 பதினெண்பாடை, ௫௧௬.
 பதுமபெந்தம், ௪௮௨.
 பயனுவமைப்போலி, ௧௧௭, ௧௧௮.
 பயனுவமை, ௧௧௧.
 பயோதரப்பத்து, ௭௩.
 பரத்தையிற் பிரிதல், ௧௭, ௧௬௧, ௧௮௧,
 ௧௧௭, ௧௧௮, ௧௧௯, ௨௦௦, ௨௦௧, ௨௦௨,
 ௨௦௩, ௨௭௮, ௨௮௦, ௨௮௬, ௨௯௦,
 ௩௦௬, ௩௧௩, ௩௪௨, ௩௫௦, ௪௩௭,
 ௫௨௨.
 பரத்தையிற் பிரிந்து வந்ததலைமகள் வா
 யிலவேண்டப் புறத்தொழுக்கமுண்
 டென்று வாயின்மறுத்துக்கடுஞ்சொ
 ற்கூறிய இற்பரத்தையுடன் புறத்
 தொழுக்கபின் நென்றுகறித் தன
 தாற்றாமையேவாயிலாகக் கூடியது,
 ௧௮௧.
 பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப் புலத்
 தல், ௩௦௬.
 பரதண்டம், ௧, ௨௪௧.
 பரதசாஸ்திரங்கற்பார் ஐந்தாமாண்டு
 தண்டியம்பிடித்துவழாண்டுகற்கவே
 ண்டுமென்பது, ௫௧௧.
 பரமபதம், ௧௩௭, ௧௭௧, ௪௧௩.
 பரமேட்டிமுதலிய ஐம்பூதம், ௧௧௧.
 பரசவியல்கு, ௩௩௧, ௩௩௭.
 பரவார்ப்புறித்தல், ௨௧௫, ௨௧௭, ௩௮௧
 ௪௨௧, ௪௪௮.
 பரிசாமென்னும் பெயர்ப்பொருள்வி
 தம், ௩௪௭,

(இ-ள்) கருதியபொருளினைமறைத் தது பழியெய்தும்படிக்குப் பிறிதொருபொருளினை வெளிப்படையாகப் புகழுந்தன்மை பொலிவினை யுடைய மாறுபடுபுகழ்நிலையலங்காரமா மென்றவாறு.

பூரித்தெழுந்தபுணர்முலையைப்புல்லிவிடா

வாரித்தரளவடநிரைதாம்—நேரிழாய்

மட்டார்பொழில்வண்பரிசாரமாதவற்காட்

பட்டாதரித்தனவோபண்டு.

(549)

இது மாறுபடுபுகழ்நிலை.

(இ-ள்) நேரிழையாய்! இப்புணர்முலையைத்தழுவி யொருபொழுதும் விட்டுநீங்காத நித்திலவடங்கள், மேனாள் வண்பரிசாரமாதவனிடத்து அன்புவைத் தடிமைப்பட்டுப் பெறுதற்கரியவரம் பெற்றனவோ வென்ற வாறு; எனவே எனச் சிங்நனம் விட்டுநீங்காதமுயக்கங் கிடைக்கின்றில வால் யான் மேனாள் அவனிடத் தன்புவைத்துத் தவஞ்செய்யாமையா லெனக் குறிக்கக்கிடந்தமை காண்க. பகுதி—வரைவுமுடுக்கம். துறை— புணர்ச்சிபெறுதழுங்கல்.

வாவிப்பூம்பள்ளியின்மேல்வைத்தேகியோர்கணத்துண்

மேவிக்கொணர்ந்தவிரைமெய்ச்சேவ—லாவிமகிழ்

வுற்றருத்திரீங்கரவுயர்புகழ்மால்குடலின்முன்

பெற்றதவம்யாதெகின்பேடு.

(550)

இதுவுமது.

(இ-ள்) வாவிபிடத்துண்டாய தாமரைப்பூவாயசபனத்தின்கண் பேட்டினைவைத்துப் பிரிந் தொருகணத்தின்கண்ணே நீர்ச்சிறையெய்தி யாராய்ந்துகொணர்ந்தவிரையை யுண்மைச்சேவலாகியவன்னந் தனது மனமகிழ்வுற் றதனை யதற்கருத்தி விட்டுநீங்காத, வுயர்ந்தபுகழையுடைய மாயோன்குடலின்கண் எனினப்பேடு முன்னாட்செய்த தவம் யாதோ அறிகிலே எனன்றவாறு.

எனவே யானும் அதுபோல எனதுகொழுவோடும் விட்டுநீங்கா திருக்கத் தவஞ்செய்திலென் எனக் குறிக்கக்கிடந்தமை காண்க. இது பொருட்பிரிதல். துறை - வாவுதாழ்த்திரங்கல். (௧௪௫)

இரு-வது மாறுபடுபுகழ்நிலை முற்றும்.

ருசுவது பரிசங்கையலங்காரம்.

—(௨)—

231 ; ஒருதிணைக்கூட்டத்தொருபொருளுயர்த்தும்
பிரிநிலையதுபிடுடைப்பரிசங்கை.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே பரிசங்கையென்னுமலங்கார
முனர்—ற்று.

(இ-ள்) உயர்திணை (அஃறிணை) யென்னு மிரண்டின்கண் ணொரு
திணைக்கண் ணொரு கூட்டத் தொருபொருளினைப் பிரித் துயர்த்திக்
கூறுவது நிலைபெறுடைய பரிசங்கையா மென்றவாறு.

பதிகளினதிபதியரங்கநன்பதியே

நதிகளினதிபதிபகீரதிநதியே

நிதிகளினதிபதிசங்கநிதியே

யெதிகளினதிபதிபூதுரெதியே.

(551)

இது பரிசங்கை. இதனுள், அதிபதியென்பது இராசா. நிதி-
சங்கநிதி, பதமநிதி, சிந்தாமணி. எதிகள் - சன்னியாசிகள். பூது
ரெதி-எதிராசன், ஏகாரம்-தேற்றம். பா-அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா.
திணை - பாடாண். துறை - நகரவாழ்த்து, நதிவாழ்த்து, நிதிவாழ்த்து;
“அமரர்கண்முடியு மறுவகையானும்” என்பதனால் முனிவனைவாழ்த்தலு
மாம். வாழ்த்தெல்லாம் பாடாணத்தால் இவ்வண்ணங் கூறப்படும்.
பிடுடைப் பரிசங்கையென்றதனால் தொனியினால் வருவனவு முள.

முதியநான்மறைமொழிமுதன்மாதலனே

புதியவாயினிமைகூர்புகழுவன்புகழே

வனிதையாயவணறைகமழ்மலர்மகளே

புனிதமாமுனிவரன்புகழ்ப்பராங்குசனே

மதமிராமா நுசன்மதமே

பதமெனத்தருவதும்பாந்தாமமதே.

(552)

இது தோனியோகூடிய பரிசங்கை. இது தியிலும் மையை
பெங்கு மொட்டுக. பா-நேரிசையாசிரியம். திணை-இதுவுமது. துறை-
கடவுள்வாழ்த்து.

(௧௪௬)

ருசுவது பரிசங்கை முற்றும்.

நுநு-வது காவியலிங்கவலங்காரம்.

—: (௨): —

232. வெளிப்படக்கிளந்ததன் வினைவினைபய
 னொளித்திடவவையுறித்துறுதொழிலொண்குறிப்
 பளித்திடல்காவியலிங்கமென்றும்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே காவியலிங்கமென்னு மலங்கார
 முணர்—ற்று.

(இ-ள்) புலவரால் யாப்பினுள் முதலே வெளிப்படையாகக்கூறப்
 பட்டவினை யாதொன் றவ்வினைக் கெதிர்ப்பட்டதனா லுண்டான வினையு
 மவ்வினையாலாயகார்யங்களு மெஞ்சிதற்க வக்காரியங்களைக் குறித்துண்
 டாயதொழில் கேட்டோ ருள்ளுறுத்துக்கொள்வதாக வெ ர ள் னி ய
 குறிப்பைத்தருவது காவியலிங்கமென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு.
 ஈவியம் - கவி. இலிங்கம் - அறிகுறி.

சேதாம்பன்மலர்த்தடஞ்சூழ்சேறைமாயோன்

சிறைக்கருடன் றுனைப்புயத்திற்செகத்தைத்தாய

பாதாவிந்தமலர்பதித்தகாலைப்

பீணத்தெழலும் னுவெருவிப்பனுவலாய்ந்த

வேதாவைநோக்கினன்றன்குருவைப்பார்த்தான்

விண்ணவர்கோன்புகரீணவீடணனும்பார்த்தான்

முதாதையொடுமுணர்த்தவுணர்ந்தபின்னர்

முத்தரொடுந்திருவடிக்கீழ்முன்னினாரே.

(553)

இது காவியலிங்கம். இதனுள் அவ்வாறு நிகழ்ந்தமுறை எங்க
 னையோவெனின், நன்றுசொன்னாய்! சேறைமாயோன் கருடன் றுனைப்
 புயத்திற் பாதாவிந்தமலர்பதித்தகாலையென்பதும், அக்கருடன் பீணத்
 தெழலும் எனபதும் வெளிப்படக்கிளந்தவினை, அக் கருடன் சிறகரை
 யசைத்துச் சண்டவாயுவினையெழுப்ப எ ன் னும் அவ் வினையாலா
 வினையும், அச்சண்டவாயுவும் வடவாக்கினியையெழுப்பதனும், மீட்டுப்
 அவ்வாயுத்தானே சமுத்திரங்களிற் சல முவட்டெடுத்துநிற்குநிலை
 விட்டு வழிந்து பொங்க வெழுப்புதலுமாம் முயகைத்தாய வினைவினை
 பயனெஞ்சி யாப்பினுட் கிளக்கப்பட்டா தொளித்துநின்றன. அனை

குறித்துறதொழி லொண்குறிப்பினை யளித்திடலாவன—மனு பிரமனைப் பார்த்தான், விண்ணவர்கோன் குருவினைப்பார்த்தான், வீடணன் புகரினைப்பார்த்தான் என்பனவாம்; என்னை? அவாந்தரப்பிரளய காலத்துச் சேடனாசியிறோன்றும் காலாக்கினியுருத்திரன் சொலியா நின்றனனோ? சண்டவாயுவெழுந்து பருப்பதமுதலாயினவற்றைக் கையாநின்றதோ? பிரளயம் வழிச்சோநின்றதோ? என விளங்கவேணு மென்று மூவரும் கணிதமுணர்ந்தோர்மூவரையு நோக்கினு ரென்னு மொள்ளியகுறிப்பினைச் செய்யுள்கேட்டார்க் களிப்பதாம். ஆகையால் அவர்களா விது சேடனாசியிறோன்றும் காலாக்கினியுருத்திரனும்; சண்டவாயுவுமன்று; அவாந்தரப்பிரளயமும் என்று உணர்த்தப் பட்டு உண்மையறிந்து முத்தரோமுகுடிக் கருடனி லுலாப்போதலைக் கண்டு திருவடிகளைத் தொழுதனரென்றமைபா ல்வாறுநிகழ்ந்தமை காண்க. குரு - வியாழம். புகர் - சுக்கிரன். திணை - வாகை துறை - கணிவுமுல்லை. (௧௪௭)

௫௫-வது காவியலங்கம் முற்றும்.

௫௬-வது பரிகரவலங்காரம்.

—:(௨):—

233. உரைத்ததுபோன்றுறதொளிப்பலதொடை மொழி
நிரைப்பனயின்றியுதிபுனர் துட்பமெனஅ
வாங்குரைத்ததுமாய்நோக்கமைந்தேது
நீக்கவினிலைமொழிச்சக்கையைவருமொழி
பாங்குறப்பாதுகாத்திடுதிடம்பரிகரம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே பரிகாமென்னுமலங்கார முணர்-ற்று,

(இ-ன்) முன்னருரைத்த காவியலிங்கத்திற் றொளிபோன்றிகவும் அருமையுடன் றொளியுடைப் பலவடிதொடர்ந்த பன்மொழி நிரைத்துக் காட்டுவதன்றியும், பன்மொழிநிரைத்துக்காட்டுவதுளதாயும், சுற்று வல்லோர் துட்பமென்றுபெயரிட்டு முந்து னுணர்வதாயிடுவதானே யாய், நோக்கென்னும் இலக்கணத்தோடும் பொருந்தி, பாப் பி னுட் காரணம்பிட்டுநீங்காத நிலைமொழியிலுண்டாய் சக்கையைவாரியம்பிட்டு நீங்காதுவருமொழி பதற்குரிமைபெய்தப் பாதுகாக்குந்திடத்தையுடையது பரிகாமென்னு மலங்காரமா மென்றவாறு.

இன்றியுமென்னும் உம்மை எச்சவும்மையாதலால் உளவாயும்
ன்பனா உம், ஏது என்பதனும் காரியமென்பது உம் எதிர்மறையாக
'மிந்தன. நீங்கலிலென்பது முதனிலைத்தீபகமாகக் காரியத்தின்பின்
ருங் கொண்டது.

நோக்கென்பது மாத்திரைமுதலாகநிரம்பும் அடி க ள ா ல ா ய்
தாடையுடையவாஞ் செய்யுண்டந்தவடி பெத்துணையவாயினும் அவை
படியுங்காறும் வெள்ளைமையும் 'பிள்ளைமையுமின்றி வந்தவாக்கியங்
கட்டோர் மறித்துநோக்கிப்பயன்கொள்வதோர்கருவியாகிய யாப்புக்கால்;
'ன்னை? "மாத்திரை முதலா வடிநிலை காறு, நோக்குதற் காரண நோக்
கனப் படுமே" என்றாராகலின். அதற்குச்செய்யுள்:—"முல்லை வைந்துனை
தான்ற வில்லமொடு, பைங்காற் கொன்றை மென்பிணியயிழ" என்னும்
நடுந்தொகைப்பாட்டினுள் முல்லையென்பது முதலாகக் கானமென்ப
கேரக நர்சொலியலான் மரபுவழிப்பட்டனவாயினும் பருவங்காட்டிவற்
புறுத்துந்தோழி பருவந்துடங்கியதுணைகாணென்று வற்புறுத்தினா
ளென்பது நோக்கியுணரவைத்தானெனவும், "உதுக்காண் டோன்றுங்
குறும்பொறைநாடன்" என்னுந்துணையுந் தலைமகனது காதன்மிகுதி
கூறி வற்புறுத்தினாளென்பது நோக்கியுணரவைத்தானெனவும், ஒழிந்த
அடிநிலைகாறும் பிரிந்தகால மணித்தெனக்கூறி வற்புறுத்தினாளென்பது
நோக்கியுணரவைத்தானெனவும் படும்; என்னை? முல்லையென்னுது
வைந்துனையென்றதனால் அவை யநும்பிய தணித்தென்பது பெறப்
பட்டது; இன்னுள்கழியின் வைந்துனையாகாது மெல்லென்னுமாகலின்.
ஒழிந்தவும் இவ்வாறே நோக்கியுணர்க. முழுதும் ஈண்டுரைப்பிற்
பெருகும்.

பரியென்பது பாதுகாத்தல். கரம் என்பது திட்டம்; எனவே
பாதுகாக்குந்திட்டத்தையுடையது பரிதாமென்றாயிற்று; அன்றியுஞ்
சங்கையைப் பரிகரிப்பதாற் பரிகாரமென்பதனை விகாரவகையாற் பரிகா
மென்றொனினுமாம்*

அற்றேல், காவியலிங்கத்தோடு பரிகாத்திற்கு வேற்றுமையாதோ
வெனின் காரண காரிய பிரண்டு மெச்சுமாய் அவற்றாலாயதொழில்

இவ்வலங்காரப் பெயர்விவரணம் பிரதிகளிலெல்லாயிருந்தபடி பதிக்கப்
பட்டது. பின்னகல் பிழையின்மை ஆராயத்தக்கது.

எவற்றினையறிவிக்குங் குறியையுடைத்துக் காவியலிங்கம்; அவையிரண்
டும் வெளிப்படையாயும், அவற்றாலாயதொழில்கள் பிறவற்றையறிவிப்
பண பரிசுரமாம்; இவை தம்முள் வேற்றுமையென்றறிக.

அடைக்கலமென்பவர்க்கருள்சீரங்கத்தெம்மா

ஞடலுவாவினைக்கடவநிழலைக்காய்கட்

கடைக்கனல்வேலையைவளைப்பதின்தானக்

கடுவளிவெற்பினைக்கிளைப்பக்கிரட்தான

மடைக்கலுழி திசை திளைப்பிலங்கைவேந்தன்

வானவர்கோனமஹுப்புக்ர்பொன்மறையோற்சார

நடைக்கணிதமுணர்த்தவுணர்ந்தனராய் முந்நீர்

நாளிலத்தோரெனமனத்துணடுக்கற்றாரே.

(554)

இது பரிசுரம். இதனால், காரண காரிய மிரண்டும் வெளிப்படையாயும், பிறிதோர்பொருளை யறிவித்ததென்றேபோவெனின், நிழலேக்காய்க்கடைக்கனல் வேலையைவளைப்ப, கன்னதானக்கவெளி வெற்பினைக்கிளைப்ப, கரடதான மடைக்கவழி திசைதிளைப்ப வென்பன மூவகைப்பட்ட காரணகாரியங்கள்; அவை பிறபொருளைக் குறிக்கொள்ளும்படி அறிவித்ததாவன:—முன்னக்கறினபடியே அவார்தாப்பிரளயகாலத்துச் சேடனையிற் சுவாசத்திறோன்றிய காலக்கிளியுருத்திரன்முதலாய் மூன்றுமெழுந்ததோவென விளங்கச் சார்த்தாரண வுட்கொள்ளும்படிக்குப் பிறவற்றையறிவித்தவாறு காண்க. வளைப்பவென்பது வளைத்தெரிப்பவென்பதாம். ஒழிந்த அகல முறையிற்கொள்க. ஆதலால் காவியலிக்கும் அருமைத்தொனியுடைத்தென்பதாயிற்று. (கசஅ)

234. அதுவே,

சூறிப்பினுந்தொழிலினுந்தமிசூறிக்கொளலாய்

வெளிப்படலொடும் விரவியும்வரும்வகைத்தே.

(என்) மேலிருந்து திரைத்துள், “துட்பமென அ, வாங்குரைத்தது
மாய நோக்கமென்” தென்றார், அவை யிவையென்பதுணர்—ற்று.

(இ-ள்) அச்சொல்லப்பட்டபிரகாரம் முந்துநூலாசிரியர் நுட்ப
மேனப்பகுத்தத் தம்மார் புணர்க்கப்பட்டநூலகத் ததற்கொருவ
ருள்ளக் குறிப்பினுந் | தொழிலினுந் | குறிப்பாதல் தொழிலாதல்

தறிக்கொள்ளவருமென்றார், அவ்வாறே பல தொடைமொழியுரையாது நிலைமொழித்தொடரொன்றால் வருமொழித்தொடரொன்றினோடு கோக் கமைந்து அவை தமிழ்ப் குறிப்பிற்கொளவருதலோடுங் குறிப்பும் வினையும் ஒருசெய்யுளாகத்து விளையுநின் மூணர்த்தங்கூறுபடுமுனையுத் தென்றவாறு.

வடிக்குஞ்சடரிலைவேலண்ணலேகைவறியருயிர்

தெழிந்துட்டம்

பிடிக்கும்பொருட்குப்பிரிவதறிஇயைவர்போளுர்வென்

றிடிக்குந்துணைத்திருமாவுந்தளூர்த்திரையெற்றுக்கரைத்

துடிக்குங்கபுலையுரையுநோக்கினள்சோர்குழலே.

(555)

இது குறிப்பு; என்னை! நீ பொருண்மேற்பிரிவதை யானுணர்த்த வுணர்வுற்றுத் திரையெற்றியகாலத்துக் கரைபிற்சிடந்து துடிக்கும் றீரைவிட்டுநீங்கிய கெண்டை பிழைக்குமென்றிற் றலைவரீங்கியகாலத்துத் தனதுயிர்பிழைக்குமென நோக்கியதெனத் தலைமகள் குறித்த குறிப்பினைக் குறிப்பிற்கொளவந்ததென்றுணர்க. நீ யென்பதும் யானென்பதும் சொல்லெச்சம். கைவறியர் - பொருளிலலாதார். உயிர்பிடிக்கும்பொருள் - சிவனைப் பிழைப்பிக்கும்பொருள். ஒழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. பகுதி - பொருட்பிரிவு. துறை - பிரிவுகேட்டமுன்கல்.

தெழிந்துட்டம்

பாலாய்வழங்குமழைநீரியாவையுப்பையுளையத்

வாலால்வரையைக்குடைகொண்டமால்வல்லவாழிறைவா

குரலாய்வரிவண்டுகிண்டாக்குமுதக்கொழுநனைமென்

விரலால்விரித்திளமாம்பொழில்வீசினண்மெல்லியலே.

(556)

இது தொழில்; என்னை? குரலென்பதோரிசையைக் காலத்திற் கேற்ப வாராய்ந்தெழுப்பும் பாட்டையுடைய வண்டுமலர்த்தப்ப்படாத வாம்பலின் கொழுவியமுன்கையை மெல்லியவிரலான் மலர்த்திமாஞ்சோலையி னிடத்தே யெறிந்தாளெனவே யாம்பன்மலரு மிரவினகண் மாம்பொழி லின்கண் வருவானுகவெனத் தொழிலா னிரவிற்குறிக்கு நோந்துரைத்தா ளென்பது அறிவித்ததா லென்றறி. பையுள் - துன்பம். குரல் - குரலென்பதோ ரிசை. ஒழிந்த அகல முரையிற்கொள்க. பகுதி - இரவிற்குறி. துறை - இரவிற்குறிக்கிடங்குறல்.

காலையிலெழுகதிரவன்குடகடம்புரு

மாலையிற்கடைநாளினைவழிப்படுத்தி

யிடைநாளின்றாவுமுறவருதலு

முதனாளிர்கொளுமுமுசிலாமுன்றிற்

சதுமறைப்பொருளாற்றமிழ்மறைகொழித்துரை

மதுநிரிமகிழ்த்தார்மாறர்வண்குருகூர்

கற்பனைகடைப்பிடித்தற்புடைமகளிர்

பற்பலர்புகழ்பொறைப்பைந்தொடிநமதில்

லறங்காவலனையகற்றுபு

புறங்காவலனுக்குதல்புன்மைத்தே.

(557)

இதுவும் பரிசுரம். இதனுள், கடைநாளென்ற திரேவதியை. இடைநாளின்றா என்பது துன்பமுறுநாளில்லையாக. முதனாள் - அச்சுவதி. கடைநாளினை வழிப்படுத்தினது - கடத்தினது. எதிர்கொள்ளுதல் - வழிபடுதல். கடைநாளினைக்கடத்தி இடையுநாளின்றித் தன்னிடத்தின்பமுறவருதலு முதனாளுடாகெதிர்கொள்ளா முமுசிலாவெறிக்குமுன்றிலெனவே, நீயும், பரத்தையர்பலரையுந்தோய்ந்து பன்னாட்கழிந் திறுதியில் இற்பரத்தையிடத்திற்றங்கி யவளையுநீங்கி நின்னில்லின்கண்வந்த இல்லறக்கிழவனைத் துன்புறுத்தி நமது கடைகாவலனாக்காது வாயினோர் தகங்காவலனுக்குவதே நினைது பொறையுடைக்கற்பிற்குரியதொழில், எனதுள்ளக்குறிப்பு மஃதேயென நோக்குறக் கூறினாளாகலிற் கூற்றுங் குறிப்பும் விரவிய பரிசுரம். பகுதி-பரத்தையிற் பிரிதல். துறை - மதிநிலையுரைத்து வாயினோர்வித்தல்.

புண்ணைப்பொதும்பர்ப்புதுவதுவாகப்புணர்நா

ளுண்ணைப்பிரியேமெனவுரைத்தா - ரென்னப்பு

னாகவரையாரென்றானாகாத் தற்பொருட்டா

லேகவரையாரைவெறுத்தென்.

(558)

இதுவும் பரிசுரம்; என்னை? நாகவரையாரென்றும் பிரியேமென்றவரும் பிரிவொன்றதற்குத் தொனி யதனகத்துக் காணப்படும். அஃதாவது நாகத்திற்கு நாகக்கிரட்டையாதலில் இவரும் நாளிண்குறுவரென்று இயற்பழித்ததாம். பகுதி - நாகிகாவற்பிரிதல். துறை - தோழியிற் பழித்துரைத்தல்.

காதலென்றறிவைக்கவற்றிருணிலையையும்
 போதெனப்புறவிருமிதிழைநிலையுந்
 தூதுசென்றனமேதுதித்தநீயுரைத்தி
 முதுணர்வெனுமுழுமதியுடன்
 மாதர்கூர்முகமதிமுகிழ்மார்பினர்க்கே.

(559)

இதிலும் பரிசுரம். இதனுள், போதெனப்புறவிருமிதிழையென்பதனால் அறிவைக்கவற்றகவிருளையுமெனக் கூட்டியுரைத்துக்கொள்க. இது பெண்பாற்கூற்றுப்பெருந்திணை.* துறை - தூதொருப்படுத்தல்.

தாதிவர்தளிநதைதும்புபெற்றுமரை
 மாதுறைதிருமறுமார்பினனங்களைப்
 புனல்படிந்தீர்த்தண்பூம்புனலூரன்
 நனதுணர்வுறவருச்சுணைபுரிசால்பினிற்
 கருணைமுக்கனிபயில்காமர்பாலடிசில்
 பொருவருநளபாகத்தவாய்ப்பொலிதரப்
 பொற்கலத்தருத்தியபுனிதனஞ்செட
 மிற்செறிவிருந்திணைருந்தினிதருந்திப்
 பொலந்துகிலரையுமிப்பினைமலர்பினைந்திம
 சலந்தறிற்குழைத்தசெஞ்சார்தழும்புமுது
 மான்மதக்குழம்பின்மார்புறமெழுகிக்
 கானமர்பஞ்சவாசமுங்கவுட்கொண்
 மெய்தருகாலையின்மாலேவந்துறுதலு
 மயிழ்தெனுமின்னிசைக்காகரமாகிய
 மாடகபாழ்தழீஇவார்தலாதியதொழிற்
 பாடலைமடவரலுடன்பயின்றிடலு
 மொன்றியவேட்சைபூர்தாவெழுந்தொருசிறை
 மன்றன்மாதளமலர்மணங்கொளமடந்தையுந்
 தொண்டையங்கனியினைத்துளங்கனியில்வைத்
 துண்கவென்றுறுகிளிக்கட்டினளாவி
 யென்றாழ்துழைபாவிருண்மாச்சிறையுட்
 பாடமைசேக்கைப்பள்ளியுளாக

வாடவன்றோடர்வுழித்தோட்பவரயலெழ
விடுஞ்சுடர்நாகவிழுமணிநாயகக்
கொடும்பூண்மருங்குதாழ்கொம்பரினாற்றிக்
குரவையாடவிற்கோவலர்க்கிறைவனைப்
பரவதற்கெழுமுகைப்பாங்கரிற்செறியக்
கதிர்வளைத்தடக்கையுங்கடகத்தடக்கையுந்
தழுவலும்பானந்தலைநடுமாற
வேரிவான்றேன்மெய்யுயிரொன்றிய
வீறில்பேரின்பத்தின்றியமையா
நாணுநிறையுநரிதாறந்தனபோற்
பூணுந்துகிலும்புறம்போமொழிக்கிற்
றுணைமுலைமுகத்தினுந்தோளிணுந்துயின்றாந
கிறந்தவர்பிறந்ததொன்றெனத்துயினீத்தெழ
தீத்தநுண்ணுணர்வுதன்னிலையிற்றோன்றலும்
னிதமுற்றனராய்ப்புகுமுகம்புரிதவிற்
குறிப்பிற்குறிப்புணர்கொள்கையிற்கோதாய்
மறித்துனக்கிணையெவரெனவாழ்த்தியதொடு
மூழ்வினையினைக்குறித்துவப்பின்
வாழியென்றுரைத்ததெஞ்ஞான்றும்வாழியவே.

(560)

இதாவும் பரிகரம். என்னை? ஒன்றியவேட்கை மாதுளமலர்மணங்
கொள என்றமையானும், மடந்தையும் உண்கவென்று கிளிக்கட்டின
ளாகி என்றமையானும், மாலேவந்துறுதலும் மணமகன் புணர்ச்சிமேல்
வேட்கையனாகி முதலே யதாபானத்தின்மேன் மனம்வைத்த குறிப்பினை
யவள் குறிக்கொள்வதற்கும், அங்ஙனங் குறிக்கொண்ட தலைமகளும்
தனக்கு மதுவே குறிப்பென்பதனைத் தலைவனுங் குறிக்கொள்வதற்கும்
கொவ்வைக்கனியினைத் தூதுளங்கனியினையொத்த தனது அதரத்தில்
வைத்து வருகவென முன்கையில்வருங் கிளிக்கட்டினமையானும்,
அன்றியும் என்றாழிண்கிரணங்கணுழைந்தறியா றிருண்மாக்கா மாலிக்
காலமாதலின் பிகவுயிருமா கலின் அவ்விருணைக்கப் புணர்ச்சிக்
காலத்து மாப்பிழ்நுணுறிஇ ரோமெனக்கழித்த நாகமீன்ற மாணிக்க
நாயகப்பதக்கத்தை நித்திரைக்கியற்றிய சயனத்தில்வயாது மருங்கு
தாழ்ந்த கொம்பரினாற்றி என்றமையானு முணர்க. இவர்தல்-பாத்தல்.

[illegible]

த்தல் - துனித்தல். ஈர்த்தண்பூம்புனல் - மிகவுங்குளிர்த்த பூவோடுப் ப புனல். தனதுணர்வுற - தனதான்மனோனம் அரங்கநாதன் நிரு னிலே பொருந்த. அருச்சுணபுரிசால்பினில்-பூசுணபுரியுஞ்சோடச ாரத்தின் அமைதியோடும். கருணை-பொரிக்கறி. முக்கனி-வாழை மா வெண்ணும் முக்கனி. பொருவரும்-ஒப்பற்றவாகும். இற்செறி ந்தினோடிருந்தினிதருந்தி - தமரோடுந் தினநிலைக்களமாகிய அவ றும் உண்பதோடும் புதுவதாக இல்லின்கண் வரும் விருந்தினோடு மகிழ்ந் தமர் திருந் தினிதாகத் தய்த்து. இமசலம் - பனிரீர். சவாசம் - தக்கோலம், ஏலம், இலவங்கம், சாதிக்காய், கர்ப்பூரம். பிழ்தருகாலை - தம்பர்போட்டகாலை. வார்தலாதியதெழில் - வார்தன் றம் பட்டடையீறாதெழில்க ளெட்டின். மாடகயாழ் - முறக் னியையுடைய யாழ். ஒன்றியவேட்கை-இருவர்க்கும் ஒருதவமைத் திய வேட்கை. ஊர்தர - மிகுதலால் ஈறில் பேரின்பம் - புணருந் தறம் புணருந்தோறும் தெவிட்டாத புதுவதுபுதுவதாம் பெ ர்பம். நீத்தருண்ணுர்வுதன்னிலையிற்றோன்றலும்-புணர்ச்சிக்காலத்து றவுகனவாகநீங்கின இருவரறிவும் பண்டுபேரல் நனவானகாலத்தில். ரிதமுற்றனாய் - பளித்திரம்பெற நீராடியபின்னரும். புகு முகம் ததலின் - உப்பவித்திரமெய்தியபின்னருந் தலைமகன் விரும்பினோக்கிய றக்கத்தைத் தலைமகளும் விரும்பினோக்கியிருந்தகாலத்து. குறிப்பிற் றிப்புணர் கொள்கையிற் கோதாய் - உனதுள்ளக்குறிப்பால் என ள்ளக்குறிப்பினைத்தெளியப்பட்ட விருப்பத்தையுடையகோதையே. ரித்துனக்கிணையெவனவாழ்த்தியதொடும்-நினக்குரீயே இணையென ாழ்த்தியதொடும். ஊழ்வினையினைக்குறித்துவப்பின், வாழியென் னைத்த தெஞ்ஞான்.றம் வாழியவே-இறைவனே நீயும் ஊழ்வினையாகிய கய்வத்தை வாழ்த்தியவாழ்த்தும் எக்காலத்தும் வாழ்க்கடவதென்ற ாறு. அழிந்த அகலம் உரையிற்கொள்க. கைகோள் - கற்பு. பகுதி- ல்வாழ்க்கை. துறை-புணர்ந்துடையந்த புரவலன்செய்கையைபுணர்ந் ததிர்பாங்கி யுவகையினைவாழ்த்தல்.

(கசக)

ஞானவது பரிகரம் முற்றும்.

ருள-வது உறுசுவையலங்காரம்.

—:0:—

285. | பண்புடைச்சுவைபலபகர்ந்தவற்றினுளோ
| ரொண்சுவையினை மிகுத்துரைப்பது உறுசுவை.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே உறுசுவையென்னும் அலங்காரம் உணர்—ற்று.

(இ-ள்) உலகத்துள்ள பலபண்புடை மதுரமாகியவற்றை பொன்ற னுக்கொன் றுயர்வுடையனவாக அடைவே எண்ணி, ஈற் றில் ஒரு முக்கியமானமதுரத்தை பெண்ணியயாவையினும் மிகுந்தமதுரமுடைத் தெனக்கூறுவது உறுசுவையென்னும் அலங்காரமா மென்றவாறு வட நூலார் சாறுமென்பது மிது.

நால்வகைத்தாய்த்தோற்றநயந்தபூந்தேன்சுவையிற்
சால்புடைத்தாமுக்கனியுட்சார்சுவையின்—ஞாலமெலா
மிக்கதெனுமான்பாறுள்வீழ்சுவையினும்விரும்பத்
தக்கதெனும்பஞ்சதாரையினி—லக்கடல்வாய்த்
தோற்றமுறும்புத்தேளிர் துப்புரவார்த்தெள்ளமுர்தி
னேற்றமுறுமின்சுவைத்தாமீதென்னுந்—தேற்றமதாங்
கற்றவர்கொணுவீறென்காரிதருமாறன்
சொற்றமிழ்ப்பாநல்குஞ்சுவை.

561

இதனுள் அவ்வாறுவந்தமை காண் க. இஃ தெட்டடியான்வந்
பஃறெடைவெண்பா.

கரு

ருள-வது உறுசுவை முற்றும்.

—

ருஅ-வது விதோத்தியலங்காரம்.

—(::)—

286. முதன்மையதாமொருமுக்கியம்விதோரு
திதமுறுமுக்கியத்துடன்சாரதெனில்
விதமுறுமுக்கியமன்றெனல்விதோத்தி.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே விநோத்தியென்னும் அலங்காரம் உணர்—ற்று.

(இ-ள்) யாதாயினுந் தலைமையதா மொருமுக்கியப்பொருள் உண்மையாகிய பிறிதொருமுக்கியப்பொருளோடும் பொருந்தாதெனின் முக்கியமல்லவென்று வேறுபடுத்திச்சொல்லுவது விநோத்தியென்னும் அலங்காரமா மென்றவாறு.

சொல்லாற்பொருளாற்சுவைபெற்றலங்கார
மெல்லாமிழுக்கின்றியன்றாலும்—புல்லாணி
மன்னிலங்கும்பேரூர்வளம்பர்வாப்பாவினையே
நன்னிலங்கைக்கொள்ளாநயந்து.

(562)

இது விநோத்தி. நன்னிலம் என்பது நல்லபூமியின்கண் ணுள்ள பெரியோர், சுவைபெறுதல்—இனிமையுடையவாதல். இழுக்கின்றியன்றாலும் என்பது வருவின்றிநடந்தாலும் என்றவாறு. கைக்கொள்ளா - அதனை ஒருபொருளாகக்கொள்ளா. புல்லாணிமன் - தெய்வச்சிலைப் பெருமாள். பேரூர் - பாம்பதம்.

சொல்லினாலும் பொருளினாலும் இனிமையுடைத்தாய் எப்பெற்றிப் பட்ட அலங்காரங்களும் இழுக்குதலின்றிநடைபெற்ற யாப்பெனினும், அதுவும் பாம்பதத்தையே வாழ்த்தும் யாப்பெனிற் கைக்கொள்வதுவே யன்றிப் பிறிதொருபொருளைவாழ்த்தினகாலத்துப் பெரியோர் அதனைக் கைக்கொள்ளாநென முடிக்க. திணை - பொதுவியல். துறை - பொருண் மொழிக்காஞ்சி.

மெய்ப்பொருளைப்பரவுவார் இவ்வுலகற் பிறிப்பதமின்றி வீட்டின்ப மெய்தவர், பிற்பொருளைப்பாடுவோர் இவ்வுலகற் பிறந்தும் இறந்தும் உழலும் நிலையாம்பையை யெய்துவர், என்பது இதன்பயன். (௧௫௧)

ருடி-வது விநோத்தி முற்றும்.

ருக-வது சமுச்சயவலங்காரம்.

—:(௨):—

237. ஒன்றினுக்கின்பமுந் தன்பமும்பலபல
வொன்றியதாகவுரைப்பது ருசமுச்சயம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே சமுச்சயமென்னும் அலங்காரம் உணர்—ற்று.

(இ-ள்) ஒருபொருட் கின்பமாதல் துன்பமாதலுற்றதை யொன்றொன்றுபேசுறது பலவாகக்கூறுவதுஞ் சமுச்சயமாமென்றவாறு.

கடிதுமலர்ப்பாணங்கடித்தனிற்றென்றல்

கொடிதுமதிவேயுங்கொடிதாடி—படிதழைக்கத்

தோற்றியபாமாறன்றுடரியின்மானின்னயிரைப்

போற்றுவதார்மன்னாபுகல்.

(563)

இதனுள், துன்பஞ்செய்வதை யொன்றுபேசுறது பலவாகவே திரட்டிக்கூறியவாறு காண்க. இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க. பகுதி-பொருட்பிரிவு. துறை - ஆறறுமைகூறல்.

மேலே “உரைப்பதுஞ்சமுச்சய”மென்ற வும்மையா லீன்பமுந் துன்பமும் இருவயிற் பிறந்ததர்க்க் கூறுவனவும் சமுச்சயமா மென்றவாறு.

காரிதருமாறன்காசினியீதேயுதிப்ப

வாரியர்மெய்ப்பூரித்தகமகிழ்ந்து—பேரின்ப

முள்ளத்துடிக்குமுறுவலத்தோள்வாதியர்மெய்

துள்ளத்துடித்ததிடத்தோள்.

(564)

இஃ தீனபமுந் துன்பமும் இருவயிற் பலவாய்ப்பிறந்த சமுச்சயம். திணை - பாடாண். துறை - ஆறமுறைவாழ்த்தினுள் அடங்கும்.

ஆகரியர்கோத்திரத்துளாதிபனாலாய்ந்தமதர்

தேசறலாலேகதண்டர்செப்புமதம்—பாசுபதர்

வல்வாய்மதமருகர்வாய்மதம்வேதாந்திமத

மெல்லாமொளிமட்கின.

(565)

இதுவுமது. திணை - வாகை. துறை.....இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க. ஆகரியர்கோத்திரத்துளாதிபன் - எம்பெருமானார்.

இன்னும், அவ்விசேசானே இன்பமாதல் துன்பமாதல் ஒருவர்பால் இருவயிற்றோன்றும் இரண்டாஞ்சமுச்சயமு முள.

உத்தமப்பேரின்பமுணர்த்துந்தமிழ்மறைப்பா

வித்தகத்தாற்றந்தவிதிநினைந்து—முத்தி

பலவாய்முதல்

யளிக்குமகிழ்மாறனருண்முகத்தைக்கண்டு
களிக்குமனம்போலவுமென்கண்.

(566)

இஃ திரண்டாஞ்சமுச்சயம். இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க.
திணை—பாடாண, துறை—அறுமுறைவாழ்த்தினுள் அடங்கும். (௧௫௨)
ருசுவது சமுச்சயம் முற்றும்.

௯௦-வது ஐதாத்தவலங்காரம்.

—௩௩௩௩௩௩—

238. உயர்வறவுயர்ந்ததையியந்துரைக்குமதே
மயர்வறவுதாதமெனவகுத்தனரே.

(எ-ன்) வைத்தமுறைபானே உதாத்தம் என்னும் அலங்காரம்
உணர்—ற்று.

(இ-ள்) யாதாயினும் உலகிற் றனக் கிணையில்லாதுயர்ந்தபொருளை
யுயர்த்தியுரைப்பதே மயக்கமற உதாத்தமென்னும் அலங்காரமாமென்று
கூறுவர் புலவ ரென்றவாறு.

உயர்ந்ததை வியந்துரைப்பதேயெனத் தேற்றேகாரம்புணர்த்தடை
யான் உயராததை வியந்துரைப்பது அதிசயமாமெனக்கொள்க. (௧௫௩)

239. அதவே,

பொருள்கொடைபுகார்திபொற்புறுகற்பே

பெருவிறல்செல்வநம்பவற்றொடும்பெருகும்.

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வலங்காரத்தை வகுத்து விரித்துணர்—ற்று
இதன்பொருள் உரையிற்கொள்க. (௧௫௪)

240. அவற்றிள்,

பொருளினையிசுத்துரைப்பதுபொருண்மிசுது.

பொரு

(எ-ன்) பொருண்மிசுதியை யுணர் - ற்று. உதாத்தமெனினு
மிசுதியெனினும் ஒக்கும்.

இதன்பொருளும் உரையிற்கொள்க.

ஏமுறமன் னுயிரோ தபெறற்குரித்தோ
 தாமரைப்பொகுட்டிற்சதுமுகனியற்ற
 நால்வகைத்தோற்றத்தெழுபிறப்பவற் —
 சால்புறுதக்கனதகாதனவறியா
 வோரறிவுடைப்புனமுதலியவுயிரல
 வீரறிவுடைநந்தினமுதலியவல
 மூன்றறிவுடைச்சிதன் முதலியவுயிரல
 நான்கறிவுடைநண்டாதிபிறப்பல
 வையறிவுடைமாவாதிபதாமல
 மெய்யறிவெனவேவிதிவிலக்கறிவா
 னாறறிவுடைத்தாமரும்பெறன்மக்கட்
 பேறதுகிடைத்தபெருமையிற்சிறந்தும்
 பிரமனைப்பயந்தபிரமமென்றறிந்து
 மரணிரப்பொழித்தவடிகளென்றறிந்து
 மேவலிற்படைத்தமிழருவருளன்றியுங்
 காவலிங்கெனதெனக்கருணையுற்றெடுப்பா
 னனந்தயோனியினனுத்தொறுமணுவாய்
 நனந்தலைவியாத்திரபந்ததையறிந்து
 மூலமென்றுரைத்தமொழியடங்காமுனத்
 தோலிடர்கடிந்தசோதியென்றறிந்தும்
 பொருளுரைதனதுபுன்பெயரெனப்புவிமேன்
 மருளுரைநடாததியமாழையன்மகவுட
 னிங்குளனோவெனறெற்றியநூணத்
 தங்குளனாகியநிறலறிந்து
 மாவலிமுன்பொருமாண்குறளாகிமண்
 மூவடிவாங்கிமுழுதுலகையுமிரு
 சேவடியிற்றய்ச்சேணுறகியிர்ந்து
 குறைதருகெனவவன்கொற்றம்வாங்கிச்
 சிறையினிலிருத்தியசெம்மலென்றறிந்துந்
 தீதறுமுனிவனிற்றிருநகர்ச்செல்வழிக்
 கோதமன்மாளினிகொண்டகற்படிவ
 மாதியிற்பொலங்கழலணிபெறவனைகழற்

பொருளணியியலுரை

பொதினன் பூழியிற் போக்கியதறிந்து
 மிருபதுகாத்தினுமேதிபற்றினனாய்ப்
 பொருவலிநிருதனைப்பொருதுகொன்றதற்புண
 நெய்வக்கற்புடைத்திருவொடும்பாதனன்
 றுய்தற்கெய்தியவொருவனென்றறிந்து
 மின்னாச்சொற்கிளைத்தினிவரலெய்தத்
 தன்னாண்டகைமைதலைப்படப்பழித்த
 மன்னாகியசுபாலன்முடியினைக்
 கொன்னுழியினற்கொய்தவனான்மா
 வந்நாட்சராணினுட்புகக்கொளலறிந்தும்
 பரவுபொற்றாளிற்பார்த்தனன்றணிமல
 ரான்முடிமேற்கொண்டணிந்ததையறிந்துந்
 தென்னாங்கேசன்புகழினைச்செம்மையி
 னுன்னினராகியுழிவினையொரீஇ
 யுளநெகநெகப்பிறம்புரோமம்பொடிப்ப
 வளநன்கண்ணீரடிக்கடித்தும்பக்
 கருமணிவண்ணங்காட்சிசெய்தனரா
 யெட்டெழுத்ததனையினிமையினோதிச்
 சிட்டர்தஞ்சேவடிசென்னியிற்சேர்த்தி
 நமன்றமர்முடிமேனடித்தடிபெயர்த்துத்
 தமஞ்செறிநிரயந்தனைப்பாழ்படுத்தி
 மதனவிகாரமருங்கறக்களைந்து
 வெகுளியுமயக்கமும்வோறவிழ்த்திட்
 டாராவின்புமமைவரமாந்தித்
 திராப்பிறவித்திரையினைநீந்தி
 யேனையவுயிர்கட்கெல்லாமிரங்கு
 ஞானைற்றனையாநன்னெறியுறுது
 பிறிதொருதெய்வம்பேணு
 நெறியினர்புன்னெறிநினைபுகாலே.

(567)

இது பொருண்மிததி. இதன்பொருள் உரையுட்கொண்ணைர்க.
 ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். நப்பெருமாள் மும்மணிக்கோவை விரித்
 துரையுள் விளங்கும். ஐதா - கடவுள்வாழ்த்து. (கடுடு)

2

சினு

241. கொடைநலங் விதந்துரைப்பது கொடைமிகுதி.

நகுதி

(எ-ன்) கொடைமிகுதியுணர் - ற்று.

இதன்பொருளும் உரையிற்கொள்க.

படைக்கெதிர்திற்பவரின்று குருமிபரித்தபிரான்

கொடைக்கெதிர்திருங்கொடையுளதோமறைகூறுமுண்மைத்

தொடைக்கெதிர்திற்பக்கவிசொன்னமாற்றஞ்சொன்னசொன்ன

நடைக்கெதிர்திற்பயுபயவிபூதியுல்கினனே. (568)

இது கொடைமிகுதி. இதனுள், முறைகூறுமுண்மைத்தொடைக
கெதிர்திற்பவென்றது பரத்துவத்தையும், ஆரியினையும், பூதத்தையும்
உபநிடதங்கோத் தடைவேசொன்ன வுண்மைவாக்கியத்திற் கொப்ப
வென்றவாறு. சொன்னசொன்னநடைச்செதிர்திற்ப வென்றது சொன்
னலத்தி னொழுகலாற்றிற்கும், பொருணலத்தி னொழுகலாற்றிற்கும்

3

காந்தி

நகுதி

பொருநத வென்றவாறு. ஒழிந்தனவும் உரையிற்கொள்க. (கருசு)

242. காந்தியைமிகுத்துரைப்பதுவேகாந்தி.

(எ-ன்) காந்திமிகுதியுணர்—ற்று.

இதன்பொருளும் உரையிற்கொள்க.

வேணுக்குழலிசைத்தவேங்கடமாலைப்புலவீ

ராணுத்தமனென்பதாரறியார்—நாண்மலநுட்

பெண்ணுத்தமியிறையும்பேர்கிலாள்பேரழகைக்

கண்ணுற்றவன்மாச்பகம். (569)

இது காந்திமிகுதி. முன்னையது பாடாண்சார்ந்தபுறத்தினையிற்
கொடுப்பாரோத்திக் கொடார்ப்பழித்தல். பின்னையது கடவுள்வாழ்த்து.
ஆணுத்தமன - புருடோத்தமன். பெண்ணுத்தமி - பெரியபிராட்டி.
இறையும்பேர்கிலாள் - நீங்கிற் பிறளொருத்தி குடிபுருவனென்பது

4

நுத்து

செய்யு

நகுதி

நுத்து. (கருஎ)

243. காம்கற்புரைப்பதுகற்பின்மிகுதி.

(எ-ன்) கற்புமிகுதியுணர்—ற்று.

இதன்பொருளும் உரையிற்கொள்க.

பெற்றிற்சூரியபுகழ்ச்சானகிபுனிதம்
கற்பிற்கிணையுளதோகாணுங்காற்—சிற்திளவ
விட்டதழற்றண்ணென்றெதிர்சுமந்ததன்றதனைச்
சுட்டதவள்கற்பாஞ்சுடர்.

(570)

இது கற்புமிகுதி. துறை - வாகைசார்த்தகற்புவென்றி. (கருஅ)

244. நயம்புணர்ஞானவீரியமுமர்வீரமென்!

றியம்பியவிறலுமோரிரண்டென்ப.

ஞானவீரியம்

(எ-ன்) இது விறன்மிகுதிப்பகுதியுணர்-ற்று.

இதன்பொருளும் உரையிற்கொள்க.

தருஞாலமேற்றந்தமாலநுட்பாலின் றித்தாய்முலைப்பா
லொருநாளினுமநந்தாவம்பேணியுணர்வழியப்
பொருமாயையையடங்கப்பொருதேபுறங்கண்டவொண்மைத்
திருஞானவீரியத்தான்மகிழ்மாறனென்சிற்தையனே.

(571)

இது ஞானவீரியமிகுதி.

(இ-ள்) கற்பகாடவியைப் பூமியின்கண் பின்னைப்பிராட்டிக்களித்த
மாயோன்கருணையாகிய வமிர்த்ததை நூன்முகத்தான் ஞானத்தாற்
பருகுவதன்றிப் பெற்றநற்றாயாகிய நங்கைதிருமுலைப்பாலையும் பிறந்த
ஞான்று தொடங்கி யொருகாலத்துமுண்ணாதசேட்டத்தினையே முக்கிய
மாக விரும்பியதால், உலகத்தாரறிவழிய அவ்வறிவினோடும் பூசலைப்
பெருக்கும் பஞ்சதன்மாத்நிராகண்முழுதையும் பொருது புறங்கண்ட
வொள்ளியதன்மைத்தாம் அழகிய ஞானவீரியத்தானாகிய காரிமாறப்
பிரான் என்சிற்தையவிட்டு அகலா நென்றவாறு. ஆதலால் எனக்
கியாதுகுறைபென்பது இதன்பயன். திணை - வாகைசார்த்தபுறத்திணை.
துறை - ஞானவென்றி.

அண்டமென்றகன்றதையதனி னுமகன்றுட
கொண்டதாமண்டபித்தியையுட்கொளலாய்
வாங்குவெண்டிரைப்பெரும்புனலாவரிப்ப
வொங்குமாழ்புனலிணையொளிரும்ம்காரக
னும்மகலாநிலைமையினுவரிப்ப
வங்காரகன்றியதிற்பதினமடங்காய்

வங்குழுவிர்த்தாவரிப்பதினதன்மேற்
கண்ணகலிருவிசும்பொழிவில்காணமா
மண்முதலனைத்தையும்வளைத்தாவரிப்ப
வகல்விசும்பினைத்தாமதபூதாதி
தகவுடைத்தாயாவரித்திடுந்தன்மையி
னமைதாவதனைமானந்தாவரித்துச்
சுமைதாவதனைமுற்றந்தாவரிக்கு
முறைமையிற்காலமுக்குணத்துடன்முனைத்த
வுறையுளாமாயையொழிவில்வான்பதத்தொடு
மொருபெருநுவினொருங்குவரித்த
சுருதியுந்தொடர்தொட்புடைத்தனிச்சோதியை
யாற்றல்கூர்தமிழ்மறையதனகத்தனவாம்
நூற்றுப்பத்தெனத்தொடர்நோக்குடையவற்றுண்
முந்தியபத்துண்முதற்பத்தகனில்
வந்ததோர்முதலாம்வனப்புடைப்பாட
லோரடியதனகத்தொடுக்கியவென்றியின்
வரியளிமுால்வகுளாம்புயமாறு
தெரிபவர்தெரிதொறுந்தவிட்டாவினிமை
யோராயிரத்தினுரனுடைவென்றி
யாராய்பவரிவ்வகவிடத்தெவரே.

(572)

6

மஹிப

இதுவும் ஞானவீரியமிகுதி. திணையுந் துறையும் இதுவு மது.

மிஞ்சு

குன்றுபிரஞ்சிரமுங்கையுமாயுருக்கொண்டதெனத்
துன்றுடன்முலபெல்படைதான்முற்றுஞ்சற்றியநா
ளொன்றுமுருவமலகில்பல்கோடியுருவெனலாய்ச்
சென்றுடல்கொண்டவன்னிமையிடுகெதென்றுசெப்புவனே, (573)

இது சமர்வீரியமிகுதி. அலகில்பல்கோடியுருவம் - எண்ணிறந்த
பல்கோடியுருவம். துன்றுதல்-நெருங்குதல், சென்றுடல்கொண்டவன்
என்பது ஆயிரம்வெள்ளம்படைக்கும் ஆயிரம்வெள்ளம் இராம
னென்றுப்படி ஓரொருவர்க்கோரொரிராமனென விரைந்தெதிர்முககின்று
சாமாரியைப்பொழிந்து வென்றிகொண்டவனென்றவாறு. வின்மை-
விழ்வென்றியினதுதன்மை. இங் கெதென்று செப்புவனே என்பது இவ்

சுஉ விநாயகசிகைமுதலியவற்றின் அகராதி.

உச௦, உச௩, உச௪, உச௫, உ௬௦, உ௬௪, உ௬௫, உ௭௦, உ௮௧, உ௮௭, ௫௬௩, ௬௦௦, ௬௦௫, ௬௦௬, ௬௧௨, ௬௧௫, ௬௧௬, ௬௨௨, ௬௬௪, ௬௬௮, ௬௪௪, ௬௫௬, ௬௫௭, ௬௬௬, ௬௮௦, ௬௮௨, ௬௮௬, ௬௮௪, ௬௮௬, ௬௮௭, ௬௬௮, ௬௬௬, ௪௦௦, ௪௦௧, ௪௦௨, ௪௦௪, ௪௦௬, ௪௧௬, ௪௧௪, ௪௧௬, ௪௧௭, ௪௨௦, ௪௨௧, ௪௨௨, ௪௨௬, ௪௨௪, ௪௨௬, ௪௩௦, ௪௬௬, ௪௬௬, ௪௪௦, ௪௪௪, ௪௪௭, ௪௪௮, ௪௫௬, ௪௫௬, ௪௫௬, ௪௫௮, ௪௫௬, ௪௬௦, ௪௬௧, ௪௭௨, ௪௭௬, ௪௭௮, ௪௮௨, ௪௮௫, ௫௦௬, பாடாண்சார்ந்தபனுவல் வாழ்த்து, உ௬௬, பாடாண்சார்ந்த புறத்திணை, உ௬௮, ௬௧௭, ௬௬௮, ௬௨௦, ௬௬௫, ௬௬௦, பாடாண்சார்ந்தபொதுவியல், ௬௬௪, உ௬௦, உ௨௦, உ௪௨, உ௭௭, உ௮௮, உ௬௫, உ௬௬, பாடாண்பொதுவியல், ௬௬௪, ௬௬௬, ௬௬௬, பாண்டிநாடு, ௫௬௨, பாண்டிப்பழித்தல், ௬௬௬, ௨௦௦, ௪௬௭, பாண்டிநாடு, ௬௬, ௬௮, பாண்டிநாடு, ௨௦௧, பாணினியார், ௬௬, பாணினியார் விளியை முதல்வேற்றுமைவிடக்கி வேற்றுமையை யேழாக்கினாரென்பது, ௬௭, பாதுமடக்கு, ௪௬௪, பாயிரஞ்செய்தற்குரியோர் இவரென்பது, ௬௮, பாயிரத்தின்பெயர் ஏழு, ௨, பாயிரத்தினதுகூறுபாடு, ௨, பாயிரம்பேண்டுமென்பது, ௨, பாயிரவுரை, ௨, பார்த்தன்பள்ளி, ௬௬௬, பார்ப்பணவாழ்த்து, ௬௪, பாலிகை - வண்ணம், அடரம், ௬௬௬, பாலிகைவாழ்த்து, ௬௬௦, பாலிகைவலங்காரம், ௬௭௬, பிசி - நற்பொருள், ௬௬௮, பிண்டத்தினிலக்கணம், ௮, பிண்ட - சந்திரவடிவு, ௬௬௬

பிரத்தியரீகம், தற்குறிப்பேற்றத்தைப் பின்சென்றதோர்பேறம் என்பது, ௨௨௮, பிரத்தியரீகவலங்காரம், ௨௨௭, ௨௨௮, பிரதிபலங்காரம், ௬௨௭, பிரிந்தெதிர்செய்யுள், ௬௮௬, பிரிந்தெதிர்செய்யுள் அதுலோமப்பிரதிலோமமெனவும்படு மென்பது, ௬௬௦, பிரிபொருட்சொற்றொடர் பின்னையையான்மொழியுட்காலும் வருவாகா தென்பது, ௬௮௮, பிரிபொருட்சொற்றொடர்வழு, ௬௮௭, பிரிபொருட்சொற்றொடர்வருவமைதி ௬௮௭, பிரிமொழிச்சிலேடை, ௨௬௮, பிரிமொழிச்சிலேடையுருளும், ௬௮௬, பிரிமொழிச்சிலேடையுருமை, ௬௬௨, பிரிவுகேட்டமுதல்கள், ௬௬௬, பிறகாலத்துப்புவவராத் புதுவதுபுதுவதாகப்புணர்த்தவுருமை, ௬௨௫, ௬௨௬, ௬௨௭, பிறப்புமப்போலி, ௨௦௬, பிறர்கட்டோன்றிய அணங்கு பொருளாகப்பிறந்த நடுக்கம், ௬௦௨, பிறர்கட்டோன்றிய இதுவுப்பொருள் பற்றிவந்த அழுக்க, ௬௦௪, பிறர்கட்டோன்றிய கொலைப்பொருள் பற்றிப்பிறந்த உருத்திரம், ௬௦௫, பிறர்கட்டோன்றிய பிணிப்பொருள் பற்றிவந்த இளிவரல், ௬௦௪, ௬௦௫, பிறர்கட்டோன்றிய வறுமைப்பொருள் பற்றிவந்த அழுக்க, ௬௦௪, பிறவணியலங்காரம், ௬௨௮, பிறழ்ச்சியாற்பிறந்தவெருளி, ௬௦௬, பிறழ்தல் - தானமாறுதல், ௬௦௦, பிறழ்ச்சியுட்கூறல், ௬௬, பிறழ்வுட்பட்டதுதானுட்படுதல், ௬௬௬, பிறிதுபடுபாட்டு, ௬௬௦, பிறந்தொழுதென்றல், ௬௬௬, ௬௬௬, பின்வருகியவலங்காரத்தின்விளிபெருகி பின்வருகியவலங்காரம், ௬௬௪, புத்தி - பின் புறப்பொருள் புத்திக்கும் இல், ௬௬௬, புதர் - சந்திரன், ௬௬௮

வலகின்கண்ணிருந்த அறிவின்மையென் யாதென்றுகொண்டாடுவே
னென்றவாறு. திணை - வாகை. துறை - போண்முல்லை; அல்லது
வாகைசார்ந்தபுறத்திணையுள் வில்வென்றியுமாம். (கடுசு)

245. கல்விச்செல்வமுந்நவீன்பொருளுடைமைச்
செல்வமுமென்பிருதிறத்தவாஞ்செல்வம்.

7
கல்விச்செல்வ
மடுதி

(எ-ன்) செல்வமிகுதியின்பகுதியுணர் - ந்று.

இதன்பொருளும் உரையிற்கொள்க.

பல்வித்தகமறையின்றிறைபோயவற்றுட்பான்சீர்

சொல்வித்தகமறைதோய்ந்தெதிராசன்றுணிந்துகொண்ட

கல்விப்பொருளானபர்க்கெல்லாமளிக்கவுங்கண்ணகன்ற

நல்வித்தகமிறையுங்குறையாதுண்ணயந்தனவே.

(514)

இது கல்விச்செல்வமிகுதி. இதனுள், மறையின்றிறைபோய்
என்பது வேதத்தின் முடிவை யறிவினாற்கடர் தென்றவாறு. அங்ஙனம்
பல்வித்தப்பட்ட சதிர்பெற்றமறை ஆதிதோ டந்தமும் நலிவும் ஸ்ரீமந்
நாராயணனைபரப்பிரமமென்பதனைச் சந்தயமற் றானத்தாலறிந்து
எதிராசனுட்கொண்ட ஞானமாகிய கல்விப்பொருளை யன்பொரு தன்பாற்
கற்ற சீடர்க்குப் பாவுபகாரத்தாற் றுனறிந்தபடியெல்லாவற்றையும்
அவர்கள்வேண்டக் கொடுத்தும் அவனுள்ளத்து நிறைந்த நன்பொருட்
சதிர்ப்பாடு சிறிதுங்குறையாது அவன்கண் ணயந் தறவுகொண்டன
வென்றவாறு. திணை - பாடாண். துறை - அறுமுறைவாழ்த்தினு
ளடங்கும்.

8

திருப்பூரநாள்வந்தபுத்தூர்மடந்தைதிருமுலைப்பொற்

பொருப்பூர்புயல்வடவேங்கடத்தான்மெய்ப்புழுகிற்பொத்துங்

கருப்பூர்த்தூள்விலக்கோர்நாட்சிறுண்டிகருணையுண்டி

விருப்பூரத்துய்ப்பதற்கொப்போபிறர்வைக்குமெய்ப்பொருளே.

(515)

இது பொருட்செல்வமிகுதி. அஃதேல் இஃ தகியத்தின்பாற்
படுமோவெனின் அதனகத தகப்படாது; என்னை? திருமேனியிற்ப்புகின
புழுமுமைபப்பொதிந்து திருமஞ்சனத்திற் கரையுங் கருப்பூர்த்தூளி
யிகழோதி மேலேதோன்ற மிகவும் பன்னாட்பொதிதலானும், திருப்
பணிபாவகை பொரிக்கறியமுதுவகை திருப்போனகவகை பிறர் அமுது

8
பொருட்செல்வ
மடுதி

செய்பவற்றினும் மிகுந்தது மெய்யாதலானும் உதாத்தமேயாம். திணை-
வாகைசார்ந்தபுறத்திணை. துறை - செல்வவென்றி.

அவற்றொடுமென்னுமும்மையெச்சவும்மையாதலாற் பிறவற்றோடும்
வருவனவு முள. அவற்றுள்ளுஞ் சிலவுருமாறு:—

9.
பிதி

ஆங்கதற்கணியாமாதியாவரணமொன்றினுக்
களவில்போண்டம்

வாங்குபுகவவுபுரிநெந்திகிரிவரைகளோர்

மருங்கினுக்காற்று

வேங்குபுபிறங்குசிகரகோபுங்கொளையனீ

ராயிரங்காங்கண்

டாங்குபுதுண்டிக்காண்டொறும்வரம்பு

தரித்திடற்கரியதன்மையவே.

(576)

இஃ திபிதிதி. திணை - பொதுவியல். துறை - புலவரேத்தும்
புத்தேனூர்வாழ்த்து. (கசு0)

.சு0-வது உதாத்தம் முற்றும்.

சுக-வது ஆசியலங்காரம்.

—௨௨௨௨௨௨௨—

246. வாழ்த்துவதாமேவாழ்த்தெனப்படுமே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே வாழ்த்தென்னுமலங்காரம்
உண்டாயற்று.

வாழ்த்தெனினும் ஆசியெனினும் ஒக்கும். வாழ்த்துவதாமே
யெனப் பணமைப்பாலாகக் கூறியவதனாலவை பலவென்பனவாம்.

அவை மேற்கூறப்படும்.

(கசுக)

வாழ்த்துவதை
3

247. அதுவே,

கடவுள்வாழ்த்தேயுமுறைவாழ்த்தெனத்

திடனுறவரும்ருசிறப்பினவாகி

யியற்கையினமையியன்றமக்களை

வாழ்த்துதருனுமரீதியொன்றாகும்.

(எ-ன்) இதுவும் அவ்வாழ்த்தினை விரித்துணர்—ற்று.

(இள்) அவ்வாழ்த்தென்னுமது, கடவுள்வாழ்த்தெனவும்! அறு முறைவாழ்த்தெனவும் உண்மையாய்திகழும் இரண்டுகற்றவர்கி, அவற் றோடுஞ் செயற்கையானறி இயற்கையான் அறிவு, நிறை, ஒர்ப்பு, கடைப்பிடியென்னும் நான்கும் அமைவெய்திய நன்மக்களை வாழ்த்துத றுனும்பொருந்தியதொன்றாகு மென்றவாறு. (ககஉ)

248. மறையவாழ்தறவோமழைநாடாபுடன்! அறுமுறை
பொறைபுரியரசென்ப்புகளிலையாவு வாழ்த்து
மமரர்கண்ணெனலாமறு முறைவாழ்த்தே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே யறுமுறைவாழ்த்தினது பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்—ற்று.

இதன்பொரு ளுரையிற் கொள்க. இவற்றிற்குச் செய்யுள் வரு மாறு:—

பூமா துநிழைமணிப்பூண்பொதியவிழ்பொன்னிதழ்ப்புனிதத்
தேமாலேநறுங்களபஞ்செறிமார்பத்திடைமுயங்க
வளப்பரிதாம்பகிரண்டத்தப்புறமுமகத்தடக்கி
யுலப்பிலிளங்கதிருதயத்தொளிகிளர்பேருருவாயும்
நனனரங்கத்தணுக்கடொறுநயந்தணுவாகியுமெழில்சுர்
தென்னரங்கத்தாவணமேற்சிறந்திருகண்வளர்த்துளாய்!

இஃ தாறடித்தாவு.

ஒருசுடராஞ்சொருபமுடனுருவமமைந்தொருசுடரோ
டிருசுடராய்க்குணமொருமுன்றெனலாகிமுறைமுறையே
படைப்பதயுமழிப்பதயும்புறம்போக்கிப்பழிபிறங்கா
திடைப்படுகாவலையெனதெனமெடுத்ததெவனமுளுகியே
நின் நனவாயியங்குனவாய்நீடியபல்லுருவமைத்தோன்
பொன்றயநாளெழுந்தபெரும்புனற்படிந்தவயிர்களை
யெம்மானேதிருவுதரத்திருத்தியகாவற்கவற்றாற்
கைம்மாறங்கெவனோகைக்கொண்டதருளுகியே
புறம்பயின்றவினைவழிசார்போக்குவாவினும்பிரியா
தறம்புரிவதணுவுளவேலதற்கவற்றையெடுத்தனையா.

யுண்ணீர்மையற்றனாமாய்ந்து மகாகிற்புதுவதூறீஇக்
கண்ணீர்கொண்டகன்றகலாக் காவலெவனருளுதியே

இவை மூன்றும் ஒருபொருண்மேன்மூன்றெக்கி நான்கடித்தாய்
இரண்டுவிசிற்பத்தால்வந்த தாழிசை.

தரணியுளவரொடுமுரணியபெருவிற்
விரணியன்வரனெனுமரணறவிகவினை

ஒருபதுசிரமுடனிநுப்பதுகரமுள
நிருதனதுயிர்பிசைபொருகிணைசித்திரினை

மறையவரிறையவருறையின்வடுவுரை
பறைபவனுயிர்புகுமறைகழலிணையினை

முதலையினிடருமமதமலைமடுவினு
ளுதவுகவெனுமுரையதனெடுமுதவினை

இவைநான்கும் அராகம். என்ன? “உருட்டுவண்ணமராகக்
தொடுக்கும்” என்பதனாற் குறிவினைநதுருட்டிவந்ததுகாண்க.

வஞ்சனையோர்வடிவெடுத்துமா தலனுமறைபயின்ற
கஞ்சனைக்கொனறுமகேசன்கடம்பொறையைத்தவிர்த்தனையே

குருகுலத்தார்நூற்றுவகைக்கூற்றுவனாட்டினிலிருத்தித்
தருமனமுதலவாக்கவனிதனியாளக்கொடுத்தனையே

இவை நாதசீரீரடி யிரண்டம்போதரங்கம். இவை பேரெண்.

கழிபெருங்கட்டுனளாடைகழியாமனயந்தனையே
வழிபெந்துதனுமாகிடக்கோலைசுமந்தனையே
தத்பாண்டனறனக்கழியாத்தமனிபநாடளித்தனையே
விதிகாண்டற் குலப்பில்பலவேடமவைகொண்டனையே

இவை நாதசீரோடி நாலம்போதரங்கம். இவை அளவெண்.
அற்றேல் நாதசீரீரடியிரண்டம்போதரங்கத்தோடிதனிடைவேற்றுமை
யாதோவெனின் எழுத்துமுதலா வீண்டியவடியிற் குறித்தபொருளை
முடியநாட்டல் வேற்றுமையென்றறிக. இந்தநோக்கம் மேல்வரும் இடை
பெண் சிறுமெண்ணிற்கும் ஒக்கும்.

தாடகையுட ஹயிர்போக்கினை
தாபதன்மன திடர்நீக்கினை
நீடகவிகைபழி தீர்த்தனை
நேயமுள்ளவனொடுசேர்த்தனை
வில்லினைமி திலையில்வளைத்தனை
மெல்லியலிளமுலைதினைத்தனை
வல்லவடல்கெடநடித்தனை
மருதினைமுதலொடுமொடித்தனை

இவை முச்சிரோரடியெட்டம்போதரங்கம். இவை யிடைபெண்.

உறித்தயிர்கட்டுண்டனையே
உரல்கைகட்டுண்டனையே
மறித்தூநிரைகாத்தனையே
வழங்கினையைங்காத்தனையே
குடநடமுன்பாடினையே
குழவினிற்பண்பாடினையே
படர்சகடம்பொடித்தனையே
பகட்டுமருப்பொடித்தனையே
நாவலன் டின்னடந்தனையே
நடித்தனைமென்னடந்தனையே
கோவலில்விறுத்தனையே
கோள்விடையேழிறுத்தனையே
புள்ளினைவாயிடந்தனையே
புரந்தனைபரரிடந்தனையே
தெள்ளமிர்தங்கடைந்தனையே
தேவருளங்கடைந்தனையே,

இவைபதினானும் இருசிரோரடியம்போதரங்கம். இவை சிற்றெண்.

எனவாங்கு, (இது தனிச்சொல்.)

இணையதன்மையவாமெண்ணருங்குணத்தி
னினைவருங்காவனிகழ்த்திணையதனா

னின்னதுகருணையுரீயு

மன்னியதிருவுடன்வாழிவாழியவே.

(577)

இது நான்கடியாய் நேரிசையாசிரியத்தாலிற்ற அரிதாகம்.

இது வாழ்த்து. இது, முதலே யாறடித்தகாவொன்றும், இரண்டு விகற்பத்து நான்கடித்தாழிசை மூன்றும், என்சீர் நான்காகமும், நாற்சீரீரடியிரண்டம்போதாங்கம், நாற்சீரோரடி நான்கம்போதாங்கம் முச்சீரோரடி எட்டம் போதாங்கம், இருசீரோரடிப்பதினாறம்போதாங்கம் என்னும் பேரெண், அளவெண், இடையெண், சிற்றெண் ஆகிய நால்வகையும், தனிச்சொல்லும், அரிதாகமும் எனனும் ஆறுறுப்புங் குறைவின்றிலந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக்கவிப்பா. இதனை வண்ணகவொத்தாழிசைக்கவிப்பாவென்பது வண்ணித்துப்புக்குதலால் வண்ணகவொத்தாழிசைக்கவிபென்றாயிற்று. இஃ தொல்காப்பெருமைத் தொல்காப்பியுத்திற்குக் காண்டிகையெழுதின நச்சினர்க்கினியார்நோக்கம். இவ்வாறன்றி “அராகமுநிகியல் வண்ணகமாகும்” எனனுஞ்ஞாத்திரத்தால் அராகமென்னுமுறுப்புப் பெற்றமையால் வண்ணகவொத்தாழிசைக்கவிப்பாயிற்றென்பாரும் உளர். அஃ தியாப்பருங்கலக்காரிகையார் நோக்கம் இருவர்நோக்கமும் பகுத்துணர்ந்தகொள்க. துறை—சுடவுள் வாழ்த்து.

வாழிமறையோர்மழைவாழியான்வாழி

வாழிவழுதிவளநாடு—வாழி

புளிப்பாவலர்புகழ்பூதார்முனிவன்வாழி

கவிப்பாவலர்க்கரசென்கண்.

(578)

இஃ தறுமுறைவாழ்த்து. இவற்றைத் தனித்தனிவாழ்த்திற்றனித்தனி துறையும் வாழ்த்துயாம். இனி “வழங்கியன்மருங்கின் வகைபடநிலிஇப், பாவலும்” எனனுஞ்ஞாத்திரத்தான் மக்களை வண்ணப்பகுதிவரைவின்றாகப்பாடியவாழ்த்துஞ்செந்துறைப்பாடாண்டாடிகு துறையான்வருவனவாம் வாழ்த்துக்களும் | வந்துழிக் கண்டுகொள்க, அதுவும் இயற்கையால் அமைதியுடையமக்களைவாழ்த்துதலாம். (கக௩)

சாக-வது ஆசி முற்றம்.

கூஉ-வது சங்கரவலங்காரம்.

—❖❖❖❖❖❖❖—

249. பாவுணீர்நிலையெனப்பகுத்துணர்வரிதாஞ்
சால்பினீரணிதழுவுதல்சங்கரம்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே சங்கரமென்னுமலங்காரம் உணர்—ற்று.

(இ-ள்) பாவுணிடத்துக்கலந்த நீர்போல வேரணி வெளிப்படையாய்த்தோன்றிப் பிறிதோரணி குறிப்பினாற்கொள்ளும்படிக் கிரண்டணி யாய்நிற்பன சங்கரமென்னுமலங்காரமும் மென்றவாயு.

நறையர்வதுளப்பிரான்கு நகரனன்னீர்ப்பொருளைத்
துறையான்வழுகிநன்குட்டெங்கண்மதுன்னீந்தோய்த்துதுக்
குறையாலரும்பம்பலாயதுநாளுங்குறைநயந்தன்
மறையால்வரவரவேயலரானதுமன்னவனே.

(579)

இது சங்கரம். என்னை? அரும்பம்பல் - சற்றேதோன்றப்பட்டுச்
சிலாநிந்து தம்முட் புறங்கூறல்; அலராயது - இறைவனே! நீயிங்ஙனம்
மறையினீட்டிகதொழுவுகலாந பலரும் அறிந்து தூற்றும் அலராயிற்று
என்பது பொருள்; அங்ஙனந்தொடர்ந்த தொடர்மொழியுள் வறிதே
அம்பலென்னுது அரும்பென்னுங் கிரியையால் அம்பலாகிய அரும்
பென்னு மாட்டேறில்லாதவுருவகந்தோன்ற, அலராயிற்றெனவே மலர்ந்த
போதாயிற்றெனவுஞ் சிலேடை குறிப்பினாற்கொள்ளப்படுதலா லீரணி
யாதலானென்றறிக. அரும்பம்பல் - வினைத்தொகை. அரும்புதல் -
தோன்றுதல். பகுதி - இரவுக்குறி. துறை - அலரறிவுறுத்தி வரைவு
கடாதல்.

(௧௯௪)

கூஉ-வது சங்கரம் முற்றும்.

கூஉ-வது சங்கரணுவலங்காரம்.

❖❖❖❖❖❖❖

250. எட்பயறொடுதன்னுலகிவையொளிதிகழ்
கட்புலங்கொளவிரவியோட்பெயோன்

நிரண்டிறந்தனவாயினிமையினனிபல
திரண்டனசங்கீரணமெனச்செப்பினர்.

(ஏ-ன்) வைத்தமுறையானே சங்கீரணமென்னுமலங்காரம்
உணர்—ற்று.

(இ-ள்) முந்தையதுபோற் குறிப்பின்று யெள்ளும், பயறும்,
தண்டிலமுமென்னுமிவை கண்ணினதறிவிற்குத்தோன்றக் கலந்ததோற்
றம்போல யாப்பினுள் இரண்டிறந்த பலவணி தழுவவனவாய்க் கேட்
டோருணர்விற்கொள்ளும்படி பாடுவது சங்கீரணமென்னுமலங்காரமா
மென்றவாறு.

இழுதனாவாட்கண்னுமிருளாகக்காரு
முழுமதிதேய்த்துட்குமுகமுங்—கெழுதகைத்தாய்ச்
சேந்தவிழ்ந்துவேர்கூர்திறந்தருநாவிராணி
தோய்த்ததுடரிப்பூஞ்சுனை. (580)

இது சங்கீரணம். இதனுள், வாட்கண்ணெனவே யுவமையும்,
அளக்காரெனவே யுருவகமும், முழுமதிதேய்த்துட்குமுகமெனவே
தற்குறிப்பேற்றமும், சேந்தவிழ்ந்துவேர்கூர்திறந்தருமெனவே நிரனிறை
யும், சுனை வேர்கூர்திறந்தருமெனவே அயுத்தவேதுவும், நகையென்னுஞ்
சுவையும் விரவியவாறுகாண்க. பகுதி - நானாட்டம். துறை
புணர்ச்சியுரைத்தல்.

விள்ளாதகாதல்விழிவழியாய்த்தன்னிதயத்
துள்ளாயகாதலர்க்குச்சிட்டமதாமென்றுணவுட
கொள்ளாதேதுக்குறித்துறங்காக்கண்கலுழவ
துள்ளாதெனுமாறனார். (581)

இதுவுமது. இது, பொருள்வயிற்பிரிவின்கட்டலைமகனைத் தொழி
பியற்பழித்துரைப்பத் தலைமகள் தனதாற்றாமையை மறைத்து இயற்பட
மொழிந்ததனையுட்கொண்டு தொழி யவளது காதற்சிறப்புணர்தல்.

(இ-ள்) உண்டியவெறுக்கவுங் கண்டியில்வெறுத்தக் கலுழவும்
பொருள்வயிற்பிரிந்ததலைவர் கடைப்பிடியுடையல்லரென் றியற்பழித்த
தனைக்கேட்டுத் தலைமகன்மேல்வைத்தவுள்ளக் குறிப்பால் விட்டுநீங்காத
கூதலையுடையா ளிடைவிடாது நோக்குதலால், விழிவழியாகத் தன

திதயத்துக்குடிபுகுந்த தன் றலை வர்க்குத் தான் மயப்பதியாதாயின
மவர்க்குச்சேடமாமென்று உண்டியைவெறுத்ததையுங் காரிமாறப்பிரான்
குருகாபிரியினுள்ளார் உண்மையென் றுட்கொள்ளா ரென்னுமதுவேயு
மன்றி யித்துன்பத்திற் கேதுவாயினமென் றுட்கொண்டு தனதுகண்கள்
உறங்காது கலுழ்வதனையும் உண்மையென் றுகொள்ளாரென்னுமாதலால்
இவள்காதற்சிறப்பிநுந்தபடி யென்னென்றவாறு.

மாறனாருள்ளாதென்பதனை யிறுதிவிளக்காக்கி யீரிடத்துங்கூட்டுக.
எண்ணும்மை யீரிடத்துஞ் செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கண. காதலும்
மாறனாரும் ஆகுபெயர். உச்சிட்டம் - சேடம். இதற்கு இவளது
காதற்சிறப்பிநுந்தபடி யென்னென்பது சொல்லெச்சமினறிக் குறிப்
பெச்சமாய்ப் பயனிலையாயிற்று. பகுதி - பொருட்பிரிவு. துறை-காதற்
சிறப்புரைத்தல்.

இதனுள் உண்டிவெறுத்ததனையும், கண்கலுழ்வதனையும் மறைத்
துக்கறினமையால் இலேசமும், உள்ளாதென்பது இறுதிவிளக்காகத்
தீபகமும், விழிவழியென்பது எதுகையலங்காரமும், விழிவழி யிதயத்
துட்புக்காரென அற்புதமும், சுவை பெருமையைச்சார்ந்த அழுகையும்
ஆகப் பலவணி காண்க. பா-ஒருவிதப்பத்தின்னிசைவெண்பா.

காவலர்போற்காவலர்போற்காதங்கமழனந்தை
காவலனைக்காவலர்தூஉய்க்காவலெனக்கற்றுணர்ந்தோர்
காவலனேகாவலனேகாத்தியெனக்கண்டுற்றுங்
காவலகாவெண்ணார்களர்.

(582)

அலங்காரம் இதுவுமது. என்னை? காவலர்போற்காவலர்போ
லெனச் சொற்பின்வருதிலையும், பூரணவுவமையும், காதங்கமழனந்தை
யெனவே அதிசயமும், பிறர்கட்டோன்றியவறுமைபற்றி அழுகை
யென்னுஞ் சுவையும் வந்தமையால் அறிக. திணை-பொதுவியல். துறை-
முதுமொழிக்காஞ்சி பா - ஒருமொழியொருவிதப்பத் தின்னிசை
வெண்பா.

கோங்கரும்புபோலுங்குவிமுலைகடாம்புயத்து
ளாங்கரும்புமுல்லையரும்பேய்க்கும்—பூங்குழற்சுச்
செவ்வாயும்வெண்ணகையுஞ்செண்பகமாறன்சிலம்பிற்
காமர்களைக்காவின்கண்.

(583)

இஃ திரண்டாமடியினிதுதி தனிச்சொற்பெற்று நேரிசைவெண் பாவிற் சிறிது வேறுபட்டு மூன்றுவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசை வெண்பா. அலங்காரம் இதுவுமது ; என்னை? முதலே யுவமையும், புயத்துள்ளாகரும்பென்ன மாட்டேறில்லாவுருவகமும் (?) கரும்பு முல்லையரும்பு செவ்வாய் வெண்ணகையென்ன நிரணிறையும் விரோதமும், தன்கட்டோன்றியபுணர்வுபற்றிய வுவகையும் வந்தமையாலென்றறிக.

முகத்தாமரையைமுழுதடக்கலோடென்
னகத்தாமரைகவர்த்ததற்புதம்பொற்பூண்முலையாய்
காவியமலரணையகண்ணினையெக்கைக்கார்த்தட்
பூவினம்மறைத்திடுமிப்போது. (584)

அலங்காரம் இதுவுமது. இதனுள், முகத்தாமரை, கைக்கார்த்தள் எனவே உருவகமும், முகத்தாமரையை முழுதடக்கலோடு என் அகத்தாமரையையுங் கவர்த்ததெனவே அசங்கதியும், காவியமலரணையவெனவே உவமையும், கைக்கார்த்தள் காட்சிப்பொருளல்லாத அகத்தாமரையையுங் கவர்த்ததெனவே யற்புதமும், உவகையுட்சார்த்த வியப்பும் வந்தமையாலென்றறிக. பகுதி-இடந்தலை. துறை-நாணிக்கண்புதைக்கவருந்தல். பா - இரண்டுவிதப்பத்தால்வந்த இன்னிசைவெண்பா.

மாதிராய்தென்னரங்கன்மால்லாவாழ்மாதிராள்
காமனிரதியெனுங்காட்சியாள்—காமவேள்
பூவாளியென்பவற்றுண்மன்னுயிருண்பூவாளி
கண்டார்நிறையினையுண்கண். (585)

அலங்காரம் இதுவுமது. இதனுள் உவமையும், அதிசயமும், சொற்பின்வருதிலையும், வியப்பென்னுஞ் சுவையும் வந்தமையா னறிக. பா-அடிதோறும் ஒருஉத்தொடைபெற்று நேரிசைவெண்பாவிற் சிறிது வேறுபட்டுவந்த இன்னிசைவெண்பா. பகுதி - சேட்படை. துறை - அவயவங்குறல். (௧௧௫)

சாந-வது சங்கீரணம் முற்றும்.

விஷயசூசிகைமுதலியவற்றின் அகராதி. ௪௩

புதல்-புதலிடம், ௪௫௦.
 புதழ்வதிலினிகழ்தலலங்காரம், ௩௪௧,
 ௩௪௨.
 புதழார்ப்புழித்தல், ௪௦௦
 புதழொப்புமைக்கூட்டம், ௨௧௭.
 புணர்ச்சிபெறுதழுங்கல், ௨௭௮, ௩௪௩.
 புணர்ச்சிமிகுதல், ௫௭, ௫௮, ௬௦,
 ௧௪௭, ௧௮௬.
 புணர்ச்சியிறுதிக்கட்டலைமகன் காத்தற்
 சிறப்புரைத்தல், ௧௪௫.
 புணர்ச்சியுரைத்தல், ௨௧௨ ௩௪௦
 புணர்ந்துடனயந்த புரவலன்செய்வை
 யை, யுவந்தெதிர்பாங்கி யுவகையின்
 வாழ்த்தல், ௩௫௩.
 புணர்நிலையலங்காரம், ௩௧௫, ௩௧௬.
 புதல்வன்மேல்வைத்துப்புலவியனீட்டல்
 ௩௦௬.
 புதல்வன்மேல்வைத்து வாயின்மறுத்த
 ல் ௩௪௨.
 புயவருணனை, ௧௬௧.
 புரத்தலினியல்பேயென்னுஞ்சூத்திரத்
 திருக்கூறிய உரை, நூலாசிரியர்
 கருத்தொடுபட்டதென்பது, ௨௭, ௨௮
 புருடோத்தமப்பொன்னகர், ௨௩௧.
 புலமைவென்றி, ௨௧௬, ௩௦௨.
 புலவரோத்தமப்புத்தேனாழி வாழ்த்து,
 ௧௬௬, ௩௬௪.
 புறத்திறை, ௧௦௧.
 புறநானூறு, ௭௬.
 புறநிலைவாழ்த்து, ௧௦௩, ௨௪௦
 புறப்புறச்செய்கை, ௪௦
 புறனடை, ௫௨௬.
 புனங்கண்டுமிகுத்தல், ௧௫௫.
 புனைதல் - செய்தமைத்தல், ௪௭௭.
 பூ - தாமரை, பொலிவு, ௪௧௧.
 பூட்டு - பூணையுடைத்து, ௪௧௮.
 பூட்டுவல்லலங்காரம், ௨௭௦
 பூணித்தல் - தோற்றுத்தல், ௩௧௫.
 பூத்தருணர்ச்சிக் கறத்தொடுகின்றல்,
 ௧௧.
 பெண்பாற்கடவுள்வாழ்த்து, ௧௧௩,
 ௨௨௮.
 பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை, ௧௫,
 ௧௦௪, ௨௨௧, ௨௧௭, ௨௪௨, ௨௪௬,
 ௨௮௦, ௨௮௨, ௨௮௬, ௩௦௩, ௩௧௬,
 ௩௧௮, ௩௨௧, ௩௪௦, ௪௦௬, ௪௪௦,

௪௧௨, ௪௧௭, ௪௪௪, ௪௪௮, ௪௬௧,
 ௪௭௧, ௪௭௬, ௫௧௩.
 பெண்பாற்கூற்றுப்பெருந்திணை, ௧௧௭
 ௨௦௩, ௨௪௦, ௩௫௧, ௪௭௫.
 பெண்பாற்கைக்கிளை, ௨௨௧, ௨௫௬,
 ௪௧௫, ௪௬௬, ௪௮௬.
 பெண்பாற்பெருந்திணை, ௨௫௫, ௨௫௭
 ௨௮௬.
 பெந்தம் - சம்பந்தம், ௪௭௭.
 பெயர்கொண்டுமுற்றின் அந்நியகுள
 கம், ௭௧.
 பெயர்கிரானிறையாமாறு, ௨௧௩.
 பெயர்ப்பெயர்கொண்டுமுற்றிய காபா
 லிகாந்தியகுளகம், ௭௦.
 பெயர்ப்பெயர்கொண்டுமுற்றியசாந்தா
 னிகமத்தியகுளகம், ௬௬.
 பெயர்ப்பெயர்கொண்டுமுற்றிய யுள
 காந்தியகுளகம், ௬௫.
 பெயர்வினாத்தல், ௩௧௨
 பெயரொதிர்திரானிறையாமாறு, ௨௬௩,
 பெயரொடுங்குடிபுடைதின்மதொழிற்
 தீபகம், ௨௫௬.
 பெயரொடுபெயர்கிரானிறை, ௨௬௩.
 பெயரொடுபெய ரொதிர்திரானிறை,
 ௨௬௩.
 பெயரொடுவினையிரானிறை, ௨௬௪.
 பெயரொடுவினையுறைநிரானிறை,
 ௨௬௪.
 பெயரொடுவினையெதிர்திரானிறை
 ௨௬௪, ௨௬௫.
 பெருங்காப்பியஇலக்கணம், ௭௧, ௭௭.
 பெருங்காப்பியச்செய்யுள்கூறுபடுமாறு
 ௭௬.
 பெருங்காப்பியவொழுக்கமறிவது பெ
 ண்டன்மைக்குரியதன்மென்பது,
 ௧௫௦.
 பெருந்திணை, ௧௩௦, ௩௩௧, ௩௮௨,
 ௩௮௩.
 பெரும்பொழுதுகூறு, ௫௧௭.
 பெருமிதஞ்சார்ந்தவுகை, ௩௦௮.
 பெருமிதம்நாண்குவுகைப்படுபடுபது
 ௩௦௦.
 பேத்தலை அபேதமாக்கிணவாய்பாட்
 டால்வந்தவுருகம், ௧௮௮, ௧௮௯.
 பேய், ௩௩௬.
 பேய்நாடுவாழ்த்து, ௧௧௭.

கூசு-வது பாவிகவலங்காரம்.

—௨௨௨௨௨௨௨—

251. விளம்பியகாப்பியக்குணங்கள்பாவிகமே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே யிறுதின்ற பாவிகமென்னுமலங்
காரம் உணர்—ற்று.

(இ-ள்) விளம்பியகாப்பியக்குணங்களென்பது முன்னர்ப்பொது
வியலுட்கூறிய காப்பியக்குணங்கள், பாவிகமே - சுற்றில்நின்ற அறு
பத்துநாலா மலங்காரமா மென்றவாறு.

குணமாவன: அப்பொருட்டொடர்நிலைமுழுவதும் நோக்கிக்
கொள்ளப்படுவதல்லது தனித் தொருபாட்டிற்கொள்ளப்படாதெனக்
கொள்க. அவற்றுட் சில வருமாறு:—

“கற்றதனூலாபயனென்கொல்வாலறிவ
னற்றுடொழி அரெனின்” (586)

“சிறப்பொடுபூசனைசெல்லாதுவானம்
வறக்குமெல்வானோர்க்குமீண்டு” (587)

“ஒழுக்கத்தாநீத்தார்பெருமைவிழப்பத்து
வேண்டும்பனுவன்றுணிவு” (588)

“சிறப்பி னுஞ்செல்வமுமீனுமறத்தினூஉங்
காக்கமெவனோவுயிர்க்கு” (589)

“இல்வாழ்வானென்பானியல்புடையமுமவர்க்கு
நல்லாற்றினின்றதுனை” (590)

“சிறைகாக்குங்காப்பெவன்செய்யுமகளிர்
நிறைகாக்குங்காப்பேதலை” (591)

“பெறுமவற்றுள்யாமறிவதில்லைபறிவறிந்த
மக்கட்பேறல்லபிற” (592)

“என்பிலதனைவெயில்போலக்காயுமே
யன்பிலதனையறம்” (593)

“விருந்திழைத்ததாத்தா னுண்டல்சாவா
மருநதெனி னுமவேண்டற்பாற்றன்று” (594)

“இனசொலாரீரமனை இப்படிநிலவாஞ்
செம்பொருள்கண்டார்வாய்ச்சொல்” (595)

“எந்நன்றிகொன்றார்க்குமுய்வுண்டாமுய்வில்லைச்
செய்ந்நன்றிகொன்றமகற்கு” (596)

“நன்றேதரி னுநடுவிகந்தாமாக்கத்தை
யன்றேயொழியவிடல்” (597)

“ஒருமையுளாமேபோலேந்தடக்கலாற்றி
னெழுமையுமேமாப்பிடைத்து” (598)

“மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும்பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங்குன்றக்கெடும்” (599)

“அறன்வரையானல்லசெயினும்பிறன்வரையாள்
பெண்மைநயவாமையன்று” (600)

“அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போலத்தம்மை
யிகழ்வார்ப்பொறுத்தறலை” (601)

“அழுக்காறெனவொருபாவிநிருச்செற்றுத்
தியுழியுய்த்துவிடும்” (602)

“நடுவின்நிறன்பொருள்வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமுமாகேதரும்” (603)

“கண்ணின்றுகண்ணறச்சொல்லி னுஞ்சொல்லற்க
முன்னின்றுபிண்ணோக்காச்சொல்” (604)

“பல்லார்முனியப்பயனிலசொல்லுவா
னெல்லாருமெள்ளப்பிடும்” (605)

“மறத்தும்பிறன்கேடுகுழற்குழி
னறஞ்சூழஞ்சூழ்ந்தவன்கேடு” (606)

“ஒப்புரவினாலவருங்கேடெனினஃதொருவன்
விறறுக்கோட்டக்கூடாது” (607)

“சத்துவக்குமின்பமறியார்கொருமுடைமை
வைத்திழக்கும்வன்கணவர்” (608)

“புகழ்படவாழாதார்தநோவார்தம்மை
யிகழ்வாரைநோவதெவன்” (609)

“அருட்செல்வஞ்செல்வத்துட்செல்வம்பொருட்செல்வம்
பூரியார்கண்ணுமுள்” (610)

“அவிசெரரிந்தாயிரம்வேட்டலினென்ற
னுயிர்செகுத்துண்ணுமைநன்று” (611)

“தவஞ்செய்வார்தங்கருஞ்செய்வார்மற்றல்லா
ரவஞ்செய்வாரரசையுட்பட்டு” (612)

“வலியினிலைமையான்வல்லுநுவம்பெற்றம்
புலியின்றோல்போர்த்துமேய்த்தற்று” (613)

“உள்ளத்தா ளுள்ள லுந்தீதேபிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற்கொள்வேமெனல்” (614)

“பொய்யாமைபொய்யாமைபாற்றினறம்பிற
செய்யாமைசெய்யாமைநன்று” (615)

“இறந்தாரிறந்தாரணையர்சினத்தைத்
தறந்தார்துறந்தார்துணை” (616)

“பிறர்க்கின்னுமுற்பகற்செய்யிறமக்கின்னா
பிற்பகற்றுமேவரும்” (617)

“அறவினையாதெனிற்கொல்லாமைகோறல்
பிறவினையெல்லாதரும்” (618)

“ஒருபொழுதும்வாழ்வதறியார்கருதுப
கோடியுமல்லபல” (619)

“இயல்பாகுநோன்பிற்கொன்றின்மையுடைமை
மயலாகுமற்றும்பெயர்த்து” (620)

“ஐயுணர்வெய்தியக்கண்ணும்பயமின்றே
மெய்யுணர்வில்லாதவர்க்கு” (621)

“வேண்டாமையன்னவிழுச்செல்வமீண்டில்லை
யாண்டுமெதொப்பதில்” (622)

“நுண்ணிய நூல்பலகற்பி னுமற்றுந்தன்
னுண்மையறிவேமிகும்” (623)

என்பனவும், இவைபோல்வனவாகிய பொருட்பால் காமத்துப்பால் உள்ள
வருங் குணங்களும், பிறகாப்பியங்களுள் வருங் குணங்களும், காப்பியக்
குணங்களாமென்று கொள்க. (ககக)

சாசுவது பாவிசம் முற்றம்.

பொருளணியியல் ஒருவகையான் முடிந்தது.

(கவிச்சகேசரியான *பேரைக் காரிரத்தினகவிராயர் |
உரையெழுதினதென் றறிக.)

தருகாளமேகங்கவிராயராயன்சடையனன்பாற்
குருகாடேசர்புணையலங்காரங்குவலயத்தே
கருகாதசெஞ்சொ ளுரை விரித்தான் கற்பகாடவிபோல்
வருகாரிரத்தகவிராயன்பேரைவரோதயனை.

ஸ்ரீ:
மூன்றாவது
சொல்லணியியலுரை

———: (௨) :———

மடக்கு.

252. குறித்துரையெழுத்தின் கூட்டமுதன்மொழி
மறித்துமேர்ப்பொருடமடக்குதன்மடக்கே.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத் தென்னபெயர்த்தோவெனின், சொல்லானுமணிகளினியல்புணர்த்திற்றுதலாற் சொல்லணியியலென்னும் பெயர்த்து. அஃதாக, இச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின், பொதுவகையான் மடக்கென்னுமலங்கார முணர்-ற்று.

(இ-ள்) புலவனா லொருபொருள்குறிக்கப்பட்டுச் செய்யுளினிடத்துத் தொடரெழுத்தாற்சொல்லப்பட்ட முதன்மொழி, வருமொழியுமாய்ப் பெயர்த்துமொருபொருடருவதாகமடக்குவது உம் மடக்கென்னும் அலங்காரமா மென்றவாறு.

உம்மையாற் றொடரெழுத்துமொழியன்றி ஓரெழுத்தே பெயர்த்து மடக்குவதும் மடக்கேயா மென்றவாறு. புலவன், பொருள், செய்யுள், வருமொழியென்பன சொல்லெச்சம். எழுத்தின் கூட்டமெனவே இரண்டு முதலாகிய வெல்லாவெழுத்துமெனக் கொள்க. (க)

253. அதுவே,
தொடர்பிடைவிடா துந்தொடர்பிடைவிட்டு
மடைவினிவிருமையுமமைவனவாகியு
நடைபெறுமுப்பாற்றெனநவின்றனரே.

(எ-ன்) அம் மடக்கினதுபாடுபாடுணர்-ற்று.

(இ-ள்) அச்சொல்லப்பட்டமடக்கு, தம்மிற்றாந்தொடருத விடைவிடாது மிடைவிட்டு முறையே யிரண்டுதன்மையும்பொருள் துவனவாகியு மொருசெய்யுளாகத்துடக்கு மூன்றுபகுதியையுடைத்தென்று முதலா லாகிரியர்குறின ரென்றவாறு.

எனவே இது வழிநூலென்பதற் தமக்கு மதுவேகருத்தென்பதங் கூறினாரெனக் கொள்க, (உ)

254. ஒன்றுதியவாவொருநான்களவுஞ்,
சென்றுநடைபெறுஞ்சித்தத்தற்கடியே.

(எ-ன்) இதுவும் அதனையே வகுத்துணர்—ற்று.

(இ-ள்) அதற்கு (அம்மடக்கிற்கு) அடிவரையறை நான்கடிச் செய்யுளுள்ளே நடக்கும்கால் ஓடிமுதலாக விரடிக்கண்ணு முன்றடிக் கண்ணு நான்கடிக்கண்ணு முன்னர்க்குறியபடியே சென்று நடக்கு மழ கிணையுடைத் தென்றவாறு.

ஒருநான்களவுமென்றதனால் நான்கடிச்செய்யுளென்ப தாற்றலாற் போந்தபொருள். ஒருநான்களவுமென்னு மும்மை முற்றும்மையெனக் கொள்க. அவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுண் மேற்காட்டுதும். (௩)

255. முதலிடைகடையேமுதலொடிகடைகடை
யிடையொடுகடைமுழுதெனவெழுவகைத்தே.

(எ-ன்) இதுவு மதனையே வகுத்துணர்—ற்று.

(இ-ள்) அம்மடக்கு முதன்மடக்கும், இடைமடக்கும், கடை மடக்கும், முதலொடைமடக்கும், முதலொடுகடைமடக்கும், இடை யொடுகடைமடக்கும், முற்றுமடக்கும் என முறையே எழுவகைப்படு மென்றவாறு. அம்மடக்கென்பது அதிகாரம்பற்றிவிசிந்தது. (4)

256. அவற்றாள்,
அடிமுதன்மடக்கோராம்முன்றாகும். (5)

257. இடைகடையவுமதனெண்ணிலைபெறுமே. (௬)

258. உணர்வுறின்மடக்கிவையோரிடத்தனவே.

(எ-ன்) இவைமுன்றுகுத்திரமு மடிதொறு மோரிடத்தா மடக் கினது தான மு மென்னும் வரையறுத்துணர்—ற்று.

(இ-ள்) அந்நனங்குறப்பட்ட வெழுவகைத்தானத்தினுள்ளும் அடிமுதன்மடக்குப் பதினைந்தாம்; இடைமடக்குங் கடைமடக் கு மென்னப்பட்ட விரண்டு மொரோவொன்று முன்னர்க்குறிய அடிமுதன் மடக்குப்போலப் பதினைந்து பதினைந்தென்னு மெண்ணினதுவரையறு நிலைபெறு மென்றவாறு; ஆராயுமிடத் திவைநாற்பத்தைந்து மோரிடத்த மடக்கென்பனவா மென்றவாறு.

அவையாவன:-முதலடிமுதன்மடக்கு, இரண்டாமடிமுதன்மடக்கு முன்றாடி முதன்மடக்கு, நாலாமடிமுதன்மடக்கு இவைநாலு மோடியோரிடத்து முதன்மடக்கு; இனி, முதலிரண்டடியுமுதன்மடக்கு, முதலடியுமுன்றாமடியுமுதன்மடக்கு, முதலடியுநாலாமடியுமுதன்மடக்கு, கடைபிரண்டடியுமுதன்மடக்கு, இடைபிரண்டடியுமுதன்மடக்கு, இரண்டாமடியுமீற்றடியுமுதன்மடக்கு இவையாறுமீரடிமுதன்மடக்கு, ஈற்றடியொழித் தேனைமுன்றடியுமுதன்மடக்கு, முதலயலடியொழித் தேனைமுன்றடியுமுதன்மடக்கு, ஈற்றயலடியொழித் தேனைமுன்றடியுமுதன்மடக்கு முதலடி யொழித்தேனைமுன்றடியும் முதன்மடக்கு இவைநாலு முனறடிமுதன்மடக்கு; நாலடிமுதன்முற்று மடக்கு; ஆக விவைபதினைந்தும் அடிமுதன்மடக்கு. இனி, அடியிடை மடக்கும், அடியிறுதிமடக்குமீவ்வண்ணமே பதினைந்து பதினைந்தாம். இவை நாற்பத்தைந்திற்கு முதாரண முன்னர்க்காட்டுதும். (௭)

259. அடிதொறுமீரிடத்தனவாய் முதலொ
டிடைகடையிடைகடைகளினியன்றனவுந்
திதமுநநான்கறுபானெனச்சிவணி
யதனொடுமடக்கொருநூற்றைந்தாகும்.

(௭-ன்) அடிதொறு மீரிடத்தனவாமடக்கிற்கும், முவிடத்தனவாமடக்கிற்குந் தானமும் வரையறையு முணர்—ற்று.

(இ-ன்) செய்யுளினடிதொறும் ஆதியொடுகடை, ஆதியொடுகடை, இடையொடுகடை யென்றுசொல்லப்பட்டதானங்களி னீரிடத்தனவாய் நடந்தனவும், முதலிடை கடையென முன்றிடத்துமடக்குவனவுமான நாலுதானத்திலு முண்மையாக வறுபதென்று கூறும்படிக்குப்பொருந்தி முன்னர்க்குறப்பட்ட வோரிடத்துமடக்கு நாற்பத்தைந்தொடு மடக்கு நூற்றைந்தா மென்றவாறு.

இச்சூத்திரத்துண் முதலேவந்த முதலொடென்பதினை முதனிலைத் திபகமாக்கி யிடைகடையென்னு மிரண்டினு மேற்றாக. (௮)

260. அவற்றுள்
முதற்றொடைவிகற்பமொழுகொன்கொடுந்
திதப்படவோடியொழிந்தனசிவணும்.

(எ-ன்) இதுவு மத்தானங்களைத் தொடைவிகற்பங்களாற் கூறு படுத்தி விரித்துணர்—ற்று.

(இ-ள்) அவற்றுள், (அங்ஙனங்கூறப்பட்ட வோரிடத்தனவு மீரிடத்தனவு முரிடத்தனவுமாக மடக்குமவற்றுள்) அடியொடு பொருந் தின முதற்றொடைவிகற்பமென்னு மிணைமுதலாகிய வேழொடுங் கடை யிணை, யிடையிணை, முதற்கூழை, இரண்டாஞ்சீர் நான்காஞ்சீரொடு புணர்ந்த பின் னென்னு நான்கொடுங்கூடிப் பதினொருதொடைவிகற்பங்க ளொடுந் தெளிவுபெற வேரடியொழிந்தமடக்குகள் வருதலைப்பொருந்து மென்றவாறு. (கூ)

261. இடைவிடாமடக்கிவையெனமொழிப.

(எ-ன்) இது தொடர்பிடைவிடாதுமென்றகுத்திரத்தினுள் முன்று பாசுபடு மடக் கென்றவற்றுள், முதலேகூறியபாகுபாடு ணர்—ற்று.

(இ-ள்) இங்ஙனங்கூறப்பட்ட னுற்றைந்துமே யிடைவிடாமடக் கென்றுகூறுவர் புலவரென்றவாறு.

இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுள் வருமாறு :—

மதியார்மதியார்வனைவேணியினுன்
விதியாவிரந்தனைமீட்ட—முதியானை
மாதவனையல்லான்மதிப்பரோபேரின்பத்
தாதரவுபூண்டவுளத்தால்.

(624)

இது முதலடி முதன்மடக்கு.

(இ-ள்) அறிவுடையோர், பிறையையும் ஆத்தித்தாரையுஞ்சூடின சடையையுடையான் பிரமசிரத்தையறுத்தகாரணத்தாற் பிரமசிரத்தி லிரந்தனைப்போக்கின முதன்மையுடையோனைப் பெரியபிராட்டிகொழு நனை யுள்ளத்தாற்றியானிப்பதன்றிப் பாம்பாதத் தின்பத்தின்மே லாசை பற்றினவுள்ளத்தால் வேறொருகடவுளைத் தியானிப்பதில்லை யென்றவாறு.

வேறொருகடவுளையென்பது சொல்லெச்சம். ஓகாரம்-எதிர்மறை. இதற்குப் புலவீர்களென்னு முன்னிலையெழுவாய் தோன்றுதுநின்றதாஃ விரித்துரைக்க. மதிப்பரோ யெனினுமாம். அதற்கு ஏகார மெதிர்மறை திணை - பாடாண். துறை - செவியறிவுறாஃ; கடவுள்வாழ்த்துமாம்.

அமுதமடப்பாவையாடகப்போதல்கக்

குமுதங்குமுதங்கொளுந்தீத்—தமியராய்த்

தாழ்ந்தார்தமையன்றித்தண்ணளிமாந் என்வனிற்பொய்

குழ்ந்தார்தமைவருத்தாதோ.

(625)

இஃ திரண்டாமடி முதன்மடக்கு.

(இ-ள்) அமுதமடப்பாவை - திருமகள். ஆடகப்போது-பொற்றமரை. அல்கல்-குவிதல்; வறுமைபெய்தலெனினுமாம். குமுதம்-ஆம்பல். குமுதங்கொளுந்தீ - மகிழ்ச்சியெய்துந்தீ. தீ - சந்திரன், தண்ணைச்சுடுதலாற் றீயென்றாள். தமியராய்த்தாழ்ந்தார் - புமான்களை நீங்கி மெலிந்தார். பொய்குழ்ந்தார் - பொய்சொல்லவு நினைந்தார். தமை வருத்தாதோ - அவர்தமை வருத்தாதோ வருத்திற்றாகில் நமதுதலை வரும் வருவர். வாராமையால் வருத்தாதொழிந்த தென்றவாறு.

பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - நிலவுகண்டமுங்கல். இதற்குந் தோழியென்பதனைத் தோன்றாதுநிறைதராக விரிக்க. ஓகாரம் வினா.

சிட்டர்பரவந்திருமால்செழும்பொழில்சு

முட்டபுயகரத்துளாயிழையார்க்கு—கிட்டிடைதான்

சித்திரமோசித்திரமோதெவ்வர்முரண்முருக்கு

மத்திரமோகண்ணென்பவை.

(626)

இது முன்றாமடிமுதன்மடக்கு.

(இ-ள்) சிட்டர் - தொண்டர். அட்டபுயகரம் - திருப்பதி. இட்டிடை - சிறியவிடை. சித்திரமோ என்னுமிரண்டனாள், ஒன்று வெளி; ஒன்று பொய். பகுதி - இயற்கை. துறை - தகையணங்குறுத்தல்.

நன்காரிமாறனெனுநாவீற்றன்வண்குருகார்

மன்கார்வரைமயிற்குமன்னவா—மென்கோங்

கரும்பாங்கரும்பாங்களபமுலையின்சொற்

கரும்பாநயனத்துணை.

(627)

கன்வன் - திருக்கன்வனார்.

இது அட்டபுயங்கமெனப்படும்.

இதுவுமது. பகுதி-பாங்கற்கூட்டம். துறை - பாங்கன் செவ்வி
செப்பல்.

தெண்டிணரப்பார்போற்றுந்திருவெள்ளியங்குடியார்
தண்டுளபமார்பந்தழுவாராள்—வண்டுளர்பூந்
தேனிலாய்நீண்டகுழற்சேயிழைதன்னருயிரும்
வானிலாவானிலாவாம்.

(628)

இது நாலாமடிமுதன்மடக்கு.

(இ-ள்) வண்டுளர்—வண்டுகுடையும். பூந்தேனிலாய்நீண்டகுழல்-
பூவிற்பேறே நிலைபெற்று நீண்ட குழல். சேயிழைதன்னருயிரும் - சிவந்த
பூணினையுடையாள்கேடில்லாவுயிரும். வானிலாவானிலாவாம்—விசும்பின்
கண்ணுதிக்குமதியா லுடம்பின் கண் நிலைத்தன்மையையுடைத்தா
மென்றவாறு.

உய்நும வானிலாவா னிலாவாம் என்பது நீருந் தன்பாவிருந்தன
என்பதுபோல ஒருமையிற்பன்மை மயக்கம். திணை - பெருந்திணை.
துறை - கண்டுகைசோர்தல். இவை நான்கும் ஓரடி முதன்மடக்கு.

நிலமணிமன்னெடுவெளிதீநீரா

யலமனலமன்னமலன்—புலனைந்தும்

வென்றாத்தொழுமால்விளங்குதிருவிண்ணகா

மென்றாக்குமுண்டோவிடர்.

(629)

இது முதலிரண்டடியும் முதன்மடக்கு.

(இ-ள்) நிலமணிமன்னெடுவெளிதீநீராய்—நிலமும் வாயுவும் நிலை
பெற்றபெரிய ஆகாயமுந் தீயு நீருமாகி. அலமனலமன்னமலன்—சிறைவு
பொருந்தின ஆனந்தமாக்கம்பெற்ற அழுக்கற்றவ னென்றவாறு. திணை-
பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து ; நகரவாழ்த்துமாம்.

மாதவனின்மாதவனின்வன்றட்டுகளணவு

போதவண்மெய்ச்சாபமதைப்போக்கினள்—பாதமலர்ப்

பொற்போதிப்பொற்போதிப்பூதலத்திட்டஞ்சலிப்பா

நிற்போதமிக்கவரயார்யார்.

(630)

இது முதலடியும் மூன்றாமடியும் முதன்மடக்கு.

சுச விநாயகசூக்யவற்றின் வுராதி.

பொருளானர், (கச்சிவாத் திருமாமம்)
ககக, சகக.

பொருண்முல்லை, உருச, உருச, உருச,
உருச, உருச, ககக.

பொருண்மை - அரியசெயல், சகக.
பெரின்பெய்துதற்குரிய மார்த்தங்கள்
உருச.

பொருள் காரிதந்தவியாயர், ககக.
பெயர் - துன்பம், ககக.

பொருத்தல் - தோன்றாதல், உருச.
பொதியத்திற்குக் கருவக்குக் காரியா

தப்பிராணக்குஞ் சிலைடை, ககக.
பொதியம், ககக, உருச, சருச, ககக

பொதுவீடுவமை, கருச.
பொதுப்பாயித்தின்குறுபாடு, க

பொதுப்பாயித்தினில்கண்ணம், ர..
பொதுப்பாயிரம், க—கக.

பொதுப்பாயிரம் நான்கென்பார்தோக்க
மே கீ கி இத்தென்றுகொண்டார்

இந்துவாசிரியபென்பது, க.
பொதுவகையார் காரணம்விலக்கிக் காரியம்

புலப்படுத்தல்விபாவனை, ககக.
பொதுவியல், கக, கருச, ககக, கருச,

உருச, உருச, உருச, உருச, உருச,
கருச, ககச, ககக.

பொதுவியலுரை, சக
பொருட்காரகவேது, உருச.

பொருட்குப்பொருளோடே விரோதச்
சிலைடை, உருச, உருச.

பொருட்குறைவிசேடம், உருச.
பொருட்செல்லும்குதி, ககக.

பொருட்செறிவு, ககக.
பொருட்டன்மையின்பகுதி, ககக

பொருட்டு - ஏது, சகக.
பொருட்டொட்கிலைச் செய் யுளின்

குறுபாடு, ககக.
பொருட்பிரிவுணர்த்தல், கருச.

பொருட்பின்வருகிலை, உருச.
பொருண்ருபகவேது, உருச.

பொருண்ய்குதி, கருச—கருச.
பொருண்மொழிக்காரஞ்சி, கருச, சருச,

சருச.
பொருண்மொழியலங்காரம், உருச,

உருச.
பொருணிலை, விரைவு, வெருண் உருச,

அச்சம், அவலம் என்னுமிதது

பொருண்மைக்கண்ணும் வருமென்
பது, கருச.

பொருணிலைக்கனனாகத்தோ ள் றின
உருச, உருச, உருச, உருச.

பொருண்வென்றி, உருச.
பொருளை, கருச, ககக, உருச, உருச,

உருச, உருச, ககக, கருச, சருச,
சருச, சருச, சருச, சருச, ககக,

கருச.
பொருண்வயிற்பிரிதல், கருச, கருச, கருச,

கருச, கருச, கருச, உருச, உருச,
உருச, உருச, உருச, உருச, கருச,

கருச, கருச, கருச, உருச, கருச,
கருச, கருச, கருச, கருச, கருச,

கருச, கருச, கருச, சருச, சருச,
சருச, சருச, சருச, சருச, சருச,

கருச.
பொருண்வயிற்பிரித்தலைவன் கார்த்தி

டைநின்றவருஞ்சொடுநோதல், கருச
பொருண்விலக்கு, கருச.

பொருண்வேற்றுமை, உருச.
பொருணிகளின் பெயரும் முறையும்

தொகையும், கருச, கருச.
பொருணியியலுட்சிலைடைமுதலிய

சொல்லணிகள் வந்தும் அதனைப்
பொருணியியலென்றதன் காரணம்,

கருச.
பொருணியியலுரை, கருச.

பொருணியியல், உருச.
பொருளபதுதி, கருச, கருச.

பொருளிடையிடுதல் உத்திவிசேடமா
மென்பது, உருச.

பொருளின்பம், கருச, கருச.
பொருளுஞ் சொல்லும் பொருளொடு

முரணினவிரோதவலங்காரம், உருச.
பொருளும்பொருளும்முரணிய விரோ

தவலங்காரம், கருச, உருச.
பொருளாந்து, சகக.

பொருளொடுபுகழல், உருச.
பொருளொடுபுணர்த்தல், கருச, கருச,

கருச, கருச, கருச.
பொருளோடே கிரியைக்குவிரோதமா

கவந்த சிலைடைவேறுபாடு, கருச.
பொருட்புமோனை கெண்டர் கின்னு

தென்பது, கருச.

(இ-ள்) மாதவனில் - கௌதமபாரியையாகிய அகலிகை. மாதவனின் - திருமகள்கார்தனை! நினது. வன்றாள்.....போக்கினள் - வலியதாளிற் பூழியைப் பரிசித்தகாலத்தக் கௌதமனாற் றனதுமேனிக் கெய்திய சுற்படிவத்தைப்போக்கின ளாகையால். அப்பாதமல்ர்..... பூ த ல த் தி ட் டி - அந்தத்திருவடித்தாமரைசெய்தபொலிவையேத்திப் பொன்போலுநிறத்தையுடையபூக்களையிப்பூயியிலிருந் தத்திருவடிகளிற் சாத்தி. அஞ்சலிப்பாரிற் போதமிக்கவாயார்யார்-தியானித்து வணங்குவா ரினும் ஞானமிருந்தவரில்லை யென்றவாறு.

இன் - நீக்கம். அடுக்கு, துணியின்கண்வந்தது. மாதவனில் "மென்மைவரினேளலணனவா"மென்பதனால் லகாரந்திந்நது னகார மாயிற்று. மாதவன் - படர்க்கைமுன்னிலையாகிய இடமயக்கத்துவந்த அண்மைவளி. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

மறுகுமறுகுமலைவார்சடையான்விற்போன்
நிறகுமுலைமேற்பசலையேறு—முறுதேந்
தெகிழ்மலர்ப்பாணத்தான்செருக்கடந்தமரநன்
மகிழ்மகிழ்த்தார்வேட்டாண்மனம்.

(631)

இது முதலடியும் நாலாமடியும் முதன்மடக்கு.

(இ-ள்) உறுதேம் - பரிமளமிருந்ததேன். தெகிழ்மலர்..... மாறன் - வழியாநின்ற பூவானிகளையுடையானாகிய காமனதுபோலாவென்ற காரிமாறப்பிரான். மகிழ்..... மனம் - குடுதற்குவிரும்பின வகுளமாலிகையைவிரும்பின விவளுடையமனமானது. மறுகு..... யேறும் - ஊசலாடாநிற்கும்; அதுவுமன்றி, அறுகினைப்புனைந்த நீண்ட சடையானவிலலாகிய ஸிமவாணப்போலத் திண்ணிதாயமுலைமேற் பசலையும் பாவாநிற்கும்; ஆதலா லெங்நன முயிர்வாழும், யாதோசெய லென்றவாறு. திணை - பெருந்திணை. துறை - கண்டிகைசொர்தல்.

ஆயிரம்பெற்றாளுருமுன்னைந்துற்றாளுதியர்க்கு
மேயமுதல்வனெனுமெய்வேதம்—பாய்திரைப்பா
லாழியானாழியானஞ்சிறைப்புட்பாக்கினனும்
கோழியான்கோழியான்கோ.

(632)

இது கடையிரண்டடியும் முதன்மடக்கு.

(இ-ள்) உண்மைவேதமானது, பார்த்திரையோடுங்கடியபாற்கடலை யுஞ் சக்கிராயுதத்தையுமுடையனாகி யழகியசிறையையுடைய புட்பாக னெனும் திருவுறையூர்மாதவனைக் கோழிக்கொடியானையும், கண்ணாயிரம் பெற்றானையும், ஒருமூன்றுபெற்றானையும், மூன்றுமைந்தும்பெற்றானையு மாகியாகவுடையார்க்கெல்லா மந்தர்யாமியாக வுள்ளேபொருந்திய முதல்வ னென்றுகூறாநிற்கு மென்றவாறு.

மெய்வேதங்கூறுமெனக் கூட்டுக. கோ - கண், கண்ணென்பதனை யாயிரமென்பதுமுதலாயவற்றிற்கு முதனிலைத்தீபகமாக்கியும், மூன் றென்பதனை மூன்று, மூன்றுமைந்துமென்னு மிரண்டிற் கு முதனிலைத் தீபகமாக்கியும், மூன்று மைந்துமென வீழ்மை தொக்கதாக விரித்தும் உரைக்க. கோழி - உறையூர். திணை - பாடாண். துறை - கடவுள் வாழ்த்து.

சலராசிமண்மேற்றவறிழைபாளுன

மினாயிலராயினுமா—மலரா

னனத்தானனத்தானருட்குருகூர்மாற

னனத்தானனுகாதிடர்,

(633)

இஃ திடையிரண்டடியும் முதன்மடக்கு

(இ-ள்) தவறிழையாளுனம் - தீங்கினைப்பயவா வுண்மைஞானம். இலராயிலராயினுமா மென்பது - ஞானமில்லாதவரா யில்லின்கண்வாழ் வாரேபாயினுமாக வென்றவாறு. உம்மை - இழிவுசிறப்பும்மை. மல ரானனத்தானனத்தா னென்பது - தாமரைமலர்போன்ற திருமுகமண்ட லத்தையுடையான்; அன்னவாகனத்தையுடையா னென்றவாறு. அருட் குருகூர்மாறனனத்தானனுகாதிடர் என்பது அருளொடுகடிய திருக் குருகூர்க் காரிமாறப்பிரானென் றொருக்கூர்கூறினவரிடத்துத் துன்ப மென்பது சிறிதுமனுகா தென்றவாறு. எனவே யணுகுவது பேரின்ப மென்பது பயன். துறை - இதுவுமது.

மாசாதந்தன்னவழுத்தலெனுமன்பெனக்குத்

தாசாதிதாசாதிதன்னுமம்—தேசபெறப்

பாடா: சினைந்திடார்பல்காவிவர்க்கெளிதோ

விடாதவிடாதன்மேல்.

(634)

இஃ திரண்டாமடியும் நான்காமடியும் முதன்மடக்கு.

(இ-ள்) மச்சாதத்தன்னை.....தாசாதி - பாதெய்வங்களைத் துதியாது தன்னைத்துதிப்பித்த ஆண்மலாபமாகிய பெரிய சதிர்ப்பாடென்றறிந்து தன்னிடத் தன்புறுதலைப் பேதையேனாகிய எனக்குத் தரப்பட்ட சதிர்ப்பாட்டையுடையவன். தாசாதிதன்மும் - தசாதன் பிள்ளையினது திருநாமமாகிய ராம வென்பதனை தேசபெற.....பல்கால் - நாவும் மனதும் விளக்கமெய்தப் பலகாலுஞ்சொல்லார், சிந்திப்பதுஞ்செய்யார். இவர்க்கெளிதோ விடாதவிடாதமேல் - இவ்வறியாமையுடைய வித்தன்மையோர்க்குச் சரீரம்விட்டகாலத் தழிவில்லாத பாம்பதத்தின்கடீசென்று பேரின்பமெய்தாத லெளிபுகொன்றுகா தென்றவாறு.

உம்மை இழிவுசிறப்பு. ஓகார மெதிர்மறை. துறை - இதுவுமது. இவையாறு மீரடிமுதன்மடக்கு. இனி மூவடி முதன்மடக்கு வருமாறு:-

வேலைவேலைக்கரிவைவென்றழிநீர்த தும்பு
மாலேமலைப்பணிவார்வண்குருகூர்ச்—சோலைக்
கயலேகயலேகவர்குருகேரீக்க

முபலேமென்றூர்க்கேமொழி.

(635)

இஃ தீற்றடி யொழித் தேனைமுன்றடியும் முதன்மடக்கு.

(இ-ள்) வேலினை, கடலுட்பிறந்த நஞ்சினை வென்றதாமென்று ஆவார் பாராட்டின விழிகளானவை துன்பநீர்துளிக் கும் மயக்கத்தினை, திருமாலடிக்களைவணங்குவார் வளவிய குருகாபுரியின்கட் சோலைப்பக்கத்து நீரின்கட் கயலைப்பருகாநின்றகுருகே! நினைவிட்டுநீங்குதல் உள்ளத் தாலும் முயலுதல்செய்யெமென்று வஞ்சமொழிகூறிப் பிரிந்தவருடன் கூறுவாயாக வென்றவாறு. பகுதி - ஒருவழித்தணத்தல். துறை பறவையொடு பரிவுற்றுரைத்தல்.

பொதகமுன்பொதகமுன்புட்பாகன்பூங்கமல
மாதகலாதெய்துமணிமார்பன்—சீத
மலர்மலர் சீர்ப்பொன்னிமதிளாங்கன்பெய்கத்
கலர்கலருள்வன்பாதகர்.

(636)

இது முதலயலடியொழித் தேனைமுன்றடியும் முதன்மடக்கு.

(இ-ள்) பொதகமுன்பு - கசெந்திரன்மூங்கலத்து. இதற்குமுன் முன்பெழுந்துகற்பப்பட்டவாவினிடத்தெதிர்ப்பட்ட யுட்கள்கள் துறவையினன். பூங்கமல.....மணிமார்பன் - பொலிவினையுடைய

தாமரைப் பொருபொழுதும் நீக்காதேதமுவுங் ஷாநதாமரைப்பாம்பு
கூழி திருமாற்பிணையுடையான். சிதமலர்.....பொன்னி - குளிர்த்
மலர்கள்விசியப்பட்ட திருக்காவிரிவெளிய. மதினாங்கன் - ஏழாவ
ணத்தையுடைய திருவாங்கேசன் பேர்கற்கல் கைநுள் வன்பாதகர்-தி
னாமத்தைக்கல்லாதவர் பாதகநுள் வலியபாதகர மென்றவாறு தினை
பாடான். துறை - பழிச்சினர்ப்பணிதன் முன்றோர்குறினமைப
லிது பாவார்ப்பழித்தல்; கடவுள்வாழ்த்துமாம்.

பானலங்கண்பானலங்கண்பான்மைப்பணிமொழியாய்
கானடுங்கற்கானடுங்கற்காய்கரத்தான் - போனதினி
மண்காத்தநுள்பெருமான்மாரீர்வளவயல்குழ்
தண்காத்தண்காவுதுபோய்த்தான்.

(637)

இஃ தீற்றயலடியொழித் தேனைமுன்றடியும் முதன்மடக்கு.

(இ-ள்) செங்கழுநீர்போலும் கண்ணினையும், பாசினதினிமையை
யுலமையாக்கருதப்பெறும்புகுதியையுடைய மெல்லிய மொழியினை
முடையாய்! கடக்குங்கா னடுங்குதல்செய்யும் காட்டிடத்துப் பாத்த
வைத்தாற்போது முள்வாய்ப்பாடையுடைய வெம்மையெடுக்கடியகர
போனது, இனி பாஞ்செல்லாநிற்பத்தோன்றும் உது, உலகத்துயிர்க்கா
காத்துக் கருணைசெய்யும்பெருமையையுடைய திருமாலது மிக்கநீ
யுடைய வளப்பத்தோடுக்கடிய வயல்கள்குழந்த தண்ணென்றசொலைய
யுடைய திருத்தண்காவா மென்றவாறு. செல்லாநிற்பத்தோன்றமென
பது சொல்லெச்சம், பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - நகர்வாட்டல்.

கள்ளகிழ்பூக்காவுங்கடிதடமுஞ்செய்யுமல்லா
தெள்ளிடைபவென்னிடைபதில்லாத - வெள்ளைக்
குளத்தான் குளத்தாங்குழுவளர்ப்பான்முழித்
களத்தான்களத்தான்கலர்க்கு.

(638)

இது முதலடியொழித் தேனைமுன்றடியும் முதன்மடக்கு.

(இ-ள்) தேனையொழுக்கும் பூவினையுடையசொலையும், பரிமளி
ரும்வாழ்களும், வயதுமன்னாத என்னுப்போதெற்கு மிகுந்தையுடைய
ஒளியென்பதில்லாத ஒள்கிடைக்குளமென்னுத் திருப்பதியையுடைய

குளம்பிடுகுநெடுங்கடிய ஆவினதுகூட்டத்தைவளர்ப்பான், திருமுழிக்கள மென்னுந் திருப்பதியையுமுடையான் நியமக்களுக் கொளிக் குங் கள்ளத்தையுடையனா மென்றவாறு. எனவே, நன்மக்களை வெளிவந்து காப்பானென்பது பயன். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

பணியும்பணியும்பணிமாமதியா

மணியுமணியுமாத்கும்—பிணிசெய்

தலைதலைதீர்த்தான்சாணமல்லாதேதம்ப

மியையிலைத்தாரீந்துபுலவீர்.

(639)

இது நாலடியும் முதன்முற்றிடமடக்கு.

(இ-ள்) புலவீர்காள்! பாமபையுங் குளிர்த்தபெரிமதியாய் மெ லாக்கஞ்செய்யு மாலை யையுஞ் சடைமேற்புனைந்த சிவனாகியபெரிபேர னுக்குந் துன்பத்தைச்செய் தறிவைநிக்குவித்த பிரமசிரமானதைக் கையையிட்டு நீக்குவித்தானாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனறிநுவடிகளல்லாதே, அந்தியநாலத் தறிவுநிலைகலங்கிச்சாய்ந்து பிறையாகியகுழியிலே நீர் விழும்பொழுது விழாதே தும்மைத் தாக்குந்துண் வேறில்லையாதலா லவன்றிருவடிகளறி துளபமாலிகையைச்சூட்டி வணங்குவீராக வென்ற வாறு.

அதற்கு மென்னு மும்மை சிறப்பும்மை. இலைத்தார் - இலைமலை யாதலால், துளபமாலிகைபென்றாயிற்று. புலவீர் பணியு மெனக் கூட்டுக. திணை - பாடாண். துறை - ஓம்படை; கடவுள்வாழ்த்துமாம். இவை பதினைந்தும் அடிமுதன்மடக்கு. இனி இடைமடக்கு வருமாறு:—

கயிலாயம்பொன்னுலகம்புரந்தரனும்புரந்தரனுங்

கனிக்கமேனா

செயிலார்தென்னிலங்கையர்கோனபுறலைக்கோர்களைவழங்கு

மித்தனாரான்

மயிலாய்கைவரையணங்கேரினதுயிராமேவல்புரி

மயிலைக்காவல்

பயிலாயத்தெழுந்தருளித்தனைநிழியாதுணர்த்தியருள்

பாசிப்பாரே.

(640)

இது முதலடியிடைமடக்கு.

(இ-ள்) கயிலாயம் பொன்னுலகம் புரத் தானும் புரந்தானும் கனிக்க என்பது வெள்ளியிலையுந் துறக்கத்தையுந் தமதாய்ப்புரந்து அந்நும்

புரந்தர்னுத் களிப்பெய்த எண்பதாம், எயிலார்.....கோன்-கோட்டையாற்
பெருத்த தெற்கின்கண் ணுண்டாய விலங்கையினுள்ளார்க்கு அரசனாகிய
விராவணன். பஹிலைக்கோர்.....ஞாநன். பல தலைகளும் அறும்படிச்
கொருவாளிதொட்ட திருவிந்தஞாநன். மயிலாய்.....பாரிப்பாயே-
மயில்களாடப்பட்ட மேகந்தவழும் மீலையினுறையுந் தெய்வமணியாய்! நின்
துயிர் போன்றவளாய் நினதேவல்கிரும்புமவளாய் மயில்போலுஞ்சாயலை
புடையாளே நின்னைக்காப்பவரா யிடைவிடாத ஆயவெள்ளத்தார்கூட்டத்
தடைந்து திருக்கண்பார்வையாற் குறிப்பினுணர்த்திக் கருணையைவிரிப்
பாயாக வென்றவாறு. பகுதி - பாங்கறகூட்டம். துறை - தோழியைக்
காட்டென்றல்.

புண்டரிகப்பொகுட்டணங்கேழும்மதமாவிருமருப்பிற்
புழைக்கைகீட்டி

பொண்டிறலானொருவனைநம்மகிழ்மாதன்மகிழ்மாத
ஹந்தையோங்கற

கொண்டலுணின் றிருபிறைநள்ளிடைவருபாம்பெனவளைத்துக்
கொண்டகரலை

மண்டமர்க்குற்றுவன் கணிச்சியெனத்தடிந்ததநையவன்
வாகைவேலே.

(641)

இஃ திரண்டாமடியிடைமடக்கு.

இதனுள், மகிழ்மாதன்மகிழ்மாதஹந்தையோங்கல் எனபது
லகுளமாலிகையையுடைய காரிமாறப்பிராண மகிழ்ந்துபோற்றும்
மாயோனனது திருவுறையூர்வரையிடத் தென்பதாம். ஒழிந்தனவுரை
யிற்கொள்க. பகுதி - நடுக்கநாட்டம். துறையுமது.

பாடுமுதும்படிக்கெழுதாமறைமொழியைத்தமிழ்மொழியாய்ப்
பகர்ந்தமாத

னீரொழுதெண்டினைப்பொருரைத்திருநாடன்வரையணங்கி
னீரமைகுன்றாச்

சீரொழுதியெனயெழுதிக்களபமுலைக்களபமுலைத்
தேமென்கோதை

பூரொழுதிப்பொழுதிக்கிழிகொடுசீதார்மறுகே
யுலாவுவேணே.

(642)

இது அன்றாமடியிடைமடக்கு.

இதனுள், காப்புழைக்களபுழைத்தேமெச்சோதை என்பது மான்
மதக்குழம்பையுடைபுழைபாசிய யானையையும், முல்லைமாலிகையினது
தேனெடுங்கூடிய குழைபுமுடையா னென்றவாறு. பார் என்பது உலகின்
கண் ணுபார்த்தோ ரென்றவாறு. நீர்மை குன்றச் சீரழுதியென்பது
பெண்ணினதிலக்கணங்குன்றது அவயவ அவயவிதளின்பொலிவினை
யெழுதி யென்றவாறு. பகுதி - சேட்படை, துறை - மடலேறும்வகை
யுரைத்தல்.

மறைபடுசொற்பொருளினித் தெற்றெனத்தமிழ்செய்நாவிறன்
மழைதோய்செவ்வி

யுறைபடுதெள்ளறலருவித் துடரிவரையாமகளிர்க்
குவமையாவீர்

நறைபடுசுருதனப்பொழில்சூழ்புனத்திடைவந்தடைந்ததெனி
னவிலவீரொனனா

கறைபடுவன்பகழியொடுமன்னுதமன்னுதங்
கதிகற்றுக்கே.

(643)

இது நான்காமடியிடைமடக்கு.

(இள்) மறையிடத்துண்டானசொல்லின்கண் மறைந்தபொரு
ளினித் தெளியும்படிக்குத் தமிழ்மொழியாகச்செய்த நாவீறாது மேகம்
படிந்த பருவத்தப்பெய்யுந் துளிசொல்லுண்டான தெளிந்தவீராய்வுரு
மருவியையுடைய துடரிவரையில் அரமகளிர்க் குவமையாகப்பட்ட
மங்கையீர்! முகையவிழ்ந்தபூவிற்மேன் றுளித் தாரவாசிக் குஞ் சந்தனப்
பொழில்சூழ்ந்த றுமதுபுனத்தினகண் சத்துருக்களைக் கொலைசெய்
துண்டான குருதியினமுழுகிய பகழிதைத்ததொடும ஒரு அரசவா
ஆக்கம்பெற்ற மலை நடைகற்றதுபேரல வந்தடைந்த துண்டெனிற் கூறு
வீராக வென்றவாறு.

உவமையாவீரென்றது லவர்கள் காந்தியை யுயர்த்திக்கூறினானும்.
ஆங்கு என்ற துவமையுந், கதி - நடை. பகுதி - மதியுடன்படுத்தல்.
துறை - வேழம்வினுதல். இவைநாலு மோடியிடைமடக்கு. இனி
யோடியிடைமடக்கு வருமாறு:—

அந்தரத்தாருகியுவாவடமலைமன்வடமலைமன்
னந்தன்சாரம்

சந்தனப்பூந்துண்டமவிந்தவண்டழையவண்டழைய
நனைக்கொண்டுமேறேன்

சின்தரவாணுதற்களப் புகழுநீத் துவரிதழ்வாய்ச்

செவ்வெலுண்கட்

கொந்தலிழ்பூக்குழலீர்கைக்கொள்வீர்மாரணபடிமை

கொள்வீர்மாதோ.

(644)

இது முதலிரண்டடியும் இடைமடக்கு.

இதனுள், அந்தரத்தாரூவியுவாவடமலைமன்வடமலைமன் னந்தன் சாரலென்பது - விசம்பின் உச்சியினின்றுமிழிற் தாரவாரிக்கு நீரூவியும், யானைத்திரளும் ஆலமாத் திணையலைக்கும் நிலைபெற்ற வடவேங்கட மென்னும் மலைக்கு மன்னன், அவனதாம் அழகிய குளிர்த் த மலைப்பக்கத் தின்கண் ணென்றவாறு. பூந்துணர்மலிந்த வண்டழைய வண்டழை யதினக்கொண்டுநேரெ ணென்பது - பூங்கொத்துக்கள் பரிமளத்தினுற் கூட்டமானவண்டுகளைத் தன்னிடத்தழைக்கப்பட்ட அழகியவளப் பத்தையுடைய சந்தனத்தழையதினைக் கையுறையாகக் கைக்கொண்டு தும்மிடத்துவந்தே ணென்றவாறு. ஒழிந்தனவும் உரையிற்கொள்க. பகுதி - இதுவுமது. துறை - கருத்தறிவித்தல்.

கதியேபற்றுனர்ஞானக்கண்ணகலாக்கண்ணகலா

காயங்காண்பா

னதியேமுற்றியவரக்கத்திடைதுயிலும்புயல்வரைமே

னயந்துவாழ்நும்

பதியேதிக்குரைத்திடுமென்றனைறையீர்கறையீர்மென்

பதுமைபோல்வீர்

மதியேதிக்கினியெனவுந்தெளிகிலனேகுதற்குமொரு

வழிசொல்வீரே.

(645)

இது முதலடியும் மூன்றாமடியும் இடைமடக்கு.

(இ-ள்) பேரின்பத்தையுட்கொண்டா ருள்ளக்கண்ண விட்டு நீங்காத இடமகன்ற பாமாகாபத்தைச் சென்றகாணவேண்டித் திருக் காவிரியாகிய கிரண்டாறுகுழந்த அரங்கத்தினடுவே கண்வளருங் காளமேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய அரங்காதன்வரையினிடத்து னிருப்பத்துடன்வாழ்ந்தேனென்கடியகுளிர்த்ததாமரையானையொப்பிர்! இவ்விடத்து தும்முடையபதி பேதென்று கூறுவென்றனன் கூறு கின்றவீர், இனிமேல் மதியாதென்றுத் துணிகெண்; பீண்டுபொவந்த் கொருவழியுங் காண்கின்றினை னென்றவாறு.

னறையீரோன்பதனைப் பாடமாற்றி ஒற்றைப் பெயர்த்து அறையீரோன்கூட்டுக. இதனுள், கதியேபற்றினர்ஞானக்கண்ணகலாக் கண்ணகலாகாயமென்பனமுதலாக அரங்கத்திடைதுயிலும்புயல்வரைமே னயந்துவாழ்தும் பதியேதிங்குரைத்திடுமென்றனனறையீ ரோன் பன வீராக நோக்கென்னும் யாப்புக்காலெனக்கொள்க; என்னை “மாத் திரை முதலாவடிநிலைகாறு, நோக்குதற்காரணநோக்கெனப்படுமே” என்றாராக லின். அஃதே விதனுள் நோக்கிக்கொள்ளக்கிடந்தமை யாதோவெனின், பேரின்பத்தைவிரும்பினார் ஞானக்கண்ண விட்டுநீங்காத பரமாகாயத்தை யவர்க்கென்றுகாணவேண்டிப் பரமகிருபையால் வெளிவந் தரங்கத்திடைக் கண்வளரும் அவன்வரையிடத்து விருப்பத்துடன்வாழும் தாமரை யானைப்போல்வீரென்றதனால், அவன்வரையிலிருந்தும் யான்விரும்பிய துமதுசீதூறா யெனக் குரைக்கின்றிலீ ரென்னதற்கண்மையோ என் பது நோக்கிக்கொள்ளக்கிடந்தமையா னெனக்கொள்க. ஏகாரமிரண்ட னுள், முன்னையது பிரிநிலை. ஏனைய தீற்றசை. ஒழிந்தனவுமூரையிற் கொள்க. பகுதி - இதுவுமது. துறை - பதிவினதல்.

வயற்கழுநீர்க்கழிகவின்மாண்கொழுநீரையெழுநீரையே

மகிழ்நன்மாதர்

கயற்கருங்கண்ணெனமலரா முனங்களைகட்டெறிதிருக்காட்

கசைமால்வெற்பிற்

செயற்கரியதிருவுருவா லுபிற்கொல்லிப்பாவையராய்ச்

சிறந்திருங்க

ளியற்பெயர்யாதெனவினவியதைமொழியுமொழியுமிகழ்

வதனைமண்ணே.

(646)

இது முதலடியும் ஈற்றடியும் இடைமடக்கு.

இதனுள், கழுநீர்க்கழிகவின்மாண்கொழுநீரையெழுநீரையே மகிழ் நன்மாதர் என்பது செங்கழுநீரினது மிக்க அழகினையுடைய மாட்சிமைப் பட்ட கொழுநீர்ப்புமுனைவைத் தங்கன்புமா ன்களை விரும்பு லல்ல கடைசிய ரென்றவாறு. கொழுநீரையென்பது தேற்றேகாரம்; பிரி நிலையுமாம். கொழுநீரையவிரும்பும்மாதர் கொழுநீர்ப்பு முனையுமன்னக் கவிக்கட்டெறிபென்றது இறைச்சி. என்னை? முனையாய்நிற்பதன்றி

மலர்ந்தா விவை யெமது கண்ணுக் குவுழைமபா யெமது கொழுநற்கு றிருப் பத்தைக்கொடுக்குமென்னு மாற்சரியத்தாற் களைகட்டெறிந்தா ரென்னுங் குறிப்புப் பொருட்புறத்தாய்நின்றலானெனக்கொள்க. அதன்றெனில், கண்ணென்மலராமுன்னக் களைகட்டெறிந்தாரென்பது பயனில்கற்றும். சிறப்புப்பெயர் கொல்லிப்பாவையென்பது செய்தற்கரிய வுமது அழகிய வடிவினாலறிந்தேம். அறியாத இயற்பெயரை மொழியும்; எம்மைபிகழ் வதனை யொழிவிராக வென்றவாறு. செயற்கரியதிருவுரு - எழுதுதற் கரியதிருவுரு. பகுதி - இதுவுமது. துறை - பெயர்வினாதல்.

பூந்துளப்புனை திருமால்பொன்னிடினுட்பொறியாவிற்
புயல்போல்வண்ணந்
தோய்ந்து துயில்பயிலரங்கேசனைததொழுமாறன் றுடரித்
தோகைபோல்வீர்
வாய்ந்தவனப்பல் சூலுக்குத்தனக்குவரிதனக்குவரி
விராமுங்க
ளேந்தெழிற்கட்புலங்கொளநின்றிடையேதங்கிடையேதங்
கியம்புவினோ.

(647)

இது கடையிரண்டடியும் இடைமடக்கு.

(இள்) வாய்ந்தவனப்பல்குலுக்குத் தனக்குவரிதனக்குவரி விரா முங்கள் என்பது வனப்புலாய்ந்தவெனப் பாடமாற்றி அழகுநாய்ந்த அல்குலுக்குத் தனமாகியமலைதனக்கும் வரிவசர் நிகராகியவுங்கள் என்ற வாறு. ஏந்தெழிற்கட்புலங்கொள என்பது உயர்ந்த அழகினையுடைய கட்புலனாக என்றவாறு இடையேதங்கிடையேதங்கியம்புவினோ என்பது இரண்டிற்குள்வே குடியிருக்கும் மருங்கான தெதுதா னவ்விடத்தென்று வினவுவேற் சிதுவென்றசொல்லுவிராக வென்றவாறு. எனவே, எனது கண்ணிற்குப் புலப்படுவதின்றென்பது போந்தபொருள், பகுதி-இதுவு மது. துறை - இடைவினாதல்.

உலையார்ந்ததொகைப்பனுவன்முழுதுணர்ந்துமுகையெனன்
துணராதார்போல்
வாயதுமறைபுரிவோமானினைவமானினை
மனந்துணர்

பொழில்செண்டுமெழித்தல், ௧௪௧, ௨௪௭.
 பொழிலிடைச்சேறல், ௪௪௬.
 பொறையுயிர்த்தல் - பெறுதல், ௨௪௪.
 போந்தது - தோன்றியது, ௨௬௬.
 மக்கட்டன்மையின்கூறுபாடு, ௧௧௧.
 மகட்பாற்காஞ்சி, ௩௨௩.
 மகட்பேச்சுரைத்தல், ௩௬௭.
 மகடேப்பொருட்டன்மை, ௧௧௩.
 மகடேமக்கட்டன்மை, ௧௧௩.
 மகடேமுன்னிலை, ௧௨௩.
 மகன்மறுத்தமொழிதல், ௩௨௩.
 மகப்பெறுதழுங்கல், ௨௧௮.
 மகாஅவயவியுருவகம், ௧௮௪.
 மகாபதமபெந்தமொன்றுண்டென்பது
 ௪௮௨.
 மகாபிண்டத்தினிலக்கணம், ௮.
 மட்டி - பூவிற்தேன், ௧௬௩.
 மடக்கிறகுஅடிவரையறை, ௩௭௮.
 மடக்கு, ௩௭௭-௪௬௬.
 மடக்கு இடைவிடாமடக்கு முதலாக
 மூன்றுபகுதிப்படுமென்பது, ௩௭௭.
 மடக்கு முதன்மடக்குமுதலாக ஏழுவ
 கைப்படுமென்பது, ௩௭௮.
 மடக்கு முன்னுற்றுப்படுகின்ற தென்
 பது, ௪௪௩.
 மடம்-மடப்பம், அறச்சாலை, அறியாமை
 ௨௪௫.
 மடல், ௬௧, ௮௬, ௧௧௧, ௪௦௩.
 மடலேறும்வகையுரைத்தல், ௩௮௬.
 மண்டிலம் - ஆதித்தன்மண்டிலம், வட்
 டம், ௪௦௩.
 மண்ணுங்கலம், ௨௫௪.
 மணஞ்சிறப்புணர்த்தல், ௧௮௭.
 மணமுரககேட்டுவருந்தல், ௩௦௬.
 மணவானமாமுனிவர், ௨௨௪.
 மணவானமாமுனிவர் திருவாய்மொழி
 வியாக்யானத்தில் இடைவிடையே
 பலஇடங்களில் அர்த்தபஞ்சகத்தை
 விளக்கியுள்ளாரென்பது, ௨௨௫.
 மணிமாடக்கோயில், ௨௬௨.
 மதுவாழ்த்து, ௧௧௫.
 மதுவிலையுரைத்து வாயினேர்வத்தல்,
 ௩௫௦.
 மதியுடன்படுத்தல், ௮௮, ௩௮௬, ௩௬௦,
 ௩௬௧, ௩௬௨, ௪௪௭.
 மதியுடன்படுதல், ௩௬௩.

மதுகை - உக்ரம், ௪௪௨.
 மதுரகவி, ௬௩, ௨௦௦.
 மதுரை, தமிழ்ச்சங்கத்தார்குடியிருக்கு
 மிடமென்பது, ௪௨௧.
 மயங்கிவந்து உவமையாய்வு, ௧௨௦,
 ௧௨௧.
 மரபுவமை, ௧௫௬.
 மரமெனப்பொதுப்படக்கிடந்த வகை
 முதல்களை யடைகின்றபுணராதெண்
 ணுமமைப்பது அடுக்கின் வகைமுத
 லடுக்கு, ௨௭௬.
 மருங்கிணைத்தல், ௮௮, ௧௩௬, ௧௮௩, ௪௧௮.
 மருட்கையுவமை, ௧௪௧.
 மருட்கையைச்சார்ந்தபெருமீதம், ௪௫.
 மலையிடைப்பிறவாமணியேயென்கோ,
 அலையிடைப்பிறவா அமுதேயென்
 கோ' என்பவை விரோதவலங்கார
 மாக்கவும்படுமென்பது, ௧௬௦.
 மலைவருண்ணை, ௮௧, ௮௨, ௮௬, ௨௨௭,
 ௪௫௬, ௪௫௭.
 மலைவு - மாறுபடுதல், ௫௧௫.
 மலைவு இத்தனைவகைப்படுமென்பது,
 ௫௧௫.
 மறுதலேசிறைத்துத் தன்முணிபுரைத்
 தல், ௧௭.
 மறுபொருளுவமை, ௧௪௦.
 மன்னர்மடங்கலென்னுஞ்செய்யுண்டுரு
 வகையுருவகத்தின்பாற்படு மென்ப
 து, ௧௬௨.
 மாட்டுறுப்பினவாமனக்கொளக்கூறல்,
 ௧௮.
 மாட்டுறுப்புப்பொருள்கோன், ௪௨௮,
 ௪௫௨.
 மாட்டுறுப்பும் எச்சமுமின்றிவந்த முத
 தகச்செய்யுள், ௫௬, ௬௦.
 மாட்டெறிந்தொழிதல், ௧௭.
 மாட்டேறில்லாவுருவகம், ௧௭௭, ௧௭௮,
 ௧௬௧, ௨௦௮, ௨௦௯, ௩௬௬, ௪௧௩.
 மாட்டேறிலாதுவந்த வகைவருவகம்,
 ௧௬௧.
 மாணுக்கன் கல்வியுள் கவியு முடைய
 னாதற் குபாயம், ௩௪, ௩௫.
 க்கன் முற்றவுணர்ந்தானாறு மாறு,
 ௧௪௪, ௧௫௦.
 ப்பெருக்கம், ௫௦௦, ௫௦௧.

விரையார்நன்புகந்துளபத்திருமலைத்திருமலை
விலிபுத்தூர்த்
திரையாடைப்புவிமகடன்கோமானைவணங்கலிற்
றிகைக்கின்றேனே.

(648)

இஃ திடையிரண்டடியு மிடைமடக்கு.

இதனுள், கோமானினைவுமானினைவுமனத்துணை என்பது
தலைவனே! உனதுள்ளத்துரினைவும், எனது மான்போலும்விழியினை
யுடையாண்மனத்துணினைவும் எனதுமனத்துட்குறித்து என்றவாறு.
துளபத்திருமலைத்திருமலை வணங்கலிற் றிகைக்கின்றேனே என்பது
துளபமாகிய அழகியமலையையுடைய திருமகளோடுங்கூடிய மாயோனை
வணங்காத் தியமக்களைப்போல யான் மனமறுகாதின்றே நென்றவாறு.
உலகியலொன்றுணராமை-உலகநடை சிறிதுமறிபாமை. மறைபுரிதல்-
வரைந்துகொள்ளாது களவொழுக்கத்தை நீட்டிக்கவிரும்புதல். பகுதி-
பகுத்தறி. துறை - வருத்தங்கூறி வரைவுகடாதல்.

மீனமாதிரியவவவதாரம்புரிந்தநுண்மால்விண்ணோர்போற்றும்
வானமாமலைவளர்சிவாமங்கைவரமங்கைமார்ரீரென்றான்
மோனமாயிருந்ததனாற்பயனே துவிருந்தினர்க்குமுகமன்கூறி
வீனமாகியவுறுகோய்க்கைண்ணுக்களைக்கண்ணுங்கியற்றிலீரே. (649)

இஃ திரண்டாமடியு மீற்றடியு மிடைமடக்கு.

இதனுள், சிவாமங்கை வரமங்கைமார் ரீரென்ற லென்பது சிவா
மங்கைபென்னுந்திருப்பதியிற் சேட்டமாகிய மங்கைப்பருவத்து
மடந்தையரைபொப்பிரென்றுலகினுள்ளா ரும்மைக்கூறுவராயின் என்ப
தாம். பருவம் பெறும்கையராயினும் வியப்பினுன் மங்கைப்பருவத்
துள்ளாரைபொப்பி ரென்றான். மோனம்-மௌனம். கோய்க்கைண்
னுக்களைக்கண்ணுங்கியற்றிலீ ரென்பது சாமமாகியபிணியைக்கொய்தல்
சுருண்பாங் காவலி நீர் செப்பிலீ ரென்றவாறு. ஒழிந்தனவு முனையிற்
கொள்க. பகுதி-மதிபுடன்படுதல். துறை - மொழிபெறுதலுருத்தல்.
இவைவாறு மீறடிபுடைமடக்கு. இனி மூன்றடிபுடைமடக்குவருமாறு:-

இருக்கையின் நிவணநிவர்த்தனவேட்டைத் துவட்டை
 யிசையர்தெவ்வள்
 வஞ்சிநுமல்பணிவனாமெற்காசிப்பீக்கன் தாவியக்கன்
 மதியுட்கொண்டோ
 ரொருங்குபுகழ்வதற்கரிதாமா தினைமா தினைக்காவ
 ளுவந்தாளென்கை
 பொருத்துவதன் நிருவருந்தம்முட்காதன்மதர்நோக்கிற்
 புகல்கின்றோ.

(650)

இஃ தீற்றடிப்பொழிந்த வேளைமுன்றடியு மிடைமடக்கு

(இ-ள்) இவ்விடத் திப்புனத்தற்றவிவர்கையிற் பெருமையுடைய
 கணையு மில்லை, இவர்பாக்கையுந் தளர்ச்சியுடையது, ஆகையா விவர்
 விடுவட்டையும் பொருத்துவதன்று; இஃதன்றி, இந்த மாதாரினைப்
 பெரியுதினைக்காவல்லவரும்பினுளென்கையு முண்மையன்று, இவள்
 நீலோற்பலம்போன்றகண்களைப் பலகாப்பியங்கனையு முணர்வினாவிட
 கொண்டோரெல்லாங்கடியும் புகழ்த்தற்கரிதாம்; இருவருமொருவ
 ரொருவர்மேலுள்ளவுள்ளக்காதலைக் கண்களா ளுரைக்கின்றனரென்றவாறு.
 பகுதி-குறையுறவுணர்தல். துறை-இருவரினைவுமொருவழியுணர்தல்.

கணையுணர்நிறநரண்மலர்நரண்மலர்தொறுந்துணர்தெழித்துக்க
 ணையுண்முழ்கியபலநினிசுகரையினைநாங்கைமால்வரைக்கின்ற
 யணியபபடைவாய நத்தியினருத்தியின்புறுநிலையதுகண்டோர்
 நிரைகலானமுந்தாற்றலையாற்றலினதுகண்ணுநின்மாரே. (651)

இது முதலயலடிப்பொழித் தேளைமுன்றடியும் இடைமடக்கு.

(இ-ள்) கணையுணர்நிற.....தொறும் என்பது கணையிச்சகன்
 ளுண்டாவதாய் லீலமணியினொளியு முவமைக்குவானும் நீலோற்பலம்
 பக்குவம்வந்த மலருத்தொறும் என்றவாறு. துணர்தெழித்து.....
 கின்றி என்பது அகவிதழ்நிறைத்தொழுவிப நெனிக்கண், கணசார்ந்த
 தொலைப்புறத்த விசையெய்ப்நின்று மனித்தவிழ்த்த நிரைத்தபலநி
 னினியகணையைத் திருகாங்கைமரோயாண்டுகாழிற் செவநொளியானது
 என்றவாறு. அணியபபடைவாய்.....கண்டு என்பது தனதுநிரையப
 டையுடையி னன்பினுக்குத்தி யின்பபெய்துநிதியுட்கண்டு என்றவாறு.

ஒர்நிலைகலான்.....மாயென என் பது ஒருவரானுநிந்தத்தந்தரிய
பெருமையானொருவ னிரங்கு மிரக்கத்தின்மிகுதியை நினது கண் காணி
னாற்றுவாய்க்கு, மாய்போதுங்கண்ணியுடையா பென்றவாறு. ஒருவ
ரானுமென்பதும், உயிரென்பதும், பேடையென்பதனும் சேவலென்பதும்
வருவிக்கப்பட்டன. பகுதி - குறைநயப்பித்தல். துறை-விரவிக்கறல்.

மாமடந்தைகுடிபுருத்தவன்பிஹுமன்பிஹுமமாயோன்வெற்பிற்
காமருவண்டினமேரீதாந்தாந்தாந்தாமெனவாழ்கமலவைப்பிற்
பூமடந்தை முகமலர்போனறொருகமலத்திருவளைபூத்தவாகத்
தாமருவிக்குமுதமும்வண்முல்லைபுமுல்லைபு முளவோசூற்றவீரோ. (652)

இஃ தீற்றயலடியொழித் தேனைமுன்றடியும் இடைமடக்கு.

(இள்) மாமடந்தைகுடிபுருத்த வன்பிஹுமன்பிஹும மாயோன்
வெற்பில் எனபது பெரியபிராட்டிகுடிக்கொண்ட அன்பிலென்னுந்திருப்
பதியின் மிக்கஅன்பிலெய்திய மாயவனதுவெற்பில்வந்த என்றவாறு.
காமருவண்டினமே.....கமலவைப்பின் எனபது அழகிய வண்டுகள்!
நீங்கடாம் தாந்தாந்தாமென்றபாட்டோமும்வையும் மருதநிலத்தின்
கண்ணேயுள்ள தாமரையோடையின்கண் என்றவாறு. பூமடந்தை.....
சூற்றவீரோ என பது இந்தப் பூமகள் முகத்தாமரைபையொப்பதா
யொருதாமரையினிடத் திரண்டிருவளைபூத்தனவாக நிலைபெற்று மலற்
றுட னொருசேதாம்பலும் முல்லை யரும்பும் முல்லையாகியபண்ணுங்
கண்ணிற்கண்டனவுஞ் செயிபாற்கேட்டனவு முளவாகிற் சொல்லுவீராக
வென்றவாறு. பகுதி - இயற்கை. துறை - வண்டொடுகண்ணய
முறைத்தல்.

ருவளர்மாத்தினமகலத்து மதிறத்திற்பயோதாங்க
ளொருங்குதோய்த்து

பொருவருன்பரிமாங்குர்வனமலைவனமலை
பொருந்திச்செய்ய

பருதியுடன்பனிமதியுமிருபாதுமிருபாலும்
பயின்றதோன்றல்

திருமொழிப்பொருவருமில்வடமலையும்வடமலையு
முளச்செத்தோனே.

(653)

இஃ முதலடியொழித் தேனைமுன்றடியும் இடைமடக்கு.

(இ-ள்) முத்துவடங்கிடந்தசையுமுலையெடுங்கடிய தேன்போது மொழியிணையுடையாய்! ஒளிதழையாநின்ற பெரியபிராட்டி நானூர் திருமார்பிற் குழுகொண்ட கூறுபாட்டால் அவளது திருமுலைச்சவடுகளைத் தழீஇயதுடன், ஒப்பில்லாமணத்தைப்பெருப்பித்துக் காடாகியவியல்பையுடைய துளபமாலையையும் பொருந்தி, செம்மையுடையநெயிராதிய ஆதித்தனுடன் பாஞ்சசன்னியமாகிய குளிர்ந்த மதியையும் வலமிட மென்று மிரண்டுபக்கமுந் தரித்திருக்குமுறையும் இடைவிடாத தோற்றப்பொலிவுண்டாந் திருவொடுங்கடிய மாபேரீனையொக்கும்; சினை யோமும்வளராநின்றமாமாததின்கூட்டத் தன்னிடத்தற்ற கூறுபாட்டுடோடுங் காளமேகங்க ளொக்கதவழ்தல்பொருந்தியும் ஒப்பில்லாத நல்ல மணத்தைப்பெருக்குங் காடாகியவியல்பையுடைய துளபமாலையொருந்தியும், ஆதித்தனுடன் சந்திரனும் இரண்டுபக்கமுமிருக்குமுறையும் பொருந்தியுந் தோன்று மிவ் வடவேங்கடமாகிய மலைபு மென்றவாறு. இத னுள் வனமாலையனமாலையென்பது அத்தச்சிலேடை, பருதியும் பனி மதியுமென்பது மாட்டேறில்லாவுருவகம், ஒழிந்தன சத்தச்சிலேடை, பருதி-குறைநயப்பித்தல். துறை - அநியாள்போறல்.

முனைநிலாவினைநேர் துதனேர் துதனமுகிண்கையினைமென்றோ
ளினைபளாமிவட்கேமமேமமதுறவேதிலாணிவானர்
கிளையினீண்டினர்கேளினிக்கேளினிக்கேழுதகையுறல்வேண்டிற்
களைகணுனிதைகடிநகர்க்கடிநகாகாணமன்விரைவாயே. (654)

இது நானகடியும் இடைமுற்றுமடக்கு.

(இ-ள்) இளம்பிறையையுவமைகுறிக்கப்பட்ட சிறியறுதலினையும், முல்லையுக்கைபோன்ற பல்லினையும், அனைபோன்ற மெல்லிய தோளினையும், இளமைத்தன்மையையு முடையளா மிவளுக்குப் பொண்ணி யின்ப முற வணிவான் அயலவர் மகப்பேசித் தமரொடு மெமதுமணியிடத்துக் குழமின ராகையா லினிக் கேட்பாயாக மன்னனே! உனதுசுற்றத் தோடும் எம்மொடுண்டாகிய இந்த நட்பு மிதுதல்வேண்டினையே லுலகத் துயிர்க்குக் காவலாகிய இறைவனும் மாபேரீன் திருக்கடிநகரிடத்துத் திருமணம் நகரினுள்ளார்காண அயலவர்க்குமுன்னே யிவனை யுரைந்து கொள்வீன் விரைவாயாக வென்றவாறு.

நேற்றுதல்-சிறுதுதல். “சிறுதுதற்போமர்க்கட்செய்யவார்”பென்றார்
பிறரும்த். பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - மகட்பேச்சுரைத்தல்.
இவை கரு-ம் இடைமடக்கு.

இனி அடியிறுதிமடக்கு வருமாறு:—

கூன்பிறையவெண்கோட்டிற் கொன்னுகங்கொன்னுகந்
தான்பதைத்துமூலமெனத்தாழாதுதவியமால்
வான்புகழுந்தென்னுகைமாளையீர்வண்டழையிங்
கென்புரிந்துகொள்ளாதிருப்பதிசைப்பிரே. (655)

இது முதலடியிறுதிமடக்கு.

இது னுள், கூன்பிறைய வெண்கோட்டிற் கொன்னுகங் கொன்
னுகந் தான்பதைத்தென்பது வளைந்த பிறைபோன்ற வெண்கோட்டினுற்
கொல்லும் யானை பெரியவுடமடி கடுக்கமுற்று என்பதாம். தாண்-அசை.
மூல.....மால் என்பது மூலமெனுகுநத் தாமதியாதுதவிய மாயோ
னென்றவாறு. ஒழிந்தனவும் உரையிற்கொள்க. பகுதி - சேட்படை.
துறை - தழைக்கொண்டுசேறல்.

தோலாதநெமிமுதலைம்படையுஞ்சூழ்நதிறைஞ்சப்
பாலாழியுட்டுயில்கூர்பன்னகத்தானபன்னகத்தான்
மேலாமவுணனுரங்கிழித்தவிண்ணகரான
காலானதென்றலைமேல்வைத்துக்களித்தேனே. (656)

இஃ திரண்டாமடியிறுதிமடக்கு.

இது னுள், பன்னகத்தான் - பாம்பினையான். பன்னகத்தான்
மேலாமவுணனுரங்கிழித்தான் என்பது பலநகங்களால் வெற்றியான்
மேம்பட்ட விரணியனுரத்தமார்பைப் பிளந்தா நென்றவாறு. ஒழிந்
தனவும் உரையிற்கொள்க. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

சூழித்தறுகட்கடையானதோலாத
பாழிப்பருவாயிடங்கரின்னைப்பட்டநா
ளாழிப்படையுடன்சென்றாளிலையாளியைத்
காழித்திருமாலைக்கண்டுக்களித்தேனே. (657)

இது மூன்றாமடியிறுதிமடக்கு.

மாறனவியகாரம்

இதனுள், துணியையாளரியை.....களித்தொடர் என்பது
 ஐண்ட அரிபென்னுள் திருநாமத்தையுடையான், ஈர நூல் சிம்ம
 மானுடன், சீகாழியில்வாழும் திருமலைக் கண்களாற்கண் மீளாங்கனித்தொ
 ணென்றவாறு. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

முன்னாந்தெழுந்ததுணைமுலையார்க்காநாயிர்தங்
 கண்ணாங்கொழுநொணங்கட்டுரைகேட்டுற்றணர்ந்துந்
 தண்ணர்வருளத்தமிழ்மாறர்க்கன்பிலர்போன்
 மெண்ணாதகன்றனாலென்சுகமெயென்சுகமே.

(658)

இது நாலாமடியிறுதிமடக்கு.

இதனுள், என்சுகமெயென்சுகமே என்பது எனக்கு என்னுடைய
 விளியே! என்னமகிழ்ச்சியுள்ள தென்றவாறு. பகுதி - பொருள்வயிற்
 பிரிதல். துறை - பறவைவயாடுபரிவுற்றாரத்தல. இவை நாலும் ஓடி
 யிறுதிமடக்கு. இனி ஈடியிறுதிமடக்கு வருமாறு:—

முன்றாயமைததொழின்முன்னுணைமுன்னுணை
 தான்றூழ்தடத்தழைத்தசங்கரியைச்சங்கரியைத்
 தொன்றூழிடத்தமைத்தருழ்ச்சியினைத்தொல்லையா
 ளீனருணையீனருணையென்னுளத்தேவைத்தேனை.

(659)

இது முதலிரண்டடியும் இறுதிமடக்கு.

(இ-ள்) சிறுநீர் திதி சங்காரமென்று தன்னுலமைக்கப்பட்ட
 மூன்றிற்கு மங்கங்கு முன்னாயிருக்கப்பட்டவனை, முதலை முன்னுனையான
 தான்றூழ்தடத்தழைத்துநின்று மூலமென்றழைத்த சங்கரியுடைய அரி
 யென்னுள் திருநாமத்தையுடையான், உமையை வேறுபட்டுத்தொன்
 றுது தனதிடப்பாகத்தடக்கின விசாரத்தையுடைய அரனை முற்காலத்
 தின்ற பிரமணியின்றவனை முத்தியளிக்கவல்ல பிரமமென வுட்கொண்டே
 ணென்றவாறு. துறை - பாடான். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

கொதறவில்வாங்கியுடக்குஞ்சாத்தாற்குஞ்சாத்தாற்
 கொதறியழைத்தவிராவணியைப்பன்றுதவ
 சாதனத்தாற்கொன்றபிரான்றம்முன்னித்தம்முன்னிப்
 பாதலத்திரப்புகழ்வார்பாதம்பணித்தேனை.

(660)

இது முதலடியும் முன்றாமடியும் இறுதி

சொல்லையியற்றல்

(இ-ள்) குற்றத்தீர்த் தனுவைக் கைக்கொண்டு கொடுத்தும் அம்பி
ஞல் ஐராவதப்பாகனான் இத்தீர்த்துக்கு மாண்புக்கதைபுனைக்கின்
இத்தீர்த்துக்கை, முற்கு லத்தத் தவசரிதைபாற்கொன்ற இவக்குமண
னென்னு மெனதுவாயிக்குத் தமையின, பாவரோபாயினர் த ன் ன்
கழிபிறப்பிற் பாவத்தீர்ப்புகழாநின்றார் அவர்பாதத்தை பெனதுபிறவித்
தன்பம்நீக்க வணங்கினே னென்றவாறு. திணை - பாடாண். துறை -
பழிச்சினர்ப்பணிதல்.

பொன்பொற்றிலங்குமலர்ப்பூவைபெய்யவைபெய
மன்பொற்றிருமணிமாரோன்வடமலைமேன்
யின்பொற்றொடித்தடக்கைகூப்பாதயிறென்னோ
நின்பொற்றிருதுதற்குநேர்மதிக்குநேர்மதிக்கும். (661)

இது முதலடியும் ஈற்றடியும் இறுதிமடக்கு.

இதனுள், மலர்ப்பூவைபெய்யவைபெய மன்பொற்றிருமேன் என்பது
தாமரையிலிருக்குந் திருமகனையொப்பாய்! காயம்பூவைபெய்த்த மிக்க
பொலிவினியுடைய திருமேனி என்றவாறு. நின்பொற்றிருதுதற்கு
நேர்மதிக்கும் நேர்மதிக்கும் என்பது உனது அழகிபெற்றநிக் குவமை
குறிக்கும்நேரிப பிறைக்கு மென்றவாறு ஒழிந்தனவு முனையிற்கொள்க.
பகுதி - நான்காட்டம். துறை - பிறைதொழுக்கென்றல்.

அந்தமுதலாயமைந்தானியெய்மனோர்
பந்தமறுத்தாள்பாணச்சுமித்தினாதன்
மைத்தொடுக்கொன்போந்தமாதவனைமாதவனை
பெருந்தையபல்லாதிறையுண்டென்னுவெயென்னுவே. (662)

இது கடையிரண்டடியும் இறுதிமடக்கு

இதனுள், மாதவனைமாதவனை என்பது திருமகள்கார்தனை, பெரிய
தவசரிதைபுடையான பென்றவாறு. எந்தையை - எம்முடைய
வையியை. அல்லாதிறையுண்டென்னுவெயென்னுவே என்பது அவனை
பன்றிவெறு பாப்பிரமமுண்டென்றுக்குத்தென்னுடையவன் என்றவாறு.
யாரா மிறுதிய நின்றகை துறை - வடவள்ளமத்தது.

தவாதபேரின்பஞ்சாவதற்குச்சிறித்பு
தவாமலென்கைதென்பாமலென்பான

மாவாதனைமறந்துவாமனனவாமனனே
தேவாதேவனெனச்சந்தமுஞ்சிந்தித்தே

(663)

இஃ திடைபிரண்டடியும் இயதிமடக்கு.

(இ-ள்) என்னைமதனெய்யாமையெய்யாமை என்பது என்னைக் காமன் சிற்றின்பத்திலேவேண்டிமுட்ட என்னை மேற் பஞ்சபாணங்களை யிடைவிடாமையெனத்தொடுத்திடாமல் என்றவாறு. வாமனனே..... வாமனனே என்பது வாமனாவதாரமாகியநாராயணனே தேவர்க்கெல்லாம் முதலான தேவனென அனவாதமுஞ்சிந்தித்துக் கழிந்தபிறப்பினு மிப் பிறப்பினு முண்டான பொல்லாத வாதின்களையாவும் மறந்து என்றோ டொத்தவா என்னுடையமனனே ! என்றவாறு. தினை - காஞ்சியைச் சார்ந்த பொதுவிடம். துறை-பொருண்மொழிக்காஞ்சி. தினை-பாடாண். துறை-கடவுள்வாழ்த்தெனினு மாம்.

காண்டகுபொற்புமடந்தைநற்பாசிகண்ணன்பே
ராண்டபழம்பதியுமந்தாமமந்தாமம்
கண்டளிபண்பாடு துழாய்காழிகைவலத்தே
பூண்டதவன்சிருளத்தேபூரியார்பூரியார்.

(664)

இது காலாமடியும் இரண்டாமடியும் இயதிமடக்கு

இதனன், ஆண்டபழம்பதியும்..... துழாய் என்பது அவன்புரந்த தொன்மைப்பதமாவது பாம்பதம், அழகிய மாலையாவதும் வண்டிகள் தேனையுண்டு பண்களைப்பாடும் வனமாலையாம் என்றவாறு. அவன்சிருளத்தேபூரியார் பூரியார் என்பது அவனதாந் திருமேனியிற்காந்திபைத் தீயமக்கள் உன்னத்தாந் நியானித்து அதத்தே நிறையா என்றவாறு. எனவே பெப்படியிடேறுவ என்பது குறிப்பு. தினை-பாடாண். துறை-புகழார்ப்பழித்தல்; கடவுள்வாழ்த்தெனினு மாம். இவைபாறும் ஈரடி யிறுதிமடக்கு. இனி மூன்றடியிறுதிமடக்கு வருமாறு:—

முன்னிலக்கென்னாதபிலமுன்பரையுமுன்பரையுந்
தன்னானுலீந்தவாந்தாவறவதாவறவே
மன்னிலக்கென்முதலாமந்தையுமந்தையு
மின்னுபிருண்டாந்ருணக்கற்றின்பம்பயின்றோனே.

(665)

இஃ தீற்றடி யொழித் தேனைமுன்றடியும் இயதிமடக்கு.

(இ-ள்) முன்னிலங்கெசன்முதலா கைந்தரையு கைந்தரையும் என் பது இராவணன்முதலாய மிகெஞ்ஞள்ளாரையும், அவர்கள்புதல்வரையும் என்றவாறு; முன்னிலங்கொள்ளாத பிலமுன்பரையு முன் பரையுந் தன்னாளுலீந்தவாந் துற வேதா வுறவே என்பது முன்னுளிற் பூமி யிடங்கொள்ளாத பாதலத்தின முன்பெலப்படையாவந்த வலியுடை யாரையும் முன்னு னுமை தந்தபுமாணுன சிவனாற்கொடுப்பித்தவரமும், பிரர்கொடுத்தவரமும் அழிவுறப் பிரமாவும் பேராண்மையிருந்தபடியோ வென்று மனத்திலே விசாரிக்க என்றவாறு; இன்னுபிருண்டான்..... பயின்றோனே என்பது அவர்க ளினியபுயிரையுண்ட தெசுதராமன் கலியாணகுணங்களைக்கூறிப் பேரின்பமெய்தினேன் என்றவாறு. திணை-இதுவுமது. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

கண்படையுன்கண்சிறிதுங்கண்ணகன்றகண்ணகன்றவ்
வொண்பொருள்செய்வார்பிரிவினுண்ணிறையுமுண்ணிறையும்
பண்புறநில்லா தினியீங்கென்செய்வென்பாமாறன்
றண்பொருரைத்தன்குறைவாழ்தாராவேதாராவே. (666)

இது கடையயலடியொழிந்த வேளைமுன்றடியும் இறுதிமடக்கு.

(இ-ள்) பாமாறன்றண்பொருரை.....தாராவே! என் பது திருவாய்மொழியாகிய பனுவலைச்செய்த காரிமாறப்பிராண்பொருரைத் தண்டுறையினிடத்துத் தாராவாகியபறவையே! என்றவாறு. கண் ணகன்ற.....பிரிவின் என்பது இடம்விளிந்தநாட்டின்கண்கிங்கிச் சுத்ததிரவியத்தை யீட்டவேண்டிப் பிரிந்தார்பிரிவினால் என்றவாறு; உண்ணிறையுமுண்ணிறையும் பண்புறநில்லாது என்பது என துள்ளத்து ணிறைந்ததொன்றாய் மகளிர்க்குச்சிறந்ததென வுலகம் விகா ரிக்கப்பட்ட எனது நிறையானதும் எனது குணத்தின்வழிநில்லாது அதவேயுமன்றி என்றவாறு; கண்படையுன்கண் சிறிதுந் தாரா என்பது எனது கையுன்கண்களானவை கண்பொழுது முறக்குவதற்குச் செப்தினில என்றவாறு. இனி யீங்கென்செய்வென் எஃ பது மே லிவ்விடத் தியான்செய்வது பாதுதா னென்றவாறு. இது கொண்டு வட்டிப்பொருள்கள். பருதி-பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை-பறவை பொருட்பிரிவுந் திரிதல்.

மாறனலயிர்மம்

பாழிம்குப்பெமைதாய்ப்பாரிடந்தான் பரததான்
 குழியல்புற்றபுலித்தோலுடையான் ரொற்றஞ்சால்
 காழ்வயிரக்குன்மெடுத்தகண்டகிணக்கண்
 பூழ்மக்கொன்றானக்பூந்தேனி வறையான்

(667)

இது முதலயலடியோழித் தேனைமுன்றடியும் இறுதிமடக்கு.

(இ-ள்) ஏனமதாய்ப் பாரிடந்தான் - எனமதாய்ப் பூ மியை யுழு தெடுத்தான் ; பாரிடந்தான்.....தோற்றஞ்சால் - பூதகணங்கள் குழியல்புப்பொருந்தச் சுடுகாடாக்காக நடஞ்செய்யும் புலித்தோலுடை யுடையானது தோற்றஞ்சான்ற ; காழ்வயிரக்குன்மெடுத்தகண்டகிணக் கண்டகிண பூழ்மக்கொன்றானகர் - மிகவுந்தின்னியகயிலையெடுத்த விராவணாகுபாதகிணச் செருக்களத்துக்கண்டு திருவுள்ளத் திரக் கத்தின்முறையின் நிக்கொன்றவனது கரமானது ; பூந்தேனிலுறையு ருறைநூர் கோட்டிலும் கொடியிலு ரீரிலுமுண்டாகிய பூயிற்றேன்றனி திணைதிணைபாக்குந் திருவுறையூர மென்றவாறு. திணை - பாடாண், துறை - கரவாழ்த்து ; கடவுள்வாழ்த்துமாம்.

ஏற்றமாம்வெள்ளோதிமத்தான்மழையிடையூர்
 தோற்றமார்வெப்புலித்தோலுடையான் ரொலுடையான்
 பொற்றவாழ்வுற்றவிருப்புள்ளேறுபுள்ளேறு
 மாற்றானன்பிலார்க்கன்பிலானன்பிலான்.

(668)

இது முதலடியோழித் தேனைமுன்றடியும் இறுதிமடக்கு.

இதனான், புலித்தோலுடையான் ரொலுடையான் என்பது புலியி னதுதோலு யுடையாகவுடையானும், ஐராவதத்தையுடையானும் என்ப தாம். விருப்புள்ளேறுபுள்ளேறு என்பது தன்னிடத்தன் புள்ளத் து மிகும் கருவிரெனும் என்பதாம் ; அன்பிலார்க்கன்பிலானன்பிலான் என்பது தன்னிடத் தன்பிலாரிடத் தன்பிலாதா னவன்பாவனெனி னன்பிலென் னுத்திருப்பதின் மாரொ னென்பதாம்.

எனவே அயனும் அரனும் இத்தனும் பாலுப்படிக்கு காழ்வயெந்
 குருவானத்திரெனும் பெருமையையுடையான் அலன் பாவனெனி
 அன்பிலாநாரிடத் தன்பிலாதான், அன்பிலென் னுத்திருப்பதின

விநாயகசுரிகைமுதலியவற்றின் அகராதி.

மால்பு - கண்ணேணி, ௨௭௪.
 மாலாதிபகம், ௨௧௨.
 மாலையாற்று, ௪௮௭.
 மாலையாற்றுமுதலிய நான்குமொழிந்த
 யிறைக்கவிகள், ஒன்றினமுடித்த
 றன்னினமுடித்த வென்னு முத்தியி
 னாற் சேர்த்துரைக்கப்பட்டனவென்
 பது, ௫௨௫.
 மாலையாற்றுமுதலிய நான்குமொழிந்த
 யிறைக்கவிகள் வழிநூலிலக்கணம்
 பற்றி இந்துஷட்சேர்க்கப்பட்டன
 என்பது, ௫௨௫.
 மாலையம்பொழுதுகண்டி ரங்கல், ௨௮௬.
 மாலையவமை, ௧௫௦.
 மாவலி, ௪௩௭.
 மாறுபடுபுகழ்நிலையலங்காரம், ௩௪।
 ௩௪௩.
 மாறுபடுபொருண்மொழிவழு, ௫௦௬.
 மாறுபடுபொருண்மொழிவழுவமைதி,
 ௫௦௬.
 மீளவுரைத்தல், ௪௨௭.*
 மீன் தன்குஞ்சைக் கண்ணால்வளர்க்கு
 மென்பது, ௨௦௦.
 முக்கோற்பகவரைவினாத்தல், ௨௦௬.
 முகமலர்ச்சிகூறல், ௨௯௦.
 முட்டம், (ஒருநிருப்பதி) ௩௧௩.
 முடி - சடாமகுடம், ௨௮௪.
 முடிசுவண்ணம், ௧௦௫.
 முண்டமாமுனி - அகத்தியன், ௪௧௬.
 முத்தகச்செய்யுள், ௫௩.
 முதலோடிடைமடக்குப் பதினைந்து,
 ௪௦௩-௪௧௩.
 முதலொடுகடைமடக்குப் பதினைந்து,
 ௪௧௩-௪௨௩.
 முதனிலைக்குணத்திபகம், ௨௫௮.
 முதனிலைச்சாத்தித்திபகம், ௨௫௮.
 முதனிலைத்திபகம், ௨௧௭.
 முதனிலைத்தொழிறதீபகம், ௨௫௭.
 முதனிலைப்பொருட்டிபகம், ௨௫௮.
 முதனூலிலக்கணம், ௪.
 முதுகாஞ்சி, ௧௫௬.
 முதுமொழிக்காஞ்சி, ௩௭௧.
 முத்து நற்புலவாரங்கூறப்பட்டி
 ன்றுதொட்குவருமுதலு
 முத்துமொழிந்ததன் நிலைபு
 ௭௩, ௫௨௪.

மும்மைத்தமிழ் - எழுத்துச்சொற்பொ
 ருளெனமூன்றுதன்மைத்தாயியதமி
 ழு, ௪௫.
 முயற்சிவிலக்கு, ௩௩௫.
 முரசுபெந்தம், ௪௮௩, ௪௮௪.
 முரண் - பெருமை, ௪௫௫.
 முரண்வினைச்சிலேடை, ௨௪௨, ௨௪௩.
 முரணுறமொழிதல், ௩௧௮.
 முழுநலம் - பேராணந்தம், ௪௬௬.
 முழுவதுஞ்செறிதல், ௩௧௭.
 முற்படஅதிகரித்தபொருளையம்முறை
 யிற்கூறுமுறைபிறழக்கூறின ஒரு
 பயனோக்கியேகூறவேண்டு மென்ப
 து, ௧௩.
 முற்றுமடக்கு, ௪௪௫-௪௪௬.
 முற்றுருவகம், ௧௮௪.
 முற்றுவுமை, ௧௪௭, ௧௪௮.
 முறைநிரனிறை, ௨௬௮.
 முன்னவிலக்கலங்காரம், ௩௨௬.
 முன்னவிலக்கலங்காரம் பொருள்முத
 லியநான்கொடும்பொருந்நிலைருமென்
 பது, ௩௩௬.
 முன்னவிலக்கு அறுவகைப்படுமென்ப
 து, ௩௩௦.
 முன்னவிலக்கு, கவிஞ்சொன்முதலிய
 பதின்மூன்றோடுகூடிவரு மென்பது
 ௩௩௩.
 முன்னவிலக்கு, குறிப்பினன்மாற்றுத
 லும், கூற்றினன்மாற்றுதலும் என
 இருவகைப்படுமென்பதும்அவற்றுட்
 குறிப்பினன்மாற்றும் முன்னவிலக்
 கே சிறுத்ததென்பதும், ௩௨௬.
 முன்னவிலக்கு, வேற்றுப்பொருள்வை
 ப்பு ஏது எனனுபலங்காரங்களோடு
 கூடியுமவருமென்பது, ௩௩௮.
 முன்னவிலக்கென்னும் பெயர்ப்பொரு
 ன், ௩௨௬.
 முன்னிலையாக்கல், ௧௫௭.
 முன்னுறவுணர்த்தல், ௪௫௦.
 முனிவர்வாழ்த்து, ௧௪௭, ௧௫௬, ௨௪௮
 முனிவனவாழ்த்தல், ௩௪௪.
 முனைச்சேர்முழுதொன் றினையெது
 கையலங்காரம், ௨௭௮.
 முன்றிடத்துமடக்குப்பதினைந்து, ௪௩௬
 ௪௪௩.

சொல்லனரீயிலுரை

மாயோன்; அவனாக்கப்படுசெய்வீராயிற் புலவீர்கள்! துமக்கு முதல்
பெறலாமென்பது கூறியது. திணை - வாகை. துறை - பொருளொடு
புணர்தல்.

வாமலெங்கித் திரும்பி மண்டிலம்
நாமலெயிலினுள் நிறைநான் மறைப்
பூமன் றந்தை நென்பொற்கழற்பொற்கழற்
காமன்பாரடிப்போகித் தன்னைத் தலை.

(669)

இது நான்கடியும் இறுதிமடக்கு.

(இ ள்) ஆதித்தன்மண்டிலத்தை வட்டத்திருவாழியான் மறைக்கப்
பட்டவன், நாலுவைத்ததையு மோதியுணர்ந்தவனார், தாமரைப்போதிற்
பிறந்த பிரமனுக்குப் பிதா, அவனதாம் பொன்னின்வீரக் கழல்புனைந்த
பொலிவீனையுடைய திருவடிகளிடத்துண்டாம் அனபுடையார் திருவடித்
தாமரைப்பூவை எனதுகிரத்தின்கட்புனைந்தே நென்றவாறு.

கழற்கு என்பது ஏழாவது நான்காவதாயிற்று. மண்டிலம்
ஆதித்தன்மண்டலத்திற்கும், வட்டத்திற்கும் பேர். திணை - இதுவும் து.
துறை - பழிச்சினர்ப்பணிதல்.

இவை பதினாறாம் அடியிறுதிமடக்கு. ஆகமடக்கு ௪௫. இவை
நாற்பத்தைந்து மோடியு மீடியு மூவடியு நாலடியுமாகி யடிதோறு
மோரிடத்தைமடக்கியது.

இனி யடிதோறு மீரிடத்தனவா மூவகைமடக்கினுள் முதலொ
டிடைமடக்கு வருமாறு:—

கட்காவிகட்காவிரைவதும் வண்டிபிர்காமன் காமன்வாளிக்
குட்காவைவறுநிறையுமுற்றுணர்ந்து முறுதியெனக்குறுகிலீரார்
புட்காமன்வடமதுரைப்பிரிமுழலீர்காமவலைபுள்புக்காழந்து
மட்காநின்றதற்குறுதிப்புனைமடலென்றேயுளத்தேமதிக்கின்றேனே.

இது முதலடி முதலொடிடைமடக்கு.

இதனுள், கட்காவிகட் காவிரைவதும் என்பது கண்ணாடியசெவ்வமு
ரீர்களுக் கெனதாவி வருந்துவதும் என்பதாம். காமன் காமன்வாளிக்கு
என்பது வாலினிடத்துநிலைபெற்ற காமன்பஞ்சபாணவகளுக்கு என்ப
தாம். குழிந்தனவு முறையிற்கொள்க. பகுதி - மடல். துறை - தன்னை
வார்த்தை.

அகிலோயேப் பந்தகடைந்தான் பிலிப்பீ திருவயிர
வினோயே வினோயே வினோயின் விக்கெனோ வென்றோ வறியீர்போன்
மலையோ முலையாணுதல் சிலையோ மையுண்டிருக்கலையோ யுள்வன்
கொலையோ குடிகொண்டது சிறிது க் குடி கொண்டிலவோ கருணையுமே.

இஃ திரண்டாமடி முதலொடிடைமடக்கு.

இதனுள், வயிரவினோயே வினோயே வினோயென்பது நுமது அழகிய
வயி ருவினோயே இடைபென்னுமுறுப் புமக்கிலையோ என்பதாம்.
நினைவிக்கெனோ வென்னோவறியீ ரொபது இ வ் வி ட த் து நுமது
விசாரம் யாதோ? எனது காமப்பிணியையுந் தெளிகிலோ என்பதாம்.
ஒழிந்தனவு முகாயிற்கொள்க. பகுதி-.....அறை-இடைவிதைல்.
இவிற்குப்பட்டுழந்திவ்விரவொழிப்பாயெனச் சர்க்கியிடதுபாகம்
புரங்குக்களிரவவன்றிரப்பொழித்தது நிரககபொருளியன்றே
காவெற்புக்காவெற்புக்கவினணியானகங்கைபன்கங்கையனும்ந்த
வாவெற்பனமலாயனமகிழ்ச்சிதச்சென்றுதவியது உமதிக்குங்காலே.

இது முன்றாமடி முதலொடிடைமடக்கு.

(இங்) பிரமசிரத்திரந்ததற்குத் துன்பமிருந் தவ்விரப்பினைத்
தவிர்ப்பாயாக வென்று சிவன்வேண்டற்குத் கருணைகூர்ந்து, அவனதிடப்
பாகத்தை பச்சிவன்கொடுப்பத் தனதாகவாண்ட அவன் பாரியா
முமைக்கும் மனத்துட்களிப்புண்டாக முற் காலத் தவ்விரப்பைத்
தவிர்த்த கருணைய விசாரிப்பாருண்டாகி லப்பரப்பிரமம் அரங்க
நாதனே! ரீயேயாம்; அதுவுமன்றி, கைபடைத்தமலையென்பதாங்
கெசேந்திரன் மூலமேயென்ன அதற்கும், அரவும் எலும்பும் அழகுசெய்யு
மாபாணமாகப் புனைந்தான், பிரமசிரத்தைக் கையிலேந்தினான், கங்கை
பாற்றை வேணியிற்சட்டினான், அந்தச் சேட்டமான வெள்ளிமலையாணம்
மலருளானும் பிரமனு மகிழும்படிக்குச்சென்றுதவியது உம் விசாரிக்கி
லென்றவாறு.

ஒழித்ததம் என்னும் மும்மை செய்புள்ளிகாரத்தாற் றொக்கது.
வெற்பன் மலாயனம் என்பது “எஞ்சுபொருட் கிளவிசெஞ்சொலையிற்,
பீற்படக்கிளவாழும்படக்கிளத்தல்” என்பதனால் வெற்பனும் என்னுஞ்
சொல்லு வெற்பனென வும்மையில்கொல்லாயிற்று. நினை - பாடாண்.
துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

அருண்மாலையின் மருமகைபிடுகுவேண்டலிற்சென்
றறையாண்டார்

பொருமலைக்கிடுசுருப்புச்சிலைவளைத்தித்துயர்க்கடற்கோர்
புணையுங்காணேன்

மருண்மலைவரும்வருமென்றிடவேற்காயெவன்செயன்மேன்
மனனமல்லைத்

திருமலைத் திருமலைக்கண்டளியாயளியாய்நின்
நிருத்தாரென்றே.

(673)

இது நாலாமடி முதலொடிடைமடக்கு.

(இ-ள்) மனனே! இருண்ட மலை வரும்வருமென் றுண்டியு முறக்கமுந்தவிர்த் துடம்புமுயிரு மெவியாநின்றவெனக் குடலு முயிரு மாக்கமெய்த என்னிடத்துவைத்தகருணை யிப்பாக இ டை வி டா த உரிமையையுடைய எனதுயிர்த்தொழியானவன், திருக்கடலுமல்லை மாயோணச் சென்றுகண்டு, நினதுதாமத்தைவிருப்புற்றமைபா லென் னுயிரானபொலிவினையுடையாள் பொலிவிழப்ப அவளிடத் துண்டான மயக்கத்தை நினதுதிருவுளத்தாற்கண்டு நினதுதிருமார்பிற் புனைவதாய வண்டிகள் நல்லதென்றாயும் அழகியதிருமாலிகையைத் திரு வருள் புரிந்துதாராயென்று வேண்டிக்கோடலோடும்கூறாள்; அஃதறிந்து காம னானவன் ஆலையினிடத்திடுமபடிக்குண்டானகரும்பைச் சிலையாக வளைத்துப் பூப்பாணங்களையுடக்கிப் போர்செய்யாநின்றான்; ஆதலால் இத்துன்பமாகியகடலைக் கடக்க அவன்றாமமாகியபுணையென்றி வேறு புணையுங்காணேன், இனிமல் யாதுசெய்வ தென்றவாறு.

இதனுள், திருமலைத் திருமாலையென்பது திருவினோடும்கடிய மலை, பொலிவினையுடையான்மயக்கத்தை யென்பதாம். கண்டென்ப தனைத் தொழி சென்றுகண்டு, திருவுளத்தாற்கண்டு என இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. அளியாயளியாயென்பவற்றுள் முன்னையது ஒருதொழிவினை மேற் செய்யாயென்று மெதிர்மறையாகியமுன்னிலையினைச்சொல், அத் தொழிலைச்செய்யென்ன எடுத்தலோசையாற்கறி வேண்டிக்கோடற்கண் ணுடம்பாட்டுமுன்னிலையினைச்சொல்லாயிற்று; என்னை “செய்யாயென்று முன்னிலையினைச்சொல், செய்யென்னியினிடனுடைத்தே” என் று ராகவினதிக. பின்னையது வண்டிகள் நல்லதென்றாயும் என்பதாம். திருமாலையென்பது பிறன்போற்கறியதாம். தலைவிகுந்து, முன்னிலை

மேதாழி. மனனே என்பது முன்னிலைப்பற்றமொழி, பொருள்கோள்
கொண்டெட்டு; மார்ட்டுப்பெனினுமாம். தினை - பெண்பாற்குற்றுச்
கைக்கினை. துறை - மெய்வொடுகறல். இவைநானு மோடியிடத்து
முதலுமிடையு மடக்கியது. இனி யீரடியிடத்து முதலுமிடையு
மடக்குதல் வருமாறு:—

பொருந்தார்பொருதார்வரைமார்பிற்புதைப்புகையப்புகைவரிவில்
வருந்தாவருந்தாபதனமனதுகனிக்கக்கனிக்கமிதிபுரு
திருந்தாரணியோர்புகழவளைத்திறுததானிமையாரிடுக்கணுறு
தருந்தாமுதனறநாருடகைதயாராவமுதென்னகத்தமுதே. (674)

இது முதலிரண்டடியும் முதலொடிடைமடக்கு.

(இன்) சததுருககளாயுள்ளா சமாழகததுப் புறங்கொடாது
போர்செய்யும் வெற்றிமாலைபுணரத வரைபோனமருமத்திற் புதையும்
படிக்குக் கட்டிலமைபத்தொடுக்கப்பட்ட காரிவரித தனுவை இந்திரியங்
களில விபாபசிக்குஞ் சததாதிக்குஞ்சு சமறு மீடுபடாத அரியதவததை
யுடையோனாக வச்சவாய்ததிரன்மனததுப்பிரியமொங்கப் பிராட்டி
திருவுள்ளமுஞ் சனகராசன்மனதுங் கனிக்க மிதிபுடிப்புருந்து பெரிய
தாரணியோர்கொண்டாடவளைத்து முறித்தான், அவன் யாரெனில் விண்
மேனாந்துன்பமெய்தாமை யாராவமுதைக் கடைசதுகொடுத்த திருக்
குடகைதயாராவமுதம், அவன் எனனுள்ளத்துக்குத் தித்திக்கு
மமுதமா மென்றவாறு, துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

உமைபாளுமுமையாளும்பகபதியுமும்பரினும்

பரினவாழ்வெய்துஞ்

சுமையாகிலைபெறுமீவகிதுகிளைபெலனகத்தி

சொன்னபோது

மமையாதுன்னமையாதுன்னக்கயிலைகிளைகிளைக்கை

யரக்கனாதி

கமையாலெய்திபவாங்கன்காட்டையாய்க்கிளைந்திலைபற்

கிளைகன்போ.

(675)

இது முதலடியும் முன்னுமடியும் முதலொடிடைமடக்கு

(இன்) உமைபாளும்.....வாழ்வெய்தும் என்பது உம்மை
பாட்டுகளானும் உமையானவனுஞ் சிவனும் உச்சிமையின்கண் தேவன்

ரொடுக்கடிச் செல்வமெய்தும் என்பதாம்; கலையாக.....போதும் என்பது அவர்களைத் தனதுசென்னியெறொண்டுநிற்கும் இவ்விடத் திந்த மலையை பெடாதேகொள்வாயென நந்திசொன்னகாலத்தும் என்பதாம்; அமைபாதுன்.....அரக்கன் என்பது அவனுரைக்குமடக்காதே உன்னமாமும் முங்கிலும் ஆச்சாவும் நெருங்கின அந்தக் கயிலையைக் கிண்டியெடுத்த விருபதாசியைகையுடைய விராவணன் என்பதாம்; ஆதி.....யாரோ என்பது ஆதிகாலத்து இந்திரியங்க்கையடக்கின பொறையாலெய்தியவாங்களைத் திருக்காட்கரையாய்! அழித்து அவனைக் கொன்றிலையென லுலகுயிர்கட் கியாவர் காவ லெ ன் ற வ ா று. துறை-இதுவுமது.

இமையவரையிமையவரைமகிழ்சிப்பான் பொருவில்பொரு
வில்லாயேந்திச்

சமையவுட்குபுசாந்தொட்டெயிலொருமுன்றெறிகதுவத்
தலைநாள்வென்ற

வுமையவருமதிப்பவையிலேமுடையான்பற்றைக்கு
முறையூராய்

டமையமையில்லினைவளைத்தன்றேவினையேவினைநினைப்போன்
றளியார்யாரோ. (676)

இது முதலடியும் நாலாமடியும் முதலோடிடைமடக்கு.

(இ-ள்) இமையவரை யிமையவரைமகிழ்சிப்பான் எனப்பது இமவா
னென்னுமலையைத் தேவர்களைக் களிப்பிக்கவேண்டி யென்பதாம்; பொரு
வில் பொருவில்லாயேந்தி என்பது ஒப்பற்ற போர்பொருதற்குரிய வில்
லாகவெடுத்தென்பதாம்; சமையவுட்குபு.....மதிப்ப என்பது
குறைவறவுட்கி யம்பைத்தார்த்த முன்றுகோட்டையினும் அனல்பற்ற
முன்றினாண் முப்புராதிகளாவென்ற வுமைபாகரும் மதிப்பதாக என்ப
தாம்; எயிலேமுடையான்.....உறையூராய் என்பது ஏழுமுகோட்டையோ
ருபே விராவணன்பத்தத்தலைக்குத் திருவுறையூராய்! என்பதாம்;
ஆடமை பமையில்லினை.....யேவினை என்பது வெற்றிபொருத்தின
முக்கில்கிலிவளைத்த முன்றான் அம்பினைவிட்டனை என்பதாம்; நினைப்
பொன்றளியார்யாரோ என்பது ஆதலால் நினைப்போ லுலகுயிர்களைக்
காக்குத்தொருநையுடையகவுள், இவ்விடேயென்றவாறு. துறை-இதுவு
மது.

மந்தரத்தோலையுழைத்து நனையச்செய்யுமா நன்
றுடிரிடுஞ்

சந்தனச்சோலையுறைவார்க்கிறைவாசங்கா
னுதற்கட்டழலான்மேனாள்

வெந்திறல்வெந்திறல்வேளுயிர்திரிபுதியுமாண்மை
விழைமென்கொங்கை

மந்தரமந்தரமிடையிற்சூழ்புருவங்கநீம்புருவ
மதிக்குங்காலே.

(677)

இது கடையிரண்டடியும் முதலொடிடைமடக்கு.

(இ-ள்) இறைவனே! அழகியதிருத்தோளினையுடைய அழக
ருபயதிருவழிகளை மனோவாக்குக்காயங்களாற்பொருந்தின வகுளாபாண
மாறன்றுடிரிமிலினிடத் தேநாங்கின சந்தனச்சோலையுறைவார்
கொங்கைக் குவமைகுறிக்குங்காண் மந்தரபருவதமேயாம், இடை ஆகாய
மாம், கரியபுருவம் காமனுக்குவிலலாகிய கரும்பினதுருவமா மென்ற
வாறு.

சிவனுடைய நெற்றிக்கண்ணினுண்டாகியதழவினான் முன்னேக்
காலத்து வெவ்விவயிரம் வெந்ததனோடும் உருவமுமிழந்த காமனு
விரும்புவதா மிரதியும் ஆணந்தன்மையையுடையதாந் கார்த்தியையுடைய
கொங்கைக்கெனக் கூட்டுக. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை-செவ்வி
செப்பல்.

பொய்யாதபேரின்பம்பெண்ணினர்கள்பேரண்டம்பூத்தவுந்திச்
செய்யாசெய்யாளி கும்பியுறையுறைபூராவெனவேதினைப்பக்கண்டு
மெய்யாமையெய்யாமையத்திலாஞ்சிலாச்சிலாக்கியமதண்ட
மெய்யாகமதிக்கிலாந்தோவந்தோநாகத்தேயிழைன்றோ. (678)

இஃ திடைபிரண்டடியும் முதலொடிடைமடக்கு.

(இ-ள்) அழிவில்லாதபேரின்பத்தைவிரும்பின அறிவுடை
யோர்க்கு, எண்ணில்பல்கொடியண்டங்களைப்பெற்ற திருவுந்தியாழிப
செறையையுடைபவனே! திருமகள்விருப்புற்றுக்குடியிருக்குந் திருவுறை
பூரையுடைபவனே பென நொழிவில்லாதகூறிப் பேராணந்தமெய்துவ
தனைக் கண்டுந் கெட்டும், விட்டுநீங்காத ஆறிபாமையாற் சிலர் அவன்றிரு
வாழ்களைப் பெற்றுநின்று, அவ்விவமதண்டத்தைநினைந் தஞ்சுவதுஞ்
செய்தின்திலர், அதனை மெய்யென்பதுந் தெளிவின்றிலர், ஐயோ ஐயோ
நாமின்னண்ணெயிமாநின்றன நென்றவாறு.

எனவே என்னை மீட்டைவ கொள்பது குறிப்பு. எப்போது எப்போது
பால் என மூன்றாவதுதொக்குநின்றவிரிந்தது. அந்தோ அந்தோ என்
பது இரக்கத்தின்கட்குறிப்பு. தினை - பாடான். துறை - வாயுறை
வாழ்த்து.

கைம்மலைக்கண் ததவியமால்சாட்சரைமான்சற்புரினை

காட்டவேண்டி.

யம்மனையம்மனைவிரும்பிக்கினைகினைபோலயந்திடவைத்

ததன் ததானை

யம்மனையைக்காண்டொறுமெய்நடுக்குதன்மேதுணர்வழிக்கு

நயந்தக்கிள்ளை

யெம்மனையெம்மனைபுக்காளினியினியபாலளிப்பா

ரொமக்காரொன்றே.

(679)

இது முதலயலடியோடு நாலாமடி முதலொடிடைமடக்கு.

(இன்) கையையுடைய மலைபென்பதாம் பாணக்கு, அது முதலை
கைப்பட்டநான் மூலமேபென்றழைப்பச் சென்றதவிய மாயோன் நிருக்
காட்சரையின் மான்போலும்விழிபிளையுடையாள், நானினுக் கற்புச்
சிறந்ததென்று நூல்சொல்லக் குடிப்பிறந்தார்கண் ணினைபெற்றதனை
பெயர்க்கறிசிக்கவேண்டி, அழகியமன்னனை எம்முடைய ஆய் விரும்பிக்
கிள்ளையான தெமதுகினைபோலவருந்தும்படிக்குத் தோழிகைப்படவைத்
துடன்போனகாலத் திபா நெமதுமனையினதுபெலிவழிவைக் காணுந்
தோறும் மெய்நடுக்குறுதன்மேலும், மூன்னக்கறிய அக்கிள்ளை,
தன்னையவளர்த்த அன்னையைக் காணவிரும்பி அவ்வையே! எம்முடைய
அன்னை பிம்மனையைவிட டெந்த மாளிகையிலேபுகுந்தா நென்று மெய்க்
கினியபாலினை மெற்றருவாய்வாவ ரென்று மென்னுணர்வை வழியாகிற்று
மென்றவாறு. பருதி - டென்போக்கு. துறை - கற்றுவிரிச்சல். இவை
பாது மீட்டி யாதிபொடிடைமடக்கு. இனி மூன்றடி முதலொடிடை
மடக்கு வருமாறு:—

அதுதான் அப்பொருளாகுமாறு

கொய்தினிதலைதுய்யினை

குதுழிதயமதன்பயபுண்புத்திட

அவ்வழிமலர்ந்தா

மொழிபெயர்ப்பு

மொழிபெயர்ப்பு

மொழிபெயர்ப்பு

மொழிபெயர்ப்பு

(680)

இஃ தீற்றடிப்பொழித் தேனைமுன்முடியும் முதலொடிடைமடக்கு.

இதனான், துறுதுறுபொன்றாமுமாமு மென்பது துகள்படும், கண்ணும்புடைய முத்துவடமுஞ் சந்தனச்சேறு மென்பதாம் நீரூறு முறுமாமதன்படைபடைத்திட வுபபகண்மல ரென்பது துன்பக்கண்ணீ ருறாநிற்கும்; விரணக்களைக் கரிபதனன்பூப்பாணங்களுண்டாக் கு ளைய விரண்டுகண்மலர்களினிடத்து மென்பதாம். ஏறு மே றுமா பதிபதி களைத்திடு மிருபதுகாத்தாண யென்பது இடபத்தையும் பூதத் தையும் வாகனமாகவெறும் உமைக்குப்புமானவன்பதியாகிய கயிலையை யெடுத்த இருபதுகையுடைய இராவணனை யென்பதாம். கூறு செய்களை பாக்கன்மெய் தோய்ந்திடாக் கொம்மைவெம்முலையாட்கே யென்பது துண்டஞ்செய்த பாணத்தையுடைய அரக்கநாதனைத் தழுவுத கொம்மைவெம்முலையாட் கென்பதாம் கொம்மைமுலையாட்டு, துறும் ஆரமும் ஆரமும்; கண்கள் நீரூறும் என்று முடிக்க. தினை-பெண்பாற்குற்றுக் கைக்கிளை. துறை - கண்டுகைசொர்தல்.

மின்னுமின்னுதுண்ணிடைபிடைத்தனளினிமேதருமின்றொடு மன்னுமன் னுமெம்மனைவயின்வயி னுறத்தினைபொடுதென்க்த்தே துன்னுகங்குலிற்றுயின்மெழுத்திறையுறை துவரைமகன்க்காலை முன்னுமுன்னுமுன்னுமனவனிவனிவர்முறைமொடும்பதிந்தாரோ.(681)

இஃ தீற்றடிப்பொழித் தேனைமுன்முடியும் முதலொடிடைமடக்கு.

இதனான், மின்னு மின்னு துண்ணிடை பிடைத்தன ளென்பது னுளிரும் மின்னுப்பொன்ற சிறிய இடைவிளையுடையான் வருத்தின ளென்பதாம். மேதருமின்றொடு மன்னு மன் னுமெம்மனைவயின் வயி னுறத் தினைபொடு தென்க்த்தே பெருமைபொருத்தின் மின்னை பொப்பாளுடன்பெருத்தியு மன்னுனே! தீயும் துமக்குரிய எம்மிக்கி னிடத்துக் கணம்பெறத் திணையத் தேனுமருத்தியென்பதாம். துவரை மகன்க்காலை முன்னு முன்னு முன்னு மென் னுமனவனிவனிவர்முறைமொடும் பதிந்தாரோ என்பது துவாரபிரிவிடத்துக் காவிரிநீரெல்லாபாடி;

நமக்குமுள்ளே திரிப்போடு தேனைக்கட்டி அண்டு இயம்பித் தியனை
புத்திதேதும் அந்தியும்பெற்ற முறைபெயர் புயங்களை நீண்ட
தங்கினார் பலருமுன் டென்பதாம். மின்னு - உகாவிருதி அகவுதிக்கண்
பிக்குது, இயல்புகணம்வாலென்றறிக. மன் அண்மைவிளி. நீ
பயன்னும் முன்னிலைப்பெயு டொஞ்சிநின்ற விரிந்தது, ஒழிந்தனவும்
உரையிற்கொள்க. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - நெறிவிலக்கல்.
விரந்துவிலக்கென்பது மிது.

தோலாததோலாதபனைநோக்குநோக்குபயசுடையக்கட்டி

மேலாகமுன்றுடையசிவனயன்கேட்பவுமழைப்புவினாந்துமேன

பாலாழிப்பாலாழிப்பபையுடனேவந்துவந்துபடிமுதிர்நீ

யாலாலதுண்டுனைப்பற்பணியணையாயணையென்னனந்தையானே. (682)

இது முதலயலடியொழித் தேனைமுன்றியும் முதலோடிடை
மடக்கு.

இதனுள், தோலாததோல் - சிக்கவேற்றிற்குத் தோற்றிடாத
கெடுசந்திரன். நோக்குநோக்கு - அழகியகண்கள்; பார்க்குங்கண்க
ளென்றுமாம். ஆதபன் - சூரியன். உபயகடர் - ஒழிந்த இந்துவும்
அக்கினியும். மேலாக முன்றுடைய வென்பதனை ஆகமேன் முன்று
முன்றுடைய என மாறி, சொருபத்தின்மேல் நோக்கு முன்றுகவுடைய வென
வியைக்க. சிவனயன்கேட்பவும் என்பது சிவனும் அயனும் கேட்கும்
படிக்கும் (உம்மையால்) யாவருங் கேட்பவும் என்பதாம். அழைப்ப-
முலமேயென் நெருகாற் கூப்பிட. மேனாள் - பண்டு. பாலாழிப்பால்-
திருப்பாற்கட்தூட் கடவுள்; "பாலதாணையி" எனப்பதா லறிக. வந்து
வந்தென்பதை உவந்துவந்து என மாறுக. படிமுதிர்நீ - இடுக்கண்
டவிர்த்த நீ. ஆலால துண்டுனைப்பற் பணியணையாய், துளையுதுகின்க
கக்குஞ் சிறியதுனைப்பற் பாம்பணையையுடையாய். அணையாயென்
னனந்தையானே யென்பது - என்னை அனந்தபுரத்தானே! அணையாயாக
வென்பதாம்.

(இன்) பாணையுட்கடவுளைய அனந்தபுரத்தா லறிக!
கெடுசந்திரன், சிவனும் அயனும் கேட்க முலமேயென்றவழிப்பக. சக்க
ராயுதத்துடன்வந்துவந்திய வகுநிலைவாயுதம்; பாணையுட்கடவுளும்
நின்றது திருவள்ளூர்ப்பெரிய நெருகாற் கூப்பிட யிறியவந்து என்பது

மூன்றுபெற்றென்று குறைந்தவுவமை
௧௨௫.

மூன்றுபொருட்சிலேடையிணைமடக்கு
௪௪௦.

மூன்றுபொருள்பயந்த சிலேடையு
மை, ௧௯௩.

மூன்றெழுத்தான்வந்தமடக்கு, ௪௯௫.

மெய்ப்பாட்டியலுள், புகுமுகம்பூரிதன்
முதற்கையநீவுரைத்தலீராகக்கூறிய
அறநாண்குமெய்ப்பாடுங் களவிற்கே
யுரியதென்பது, ௧௩.

மெய்ப்பாடுட்டி, ௨௯௯.

மெய்ப்பொருளொடுபுணர்தல், ௩௨௬.

மெய்யுவம்போலி, ௧௯௯, ௨௦௦.

மெல்லின்பாட்டு, ௪௬௮.

மெல்லிவொடுகூறல், ௨௮௦, ௪௦௬, ௪௧௨,
௪௯௯, ௪௭௫.

மெல்லிவொடுவகல், ௪௧௭.

மொழிந்ததைமொழிதல்வழு, ௫௦௪.

மொழிந்ததைமொழிதல் வழுவுமைநி,
௫௦௫.

மொழிந்ததைமொழிதன்முதலிய குற்
றங்களுள்லாம் செய்யுணைக்கிவரு
வனவாதலி னவற்றை இந்நூலினு
ள்ளு ரத்தல் பிரித்தெடுத்துரைத்த
லென்னுங் குற்றமாகா தென்பதற்
குக் காரணம், ௫௦௮.

மொழிந்ததைமொழிதன்முதலிய வழு
வொன்பதையும்உலகமலைவழுமுதலிய
மலைவொன்பதையும் தனித்தனிபிரி
த்துக்கூறியதற்குக்காரணம், ௫௧௫.
மொழிந்தபொருளோ டொன்றவைத்
தல், ௧௪.

மொழிந்தனமென்றல், ௧௪.

மொழிபெறுதலுருந்தல், ௩௯௩.

மொழிமாற்றுநிரானிறை, ௨௯௫.

மொழிமாற்றுப்பொருள்கோள், ௫௩,
௯௩.

மொழியாததனை மூட்டின்ரிழுத்தல்,
௧௫.

மொழிவாமென்றல், ௧௪.

மோசவுவமை, ௧௯௪.

யநிவழு, ௫௧௪.

யநிவழுவுமைநி, ௫௧௪.

யாப்பருங்கலக்காரிகை, ௨௨, ௨௯௮.

யாபுமறம், ௮௨, ௨௩௫.

யுளகருளகம், ௯௨;

யுத்தவேது, ௨௯௮.

வக்கிரவுத்தி, ௪௭௪.

வகைபெறக்காட்டல், ௧௨.

வகைமுதலடுக்கலங்காரம், ௨௭௯.

வஞ்சி, ௨௩௪, ௨௮௯, ௩௦௮, ௪௩௨, ௪௩௯

வடமதுரை, ௩௩௫, ௪௦௩.

வண்டகத்திரிமருங்கணைதல், ௧௮௪.

வண்டொடுநன்னயமுரைத்தல், ௩௯௫

வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலி அராக

மென்னு முறுப்புப்பெற்றமையால்

அப்பெயர்த்தாயிற்றென்பது யாப்ப

ருங்கலக்காரிகையார்போக்க மென்

பது ௩௯௮.

வண்ணம்மூன்றுநெறியார்க்கும்பொது

வாவதுமூண்டென்பது, ௧௦௫.

வண்ணித்துப்புக்கழ்தலால் வண்ண க

வொத்தாழிசைக்கலியென் றூயிற்

றென்பது நச்சினுர்க்கினியுநோக்க

மென்பது, ௩௯௮.

வணிகர்க்குக் சீரகத்தார் உரித்தென்

பது, ௧.

வதரி, ௫௦௨.

வதுவை - மணம், ௪௪௨.

வந்ததுகொண்டு வாராததுமுடித்தல்,

௧௫.

வந்தவாடுவென்னை யென்னுஞ் சிந்திராம

மணிச்செய்யுள் இரட்டுறமொழித

லென்பது, ௧௭.

வம்பு-௧௪௪, ௨௩௯.

வரவுதாழ்த்திரங்கல், ௩௪௩.

வரி - பாட்டு, ௪௫௨.

வருத்த - உண்டாக்க, ௪௫௦.

வருத்தங்கண்டு தோழி வற்புறுத்தல்,

௨௭௩.

வருத்தங்குறிவரைவுகடாஅதல், ௧௯௫,

௩௯௩.

வரைபொருட்பிரிதல், ௨௭௪, ௨௭௩,

௨௯௨, ௩௦௨, ௩௦௩, ௩௦௫, ௩௦௬, ௩௧௨,

வரைவுகடாதல், ௨௭௪.

வரைவுமுடுக்கம், ௨௭௪, ௨௪௩.

வல்லின்பாட்டு, ௪௯௭.

வருகோடுகூறல், ௩௦௪, ௪௭௪.

வருகத்தன், ௧௯௬.

வருகம், ௫௩, ௫௦௪.

வருகம்நால்வரைப்படுமென்பது, ௫.

தென்பதாம், பதபுத்தபத் தனையுண்டி ஞானமாய்ப்பவன் பன்னிறமுமாயோ
லென்பது திருவடிகளாகிய கற்பகதரு, தண்ணீர் பிரமமென்றுணரும்
ஞானமாகியகணிகை யுலகத்துயிர்கட்டுதவு மிராமம்போ ஒன்பதாம்.
ஒதி யோதியினுறர்பார் நருவது தருவது முளதாமே யென்பது
எல்லாநுல்களையுக் கற்று மலைகளினிடத்திருக்கும் பெரியோரிடத்து
அம்மலைகளென்பவற்றினுளுண்டாகியமாங்கள் தரு மான்மலாபங்கள்
இஃகி யென்றவாறு. மாதவனாமலை யென்பது மாட்டேறில்லா வருவகம்.
திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து. ஆக முதலொடிடை
மடக்கு-கடு.

இனி முதலொடுகடைமடக்கு வருமாறு—

அருக்காயமருக்காயமருநதனங்கள்வடமேரு
வன்னவன்ன

விருக்காவித் துணைநெடுங்கட்கிணையெனலாந்துணைமென்றோ
கிணையென சொல்வேன்

சுருக்காவண்புகழ்த்திருமால்வ — மலைமானெழில்புணர்ந்த
துறந்தாராவி

யுருக்காமெய்நிறைதளர்வித்திடுமுணரா திகழ்த்தனனென்
'னுயிரைமனனோ. (635)

இது முதலடி முதலொடுகடைமடக்கு.

(இ-ள்) அனவிடற்கரிய ஆகாயம் இடையாகவமராதிற்கும்; அதன்
மேன் முலை யிரண்டு பிரண்டுமேருவைபொத்தன; நிறத்தையுடைய
பெருமைபொருந்தின நீலோற்பலமிரண்டும் நெடியகண்ணினைபென்று
சொல்லப்படுவதாம்; இவையன்றி இணையாகிய மெல்லியதோள்கட்
ருவமை யாதென்றுகூறுவன? ஆகையால் இம்மானினை தவயவி
பவயவங்களின்வந்தி, இவனைப்புணர்ந்துநீக்கினாரன்மாவை யுருக்கி,
நிறையைத் தளர்வித்திடுமென்பதனைபறியாதே மிகவு மென்னுயிரை
புனை யிகழ்த்தன நென்றவாறு.

எனவே, இகழ்த்தது தகாதென்பது பயன். இதனால், உருக்கா
வென்னும் வினைபெச்ச எதிர்மறைவாய்ப்பாடு, உருக்காவென மெனக்கும்
வழிமெய்வித்துநின்ற, தளர்வித்திடுமென்னுந் தன்வினைவெண்டது. மன்
ஆகும். தகாயம் சுற்றகை; பகுதி - பாஷுத்தபட்டம். துறை - பாஷுதன்
நனைவினைவிகழ்த்தத் தகைக்கல்.

வியல்வாய்ப்பென முருகத்திழந்த தாமரைவாய்க்களை வாய்
வதனாசிக்

கயல்வாய்க்கயல்வாயித் துணையுடனையமைவாக்கண்
டப்பால்பால்

வியல்வாய்தன்செறுவமுநர்மகளிர் துணைவிழிமுகமு
லெய்யபேர்துந்

தயவாலக்கறிவரிதா வ் குறுங்கேசனெனும்பிறவித்
துயர்மோமன்றே.

(686)

இஃ திரண்டாமடி முதலொடுகடைமடக்கு.

(இ-ள்) வயலினிடதன மெல்லியழகையாய்ப் பிணிய விழ்ந்த
தாமரைக்கண், அந்த வயல்வாய்க் களைகடியு மகளிர்முகசமுதத்துக்கயல்,
வாலியினிடத்துக் கயல்கள் பாய்ந்து இரண்டாகத்தக்க, அந்த வயற்
கடுத்த அவ்விடத்து, தண்ணீர்துளும்பும்பாப்புடைய குளிர்த வயலின்
கண் ணுமு மள்ளர், வயலிற் களைகடியும முற்கறிய மகளிர் துணைவிழி
யோடுகடிய முகத்தினையும், கண்டார்விரும்புக் கயல்தங்கு தாமரைப்
போதினையும் மயக்கத்தாற் பகுத்தறிவரிதன்மையாய் வாமுஞ்
செய்கைகையுடைய குறுங்காபுகிசேனெனென் றுலகத்துள்ளீர் சொல்லு
மின் ; தமது பிறப்பாயதுயர் தும்மைவிட்டு நீங்கு மென்றவாறு, திணை-
பாடாண். தறை - ஒம்படை. செவியறிவுறா, வாயுறைவாழ்த்தினுஞ்
சாரும்.

மரந்தரிலொன்றெனலாயமனுராமனவலிற் பொய்
வாரிதாவி

பெந்தழிற் பொன்றாழியினைச்சானகிகைக்கொடுத்தருள்பெற்
நிலங்கைமுதூர்

வேந்தனையும் வேந்தனையும்விண்ணிடவைத்தேமீட்டும்
வேலைவேலை

பாய்ந்தெளிதிற்கண்டனன்றேயின்புபென்றற்கிணையெவரே
பகருங்காலே.

(687)

இது முன்னுமடி முதலொடுகடைமடக்கு.

இதனால், அருள்பெற் நிலங்கைமுதூர், வேந்தனையும் வேந்தனை
யும் விண்ணிடவைத் தென்பத பிராட்டியருள்பெற்றபின்ன நிலங்கை

முதல்கை - திருக்குறளுக்கு.

செய்யுள் - 686

யலியுபெரியலுரை பெரிதொருத்தி யது வெந்துகடுமனவும் அந்நவர்க்கு
காசனாகிய இராவணனையும் அவன்சேனாபதித்தலைவரையும் எழுநூள்
விஷம்பிரிஞ்சி வெண்பதாம். வேலைவேலுபூர்ப் தென்பது பாந்தகடலைக்
கடல் தென்பதாம். கண்டனன் நேயியை பென்றும் கிணை பெய்வுசே
பகருஞ்சு லென்பது சீதையைத் தரிசித்தன னென்ற திருவடிக் கு
விசாரித் துச்சொல்லுங்கா திலகத் தொப்பா ரொருவருயில்லை பென்ப
தாம். ஒழிந்தனவு முனையிற்கொள்க திணை-வாகையைச்சார்ந்த பொது
வியல். துறை - துதுவென்றி,

ஒவாதகருங்கடன்மொண்டொழுபருவப்புயல்பெயலோடுபகண்ணீர்
துவாரின்றுறுபுணரிக்கிடவலவரகொடிநெடுந்தோர் துண்டுமாற்றார்
நேவாதிதேவனெனுந்திருநெடுமால்புவிமகள்கொன்கிறந்தசெல்வ
நாவாயினவாயினடைவதல்லாலடைவதிடனாமேநாமே. (688)

இது நாலாமடி முதலோகைடைமடக்கு.

இதனுள், நாவாயினவாயினடைவதல்லா லென்பது திருநாவா
யென்னுந் திருப்பதியினிடத்துக் கப்பலிற்சென்றடைவதல்லாதே
பெண்பதாம். அடைவதிடனாமேநாமேயென்பது நாமடைவ துண்மை
யாமோ வெண்பதாம். விரைவிற்சென்றடைவ துண்மையாகா தென்ற
வாறு. ஏகாமிரண்டனுள், முதலது எதிமறை ஏனைய தீற்றைசை.
பகுதி பொருள்வயிற்பிரிதல். துறை - பாகனைவெறுத்தல். இவை
நானு றுமாரடி முதலோடுகடைமடக்கு. இனி யீரடி முதலோடுகடை
மடக்கு வருமாறு:—

விண்டுவிண்டுவிழ்தரும்படிமுருகவேன்விடவேல்வேல்
வணடுவணடுவிழ்காவிமாவடுவுமைபுமாணமாள்
அண்டாரமிர்தமர்விழிமலைமுலைபவளாடக்
கண்டகாவல்க்கேசர்தங்கனவரைக்கடிவாவே. (689)

இது முதலடியிரண்டும் முதலோகைடைமடக்கு.

(இ-ள்) விண்டுவிண்டு.....விடவேல்வேல் லென்பது மலைபிளந்த
விழும்படி நுழைநெறிதற்குப்பொருத்தின வேறு மென்பதும், வண்டு
வணடுவிழ்.....புழைன்மா னென்பது அம்பும், வண்டுகள் தேனை
புண்ணுவிரும்பு சீலாநப்பமும், மாவடுவின் பிளவும், கடிவாடிதிரத்தின்

மாறு மென்பதாம். அண்டாராயித் தமர்விதி... அகலவெ
யென்பது அறிதும் போன்ற அமர்ச்சையும்விழிப்பையும் மலிப்போன்ற
முனைப்பும்முடைய எனவன் வினாபாடக்கண்டகா, நன்பனை ! அசர்க்கு
இது மெகந்தவமும்வகைபினிடத்துக் காவலியுடையசெய்வென்றறிவா
யாக வென்பதாம். எண்ணும்மைகள் தொக்குவிரிந்தன. அல்லெல் -
வினாதொகை நன்பனை பெண்ணும் முன்னிலை தொக்குதுகின்றது.
பகுதி - பாக்கற்கூட்டம் துறை - இயல்பிடங்குறல்.

அண்டமண்டமுண்டகிலமுநிலையழிந்ததனாலல்
பண்டுகண்டுபிலிையுளானவன்மகன்படைபெளட
முண்டமுண்டமாமுனிநிகர்காதிக்கான்முனைமுன்முன்
கண்டவில்கினைக்கண்டவில்கினைனெமர்கண்ணே. (690)

இது முதலடியும் முன்னுமடியும் முதலொகைடைமடக்கு
(இள்) அண்டமண்டமுண்டகிலமுநிலையழிந்ததனால வென்பது
அண்டத்தை மேலேயோங்கி யோடாநின்ற பிரளயம், எல்லாவுலகத்தையு
முண்டதனாலே பென்பதாம். ஆல் பண்டு கண்டுபிலிையுளா எனவன்
மகன் படை பெளவ மென்பது ஆலாசிய அமனியுள்ளான்மகனாகிய
பிரமன்படைத்த உப்புக்கடலை பென்பதாம். உண்ட முண்டமாமுனி
நிகர்காதிக்கான்முனைமுன் முனைப்பது உண்ட குறுமுனிபையோத்த
காதிரேயாம் விக்கவாமித்திரான்முன்னே முன்னு ளென்பதாம். கண்ட
வில்கினைக் கண்டவில்கினைனெமர்கண்ணே பென்பது அவன்கண்ட
வில்கினைக் கையினார் துண்டப்பட்டவில்கினைனெவ எனவ நென்
பொல்வார்கண்மேல்வா எனன்பதாம். ஒழிந்தனவு முனைபிற்கொள்க.
தினை - பாடான். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

கற்றவர்கற்றவர்கிப்பான்வனைத்தவன்முலையின்றுருக்கல்
கினைபானு

கற்றவர்கற்றவர்கற்றவர்கற்றவன்வென்னியக்கிளியை
யுபொருட்கற்ப

பெற்றவன்கற்றமுதகையிருபதுகையுடையபிப்
பிறக்கல்யோகி

கற்றவன்வெற்றவன்வெற்றவன்வெற்றவன்வெற்றவன்வெற்றவன்
வெற்றவன்வெற்றவன்

இது முதலடியும் முன்னுமடியும் முதலொகைடைமடக்கு

இதனால், கற்றவர் கற்றவரிப்போல் விரைந்தான் முறையின் முருக்கக் கண்பாணன். கண்ணற்றவர் தம்மகன் தூரப்பதற்றவன் என்பது கல்லை வில்லாகத் தனதுகத்திரங்கற்றவாச்ச்சரிபமுற விரைந்தவன் பொன்னும் வெள்ளியும் இரும்புமான முன்றுகோட்டையையுழித்த அவனுக்குக் கண்பாணவன், நானென்று மாங்கரையில்லாதாரிதயத்தை விட்டுநீங்காதவன் என்பதாம். கொற்றவன் கொற்ற வன்சிரத்தைக் குறைத்தவனுர் தமிழ்மறை சங்கேலில் கோவி லென்பது இலங்கைக் கரசன் வெற்றிபொருத்தின வலியசிரத்தைக் கண்பாற்குறைத்தவனுறையும்பதி, திருவாய்மொழிபாகிய தமிழினொலியுஞ் சுருதிபாகிய வடமொழிபொலியுந் திருச்சங்கோலியும் ஒழிவில்லாத திருவாங்கம் பெரியகோவி லென்பதாம். ஒழிந்தனவு முரையிற்கொள்க திணை பாடாண். துறை - நகரவாழ்த்து.

குன்றலைக்குமிருபதுகைக்குன்றினைக்கொன்றுலகனித்த
குறுக்கைக்கோமான்

கன்றலைக்குங்குணிலெனச்செங்கனியுதிர்ந்தோனனைலென்மேற்
கணிகண்பாதோ

தென்றலைத்தென்றலைத்தோய்வருமதன்விற்குமப்பாய்நான்
மேலாய்மேலாய்

மன்றலைமன்றலைக்காவின்மலம்பாய்வருமதிகொல்
வானில்வானில்.

(692)

இது கடையீரடியும் முதலோடுகடைமடக்கு.

(இ-ள்) கவிபாணியகுன்றினை பெடுத்தகைக்கு மிருபதுகையை புடையனாக் குன்றுபோன்ற இராவணனைப் பாணத்தாற்கொன்றுலகத் துயர்களைக் காத்த குறுக்கைக்கரசனாகிய கன்றைக் குறுத்தடியாகக் கொண்டு கனியுதிர்ந்த மார்பான், தன்னை விரும்பப்பட்ட, என்னைத் தழுவுகின்றவன், ஆதலால், தென்றல்கிற் றென்றலானதைத் தோராயம், கரும்பை வில்லாகவும், பூவிற்போலையாயப்பட்ட வன்னை நானாகவும், மனத்தொற்பொருத்தின தலைப்பட்ட காவின்மலர்களை அழிப்பவனாகக் கொண்டு மதனை வாராநின்றான் ; வானில் மதி வானில்மேல் மேல் வரும் ; இனி இதற்கு மேற் கணிகண்பாதோ அறிவிலென்கின்றவாறு. கொல்லான் - நான். திணை - பெண்பாற்குத்துக் கவனித்தல். துறை - மேலோடுகடைமடக்கு.

மென்றே; சேம இடை யில்லை; இதன்மே லினி இடப்பட்ட கிடைச்சா
மெனினு மதவும் பொறுதென்றறிந்தா கதன்மேலும் ஆதித்தனா
லென்பதாம். விடுகதிர்வெவ்வழல்கதுவி யடி நிலத்தோயா தென்பது
நீட்டப்பட்ட கிரணங்களாலுண்டான வெம்மையையுடைய அழல்
பற்றுதலால் நடப்போர்பா தங்க ணிலத்திற் றோயா தென்பதாம். எழின்
மெல்லியலை யானேகொடு கொடுவன்கூறல் குறுகி நெனணிநுதேர்ட்
குன்றுக் குன்று மென்பது அழகிய மெல்லிய சாயலையுடையாளை யான்
கொண்டுபோய்க் கொடிய வன்சுர த்தை யணுகில் அவளது மலர்
போன்ற தாள்களை எனசொல்லவேணும், எனது இருதோள்களாகிய
மலைகளும் மெலிவெய்து மென்பதாம். ஆதலா லுடனகொண்டுபோகக்
கூடாதென்பது பயன். பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - அருமை
கூறல். இவை யாறு மீட்டி முதலொடுகடைமடக்கு. இனி முனறடி
முதலொடுகடைமடக்கு வசுமாயு:-

பொய்யாமைபொய்யாமையு ணுடனைமுலனவித்த
பொற்பாற்பொற்பார்

மொய்யாமொய்யாடாக்கர் முாணழிப்பாயெனவிக்கி
முன்பினமுன்பின்

கையாற்கையாற்றிஒருமொருசாந்தொட்டழித்ததனாற்
காமர்காமர்

மெய்யானதெரித்தவற்கும்பானயோத்தியிலுதித்த
வேந்தாவேந்தன்.

(695)

இது முதலடிமுதலிய முன்றடியும் முதலொடுகடைமடக்கு.

(இ-ள்) பொய்யாமைபொய்யாமையு ணுடனைமுலனவித்த பொற்
பார் பொற்பா லென்பது சத்தியவசன மிடைவிடாத ஞானத்துடன்
புனைந்தையும் வென்ற பொலிவினையுடையோர் முனிவரும், பொன்
னுலகிக்கண்ணுள்ள வின்னொரு மென்பதாம். பொற்பா - இடத்தா
னான ஆகுபெயர். மொய்யா மொய்யாடாக்கர் முாணழிப்பாயென விக்கி
யென்பது திருப்பாற்கடலிற் றிரண்டுசென்று அமர்விடுக்கும். அங்க
ராகியபகையை வழிப்பாயாகவென்று முனறழித்ததற் கிண்கி யென்ப
தாம். முன்பின முன்பி னென்பது முனனுகில் மிடுக்கினையுடைய
யென்பதாம். கையாற் கையாற்றிஒரு மென்பது கையாற் கையா
மொழித்தொடுமென்பதாம். பொருசாந்தொட்டழித்ததனாலென்பது

பொய்யுடைய பாணத்தை யெனியுத்தப் புகையைப் பொழித் தவ்
 அன்பத்தைக் கண்டதனா லென்பதாம். காமர்காம மெய்யானதெரித்த
 வற்கும் பா னயோத்தியிதுதித்த வேந்தர்வேந்த னென்பது காமனா
 அழகியவுடையெரித்த சிவனுக்கும் அயன்முதலோர்க்கும் பாணவான்,
 திருவயோத்தியில் திருவவதாரஞ்செய்த அரசர்க்கெல்லாமாசனா மிராப
 னென்றவாறு. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

அன்றினான் நினாக்ககடை துறந்தார்களிலங்கை
 பாளியாளி

மென்றினைமென்றினைதலைத்தீர்க்கினிமொழியைப்பிரித்தவன்றன்
 மெய்பின்மெய்பி

னின்றறியாமனமதனிற்சூடக்கண்ணன்மருமத்தி
 னிரலம்பேயிக்

கொன்றையன்கொன்றையன்முதலோரிடர்கோந்தானக்தயிமோர்
 கூடக்கூடல். (69)

இஃ தீற்றயலடிபொழித் தேனைமுன்றடியும் முதலோகேகடைமடக்கு

(இ-ள்) அன்றின ரன்றினாக்க கடைதுறந்தார்களி லென்பது
 முற்காலத்து அடிமைத்தமராயினார் சாபத்தாற் சத் துருக்களா
 வாயில்காக்குந்தொழிலுகிட்டுநீங்கினா ரிருவரு ளென்பதாம். இலங்கை
 யாளி யாளி பெ ன் ப து இலங்காபுரிகையாண்டவனாஞ் சிங்கவே.
 ரொன்றவனாகிய வென்பதாம். மென்றினைமென் றினைதலைத்தீர்க்
 மொழியைப் பிரித்தவன்றன்மெய்பின் மெய்பினின்றறியா மனமத
 லென்பது மெய்யி திணையுத்தின்று பசியால்வரும் வருத்தத்தை
 பேசுக்கும் புனக்கினியினது மொழிபேர்து மொழியையுடை
 பிராட்டியைத் தண்ணிகிட்டுநீங்கினவன் மெனியினும், உண்மையி னி
 பெற்றறியா மனத்திது மென்பதாம். சூடக்கண்ணன்மருமத்தி னென்ப
 தும்புருணன்மருமத்திது மென்பதாம். "நிரலம்பேயி பென்பது
 தொண்டறிப் பன அன்பத் தொடுத்தேயி மென்பதாம். கொன்ற
 யன்கொன்றையன்முதலோ ரிடர்கோந்தானக்த யிமோர் கூடக்கூ
 டல் என்பது அவ்விருவனாயுள்ளான் தயனாஞ் சிவனும் முதலோ

சிம்கபையப்போக்கினு னிருக்கு நகர் தமிழ்ச்சங்கத்தார்¹ கூடிவிருத்தலை
யுடைய மதுராபுரிபா மென்றவாறு. திணை - பாடாண். துறை - நகர
வாழ்த்து.

வாரணரீதியவரைக ளுயர்மாங்கள்ளினைத்தையும்வா

னரங்களாய

தானைதானையவாக்கொண்டமர்வினைநாள்வீடணனார்

தம்முன்றம்முன

னானையானையினுதிவன்கோடுமுமார்பனையுயிருண்

டம்பாலம்பா

லேனையேனையர்வியப்பான்மீட்டவனல்லாற்பொருளே

மெனனுவெனன

(697)

இது முதலடியொழித் தேனைமுன்றடியும் முதலோடுகடைமடக்கு.

(இ-ள்) வாரணரீதியவரைக ளுயர்மாங்கள்ளினைத்தையு மென்பது
மேகபடலத்தைத் தைவரு மலைகளு மாங்களுமாகிய அனைத்தையு மென்
பதாம். வானரங்களாயதானை தானையவாக்கொண் டமர்வினைநாள் வீட
ணனார்தம்முன ற ம மு ன் னானை யானையினுதிவன்கோடுமுமார்பனை
யென்பது மாக்கடககளாகிய படைக ளாயுதமாகக் கைக்கொண்டு செருச்
செய்பாநின்றகாலத்து வீடணனாதம்முன்பாக அவர்தமையனானை,
அட்டகசங்கின கூரிய வலிய கோடுகளழுத்த மாப்பாளை யெனபதாம்.
உயிருண்டு அம்பால, அம்பாலேன ஐ ஏனையா வியப்பான் மீட்டவ
னல்லாற் பொருள் வேறென்ன வென்ன வென்பது அம்பினு ளுயிரை
யுண்டபின் அழகியநல்வினையுடையேன்கவாயினியாகிய சீதையைத்
தன்னைப்பொழித்தகடவுள ராச்சரியப்படுவான் சிறையை மீட்டுக்கொண்டு
வந்தவனையல்லாதே வேறெனப்பொருளுண்டெனத் த ன ன னு ன் ட ய ந ற
வோதா தென்றவாறு. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து

முன்றினுமுன்றினுந்தொழினைடொன்றும்வாரணரீதி

கூடுமுடு

மாங்கடகங்களாகிய படைக ளாயுதமாகக் கைக்கொண்டு செருச்

செய்பாநின்றகாலத்து

மாறணலங்காவம்

மான்றலை மான்றலையடைந்தலேனை பர்வன்றலியருட்டு
மாலையடை

தேன்றழை தேன்றழை துளபத்தொடையாணைத் தொழுஞ்சனைந்
திரத்தீர. (698)

இது முதலயலடியோழித் தேனைமுன்றடியும் முதலோகேடைமடக்கு.

(இ-ள்) மூன்றினு மூன்றினுந்தொழிலோடொன்று மென்பதனை ஊன்றினுந்தொழிலோடொன்றும் மூன்றினு மென்ப பாடமாற்றி, ஒன்றினக்கொன நதனுனைத்தினுந் தீயதொழிலோ டொத்தகொடு மையையுடைய பார்ப்பார் பெண்டிர் பசுவெனனு மிவரைச்செய்யுஞ் சொல்லெண்ணுத தொழின்முனைறையும்பார்க்க வென்றுரைக்க. மீளா நாகத்துடு மூடு மாறையுபரிமை நன்றிகொல்லினைபோன் றிடரிழை வல்லாககர்த்தக்கொமானலை பென்பது ஒருகாலங்களினும் மீட்சியற நாகங் களினடுமீவயிட்டு மூடுதலைச்செய்யு மிக்கதுயரையுண்டாக்குஞ் செய்ந் நன்றிகொன தீவினைபோல முயலுகிறகுந் துன்பத்தைமிகுத்த இராக் கதங்க்காசனா மிராவணன்றலையையு மென்பதாம். மான்றலையடைந்த லேனையர்வன்றலையருட்டும் மாலையடை பென்பது மயக்கத்தையடைந்த ஒழிந்த அரக்காவலியதலைபையுஞ் சாகதொடுத்தருட்டும். வெற்றி யினதிலுடையுடைய திருமலை பென்பதாம். தேன்றழை தேன்றழை துளபத்தொடையாணைத் தொழுஞ் சனைந் திரத்தீர வென்பது தேனு மிலையும் வண்டுமிகுதது முடைய வனமாலையாணை, உலகத்துள்ளீர் துமதுசெனைஞ் சகதயமறத்தவிரும்படிக்கு வணங்குவீ ரென்றவாறு. இதனுள்ளும், பலவிடங்களினும் எச்சங்களைக் கூட்டியுரைக்க. திரை-பாடாண். துறை - ஓம்படை.

இருந்தா இருந்தா தரித் துண்ணவரிவண்
டினமேவமண முண்டகந்தாயதாய

மருந்தாமருந்தாமமெய்த்தாயுமெய்து.
மங்கைக்குமணிமார்பளித்தாபளித்தாய்

சுரும்பாய்சுரும்பாய்மதங்கக்குகரடத்
டைணந்துழுதலைத்தொடுப்பாணையாணை

வருந்தாவருந்தாவிலச்சகாயுதத்தாய்
வாமங்கையையென்மணக் கார்ப்பணக் காரி.

(699)

ந குதற்கண்ணங் கடைக்கண்ணம் அடிதோறும் முற்றமடக்கு.

சது வீழ்ப்பகுதிக்குதலியலற்றின் அகராதி:

வழிதலிலக்கணம், இ.
வழுதிசன்மடு, ௩௬௬.
வழுதிவனாடு, ௩௬௮.
வழுவினி ஒன்பதுவகைப்படுமென்பது
இ௦௪.

வள்ளிவாழ்த்து, ௨௩௧, ௪௭௩.
வறுமை - இச்சித்தபோகத் துய்ப்பப்
பெருத பற்றுன்னம், ௩௦௩.
வன்புறை, ௮௭.
வனம் - தண்ணீர், ௪௮௦.
வா - வந்து, ௪௬௧.

வாளை, ௪௨, ௧௮, ௬௬, ௧௧௩, ௧௧௮, ௧௪௪,
௧௮௭, ௨௧௭, ௨௧௮, ௨௨௬, ௨௩௩,
௨௩௮, ௨௩௯, ௨௪௮, ௨௮௦, ௨௮௨,
௨௮௪, ௨௮௮, ௨௮௯, ௨௮௮, ௨௮௮,
௨௮௪, ௨௮௮, ௨௮௮, ௨௮௮, ௨௮௮,
௩௦௧, ௩௦௪, ௩௦௬, ௩௨௮, ௩௨௮, ௩௨௮,
௩௨௮, ௩௩௬, ௩௪௪, ௩௮௮, ௩௮௮,
௪௦௩, ௪௩௪, ௮௦௩.

வாளைசார்ந்தியுயல்வென்றி, ௧௩௬.
வாளைசார்ந்தகற்புவென்றி, ௩௬௧.
வாளைசார்ந்தபொதுவியல், ௨௮௬, ௪௧௮
வாளைத்திணையுட் புலமை வென்றி,
௪௭௧.

வாளைப்புறத்திணை, ௨௬௦.
வாளைப்பொதுவியல், ௧௨௦.
வாளைகையச்சார்ந்தபுறத்திணை, ௧௭௮,
௨௬௦, ௨௬௬, ௩௦௨, ௩௦௮, ௩௧௪, ௩௪௦,
௩௪௧, ௩௬௧, ௩௬௨, ௩௬௩, ௩௬௪.
வாளைகையச்சார்ந்தபொதுவியலிற் கூ
றிய பாடல்வென்றி, ௧௩௪.

வாங்கும் - நீக்கும், ௪௪௬.
வாசிகை - மாலை, ௪௭௩.
வாட்டங்குறல், ௨௮௮, ௨௬௭, ௪௩௮.
வாட்டம்வினாது, ௪௮௦.
வாடைக்குவருந்தல், ௩௧௮.
வாய் - வசனம், ௪௪௨.
வாய்த்தியல் - நோற்றமுன்னசாயல்,
௨௧௧.

வாய்மை - வசனம், ௪௬௨.
வாயுறைவாழ்த்து, ௧௭௮, ௨௦௮, ௨௦௬,
௨௧௩, ௨௧௮, ௨௪௦, ௨௮௮, ௩௩௪,
௩௩௮, ௪௦௬, ௪௧௪.
வாழ்த்துகொண்டு வந்ததும்புத்தல்,
௧௮.

வாழ்த்து, கடவுள்வாழ்த்துமுதலாக
மூன்றுவகைப்படுமென்பது, ௩௧௪.
வாழ்த்துவிலக்கு, ௩௩௪.
வாழ்த்தெல்லாம் பாடாண் என்பது,
௩௪௪.

வான்வனம் - மழை, ௨௭௧.
வான்மாமலை, ௩௬௩.
வான்வென்றி, ௨௬௦
வானோக்கிவருந்தல், ௩௩௬.
விராவுவமை, ௧௪௨, ௧௬௦.
விசேடவலங்காரம், ௨௮௩.
வீதலையாப்புப்பொருள்கோன், ௬௩
௪௮௬.

வீதோத்தியலங்காரம், ௩௮௪, ௩௮௮.
விபரித்திசைத்தல், (வேற்றுப்பொ
ருள்வைப்பினுள்) ௩௧௬.
விபரிதவுவமை, ௧௪௦, ௧௪௧.
விபாவணையலங்காரம், ௩௨௦.
வியப்பு நான்குவகைப்படுமென்பது,
௩௦௭.

வியனிலையுருவகம், ௧௮௧.
விரவிகூறல், ௩௬௮.
விராவுவமை, ௧௧௬.
விரிந்தவைவியவையெனவியுமிதிருட்ட
டல், ௩௩.

விரியுருவகம், ௧௭௩, ௧௭௪.
விரியுவமை, ௧௨௭, ௧௨௮.
விருத்தவுருவகம், ௧௮௦
விருத்தியினிலக்கணம், ௬.
விருத்துவிலக்கு, ௧௮௭, ௪௧௧.
விரோதச்சிலேடை, ௨௪௮.
விரோதச்சிலேடை பத்துவகைப்படு
மென்பது, ௨௪௮.

விரோதவலங்காரத்தின்விரி, ௨௭௬.
விரோதவலங்காரம், ௨௭௬.
விரோதவுவமை, ௧௧௬.
விலிப்புத்தர், ௪௬, ௧௧௮, ௩௦௬, ௩௬௩,
௩௬௩, ௪௭௨, ௪௭௩.
விலுவென்றி, ௧௮, ௧௨௦, ௨௨௬, ௨௩௦,
௨௮௬, ௨௬௦, ௨௮௪, ௨௮௮, ௩௧௪,
௩௧௪, ௩௧௬.

விலக்குருவகம், ௧௮௧.
விலக்குவமை, ௧௧௭.
விலக்குவேற்றுமை, ௨௨௨.
வியுமிதாபகுதிப்புலமை, ௧௩௩-௧௩௮.
வினக்குவின, ௧௦௩.

(இ-ள்) பேருமையையுடைய தாதுக்களைப் பூவின்றிவிட்டிருந்த அன்புடனுண்ணுவெண்டிப் பாட்டினையுடைய வண்டிவெட்டிவெட்டுத்த மலர்ந்த தாமரையுந் தாபென்பதாய் இருக்கச்செய்தே, அழகிய அமிர்த மாம் பெறுதற்கிறவொளியையுடைய மேனித்தாயையுந் தாயாகவுடைய பெரியபிராட்டியென்னு மந் கைக் குக் கவுத்துவமணியணிந்த திரு மார்பைக் கிருபையுடைத்தாயினிக்கும் பூமானே! சுரும்புகளாராய்ப்பட்ட மலையையொப்பதாய் மதத்தினைச்சொரியுந் கரடத்துடன்கடி முதலையி னதுபிடிப்பினால் மேனியைப்பெட்ட கெசேந்திரன் வருந்த அந்நா ளத் தனிடர்தீர்க்கச்செல்லும் அழிவில்லாத சக்கரத்தையுடையாய்! சீவர மங்கையென்னுந் திருப்பதியினிள்ளாய்! என்மனத்தினுள்ளே குடி புருந் து நிலபெறுவாய், பாஞ்சசன்னியத்தையுடையா யென்றவாறு. திணை - இதுவுமது. துறை - கடவுள்வாழ்த்து. ஆக முதலொகிடை மடக்கு-கடு. ஆக வகை யைந்தான்வந்த மடக்கு-எடு.

இனி இடையொகிடைமடக்கு வருமாறு:—

தளிநறவப்பொலமலர்கூர்விரையாவிரைவரைதேத்
தாயர்தாயர்

அளியமடத்தகையசோதையிற்புவனத்தறஞ்செய்தார்
யாரோயென்ன

வெளியமையத்தமரகதக்குன்றவண்வளர்நாள்வெண்ணொயிற்கட
மென்மென்ற

வெளிமையைக்கண்கலுழுவதைக்கேட்டி ராந்தமனங்காண்பவர்க்கண்
மென்னுமன்தோ (700)

இது முதலடி யிடையொகிடைமடக்கு.

(இ-ள்) தளிர்க்குந்தேனையுடைய பொன்போன்றபூவினைத் தன் னிடத்தமிருத்த ஆவிரையை ஆவானது அருந்தாதுநீக்கும் முல்லை நிலத்தையுடைய ஆயர்க்குத்தாயாயினார், கிருபையுடையமடத்தகையாம் அசோதையைப்பொலப் புண்ணியஞ்செய்தா ருலகத் தியாவருளொன்று சொல்லும்படிக்குப் பச்சைநிற மிருத்த மாகதக்குன்றம்போன்ற கண்ண பிரான் திருவாய்ப்பாடியி வைண்மணியில்வளர்கின்றவாழ்த்து வெண் ணெய்கட்டுக் கட்டுண்டுநின்ற வெளிமையையுந் திருக்கண்கலு ளன்னிர் பணிப்பதையுந் கேட்டவர்க் குள்ள மின்பிரங்காநிகழ்தென்கு லன்று ளாண்பவர்க் குள்ளமென்கும் மிகவு மென்றவாறு.

து - அனை - இதனை - நம - இடம்; அது முகநிலைமென்பது ஆவிரவரைதெத்தென்னுக்குறிப்பிடுகின்றனவென்றது. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

வெண்களப்புழர் தாலீ தியிற் பணித்தமதத்திடைமென்
பிடியிற் செல்வார்

செங்களபுதிமிர்ந்தளருய்ச்சேந்தனவாஞ்சேந்தனவாஞ்
சிறுவர்தோர்தே

சக்குமண்மகளகலத்தளக்குறுகா தருளுளா
வரங்கத்தாயீ

பெங்குளனென்றவன்முனமற்றங்குளானதைப்புதழ்வா
ரெம்பையாள்வாரே.

(701)

இஃ திரண்டாமடி யிடையோடுகடைமடக்கு.

(இ-ன்) கோபத்தையுடைய களியாணகளைப் பாசர் வீதியிற்கடாவ அனை கடினினுற்சொரிந்த கரிய மதப்பெருக்கிற் களிற்றொடுதொடுத்த பிடியிற்செல்லுமவர் மடந்தைமார் தமது முலைச்சுவட்டிற் குங்குமத்தைத் திமிர்ந்திட்டதா லக் கரியமதரீர் சேறபட்டுச் சிவந்தனவாக, அச் சிவந்த சேற்றிற் செவ்வெளும்பிரும்புஞ் சிறார் தமக்கேற்றமாடுமென விசாரித் துருஞ் சிறதோழந்தி அவற்றின்வண்டிகள் பூமிதேவிமார்பாகிய இடத் தனாக தச்சேற்றிற்புதைத் தோடாதுநிற்குத் திருவாங்கத்தானே! நீ நின்னை எக்குளானென்றுவினவிய இரணியனொடு மெங்குமுளானென்று புதல்வன்கூற அவ விக்குளனொவென்றடித்ததுணத் தங்குளானித் தோன்றியதைப் புதழ்வா ரெம்பையாட்கொண்ட தம்பிரான்மா ரென்ற வாறு. திரை - பாடான். துறை - பழிச்சினர்ப்பணிதல்.

புத்தமிழ்தந்தனிற்பிறந்தபொன்கொடிநையகளை
புனிதனாகி

பத்திரிதனிதுதித்தகைத்திரிப்பான்பாரென
பதிரைநடி

புத்தமனம்மறைமென்மதித்தொன்றுவதொன்றுவையனத்தே
பொதிபொதி

மெய்த்தயவ்வன்பாற்கடஞ்சென்றமுத்தவணர்வதற்கெதவ
முயல்பென்றோ

(702)

இஃ முன்றாமடி யிடையோடுகடைமடக்கு.

புக்கிதையமைந்ததயனகாமயனகர்மெழிற்
 பொன்னேபொன்னே
 தக்கிலாமலைக்குறவர்குறவர்மனைபெனத்தெளிந்த
 தாமந்தாமன்
 தொக்கமார்தொழப்பூந்தவாக்கேசர்திருமுகம்போற்
 சோதிமேய
 வக்கமலத்திறந்தெவனோவனாயிருள்றறமயிவணின்
 றடைந்தவாழ்வே.

(704)

இது முதலீரடியும் இடையொடுகடைமடக்கு.

(இள்) அழகிய பொன்னையொத்த திருமகளே! உனக் கெஞ்
 ஞான்றயிருப்பதோ ருசிதமான இல்லையமைந்தது பிரமன் அகரம
 யுறைந்த தாமரையே; அயலா யோ துக்கிருந்த நகரம், பொருந்தத் தகுதி
 யிலாரம் மலைகளுக் குறவுடையாய குறவர்மனையென வென்றாள்ளர்
 தெளிந்ததாம்; ஆகையாற் பரமபதத்தினிடத்து நித்தர் கூண்டதொழ
 அதனையாண்ட அரங்கேசர்திருமுகம்போற் சோதிமேய பிரமன் அக
 மைய அக்கமலத்தைத்திறந்தியாதோ நடுச்சாமத்திருளிற் றமி யொருவா
 னானையின்றி யிவ்விடத் தடைந்த வாழ் வென்றவாறு.

அகரம் - அந்தணரிருக்கை. அயல் நகரம் - அயலாய மனை. புக்கில்
 பின் புறப்படாது புக்கிருக்கும் இல். உனக்கென்பது முதலாகியசொ
 களைக்கூட்டி யிரி த்து ரைக்க. பகுதி - இரவிற்குறி. துறை - நல
 பாராட்டல்; தளர்வகன்றுரைத்த லென்பது மிது.

இட்டமணிப்பாற்சிலம்புசிலம்புதளிரோய்ந்தவிரு
 தாளந்தாளம்
 வட்டமுலைத்துவரிதழ்க்கோமளக்கொடியுணைமகனும்
 வானுதா அல்பொய்ச்
 சிட்டர்தொழுமாக்கேசர்சுவிரிசுவிரியிதன்முன்
 செவ்வர்செவ்வர்
 வட்டதிறத்திருமா தந்திருமாதாமெனும்படித்தா
 வலிதுக்கோலே.

(705)

இது முதலடியும் முன்குறமடியும் இடையொடுகடைமடக்கு.

(இள்) உன்னிமேனியாகிய பாடியுடைய சிலம்பு ஆவா
 புவனம், மாந்தளிர்வென்ற தாள்களையும், அழகியவாந் தாளம்பொ

வட்டமுலையையும், புவளம்போன்ற இதழினையுமுடைய இளைப
பொன்னங்கொடியும், மணக்கோலத்தையுடைய காளையும் ஒளிபொருந்தின
றுதலினையுடையாய்! தொண்டராயுள்ளார்தொழும் அரங்கநாதரது,
சோலைகள் மலரை மலர்த்தப்பட்ட காவிரித்துறையின்கண்ணீர் தற்கு
முன் செல்வர்; அச்செல்வத்தையுடையார் தம்முட்கொண்ட நட்பின்
கூறுபாடும், பிராட்டியும் மாதவனுமென்று கூறப்படு முவமையுடைத்து,
சொல்லுமிடத் தென்றவாறு. எனவே, நீ போவதார் பயனில்லை பெயர்ப
தாயிற்று. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - மீளவுரைத்தல்.

குலத்த நவாழ்வாசவனம்பதிவாசவனம்பதிமென்

கோதைக்கோதைக்

சிலக்கணமாம்பதியென்றின்பொன்னலக்காவுமுலகுமா

விர்தமென்னிற்

சொலத்தருகைத்தலநான்கினிதிபமுமா துளங்கனியுந்

துணைமென்போது

நலத்தகைக்கண்களிதரக்காண்கிலமீதோவிலமீதோ

நாட்டினுட்டின்.

(106)

இது முதலடியும் நாலாமடியும் இடையோடுகடைமடக்கு.

(இ-ள்) மனனே! மெல்லிய மாலைகுட்டப்பட்டகுழலையுடைத்தா
யிங்நனநின்ற இவட்கு நல்லபதி, ஐந்தருவு மாக்கம்பெற்ற பரிமளக்காக்
குடிகொண்ட இந்திரனது நல்லபதியென்று விசாரிப்போமாகில் அக்காவும
இவ்வுலகமும் பொன்மயமல்ல; அஃதன்றிப் பதி தாமரைபென்று
விசாரிப்போமாகில், இவட்கு, நூல்கள்கூறத்தருவதாங்காங்கள் நான்காய்,
அவற்றின்கண் ஐச்சரியமும், மாதுளங்கனியும், தாமரைப்பூக்களும்
இன்பத்தைப்பெற்ற நமது அழகிய கண்கள் களிதரக்காண்கின்றிலம்;
இவட்குச் சொன்னவைவயன்றி இல்லமில்வலகமோ? விசம்போ? (பரம
பதமோ?) இவ்விரண்டிடத்திற் குறிக்கில் யாதோ அறிவரி தென்றவாறு.

யாதோ அறிவரிதென்பதனைப் பயனிலையெச்சமாக்கி விரித்துரைக்க.
மனனே பென்பது தொன்று எழுவாய். இல்லமென்பதனை மத்திம
நீபமாக்கிக் கூட்டுக. ஒழிந்த அரும்பதங்களுக் குறித்துக்கொள்க.
பகுதி - இயற்கை. துறை - ஐயுறல்.

மாற்றனலிணைமம்

மின்னிய னுண்ணிடைக்காப்புகடா முலைகளின்மேருவாகுத்
தன்னிகர்மற்றில்லாதவிழிக்குவமைபர்க்கு துணைத் தாமமான
பொன்னியிடத்தின்புனலின்புனல்வாயிலவம்பூவெழுவே
கண்ணிதுவசிதழ்க்குவமைபுவமை குழலுரைக்கவடங்காதேகாதே. (707)

இது கடையீரடியும் இடையொடுகடைமடக்கு.

(இ-ள்) பூமியைப்போலப் பொறையுடையாய்! அழிபாத கற்புடை
யாட்டு, மின்போன்ற இயல்பையுடையது சிறிய இடை; மாண்மதக்
குழம்போடும் புளிக்கப்பட்ட முலைகள் உபமமேருவொப்பன; தனக்கு
வேறுநிகரில்லாத கண்களொப்பன அரங்கனுக் கிணை மாலை யா ன
காவிரியிற்றோன்றிய நீலோற்பலமே; கல்ல மொழியானது இனிய பாலே;
சிவந்த இதழ் இலவம்பூவே; குழலானது உவக்குந்தன்மையையுடைய
மேகமே; காதானது உவமைகூறுதற் கடக்குவதல்ல என்ற வாய்.
உவமை - கண்டார்விரும்பப்பட்ட மேகம். ஒழிந்த அரும்பதழம்
குறித்துக்கொள்க. இறுதியேகார மீற்றசை. பகுதி - சேட்படை.
துறை - தலைவன் பாக்கிக் கவயவகூறல்.

கிளர்பைப்பணிமேற்றயிலாங்குக்கெழுதண்கடற்கானலிற்பான
னுளர்பொற்குரும்பேபொருகர்முனையுள்ளாருள்ளாரென்கேன்கேள்
வளர்பைச்சடம்பேசடம்பேயின்வடிவாயதுவெவாயதுவே
தளர்வுற்றதுமன்னுயிரெவதோதான்மேலுறுமென்றறிபேனே. (708)

இஃ திடையீரடியும் இடையொடுகடைமடக்கு

இதனை, கிளர்பைப்பணிமேற்றயிலாங்குக் கெழுதண்கடற்கானலிற்
பானனுளர்பொற்குரும்பே! வளர்பைச்சடம்பே! கேள், என்கொள்கி
பொருகர் முனையுள்ளார் உள்ளார், என்கடும் பேயின்வடிவாயது
வாயதுவே தளர்வுற்றது, மன்னுயிர் எவதோதான் மேலுறுமென்றறிவே
னென இங்ஙனம் பாடமாற்றி மாட்டுறுப்பென்னும் பொருள்கொள்
கொள்க.

இதனுள், முனையுள்ளாருள்ளாரெனபது பச்சையுள்ளாருள்ளா
நினைபா ரென்பதாம். பைச்சடம்பே-பசுத்த அடம்புகள், கேள்-கொழு
ரான. கேள் - கேளும். கேளுமென்பது கேளை உமமைதொகுத்து
உள்ளா ரென்கொள்க. “என்னிறியுநிர்ப்பாணியைகூற, என்ன
வெல்லெய்ததாய்” என்பதுபோல ஒருவகைக்கும் உபசாரப்பண்பை

மயலி ஒருமைப்பாடு மயங்கியது. சட்டம் பேயின்வடிவாயிற்று - மெய்
பயின்வடிவாயிற்று. வாயதுவே தளர்வுற்றது - வசனம் குழறிப்பது.
பழிந்தனவும் உரையிற்கொள்ள பகுதி-வினைவயிற்றிரிதல். துறை-.....

மருள்பயில்வல்லவுணரைக்கொன்றாக்கரைக்கொன்றளித்ததல்லால்
வாயுநனெண்ணித்

திருவாங்கத்திடைதயின்றவமுதமேயமுதமே
தேத்ததேத்த

வுருவளர்வான்புனற்குதரத்துபிர்களைவைத்தளித்தநினை
யுவந்திடாதே

பிருணரகத்திடைவீழ்வாண முவார்மற்றொருதெய்வ
மென்னெயென்னே.

(709)

இஃ திரண்டாமடியும் நாலாமடியும் இடையொகைடைமடக்கு.

(இ-ள்) சிறப்புடையவர்கள் பெற்றயாக்கையோ டிருக்குநாள்வழிநீதி,
இன்னும் ஓ ரீனயுக்கையுட்புகுநா ளெய்தாதே சோதிச்சொருபுமன
யுக்கையுட்புகுப் பாம்பதப்பேரின்பத்தை அணுபவித்துவாழ்நாள்
பெறவேண்டுமென்று திருவுளத்துற்று, அர்ச்சாவதாரமாகி, அரங்கத்தி
னடுவே கண்வளர்ந்த அமுதே! முனனாள் நீ அறியாமை யிடைவிடாத
அவுணரைக் கொன்று காத்ததோமே, அரக்கராயுகொன் றுலகுபிர்
களைக்காத்ததல்லாமலும், ஏகோதகப் பிரளயமிருந்ததெய்துட் கா
சாணுகிவிழ்ந்த வுபிர்களை அக் கழிபெருமபுனனாள் அழியாது திரு
வுதரத்துவைத்துக் காத்த நினது செய்ந்நன்றியறிந்து, நினை
விரும்பாதே, இருண்டநாகத்துள் மெல் விழுவார், பிறிதொருதெய்வத்தை
விருப்பாநின்றனர்; இஃதென்ன செய்ந்நன்றியறிதல்! அந்நோ?
என்றவாறு.

பின்னர்வந்த அமுதம் ஏகோதகம். தேத்த - மிகுந்த. தேத்து-
இடத்து. அவ் - சுட்டு. வீழ்வார் - விழுவார், வீழ்வார் - விரும்புவார்,
எண்ண - என்ன. எண்ண - அந்தோ. தினை - பாடாண். துறை-
பாவார்ப்புழித்தல். இவை யாறும் ஈடி ஈரிடத்துமடக்கு.

மயலி ஒருமைப்பாடு மயங்கியது. சட்டம் பேயின்வடிவாயிற்று - மெய்

பயின்வடிவாயிற்று.

வாயதுவே தளர்வுற்றது - வசனம் குழறிப்பது.

பழிந்தனவும் உரையிற்கொள்ள பகுதி-வினைவயிற்றிரிதல்.

பன்னருமூன் துடனமையஞ்சக்காத் தாய்சக்காத் தாய்

பாராய்பாராய்

நன்னிலைபெற்றெழுபூதமீற்றனவாயைவரை

நலியாவாறே.

(710)

இஃ தீற்றடியொழித் தேனைமுன்றடியும் இடையோகேடைமடக்கு.

(இ-ள்) நிலைபெற்றவயிர்களைக் காப்பதுகருதித் திருவுள்ளங் குழையதுள்ள அத்தனே! தளவமாலையுடையவனே! ஒருகாலமும் அழியாத மாயவனே! பொன்னிறநிலை துயில் பரமனே! பரமபதத் தினும் லீலாவிசூதியினும் அன்புள்ளவனே! கருடவாகனத்தை யுடையவனே! சொல்லிப்புகழ்தற்கரிய ஐந்து ம மூன்றமாகிய திருவட்டாக் கரத்தையுடையவனே! சக்கரத்தையுடையவனே! பூமியென்பதாய் நல்ல நிலைபெற்றுத்தோன்றும் பூதமீறுகவுடையனவரம் ஐந்து பூதவாயில் களில் பூந்துபுலன்களும் என்னை வருததாவண்ணம் உனது திருக் கடைக்கண்ணூற் பார்ப்பாயாக என்றவாறு. திணை - இதுவுமது. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

உங்காயுமன்னாவைமன்னாவையுலப்பவுதைத்

தரடலாட

லரங்காய் முன்னடியரங்காவடியரங்காதரித்திடலோ

ரம்பாலம்பா

லரங்காழிவளைத்தவெயிலிலங்கையர்கோணையும்வதைசெய்

யெந்தாய்சின்னைப்

பரங்காணைநிறுத்தநிறுத்தவந்தமைச்சற்றுகியம

பாசம்பாசம்.

(711)

இஃ தீற்றயலடியொழித் தேனைமுன்றடியும் இடையோகேடைமடக்கு.

(இ-ள்) சத்துருக்கள் பிடுக்கைக்கெடுக்கும் நிலைபெறுடைய பாம்பைத் தெய்வ அரசர் விருப்பமுறத் தாளினதுதைத்து வெற்றியுட னுடும் அரங்காக முற்காலத தாடும் அரங்கனே! அடியராகிய தேவர் தேவருலகத்தினிலிருந் தன்புற்றிட ஓரம்பினால, புணலிலைதனுடனே ஓரவாரிக்குஞ் சமுத்திரம் வளைக்கப்பட்ட மதிலையுடைய இலங்கையி லுள்ளார்க்காசனாகிய இராவணனையும் வதைத்த எம்முடைய தாயே! நின்னை, ஓடுஞ்சமே! இவ் வ ன் க ண் ப் ப ா த் து வ மென்ற கண்பாயாக

வென்று யோசித்திருந்த பெரியதவத்தையுடையோரை இயம்பாசமும், மண் பெண் பொன் னென்ற பாசத்தையும் விராயா தென்றவாறு. நெஞ்செயென்பது முதலியன சொல்லேச்சம். துறை - இதுவுமது.

கெடலருமெய்த்தரணிதரணிகளழுங்கமறைந்ததுபோய்க்
கேளீர்கேளீ

ரடலருமாளியினிரைத்தாறலைப்பவருண்டிவிவண்வை
கலுந்தேனார்ந்தே

மடலவிழ்தண்ணுளபத்தானுங்கையினுங்கையினளிப்ப
வதுவையாய்

தொடலைநறுக்குமற்குழற்றேமொழியொடும்வைகுமறுமுகிற்
ரோன்றோன்றல்.

(712)

இது முதலடியொழித் தேனைமுன்றடியும் இடையொடுகடைமடக்கு.

(இ-ள்) கேடில்லாத மெய்ம்மையையுடைய ஆதித்தன் குடகடற் புகக் கிரணம், பூமியிலுள்ள நிரங்க மறைந்தது; எமக்குக் கேளாகுவீர்! யாங்குறுவதனைக் கேட்பீராக; ஒருவராலும் அடுத்தற்கரிய சிங்கம்போன் றாவிரித்து, வழிபறிப்பவரு முண்டு; ஆகையால் இரவின்கண் ணெம் மிடத்து வைகுதலோடும், தேனும் விநுந்தாக அருந்தி, நாங்கள் கைப் பிடித்துத்தாக் கலியாணமு மெய்தி, ஆராயப்பட்ட மாலைபைச்சூட்டும் நறுவிதாங் குழலையும், குழலிசைபோலும் தேன்போலும் மொழியையு முடையாளோடும் வைகறையிற் றயிலொழிந்தெழுந்து துளபத்தானது திருநாங்கைமறுகிடத்திற் பெரியோனே! தோன்றுவாயாக வென்றவாறு.

கேளீரென்பது இருவரையும். தோன்றலென்பது அண்மைவிளி. பொருள்கோள்-சொண்டுகட்டு. பகுதி-உடன்போக்கு. துறை-நெறி விஷக்கிக்குறல்.

அலம்வருசெங்கதிராழிகணிச்சியினுங்கொடி துணராதனுக்காதேரீ
நிலனிடமன் றுயிர்பிரிக்குருக்கற்றாய்ருக்கற்றாய்நின்னினின்னி
னலனுடைவானவர்துதிக்கைத்ததிக்கைமலைபழத்தவனென்னுதனுடைய
மலர்மகள்சொம்ணிமார்பன்வைகலும்வைகலுமறுகில்வண்ணேர்வண்ணேர். (1)

இது முதலடியொழித் தேனைமுன்றடியும் இடையொடுகடைமடக்கு.

இக் கடைமடக்கு, அயலடிமுதலெழுத்தளவும் மெய்யெனக்க. பொன் னொழியப் பிரிந்தசொந்த ஆம் ஆம் என வந்ததொலும்

இதனால், நடுக்கத்துப், நடுக்கத்துப்பென்பது நடுவுநிலைமகற்றவனே!
நடுக்கமற்றவனே! என்பதாம். நடுவுநிலைமகற்றவன் - சமன். நில் நில் -
நிற்பாயாக, நிற்பாயாக நின்னில் - நின்னிலும். வானவர்துதிக்கைத்
துதிக்கைமலை - தேவர்களேத்தல் துதிக்கையையுடையாரின. காதனம் -
சுவாமியாம். மா மலர்மகளரசர் மணிமார்பன் - பெரிய தாமரையானைத்
தழுவும் மார்பினையுடையான். வைகலும்வைகலும் - ல்லாநாளுந் தங்கு
தலும். மறுகில் வண்டுர் வண்டு ரென்பது வீதிதோறஞ் சங்குதவழும்
நிருவண்வண்டு ஶோன்றவாறு. துதிக்கைமலையழைத்தவன் என் காதனம்;
அவன்கையிற், சுற்றுதலையுடைய கதிராழி உன்கணிச்சியினுங் கொடிது;
இதனைப் பறியாதே என்னிடத்தனுகாதே; நமனே! நிற்பாயாகவெனக்
கூட்டுக. எனவே, உனக் கென்னிடத்துவருதல் கூடாதென்பது கருத்து.
தினை - வஞ்சி. துறை - நெடுமொழிவஞ்சி.

மாறர்குருகர்குருகர்வடிவேலவேல

நாறுமளாகத்தளகத்துணைவிகையிகை

பாறினகலாதகலாததாமாகமாக

நீறனிவ்வானிலவாரினைத்தேகலேகல்.

(714)

இது நான்கடியும் இடையொடுகடை முற்றுமடக்கு.

(இன்) காரிதரும் மாறருடைய சங்குகள் தவழப்பட்ட குருகரீ
னிடத்துக் கடைந்தவேலையுடையவனே! ஏலம் பரிமளிக்கும் அள
கத்தையுடையா னுள்ளத்துட் டென்பம், நீ பொண்ணைக்கொண்டவந்து
தரும்வழியால் நீங்காது; தக்கதல்லவாம்; இவன்மேனியும், ஆகாச
நீறும்படிக்கிரவிலேழும் நிலவினாலே அழகழியும்; ஆணையாக இவன்மை
நினைத்தேகலையுடைய கடைந்தவந்து பொருள்செய்யப்போவதை ஒழிவா
பாக வென்றவாறு. பகுதி - பொருள்வழிப்பிசிதல். துறை - ஆற்றாமை
கறிச் செவ்வழங்குவித்தல்.

இவை பதினைந்தாம் இடையொடுகடைமடக்கு. இவை நரம்புத்
தைந்தும் ஓடியும் ஈடியும் முடியும் காலடியுமாக அடிதொறும்
நரிடத்தையுடையது. ஆக மடக்குகரை

வினாவுத்தாம், சஎக.

வினைக்குறிப்புக்கொண்டுமுற்றின-

காபாலிகார்த்தியகுணகம், சுக.

,, யுகனகமத்தியகுணகம், சுந.

,, யுகனகார்த்தியகுணகம், சுச.

வினையொருமுற்றின-

காபாலிகார்த்தியகுணகம், சுஅ.

,, சாந்தானிகார்த்தியகுணகம், சுரு.

,, யுகனகமத்தியகுணகம், சுஉ.

,, யுகனகார்த்தியகுணகம், சுஉ.

,, யுகனகார்த்தியகுணகம், சுந.

வினையொருபகவேது, உகந.

வினைத்தன்மை, சுரு.

வினைநிலைக்களஞ்சுத்தோன்றினஒட்டு,

உக0, உகச.

வினைப்புணர்நிலையலங்காரம், நகச.

வினைப்பெயர்கொண்டுமுற்றின-

அந்தியகுணகம், எஉ.

,, காபாலிகார்த்தியகுணகம், சுக.

,, சாந்தானிகார்த்தியகுணகம், சுஎ.

,, யுகனகார்த்தியகுணகம், சுச.

வினையுலம்போலி, ககச.

வினையுலமம், ககக.

வினையொருமுற்றுத்துப் பொருள்புலப்

படுத்தல்விபாவனை, நஉக.

வினையொருபெயர் நிரணிறை, உகச.

,, எதிரீரணிறை, உகச.

வினையொருவினை நிரணிறை, உகரு.

,, எதிரீரணிறை, உகரு, உகச.

வினையுயிற்றிரிதல், சஉக.

வெஃகா, நநக.

வெருளியைச்சார்த்தவுகை, ககச.

வெருளிலக்கு, நநஎ.

வெண்பாமாலைவகைத்திணை, சஉ.

வெண்ணக்குளம், கஅரு, நஅச.

வெளிப்படையாய்வந்த பொதுநீக்குவ

உம, கருக.

வெறிவிலக்கு, கருஅ, நநக.

வென்றதொத்ததென்றல், கருஎ.

வெண்டாதுகறிவேண்டியது முடித்

தல் உத்திவிசேடமென்பது, கக.

"வேண்டியசெய் யாண்டுமன்றிதவா

து" என்பதன்பொருள், கக-கச.

வேண்டா-வேட்டைப்பெருக்கம், கஉ0-

வேந்தக்குத்தழி, உ0க.

வேலையையழைத்தல், உ0ரு.

வேலாவலயம் - பூமி, கஉஎ.

வேழம்வினாத்தல், நஅக.

வேற்றுப்பொருள்வைப்பலங் காரம்,

நகச.

வேற்றுப்பொருள்வைப்பலங் காரம்

எட்டுகைப்படுமென்பது, நகஎ.

வேற்றுப்பொருள்வைப்புமுன்னவிலக்

கு, நநஅ.

வேற்றுமையலங்காரத்தின்புறபாடு,

உகக.

வேற்றுமையலங்காரம், உகஅ.

வேற்றுமையலங்காரம் பிறவலங்காரம்

கனோடுகடியும்வருமென்பது, உஉஉ.

வேற்றுமையலங்காரம் பொருள்முதலி

யுநான்கோடும்வருமென்பது, உஉ0-

உஉக.

வேறுபலகுழீஇய பலபொருளுகை

ககஎ-ககஅ.

வைகுத்தம், சச, நசந.

வைதருப்பகார்த்தம், க0உ.

வைதருப்பகுணைக்காரம்பத்து, அக.

வைதருப்பகௌடபாகம்பாகுபமொறு,

எக.

வைதருப்பச் சமநிலை, கச.

வைதருப்பச் செறிவு, க0.

வைதருப்பச் சொல்லின்பம், அச.

வைதருப்பத் தெளிவு, அக.

வைதருப்பத்தெளிவுக்குச் சொல்லின்

முடிவாற்பொருடோன்றுதல், அக.

வைதருப்பபாகம், அ0-அச.

வைதருப்பமுதலிய கவிள்கின்பெயர்

கள் அக்கவிக்கோப்பாடும்புலவர்களுக்

கு மாமென்பது, அ0.

வைதருப்பமுதலிய மூன்றுபாகச்சொ

ல்லின்பமும், மூன்றசெறியார்க்கும்

ஒருதன்மைத்தாம்பொருள்கின்பமும்,

அரு, அச.

வைதருப்பமுதலியமூன்றுபாகமும்பல

வடிவானவருமொருசெய்யுளின்வண்

ணைபலவடிவோறும் விசயியும்

பேறித்தம்வருமென்பது, அஉ-அக

வைதருப்பவிலி, க0ச.

வைதருப்பவிலிசெய்தல், கரு.

வைதருப்பவிலிசெய்தல், கஎ.

இனி அடிதொறு மிடைவிடாது மூன்றிடத்துமடக்கு வருமாறு:—

முன்னினை முன்னினை மிடல்வல்லிடங்கரிடங்கரிநொந்த

மூலமூல

மென்னுரைசென்றடங்காமுன்னவ்வுழியவ்விடங்கருயி

ரினையேயுண்பா

னின்னிலையிவ்வுழியுளதோவெனக்கனகனுருத்தடித்த

நெடியதூணின்

மன்னிலைபெற்றவனுயிருண்டினையரங்காநினக்கிணையார்

மதிக்குங்காலே

(715)

இது முதலடி மூன்றிடத்துமடக்கு.

இதனை மிடல்வல்லிடங்கரிடம் நொந்தமூலம், முன் நினை கரி மூல மென்னுரை சென்றடங்காமுன்ன வ்வுழி அவ்விடங்கருயிரினை யுண்பான முன்னினை யெனச் சேர்க்க

(இ-ள்) மிடுக்கையுடைய வலிய முதலையின்கையி லுட்பட்டு நொந்ததே துவாக, முன்னாள் லுணைநினைத்த யானை சொல்லிய மூலமே யென்னு முரையினொலி நினது திருச்செவியுப்புக் கடங்காதமுன்னம் அக்கயத்தினிடத் தந்த முதலையினுயிரை யுண்ணவேண்டிச் சென்றனை; அஃதன்றியும், அரங்கனே! நீ அந்தரியாமியாகநின்ற திங்குமுளதோ வென நிரணியன் கோபித்தடித்த நெடியதூணினிடத்து மிகவுன்று அவ்விரணியனுயிரையு முண்டனை; ஆகையால் விசாரிக்குமிடத்து நின்றோ டினையானகடவுள் நிலை யெனவாறு. இதன்கண் அகப்பட் டென்பது சொல்லெச்சம். உரை ஆகுபெயர், நினை - பாடலின், துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

வெளியதாயமைந்ததிடைமேருவதாமுலையுயிரோவியத்தைப்பெற்ற

வளியதாயளியதாய்மலர்மாதேமாதேவாருமாரு

மொளியதாமமுதமொழிகருங்குவளைவிழியெனலாமுறையுண்பா

வெளியதாயிருபதுகைக்குன்றினைவென்றாநிடபகிரியாமன்றே. (716)

இஃ திரண்டாமடி மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ-ள்) நன்பனை! உயிரோடுக்கடிய ஓயியம்பொல்லாநிப்பெற்ற கிருபையையுடைய தாய், வளிய் முதலுண்ண வாரியம்பெட்ட தாமரை மலரே; ; மாத அம்மலரின் செய்வனவே ஸ்தையமினிக் குழி மெருகு; இடை உகாயம் : வாரோசாயவாமண்ணம். அமிர்தம். மொபி : விழி

கருங்குவளை பென்பனவாம். உறையுமிடம், இராவணனாகிய இருபது
கைக்குன்றை யெளிதாகப் போர்க்களத்துவென்ற சுந்தரத்தோளழகர்
சோலைமலையா மென்றவாறு. பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயல்
பிடங்கறல்.

ஏதுகொண்டுமொனிடர்தமைப்பாடுதலிழிபென்றெப்
போதுமாறனைப்போற்றுதற்கென்னெடின்புறுநெஞ்சே
யாதுமாதுமென்முல்லைமுல்லைபினிறையாவான்வா
னீதியாய்ந்தனமாகையான்முத்திநிச்சயமன்றே. (717)

இது மூன்றாமடி மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ-ள்) ஏது... ..நெஞ்சே-யாதாயினு மொரு மிகுந்த
பொருளை முந்த வாங்கிக்கொண்டாயினும், அதன்முன்னராயினும்
மனிதனாப்பாடி வாய்மையிழுத்தல் இழிந்ததொழிலென்றறிந்து,
அவர்களைப்பாடா தெப்போதும் காரிமாறப்பிராணைப்போற்றுதற்கு
என்றோ டொன்றாய்ப் பேரின்பமெய்தாரின்ற நெஞ்சமே! ஆது மானது
மென் முல்லை முல்லைபினிறையாவான் : நாம் மேலு மாகக்கடவோம்;
பசுக்கள் பொசிப்பாகமெல்லும் முல்லைக்கொடியையுடைய முல்லைநிலத்திற்
கிறைவனாகிய கண்ணபிரானது. வான்ரீதி யாய்ந்தனமாகையால் - பரம
பதத்தினதொழுக்கத்தை மாறனுல்குற ஆராய்ந்தனமாகையால். முத்தி
நிச்சயமன்றே - இருவழியாலும் நாம் முத்தியைப்பெறுதற்குச் சந்தய
மில்லை பென்றவாறு.

ஆது மென்பது மே லாகக்கடவோமென்னும் உளப்பாட்டுத்
தன்மையின்வந்த எதிர்காலமுற்றுவினைச்சொல்; என்னை? “ஒழுதல்
வேண்டு மொளிமாற்குஞ் செய்வினை, ஆஅது மென்னு மவா” என்பதனு
லறிக. தினை - வாகை. துறை - அறிவன்வாகை.

விடானியிட்டிணுக்குவிடையதனைநிலையப்பிழமிதாக்குத்
கேடாளர்கெண்மையினைப்பிரித்தெனையுந்தனதடிபார்கெண்மையாக்கும்
வாடாத்மசிழ்வாலைப்பெருமானுத் துணைநெஞ்சேமதித்துவிண்மே
ளுடானாடாளநிலையுநினைநினைபினித்தென்னுட்டாளுட்டான், (718)

இது நாலாமடி மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ-ள்) பாம்பதத்திணையாளமவன் குடிக்கொண்டிருக்கும் ஆன்மாவாம் வீட்டினுக்கு வீட்டாகிய யாக்கையையும் நிலையிற்குமும் முக்கியமென வுட்கொள்ளும் ஞானதெரித்திரநுறவினை யெண்ணிவிட்டுநீக்கி, அறிவினியாகிய வெண்ணியுந் தன்னடியார்க்குச் சுற்றமாக்குழி வாடாத வகுளமாவிகையையுடைய சுவாமியை, எனக்குத்துணையாகிய நன்னஞ்சமே! இவனே பாமாசாரியனென வுட்கொண்டு, விண்ணுக்குமேலாய் பாம்பதத்தினை ஆளாநினை; அவனோடு நானுஞ்சிவசமுமானவனாயும் நினை; நினைத்தால் நின்றபரைத தெற்கின்கண்ணுண்டாகியநாட்டினை யுடைய நமன நனகணக்கின்கண் ணெழுதா நென்றவாறு;

நம்பேனாமனத்துட்குறியா நென்று மாம், எனவே இயமதண்டமுமில்லை, செனனமுமில்லை, முததியையு மெய்தலா மென்பது பயனும். திணை-காஞ்சி. துறை-பொதுவியற்பாறுட் காஞ்சியைச்சார்ந்த பொருண்மொழிக்காஞ்சி. இவைநாறு மோரடி மூவிடததுமடக்கு. இனியீரடி மூவிடத்துமடக்கு வருமாறு:—

தாம்பரியதாமபரியதிரைதிரைத்தபொனங்கொடியிற்
சங்கஞ்சங்கந்

தேம்பணைதேம்பணைத்தெறியும்விண்ணகாய்விண்ணகாய்
செல்வாசெல்வா

யாம்புகழ்செண்பகமாநனகொழித்ததமிழ்மறையினைக்கற்
றிறைவனீரீ

யாம்பரிசுற்றவரிதயத்தினிற்குடிக்கொண்டிருப்பதற்கென்
னாகத்துள்ளே.

(719)

இது முதலடியும் இரண்டாமடியும் முன்றிடத்துமடக்கு.

(இ-ள்) பாயும் பரியையொப்பனவாம பெரியதிரைகள், சுருட்டிப் பெய்த்த பொலிவினையுடைய அழகியகொடியினோடு சங்கமென்னுமில்லக்கதையுடைய சங்குக்களையும் பூவிற்தேன் பாயும் வயலினிடத்துகளித்தெறியுந் திருவிண்ணகரின்கண் ணுறைபவனே! பாதத்துவமென்று தேவர்களாராய்ந்த வுபயவிபூசியையு முடைய செல்வனே! எம்மனோர்புகழ்பவனாஞ் செண்பகமாநன் வேதசாரத்தைக் கோதறத்தெள்ளியுரைத்த திருவாய்மொழியினைக் கற்று, ரீபே பாப்பிரமமென்ப்தாஞ்சபாவமுணர்ந்தவ ரிதயதாமசாயிற் குடிக்கொண்டிருக்கச் சென்ற ரீஎன்னிதயத்துள்ளுந் குடிக்கொண்டிருப்பதற்கு வருவாயாக வென்றவாறு.

இதனுள், பின்னர்வந்த செல்லென்பதனை வினைத்தொகையாக்கிப்
பின்னரின்ற ரீ யென்பதனோடுஞ் சென்ற ரீ யெனக் கூட்டுக. பெருள்
கோள் - கொண்டுக்கூட்டு. தினை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

முன்னை முன்னைநாட்டுறந்தவனவனியைமுதலானான்
முன்னைவந்தடைக்கலம்புகக்கொடுத்தமெய்த்தண்காவா
னெனையெனையெண்ணுவதனியினியவரென்கேள்கேள்
உன்னையந்தகாமதிகிலன்பிறருளருனக்கன்றே. (120)

இது முதலடியும் முன்றாமடியும் முன்றிடத்துமடக்கு.

(இ-ள்) * முன்னைமுன்னைநாட்டுறந்தவன்-தமையனை முற்காலத்து
விட்டுநீங்கின வீடணன். தன்னைவந்தடைக்கலம்புக முதலான
னவனியைக் கொடுத்த மெய்த்தண்காவான் - தன்னிடத்துவந்து சரண
கதியென்ன அந்த முதத்தவனான இராவணனிலங்கையை அந்த வீட
ணற்குச் சொன்னபடியே கொடுத்த சததிரவசனததைபுடைய திருத்
தண்கா'வென்னுந் திருப்பதியுள்ளான். எனனை - என்னுடையசுவாமி.
இனியவரென்கேள்-அவனுக்கினிய அடியவரு மென்சுற்றம் ஆகையால்.
கேள் அந்தகா - அந்தகனே! கேட்பாயாக என்னை? என்னுடையதினி.
எனனைக்குறித்து ரீ மே லெண்ணத்தகுந் கொடுவினைகள் யாது மில்லை
உன்னை மதிகிலன், பிறருளருனக்கு - உன்னை நான் மனத் தச்சுட்
பட்டு மதிப்பது மில்லை; உன்கொடுவினைக்குத் திருத்தண்காவானடிய
ரல்லாத பிறருண் டென்றவாறு.

அன்று - அசை. முன்னை - தமையனை, என்னை - என்சுவாமி,
என்னை - யாதுமில்லை. இனி - மேல். முதலானான் - முதத்த இராவணன்.
வீடணனாகிய அவனுக்கெனக் கூட்டுக. துறந்தவன் - வினைப்பெயர்.
தினை - வஞ்சி. துறை - நெடுமொழிவஞ்சி.

முண்டகமுண்டகநெருகோடுமேமதிமேதிகளே

முறறுமுற்றம்

வண்டியிர்காவியுமேயுமரங்கத்தானருட்கிலக்கா
மகிழ்நர்வாய்மைத்

தொண்டமைபாணரைக்கண் ணுவாயினிள்கட்கரிக்கலம்போற்

ரோன்றறம்மிற்

கண்டனங்கண்டனம்புரைமென்மொழிநடையெங்கையாய்தற்
காதகாத. (121)

இது முதலடியும் நாலாமடியும் முன்றிடத்துமடக்கு.

(இ-ள்) தாமசுரையெய்ந் துள்ளமாகிழப்பட்ட கோழ்பினை மிக்க வாயுதமாகவுடைய எருமைகள், அதன்மேலு மின்புற்று, எல்லாநாளும் வண்டிக ளாரவாரிக்கு நீலோற்பலத்தினையும் மேயுந் திருவாங்கத்தா னருட்கிலக்காம் நம்முடைய தலைவர்க் குண்மையாகத் தோண்டுபா டமைந்த பாணரை, இன்று கன்னவாசலிற் கசிப்பாணை போல நம் மில்லத்துவாயிலிகைட் டோறெவுங் கண்டனம்; இங்மனங் கண்டது நமக்குத்தக்கதாயினும், தோழி! பாகினையும், அன்னத்தினையும்போன்ற மெல்லிய மொழியினையும் நடையினையு முடைய எங்கையர்காணில் அந்தோ! வருநததற் கேதுவதலா விது தகாததா மென்றவாறு. இன்று என் பதனோடு பிறவுஞ் சொல்லெச்சங்கள் வருவித்துரைக்க. பகுதி - பாதையிற்பிரிதல். துறை - பாணைப்பழித்தல்.

பத்தர்திவினைப்பற்றறுத்தருளபாமபான்மாயோ
னிததனினைறவூவரைமயிறகளிரிரைத்தெழுகாந்த
ளததமத்தமவமபடாமுலைமுலைமொழிநகைவேப்பவேய்
முத்தமுத்தமவிலவிதழிதழகுழனமுருகார்கா.

122)

இது கடையிரண்டடியும் முனழிடத்துமடக்கு.

(இ-ள்) பததரிடததுப் பழையதீவினையாலடைந்த ஆசைகளைத் தீர்த்துக் கருணைசெய்யும் மேலாகிய பாமனாகிய மாயோன அழிவில்லா தான அவனது நின்றவூரென னுந்திருப்பதிறைச் சார்ந்த வரையிடத்து மயில்போலுஞ் சாயலையுடையாட்கு, தோழி! வண்டிகள் கூண்டெழு தலையுடைய கரிதளப்போலும் கை; பொன்மலைபோலும் கச்சையறுக்கப் படாதினற முலை. முல்லையென்னும் பண்போலும் மொழி; வடத்தி னிரைத் தணியப்பட்ட வேய்முத்தம்போலும் நகை; நல்ல இலவம்பூப் போலும் அதாம்; பரிமளிக்கப்பட்ட முகில்போலும் குழ லென்றவாறு.

இதனுள் அத்தமென்றது பொன்மலை; “அத்தம்மணியகளிறற்றந் நகர்” என்றார் முனிவரும். முலையென்பது இடைக்குறை; “முலை யணிந்தமுழுவலாள்” என்பதுபோலக் கொள்க. முருகார்கார் அற்புத வுவமை. தோழியென்னும் முன்னிலை எச்சம். பகுதி - சேட்படை. துறை - தலைவன் பாங்கிக் கவயவங்குறல்.

கண்டனனென்பொருளெமெய்ப்பொருளெனலுமுயிருளதாக்
கழிந்தபாக்கை

மண்டலம்மண்டலம்பூர்தமாவலிமீர்வலிமுழுது
மாற்றமாற்றம்

கொண்டறல்கொண்டறலிமையோருறவுறவேசிறைவைத்த
கொண்டல்கொண்டல்

வெண்டிரைமுத்தெறிமயிலைமடமயிற்கெப்படிபிரிவை
விளம்புவேனே.

(723)

இஃ திரையிரண்டடியும் முன்றிடத்துமடக்கு.

(இ-ள்) பொன்னுகியநல்லபொருளே பொய்யில்லாப் பரப்பிரமமாகிய பொருளென்று வியந்துகூறலும், உடனே உயிருண்டாயிருக்கவும் உயிரீங்கப் பொலிவுநீங்கியிருக்கும் யாக்கையாக அவளயாக்கையைக் கண்டனனென்றால், வட்டத்தையுடைத்தாய் அணுச்செறிந்தபூமியையாண்ட மாவலியுடைய பெரியவலிமுழுதும மாற்றும்படிக் கவனோடு மாற்றங்கொண்டு, அவன்பெய்யு முதகத்தையேற்றுத் தேவர் கலியாணமெய்த மிகவும் அவனைப் பாதாளத்திற் சிறைவைத்த காளமேகம்போலுநிறத்தையுடையானது, கீழ்காற்றானது கடலிற் றிரைபெய்த சங்கு மிப்பிய மீனற முத்துக்களைத் திரையோடுவகடிக் கானலிலெறியுந் திருமயிலாபுரியில் மடப்பத்தோடுங் கூடிய மயில்போலுஞ்சாயலையுடையாட்கெண்பிரிவை, தோழி! யானெவ்வாறுரைப்ப லெனறவாறு.

இதனுள், மாவலி - அவுணன். மாவலி - பெரிய பெலம். மாற்ற- நீக்க. மாற்றங்கொண்டு - மாறுபாடுகொண்டு. அறல்கொண்டு - உதகத்தைக் கையிலேற்று. அற லிமையோருற - தேவர்கள் கலியாணமெய்த. உற - மிகவும். கொண்டல் - மேகம். கொண்டல் - கீழ்காற்று. தோழி பெண்ணு முன்னிலை எச்சம். பகுதி - பொருள்வயிற்பிரிதல். அறை - வாட்டங்கூறல்.

கவளக்கரிக்கன்றுதவியமால்கடிகைச்சிலம்பிற்கடிபொழில்வாய்த் தவளத்தவளத்தளவ முகையாம்பலாம்பல்சமன்வாய்வாய் அவளத்தனிதுண்ணிதையமிர்தந்துடியேய்மடந்தாய்நின்கருங்கட் குவளைக்குவளைக்குலஞ்செறிகைக்கைக்கார்தளிர்கூட்டமதென்னென். (1)

இஃ திரண்டாமடியும் நாலாமடியும் முன்றிடத்துமடக்கு.

(இ-ள்) கெசேந்திரனுக் குதவிய மாயோன் நிருக்கடிகைச்சிலம்பில் விளங்கிய சோலைவாய் வெண்மைநிறத்தோடுங்கூடிய அழகாகிய வளத்தையுடைய முல்லைமுகைப்பாலைப் பல்லையும், சேதாம்பல்போல வாயையும்,

அமிர்தத்தையுந் துடியையுந் போல மொழியையு மிடைப்பயு முடைய
மடந்தையே! நினது கிரிய கண்ணாகிய குவளைக்கு, வளையினது கட்டஞ்
செறியுஞ் செய்கையையுடைய கையாகிய கார்தளையென்குட்ட
முண்டானகிரியைக் கேது யாதென்று கூறுவாயாக வென்றவாறு.

யாதென்பது ஐயவினாவாகலால், காமனது அறுதிப்பாணமாகிய
கண்ணென்னும் நீலம் என்னுயிரைக் கொல்லாமைக்கண்ணியோ பிறி
தொன்றுகருதியோ வென்றவாறு பகுதி - பாங்கற்கூட்டம், துறை-
நாணிக் கண்புதைக்க வருந்தல். இவையாறு மீரடி முன்றிடத்துமடக்கு.
இனி முன்றடிமுவிடத்துமடக்கு வருமாறு:—

குன்றவின் குன்றவின் றுயர்க்குயர்நன்குடைக்குடைக்கொள்
கோமான்கோமா

என்றமன்னன்றமன்னுலகமுழு தழுதுயர்தீர்
நாதன்வார்வார்

நின்றானின்றுணையுடன்வருகவருகவென
நெயிநெயி

யொன்றல்லவல்லிடங்கரைக்கொன்றருள்புரிகாராங்கனென
துள்ளத்தானே.

(125)

இஃ தீற்றடியொழித் தேனைமுன்றடியும் முன்றிடத்துமடக்கு.

(இ-ள்) குறைதலில்லாத இனிமைகளைத்தரும் மலையைப் பசுக்
களின் றுன்பத்திற் குயர்ததிய நன்மையுடைய குடையாகக் கைக்கொள்
ஞர்தலைமையையுடையோன், பூமிதேவியிடத்து நட்புடைத்தாங்கொழு
நன், பிரமகற்பங்கடும் அந்தியகாலத்து ஏகோதகப்பிரளயம், நிலைபெற்ற
உலகமனைத்தையும் கிளைத்தெழு அதனு ளுமுந்தந் துயரத்தைத்
தீர்த்துத் திருவுதரத்துள் வைத்த சுவாமி, நீண்டொழுகிய நீரின் கண்
னின் று ஆனைநின்கைச்சகரத்தோடும் வருக என்னையுடையவனே யென்
றழைப்பச் சென்ற, வட்டத்திகிரிபொன்றினுன் றிடுக்கையுடைய
முதலையைக் கொன்று யானையினுயிரைக் காத்தருள்செய்த காளமேகம்
போலத் திருமேனியையுடைய அரங்கன் என்னிதயத் திருப்ப னென்ற
வாறு.

எனவே, எனக் கியாதுகுறை? ஒருதன்பமு மில்லை வென்பது
பயனும். இனிமை - காட்சிக்கனிமையும், பலமுணதிகளைத் தருதலும்.
கோமான் - தலைமையையுடையோன், கோமான்-பூமிதேவி, நன்றும்-

நட்பும். வர்வார்-தழுவும்நீர். நின்றுநீர்-நினைத்துக்காப்பனம். அருக-
உண்டபவனே. நேயி - வட்டம். திரை - பாடாண். துறை - கடவுள்
வாழ்த்து

வாக்கினால்வாக்கினாலாணாணம்மலரான்மன்னன்மன்ன
னாகம்பாவையும்துழைத்தமிழ்மாறன் றுடரியிலென்னன்பாண்பா
தாக்கர்தாக்கர்தையுறத்தாக்கணங்குமணங்குதுதித்தாரைதாரை
நோக்கினுணைக்கினுணைபகன்றதகன்றதுளையுநோயும். (126)

இது முதலயலடியொழித் தேனைமூன்றடியும் மூன்றிடத்துமடக்கு.

(இ-ள்) என்னிடத் தன்பாம். நண்பனே! தனது திருப்பவளத்
தினி லுண்டான நாலுகளிகளாலும், வேதாந்தத்துட்பொருளாம் நாராயண
னாகிய தாமரையாள்தழுவும் நல்லமன்னன்செல்வமுழுவதும் வாழ்த்
துள் செம்மையையுடைய திருவாய்மொழியாகிய தமிழையுடைய காசி
மாறப்பிரான் றுடரியிலேயினிடத்தப் பொருவார்போர் துன்பமுறும்படி
பெயரும் விரமாகாளியுந் கண்டால் வருத்தத்தையெய்தும் வாளின்
வாய்க்குறபோலக் கொழையுயங்கண்ணுண்டுக்கடிய அழகினையுடையா
னெக்கத்தா லெனதுநிறையினதுதலைமை யெண்ணிவிட்டுநீங்கியது;
எனதுள்ளம் தளராநின்றது; காமநோயும் மிகுந்த தென்றவாறு

வாக்கு-திருப்பவளம். நாலுவாக்கு-ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தார
மாகிய நான்கு. மன் நன் - தழுவும் நல்ல. மன்னன்-தலைவன் ஆக்கம்.
சொருபு ருப குண விபூதிகள் தாக்கு - படை. அரந்தை - துன்பம்.
தாரை - கண் நோக்கு - அழகு ஆண் - தலைமை துதி-ஆகுபெயர்.
தாக்கரந்தையுற எனப் பொருந்தாரெய்துந் துன்பம் போரின்மே லேற்றப்
பட்டது. என்னை? “வேண்டும்பனுவற்றினியு” என்பதுபோலக்
கருத்தாமயக்கம் பருதி-பாங்கற்கூட்டம். துறை-உற்றதுரைத்தல்.

மருண்பனமருண்பனம்பாலளித்தவனித்ததல்லாஹ்மழைவாய்வாய்
தருகையீதருகையீதருஞ்சோலைமலைமலைத்தான்றனான்றன்
முதுகிழிப்புமகனுவிற்கருணைக்குகையுமெனுமுறைபோலென்று
லெறுதலைபன்னொருதலைபன்றிக்காநிக்காநிக்கையள்ளையன்னை. (127)

இது தீற்றயலடியொழித் தேனைமூன்றடியும் மூன்றிடத்துமடக்கு

(இ-ள்) நெஞ்சமே! இம்மழலைமொழியையுடையாளது மருட் பார்வையோடுங்கூடிய கண்கள் அருட்பார்வையோடும் ஆனந்தத்தை நம் மிடத்திலே தந்த கருணையையுடைத்து ; அதுவுமன்றியே இவள் வாயிலுண்டாகிய இக் குறுநகையும் பெறுதற்கரிய மகிழ்ச்சியைத் தரா நிற்கும் ; இவையிரண்டும், திருமாவிருஞ்சோலைமலையில்வாழ்பவனும் போரையுடைய பாஞ்சசன்னியத்தையெந்துவான்றன் பாகியாகிய மிருந்த மதுவைச் சொரியுந் தாமரையாள் உலகத்துயிர்கட் குதவும் அரு ணைக்கும், திருநகையும் கொடுக்கும் பேரின்ப மெப்படியோ அப்படி யென்னும் முறையேபோ லென்று லும்மைதொடுத் திவ்வுலகின்கண் ணா மிவளைவிரும்பும் இவ்விருப்பம், ஒருதலையிலுள்ளதல்ல, இருதலையிலு முள்ளதென்பது நிச்சயமென்று விசாரிப்பாயாக என்றவாறு.

உள்ளே - நெஞ்சமே, உள் - விசாரிப்பாயாக, அருணயன் - அருட் பார்வையோடுங்கூடிய ஆனந்தம், அளித்த அளித்து - தந்த கருணையையுடைத்து, ஈது - இதுவும், தருநகை - உண்டாய புன்முறுவல், அருநகை - பெறுதற்கரியமகிழ்ச்சி, அன்று - கழிபிறப்பில், இருதலையு முள்ளதென்பது எதிர்மறைச்சொல்லெச்சம், ஏகாரச் பிறற்சை, பகுதி-இயற்கை, துறை - குறிப்பறிதல்.

மானையாளினைமென்றோளணியிழாயாக்கேசன்

மலரோன்றன்பாற்

பானலம்பானலம்புரிவோருயிருபிரப்பானிகல்விளையாப்

பாலன்பாலன்

பாளிரையானிரைக்கடுக்கல்கவிகவிகைப்பயலாவி

அடியாடி

தேனிறைதேனிறைத்தெழுபொன்னியுட்போதுபோது முகஞ்

சிவனாவேய்வேய்.

(728)

இது முதலடியொழித் தேனைமுன்றியும் முன்றிடத்தமடக்கு.

(இ-ள்) அழகியபூணிரையுடையாய்! என்னும் விரும்பப்பட்ட மாக்போதுநெஞ்சினையுடைய னாய் மெல்லிய தேன்கள்களைய, தலை பெருந்தா முக்கில்போதும் ; முகம், திருவாகத்திசை, தாமதுவிய முத்தியினையிடத்தும், பூவாகத்திசையினை விரும்பிடுகிறிடத்தும், தாமதுவிய பம்புபன், தான்கிளையத் திதாடுகலென்னும் திரவநெய்

十六

**செய்யுளின்
ஏன்.**

சிகக	உலர்ந்ததேறே கடவுள் வாழ்த்து. (அடி-எ.)
செவ்வானன்மேனி	... செவ்வானன்மேனி (அடி-அ.)
கடல்	கடல்கண்டன்ன களக.
முல்லைவந்துரை	... முல்லைவந்துரை ச
உதுக்காண்டோன்றும்	... உதுக்காண்டோன்றும் (அடி-கக.)

இரு	யானென், துயவுகோவையு சிறிது...	௭ (அடி-௩, ௪.)
தசக	மாசிலவண்ணசேனகை	௨௪ (அடி-௬-௭.)
௨.௦௩	வீரிகதிரீமண்டிலம்	௭௧
௨.௦௪	என்மகனொருத்தியும்	௯ (அடி-௯.)
௨௭௪	வேங்கைதொலைத்த	௪௩
௪௨௮	என்னீ ரநியாதீர்	௯ (அடி-௭.)

கூ	விழிப்புக்களபமுமையும்	111	111	111
11	இழக்கக்கூடியிருள்	111	111	111

சுப	முழுக்கையாய்	100 புதன்காலாழ்த்துச்.	உரு.
1)	அப்படியவந்தோன்றிய	111	உரு.
சுப	தென்னுதரவழைநடப்	122	உரு.
1)	நாக்குமபுதமும்	மார்க்கண்டன்சூத்திரச்.	உரு.
1)	காலையாணையுந்	133	உரு.
சுப	பாத்திரமுதலாய்	144	உரு.
1)	சூதமுதலும்	155	உரு.
1)	செய்யுளில்பாணர்	166	உரு.
சுப	தெய்வியருத்திராதித்	177	உரு.
சுப	புத்திரசூத்திரத்தி	188	உரு.
1)	புத்திரசூத்திரத்தி	199	உரு.
1)	புத்திரசூத்திரத்தி	200	உரு.
1)	புத்திரசூத்திரத்தி	211	உரு.
1)	புத்திரசூத்திரத்தி	222	உரு.
1)	புத்திரசூத்திரத்தி	233	உரு.
1)	புத்திரசூத்திரத்தி	244	உரு.
1)	புத்திரசூத்திரத்தி	255	உரு.
1)	புத்திரசூத்திரத்தி	266	உரு.
1)	புத்திரசூத்திரத்தி	277	உரு.
1)	புத்திரசூத்திரத்தி	288	உரு.
1)	புத்திரசூத்திரத்தி	299	உரு.
1)	புத்திரசூத்திரத்தி	300	உரு.

முல்லை - முல்லை. ஆய் - ஆராய். முதலும், உம்மை சிறப்பு. இதழ் - பூவின்றோடு. ஆல் - அசையப்பட்ட. முல்லை, ஆல் முதலியன ஆகு பெயர். பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயல்பிடமாகுறல். முன்னிலை தோன்றா எழுவாய். ஆக வகை யேழினால் இடைவிடாமடக்கு நூற்றைந்தம் அடைவே வந்தவற்று கண்டுகொள்க. வகையேழாவன:— அடிமுதன்மடக்கு-கரு. அடியிடைமடக்கு-கரு. அடியிறுதிமடக்கு-கரு. ஆக அடிதொறும் ஓரிடத்துமடக்கு-சரு. முதலொடிடைமடக்கு-கரு. முதலொடுகடைமடக்கு-கரு. இடைபொடுகடைமடக்கு-கரு. ஆக அடிதொறு மீரிடத்துமடக்கு-சரு. * அடிதொறு முதலிடைகடை மூன்றிடத்துமடக்கு-கரு. ஆக வகையேழினால் மடக்கு நூற்றைந்தம் இடைவிடாமடக்கு. (க0)

262. ஏனையதாமுமிதனதென்பெறுமே.

(எ-ன்) ஒழிந்த இருவகைமடக்கிற்கும் தொகையுணர்ந்து.

(இ-ள்) ஒழிந்தனவாம் இடைவிட்டுவருமடக்கும், இடைவிட்டும் விடாதும்வரு மடக்கும் ஆகிய இரண்டிவகையிய இவ் விடைவிடாமடக்கே போல எழுவகையாய் ஒரோவொன்று நூற்றைந்து நூற்றைந்தார் தொகைபெறு மெனறவாறு.

ஆக மூவகைத்தா யெழுதொடையான் மூன்றிடத்தான் மடக்கு முந்நூற்றொருபத்தைதா மெனபது பெற்றன. அவையு மிம்முறையே கூறுகற் பெருகும். அவற்றுள்ளுஞ் சில வருமாறு:—

வாமனன்மழியிடையினன்பாற்கடல்வழங்கு
வாமனன்புகழ்கள்வனவைகுந்தைமாதவனும்
வாமனன்நீனையிடவிடா துணர்வினுள்வைப்பான
வாமனன்னமக்களியதாமுமபர்வைகுந்தம். (130)

இஃ திடைவிட்டுவந்த அடிமுதன் முற்றமடக்கு.

(இ-ள்) பறந்துபாயும் அன்னத்தைபுகுடைய பிரமணம், இஃய இடபத்தைபுகுடைய சிவனும், திருப்பாற்கடல்பெற்றுத்தாப்பட்ட அபிராவதத்தைபுகுடைய இந்திரனும் என்னும் மூவரும் வழங்குங் கள்வனென்தூர் திருநீர்மத்தோடும் வைகுந்தமாதவனுக்கிற் குற்றநுவனவன்றூர் விட்டுக்கூறு ஞானத்தினை நினக்கும்படிக்குப புலாதி களிப்போகாது என்னோடுவ்கடி வருவாய்க மனனே! அங்ஙனம்

நினைத்தாற் பெறுதற்கரியவா மெல்லாப்பதத்திற்கும் மேலாய பாம்பதம்
நா மெய்துதற் கெளியதா மென்றவாறு, திணை-பாடாண். துறை-
கடவுள்வணக்கம் ; ஒம்படையுமாம்.

வாசநாண்மலர்வண்டுகள்வாய்சிடாவகையுண்டு
முசியேழிசைவண்டுகள்களிமுகிற்முழலாளைப்
பூசன்மாமதன்வண்டுகள்பொரத்துழாய்புல்லாணி
பீசனல்கிலன்வண்டுகளிறை துறந்தெழுமனனே. (731)

இஃ திடைவிட்டுவந்த இடைமுற்றுமடக்கு.

இதனுள், நாண்மலர்வண்டுகள் என்றது, பருவத்தின்மலர்ந்த
பூவின் வளவிய தாதுக்கள் என்பதாம். பூசன்மாமதன்வண்டுகள் எ-து
பஞ்சபாணங்கள் என்பதாம். வண்டிகளிறைதுறந்தெழும் எ-து
சங்குதாள் முன்கையையிட்டு நீங்கும் என்பதாம். ஒழிந்தனவு முரையிற்
கொள்க. திணை - பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை. துறை - கண்டு
கைசொர்தல்.

மறைபயின்றவண்டமிழ்முனிசுருகைபின்மன்காவே
யிறைவர்பின்னநெஞ்சகன்றதுகன்றிடத்திரங்காவே
யறைபிலிங்கிணையாமெனவுயிருணவங்காவே
யுறைபுரந்தகண்மல்களுமொல்லையுமுறங்காவே. (732)

இஃ திடைவிட்டுவந்த கடைமுற்றுமடக்கு.

(இ-ள்) சுருதிகூறியவுரைபொடும்பொருந்திய திருவாய்மொழி
யைப் பாடித்தந்த சீபராங்குசமுனிவன்குருகாபுரியினிடத்து நிலை
பெற்ற சோலைகளே ! நினனிற்பிரியேனெனப் பிரிந்த தலைவர்பின்னே
பென்னெஞ்சமானது, ஈன்றணிமைப்போதில்விட்டுநீங்கின கன்றின்பின்
செல்லு மீற்றுவே சொல்லுமிடத் தொப்பென்பதாக அகன்றது ;
அதனாற் றனியிருந்தவுயிரையுண்பான் றனது துணையாகிய வாயை அங்
காக்கப்பட்ட ஆயர்வெய்க்குமல் தருவதார் துளிகளையுடைய கண்ணாகிய
சுவளைகளு மெனதுவசமாகச் சிறுவரையுந் துயில்கில வென்றவாறு.
ஆதலான் மேல் யாதுசெய்வே எனப்பது பயன். பருதி - இவ்விற்றறி.
துறை காமமிக்க கழிபடர்களேயி.

தாமாலமால்மருமென்றமாலமால்
நாமாலமாலநளிநீர்கடமாலமால்
தேமாலமாலகரிசேர்மலர்மாலமால்
மாமாலமால்மலதாளுளமாலமால்.

(733)

இஃ திடைவிட்டும் இடைவிடாதும்வந் திடையு மிறதையும் நாலடி-
யும் முற்றும் மடக்கியது.

(இ-ள்) தாமாலம் - அண்டத்தையெல்லாந் தட்டித் துண்டு கடக்-
கும் மிக்க பிரளயத்தில், ஆல் அமரும்-ஆலமாத் தினிடத் துற்பவித்துத்
தங்கும். மென்றமாலமால்-மெல்லியஇலையிற் றுயிலுதலுடைய, நாமால-
மால் - அச்சத்தைத்தரப்பட்ட நஞ்சும்போலுங் கருமையையுடைய, நளி-
நீர்கடமாலமால் - செறிந்த நீராங் கடலைக் கடக்கப்பட்ட பெருமையொடுங்
கூடிய மந்தடமாருதத்தையுடைய, தேமால் - தேன்றுளும்ப, மா -
வண்டுகள், லகரிசேர்-அதனையுண்டு களிப்பைப்பொருந்தும், மலர்மால்-
தாமரைப்பூவிரும்பமாக, மால் - பெரிய இல்லமாகவுடைய, மாமால்-திரு-
மகள் மயங்கும் அமால்-அழகையுடைய மாயோன், அமலதாள்-அழக்-
கற்ற திருவடிகளை, உளமால்-உள்ளத்திலேயுடையமாயகையால், அமால்-
அங்கப் புதனுக்கு, நெஞ்சமே! யாஞ் சரி யென்றவாறு.

ஆலம் - மீயிசை. நளிநீர்கடமாலமால் - திருவடி. லகரி-ஆரியம்.
மால்-துயில்; இஃ தாருபெயர். ஒடுக்கத்தில் அகரம் அசை. புதனுக்குச்
சரியெனவே, ஞானமுடையேய் என்பதாயிற்று. திணை..... துறை.....

பொருநற்புனற்சங்கணித்துறையான்
புல்லர்களச்சங்கணித்துறையான்
வருந்றுடரியுஞ்சென்றுழ்
வைகந்தலைக்காவினுஞ்சென்றுழ்
நெருனற்றருவ்வணங்குளவே
னெஞ்சேநினைத்துவணங்குளவே
தருந்புளதுவருந்தேனே
தானேமறித்துவருந்தேனே.

(734)

இஃ தோரடியை யிரண்டாகப்பகுத் தடிதோறும் நான்கடியும்
நரிடத் திறதி முற்றமடக்கு.

(இ-ள்) பொருணாயிடத்துப் புன்ல்வள்மறுத் சங்கனித் துறையை யுடையவன், அறிவில்லாதார் பொல்லாச்சடத்து எணித்தாகக் குடி கொண்டறிபாதவன், அவனதங்கமாகிய துடரிமலைக்கொடுமுடி சென்று பரிசிக்கப்பட்ட ஆதித்தன் நங்கியேரு முச்சியையுடைய சோலையினிடத் தின்ன முஞ் சிறிது பூயற்சியொடுஞ்செல்ல நேற் றாமெழுக்கடி யவனைத் தந்த தெய்வ மின்று மிறவாதிருப்ப துண்டென்று லதனை நெஞ்சமே ! நினைத் ததனுள்ளத் துறம்படி வணவகுவாயாக ; நேற்றைப்போலே என் னிடத்துக் கூட்டித்தரு நட்டையதாம் ; அத்தேன்போலு மொழியை யுடையாளு மாயத்தைவிட்டுநீங்கிக் கூடுவள் ; மீள வநந்துவேனல்ல வென்றவாறு.

இதனுள், சென்று என்பது செல என ஒருவினையெச்சம் மற்றொரு வினையெச்சமாயிற்று. இதன்வேறுபாடும் அறிந்துகொள்க. பகுதி-இடந் தலை. துறை - பொழிவிடைச்சேறல்.

எட்டுமாதிரமாதிரமாதிரம்
வட்டமாறினுமாறினுமாறினும்
விட்டுவாமனன்வாமனனவாமன
விட்டார்மால்கடிமால்கடிமால்கடி.

(735)

இது முதற்சீரோழித் தேனைமுன்றுசீரும் நான்கடியும் முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்) அட்டகுலபருவத்தையும், அட்டகயத்தையும், அட்ட திக்கையும், அவறறையுடைய பூமியையும், இதன்கீழாய்வுலகங்களையும், மேலாய்வுலகங்களையும் ஏகோதகம் ஸிழுங்குமாற்றி விண்ணு மழியினும் (அழியாதகாலத்திற்கும்) விண்மொகிய வாமனன், வாவும் அனைத்தையுடையவன், அழகிய மனத்தினுள்ளான், தன்னைவிரும்புவார் சித்தப் பிராந்தியரீகமும் மேகம்போன்ற திருமேனியன் ; விளக்கத்தையுடைய மாயோன், அவனை யுலகிற்குக் காவலாவா நென்றவாறு.

ஆல்-வெள்ளம். தின்னுமாறு-விழுங்குமாறு. இன்னும்-இன்ன மும். மாறினும் - அழியினும். வாமனன் - வாவும் அன்னத்தை யுடையவன். வாமனன் - அழகியமனன் (விகாரம்). இட்டர் - தன்னை விரும்புவார். மால் - பிராந்தி. கடி - ரீக்கும். மால் - மேகம். கடி - விளக்கம். மால் - மாயோன். கடி - காவல். அழியினும் என்னு முமையால் அழியாக்காலத்திற்கும் அவனை காவலென்பது தானே போதும். எட்டென்பதனை முதல்விளக்காக்கி முன்னிடத்து மேற்றாக்

என்னுமமை மகாயுள்ளிகாரத்தாற் றெக்குநின்று விரிந்தன. இதன்
வேறுபாடும் அறிந்துகொள்க. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்
வாழ்த்து. (கக)

263. பாதமனைத்துமடக்குதல்பழிநீர்த்
தோதியவனைத்தினுமுறுமழகுடைத்தே.

(எ-ன்) இன்னும் மடக்கலங்காரத்தையே யொருவழி வேறு
படுத்தக்கூறுகின்றது.

(இ-ள்) அடிக்கண்ணுள்ளசீர்முழுதும் மடக்கிவருதன் முன்னர்க்
குற்றமறுத்துக்கூறியமடக்கனைத்தினும் மிக்கஅழகுடைத்தென்றவாறு.

அவை இரண்டடிமடக்கு, மூன்றடிமடக்கு, நான்கடிமடக்குமெனப்
படும். அவற்றுட் சில வருமாறு:—

மறைகடந்தசொன்மாமகிழ்மாலையான்
மறைகடந்தசொன்மாமகிழ்மாலையான்
னிறைசிலம்பினி லொண்ணுதனேத்திரத்
தறையுமங்கைக்கறைவலென்காரதலே.

(736)

இது முதலடியும் இரண்டாமடியும் முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்) வேதத்தினந்ததைக்கடந்த (சொல்) கீர்த்தியையுடைய
(மாமகிழ்மாலையான்) பெரியபிராட்டியிருப்பும் சொருப ரூப ருணங்கனி
னியல்பையுடைய மாயோன், அவனது ரகசியங்களைச் சொல்லித்தந்த
(சொல்) திருவாய்மொழியையும், (மாமகிழ்மாலையான்) வண்டுசெறியும்
வகுளமாலிகையையுமுடைய பெருமையையுடையான் (நிறைசிலம்பினில்)
சகலவளங்களு மல்கின தடரிமலையின்கண் ஒள்ளியுறுதலினையுடையான்
தன்கண்களாற்சொல்லித்தந்த மங்கைக்குக் கூறுவ லெனதுயிருப்பத்தை
யென்றவாறு. பகுதி-மதியுடன்பித்தல். துறை-ருறையுறத்
துணிகல்.

அஞ்சவாளிவளைத்தமுலான்மதன்
மஞ்சதோய்குழலீரெய்யமல்லையான்
அஞ்சவாளிவளைத்தமுலான்மதன்
னஞ்சமாமகிழ்பெய்றுடையவனே.

(737)

இது முதலடியும் மூன்றாமடியும் முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்) மெகத்தினது அருமையையுடையருத்தின குழலியுடையர்!
வகியவன்சொல் தந்தகாரணங்களைத் தடரிவாரிப்பவனாம் அச்ச

முதலாளிய இவனை அதன்மேலும் துன்பக்கண்ணீரோமுகும்படிக்குக்
காமன் பஞ்சபாணங்களுையும் வில்லைவளைத் தெய்யவுந் திருக்கடன்
மல்லியின்மாயோன் தழுவுகில னென்றவாறு.

ஆகையா விவனைக் கருணாகரனென் றுலகக்கூறுவ தியா துதா
னென்பது பயன். பொருள்கோள் - கொண்டுகட்டு. மதி - ஆகுபெயர்.
மதன் நஞ்சம் - கொல்லும்வலியையுடைய நஞ்சம். ஓகாரம் வினா.
இறுதிப்பயனிலை சொல்லெச்சம். திணை - பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை.
துறை - கண்டுகைசொர்தல்.

ஐயப்புருமதனாலங்கஞ்சலித்துயர்வா
னுய்யும்படிக்கருள்கருத்தமனாமாதவன்சீர்
வையம்புகழ்ச்சிலர்வழுத்தாவாறென்றே
ஐயப்புருமதனாலங்கஞ்சலித்துயர்வான்.

(738)

இது முதலடியும் நாலாமடியும் முற்றுமடக்கு

(இ-ள்) (நாலாமடி) பஞ்சபாணங்களைச்சொரியுந் காமனூல் மேனி
மேலித் துள்ளத்தில் வருத்தமுற்ற சிவன்; இது வினைப்பெயர். (முதலடி)
பிச்சைக்கு மனைதொறுஞ்செல்லு மஃததுவாகக் காசிக் கங்கைவடகரை
யாகிய அவ்விடத்துத் தன்னை யஞ்சலித்தபெருமையா லவனதுசாபந்
தீரக் கருணையை மிகுத்த வுத்தமகுணத்தையுடைய மாதவனது
கீர்த்தியையுயர்ந்தோர்புகழச் சிலமானிடர் வழுத்தாத தியாதுதா
னென்றவாறு.

இதனுள், உள்ளமென்பன முதலாயின சொல்லெச்சம். அஞ்சலித்த
வுயர்வா நென்னுமிடத்துச் செய்த வென்னும் பெயரச்சவாய்பாட்
டற்றின் அகரம் செய்யுள்விகாரத்தாற் றொக்கது; என்னை? “புகழ்புரிந்
தில்லீலோர்க்கு” என்பதுபோலக் கொள்க. பின்னர் வந்த வுயர்வு -
வருத்தம்; “உயர்வறவுயர்நலம்” என்பதனா லறிக, திணை - பாடாண்.
துறை - பாவார்ப்பழித்தல்.

தனாவிட்டார்மெழும்மாறன்றவெற்பில்வான்
முனாவிற்போதுதலீருங்கண்முன்நில்வாய்
வனாவிற்போமன்மதனம்படுக்கடுவா
வனாவிற்போமன்மதனம்படுக்கடுவா

(739)

இது கடைவீறடியும் முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்) தனை.....விற்கோ-பாசமாயியில்லக்கைவிட்டு
நீங்கினார்விரும்பும் மஹேன்னுந் திருநாமத்தையுடையவன் வெற்பி
னிடத்து வானிறோன்று மிந்திரதனுப்போன்ற துதலையுண்டயிரே! உங்
கள் முன் றி வி ன் க ண் , சங்குவளைவிற்கவோ? மன்மதனுப்பிடுக்க -
என்னிடத்துநிலைபெற்ற வி ரு ப் ப மெனதறிவை யகப்படுத்தாநிற்ப.
வளைவிற்கோ-வளைக்குங் கருப்புவில்லையுடையபகையாகிய. மன்மதனம்
படுக்கவோ - காமன்றோடுக்கும் பூப்பாணங்களை துமதுகுழற்கணியும்
மாலையாகத் தொடுக்கவோ வென்றவாறு.

ஓகாரம் முதலு மீறம் வினா. இரண்டாவது அசை. கோ - பகை.
பகுதி - குறையுறவுணர்தல். துறை - குறையுற்றுநிற்பல்; பணிவிடை
கொத்தலு மாம்.

கார்வானமால்வரையாகட்டுரைகூறானொருவன்
சூர்வாரணத்தான்பொற்குழியினற்றோற்றஞ்சார்
சூர்வாரணத்தான்பொற்குழியினற்றோற்றஞ்சார்
போர்வாங்குசேயகலான் பூம்புனமென் செய்வதே. (740)

இஃ திடைவீரடியும் முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்) கார்வான.....னொருவன் - திருக்கார்வானத்துத்
திருமால்வரையினுள்ளாய்! ஒரு வ ன் கட்டுரையுங்கூறுகின்றவன்.
சூர்வாரணத்தான்-பகைவர்க்குநோயைச்செய்யுங் கோழிக்கொடியனுமாய்.
பொற்குழியினற்றோற்றஞ்சார்-பொன்னினற்றோற்றமுடைய
பெருமைபெற்ற. சூர்வாரணத்தான் - அஞ்சாத யானையையுடையனு
மாய். பொற்குழியினற்றோற்று - பொலிவுபெற்ற சாவணப்பொய்கையி
னிடத்துப் பிறக்கப்பட்டவனுமாய். அஞ்சார்போர்வாங்குசேய்-சத்து
ருக்கன்போரைக்கும் முருகையான். பூம்புனமகலான்-பூவையுடைய
புனத்தைவிட கல்வதுஞ்செய்திவன்றிவன். என்செய்வதே-திகந்தியான்
யான் செய்த்தருவ திபா தென்றவாறு.

உட்டுரை - அழகுபுலகை, வான்கும், நீக்கும், ஆல் அசை. பகுதி -
குறையுப்பு. துறை - குறிப்பறிதல்.

ஒருத்தல்வெற்புடையானுமப்படுத்து

ஒருத்தல்வெற்புடையானுமப்படுத்து

வருத்திநாண்மலர்கொய்தறலாடியோ
வருத்தமன்கடன்மாவனமேபுதல்.

(741)

இஃ திரண்டாமடியும் ஈற்றடியும் முற்றுமடக்கு.

(இள்) ஒருத்தல்வெற்புடையான் - அத்திரியியையுடையான். உம்பர் துற்றுணுவருத்த - தேவர்கள்பொசிக்கு மமிர்த்ததை யுண்டாக் கும்படிக்கு. மன்கடன் - நிலைபெற்றகடலிற் கடைந்துபிறந்த. மா - திருமகளே ! வனமேபுகல் - புனலே புகலிடமாகிய. அருத்திநாண்மலர் கொய்தறலாடியோ-கண்டார்விரும்பும் பருவமலர்களைக்கொய்தோ ? புன லாடியோ ? அன்றி யாதானோ ? வருத்தமன்கடன் - உனது திருமேனிக்குத் தளர்ச்சியெய்தியமுறை. மாவனமேபுகல்-பெருமைபெற்ற அன்னம் போலு நடைபிணையுடையாய் ! கூறுவாயாக வென்றவாறு.

துற்றுணு வினைத்தொகை. வருத்த - உண்டாக்க. மா அண்மை விளி. வனம் - தண்ணீர் ; நந்தவனமுமாம். புகல் - புகலிடம். அருத்தி- விருப்பம். நாண்மலர் - பருவமலர். ஓகார மிரண்டிடத்துக் கூட்டுக. கடைந்தென்பதும், திருமேனியென்பதும் முதலாயின சொல்லெச்சம். பகுதி - முன்னுறவுணர்தல். துறை - வாட்டம்வினாதல். இவையாறும் ஈடி முழுதுமடக்கு.

இனி முன்றடி முழுதுமடக்கு வருமாறு:-

காவியங்கணல்லார்படிகாவிரி
காவியங்கணல்லார்படிகாவிரி
காவியங்கணல்லார்படிகாவிரி

வாவியும்புடைகுழாங்கெசனென்மனத்தான்.

(742)

இஃ தீற்றடியொழித் தேனைமுன்றடியும் முற்றுமடக்கு.

(இள்) வாவியும் - வாவிகளும். விரிகாவியங்கணல்லார்படி காவிரி- மலர்ந்த நீலோற்பலம்போதும் அழகிய கண்ணையுடைய மகளிர் புன ல் குடையுக் காவிரியும். விரிகாவியங்க ணல்லார்படி கா-அறமுதலிய நாற் பொருளும் குறைபாடின்றிப் பார்த்த காப்பியங்களை நல்லோ ரிருந்து கற்பனசெய்யுக் கல்வும். படிகா - ஊரைக்காக்கப்பட்ட. காவியம் - வாவிலும்கட்டித் தொளிற் காவிய வாச்செய்க்கள். அல் லுர் கண்ணாவின் கண் ணாவாசிக்குமிடங்களும். புடை.....மனத்தான்-புக்கமெல்லாஞ் சூழப்பட்டாநின்ற திருவாங்கெச னென்மனத்துள்ள நென்றவாறு.

- இதனுள், சூழ், படி, படி, விரி, விரி என்பன இறந்தகாலமு நிகழ் காலமும் காந்துநின்ற பெயரெச்சவினைத்தொகைவாய்பாடு. “எஞ்சு பொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற், பிற்படக் கிளவா முற்படக் கிளத்தல்” என்பதனும் கா விரியும் காவும் அல்லார்கண்ணும் என்பனவற்றிற்கும்மைகொடராயினார். திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வணக்கம். பா - கவித்தாழிசை; என்னை? “அந்தடி நீண்டிசைப்பிற், கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகும்” என்பவாகலான். (செய்யுள்) “வாள்வரி வேங்கை வழங்குஞ் சிறுநெறியெங், கேள்வரும் போதி நெழால்வாழி வெண்டிங்காள், கேள்வரும் போதி நெழாலாய்க் குறுவியரோ, நீள்வரி நாகத் தெயிறே வாழி வெண்டிங்காள்” என்பதிற் காண்க. இது விதலை யாப்புப்பொருள்கோள். “அணியுமபிழ்தும்” என்னும் பாட்டில் மின்னும், பணியும் புரை மருங்குற் பெருந்தோளி படைக்கண்கள், பணியு மதற்கு மருந்தும் பிறழப்பிறழ என்பதன லறிக.

ஆமோதமுந்துவரிவண்டுகணீர்
தாமோதான் றஞ்சையர்க்கோ தில்வண்டேன்
ஆமோதமுந்துவரிவண்டுகணீர்
ஆமோதமுந்துவரிவண்டுகணீர்.

(743)

இது முதலயலடியொழித் தேனைமுன்றடியும் முற்றமடக்கு.

(இ-ள்) ஆம் ஓதம் உந்து உவரிவண்டு உகள் நீர் - (இது முதலடி முற்றம்) ஆக்கஞ்செய்வதாற் திரை கரையிலெறியும் சமுத்திரத்திற் சங்குதவழும் புனையுடைய வாவியில். வண்டேன் ஆமோதமும் துவளவிபதேனையும், பரிமளத்தையு முண்ணும். வரிவண்டுகணீர் - பாட்டையுடைய வண்டுகளே! நீர். மோதமுந்து உவர் இவ்வண்டுகள்-என்னைப் பொர என்முன்னெதிர்த்த (உவராகிய) காமனாரும், இப் பஞ்ச பாணங்களும் என்னை வருத்து மிதினை. தாமோதான் றஞ்சையர்க்கோதில் - தாமோதானது திருத்தஞ்சையிலுள்ளாராய தலைவர்க்குரைப்பிராகில். நீராம் - (நாலாமடியிறும் முதலும்) உமக்கு நல்லதாமென்றவாறு.

ஆம் - ஆக்கஞ்செய்யும். ஓதம் - திரை. உந்து - எறியும். உவரி - சமுத்திரம். வண்டு உகள் - சங்குதவழ். நீர் - ஆகுபெயர். ஆமோதம் - பரிமளம். த - உண். “எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற், பிற்படக் கிளவா முற்படக் கிளத்தல்” என்பதனில் வண்டேனென்பது

உம்மைபில்சொல்லாய் முன்னின்றது, வரி : பாட்டு. வண்டுகள் அண்மைவிளி, உவர் முன்னிலைச்சுட்டுப்பெயர். வருத்துமிதனை பெய் பது சொல்லெச்சம், பொருள்கோள் - மாட்டுறுப்பு, பகுதி - இரவுக்குற னுறை - காமபிக்ககழிபடர்களவி.

நாகவரையானனியமலருள்ளா

னாகவரையானனியமலருள்ளான்

பாகவதர்தம்பிராண்பாமாறன்றம்பிரா

னாகவரையானனியமலருள்ளான்.

(744)

இஃ தீற்றயலடியொழித் தேனைமுன்றடியும் முற்றமடக்கு.

(இ-ள்) புலவீர்காள் ! பாம்பையணிபும் அரையையுடையசிவன், வண்டுறுதலையுடைய தாமரையையிடமாகவுடைய பிரமன், பொன் னுலகினதெல்லையையுடைய இந் திரன், கருணையையுடைய அழுக் கற்றோ ளென்னு மிவர்களுள்ளத்திற் குடிகொண்டிருப்பான் ; (நளியமல ருள்ளான், நாலாமடியீறு) செறிந்த அழுக்குடையோரைத் திருவுளத்தா னிணையாள் ; அவன் யாரோனில் ? பாகவர்தம்பிரானாகிய பாமாறனுக்குத் தம்பிரானாகிய அத்தகிரிநாத னென்றவாறு.

புலவீர்கா ளென்னு மெழுவாய்முன்னிலை பெச்சம், அவனை மன மொழிமெய்களி னினைந்து வாழ்த்தி வணங்க அறமுதலிய நாற்பொரு ளும் பயக்கு மென்பது கருத்து.

சிலைறுதாலொழிதேதெல்பார்கலா

மலையுமாரமணியாவரிவளை

மலையுமாரமணியாவரிவளை

மலையுமாரமணியாவரிவளை.

(745)

இது முதலடியொழித் தேனைமுன்றடியும் முற்றமடக்கு.

(இ-ள்) (நாலாமடியீறும் முதலடிமுதலும்) வரிவளைசிலைறுதால்- நாரினுல்வரிவனவாய் வளையப்பட்ட விற்பொலு னுதலினையுடையாய் ! (முதலடியீறு மிரண்டாமடிமுதலும்) பார்கலாம் அலையும் - பூமிநைய வளைக்குள் கடலும், (இரண்டாமடியீறும் முன்றாமடிமுதலும்) அரி வளைமலையும் - குங்குளம் குழப்பட்ட பருப்பதமும், (இரண்டாமடி

எக	அற்புதமான னுயிரே	... புறநகர் வாழ்த்துச்,	௩௭,
"	நான்பிரமமென நனை	... "	௩௮,
"	ஆயிரவாய்ப்பெல்லைப்பாம்	... "	௩௯,
எஉ	எண்ணிறத்தநால்வகைத்	... "	௪௦,
"	இவ்வுடலத்திறத்தி	... "	௪௧,
"	மின்னுயிர்க்குங்	... "	௪௨,
"	ஆங்கதன்	... பாம்புதவருணனைச்,	௪௦௫,
"	கெரண்டமால்வரை	... "	௪௧௨,
௮௦	பதியுமா முகில்	... நாடுவாழ்த்துச்,	௩௨,
"	உத்தியங்கமலமே	... "	௩௩,
௮௧	விண்டுவென்	... "	௩௪,
"	மும்புரத்தினைச்	... வடனும்வேழமும்வதைப்படு,	௧௫,
"	மத்தகத்தழுத்து	... "	௧௬,
"	புற்புதக்கடக்கவுட்	... "	௧௭,
௮௨	வினாக்கமல	... நாடுவாழ்த்துச்,	௧௧௬,
"	மாதண்டர்புகழ்த்திட	... கத்தமாதனவருணனைச்,	௭,
"	நெய்த்திருண்டுகருண்டு	... சந்தன்முத்திபெற்ற,	௫௮,
௮௮	மேலையலைச்	... நாடுவாழ்த்துச்,	௧௧௮,
"	திரகாயத்திரிகருணைக்	... கத்தமாதனவருணனைச்,	௧௧௭,
௯௦௩	பூட்டியுழுங்கருமேதி	... நாடுவாழ்த்துச்,	௧௧௮,
௯௨௫	கோழரை யகாஞ்சிரை	... கத்தமாதனவருணனைச்,	௨௨,
௯௨௬	வாசமொருசிறிதின்ரு	... "	௨௩,
"	உற்றவயக்களித்தி	... "	௩௯,
"	உச்சவான்மலைச்	... "	௪௭,
"	காவின்மேற்படுபலவின்	... "	௪௮,
௯௨௭	வெநிரொதிர்சென்றெப்பொர	... "	௫௪,
"	வீங்குபராரைக்	... "	௫௫,
"	சுருநிறப்பருஉக்காழ்த்	... "	௨௪,
௯௯௧	சுருவாவியகொழும்பொன்	... மாடத்திருக்குருகூர்ச்,	௮௧,
௯௯௫	அறிவுடையார்த்தவதுண்	... கத்தமாதனவருணனைச்,	௯௦,
"	சிலைவணக்குந்	... நாடுவாழ்த்துச்,	௭௪,
௯௯௯	மாடருளிகைக்கொழும்	... மாடத்திருக்குருகூர்ச்,	௭௧,
௯௭௩	முருகலிழைக்க	... "	௯௪,
௯௭௪	சுதிர்மூலைக்குவடுங்	... "	௯௧௦,
௨௨௯	குன்றுபோற்புடைத்	... சங்கன்முத்திபெற்ற,	௯௦,
௨௩௨	செங்கேழ்க்கிளர்	... "	௯௧,
௨௩௩	பிலம்புகுந்திரேழ்	... கோயில்வருணனைச்,	௭௨,
௨௩௫	குழித்ததலைத்தொடு	... வேடனும்வேழமும்வதைப்	படு ௭,
"	பூந்தேறல்வழிந்நிழிந்த	... மாடத்திருக்குருகூர்ச்,	௪௨,
௨௩௯	பொருள்கொடித்தெழு	... சங்கன்முத்திபெற்ற,	௯௮,
"	சுறுத்தவனறுத்துவிழுவன்	... வேடனும்வேழமும்வதைப்	படு ௯௧,
௨௪௩	வண்ணார்முண்டகக்	... மாடத்திருக்குருகூர்ச்,	௯௧௧,
௨௫௩	அந்தணரைந்தவனார்	... திருவாரூரைச்,	௧௩,
௨௫௪	வெம்புலால்சமழந்	... சங்கன்முத்திபெற்ற,	௨௫,

முன்னஞ்சீரிறுதி) ஆ - தம்மிடத்துண்டாக்கப்பட்ட. இரண்டாமடியில் ஆரமணி, முன்னமுடியிற்று வரிவளை, நாலாமடியில் ஆரம்-முத்தையும் மாணிக்கத்தையும் சங்குகளையும் சந்தனத்தையும். அணியா அணியா-அழகுபெற அணிவனவல்ல. ஆகையால், நீபெற்ற இவளு முனக் கநீர்மையனென்பதறியாதே தேடிப் பின்றொடர்ந்து வருதல், (மலையுமார என்பவற்றை ஆரமலையுமெனப் பாடமாற்ற) உலகியற்கு மிக மாறுபடுமென்றால். (முதலடி) தேடுதலொழி - தேடுதலை யொழிவாயாக வென்றவாறு.

இதையும் மாட்டுறுப்பு. இதனுள்ளுஞ் சொல்லெச்சங்கள்வந்தனவுங் காண்க. பகுதி - உடன்போக்கு. துறை - உலகியலுரைத்தல்.

ஆனகமலனயனத்தானத்தா
வானகமலனயனத்தானத்தா
வானகமலனயனத்தானத்தா
வானகமலனயனத்தானத்தா.

(746)

இது நான்கடியும் ஏகபாதமாக முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்) ஆல் நகம் மலல் நயனத்தானத்தா - ஆலந்தளிராகிய பாம்பினை வளப்பத்தையுடைய திருக்கண்ணியிலிடமாகவுடையவனே! ஆல் நகு அமல நத்து ஆன அத்தா - வெள்ளத்தினிடத்துமிளிரும் அழுக்கற்ற சங்கிருப்பான திருக்கையையுடையவனே! ஆனகமலன் அயன் ந தானத்தா - உனதுந்தியிறேன்றின தாமரையானாகிய ஆதிப்பிரமனில்லையாக மீளவும் பெற்றளித்த கொடையினையுடையவனே! வான கமல நயன் - ஆகாயத்தாகிய கங்கையைத்தரித்தவனுஞ் சிவன் முதாதையே! நத்தானத்தா - சிறப்புடைய முக்கியத்தானமாகிய பரமபதத்தையுடையவனே! இடைச்சொல் ந-சிறப்புப்பொருட்டு. (இரண்டாமடியில்) நய - என்னை ஆட்கொள்ள விரும்புவாயாக வென்றவாறு.

ஆல் ஆகுபெயர். நகம் - பாம்பு (விசாரம்). மலல் இடைக்குறை. நயனத்தானம் - துயிலினை. ஆல் - வெள்ளம். நகு - மிளிர். அமலம் - அழுக்கற்ற. ஆன-இருப்பான. (முன்னமுடியில்) ந-இல்லை. ஒழிந்தனவு முரையிற்கொள்க. தினை-பாடாண். துறை-கடவுள்வாழ்த்து. (கஉ)

இவ்வடிக்கு, ஆனகமலனயன் நத்து ஆன் அத்தா பிரமன்விரும்பிக் கூன்வடிவெடுத்த அத்தனே! எனினு மலையுமும்.

264. ஒருசொலின்மடக்கலு முளவேனமொழிப.

(எ-ன்) இதுவும் அம்மடக்கினதுபேதமுணர்-ற்று.

(இ-ள்) ஒருபாவினதுநான்கடியு மொருசொல்லானே முற்றும் மடக்குவது முண்டென்றுகூறுவர் பெரியோ ரென்றவாறு. யமயமக மென்பது மிது.

அரியாரியார்

அரியாரியார்

அரியாரியார்

அரியாரியார்.

(747)

இஃ தொருசொல்லினன்மடக்கல்.

(இ-ள்) அரியார் - யாவராலும் அளவிடற்கரியார். அரி ஆர் - சத்துருக்களுயிரைப் பருகும். அரியார் - சக்கராயுதத்தையுடையார். அரியார் - பாம்பை மிக்க. அரியார் - சயனமாகவுடையார். அரியார் - ஏனமாக அவதரித்தவர். அரியார் - அனுமானையுடையவர். அரியார் - அவர்யாரெனில்? அரியென்னுந்திருநாமத்தையுடையா ரென்றவாறு.

எனவே அவரே பரப்பிரமமாவா ரென்பது உ மவரே முத்திக்கு வித்தாவா ரென்பது உ மாயிற்று. துறை-கடவுள்வாழ்த்து. பா-குற ளடி வஞ்சித்துறை. (கூ)

265. பதத்தொடுபதமடக்குதல்பதமடக்கே.

(எ-ன்) இன்னும் அம்மடக்கினையே வேறுபடுத்துக்கூறுகின்றது.

(இ-ள்) ஒருசெய்யு ணுன்கடியாய்வருவது னுள் இரண்டடி யொரு நோக்கமாக மடக்குதல் பாதமடக்கெனப் பெயர்பெறு மென்றவாறு.

சக்கரநாகணத்தகைத்தலத்தின

சக்கரநாகணத்தகைத்தலத்தின

விக்கரைத்தென்குருகர்மன்னேமவா

விக்கரைத்தென்குருகர்மன்னேமவா.

(748)

இது முதலிரண்டடியும் கடைவிரண்டடியும் முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்) கடலிற்றயிலும் பாம்புணையாகிய அழகிய இடத்தை யுடையவனே! சக்கரத்தையுஞ் சங்கையுந் தரித்த கையையுடையவனே! கரும்பினடியிலே அழகிய சங்குதவழு மாக்கத்தோடு மின்பந்தரும் வாவிக்கரையையுடைய பொருரைத்தென்கரைக் குருகூர்க்கு மன்னவனே! என்னைக் காக்கவருவாயாக வென்றவாறு. துறை - இதுவுமது.

தரணிகுடையாவெழுமைவராக
முரணாரிவாமனனத்தன்முன்பான்
தரணிகுடையாவெழுமைவராக
முரணாரிவாமனனத்தன்முன்பான். (749)

இது முதலடியும் முன்றாமடியும் இரண்டாமடியும் நாலாமடியும் முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்) பூமியானது பிரளயத்து ளாழ (அதனையெடுத்தற்குத்) தோன்றும் அழகிய ஏனம்; பெருமையையுடைய நரசிங்கம்; வாமன ரூபமானவன்; பாஞ்சசன்னியத்தையுடையான்; கோவர்த்தன கிரியைக் குடையாகவெடுத்துநிமிரும் மிடுக்கினையுடையான்; (இதன் கண் முன்பான் என்னு மிரண்டடியி னிறுதியைச் சேர்க்க). பஞ்ச பாண்டவர்களுள்ளத்துக்கு மாறுபாடான நூற்றுவர்க்குக் கூற்றுவன்; தாவும் அன்னத்தையுடைய பிரமனுக்குப் பிதா; எல்லாக்கடவுளர்க்கு முன்னுனவ னென்றவாறு.

முரண் - பெருமை. நாரி - நரசிங்கம். முன்பு - மிடுக்கு. அரி-யமன். ஒழிந்த அரும்பதமு முரையிற்கொள்க. துறை - இதுவுமது

இலங்கொண்முவெயில்குன்றவிலேற்றுவா
னலங்கல்வாரியமைந்திறப்பெய்தவே
ரலங்கல்வாரியமைந்திறப்பெய்தவே
ரிலங்கொண்முவெயில்குன்றவிலேற்றுவான். (750)

இது முதலடியும் நாலாமடியும் தம்மிலும், இடையிலிரண்டடியும் தம்மிலும் முற்றுமடக்கு.

(இ-ள்) முதலேறின்ற இலங்கொண்முவெயில் என்பவற்றுள் இவ்விரண்டு அலங்கொண்முவெயில்கு ளைச் சேர்த்து, செவ்வைத் தரித்த மேவும் வெயிலிது மிகுந்து என்க. நாலாமடியில் இவ்விந்த

அம் கொள் மூவெயில்குன்ற - அழகுருடிக்கொண்ட மூன்றாமதிரும்
அழியும்படிக்கு. (முதலடியிறதியிருசீரும் நாலாமடிமுதல் இல்லும்)
குன்றவிலேற்றுவானில் - இமவானாகிய குன்றவிலேற் பாம்பாகிய
நாரணையெற்றுஞ் சிவனைப்போல. (நாலாமடியிறு) வில்லேற்று வான்-
மின் னுதலைப் பொருந்தி வானினின்றும். (இரண்டாம் அடியில்) அலம்
கல் அமைந்து-நிறைவையுடைய மலையினுச்சியிற்பதிந்த. (இரண்டா
மடியி லிரண்டாஞ்சீர்) வாரி - மழைத்தாரையை. (அதன் கண்ணீற்று
வேர் மூன்றாமடிமுதல் அல் அதன்கண்ணீற்று வேர் இவற்றை அடைவே
கூட்ட.) வேர்வேர் - மூங்கில்வேரையும். (மூன்றாமடியில்) அம் கல்
வாரிய மைந்து - அழகிய மாணிக்கத்தையும் கிளைத்து முகந்தெடுத்த
மிடுக்கினோடும். (இரண்டாமடி) இறப்பு எய்த - வெள்ளமாயோடுதலைப்
பொருந்தும்படி. (மூன்றாமடியில்) இறப் பெய்த - தண்ணீர் தன்னிடத்
தில்லையாம்படி முழுதும் பெய்த வென்றவாறு.

பொருள்கொள், முதலும் நாலும் தம்மினும், இடையிலேண்டுந்
தம்மினும் மாட்டுறுப்பாகக்கொண்டது ; (குருகாமான்மியம்). திணை-
பாடாண். துறை - மலைவருணனை. (கச)

286. அந்தாதிப்பதந்தாதிமடக்கே.

(எ-ன்) இன்னும் அம்மடக்கினை வேறுபடுத்துக்கூறுகின்றது.

(இ-ள்) அடிதொறு மிறுதிச்சொல்லை யதன்மேல்வருமடிக் காதி
யாகத்தொடுப்ப தந்தாதிமடக்கென்பதா மென்றவாறு.

நாகமுற்றவுங்களிதாநிருதர்கோனாக

நாகமையிரண்டொருங்கறப்பொருதமைநாக

நாகமூலமென்றழைத்தகார் துயிலிடநாத

நாகமொய்த்தபூம்பொழிற்றிருநாகையென்னாகம். (751)

இஃ தந்தாதிமடக்கு. இதனைச் சந்தோட்டியுமதமென்றுஞ் சொல்
துப. அல்ல திடையிட்டு முதலுமிறுதியுமடக்கியு முற்று மடக்கெனவுந்
கொள்க.

இத னு ள், நாகம் - துறக்கத்துள்ளார். - முற்ற - அனைவரும்.
ஐயிரண்டிரா கம் - பத்துநாக்கும் பத்துத்தலையும். - ஒருங்கற - ஒரு

செய்யுளினிடைப்பட்ட அடியை யடிமடக்கா யந்தாதித்து வினாயதற்கு முன்னர்க்குறிபயமகளிர் தாமே பின்னுந் தாங்குறியது தப்பாதுதாபித்த தாம் பெருமைபொருங்குறு மீற்றடி சிலைடைவாய்பாட்டாற்புணர்க்கும் அம்மனைமடக்கு மொன்றுள தென்றவாறு.

ஆற்றலினைமைக்குமென்றதனால் முதலடி யிரட்டுறவருதனு மாமென்றறிக. இது பொருளணியுஞ் சொல்லணியுங்கடியதென வுணர்க.

தெண்டிரைப்பார்போற்றுந்திருவெள்ளறைமாயன்
கண்டளவினீடுகஞ்சக்கண்ணுளானம்மாளை
கண்டளவினீடுகஞ்சக்கண்ணுளானலமுதுட்
கொண்டபரிகலமுன்கொட்டினதேவம்மாளை
கொட்டினதுமுண்டுகுழிதாலம்மாளை.

(753)

இது நிந்தாத்துதி. கஞ்சக்கண்ணுளான் என்பது தாமரைபோலும் கண்களையுடையா னென்றும், வெண்கலங்கொட்டுங் கன்னுவனென்றும் சிலைடைநிந்தாத்துதியாயிற்று. கண்டளவி லென்பது கண்டளவி லென விகாரத்தாற்றொக்கது. கொட்டினது என்பது உண்டதுமிழ்த லும் தட்டுதலும். குழிதாலம் - உண்டுகுழிக்கப்பட்டபூமியும், குழி தாலமான உண்கலனுமாம். ஒழிந்தனவு முரையிற்கொள்க. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

வண்டமிழோர்கொண்டாமென்குருகர்வாசமகிழ்க்
கொண்டலெழின்மேவுதமிழ்க்குன்றங்காணம்மாளை
கொண்டலெழின்மேவுதமிழ்க்குன்றமதானுலதன்கண்
ணெண்டிசையுஞ்சந்தனக்காவில்லையோவம்மாளை
பில்லாமற்சாந்தமணமெய்துமோவம்மாளை.

(754)

இது துதி. சாந்தமணம் - சந்தனப்பரிமளமும் சாந்தாசம் பொருந்துதலுமாம். தமிழ்க்குன்றம் - பொதியமும், தமிழுக்கு மலை போலும் பெருமையுடையோன் என்பது மாம். திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப்பரவல்.

(௭௬)

268. தொடர்ச்சொற்பலபொருட்சிலைடைமுந்துறவே
புடர்ப்பாடின்றியிற்றுதுமினைமடக்குள

(எ-ன்) இதுவும் இலக்கியங்கண்டதற்கிலக்கணங்குறலாக இன் னும் அம்மடக்கினுட் சிலேடைமுன்னிட்டனவாய் வருவதோர்மடக் குணர்—ற்று.

(இ-ள்) ஒருசெய்யுளின்முதற்கட் டொடர்ச்சொல்வாய்பாட்டாற் பலபொருளைக்காட்டுஞ் சிலேடைவந்து அதன்பின்ன ரிடைவிடாதனவா யீரிடத்துவரு மொருசார்மடக்குகளு முளவென்றவாறு.

இடர்ப்பாடு - இடைவிடுதல். இன்றி - அஃதில்லாமை. பலபொரு ளாவன: ஒருதொடர்ச்சொ ளிருபொருண்முதலாக அஞ்சீரூயபொருளைக் காட்டுதல் எனக்கொள்க. எனவே இதுவும் பொருளணியுஞ் சொல் லணியுங் கூடியதெனவுணர்க.

மூவுலகெண்முத்தரைப்போன் முந்நீர்முகிற்பெயல்போற்
காவலர்கள்வீழ்வேங்கடவெற்பே—தேவர்
பெருமான்பெருமான் கட்பெய்வளைக்கையார்மு
வருமால்வருமாவின்வைப்பு.

7551

இஃ திருபொருட்சிலேடை யீணைமடக்கு.

(இ-ள்) தேவர்பெருமான் - கடவுளர்க்கெல்லாஞ் சுவாமி. பெரு மான்கட்பெய்வளைக்கையார் - பெரியவாய் மானினதுகண்ணைக்கம்போலு நோக்கமைந்த கண்ணினையும், இடப்பட்ட வளையோடுங்கூடிய கையினையு முடைய. மூவரு மால்வருமாவின்வைப்பு—திருமகள், மண்மகள், நீளை யென்னு மூவருள்ளத்தும் வேட்கையுண்டாம் மாயோன்வாழ்மிடம். மூவுலகெண்.....காவலர்கள்வீழ் வேங்கடவெற்பு—பூமி யந்தா சுவர்க்க மென்னு மூவுலகின்கண்ணுள்ளாரு மதிக்கப்பெறும் பரமபதத் து முத்தரைப்போல நெருங்கிப் பூலோகமன்னர் சேவிக்கவிரும்புந்தன்மைய வாய், அதனோடுங் கடலிற்படிந்த மேகத்தினிழியுமழைபோலக் காவி னிடத்துமலர்களிற நேன் றுளித்துவீழும் வேங்கடவெற்பா மென்ற வாறு.

கள் - தேன். வீழ் - விளைத்தொகை. இதனைச் செய்யுமென்னும் பெயரச்சமராகவிரித்துக் காலமுன்றிநு மேற்றுக. திணை - பாடாண், துறை - மலைவருணனை.

மாயன்செய்விலுமலர்ப்பொழி நுங்கஞ்சினயுங்
காயம்புதைத்திறங்கூர்க்ச்சியே—நேய

மகத்தாரகத்தாரருவினைபாட்செய்ய

மகத்தார்மகத்தார்தம்வாழ்வு.

(756)

இது மூன்றுபொருட்சிலேடையினைமடக்கு.

(இ-ள்) நேயம் அகத்தாரகத்தார்-கருணையைத் திவ்யாத்மாவுக்குத் தாரகமாகவுடையார். அருவினைபாட்செய்யுமகத்தார் - நீக்குதற்கரிய வினைக ளடிமைத்தொழில்செய்யு மகத்துவத்தையுடையார். மகத்தார் தம்வாழ்வு-யாகத்தின்கட்டோன்றின பேரருளாளர் வாழுமிடம். மாயன்கஞ்சனையும்-திருமால்புதல்வனாகிய காமனது கருப்புவில்லும், பூவோடுகூடியசோலைகளும், கண்ணாடிகளும். காயம்புதைதிறங்கூர் கச்சி என்பதற்கு, கூடிப்பிரிந்தபுமான்கள் மகளிரறிவை நிலை திரி க் கு ம் பூவாளியைச் செலவிடுந்தொழில்புரியும், ஆகாயத்தைமுடிங் கூறுபாடு மிகும், கண்டோர்மெய்யை யுட்கொள்ளுந்திறமிகும்-கச்சிஎன அடைவே கொள்க. வாழ்வு - ஆகுபெயர். தினை - இதுவுமது. துறை - நகர வாழ்வுத்திரி

கொம்பாஞ்சொன்மின்னார்குயம்பொன்னியன்பருள

மம்பரந்தோயுந்தென்னரங்கமே-தும்பி

யுரைத்தா னுரைத்தா னுயர் திரைநீர் தட்டி

னரைத்தானரைத்தானகம்.

(757)

இது நாலுபொருட்சிலேடை யினைமடக்கு.

(இ-ள்) கொம்பர் - பூங்கொம்புகள். அம்பரந்தோயும் - ஆகாயத்தைத்தோயும். குயம் - முலை. அம்பரந்தோயும் - கூறைவிட்டு நீங்கா திருக்கும். பொன்னி - காவிரி. அம்பரந்தோயும் - கடலைப் பொருந்தியிருக்கும். அன்பருளம், அம்பரந்தோயும் - அழகியபரப் பிரமத்தை அறுபூதிசெய்துகொண்டிருக்கும்; தென்னரங்கம், னுரைத்தா னுயர் திரைநீர் - னுரையையுயர்த்துந் திரையையுடைய கடலை. (உயர் திரை வினைத்தோகை. னுரைதான், னுரைத்தான் என ஒற்றுத் தோன்றுதல் தோன்றியுிற்கும்.) தட்டி - அடைத்து. னனரைத்தா னரைத்தானகம்-அறிவில்லாதவினராகிய இராவணதிகளை ஆயுதத்தாற் கண்டஞ்செய்து பூமியின்கட்போட் டரைத்தான்பதி யெனக் கூட்டுக. துறை - இதுவுமது.

சூழிமறுகாடவர்தோள்விரல்பொழிற்றே
 னூழிபயிலுமரங்கமே—சூழி
 திரிநாட்டிரிநாட்டினவயிருய்க்கொண்ட
 வரிநாட்டிரிநாட்டகம்.

(758)

இஃ தைந்துபொருட்சிலேடையிணைமடக்கு.

(இ - ள்) சூழி - வாகி, ஆழிபயிலும் - வட்டம்பொருந்தும்; மறுகு - வீதி, தேர்வண்டிமுதலாயின பொருந்தும்; ஆடவர்வலது தேள் திருச்சக்கரப்பொறிபொருந்தும்; மகளிர் புமான்கள் கைவிரல் கள் நவமணியாழிபொருந்தும்; பொழிவிற் பூந்தேனும் வைத்ததேனும் முகைவிண்டொழுகியும் உடைந்தும் நதிவாய்ச் சமுத்திரத்தைப் பொருந்துமென்க. ஊழிதிரிநாட்டிரிநாட்டினவயிருய்க்கொண்ட - கற்ப வந்தியத்தில் உகங்கள் மீளவருநாள் மூன்றுலகின்கண்ணுமுள்ள வயிர்க் கணத்தைத் திருவுதரத்துள்வைத்துப்பிழைக்கக்கொலு. ... அரிநாட்டிரி நாட்டகம் - பாற்கடலென்னுமிடத்தையுடைய அ ரி யெ ன் னு ன் திருநாமத்தையுடையா நிலைபெறுத்தின பதி என்றவாறு.

ஒழிந்த அகல முரையிற்கொள்க. துறை - இதுவுமது. இவற்றிற் கெல்லாம் “எழுத்தோரன்ன பொருடெரி புணர்ச்சி - யிசையிற் றிரிநிலைஇய பண்பே” என்பதனால் ஒவியெழுத்துக்கள் எடுத்தல் படுத்தல் லென்னுமோசைவேற்றுமையாற் புணர்ச்சியிடத்துப் பொருள்வேட படுத்தல் நிலைபெற்றபண்பாக அறிந்துகொள்க; செம்பொன்பதின்னொடி குன்றேறமா என்பனபோல, பிறவுமன்ன. (கௌ

269. மதித்தோரெழுத்தினைமடக்கலுமடக்கே.

(எ - ன்) இன்னும் மடக்கிற்கோர்வேறுபாடுணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஒரெழுத்தினைச் செய்யுளின்கண் ணடிதொறு மு லேவந்தபொருளினையுட்கொண்டு வேறுமொருபொருடருவதாகமடக்கது மடக்கின்பாற்படு மென்றவாறு.

எனவே மேலே முதற்கூத்திரத்தின் மடக்கலுமென்றவுமையற் றோடொழுத்துமொழியேயன்றி யோரொழுத்தானொழிகளைப்பெயர்த்து மோர்பொருடா மடக்குவது மப்பெயராமென்றாராதலாற் றொ ரொழுத்துமொழிகளானு மடக்குகளுணர்த்தி யதன்பின்னர் ஒரொழுத்த னுமடக்குணர்த்துவான்றோடங்கொருனக் கொள்க.

மாமாமாதின்புறுதிருமார்பான்மகிழ்வெய்திக்

காகாகாமர்மல்லையின்மோதுங்கடலேமுன்

அனாஅமெய்தாமுயிரென்றார்நகர்மீள்

வாவாவாய்மைதந்ததுமுளதோபகர்வாயே.

(159)

இஃ தோரேழுத் தடிமுதன்முற்றமடக்கு.

(இ - ள்) மாமாமாதின்புறுதிருமார்பான்மகிழ்வெய்தி என்பது பெரிய திருமகளாகியமாதா விரும்புந் திருமார்பையுடையான் மகிழ்ச்சி பொருந்தி என்றவாறு. காகாகாமர்மல்லையின்மோதுங்கடலே என்பது காவல்பூண்ட காவிரேடுங்கூடிய அழகிய திருக்கடன்மல்லையென்னுந் திருப்பதியிற் கரைதொறுமெற்றுங் கடலே யென்றவாறு. முன் அனாஅமெய்.....மீள் - பிரியமுன்னர் நான் நீங்காதமெய்யாக வந் தா மதன்கண்வைகு முயிராகவு மெனக் குட்கொள்க்கறினா நின் நகர்க்குமீளும். அவாவாவாய்மை.....வாயே - என்பது அன்புண்டாம்வசனம் நின்னுடன்கூறியதுளவாகி லென்னுடன்கூறுவாயாக வென்றவாறு.

இதனாள், இடைநின்ற மா - திருமகள். கா-சோலை. ஆனா - நீங்காத. மீள் (மீளும்) என்பது வினைத்தொகை. அவாவா - அன்புண்டாம். வாய்மை - வசனம். இது நெடினெதுகை, பகுதி-பொருள்வயிர்பிரிதல். துறை - கடலொடுவரவுகேட்டல்.

“ஒரெழுத்தினைமடக்கலு” மென்ற வும்மையா லீரெழுத்துமுதலாக நாலெழுத்திற்கு வயிரும் உயிர்மெய்யுமாகியவை யொரோசெய்யுண் முழுதுங்கோடலு மொரோ அடிமுழுதுங் கோடலு முரியவெனக் கொள்க. அவற்றுள் ஒருயிர்மடக்குவருமாறு :—

அரவமகாசலசயனபடவாவ

காசாணநயனவதனகமலதா

வரதசாதமகவரதசாதம்க

பாமபரமமலவனகபாமபத.

(160)

இஃது அகரக்குற்றயிர்மடக்கு.

(இ - ள்) ஆரவாரத்தையுடைய மகாலயமாஞ்சமுத்திரத்திற் றுயிலுஞ்சயனமாகிய படத்தோடுங்கூடிய பாம்பையுடையவனே! கா முங் காலுங் கண்ணும் முகமுங் கமலமொத்தவனே! வரதனே! சாத

உருச	பாய்திரிக்கடவுளும்	... மாடத்திருக்குருகர்ச் அரு.
உருச	வசையிலா	... நாலுவாழ்த்துச் 20.
உருச	மாவழுங்கடம்பும்	... திருவாராதனைச் ௭௯.
உருச	வண்டிலவுந்தண்டினவப்	... சங்கன்முத்திபெற்ற அரு.
உருச	வெங்கோபமால்யானை	... பதிகம் ௨.
”	படைக்கின்ற	... பிரமன்தோத்திரச் ௨௭
உருச	ஆங்கதற்கணியா	... பரமபதவருணைச் ௯௪.
உருச	கோதறவில்லாவங்கி	... தார்தன்முத்திபெற்ற அரு.
உருச	அந்தமுதலா	... ” அரு.
சுரு	காண்டகுபொற்பூ	... ” அரு.
”	முன்னிலங்கொன்னாத	... ” அரு.
சுருச	உமையாளுமுமையாளு	... ” ௭௯.
சுருச	இமையவரையிமையவரை	... ” ௭௮.
சுருச	சக்கரநாகனைத்	... ” அரு.
சுருச	இலங்கொன்முடிவயில்	கந்தமாதனவருணைச் ௭௯.
சுருச	அரவமகரசல	... பிரமன்தோத்திரச் ௭௯.
சுருச	ஆயாபாலாகாரா	... ” ௪௦.
சுருச	காமுகிற்பொழிலுஞ்	... திருவாராதனைச் ௭௮.
சுருச	செரியுமிற்றொழும்	... பரமபதவருணைச் அரு.
சுருச	இறந்தபட்சனன்	... தானங்காட்டு ௧௨.

நு. குறுந்தொகை.

கருசு	கருங்கால்வேங்கையிருதறக	... ௪௭.
உருச	கன்றுதன்பயமுலைமார்த	... ௨௨௮.

கூ. சிலப்பதிகாரம்.

கருசு	ஆம்பனுறந்தேம்பொதிகறுவிரை	... அந்திமாலைச் அரு.	௭௮.
கருசு	மலையிடைப்பிறவாமணியே	... மனையறம் ”	௭௭.
உருச	தயங்கிணர்க்கோதைதன்னொடு	... ” ”	அரு.

எ. சீவகசிந்தாமணி.

கரு	வந்தவாவென்னையென	... ௨0௨0
கருசு	கருமணியம்பாலகத்துப்பதித்தன்ன	கருசு
”	நஞ்சுமயிர் தருமேபோல்குணத்த	கருசு
”	பொருகயற்கண்	கருசு
”	குறைபடுமூழியந்தேயத்	உருச
கருசு	ஒருபிடிதுகப்பின	கருசு
கருசு	கோணமின்னுமீன்கூழ்	அரு.
கருசு	தூப்புறந்தொண்டைச்	கருசு
கருசு	தேன், துள்ளியொடுமதுத்தளி	கருசு
கருசு	பவனவாய்ச்செறுவுதன்னு	௭௭௯.
கருசு	தருமன் நண்ணினியாற்	கருசு
கருசு	வருந்தியின்ருண்	கருசு
கருசு	பெரியயோனிகள்	௭௭௯.

னே ! மகத்துவமான வரத்தைப்பெற்ற தசாதன்மகனே ! பாமனே !
அமலனே ! அனகனே ! பாமபதத்தையுடையவனே ! உனக்கேபரம்
என்றவாறு. துறை - கடவுள்வணக்கம்.

ஆயாபாலாகாராபாராராலா
மாயாமாயாமாதாகாவானா
காயாகாயாவாளாவாளாகாளா
தாயாநாதாநாதாகாகாதாளாளா.

(761)

இஃது ஆகார நெட்டியீர்முற்றுமடக்கு.

(இ - ள்) ஆயா - கோபாலனே ! பாலாகாரா - பாலிப்பருகப்பட்டவ
னே ! பாராராலா - பூமியையுண்ட பிரளயத்தின்மேலான ஆவிலை
யிற் றுயின்றவனே ! மாயாமாயா - அழிவிலாத மாயோனே ! மாதாகா -
திருமகள் தங்குமாற்பனே ! வானா - பாமபதத்தையாள்வானே ! காயா
காயா - காயாமலர்போலுந் திருமேனியையுடையவனே ! ளா - வானினை
யுடையவனே ! வாளாநாகாளா - வெளுப்பான சங்கினையுடையவனே !
தாயாநாதா - எமக்குத் தாயா நாதனே ! காதாளாளா - சர்வலோகத்தை
யுங்காக்கு முயற்சியுடையவனே ! நாதா - நினைப்புகழும்படிக்கு
நாவைத் தருவாயாக ; கா - பிறரைப் புகழாவண்ணம் என்னைக் காப்பா
யாக வென்றவாறு.

முன்னின்ற நா தா கா என்பவற்றைப் பாடமாற்றித் தாளாளா
ஒவன்றதன்முன்னர்ச்சேர்க்க. துறை - இதுவுமடக்கு.

கக்குக்கிக்கர்க்காகா
கக்கக்குகைக்கொக்கோ
கக்கொக்காகைக்காகா
கக்காகைக்கொக்கோ.

(762)

இது ககரமெய்வருக்கம்.

(இ - ள்) க - பூமியை குங்கிக்கு - திருவுதாத்துக்கு. ஆக்
காகா - இரையாக்குந் திருமேனியையுடையவனே ! கக்கக்குகைக்கொக்
கோ - பூமியை மீளப் புறத்தேயுமிழ்தற்கொத்த னேவே ! கக்கொக்
காகைக்காகா - கூவினிடத்து மேற் குதிரையாகைக்கெருக்குந் திருமேனி
யையுடையவனே ! கக்காகைக்கொக்கோ - பூமியைக்காப்பதற்குப் பாம

பதத்தினின்றும் லீலாவிபூதியில் வரப்பட்டவனே!* என்றவாறு. எனவே என்னைக் காப்பாயாக வென்பது பயன். இது குருகாமான்மியம். பா - வஞ்சித்துறை. துறை - இதுவுமது.

தத்தோதத்தத்திதா தத்தைதுதிதா
தத்தோதத்தத்தத்திதாதிதித்தே—துத்துத்
ததிதித்தித்தேதுத்துத்துத்துத்தத்தாதி
துதிதாதைதாதைதுதித்து.

(763)

இது தகரமேய்வருக்கம்.

(இ - ள்) தத்தோதத்தத்தி - *கரமீதுபாயுந்திரையையுடைய திருப்பாற்கடல். தாதத்தை - பெற்றுத்தாப்பட்ட கிளியைப்போலு மொழியையுடைய திருமகள். துதி திதா - துதிக்கப்பட்ட வுண்மைப் பொருளே! தத்தோது -- தனக்கு முதலையாலுண்டானதத்தினிடத்து மூலமேயென்றுகூறும். அத்தத்தத்தி - துதிக்கையையுடையயானையை. தாதிதித்தே - (காத் ததனுடையவுயிரைத்) தாப்பட்ட காவற்கடவுளே! துத்து - உண்ணும் தூய. ததிதித்தித்தே-† தயிரை வாயாலினிமையாகக்கொண்டு. துத்துத்துத்து - உணவாகவுண்டு. தத்தாதி - கூத்தாடுங் கண்ணனாகியகாரணனே! துதிதாதை - சருவலோகமுந்துதிக்கும் பிதாமகனுக்கு. தாதை - பிதாவே! துதித்து-உன்னைத் துதிக்கிறேனென்றவாறு.

இதில் இறந்தகாலம் நிகழ்காலமாயிற்று. என்னைக்காப்பாயாக வென்பது பயன். துறை - இதுவுமது.

மாலைமலைமூலமேலம்மாலைமலை
மாலைமலைமாலைமாலுமோ—மூலமா
மெல்லுமாலாலாலிலைமேலாமாலிலில்ல
மல்லுமாலாமாமைமால்.

(764)

இஃ திரண்டெழுத்தானவந்தது.

*கூத்தர்க்கைக்கேவாகா என்பதற்கு, ஐசந்தாகுணத்துக்கு அந்விநியனானவனே என்னை நீ காப்பாயாக எனினு மமையும்.

† தித்தித்து என்பது கணவந்த என்பதன் பரியாய லிணையெச்சம்.

(இ - ள்) முத்தமாலையணியு மலைபோன்ற முலைகளின்மீதே யுனது
 ஐளபமாகவேட்டதனாலே பசுலையாகிய பொன்னுப்பூணுமியல்பினை
 டைய பூமாகைபோல்வாள் போரைச்செய்யும் மாலிக்காலத்தான் மயக்கு
 ாளோ? சகலதேவன்மார்க்கு முதலாகிய காலவளவையுடைய பெரி
 வனே! பிரளயத்தின்மேலாய ஆவிலைமேற் கண்வளர்வதான விருப்பத்
 நதையுடையவனே! இல்லந் திருக்கடன்மல்லையாக் காளமேகம்போலு
 நிறத்தையுடைய திருமாலே! என்றவாறு. மால் - அண்மைவிளி.
 நினை - பெண்பாற் கைக்கிளை. துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

சூலமலைமையம்மாமைமாலிசுமாலிசலச்
 சீலமலைசூலிசெலச்செல்லச் - சூலமலை
 சோலைமலைமலைச்சொல்லச்சொல்சொல்லானம்
 மலைமலைசீலமாம்.

(765)

இது முன்றெழுத்தானவந்தது.

(இ - ள்) சலச்சீலமலைசூலி - தீயவினைகளைச்செய்யுஞ் சீலத்தை
 யுடையளாய்ப் போர்புரிசூலத்தையுடைய தாடகையும், சூலமலை மைம்
 மாமைமாலிசுமாலி - சூலிசூலிக்குடி யாவாரிக்குங் காளமேகம்போலு
 நிறத்தையுடைய மாலியுஞ் சுமாலியும். செல - போர்க் கெதிர்செல்ல.
 செல்ல - அவர்களுயிர் கூட்டைவிட்டுநீங்க. சால் - மிகவும், பலை-பொருத.
 சோலைமலைமலை - சோலைமலையிலுள்ள திருமாலானவனை. சொல்லச்
 சொல் - நெஞ்சமே! சொல்லினாற் றோத்திரஞ்செய்யென்று நாவிற்குச்
 சொல்லுவாயாக, சொல்லால் நம்மலைமலை சீலமாம் - அத்தோத்திர
 மேதுவாக நம்மிடத் தறிவின்மையைப் பொருதுபொருக்கப்பட்ட நல்ல
 ஞான நமக்குண்டா மென்றவாறு.

சூல் - சற்பம், அமை - ஆவாரம், மை - மேகம், மாமை - நிறம்,
 சலம் - தீயவினை, சீலம் - புத்தி, சூலி - சூலத்தையுடையதாடகை;
 காளியணியாள் எனினுமாம், செல - எதிர்செல்ல, செல்ல - நீங்க,
 சொல்லச்சொல் - தோத்திரஞ்செய்யச்சொல்லுவாயாக, மலைதல் - மாறு
 படுதல், சீலம் - நல்லுணர்வு, ஆம் - உண்டாம், நெஞ்செயென்பது
 தோன்றாழ்வாய், இது தன்னுணர்வைப் பிரிதொன்றாகிக் கூறுத
 வற்றைக் கூறென அகத்திற்கூறுவனபோலச் கூறும் மயக்கம். என்னை?

“ஆம்புடைத்தெரிந்துவந்தம் கறிவெனுமமைச்சன்சொன்னான்” “ஒதிய
பொறியற்றயோராரும்பொறிபுனைவியென்றான்” என்பதனு லறிக. திணை-
பாடான், ஹை -

கோகிலமலைக்கேகோலைமல்கக்கோலமுலைக்
காருலமாமோகமிகலாகுமோ--சோகமிரு
மேமாசலமாயிகலமைமாச்சொல்லுபிசை
மாமாமலிகச்சிமால்,

(766)

இது நாலெழுத்தான்வந்தது.

(இ - ள்) முதலையாற்றுன்ப்பிக்காநின்ற பொன்மலைபோலப்
பெருத்ததாய்ப் போருக்கமைந்த யானை முலமேயென்னும்பொரு
ளுரையையுந் திருமகளையும் மாமாயிருந்த திருக்கச்சியையு முடைய
மாயோனே! குயில்களானவை மலைக்காலத்திலே (காமா கூகுவென்று
காமாணியழைத்துக்) கொலைத்தொழிலை மிகுப்ப, அழகிய முலையினை
யுடையாட்கு வருத்தத்தைச்செய்யும் மிக்க காதன் மேன்மேலு மிகுத
னன்கருணைக்கு முறையாகுமோ வென்றவாறு.

எனவே யிவனைத் தழுவுவதே நீ போருளாளனை திருநாமத்திற்கு
முறையென்பதாயிற்று. சோகம் - துன்பம். இசை - பொருளுரை,
அல்தாவது மூலமந்திரம். மா - பெரியபிராட்டி. மா - மாமாம்
மலிதல் - மிகுதல். மால் - அண்மைவிளி. கோகிலம் - சாதியொருமை
ஆகுலம் - வருத்தம். மாமோகம் - மிக்ககாதல். மிகல் - பெருத்தல்
ஓகாரம் ஒழியிசை. திணை - பெண்புற னைக்கிளை. ஹை-கண்ணை
சொர்தல்,

(கஅ)

மடக்கு முற்றும்.

சித்திரகவி.

270. வல்லினபுமல்லினமிடையினப்பாட்டே
நிரோட்டியமோட்டியமோட்டியநிரோட்டிய
மக்கரச்சதமதன்வருத்தனையே
வக்கிரவுத்தியினாவத்தாமே
சக்கரபெந்தம்பதாமபெந்த
பூசபெந்தநாகபெந்த

மிரதபெந்தமாலைமாற்றே
காந்துறைசெய்யுட்காதைகார்ப்பே
பிரிந்தெதிர்செய்யுட்பிறிதுபொபாட்டே
சருப்பதோபத்திரங்குடசதுர்த்தங்
கோமூத்திரிசுழிசுளந்திரிபங்கி
யெமூகற்றிருக்கையொடிருபானுறும்
பழிதீர்மடக்குடைச்சித்திரப்பாவே.

(26)

(எ-ன்) இன்னு மம்மடக்கலங்காரங்களுட்படுவனவாஞ் சில மிறைக்
பிகளுணர்த்துதுணதலிற்று. மிறைக்கவியெனினுஞ் சித்திரப்பா
வனினு மொக்கும்.

(இ-ள்) வல்லினப்பாட்டுமுதலாக எமூகற்றிருக்கையீராகச்
சாண்ன விருபத்தாறும் முன்சொல்லிப்போந்த சொல்லொடு மெழுத்
காடுங்கடிய குற்றமற்ற சொல்லணியினுண் மடக்கின்பாற்படுஞ் சித்திர
வியா மென்றவாறு.

இதனுட்பாட்டென்பதனை மூன்றிடத்துங்கூட்டுக. எண்ணும்மை
தாக்கு எண்ணைகார மிடையிட்டு வந்தன ; என்னை ? “எண்ணோகார
டையிட்டுக்கொளினு, மெண்ணுக்குறித்தியலுமென்மனாட்புலவர்”
ன்பதாகலின். இருபானுறும் என்னு மும்மை எச்சவும்மைபாதலால்
ாத்திரைச்சுருக்கமும், மாத்திரைவருத்தனையும், ஒற்றுப்பெயர்த்தனும்,
ரிபதாதியும், சதுரங்கபெந்தமும், கடகபெந்தமும் என்னு மித்தன்மை
னவெல்லா முரைத்துக்கொள்க.

(கக)

வல்லினப்பாட்டு.

271. அவற்றுள்,

வல்லினமுழுதுறவல்லினப்பாட்டே.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே வல்லினப்பாட்டாமா றுணர்-ற்று.

(இ-ள்) வல்லினவெழுத்தாறும்வந்து ஒழிந்தவினமிரண்டும்
பாராதேபாடுவது வல்லினப்பாட்டா மென்றவாறு.

பொற்றொடிகற்சட்டகத்தைப்போக்கிப்புறத்தியுத்த
கற்புறத்தற்காட்சிக்கதிகொடுத்த—சிறற்படிப்போ
துச்சிப்பதிக்கத்தாகுற்றச்சுறுத்தாது
கச்சிப்பதிக்கத்தாகை.

(161)

இதனுள் வல்லினவெழுத்தாறும்வந்து பிறவினவெழுத்துக்கள் வாராதது கண்டுகொள்க.

(இ-ள்) திருக்கச்சிப்பதிக்குக் கத்தனே! என்னை யமன்வந் தச்சமுறுத்தாது, நீ பொன்னினுற்செய்த தொடியினையுடையாள்கற்படிவத்தைப்போக்கி யவனைவிட்டுப் புறமாறினகற்பு மீட்டு மவனிடத்தெய்தவும் பண்டைச்சரீரத்தினதழகெய்தவுங்கூட்டுஞ் சாபவிமோசனத்தைக் கொடுத்த சிறிய திருவடிகளாகிய தாமரைப்போதை பென்சென்னியிலே குடத் தருவாயாக, அதனோடும், அஞ்சாதேயென்னும் அபயத்தமூந் தருவாயாக வென்றவாறு.

அச்சமுறுத்தாது என்பது அச்சமுத்தாதெனத் தொகுக்கும் வழித்தொகுத்தலென்னும்விகாரத்தானின்றது; “குணமாலையையச்சுறுத்த” வென்பதுபோலக்கொள்க. துறை-கடவுள்வணக்கம். (உ0)

மெல்லினப்பாட்டு.

272. மெல்லினமுழுதுறன்மெல்லினப்பாட்டே.

(எ-ள்) மெல்லினப்பாட்டாமாறுணர்—ற்று.

(இ-ள்) மெல்லினவெழுத்தாறும்வரப்பாவெது மெல்லினப்பாட்டாமென்றவாறு.

மனமேகினைஞானமன்னுமைமீன

மனமேனமெங்கனெனினங்வன்—முனமாளு

னெமிமான்மாமானினிரீண்மனமான

நெமிமானன்னுமரீ.

(768)

இது மெல்லினமாறினாலும்வந்த மெல்லினப்பாட்டு.

(இ-ள்) மனனே! மீனமும் அன்னமும் ஆமையும் ஏனமு எப்படியேயிருக்குமென்னி லப்படியே முன்னத் திருவவதாரமானவன பூமிதேவியாகிய மான்போலும்விழியையுடையாளுக்குந் திருமகளாகி பெண்ணுக்கும் அவர்கள்மனமெப்படி யப்படியான ஞானமன்னன் சக்கரத்தையுடையான், அவனது நல்ல திருநாமங்களை பிடைவீடாத நீ நினைப்பாயாக வென்றவாறு. எனவே அந்நினைவே யான்மலாபத்தைத் தருமென்பது கருத்து. துறை - இதுவுமது. (உ

இடையினப்பாட்டு.

273. இடையினமுழுதுறலிடையினப்பாட்டே.

(எ - ன்) இடையினப்பாட்டாமாறுணர்—ற்று.

(இ - ள்) இடையினமாறுமவாதொடுப்ப இடையினப்பாட்டா மென்றவாறு.

வேயாலையால்விலவேளாலயலவரால்
யாயாலுயிர்வாழ்வாய்வரே—யோய்விலராய்
வாழ்வாருயிர்வழிபேவாழ்வாருளாள
ராழ்வாருளிலரோயால்.

(769)

இஃது இடையினமாறுமவந்தபாட்டு.

(இ - ள்) ஒழிவில்லாதவாழ்வியுடையார், உயிரின்கண்ணே நீங் காதுவாமும் வாழ்வியுடையார், கிருபையை யாட்சியாகியுடையார், அவர்யாரெனில்? ஆழ்வாரென்னுந்திருநாமத்தையுடையார் (எமக்குத் தாரு மார்புந் தாவேணுமென்னுந்) கிருபையிலர்; ஆனபடியாலே தோழி! வேயங்குழல்முதலாகியபகைகளாற் புமண்களைபெய்தாது தனியிருந்தவரு ளுயிர்வாழ்வா ரொருவருமில்லை யென்றவாறு.

முன்னிலை யெஞ்சிற்று. திணை-பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிளை. துறை-மெலிவொடுகூறல்.

(உஉ)

நிரோட்டியம்.

274. இதற்குவிந்தியையாதியல்வதுநிரோட்டியம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே நிரோட்டியமாமாறுணர்—ற்று.

(இ - ள்) அதரமு மதரமுந் குவியாதுங் கூடாதுந் நடப்பது நிரோட்டியமா மென்றவாறு. உம்மை யிரண்டிடத்துந் தொக்கன.

நாதனாகநகர்நாராயணனைறசேர்
சீதாளினத்தினிற்சிறந்த—காதற்
கனிநாளிலக்கிழத்திகட்கினியகாந்தித்
தனிநாயகன்றாள்சரண்.

(770)

இது நிரோட்டியம்.

இதனுள் நறைசேர்சீதநளினத்தினிற்சிறந்தகாதற்கணி திருமகள், நானிலக்கிழத்தி - பூமிதேவி. கட்கினியகாந்தி கண்ணிற்கு விருப்பத்தைத்தரு மழகு. துறை - கடவுள்வணக்கம். (உக)

ஓட்டியம்.

275. இதழ்குவிந்தியைந்தியல்வதுவேயோட்டியம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே யோட்டியமாமாறுணர்—ற்று.

(இ - ள்) அதாமுமதாமும் குவிந்துக் கூடிய நடப்பதுவே யோட்டியமா மென்றவாறு.

குருகுருகுருகுருகொழுகடு

குருகுருகருளுறுகோ.

(771)

இஃது இதழ்குவிந்தவோட்டியம்.

(இ - ள்) மனனே! சங்கு சங்கொடுங் குருகென்றபறவைகள் குருகுகளோடுந் திரண்டியங்குங் குருகாபுரிபுட்கோவை நினை பென்றவாறு.

முன்றமுருபின்மே லும்மை தொக்கு விரிந்தன. ஒடு இடை நிலைத்தீபகம். கோவை என்னு மிரண்டாவது இறுதியிற் றோக்கது. உறு என்றது நினைபென்றாயிற்று. மனனேயென்னு மெழுவாயுருபு முன்னிலையெச்சமாயிற்று. பா - குறள்வெண்பா. துறை - கடவுள்வணக்கம்.

பம்மும்பம்மும்பம்மும்மம்மம்மமைமாமை

பம்மும்மம்மும்மேமம்பாம்.

(772)

இஃது இதழியைந்தவோட்டியம்.

(இ - ள்) மை பம்மும்- (வலவனே யுனதுதேரைப்பின்னிட்டு விரைந்த) மேகம், (இதன்முன்சென்று தேர்வரும்வழிமேல்வழி வைத்த இல்லறக்கிழத்தியிருந்த நகரின்கட்) படியும். பம்மும்பம்மும்- அதனால், வான்மீன்கணங்களும் மறையும்; இருள்செய்யும் என்ற படி. (அங்கன மிருள்செய்யுமிடத்து) அம்மம்ம - ஐயோ! ஐயோ! மாமைபம்மும்மம்மும்மேமம்பாம் - அழகியமூலை பசுலைதழைவதாம் என்றவாறு.

எனவே என் சத்தியவசனமென்னுமென்பது' பயனிலை.
அடுக்கு அவலப்பொருணிலைக்கண்வந்தன. பகுதி - பொருள்வயிற்
பிரிதல். துறை - வலவனெடுகறல். பா - இதுவுமது.

குருகுமடுகுமுருகுருகுரு
ளொருபெருமானேவாழைபூறு—முருகொழு
பூமாதுவாழும்புனிமாதமேவுமொரு
கோமானுவாவோதுகோ.

(773)

இஃ திருவகையோட்டியமும்வந்த வோட்டியம்.

இதன்பொரு ளுரையிற்கொள்க. அவன்றிருவடிகளேகதிபென்
பது பயனிலை. துறை - கடவுள்வணக்கம்.

(உச)

ஓட்டியநிரோட்டியம்.

276. இருமையுமொன்றினுளிருவகைத்தாயுறும்
பெருமீதமோட்டியநிரோட்டியமெனப்பெறும்.

(எ - ன்) இதுவு மவ்வோட்டியநிரோட்டியங்கட் கோர் சிறப்பு
விதிக்கறுகின்றது.

(இ - ள்) ஓட்டியம், நிரோட்டியமென்னு மிரண்டுதன்மையு மொரு
செய்யுளாகத்தா யிரண்டுகூறுபாட்டானடைபெறுதலுறும் பெருமையுடை
யது ஓட்டியநிரோட்டியமெனப் பெயர்பெறு மென்றவாறு. இரண்டுகூறு
பாட்டானென்னுமவை மேற்காட்டுதும்.

மதிமடவார்வேலைவேய்மார்வேள்சேலை
பதிகுயிலோடேவன்பகைகூர்—விதியுங்
குறிதோநாகூராகுறிதுளவக்கோதை
முறிகயருளேமுற.

(774)

இஃது ஓட்டியமும் நிரோட்டியமும் முறைதமொருது முறைபெ
வந்த ஓட்டியநிரோட்டியம்.

இதனாள், குறிதோ - ஓரொன்று குறிபதன்பத்தைச்செய்வதோ
வென்க. ஓகாரம் எதிர்மறை. முறி - தளிர். ஒழிந்தபொரு ளுரை
யிற்கொள்க. திரிண - பெண்பூற்குற்றுக் கைக்கிணை. துறை - தய
ரறிவுறுத்தல்.

வதுவைபொருபோதுவமுவாதவாமும்
புதுவைவருமாதுருவம்பூணு--முதுமைபெறு
நாதனாக்ணியேனன்றிற்தார்க்கேயடியேன்
முதுனெனநெஞ்சேதரி.

(775)

இது முன்னடியிண்டு மோட்டியமும் பின்னடியிண்டு நிரோட்
டியமுமாகவந்த வோட்டியநிரோட்டியம். இவ்விரண்டுதாரணமுமிங்ஙன
மிரண்டுகுறுபாட்டான்வந்த வோட்டியநிரோட்டியம். இதன் பொரு
ளுரையிற்கொள்க. திணை - பாடாண். துறை - சமயவணக்கம். உறு
மென்ற விதப்பினானே நிரோட்டியவோட்டியமுமுள. அவை வருமாறு:-

கற்றைச்சடையார்கயிலைக்கிரிகளைந்தான்
செற்றைக்காங்கள்சிரங்கணிறைந்--தற்றழிய
வேவேவுமெவ்வுளுறமேமமுறுபூமாது
கோவேமுமுதுமுறுகோ.

(776)

இது முதலீடியுந் தனிச்சொல்லும் நிரோட்டியமும் பின்னிரண்
ட்டியு மோட்டியமுமாகவந்த நிரோட்டியவோட்டியம். இவற்றின்
வேறுபாடுகளெல்லாம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. துறை - கடவுள்
வாழ்த்து

(௨௫)

அக்கரச்சுதகம்.

277. ஒருபொருள்பயந்தவொருதொடர்மொழியாய்
வருவதையோரொழுத்தாய்க்குறைவகுப்பிற்
சுருங்குபுலபொருடோன்றுவதாய்
வருங்கவிபக்கரச்சுதகமாகும்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே யக்கரச்சுதகமாகா முணர் - ற்று.

(இ - ன்) ஒருபொருளைத்தருவதொருதொடர்மொழியாப்த்தொன்று
தொட்டுவருவதைப் புலவனு லொரொவெழுத்தாக்குறைத்துக்கூறுங்
கூறுபாட்டாற்றொடர்க்கோ லீரொழுத்துப்பதமுமோரொழுத்துப்பதமு
மாகக் குருக்கமெய்திப் பலபொருடோன்றுவதாய் அரியகவி அக்கரச்
சுதகமாழென்றவாறு. சுதகம் - அழிவு,

மேற்கோள்விளக்கம்.

௩௩

சுடௌ	அத்தம்மணியகளிற்	...	கஅ.
சகக	ஆம்புடைதெரிந்துவேந்தற்	...	உ.கஉ.
”	ஒதியபொறியற்றாயோ	...	உ.கஉ.
சகஅ	குணமாலையயச்சுறுத்த	...	கச.

அ. சூடாமணிநிகண்டு (கக-வது தொகுதி).

கஅஅ பிசியென்பபெய்யுஞ்சோறம் ... சகரவெ

கக. துண்டியலங்காரம்.

கஅ	அற்புதஞ்சிலேடை	...	குத்திரம்	கக.
கச	கூறியவுறுப்பிற்சிலகுறைந்	...	”	அ.
”	அறமுதலுன்கினுந்	...	”	க.
கக	குணந்தொழில்சாதி	...	”	கஅ.
கக	செறிவெனப்படுவது	...	”	கஅ.
”	விரவத்தொடுப்பது	...	”	கஎ.
”	சோகமெவன்கொ	...	”	உ.தாநணம்.
”	இடர்த்திறத்தைத்துற	...	”	”
ககக	தானே தனக்குவமைதான்	...	”	கஉ.
ககஅ	மதுமகிழ்ந்தமாதர்	...	”	கஉ.
ககஅ	குழைபொருதுகீண்டு	...	”	கக
உ.கச	வெறிகொளினச்சுரும்பு	...	”	கஉ.
”	கடைகொலுவகியற்கை	...	”	”
ககஅ	கருகியதுகிளவா	...	”	கஉ.
ககக	இந்தாரம்பிற்	...	”	ககஅ உ.தாநணம்.

கஉ. திருக்குறள்.

கச	இலனென்னுமெவ்வமுரையாமை...	...	உ.உ.க.
”	நல்லாறெனினுந்	...	உ.உ.க.
சக	கோளில்பொறி	...	க.
கஉ.	வினபகையென்றிரண்டி	...	கஎச.
கஉ.க	ஏறுபோற்பீடுநடை	...	கக.
கஉ.க	அகரமுதலவெழுத்	...	க.
”	மாதர்முகம்போ	...	கககஅ.
கசக	கரப்பினுங்கையகந்	...	கஉ.க.
ககக	இழிவறிந்துண்பான்	...	கசக.
கஎக	தோல்வி, துலையல்லார்கண்ணு	...	கஅக.
கஎஅ	அறவாழியந்தணன்	...	அ.
”	சினமென்னுந்	...	கஉ.க.
ககஅ	விலலெருழுவர்	...	அஎஉ.
”	நல்லார்கட்புட்ட	...	சஉஅ.
உ.கச	பீலிபெய்சாகாடு	...	சஎக.
”	துணிக்கொம்போறின	...	சஎக.
”	கெழிம்புனலுன்வெல்லுமுதல	...	சகக.
”	கடலோடாசால்வெனெடுத்தேர்	...	சகக.

ஒளிகொண்டபுத்தூருறைகோதைதீந்தேன்
 றுளிகொண்டபூந்துளபத்தோன்றலாற்கீந்த
 தளிகொண்டதையணிந்ததன்றதனைப்பற்றல்
 களிவண்டியிர்தேங்கமழ்வாசிகைசிகைகை.

(777)

இஃது அக்கரச்சுத்தகம்.

(இ - ள்) கீர்த்தியைக் கைக்கொண்ட வில்விபுத்தூருறைபுங்
 'கா'தை குடிக்கொடுத்தா ளினிய தேன்றுளிக்குஞ்செய்கையைக் கைக்
 கொண்ட பூவேடுகடிய துளவமாஸிகையைபுடைய பெரியோனுக் களித்
 துவு மதனைச் சூடியதும் அதனைப் பற்றியதும் புலயீர்காள்! கூறங்
 ாலத் துத் தேனையுண்டுகளித்தலைபுடைய வண்டிக ளாரவாரிக்கும்
 வாசிகை சிகை கையா மென்றவாறு.

வாசிகை - மாலை. சிகை - திருக்குழங்கற்றை. கை - திருக்கை.
 உதனு ளவ்வாறுசின்ற கூறுபாடு கண்டுகொள்க. திணை-பரீடாண்.
 னறை-வள்ளிவாழ்த்து. (உசு)

அக்கரவருத்தனை.

278. ஒருதொடர்மொழியீற்றோரொழுத்தினைப்பிரித்
 தொருபொருடாவைத்தோரொன்றாக
 மிக்கபல்பொருடாமேல்வைப்பனவே
 யக்கரவருத்தனையாகுமென்ப.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே யக்கரவருத்தனையாமா றுணர்-
 ியு.

(இ - ள்) ஒருபொருடருவதொருதொடர்மொழியீற்றின் ஒரொழுத்
 தினைப் பிரித்துப் பிரிதொருபொருடாவைத் தனம்மேல் ஒரொவொழுத்
 தாகப் பலபொருடோன்றவைப்பது அக்கரவருத்தனை யென்றுகூறுவர்
 பெரியோ ரென்றவாறு.

எந்தைதிருத்தாளொழுகங்கையீழமா
 விந்தமலராட்கிசைந்தவீறினுக்குமுந்தெழுத்து
 சித்தசனன்வாண்முதலுஞ்செயிழையாய்த்சர்த்தக்கர
 லத்தமெழிலேலைப்பூவாம்.

(778)

இஃது அக்கரவருத்தனை. அப்படி யிதனுச்சேர்க்கும்படி யெப்படி யென்னில், எம்முடையசுவாமியாகிய ப்ரீமந்நாராயணன் நிருவடிகளி லெழுந்த கங்கையென்றதொடர்மொழியீற்றினின்ற ககரவைகாரத்தைப் பிரித்துக் கையெனக்கொண்டு, அரவிந்தமலராட்கிசைந்த வீறென்ப தனைத் தகையென்றுக்கி, அதற்குமுதலெழுத்தாகிய தகரத்தைப்பிரித் துச்சேர்த்துத் தகையென்றுக்கி, சித்தசனன்-காமன்; அவனுடைய வாளாகிய கேதகையென்றதிற் ககரவேகாரத்தைப் பிரித்துச்சேர்த்துக் கேதகையென்றுக்கி அத்தம், எழில், ஒலைப்பூ என முடிக்க. வீறு - அழகு. அதனைத் தகையெனக் கூட்டினமையுங் காண்க. (2௭)

வக்கிரவுத்தி.

279. வெளிப்படையினியினும்வினாவினுமெய்ம்மை யொளித் துமற்றொன் றிணையுரைப்புழிமறித்து நிரைத்தபன்மொழிதொறுமிசைதிரிநிலைத்தா யுரைப்பதுதானேவக்கிரவுத்தி.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே வக்கிரவுத்தியாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ள்) வெளிப்படையாகவிளிக்குமிடத்தும் வினாவுமிடத்தும் முன்னின்றபொருண்மையை மறைத்துப் பிரிதொன்றாக வெதிர்மொழி கொடுத்தவிடத்து மீட்டுந் தெளிவிப்பனவாய்நிரைத்த தொடர்மொழி தொறும் அம்முன்னின்றவ ரிடட்டு வசைதிரிநிலைத்தாயுரைப்பதே வக் கிரவுத்தியா மென்றவாறு.

வெளிப்படை யீரிடத்துக் கூட்டுக. இரட்டுற - சிலேடையாக. முன்னிலையோ ரெச்சமாக விரித்துரைக்கப்பட்டது.

ஏற்றமுறமோதிமத்தாவென்றேன்விண்ணோர்க்
கின்னமுதன்மளித்தவன்பெரென்றான்வெற்பிற்
றோற்றமுறமெகினவாகனத்தாவென்றேன்
றோன்மறையோன்பெயரென்றான்சாந்துவிண்ணோர்
போற்றவருமன்னவாகனத்தாவென்றேன்
புரந்தரூர்பெயரென்றன்பொன்னேயென்றேன்
மாற்றமுறப்பகர்ந்தமகிழ்மாற்றகென்றன்
மையலுரைத்தெவ்வாறுமருவுவேனே,

(779)

இது வக்கிரவுத்தி.

(இ - ள்) பொண்ணையொப்பாய்! நமதுவீதியி லுலாப்போந்த மகிழ்மாறரைத் தொழுத யான், ஒருதலைப்றியகாதலாலே யேறுதற் குண்டான வோதிமத்தையுடையவனெயென்றேன்; அப்பொழுது மலையை மத்தாகவுடையவ னெனும்பெய ரென்பெயர்ந்து, திருப்பாற் கடலைக் கடைந்து இனிய வமிர்த்ததைத் தேவர்களுண்ணும்படிக்குக் கொடுத்த திருமால்பெய ரென்றான். மீட்டும் வெள்ளிமலைபோன்று பிரகாசிக்கு மெகிளவாகனத்தாவென்றேன்; அப்பொழுது அதற்கு மிமவானிடத்துப்பிறந்த அன்னம்போலுநடையையுடைய வுமையை வரம்பாகத்திலுடைய சிவனது அத்த என்னும்பெயர் பழைய மறையையுடைய பிதாமகன்பெய ரென்றான். மீட்டும், சாந்துவிண் ணோர்போற்றவருமன்னவாகனத்தாவென்றேன்; அதற்குந் திராண்டு தேவர்கள்போற்று மன்னவனே! மேகத்தையுடையவனே யென்னு மிருபெயரும் புரந்தானதுபெய ரென்றான்; ஆகையா லென்னே? *யான் கொண்ட மையலை யவனொடுகூறி யவன்றிருமாற்பைத் தழுவுவீ தெவ்வா ரென்றவாறு.

பொன்னெயென்றது தோழியை. திணை - பெண்பாற்கூற்றுப் பெருந்திணை. துறை - மெலிவொடுகூறல்.

அஞ்சக்கரணுவென்றேன்சங்
கரணுமென்றான்றனியாழி
மிஞ்சத்தரித்ததிருத்தேர்வெய்
யவனுவென்றேன்வெயிலென்றான்
செஞ்சொற்பரிதிவலம்பயில்சின்
டோவென்றேன்பொற்சிலம்பென்றான்
வஞ்சர்க்கிரங்காவாங்கனுக்கென்
மாலைப்படியேமொழிவேனே.

(780)

இஃவுமது.

(இ - ள்) அழகிய சக்கரத்தையுடையானுவென்றேன்; அப் பொழுது அஞ்சக்கரங்கனையுடையவ னுருத்திரன மென்றான். ஒப் பற்ற திருவாழியை வலதுகையிற் றரித்தவனுமாய்த் திருமகளைச் சிந்திக் கிறவனுமாய்த் திருமகளாற் சிந்திக்கப்பட்ட விருப்பத்தையுடையானுவெ

வென்றேன் அப்பொழுது மது வெயிலோனென்றான். மீளவுஞ் செம்மையொடுக்கிய கீர்த்தியையுடைய பரிதியை வலதுகையிற்றிரித்த விண்டுவோவென்றேன்; அதற்கும் அது பொற்சிலம்பென்றான்; ஆகையால் வஞ்சத்தையுடையோரிடத்துக் கருணைசெய்யாத் திருவாங்கேசனுக் கியான்கொண்ட காதலை யெப்படியேகூறுவே னென்றவாறு.

துறை - இதுவுமது. முன்னது வெளிப்படவிளியினும் பின்னது வெளிப்படவினாவினும் அனடவே வந்தவாறு காண்க. (உஅ)

வினாவுத்தரம்.

280. துதித்திடுமொருபொருட்டொடர்ச்சொலைப்பிரித்து
மதிப்படவினாவகைக்கெதிர்மொழியாய்
விதிப்படவுரைப்பது வினாவுத்தரமே.

(ஏ - ன்) வைத்தமுறையானே வினாவுத்தரமாமா றுணர்ந்து.

(இ - ள்) உலகம் புகழ்வதா மொருபொருளைக் காட்டு மொரு தொடர்மொழியினைப் பிரித்துப் பிரித்த பதந்தொறு மனத்துட்கொள ஒருவர் வெளிப்படையாகவினா பலவேறுவகைத்தாங்குறுபாட்டிற்கு முன்னின்றவன்மாற்றமில்லாதமுறையொடு மெதிர்மொழியாவுரைப்பது வினாவுத்தரமா மென்றவாறு.

வண்டுளபத்தான் றுயிலும்வாழ்வேதுதெள்ளமுதம்
பண்டுகடைநாட்டரியாய்ப்பற்றியதென்—முண்டமுனி
போசனமாய்க்கொண்டதெவன்போதிலானுக்குவந்த
வாசனமதென்னாவந்தம்.

(781)

இது வினாவுத்தரம்.

இதனுள், போதிலான் - பிரமன். அவசுசனமென் னாவந்தம் என உலகந்துதிப்பனவாய ஒருபொருடருமொழியை அரவு+இந்து+அம் எனப் பிரித்து, துளபத்தான் றுயிலும்வாழ்வு அரவு, அமுதம் பண்டுகடைநாட் டரியாய்ப்பற்றியது இந்து, முண்டமுனிபோசன மாய்க்கொண்டது அம் என முறையே நிறுத்தி, போதிலானுக் குவந்த வாசனமதென் னாவந்தமென்னச் செவ்வனம்விரியாது அருமை தோன்ற விரித்துக்காட்டியது காண்க. இது வாகைத்திணையுட் புலமை வென்றி. (உக)

சக்கரபெந்தம்.

281. சக்கரத்துட்டமொறுதருளே
சக்கரபெந்தமெனச்சாற்றினரே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே சக்கரபெந்தமாமா றுணர்-ற்று.

(இ - ள்) சக்கரத்தினுள் அக்கரந் தடுமாறப் பெந்திப்பதுதானே
சக்கரபெந்தமெனச் சாற்றினர் பெரியோ ரென்றவாறு. பெந்தம் -
சம்பந்தம். (௩௦)

282. அதுவே,

நாலிருமுன்றிருநாணெனநாட்டுஞ்
சார்பினிலார்புனைதன்மையவாகும்.

(எ - ன்) இதுவும் சக்கரத்தினது கூறுபாடுணர் - ற்று.

(இ - ள்) அக் கூறப்பட்ட சக்கரம், நாலார் ஆறார் எட்டாரோனப்
புனையப்பட்டதன்மைகளை யுடையவா மென்றவாறு.

சக்கரமென்பது தேரின் துருள். ஆர் என்பது அதனகத்துச்
செறிக்கப்பட்ட கதிர். புனைதல் - செய்தமைத்தல்.

வானமாதிலவானவா

வானவாமனுவானவா

வானவாமனமானவா

வானமானிறமானவா

(782)

இது நாலாரச்சக்கரம்.

இதனுள், நடுவு வா வென்னு மெழுத்துநின்று எட்டாகியும்,
நாலார்மேலும் நாலு னகாரம்நின்று எட்டாகியும், சூட்டின்மேனின்
எழுத்துப் பன்னிரண்டினுள் நாலுதிக்கினுநின்ற மகரஆகார மிரண்டும்
வகர ஆகார மிரண்டும் ஆக நாலும் எட்டாகியுந் தடுமாறி ஆக யெ-ம்
ஈயெ-ம் எழுத்தாகி, சிந்தடிநான்கான்வந்த வஞ்சிவிருத்த மமைந்தவாறு
காண்க.

(இ - ள்) வாளுகியாய பஞ்சபூதமானவனே! தேவர்கள்விரும்
பும் மனுகுலமானவனே! பெருமையையுடைய வாமனரூபமானவனே!
விசும்பினிடத்து மேகம்போலுநிற மாக்கஞ்செய்தவா! என்றவாறு.

எனவே யென்னைக் கடிப்பாயாக வென்பது கருத்து. திணை - பாடாண்.
கூறை - கடவுள்வாழ்த்து.

தேவாமோகூராதிதமகிபாமாமோக
பூவாளிஒஓபொருதலைக்க—வோவாது
துங்கமுரசாயதேதுன்பமெனும்பூமகட்டு
வெங்கனலாவானேன்விது.

(783)

இதுவும் நாலாச்சக்கரம்.

இதனுள், நடுவு தகாரின்று' அதனைச்சூழ்ந்த குறட்டின்மேல்
திருமலையென்னும்பெயர் நின்று தூர் நாலினும் நாலுநாலாகப் பதினா
றெழுத்து நின்று சூட்டின்மே லிருபத்தெட்டெழுத்து நின்று ஆக
எழுத்து நார்பத்தொன்பதும் ஐம்பத்தஞ்சாக மாறாடின. அவை
மாறாடினவகை:—நடுவு தகரம் இரண்டாகவும், சூட்டின்மையங்களில்
முதன்மையத்தில் து மூன்றாகவும், ஒழிந்தமையத்தில் தே பூ க
மூன்றும் ஆறாகவும் மாறாடினவாறு காண்க.

(இ-ள்) தேவா - சகலதேவன்மாருக்குந் தேவனே! மோகூரா
திருமோகூரானே! திதமகிபா - உண்மைப்பொருளானமகிபனே!
மாமோக - பெரியபிராட்டியைமோகிக்கப்பட்டவனே! பிராட்டியால்
மோகிக்கப்பட்டவனே! எனினுமாம். என்னை? “தடுமாறு தொழிற்
பெயர்க் கிரண்டு மூன்றுங், கடிவரை யிலவே பொருள்வயி னுன” என்ப
தனா னறிக. பூவாளி ஒஓ பொருதலைக்க - காமன் மிகவும் பாணங்க
ளாற் பொருது அறிவினதுநிலையைக் குலைக்க அதனோடும். ஒவாது-
ஒழிவின்றியே. துங்கமுரசாயதேதுன்பமெனும்பூமகட்டு - காமனது
வெற்றிமுரசான கடலே துன்பமதெனும் பூமடந்தைபோல்வாளுக்கு.
அவற்றினோடும், வெங்கனலாவானேன்விது - குளிர்ந்தசந்திரனும்
வெம்மையைச்செய்யுந் தழலாவானே னென்றவாறு.

பூவாளி - பூவைப்பாணமாகவுடைய காமன். இதனைப் பெந்திக்கு
மாறு:— இடதுபக்கத்துச்சூட்டின்மையத்துத் தேவாவென்றெடுத்து
மோகவென முடித்து, வலமாக அதற்கடுத்தசூட்டின்மையத்துப்
பூவாளியென் றெடுத்து ஒவாது என்று முடித்து இறுதியின்ற தவ்
வென்பதுமுதலாகச் சூட்டின்வலமேறி விதுவென முடிக்க.

இதனுள், ஒஹ வென்னு மோகார வளபெடை சிறப்பிவந்தது. ன்னை? “தெளிவினையுஞ்சிறப்பிடுவது, மளபினைத்தவிசையவென்ப” என்பதனா னறிக. “இசைகெடின்...குறியே” என்பதனால் இரண்டு ரத்திரையான ஓகாரம் செய்யுட்கண் னேசைசிதைத்தவிடத்து மூன்று ரத்திரையாய் நீண்ட குறிக்குத் தனக்கினமாகிய குற்றமுத்தினை இன்றதல்லது இரண்டெழுத்தல்லவென்ப தறிக. தினை பண்பாற் றுக்குக்கிளை. துறை - கண்டிகைசேர்தல்.

மாதவனேதென்னரங்கேசமான்மருளாகபிசு
போதனுமன்பிற்றெழுக்கேசவபுரைகூர்பவமே
வாதிதமாகுதற்கிங்கேயெனாயிர்காபொ துவே
வேதநமாநமபோதனைவார்க்குள்ளமேதகவே.

(784)

இஃது ஆரூரச்சக்கரம்.

இதனுள், நடுவு கே யென்னுமெழுத்து நின்று அதனைச்சூழ்ந்த றுட்டில் ஆறக்கரம்நின்று சூட்டிற் பதினெட்டெழுத்து நின்று குறட் டுக்குஞ் சூட்டுக்கு நடு ஆராரில் ஆர்தோறும் ஏழெழுத்துநின்று ஏ ழுழுத்தில் நடுவெழுத்தாறும் தென்துருகூர் என்னும் போராகின்று யுக் அறை அறுபத்தேழில் எழுத் தறுபத்தேழும் ஒற்றுள்பட ஒன்ப தழுத்து மாறாடினமுறையாலேறி எழுபத்தாறாக நேசைக்கவித் துறை ின்றவாறு காண்க.

நடுவிற்கே மூன்றாகவும், முதற்கூட்டின்மையத்து வே மூன்றாக ிம், ஒழிந்தகூட்டின்மையத்தின்ற மா கு பொ மே வா ளுந்தம் ரோவொன்று இவ்விரண்டாகவும் நின்றன. இதனைப் பெந்திக்கு ாறு:-இடதுபாகத் திரண்டாங்கூட்டின்மையத்து மாதவனே யென் றிடுத்து நேர மிகு என முடித்து, அதற்கடுத்த மூன்றாங்கூட்டின் மையத்துப் போதன் என எடுத்து மே யென நேர முடித்து, நாலாங் டூட்டின்மையத்து வாதிதமாகுதற்கென எடுத்து, பொதுவே என டித்து, முடித்த வே நாலாமிடக்கு முதலெழுத்தாகப் பின்னும் மதகவேயென அதனின்முடிக்க.

(இ - ள்) திருமண்கார்தனை! அழகிய அரங்கேசனே! மெகம் பான்ற திருமேனியனே! பெரிய பிரமனு மவன்முதலாக் கடவுளாரு ன்பிரெனுந்தொழுந் சேசுவனே! சகலான்மாக்களுக்கும் பொது

நின்றவனே ! 'என் றுன்னிநினைந்து மிகவுங்குழைவார்க் கிதயதாமரையகத்தோனே; வேதமுதல்வனே; நிண்ணிக்குறித்து நமாநம என்னுநின்றேன்; அதற்குத்தகுவுதாகவென்றாயி நிண்ணும் பொல்லாங்ககவினைக்கப்பட்ட செனனத்தை யிவ்வுலகத்தெய்தாது இன்பமெய்து தற்கு என்னைக் காப்பாயாக வென்றவாறு.

போதனும் என்னு மும்மை எச்சவும்மை, இதனுள், இரண்டாமடியி றுதொடங்கி யொழிந்தன மாட்டுறுப்பாக நிகழ்ந்தன. துறை கடவுள்வணக்கம்.

தண்மதிநிகர்வதயங்கியவதனம்
பொன்னணிமுலைநிடதப்புரைவரைநிகர்
மடிசேர்தருதாமதபத்தர்க்கேட்டா
மாறன் றுடசிரிமலைதன்மின்போன்றொளிர்
தண்ணென்பொற்குணைமன்னியமாமல
ரம்மடவார்மையுண்டாட்டமர்கண்ணே.

(785)

இஃது எட்டாரச்சக்கரம்.

இதனுள், நடுவு தகரம் நின்று சூழ்ந்தகுறட்டில் வடமலையப்பன் என்னும் பெயர் நின்று ஆர்மேல் நாற்பத்தெட்டெழுத்தாய்ச் சூட்டின்மேன் முப்பத்திரண்டாய்சின்றவாறு காண்க. நடுநின்ற தகரம் நாலெழுத்தாய் முதற்கூட்டின்மையந்தொடங்கிநின்ற த பொ ம மா ம் ர் டா ர் எட்டும் பதினாறாய், குறட்டில் வடமலையப்பன் என்னும் எட்டும் பதினாறாய், பத்தொன்பதெழுத்து மாறாடி அறை எண்பத்தொன்பதின்னிற எண்பத்தொன்பதுக்கு நூற்றெட்டெழுத்தால் ஆறடி நிலைமண்டிலவாசிரியப்பாவாய்முற்றியது.

இதனுள், நிடதப்புரைவரைநிகர் - நிடதமாகியவுயர்ந்தமலையை யொத்த. மலைதன் - மலைதன்னில். மின்போன்றொளிர் - மின்னைப் போன்றொளிராநின்ற. தண்ணென்பொற்குணை-குளிர்ந்த பொன்னோடு கூடிய குணை. மன்னியமாமலர் - நிலைபெற்ற நீலேர்பலம்போல்வ. அம் மடவார்மையுண்டாட்டமர்கண் - அழகியமடவார் மையெழுதப்பட்டுக் களிப்போடுகூடிய கண்கள். உண்டாட்டு - களிப்பு. ண்பபனே! பத்தரல்லாத தாமதத்தினைவிரும்புவோர்க் கெட்டா மாறன் றுடசிரிவெற்பிடர் தன்னி லெனக் கூட்டுடி. ண்பபனே யென்னு முன்னிலை எச்சம். பகுதி. பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயல்பிடங்கூறல்.

செழுதட்பச்சீரிமகிசிக்கையின்
போர்பொருளிரபுரரிசெற்றதடர்த்
தின்மதுறவமரியலருணிசுதனேர்
முன்புமேத்தமராரிம்பர்நம்பாஹு
சேர்மழைபோனிறத்திருவுறைமுதல்வன்
தாரிணத்தாளேதிர்தாளுற்றன்னஞ்சே.

(786)

இதுவும் எட்டாரச்சக்கரம்.

இதனுள், நடுவு ரி என்னு மெழுத்துநிற்க, குறட்டிற் சீராமராம
சேயம் என்னும் ராமதோத்திரநின்று, ஆர்மேற் குறட்டின் அஞ்சா
மறையில்தின்றும் வலமாக, தருமமேகைதரும் எனனும் பழமொழி
நின்று, ஆர்மேல் நாற்பத்தெட்டெழுத்தாய்ச் சூட்டின்மேன் முப்பத்
திரண்டெழுத்தாய் முதலடியின் முதலெழுத்தாகிய சே அஞ்சாமடிக்கு
முதலெழுத்தாய் ஆறாமடிக்கு நெஞ்சேபென்ன முடிந்தமொழிக்கீறாய்
முன்றெழுத்தாயவாறுங் காண்க. இதனைப் பெந்திக்குமாயு:—தன்
முன்னர்ச் சூட்டுமையத்துநின்றஞ் சேடுறு என நோரோட்டிக் கை
யிலின் என அஞ்சாமாரின் முடித்து, வலமாக இரண்டாமார்தொடங்கி
நாலாமார்வரைக்கும் ஹுறு என முடித்து, மீட்டும் முதலடியிற் சே
என்றவெழுத்தை யெடுத்துச் சேர்மழைதொடங்கி நெஞ்சேபெனச்
சூட்டின் வலமாகச்சுற்றி முடிக்க.

(இ - ள்) நெஞ்சே - நெஞ்சமே! செழுது.....யிலின் - பெருமை
யெய்துங் குளிர்ந்த சீர்பொருந்திய விமலானென்னுங் கிரியைக் கையில்
லாக்கி அதனால். போர்.....அடர்த்து - திரிபுராதிகளுடன் போ
ரைப் போரும் வீரத்தையுடைய புராரியென்னுஞ் சிவன் கைகையை
யெடுத்தகைத்ததனற்கோபித்து விரலையுன்றி மதுகையைப்பழிப்பு வீடு
பட்டி. இன்பமது.....முன்பும் - அவன் பாடிய பாட்டினுக்குருகி
மீள விற்பமுறும்படி சமர்க்கு வேண்டு மாயுதமுதலிய வியல்பின்
பெல்லா மடர்த்த சிவன் றுண்டொடுப்பவெய்திய மழைபோனிறகுதன்
சமர்க்கு நோர்பட்ட முதலுறங் கும்பகருணன்முதலியோர் பட்டபின்
னும், எதிர்தாளுற்று - அவனெதிர்த்தாத் தாணும் போர்க் கெதிரு
முயற்சியையும். இம்போத்தமர் - இவ்வுலகின்சென்னை யாவரு
மேத்தார் தனதுபோரால். ஆர் - அவனதுபிரையுன்னும், திருவுறை

.....தாள் - திருமகள் விட்டுநீங்காத முதல்வனது தாமரைப்பூப்
போன்ற இரண்டு திருவடிகளையும். உறுநம்பால் - மிக்க விருப்பத்தால்.
உன் - சேர் - நினை - தியானத்தாற் கூடுவாயாக என்றவாறு.

இங்ஙனம் தியானிக்க வீடேறலா மென்பது பயன். அவனுயிரை
என்பது சொல்லெச்சம். மூன்றும் என்னும் உம்மை யெச்சமாதலாற்
பின்னுமென்பதாயிற்று. அமரால் மூன்றாவது தொக்குநின்று விரிந்
தது. ஆர் உண்ணும் என வினைத்தொகைவாய்பாடு செய்யுமென்னும்
பெயரெச்சவாய்பாடாக விரிந்து தன்னெச்சமான திருவுறைமுதல்வனென்
னும் பெயர்கொண்டு முற்றியது. தினை - பாடாண். துறை - கடவுள்
வணக்கம். (௩௧)

பதுமபெந்தம்.

283. எண்ணிரண்டிதழாய்க்கோணிருநான்கின்
கண்ணுறநடுவணப்பொகுட்டது காட்டிப்
பண்ணமைப்பதுவும்பதுமபெந்தம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே பதுமபெந்தமாமாறுணர்ந்து.

(இ - ள்) ஒரு தாமரையை எட்டுக்கோணினு மிவ்விரண்டாகப்
பதினாற்தழைத்தி நடுவே பொரு பொகுட்டினையும் காண்பதாக்கிச் செய்
தமைப்பதும் பதுமபெந்தமா மெனவாறு. உம்மையான் மகாபதும
பெந்தமு மொன்றுளா.

மாறாமாலேமாறாமா

மாறாமாவேளேமாறாமா

மாறாமாகோவாமாறாமா

மாறாமாவாதேமாறாமா.

(187)

இது பதுமபெந்தம்.

(இ - ள்) முதலடியிற்று மா - திருவன்னுள், மாறாமாலா ல்ள
நீங்காத மாலால். ஏமாறு - வருந்தும்படிக்கு. (இரண்டாமடி) மாறு
மாவேனாமாறாமாம் - மாயோன் நாப்பட்ட கரிய வேளம்பு மாற்றமா
மாம். மூன்றாமடியில் மகாவொற்றைப்பிரித்து, ஆறாமா - ஆறுபோல
வாய் ஐயோ என்றாக்கி, (மூன்றாமடியி லிறதியில் மா எ ன் னும்
எழுத்தைப்போட்டு) கோலாமாறு என்பதனைக் கூட்டி, எண்ணிராறு

கடு	மெய்யினியற்கை	...	நூன்ம.	கடு.
க௭	உகரவிறுதியகரவியற்றே	...	உயிர்ம.	டுஉ.
கஅ	வடவேங்கடந்தென்குமரி	...	சிறப்புப்பாயிரம்.	
,,	அ இ உ அம்மூன்றுஞ்சுட்டு	...	நூன்ம.	நக.
,,	புள்ளியீற்றுமுன்னுயிர்	...	புணரி.	நக.
கக	பனியெனவருஉங்காலவேற்றுமைக்	...	உயிர்ம.	நக.
உ0	எல்லாமொழிக்கு	...	புணரி.	நஅ.
நஉ	அன்னங்கிளியே	.	பாயிரவுரை.	
நஅ	மூன்றுதலையிட்ட	.	புணரியல்	க.
,,	உயிரிற்சொன்முன்	.	,,	டு.
,,	அவற்றுள், நிறுத்தசொல்லி	...	,,	க.
நக	புள்ளியில்லாவெல்லாமெய்யும்	...	நூன்ம.	க௭.
,,	புள்ளியீற்றுமுன்	...	புணரி.	நக.
ச0	குற்றியலுகரமும்நென	...	,,	நக.
,,	அவ்வழியெல்லாமுறழென்	...	புள்ளிம.	எந.
சந	ஒன்றுமுதலாகப்	...	உருபி.	உ௭.
,,	மஃகானபுள்ளிமு	..	,,	கந.
,,	அத்தினகர	...	புணரி.	உந.
,, ^௧	அத்தேவற்றே	...	,,	நக.
சடு	நீடவருதல்	...	உயிர்ம.	க.
டுக	பலரறிசொன்முன்	...	தொடைம.	ந0.
கநஉ	செய்யுளிறுதிப்போலிமொழி	...	மொழிம.	கஅ.
,,	னகாரமுன்னர்மகாரம்	...	,,	கக.
,,	மெல்லெழுத்தினையி	...	புள்ளிம.	எஉ.
உகக	மாறுகொனெச்சமும்வினாவு	...	உயிர்ம.	அஅ.
சகக	எழுத்தோரன்ன	...	புணரி.	நக.
டுதந	இயற்கைமருங்கின்மிகற்கை	...	தொடைம.	கடு.

சொல்லதிகாரம்.

கஉ	ஆரேஉவறிசொன்	...	கிளவி.	உ.
கக	வேற்றுமைதாமேயேழென	...	வேற்றுமையி.	க.
,,	விளிகொள்வதன்கண்	...	,,	உ.
உ0	ஏனையுயிரேயுயர்கிணை	...	விளிம.	எ.
,,	அனபெடைமிகுஉமிகர	...	,,	அ.
,,	ஒருமைசட்டியபெயர்நிலைக்	...	எச்ச.	கடு.
ச0	காலமுலகமுயிரேயுடம்பே	...	கிளவி.	டு௭.
,,	பெயரினாகியதொகையு	...	வேற்றுமையி.	க.
சக	அவைதார், தத்தம்பொருள்வயிற்	...	வேற்றுமைம.	நஉ.
,,	எல்லாதொழுகையு	...	எச்ச.	உ௭.
சஉ	ஒருபொருளிருசொற்	...	,,	கச.
சச	தத்தமெச்சமொடு	...	வினையி.	ச0.
டுக	வினையெஞ்சுகினவியும்	...	எச்ச.	கக.
கச	காலந்தாமேமூன்றெனமொழிப	...	வினையி.	உ.
,,	இறப்புநிகழ்வுமெதிர்வு	...	,,	நக.
கடு	பெயர்நிலைக்கிளவி	...	வேற்றுமையி.	க.
எஅ,ச௦௪,சடுக.	எஞ்சுபொருட்கிளவி	...	இடை.	நக.

ஐயோவெனச் சேர்த்து, மூன்றாமடியினின்ற மாவை நல்லாமடியின் முதன்மாவொடுக்கட்டி, மாமாறு' என்றாக்கி, பெரிய மாறனே; என்க. மாவாதேமாறாமா - வண்டுகள் தேனையுண்ணவரும் தேன்றுளும்புந் தாமத்தனே பென்றவாறு.

பெரியமாறனே! திருவண்ணாவருந்தும்படிக்குக் கரிய வேளம்பு மாற்றமாகாநின்றன; கண்ணீர் தீறுது; ஐயோ! இனி எங்ஙனமுய்யு மென்னும் பயனிலைகட்டி முடிக்க. மகாப துமபெந்தம் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. திணை - பெண்பாற் கைக்கிளை. துறை - கண்டுகைசோர்தல்.

இனிப் பதுமபெந்தத்தினுள் நடுவிற்பொகுட்டினின்ற மா என்ற எழுத்தொன்றும் எட்டெழுத்தாகவும், அதனைச்சூழ்ந்த நான்கோணங் களினின்ற எட்டெழுத்தும் பதினாறுகளும், இடையிற்கோணவினுநின்ற எழுத்தெட்டுந் திரிந்து மாறாடாதுநிற்கவும் பாடினவாறு காண்க. (௩௨)

முரசுபெந்தம்.

284. எழுதியவரிநாலினுண் முதலீறன
பழுதறமந்திரிச்செலவாய்ப்பட்டர்ந்தய
லொழுதியுங்கீழ்மேற்றனதீற்றுற்றபின்
னறைதொறுமேனையவடைவேபாதிபின்
முறைதடுமாறுதன் முரசுபெந்தம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே முரசுபெந்தமாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) நாலடியான்வரு மொருசெய்யுளை நாலுவரியாக வெழுதி அவற்றுண் முதலடியுமீற்றடியுமாகியவிரண்டின் முதலடி கீழ்மூன்றுவரியி னும் மந்திரிச்செலவாகச் சென்று நாலாமடியி லஞ்சாமறையிலேநி யந்தவார் மேனோக்கி மீள வப்படியே முதலடியீற்றின்முற்றியும், இறுதி வரியும் மந்திரிச்செலவாய் மேனோக்கி நாலாமடியுற் றஞ்சாமறையிலேநி யந்தவார் கீழ்நோக்கி யவ்வண்ணமே யிறுதியடியீற்றின் முற்றியும், ஏனையிரண்டனுள் இரண்டாமடி முற்பாதிபினின்றுக் கீழ் வலமாக மூன்றாமடியின்முதலே முற்றியும், மூன்றாமடி யிரண்டாமடிப்பிற்பாதிபி னின்றறுதிநின்றுக் கீழிடமாக மூன்றாமடி யிறுதியின்முற்றியும், இரண்டடியும் முத லீறென்னும் முறைதடுமாறப் பாடுவது முரசு பெந்தமா மென்றவாறு. இங்ஙனம் மேல்வருஞ் செய்யுளை எழுதிக்க கண்டுகொள்வது.

போதவான துவாதா

மாதவாதணவாதநா

நாதவாணதவாரவா

வேதவான துவாரகா.

(788)

இது முரசுபெந்தம்.

(இ - ள்) போத- ஞானவானே ! வான துவாதா - வானவராதரிக்
கப்பட்டவனே ! மாதவா-திருமகள் காந்தனே ! (மூன்றாமடி முதலீறாக)
நா தணவாத நாத - நாவையிட்டுநீங்காத வென் னாதனே ! வான - உல
கினைக் காக்கப்பட்டவனே ! தவாரவா - அழிவில்லாத அராவையுடைய
வனே ! வான வேத துவாரகா - (சீனப் பாடமாற்றுக்) பாமபதமிடமாக
நின்றும் பூமியில்வருதற்குப் பெருமையையுடைய வேதத்தை வாயிலாக
வுடையவனே ! என்னைக் காப்பாயாக வென்றவாறு, இறை - கடவுள்
வாழ்த்து. (கூஉ)

நாகபெந்தம்.

285. வரிபரவிரண்டாய்வால்வயிறிரண்டாய்த்
தெரிமூலைநான்காய்ச்சிறந்துமும்மூன்றுட
னிலைபெறுமொருபானிருபானிறீஇத்
தலையிரண்டெழுத்தாய்ச்சார்தரச்சந்தியிற்
கவினுறுத்தெழுத்துக்கலந்துறுப்பாக
நவிலிருபாவேநாகபெந்தம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே நாகபெந்தமாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) வரியையுடையபாய்புக எரிண்டாக, அவற்றிற்கு வா
லிரண்டாக வயிறிரண்டாகத் தோன்றப்பட்டமூலை ணன்காகச் சிறப்
பெய்தி, வாலிரண்டி னிலைபெறுமெழுத் தொன்பதுடன், வயிறிரண்டி
லெழுத்துப் பத்தாய், மூலைநான்கு லெழுத் திருபதாய்த் தலையிரண்டி
லெழுத் திரண்டாய்ப் பொருந்த நிறுத்தி, சந்திகளில் அழகுதருவனவா
மெழுத்துக்க எரிண்டிற்குந் கூடிநிற்பனவா முறுப்பாகப் புலவனா
துரைக்கப்படு மிரண்டுபாவென்பதுதானே நாகபெந்தமா மென்றவாறு.

நிறுத்தியென்பது மத்திமதீபம். மும்மூண் றொருபானிருபானென்
பன நிரணிறை. புலவனா லென்பது எச்சம். தெரிமூலை - தோன்றப்
பட்ட மூலை.

மாறன்கடகோபன்வண்குருகர்வாழ்பொருளை

யாறனளிமேயவன்னமே—யேறுத்

தமனாமாசாதன்றண்மொழிதற்பாமன்

னெமர்யாயெமையாளிறை.

(789)

அறமுமறமமைந்தவன்பென்பதுவும்

பெறன்னலமதுண்மைபேரா—துறுபாற்கோர்

மானமனமேரினைமான்மாமேகத்தந்தமே

யேனமெமையாளியை.

(790)

(இ - ள்) மாறனென்றுஞ் சடகோபனென்றுந் திருநாமத்தை யுடையான், வளவிய குருகரின் கண்வாழும் பொருளையாற்றையுடைய வன், கிருபையோடுகூடிய அன்னத்தையேறு முத்தமன், நாவினால் திருமகனையுடைய பெரிய சாதனும் மாயோன் திருவடிகளைப்பாடும் பாவினையுடைய மன்னன், எம்மனோர்க்கு மாதா, எம்மையாநீ மிறைவ னென்றவாறு. எனவே, யமனு மெம்மிடத்து வாரான்; எமக்குச் சென னமு மில்லை, சித்திப்பதும் முத்தியேயா மென்பது பயன்.

அறத்தினதுபகுதியு மறத்தினுலமைவெய்திய அன்பென்று கூறப் படுவதும் நமக்குண்டாதலும் நல்ல பேரின்பத்தையெய்துவ துண்மை யாக வது நம்மைவிட்டு நீங்கா தவற்றையுறும்பகுதிக்கு ஒப்பற்ற பெரிய மனனே! காளமேகத்தினது அழகிய நிறமேவிய திருமலை, ஏனமாக வடிவெடுத்தவனை, எம்மையாளப்பட்டவனை நினைப்பாயாக வென்றவாறு.

ஆக வெண்பா விரண்டினால் எழுத்து நூற்றொருபத்தெட்டும் அறை தொண்ணூற்றாறுநூண் மாறாடி யடங்கினவாறு கண்டுகொள்க. திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வணக்கம். (நூச)

இரதபெந்தம்.

286. தேரோனமந்திரிச்செலவெனச்செய்யுனை

யேர்தாவடக்குவதிரதபெந்தம்

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே இரதபெந்தமாமா றுணர்-ற்று.

(இ - ள்) சதுரங்கவறையுட் டோர்செல்வது எனவும், மந்திரி செல்வதெனவு மொருசெய்யுட்குண்டான வெழுத்துக்களைத் தேரின் தறைக்குநடுவே ஒரு திருநாமமாதல் ஒரு பழமொழியாத லழகுபெற்று நிற்க விரதத்திலே பெந்திப்பது இரதபெந்தமா மென்றவாறு.

சுதூரங்கவறையினுள்ளென்பது சொல்லெச்சம், செய்யுளையென்பதாகுபெயர். அறைக்கு நடுவே திருநாமமாதல் பழமொழியாத னிற்கவென்பது ஏர்தர என்பதே ஞாபகமாக விரிந்தது.

நாராராராயநயனயணவிண்ண

ணாராமனையனிலமாயவா—சீராய

நன்காநமநமநன்காநமநம

மன்காமன்றாதாயநம,

(791)

இஃது இரதபெந்தம்.

(இ - ள்) நாரார் - அன்பினையுடையார். ஆராய் அ நயன் - ஆராயப்பட்ட அந்தப் பேரின்பத்தினிடத்து. அயண - வியாபரிக்கப்பட்டவனே! விண் - ஆகாயமும், ஆராம் - மிகுந்த செலமும், மண் - நிலமும், ஆய் - ஆகி, அனிலம் - காற்றும், ஆயவா - ஆனவனே! சீராய - பொலிவினையுடைய நந்தகோபாலனே! நன்காநமநம - நன்மையையுடையவனே! உன்னை நமக்கரிக்கிறேன். நன்காநமநம - முன்னிப்போலவுரைக்க, மன்காமன் - மகளி ராடவர்க் கரசனாகிய மன்மதன், தாதாய் - தந்தையே! நம - உன்னை மீளவு மென தான்மாவைக் காத்தற்பொருட்டு நமக்கரிக்கிறேன் என்றவாறு.

நார் - அன்பு, அ சுட்டு, நயன் - சுகம், அயணம் - வியாபாரம், ஆம் - செலம், மண்ணாய் என்பது மணய் என இடைகுறைந்துவந்தது. ஆயவா - ஆனவனே, நன்கு - நன்மை, மண் - அரசன், தாதை என்னும் ஐகாரவீறு விளிக்கண் ஆபாயிற்று, நமநம நமநம என்பது இசைநிறையசைநிலை, விண்ண என்னு மொற்றளபெடை, வெண்பாவினது செப்பலோசைசிறைத்தவழி யோசையை நிறைத்தற்பொருட்டுவந்தது. என்னை? “குன்றுமே லொற்றளபுங் கொள்” என்பதனுலறிக, இதனுள் நடுவும் இருபக்கமும் நாராயணயநம வென நின்றவாறு காண்கதுறை - கடவுள்வணக்கம்.

மாயவனேவேதமதியேவயநாக

பாயவனேதேநளினபாதாபாரபார

தூயவனேகாரணபூரணதோணிமமா

னாகனேசீராகநாராயணயநம,

(792)

இதுவும் இரதபெந்தம்.

சீர்-திருமகள். தேள்நிலமான்-தேளிலிருக்கும் பூமிதேவி. இத னுள், நடுவே நாராயணியநமவென்னுந் திருநாமம் நின்றவாறு காண்க ()

மாலேமாற்று.

281. ஒருசெயுண்முதலீறுரைக்கினும்தாய்
வருவதைமாலேமாற்றெனமொழிப

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே மாலேமாற்றாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஒருபாட்டையீறுமுதலாக வாசிக்கினு மப்பாட்டேயாகி வருவதனை மாலேமாற்றென்னுந் சித்திரக்கவியென்றுகூறுவர் பெரியோ ரென்றவாறு.

வாமனாமான்மா

பூமனாவானவா

வானவானுமபூ

மானமானுமவா

(793)

இது மாலேமாற்று.

(இ - ள்) வாமனா - வாமனனெயென்று. வானவாவானவானும - தேவர்களால் விரும்பிச்சொல்லுவதாய பெரியதிருநாமத்தை யுடையவ னே! மான மா பூ - பெருமையையுடைய திருமகளுக்கும் பூமிதேவிக்கும். பூமானனா - பூமானாகியமன்னனே! மானும - மாலாகிய திருநாமத்தை யுடையவனே! வா - என்முன்னேவந்துதேனேன்றுவா யென்றவாறு.

இஃ திரண்டுவிசிற்பத்தான்வந்த வ ள் ஞ் சி த் து றை. துறை - இதுவுமது, (௭௭)

கரந்துறைசெய்யுள்.

288. முதலொருசெய்யுண்முடித்ததனீற்றிற்
பதமதனிறுதியிற்பயிலெழுத்துத்தொடுத்தி
திடையிடையிட்டெதிரோரய்முதலய
ஸடைதாப்பிறிதொருசெய்யுள் கார்த்தந்
குறைவது கார்த்துறைசெய்யுளென்றுரைபெறும்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே கார்த்துறைசெய்யுளாமாறுணர்-ற்ற.

(இ - ள்) முதலே யொருசெய்யுளை எழுதிமுடித்து, முடித்த ளிற்றுதிமொழியினிற்றெழுத்துத்தொடங்கி, எதிரோரக இடையிடை

யோரொழுத்தாக். இடையிட்டு முதன்மொழிமுதலெழுத் தயலடைய முடிக்கப் பிறிதோர்செய்யுளாக வதனைத்துக் கரந்துறைவது கரந்துறை செய்யுளென் றுரைக்கப்பெறு மென்றவாறு.

போர்வைவாயூராரலாளிபொருகாம
நீர்மையாழ்வாரயலனைதருமிக
வேர்தவாவாழ்தலாமயில்கைமுருகு
தார்தராமுதாமணிதகவுருவமும்.

(794)

இது கரந்துறைசெய்யுள்.

(இ - ள்) ஆரலாளி என்பதை அளியாரலரென மாற்றி, வண்டு களரவாரிக்கப்பட்ட பூவாளியால் என்க. பொருகாம - பொரவந்த காமனே! நீர்மையாழ்வார் - நற்குணத்தையுடைய ஆழ்வார். மயில்கை - எமது மயில்போலுஞ்சாயலையுடையாள்கையில். முதாவுருவமுமணிதக வாழ்தலாம் - பெருமையையுடையவா முருவங்களு மழகினது பெருமை யெய்த உயிர்வாழ்தலாம்படிக்கு. ஏர்தவா முருகு தார்தரா - அழகு கெடாத தேனெழுகும் வகுளமாலிகையைத் தந்து. வாயூர் - (ஊர்வாய் என மாறுக) எமதுபதியிடத்து. அயலனைதருமிக அய லெம்மோடு மிக நட்புச்செய்யாநின்றாராதலால். போர்வை உனதுபோரை யொழிவராக வென்றவாறு. இது மாட்டுறுப்பு, அப்படி யிதனுட் கரந்த செய்யுள் :-

முருகணிதாரார்
குருகையிலாழ்வார்
கருணையவாயார்
மருளிலராவார். என்பதாம்.

(௩௭)

காதைகரப்பு,

289. காதைகரப்புதுகாதைகரப்பே.

(எ - ன்) வைத்தமுறைபானே காதைகரப்பாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) புலவாற்குறித்தப்பட்டசெய்யுளுட் பிறிதொருசெய்யுட் குக்கடுவதானவெழுத்துக்கள்புகுதாதே தாங்குறித்த பழையசெய்யுட் கார் தெழுத்தப் பிறக்கிக்கொள்ளாம்படி, புரவது காதைகரப்பு மென்றவாறு.

கொல்யாணைமுலமெனக்கூப்பிடமுன்காத்தாணை
யெல்லாவுயிர்க்குமுயிரெனலாம்—புல்லாணித்
தோடார்நறுந்துளபத்தேதாண்மலைக்கைதொழுதா
னாடாநொருநாணமன்.

(795)

இது காதைகரப்பு.

இதனுட்போந்தசெய்யுள், “கொல்லான் புலாலை மறுத்தாணைக் கை
கூப்பி, யெல்லாவுயிருந் தொழும்” என்பது. இதனைப் பழம்பாட்டெனவே
மேலன நவமாமென்றணர்க. இவற்றை மாறுவொரு முளர். (ந - அ)

பிரிந்தேதிர்செய்யுள்.

290. பிரிந்தெதிர்வனவேபிரிந்தெதிர்செய்யுள்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே பிரிந்தெதிர்செய்யுளாமா றுணர்-ற்று.

(இ - ள்) ஒருசெய்யுள் முதலேமுடிந்தா லச்செய்யுளீற்றெழுத்துத்
தொடங்கி யெதிரோறுகநடந்து வேறோர்செய்யுளாக நிகழ்தல் பிரிந்தெதிர்
செய்யுளா மென்றவாறு.

நீராகமா

தாரமாகமே

வாரமாகமா

னாரனாகமா,

(796)

இது பிரிந்தெதிர்செய்யுள். இதனுள், பிரிந்தெதிர்செய்யுளாவது:-

காகனாரனா

மாகமாரவா

மேகமாரதா

மாகநாரநீ,

என்பதாம். இவற்றுள், முதலேநடந்தசெய்யுளின்பொருள்:-நீராக -
நற்குணத்தனே! அனந்தசயனத்தனே! மா தாரமாக - திருமகனைப்
பாரியாக. மேவாரமாக - பொருந்து மாரங்கிடக்கு மார்பனே! மானார
னாக - பெருமையையுடையு யேதசொரூபனே! கா - என்னைக் காப்பாயாக
வென்றவாறு.

எதிரேநிற்போருள்:—மாகமாவாம் - துறக்கத்துள்ளார்பெருக
விரும்பும். நார - நற்குணத்தையுடையவனே! மெகமாக - மெகத்தைப்
பொலுந் திருமேனியையுடையவனே! மாரதா - சத்துருக்களை வெல்லு
முழுத்தவிரனே! நாரண - நாராயணனென்னுந் திருநாமத்தனே! நீ
கண் - நினது சொருபருபருணவியூதிகளை மயக்கமறவறிதற்கு நீயே
பெயக்கு ஞானக்கண்ணானதால். கா - எம்மைக் காப்பாயாக வென்ற
வாறு.

இவை யிரண்டும் வஞ்சித்தறை. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.
அதலோம்பிரதிலோமமென்பது மிது. (நக)

பிறிதுபடுபாட்டு.

291. பிறிதொன்றாதல்பிறிதுபடுபாட்டே.

(எ - ன்) முறையே பிறிதுபடுபாட்டாமா துணர் - ன் - று.

(இ - ள்) பிறிதுபடுபாட்டென்பது ஒருசெய்யுளைத் தொடையு
மடியும் வேறுபடவுரைத்தாலுஞ் சொல்லும் பொருளும் வேறுபடாமற்
பிறிதொருசெய்யுளாய்முடிவது என்றவாறு.

பார்மகளைத்தொயும்புயத்தாய்பதுமநறுந்
தார்மகளைநீங்குத்தகைசான்றவாகத்தா
பாரியனபாரணத்தந்தியனவாரி
வாரியுணாகணமன்னு.

(797)

இது பிறிதுபடுபாட்டு.

இது முதலே பொருளிகற்பத்தின்னிசைவெண்பா பின்னர்க் கவி
விருத்தமாகநிகழ்ந்தவாறு காண்க. தார் - பூ. ஆரியன் - பரமாசாரியன்.
வாரி - கடல். வாரி - மிருகி. (80)

சொப்பதோபத்திரம்.

292. இருதிறத்தெழுதுமெண்ணுங்கெழுத்துடை
பொருசெய்யுளெண்ணெண்ணாங்கினுளொருங்கமைத்
திரிருமுதத்தினுமலைமாற்றய்ப்
சார்தருமாரியுஞ்சொப்பதோபத்திரம்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே சொப்பதோபத்திரமுமா துணர்-ந்து,

(இ - ள்) எவ்வெட்டெழுத்தோடியாய் நான்கடியாய்வரு மெண் ணுன்கெழுத்துடையதொருசெய்யுளை யறுபத்துநாலறையினி லீண்டு கூறுபாட்டானெழுத வவற்றுண் முழுதுமடங்கி நானுமுகத்தின்று முதல் முதலாகிய மீது முதலாகிய மாலையாற்றுகிவருமது சருப்பதோபத்திரமா மென்றவாறு.

இரண்டுகூறுபாடாவது நான்கடியும் மேனின்று கீழிழியவுங் கீழ் நின்று மேலேறவும் எழுதுவதாம். இது மாட்டுறுப்புப்பொருள்கோள்.

தேமாபூமாமாபூமாதே

மாதாகாவாவாகாதாமா

பூகாவாலாவாகாபூ

மாவாலாலீலாவாமா.

(793)

இது சருப்பதோபத்திரம். இதனகத் தவ்வாறுநிகழ்ந்தமை கண்டு கொள்க.

(இ - ள்) தே மா பூ - தேனும் வண்டும் பொருந்திய பூவினிடத்து. மாமா - பெரிய திருமகளும். பூமாதேமாதா - பூமிதேவியு மாகிய அழகு பொருந்தின மாதர்கள். ஆகாவாவாகா - (வா ஆகா வாகா எனப் பாட மாற்ற) வந்துதங்கு மாப்பிணையும் புயத்தினையு முடையவனே! தாமா - னுளவமாலிகையையுடையவனே! பூகாவாலாலா -- பூமிப்பையெடுக்கப் பட்ட பிரளயத்தின்மே லாலிலையிற் றுயிலப்பட்டவனே! பூமாவாலா - பொலிவினொடுங்குடிய மிகுந்த பாலத்தன்மையோனே! லீலா வாமா - லீலநிறத்தினனே! வாமனரூபமானவனே! மூன்றாமடியிலிறுதி வாகா நாலாமடியின் முந்தவந்த லீ என்னுமவற்றொடுங்குட்டி, லீ வா கா வெணச் சேர்த்து, லீ வந் தென்னைக் காப்பாயாக வென்றவாறு.

இதனுள், ஏமம் ஏம் என நின்றது. உம்மை வேற்றுமை பண்பு என்பன முதலிய தொகைகளும் ஒருமைபன்மைமயக்க வழுவமைதியும் வந்து மாட்டுறுப்பாகப் பொருளுரைத்தவாறு காண்க. ஆல் - பிரளயம். வா - வந்து. மாதா - மாதர்கள். பூ - தாமரை. பூ - பொலிவு. (சக)

கூடசதுர்த்தம்.

293. பாடவினாலம்பதம்பொறிவரியிடைக்

கூடமுற்றதுவேகூடசதுர்த்தம்.

(எ - ன்) கூடசதுர்த்தமாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) நாலடியாய் வொருசெய்யுளி னுலம்பதம் ஏனைய மூன்று பதத்தையு. மேனின்று கீழுங் கீழ்நின்று மேலுமாக எழுதிமுடித்த வரி மூன்றி னிடைவரியின் மறைந்தநிற்பது கூடசதூர்த்தமா மென்றவாறு.

நாதாமானதா துயதாருளா
ணீதானுவாசிராமனாமு
போதாசிராமனாதாவிராமா
தாதாதாணீவாமனாசீதரா.

(799)

இது கூடசதூர்த்தம். இதனை யவ்வாறெழுதிக் கண்டுகொள்க.

(இ - ள்) நாதா மானதா - சுவாமியே! என்மனத்திலுள்ளானே! துயதாருளா ணீதா னுவா - பவித்திரம்பொருந்தின தாமரையிலுள்ளா ளாக, நீயாக என்னுடைய நாவிலேவந் துறைவீராக. அதுவுமன்றி, சிராமனாமு - சக்கவர்த்திதிருமகனாகிய மன்னனே! சீமான் - அழகுடையவனே! ஆதாவிராமா - சகலரும்நிறும்பு மிராமனே! வாமனா சீதரா போதா - போதத்திலுள்ளானே! வாமனனே! சீதரனே! தாதா தாணீ - உனது திருவடிகளைத் தருவாயாக வென்றவாறு. துறை-இரண் டெங் கடவுள்வாழ்த்து.

(சஉ)

கோழத்திரி.

294. கோழத்திரநடைபெறல்கோழத்திரி.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே கோழத்திரியாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ள்) நடைபெறுஞ் சேவினதுமூத்திரவொழுக்கம்போன்று நடப்பி னது கோழத்திரியா மென்றவாறு.

அஃதாவது ஒருசெய்யுளை இரண்டுவரியாக வெழுதி மேலுங் கீழு மொன்றிடைவிட்டு வாசிக்கவு மச்செய்யுளாய் நடத்தல்.

மாயாமாயாநாதாமாவா
வெயாநாதாகோதாவேதா
காயாகாயாபோதாசுவா
பாயாமீதாபோதாபோதா.

(800)

இது கோழத்திரி. இதனை யவ்வாறெழுதிக் கண்டுகொள்க.

மேற்கோள்விளக்கம்.

௩௩

எஅ	சிதைந்தனவரினு	...	எச்சு.	கூ.
கந.௦	உவமைத்தொகையே	...	,,	அ.
ச௦௫	செய்யாயென்னுமுன்னரினு	...	,,	உச.
சஅஎ	எண்ணைகாரமிடையிட்டுத்	..	இடை.	சு.௦.
சஎஅ	தடுமாறுதொழிற்பெயர்க்	...	வேற்றுமைம.	கஉ.
சஎக	தெளிவினையுஞ்	...	இடை.	கஉ.

பொருளக்காரம்.

க௦	எதிர்முற்றுணர்த்தினித்திறத்தவு	...	மரபி.	க௦க.
கஉ	தூக்கியல்வகையையாங்கென	...	செய்.	அஎ.
கஉ, சஅ	வேண்டியபுலவியாண்டுமுன்	...	கற்பி.	சஎ.
ச௦	மாத்திரையனவு	...	செய்.	உ.
,,	வழியெனப்படுவ	...	மரபி.	கஇ.
கஇ	வழியினெறியேநாவ்வகைத்	...	,,	கக.
,,	தொகுத்தல்விரித்தல்	...	,,	கஎ.
,,	குத்திரத்திந்நொருளன்றியும்	...	,,	க௦உ.
கஅ, இஅ	அகன்றுபொருள்கிடப்பினு	...	செய்.	உகக.
உக	எழுநிலத்தெழுந்தசெய்யுட்	...	,,	கசுஇ.
,,	அவைதாம், நூலினு	...	,,	ககக.
,,	பாட்டுரைநூலே	...	,,	எக.
சஅ	சொல்லொடுங்குறிப்பொடு	...	,,	உ௦எ.
சஎ	நிறையலடியேயாசிரிய	...	,,	கஅ.
இஉ	மருட்பாவேனையிருசா	...	,,	அஇ.
,,	பரிபாடலேதொகைநில	...	,,	கஉ௦.
இஅ	ஒன்றேறேவெறையென்	...	களவி.	உ.
,,	முதலொடுபுணர்ந்தயாமோர்	...	,,	கஇ.
க௦	மாட்டுமெச்சமுநாட்டலின்	...	செய்.	உகச.
கஅ, கஇ, கசஅ	அமராகண்முடியுமறுவகை	...	புறத்தி.	உக.
க௦இ	முடுகுவண்ண, மடியிறந்தோடிய...	...	செய்.	உகச.
க௦க, கசஉ	தடுமாறுவமங்கடிவரை	...	உவம.	கஇ.
க௦க, கஉச	ஒர்இக்கூறலுமீஇய	...	,,	கஉ.
கக௦	சீர்கூறாதல்நோடிக்	...	செய்.	சக.
ககஉ	அறுவகைப்பட்டபார்ப்பணப்	...	புறத்தி.	உ௦.
,,	பொறியுணர்வெல்லாம்	...	,,	க. உ.௦.
(நச்சினுக்கினியருரை)				
,,	நிறத்தியமனத்தினு	...	,,	,,
,,	மனத்தினையொருவழி	...	,,	,,
ககச, உஇக	பாலறிமரபிற்பொருநர்	...	புறத்தி.	உ௦.
ககக	அரிமாவன்னவணங்குடைத்	...	உவம.	க. உ. உரை.
,,	பாவையன்ன	...	,,	ச. ,,
,,	அரவதுங்குமதியி	...	,,	இ. ,,
கஉ௦	கலங்கலிழந்தநாய்கன்	...	,,	கக. ,,
கஉச	அவாப்போலகன்ற	...	,,	க௦. ,,
கஉஉ	வினைபயமெய்யுரு	...	,,	க.
,,	விரவியும்வருஉமரபின	...	,,	உ.
,,	உயர்ந்ததன்மேற்றே	...	,,	க.

(இ - ள்) மாயா மாயா - அழியாத மாயையையுடையவனே!
நாதா - சுவாமியே! மாவா - திருமனையையுடையவனே! வேயாநாதா -
வேயங்குமுலிலுண்டாக்குங் கானத்தையுடையவனே! கோதாவேதா -
பசுவைக் காத்தளித்த வேதசொருபனே! காயாகாயா - காயாம்பூப்
போலுந் திருமேனியையுடையவனே! போதா - ஞானத்தையுடையவ
னே! பேதாபேதா - பேதமும் அபேதமுமானவனே! பாயாமீதா -
பார்த பிரளயத்தின்மேலானவனே! காவா - என்னைக் காக்க வருவாயாக
வென்றவாறு. பா - கவிவிருத்தம். துறை - கடவுள்வாழ்த்து. (சகூ)

சுழிஞளம்.

295. தெழித்தெழுநீர் குளத்தினுட்செறித்தைக்கொடு
சுழித்தடங்குவபோன்றடங்குதல்சுழிஞளம்.

(எ - ன்) சுழிஞளமாமா முணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஆரவாரித்தெழாநின்ற புனல் குளத்தினுட் டனதிடத்
தடைந்ததியாதொன் றதனைக் கைக்கொண்டு சுற்றி யுள்ளேயடங்குவது
போலச் சுற்றிப் பாவினகத்துப் பொருளைக்கொண்டடங்குதல் சுழி
ஞளமா மென்றவாறு.

சுதிதகண்டமை

தித்திகிசாண்ஞான

ததிதாசார்கண்ட

கதிகாசுளர்கான.

(801)

இது சுழிஞளம். இஃ தவ்வாறாத லெழுதிக் கண்டுகொள்க.

(இ - ள்) தாளவொத்துக்குப்பொருந்தக் கூத்தாடாநின்றவனே!
உண்மையான காவற்றொழிலை யுனதாகக் கைக்கொண்டவனே! தயிரைத்
தாக்கித்துண்ட கண்டத்தையுடையவனே! கிளர்ந்தகானத்தையுடையவ
னே! நீயே கதி, காப்பாயாக வென்றவாறு. பா - வஞ்சித்துறை. துறை -
இதுவுமது. (சச)

திரிபங்கி.

296. நனியொருபாவாய்நடந்துதானே

தனிதனிமூன்றஞ்சால்புறப்பொருண்மையிற்
பகுப்பறிப்பதுதிரிபங்கியதாகும்.

(எ - ன்) திரிபங்கியாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ள்) முதலே மிக்கதொருபாவாய்நடந்தவதுதானே பின்னர்க் குறைவுடைத்தாய் மூன்றுபாவா மொழுக்கமுறம்படி பொருளினது தன்மையிற் பகுத்துக்காட்டிற்பது திரிபங்கியென்பதா மென்றவாறு.

வாரிதிபார்மன்மதன்பூசல்பார்வெய்யமாமதிபார்
ஞரால்பாரன்னையிங்கேசல்பாருய்யுமாறிலைபார்
சோர்குழல்பார்பொன்னிறஞ்சேர்தல்பார் துய்யமான்மயல்பார்
நாரணனேதென்னாங்கேசனேதெய்வநாயகனே. (802)

இது திரிபங்கி. இதனை மூன்றாகப் பகுத்த பா வருமாறு:—

வாரிதிபார்	மன்மதன்பூசல்பார்	வெய்யமாமதிபார்
ஞரால்பார்	அன்னையிங்கேசல்பார்	உய்யுமாறிலைபார்
சோர்குழல்பார்	பொன்னிறஞ்சேர்தல்பார்	துய்யமான்மயல்பார்
நாரணனே.	(க) தென்னாங்கேசனே.	(உ) தெய்வநாயகனே. (ஈ)

எழுகூற்றிருக்கை.

297. ஒன்றுமுதலாவோரேழீரூச்

சென்றவெண்ணீரேழ்நிலந்தொறுந்திரிதா
வெண்ணுவதொன்றாமெழுகூற்றிருக்கை.

(எ - ன்) இறுதியின்ற வெழுகூற்றிருக்கையாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ள்) செய்யுளகத்தெண்ணப்பட்ட ஒன் றெ ன் னு மெண் ணைன்றுமுதலாக வோரேழீரூக நிகழ்ந்த வெண்களைப் பதினாறுநிலந் தொறு மீளவெண்ணுவதொன்றாகு மெழுகூற்றிருக்கை யென்றவாறு. செய்யுளகத்தென்பது சொல்லெச்சம். (சக)

298. அவைதாம்,

இரதபெத்தத்தினிலிடையறையிரண்டாய்ச்
சாதமதுறநடைசார்தருபான்மையி
னொன்றுபன்னாக்காயொருபன்னிரண்டாய்
நின்றபலேனவுநிலந்தொறுமுபயங்
குன்றுவதாய்த்தொகைகடிபொன்றிலிறும்.

(எ - ன்) இதுவு மதற் கோர் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது.

(இ - ள்) அங்ஙன மெண்ணப்படு மெண்கடா மிரதத்திற் பெந்திக்கு
மிடத்துமையத்திற்பத்தி பிரண்டுபத்தியாய்க்கிறி வலமே மிடமே நடத்
தலைத்தரும்புகுதியில் மையத்திலொன்று பன்னாக்காகவு மதனயலிரு
பத்தியி லிரண்டும் பன்னிரண்டாகவும் ஒழிந்த மூன்றுமுதலிய வெண்
ணும் ப த் தி தோறு மிரண்டுசுறைந் தேழெண்ணந்தொகைபொருந்தி
முதலேநின்ற வொன்றில்வந்துமுடியு மென்றவாறு.

அயலென்பதனை மூன்னும் பின்னங் கூட்டுக. இரதபெந்தம் -
தேரிலே எழுதிக் கூட்டுதல் (சஎ)

299. இரட்டுமொழிதலோடறுதிரிந்தெண்
டிாட்டவும்பெறுஉந்தேரியுங்காலை.

(எ-ன்) இதுவு மவ்வண்ணிற் கோர் ஒழிபுகுறுகின்றது. இரட்
டுறல் - சிலேடை. ஈறுதிரிதல் - ஈற்றெழுத்து வேறென்றதல்.

ஒருதனித்திகிரியினிருவிசம்பொழுக்கத்
தொருஞ்ஞன்றொருபகலொடியாவுழப்பிற்
பதமிரண்டுமிலாப்பாருடையுர்தியின்
முந்நீர்வரைப்பினிருபால்வியப்பா
னொருபினர்த்தடக்கையொன்றியவிருகவுண்
மும்மதநால்வாய்க்கரியுரி முக்கட்
செம்மலினிருகணுமிமையாத் தேவர்க
ளொருபோழ்தகலாதொருவழிப்படநின்
றிருகையுங்குப்பி முப்போதினுமிறைஞ்ச
நான்முகமுதல்வனினசைஇயநல்கு
மைந்தருநீழவினமுதனாகி னுண்
முந்திய முப்பான்முமுநலமெதிர்கொள
விரமருங்கி னுமின்னொருமருங்காமையு
ரொருதிறத்திருபதநடநின்றொழுது
மும்முராசானுமுன்றிலினிரட்டத்
தெம்முரண்முருக்கித்திசையவைநாண்இனு
மைம்பொறியதனகத்தாமைந்தவித்துச்
செம்பொருணன்மறைதெற்றெனத்தேர்ந்த
முக்கோற்புகலர்முறைமுறைபிறழா

ஷிருவினம்பாருக்குவென்றிறைநிலையிஃதென
 வெருதலைபற்றினரிருமையுமுணர்ந்தோர்
 முக்குணமவந்துண்மும் குணனமைந்தவரு
 னுலங்கடவுள்வீற்றிருக்குநற்றிசைவரு
 பிளங்கதிரகிலத்தின்னுயிரஞ்ச
 வாழ்நாளறுதியில்வெளவுதற்கமைத்த
 நமன்றிசையெழுநிறனிழம்புதென்ன
 வறுகாலஞ்சிறையளிக்குவநான்குளர்
 முருகவிழநந்தார்முந்நூன்மார்பத்
 திருபிறப்பாளனோரிடத்தெதிருபு
 நலங்கிளரோருதனிமுதலெனநாடிப்
 பொலங்கழலிரண்டையும்புலனுறுமேதகு
 முப்பொறிகளினைமுயற்சியின்போற்றலு
 நார்பொருள்பயக்கநற்கனிவாயினைத்திறந்
 தேற்புடைச்செய்யுளைந்தினுக்கிலக்கணமென
 வாறறியந்தணாநுமறைப்பொருளா
 லெழுகடற்புவனத்தெழுந்திறைவெளிவா
 வறுசுவையினுளதிமதூமுக்கியச்சுவை
 யுறுபொருளைந்துடனுயர்தமிழ்மொழியா
 னுலவகைப்பனுவன்முவுலகமுமளந்தவ
 னிருசெவிக்கமுதாமெனவினிதளித்த
 வெருபேராண்மையினுயர்கடாமனைத்தும்
 பிறந்திறந்தழலுமப்பெரும்பிணிதவிர்த்தருள்
 ஞானபூணகுகோதயநாவீற
 ழானபூணகுருகாபுரிவரோதய
 மறுசமயத்தவர்மத்தமால்யாணையைத்
 தெறுமொருசிக்கமார்திருப்பெரும்பூதூர்
 வருமெதிராசனைமனமகிழ்ந்தாண்ட
 ஷிருசாரணம்புயத்தென்னையுமொன்று
 யருள்புரிந்தாண்டதற்காதிக்காலத்
 திம்மாநிலத்தென்பொருட்டாம்
 கைம்மாறெவனீகைக்கொண்டதுவே.

(இ - ள்) (முந்நீர்.....வியப்பான்) சமுத்திரத்தையெல்லையாக
 வுடையநிலத்தின்கண் ணுயாதினையிடத் தான் பெண்ணென்னு மிரண்டு
 பாலு மதிக்கும்படிக்கு (இருவிசம்பொழுக்கத்து) பெருமையையுடைய
 ஆகாசவீதியினிடத்து (ஒருநூன்று.....வுழப்பின்) ஒருநாளின்
 கண் ணொருகணப்பொழுது மொழியில்லாத முயற்சியோடும் (ஒருதனி
பூர்தியின்) ஒன்றென்னப்பட்ட ஒப்பற்றவுருளோடு தாளிரண்டு
 மில்லாதபாகையுடைய தேரின்மீதே (ஒருபிணர்.....செம்மலின்)
 ஒன்றாய சற்சரைவடிவியையுடைய பெரிய கையினையும், பெருகாது சிறு
 காது தம்மி லொத்த புதுழயொடுகூடிய விரண்டு கரடத்தினையும், மூன்று
 மதத்தினையும், நான்ற வாயினையு முடைய யானையை யுரிக்கு முருத்
 திரைப்போலச் சிவந்த, (இருகணுமிமையாத் தேவர்கள்.....
 நாலாங்கடவுள்வீற்றிருக்கும் நற்றிசைவரு மிளங்கதிர்) இரண்டுநயனமு
 மிமையாத வானோ ரொருகாலமும் விட்டுநீங்காது திரிவிதகாணங்களு
 மாத்மனானத்துடனொருநெறிப்பட விரண்டுகாங்கையுங்குவித்து மூன்று
 பொழுதுந் தலைவணக்கஞ்செய்ய, நான்குமுகங்களையுடைய பிரமனைப்
 போல விரும்பியதெல்லாங்கொடுக்கு மைந்துவிருக்கமாகிய கற்பகாடவி
 நீழலிலே அறமுதலாய நாலுபொருள்களுள் முன்னேநின்ற மூன்றுபாலுந்
 தம்மாலாய பெரியவின்பத்தைக் கைக்கொள்வாயாகவென் றெதிர்கொண்டு
 நிற்ப, விரண்டுபக்கமு மிணைபோன்றதொரு மருங்குலையுடைய வானவர்
 மகளிர் தாளமுங் கானமும் வாச்சியமு மபிநயமு மொருகூறுபாடெய்த
 விரண்டுபதங்களினுலு நாடகத்தைநடித் தொழுகாநிற்ப, நாலுநிக்கிலு
 முள்ள சத்துருக்கள்மாறுபாட்டைக்கெடுத்து மூன்றுமூசமும் நீங்கா
 மன் முன்றிலின்கண் னூரவாரிப்ப, செவியாதிப பொறியைந்தினுந்
 தங்கப்பட்ட சத்தாதிசைநீர்தினையு மடக்கி யுண்மைப்பொருளைக்கூறு
 நாலுவேதத்தினையுந் தெளியவாராய்ந்த முக்கோற்பகவராகி யெடுத்தசென
 னந்தோறு மிழைத்தமுறையே யடைவுதப்பாமல்வரு நல்வினை தீவினை
 யென்னு மிரண்டையு மொக்கவென்று பரத்துவ சொருபருபருணவியூதி
 களினிலைமை யித்தன்மைத்தனை நிச்சயமாகவுட்கொண்டோ ரிம்மை
 மறமை யிரண்டுந் தெளிந்தோர் சாத்துவித ராசத தாமதமென்னுந் ருண
 மூன்றனுள் முந்தணங் குடிக்கொண்டோராகிய எதிகளுட னுற்பெருங்
 கடவுளென்னும் இந்திர னொரு பாக்கற வீற்றிருக்குங் கெழக்கென்னு
 நல்லதிக்கனி லுதிக்கு மிளையு நாயிறு, உலகின்கண்ணுள்ள இனியவுயிர்க

ளஞ்சுவதாக அவரவர்வாழ்நாளற்ற அந்தியத்தி லுயிரை யுண்ணும்படிக்கு விதித்த நமன்றிக்கி லெழுந்த கூறுபாடு ஆச்சரியமென்று, நினது திருமேனியிற் சுடர்ச்சோதியைக்கண் டென்கொண்டது விளங்கும்படிக்குத்தர கண்கையினின்றும் ஆறுதானையு மழகியசிறையை யு முடைய வண்டின் சாதிரான்கும் குடையத் தேனைபொழுக்கு நறுவிதாந் தாமரைத்தாரும் முப்புரினாலும் கிடக்கு மாப்பிளையுடைய இருபிறப்பாளனாகிய மதாகவி, யொருதானத் தெகிர்து, பேரானந்தத் தழையாநின்ற மூவரா மொருதனி முதலாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனென ஞானத்தா லுட்கொண்டு, பொன்றற் செய்த வீரக்கழலையுடைய நினது திருவடிகளிரண்டையுங் கட்புலனுறவும் பெருமையெய்திய மனோவாக்குக்காயங்களின்மூயற்சியாற் போற்றலும், அறமுதலிய நான்குபொருளும் பயப்பதாக நல்ல களிபோன்ற திருப்பவளத்தினைத் திறந்து, வெண்பா ஆசிரியம் கவி வஞ்சி மருட்பா வெணப் பெயர்பொருந்துத லுடைய யாப்பைந் தினுக்கு மிலக்கண மென்று சொல்விதாக, ஆறங்கத்தையுந் தெளிந்த வந்தணர்க்குரியவா யறிதற்கரிய வா நால்வேதப்பொருளினற் பரமபதநாதனாகிய இறை கருடவாகனத் தேறி பெழுதலுஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்தில் வெளிவரும்படிக்குச் சுவை யாறனுள்ள மதிமதாமென்னு முக்கியச்சுவை மிகுவதாக, ஐந்து பொருளொடுங்குடிய தமிழ்மொழியால், திருவிருத்தம் திருவாசிரியம் திருவந்தாதி திருவாய்மொழி பென்னு நான்குகூறுபாடுடைய நாலுபிரபந்தங் களையு முலகமூன்றாமளந்த வவன் றிருச்செவிகட்கு அமிர்தமென்று சொல்லும்படி யினிமையெய்தவூட்டிய வொப்பற்ற வரியசெயலொடு முலகின்கண்ணுள்ளவுயிர்கள் யாவும் பிறந் திறந் தலம்வரு பிறப்பாகிய பெரியபிரணியைத் தீர்த்துக் கிருபைசெய்த ஞானபூரணனே! ஆனந்தத் திற்குப் பிறப்பிடமானவனே! நாவிறுடையானே! அபிமானபூஷணனே! குருகைமாநகரிடத்துதித்த பலவாங்களு முதயமானவனே! பாசமயிக ளான மதயானத்திரை வெல்லும் ஒருகைமகான திருப்பெரும்பூதாடி களாகிய வெதிராசனைத் திருவுளமகிழ்ந் தினிதாவகாண்ட இரண்டென்னுஞ் சாணதாமரையால் அறிவில்லாத என்னையும் ஒருபொருளாகக் கருணை புரிந் தடிமைகொண்டதற் கிந்தப் பெரியநிலத்து முற்காலத் தெனது ஏதுவாக நீ கைக்கொண்ட னகம்மா நியாதென்று சொல்லுவாயாக வென்றவாடி,

இதனுள் ஒருபகலென்றது கணப்பொழுதை; “ஒருபகலுள்ளே யுருப்பயிர்” என்பதனா லறிக. ஓடியா வழப்பு-ஒழியில்லா முயற்சி. பாகன் பாகுடையென அன்விசுதி கெட்டது. பிணர் - சற்சனாவடி. செம்மல் - பெரியோன். இன் உவமவுருபு. நசைஇய - விரும்பப்பட்டன. முழுநலம் - பேரானந்தம். தெற்றென - தெளிய. பிறழாது - மாறாது. ஒருங்கு - ஒக்க. ஒருதலை - நிச்சயம். இருமை - இம்மை மறுமை. முற்குணம் - சாத்துவிக்குணம். நாலாங்கடவுள் - இந்திரன். அமைத்த - விதித்த. இறம்பூது - ஆச்சரியம். உளர்தல் - குடைதல். அவிழ்த்தல் - ஒழுக்குதல். நலம் - ஆனந்தம். நற்பொருள் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு. உறபொருளைந்துடன் என்பது “மிக்க விறைநிலைபு மெய்யா முயிர்நிலையுந், தக்க நெறியுந் தடையாகித் - தொக்கியலு, மூழ்வினையும் வாழ்வினையும்” என்னும் பொருளைந்துடன் என்றவாறு. பேராண்மை - அரியசெயல். பொருட்டு - ஏது. கைம்மாறு - உபகாரங்கொண்டு உபகாரஞ்செய்கை. எவன் - யா தென்றவாறு.

முந்நீர்வரைப்பி னிருபால்வியப்பா னிருவிசும்பொழுக்கத்து ஁ரு தனித்திகிர்ப் பதமிண்ணிமிலாப் பாகுடையூர்தியின் முக்கட்செம்மலி னாலாங்கடவுள்வீ த்றிருக்கு நற்றிசைவரு மிளங்கதிர், நமன்றிசையெழு திற னிறப்புகதென்ன, விருபிறப்பாளனோரிடத்தெந்ருபு முதலெனாடிப் போற்றலுங் கனியாயினேத்திறந் தநுமறைப்பொருளா லெழுகடற்புவனத் தெழுந்திறவெளிவர வுறபொருளைந்துட னுபர்தமிழ்மொழியா னுல் வகைப்பனுவல் முவுலகமுமளந்தவனிருசெவிக் கமிர் தா மென வினி தனித்த பேராண்மையி னுயிர்கடாம் பிறந்திறந்துழலும் பிணிதவிர்த் தருள் ஞ னபூரண! நாவீர! குருகாபுரிவரோதய! எதிராசனையாண்ட விருசாணுப்புபத் தென்னையு மொன்ற யருள்புரிந்தாண்டதற் கென் பொருட்டாற் கைம்மா றெவனீ கைக்கொண்டதுவே எனக் கூட்டுக.

பஞ்சாயுதக்களெனப்பாற்கடலான்பற்றிபவைக்

கெஞ்சாதசாதிப்பேரிட்டெழுத—நெஞ்சே

கணக்காய்புள்ளியிட்டகாலத்தேயோகம்

பிணக்காதவர்பேர்பெறும்.

(804)

இது மாத்திரைச்சுருக்கம்.

திலகநுதலாய்திலங்குறிபென்னேவ

லலகெண்பொருட்பதத்திற்குதி—நிலவெழுத்தின்

புள்ளிபிரித்தாற்பொருணிலைமத்தாமென்பார்

தெள்ளியனால்கமறோர்தெளிந்து.

(805)

இது மாத்திரைப்பெருக்கம்.

இவற்றுள் (முன்னையது) மாத்திரைச்சுருக்கமென்பது, ஒரு பொருள்பயந்து நிறகு மொருசொல்லாயினும் பலபொருள்பயந்து நிற்குந் தொடர்ச்சொல்லாயினு முதலெழுத் தொருமாத்திரைகுறையப் பிரி தொருபொருள்பயப்பதாயும் பலபொருள்பயப்பதாயும் பாடுவது. அவ்வாறு அதனுள் வந்ததாவது: ஆயுதங்களுக்குச் சீதிர்ப்பெர் ஏதிகள். அவற்றை எதிகளெனப் புள்ளியிட்டி, மாத்திரைகுறைய இருபுகள் பெயராய் எதிகளென நின்றவாறு காண்க.

மாத்திரைப்பெருக்கமாவது முன்புபோலவருஞ்சொற்களுள் முதலெழுத் தொருமாத்திரையேறப் பிரிதுபொருள் பயப்பது. அவ்வாறு இதனுள்வந்ததாவது:—எண்ணென்பது என்றும், இதனைக் கருதென

உமமையான் விதந்தோதிய மாத்திரைச்சுருக்க முதலிய ஆறுக்கும் இத்தன் மூலப்பிரதியொன்றின்மட்டும் மூலகுத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன, அவையாவன:—

“மாத்திரைச்சுருக்கமொருருணர்த்துரை
மாத்திரைச்சுருக்கமெனவகுத்தனரே”

(சக)

“மாத்திரைப்பெருக்கமொருருணர்த்துரை
மாத்திரைப்பெருக்கமெனவகுத்தனரே”

(ரு)

“ஒற்றினைப்பிரிக்கமற்றொருபொருளுணர்த்துத
லொற்றுப்பெயர்த்தலென்றுரையுணர்த்தும்”

(ரு)

“மூன்றெழுத்தொருமொழிமுதலீறிடையீ
ருன்றபொருள்பிறவாந்திரிபதாதி”

(ரு)

“சுதாங்கவழையிற்சுதிப்பெறவமைப்பது
சுதாங்கபெந்தமென் றறைதருத்தன்மைய”

(ரு)

“பெருவகன்றறையிற்பெந்திப்பதுவுந்
கருதுகிக்கடகபெந்தமாகும்”

(ரு)

என்பனவாம்.

னும் ஏவற்பொருளும், கெணிதமும் என்னும் மூன்றுபொருள்பயக்கும் பதத்தின் முதலெழுத்தாய் ஏகரத்தை யொருமாத்திரைபெருக்க ஏண் என்ன நிலையுடைமைப்பொருளைக் காட்டினவாறு காண்க.

முந்து தனித்தன்மைமொழியையொடுபுணர்ந்திட
டந்தமுதல்புள்ளியழிந்தக்கூற்—செந்தேன்
வழிந்தமகிழ்த்தார்மாறன்வண்புலவீர்சொல்லி
யொழிந்தவற்றின்போடியும்.

(806)

இதனும் மாத்திரைப்பெருக்கம்.

இதனுள், தனித்தன்மையென்பது யான், அதனை என் எனத் திரித்து, அதனை யிரண்டாவதனைப் புணர்த்து, எனையென்றுக்கிப் புள்ளியை யழிக்க ஏனையெனச் சொல்லியொழிந்தனவாய்பொருளைக் காட்டினவாறு காண்க. திணை.....துறை.....

ஓராழிவையத்து தயம்புரிந்து தினம்
போவிருடுணிக்கும்பெற்றியா—ரீராறு
தேசுற்றநாமஞ்சிறந்தோர்பரிதியொடு
மாசுற்றெழுமாதவர்.

(807)

இஃது ஒற்றுப்பெயர்த்தல்.

இதனுள், மாதவர் என்றனின்றது மகரவொற்றைப் பெயர்க்க ஆதவர் என சின்றவாறு காண்க. முதலேசின்றமொழியின்முதலெழுத்தி லொற்றைப்பெயர்த்தலால் ஒற்றுப்பெயர்த்தலாயிற்று. இதனுள் ஓராழி வையம் - ஒப்பற்ற சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமி எனவும், ஒற்றைவண்டி பூண்ட தேர் எனவும், போவிருடுணித்தல் - தன்னைநினைந்த அடிய ரிடத்து எடுத்தசெனனந்தோறுபட்டிரீங்காத அகவிருளையறுத்தல் எனவும், உலகத்தைவிட்டுரீங்காத அந்தகரத்தையோட்டுதல் எனவும் ஈராறுநாமம் - கேசவாதி துவாதசநாமம் எனவும், தாதுருமுதலி துவாதசாதித்தியநாமமெனவும், பரிதியொடும்-சக்கரத்தோடும் எனவு விளக்கத்தோடும் எனவும், மாசுற்று ஆசுற்று எனவும் கிலைடைவா பாட்டான் வந்தன. திணை.....துறை.....

முந்தமாயன்பதியாய்முற்றியபேர்மூன்றெழுத்தில்
வந்தமுதலீரிசையாய்மற்றிடையீ—றந்தச்

சுதரிசனத்தான்றுணைத்தாள்குழ்சிலம்புள்ளீடாய்
வதரிவரிதரியாமாம்.

(808)

இது திரிபதாதி. இதனுள் வதரியென்பது திருப்பதி. அதனை
முதலு மீறும் வரியாக்கி இடையு மீறந் தரியாக்கி அவ்வாறுதல் கண்டு
கொள்க.

எந்தையிராமற்கிமையோர்சாண்புகுத
முந்தநகரிமுதலெழுத்தில்லாநகரி
யுந்து திராட்கிள்ளையிடையொற்றிலாக்கிள்ளைகடேர்
சின்த முழுதுமிழந்தான்றெசமுகனை.

(809)

இஃது அக்கரச்சுதகத்தி லோர்பேதம்.

மானவனுமேவலாமாறனித்தமாமலை
யான்தவபோதனுமாயாய்ந்தகோ—மானவடி.
நாதனினமேனன்கலன்பூணென்முனரீவந்தெவனென்
றுதயமாவன்புலமாய.

(810)

இது சதுரங்கபெந்தம். இதனுள் நாலுபக்கமும் மையங்களி
னான்கு பதினாறையிலும் நடுவி னுலையிலும் மாதவன் என்னுந்
திருநாமம் நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

(இ - ள்) ஒன்றாத யமா - சருவான்மாக்களோடும் பொருந்தாத
நயனை! மானவனு - மனுநலங்காவலனாக. மேவலாமாறன் - நலகை
யார்க்குங் காரியார்க்கும் புத்திரமோகந்திரப் புத்திரனும் மாறனென்னும்
பிள்ளைத்திருநாமத்தையுடையவன். நித்தமாமலை - அழிவில்லாத பெரிய
பிராட்டியாருடன்கூடிய பெரியோனை. ஆன - தன்னிடத் தாக்கம்பெற்ற.
தவபோதனுமா - மெய்த்தவத்தினொடுக்கடி ஞானவானுமாகி. ஆய்ந்த
கோ-அவனேபாத்துவமென்றுதெளிந்த தெரிசனராசன். மானவடி -
பெருமையையுடைய திருவடிகளை நாதனின்மேல் - எனது நாளினிடத்
தும் அதற்குமேலான சிரத்தினிடத்தும். நன்கலன்பூண் - நல்ல
ஆபாணமாகப் பூண்ட. என்முனரீவந்தெவன் - என்முன்னேவந்து நீ
சாதிப்ப தெதுதான்? ஒன்றுமில்லை. வன்புலமாய - என்னிடம் நீவருதற்
கெனிய இடமன்று, வலியஇடமாகப்பட்டன; ஆதலா லுனக்கு வாப்போகா

௧௨௨	சிறப்பேருவனேகாதல்	...	உவம.	சு.
”	கிழங்குமொபொரு	...	”	ரு.
”	முதலுஞ்சினையுமென்	...	”	சு.
”	பெருமையுஞ்சிறுமையுஞ்	...	”	சு.
”	பெருமையுஞ்சிறுமையுமெய்ப்	...	”	சு.
௧௨௩	நாவிரண்டாகும்பாலு	...	”	சு.
௧௨௪	சுட்டிச்சுட்டிவரு	...	”	சு.
௧௨௫	உவமத்தையுமுரித்தென	...	”	சு.
௧௨௬	பொருளையுமஞ்செய்தனர்	...	”	சு.
௧௨௭	தனவயிற்கரத்தலுமவனவயின்	...	பொரு.	சு.
”	இவ்விடத்திமொழியிவரிவர்க்	...	செய்.	சு.
௧௨௮	அநிகசிபதோற்றமலிடுத்தல்	...	உவம.	சு.
”	மதியத்தனனவாண்முகம்	...	”	சு.
௧௨௯	இரட்டைக்கிளவி	...	”	சு.
௧௩௦	நுண்மையுஞ்சுருங்கமு	...	செய்.	சு.
”	உழுதவழுத்தஞ்செய்	...	”	சு.
”	ஒப்பொழிபுணர்ந்தவமத்தானுந்	...	”	சு.
௧௩௧	அன்னவாங்கமானவிறப்ப	...	உவம.	சு.
”	அன்னவென்கினவிறவொடுஞ்	...	”	சு.
”	எனளவியுயர்ப்புல்லப்பொருவ	...	”	சு.
”	கடுப்புவேயப்பமுளப்	...	”	சு.
”	போலமறப்பவொப்பக்காய்த்த	...	”	சு.
”	தத்தமரபிறநேறாமன	...	”	சு.
௧௩௨	கிழலிசொல்லிவளறி	...	”	சு.
”	கிழவோற்காயினுரனெடு	...	”	சு.
”	கிழவோட்குமமரிநீடத	...	”	சு.
”	கிழவோற்காயினிடன	...	”	சு.
”	தோழிக்குச்செவிலியும்	...	”	சு.
௧௩௩	இசைதிரிந்திசைப்பினு	...	பொரு.	சு.
௨௦௪	உளநுறையுமமேனே	...	அநத்.	சு.
௨௦௫, ௨௦௬	உடனுறையுமஞ்சுட்டு	...	பொரு.	சு.
௨௦௭	இறைச்சிதானே	...	”	சு.
௨௦௮	அன்புறசுரு	...	”	சு.
௨௦௯	இறைச்சியிற்பிறக்கும்	...	”	சு.
௨௧௦	செவ்வியாய்த்தசெம்பாட்டிரத்து	...	செய்.	சு.
௨௧௧	சுவலிதழகணசைமை	...	மெய்ப்.	சு.
”	வெண்பாட்டிறழமுச்சீர்த்	...	செய்.	சு.
௨௧௨	அணவகேகவகேகன்வர்	...	மெய்ப்.	சு.
௨௧௩	இளிவேயிழையேயசைவே	...	”	சு.
௨௧௪	மூப்பேயினியேவருத்த	...	”	சு.
”	உறுப்பைறகுடிகா	...	”	சு.
௨௧௫	வெறுப்பின்வந்தவெருளி	...	”	சு.
”	எள்ளலிணைப்பைமை	...	”	சு.
௨௧௬	புதுமைபெருமை	...	”	சு.
”	செவ்வம்புலனேபுணர்வு	...	”	சு.
௨௧௭	செஞ்சாந்துபூசினுஞ்	...	”	சு.

தென்றறிந்துகொள் என்றவாறு. மேல்-இடம்பற்றிய ஆகுபெயர். திணை-வாகை. துறை - அறிவன்வாகை.

கோலநிலமேலழகுநெடுவிநெமா
மூலமெனச்சென்றுதவமுன்னோனே—நீலமணி
வண்ணாவடமலையாமாதவாகஞ்சமலர்க்
கண்ணாசரணுகதி.

(811)

இது கடகபெந்தம். நெடுவிநெ-பரமபதம். திணை-பாடரண். துறை-கடவுள்வணக்கம்.

நாகநகராகந்திநாகரிகராகநிறை
யேகநகராசியிணையிலலா—தாகநிகழ்
தென்னரங்களுளாயசீராளரஞான
நன்னரங்கர்க்கேயடியேனான்.

(812)

இதையும் கடகபெந்தம். ஆக மாதந்திரைச்சுருக்கமுதற் கடகபெந்த மீறாகச் சித்திரகவி யாறு மடைவே கண்க. திணை - துறை - சமயவணக்கம்.

(சஅ)

சித்திரகவிமுற்றம்.

சொல்லணியியலுரை முற்றும்.

—

தருகாளமேகங்கவிராயாயச்சடையனன்பாற்
குருகாபுரேசர் புணையலங்காரங்குவலயத்தே
கருகாதசெஞ்சொலுரைவிரித்தாண்கற்பகாடவிபோல்
வருகாரிரதனகவிராயன்பேரைவரோதயனே.

நான்காவது
எ ச் ச வி ய லு ரை

— ௨௨௨௨௨௨ —

300. மொழிந்ததைமொழிதன்மாறுபடுபொருண்மொழி
பிரிபொருட்சொற்றொடர்கவர்படுபொருண்மொழி
நிரனிராவழுவேயதிவழுச்சொல்வழுச்
சந்திவழுவொடுசெய்யுள்வழுவென
வந்தவொன்பதுமொருவழிக்கடிவழுவே. (9)

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத் தென்னபெயர்த்தோவெனின் எஞ்சி
நின்ற வழுவணி யுணர்த்தினமையான் எச்சவியலென்னும் பெயர்த்து.
ஆயினித் தலைச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின் முன்னரோதப்பட்ட
வணிபெறுஞ்செய்யுள்க்குப் பொருந்தாத வழக்கஞ் சொருவழிக்
கடியப்பட்ட வழக்களைத் தொகுத்துணர்ந்து.

(இ - ள்) மொழிந்ததைமொழிதன்முதலாகச் செய்யுள்வழு
வீறுகச் சொல்லப்பட்டுத் தொன்றுதொட்டுவந்த வொன்பதுஞ் செய்யு
ளகத்துவருமெனிலோரிடங்களிற் களையப்பட்ட வழுவா மென்றவாறு.

வழி - இடம். ஒரிடங்களிற் களையப்படுமெனவே சிலவிடங்களில்
வழுவமைதியாகக் களையப்படாதென்பதூஉ மாயிற்று. அவையெல்லாம்
மேற்காட்டுதும். (க)

301. அவற்றுள்,

பழியறவொருபொருண்மொழிபரியாய

மொழியொடுதொடர்வதுமொழிந்ததைமொழிதல்.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே மொழிந்ததைமொழிதலென்னும்
வழுவாமாறுணர்ந்து.

(இ - ள்) அங்ஙனம் தொகுத்துக்கூறப்பட்ட வொன்பதுள்,
மொழிந்ததைமொழிதலென்னும்வழு ஒருபொருளைக்காட்டு நினைமொழி
யப்பொருளைக்காட்டும் பரியாபமொழியொடுதொடர்வதா மென்றவாறு.

* 300-ம் சூத்திரத்திலும், நிரனிராவென இடைபின் ராவவொர நானு
புடக்கொண்டு நிரை - கூட்டமுன அவையெழுதப்பட்டிருக்கிறது.

உடுத்தாரகைபோன்றொளிர்மலர்ப்புன்குத்
தடுத்தாள்வீழிகடுத்தானன்பா—நடுத்தா
னிலையென்பதாசுமிணைமேருவாகு
முலையென்பனதேமொழி.

(813)

இது மொழிந்ததைமொழிதல்.

இதனுள், உடுத்தாரகைபோன்றொளிர்மலர் என்றதனா லவ்வா
றுதல் காண்க. நடு - இடை, தேம் - தேன். அஃதேற் சொற்பின்வரு
நிலையும் பொருட்பின்வருநிலையும் சொற்பொருட்பின்வருநிலையு மவ்வா
றல்லவோவெனின அற்றன்று, அவற்றிற்குப் பொருள் வேறென்க.
என்னையெனின், சொற்பின்வருநிலையென்பது மொழிந்தசொல்லே வரி
னும் பொருள் வேறுபடும். அது “மாணப் பொருகயற்கண் மாணப்
புவனமட, மாணக் கமல மலர்மாண - மாண” என்பதனா லறிக. பொருட்
பின்வருநிலையென்பது மொழிந்தபொருளோமொழியினும் சொல் வேறு
படப் பொரு ளொன்றாவதோ ளலங்காரம். அது “மாய்த்தேன் சென
னம் வதைத்தேனென் வல்வினையைத், தேய்த்தேனறிவின் சிறுமையினை”
என்பன. சொற்பொருட்பின்வருநிலையென்பது சொல்லும் பொருளும்
பெயர்த்து வேறுவேறுகிச் சொல்லொன்றாய் வருவது. அது “மாதர்
மாத்கூர் வாளம ருண்கண்மா னிலத்து, மாதர் மாத்கூர் வண்டியி
ரளியதா மரைப்பூ, மாதர் மாத்கூர்” என வரும். (உ)

302. அதுவே,

சிறப்பினும்விரைவினுஞ்சிறுதவ்ன்றாகும்

(எ.ன்) இதுவும் முன்பெய்திய திகந்துபடாமற் காக்கின்றது.

(இ.ள்) அங்ஙன மொருபொருண்மற் பலசொல்வருதல் சிறப்
பின்கண்ணும் விரைவின்கண்ணும் வரு மெனி லிலக்கணவழுவின்ற
மென்றவாறு. என்னை “ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழி”
என்பதனா லறிக.

மீமிசைத்தாய்த்தோன்றுமழல்வெண்மதிவந்தாவிறைவா
யமிசைப்பதோன்றுதாயெய்யெமாற்—பூமிசைவாழ்
பொன்னங்கொடிநோய்புடைபெயர்போழ்துற்றணர்ந்த
நின்னன்பிது வானினைந்து,

(814)

இது சிறப்பின்கண் நொருபொருட்பன்மொழி வந்தது. அள்ளர் அள்ளர் பாம்புபாம்பு தீத்தீத்தி போபோபோ விரைவின்கண் இரண்டும் மூன்று மொருபொருட்டு வந்தன. என்னை? “அசைநிலை பொருணிலை யிசைநிறைக் கொருசொ, விரண்டு மூன்றுநான் கெல்லுமுறை யடுக்கும்” என்பதனா லறிக. பொருணிலை, விரைவு வெகுளி யுவகை யச்ச மவல மென்னு மைந்துபொருண்மைக்கண்ணும் வருமெனினும் இவை விரைவு.

(க)

303. பகர்ந்தமுன்மொழிப்பொருளொடுமுரண்பான்மையிற்
புகன்றிடுமதுவேமாறுபடுபொருண்மொழி.

(எ - ன்) மாறுபடுபொருண்மொழியாமாறுணர் - ந்று.

(இ - ள்) முன்னர்மொழிந்தமொழிப்பொருளொடு மதன்பின்னர் வருமொழிப்பொருள் மாறுபடுபகுதியையுடைத்தாகக் கூறுமது மாறுபடு பொருண்மொழியா மென்றவாறு. பின்னர்வரு மொழிப்பொருளென் பது எதிர்மறையெச்சம்.

முற்றவுரைத்தமுதுவேதறுட்பமெல்லாங்

கற்றுணர்ந்துமெய்ஞ்ஞானங்கைக்கொண்டீர்—தெற்றெனவே

தத்துவங்கண்முன்றினையுஞ்சந்தயந்திரீர்நினிமே

னித்தமரித்தந்தெளியீர்நீர்.

(815)

இது மாறுபடுபொருண்மொழி. என்னை? இதனுள், ‘முதுவேதறுட்பமெல்லாங் கற்றுணர்ந்து மெய்ஞ்ஞானங் கைக்கொண்டீர்’ என்று கூறி, ‘தெற்றெனவே தத்துவங்கண்முன்றினையுஞ்சந்தயந்திரீர்’ என்றத னான் மாறுபடுபொருண்மொழியாயிற்று. தெற்றென - தெளிய, தத்து வங்கண்முன்றென்பன - சித் தசித் தீச்சாம்.

(ச)

304. அச்சமுங்காமமுமகமின்னுரித்தே.

(எ - ன்) இதுவு மெய்தியதிகந்துபடாமற் காக்கின்றது.

(இ - ள்) அச்சமகத்துமின்னுங் காம மகத்து மின்னு மல்வாறுகாக்கப்படு மென்றவாறு. அஃம் - உள்ளம், காமம் - விருப்பம்.

வாசமலர்மெல்லினமெல்லைத்தாதுமண்டழல்போற்

காமலர்ச்சிற்றடிக்குஞ்சொற்றவாணரேசமுது

நெஞ்சத்தடங்காதநேரிழைநின்றோடுவரிற்
கஞ்சத்தடங்காண்கடம்.

(816)

இது காமமிகுதியான்வந்த மாறுபடுபொருண்மொழி, அச்ச
மிகுதியான்வருவனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (௫)

305. உரியசொற்பலபொருளொன்றினொன்றாதன
பிரிபொருட்சொற்றொடரொனும்பெயருடைத்தே.

(எ - ன்) முறையானே பிரிபொருட்சொற்றொடரொனும் வழ
வாமா றுணர் - ந்று.

(இ - ள்) செய்யுளகத்துப் புலவனாற்சேர்த்தற்குரிய பலசொற்
களினது பலபொருள்களு மொன்றினோடொன்று பொருந்தாதனவாகச்
சொல்லப்பட்டது பிரிபொருட்சொற்றொடரொனும் பெயரினையுடைத்
தென்றவாறு.

எனவே வேறுவேறுநோக்கப் பொருளுடையனவாய்க் கூட்டினோக்க
வொருபொருளாக வுரைக்கப்படா தென்றவாறு. இதனுள் ஒன்றென்
பது சொல்லெச்சம்.

கங்கைக்குக்கன்னிரெடுங்காதங்கஞ்சமலர்
மங்கைக்குமாயோன்மணவாள—னங்கைக்கு
ளெட்டாவுறுப்புடலுள்யாதுமிலைக்காமனெனப்
பட்டானிரதிபதி.

(817)

இது பிரிபொருட்சொற்றொடர். இதனுள், பலசொல்லுந் தனித்
தனிநோக்கப் பொருளுடைத்தாய்க் கூட்டினோக்கப் பொருளன்றாதல்
கண்டுகொள்க. (ஈ)

306. அதுவே,
கள்ளுண்மார்தர்பித்தரிக்கடிவரையில.

(எ - ன்) இதுவும் முன்பெய்திய திகந்துபடாமற் காக்கின்றது.

(இ - ள்) முன்மொழிந்த பிரிபொருட்சொற்றொடர் கள்ளுண்டு
களித்தமார்தரார் கூறுமிடத்தினும் பித்தினுண்மயங்கப்பட்டார் கூறு
மிடத்தினும் வழுவென்றுரீக்கப்படா தென்றவாறு.

களளிதனிற்றிறந்தகளிற்சிறந்தேறல்
வள்ளிதனைப்பெற்றபுளிமாந்தேறல்—வள்ளிமலை

பெற்றபதிவானோர்பெருமான்புரத்தபதி
புற்றாவின் பிள்ளைபுதன்.

(818)

இது கள்ளுண்ணமையங்கினுன்மொழிந்தது. பித்தர் கூறுவனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. வரையிலவென்னுது சுடிவரைபிலவென்ற தனால், பிள்ளைமையான்மொழியுங்காணு மாம். அஃதே லிக்குற்றங்க ளெல்லாஞ் செய்யுணைக்கிவருவனவாதலாற் செய்யுட் கிலக்கணங்கூறு நூலினுள்ளன்றே புணர்த்துவது ; ஈண்டுரைத்தல் பிறிதெடுத்தாரைத்த லென்னுங் குற்றமாமெனின், நன்றுசொன்னாய்! அச்செய்யுளென்பன சட்டகம் அலங்காரமென இரண்டாம்; அவற்றுள் அலங்காரமென்பன அச்சட்டகத்தைப் பொலிவுசெய்வனவாமாதலாற் செய்யுட்குப் பொலிவு செய்வன வீண்டு முற்கூறி யதன்பின்ன ரொழிபிற் செய்யுட்குப் பொலி வழிவுசெய்வன செய்யுட்குவாராமற் புணர்க்கவென வீண்டுரைக்கப்பட்ட தாதலாற் பிறிதெடுத்தாரைத்தலென்னுங் குற்றமாகாதென் றறிக. (எ)

307. உவர்ப்பறத்துணரிந்தொருபொருள்குறித் துரைத்தசொற்
கவர்த்திருபொருட்குறல்கவர்படுபொருண்மொழி.

(எ - ன்) வைத்தமுறைமையானே கவர்படுபொருண்மொழியாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ள்) ஒருபொருளைக் குற்றமறத்தெளிந் துட்கொண்டுரைத்த சொற்குப் பொருள் கவர்த்துப் பிறிதுமொருபொருளைக்காட்டுவதாஃ யிரண்டுபொருளைக்காட்டுதல் கவர்படுபொருண்மொழியென்னும் வழி வா மென்றவாறு.

பற்றற்றிடுதிடத்தாற்பற்றியதேபற்றியபயன்
மற்றொன்றுதன்னைமதியாதாங்—கொற்றமிகும்
வேல்விட்டெறிந்தனையவெய்யமிழிநாச்சகத்தாய்
மால்விட்டுநீர்காரமனம்.

(819)

இது கவர்படுபொருண்மொழி.

இதனுள், மால்விட்டுநீங்காரமனம் என்பது ஸ்ரீமத் நாராயணன் விட்டுநீங்காதார் மனமெனவும் பித்துவிட்டுநீங்காதார் மனமெனவும் முதலேதெளிந்துகொண்டுரைத்தபொருளைக்காட்டுவதா னிருபொருட் குக் கவர்த்தவாறு காண்க. பத்தர்மேற்சொல்லுங்காற் பற்றற்றிடுதிடத்தா லென்பது அயனான் மண் பெண் பொன் எனென்னு மாகைகளையிட்டு

நீங்கிய வுண்மைஞானத்தால் என்பதாம். பற்றியதேபற்றி என்பது அந்தரியாமியாகநின்ற அ வ ன னு சொருபருபகுணவியூதியையுட்கொண்டு அதுவே தியானமாக என்பதாம். அயல் மற்றொன்றுதன்னை மதியாதாம் என்பது அவைநாலுமேயன்றி வேறொன்றினையு முட்கொள்ளாதா மென்றவாறு. பித்தர்மேற்சொல்லுங்கால், பற்றியதேபற்றி யயன் மற்றொன்றுதன்னை மதியாதாம் என்பது சான்றோர் தெருட்டத் தெருளுறுது தான்பற்றியதேபற்றிக்கொண்டு உண்மையாக வொன்றினையு ம் பற்றாததாம் என நின்று கவர்த்தது காண்க. (அ)

308. வசைபொருந்தாவழிவரினதுமாபே.

(எ - ன்) மேற்சொன்ன கவர்ப்பொருண்மொழி வழுவல்லவா மிட முணர் - ந்று.

(இ - ள்) அக் கவர்ப்பொருண்மொழி குற்றம்பொருந்தாவிடத் துப் பொதுப்படவுரைப்பின் வழுவன்று, இலக்கணமா மென்றவாறு.

பரப்பமர்கண்ணாட்கிடும்பைபாலிக்குமென்றே
னிரப்பிடும்பைபார்க்கெதிர்சென்றியா—நிரப்பே
பெருநிரப்பென்கின்றய்பெருமானையெண்ணி
யிருதிதிக்குப்போவேனெனல்.

(820)

இதனுள் எனல் என்னும் அல்லீற்றுவியங்கோள், விதியும் விலக்குமாகின்றும் வழுவன்றுயிற்று. என்னை? யா னவ்வண்ணங்கூறு நீ யதனையுட்கொள்ளாயாகிக் கூறுநின்றய்; நினது திருவுள்ள மதுவே யானா விரண்டையு மனத்தாலெண்ணித் துணிந் தென்னுடனே பொருண் மேற்செல்வேனென்று கூறுதொழிவாயாக வெனவும், அதுவல்லது செல்லத்துணிர்தாயெனில் எம்பெருமானே! இறைவியோடும் நின்செலவை நீயேசென் றியான் பொருண்மேற்செல்வேனென்று கூறுவாயாகவெனவும் இரண்டாய கவர்ப்பொருண்மொழி விதியினும் விலக்கினுங் குற்ற மல்லவாயிற்று. பகுதி - பொருள்வயிற்சிறிதல். துறை - நின்செலவை நீயேகறென்றல்.

(க)

309. முன்னரெண்ணிற்குமொழிமாற்றிக்கொளப்

பின்னரெண்ணிரல்பிறழ்வது நிரனிராவழு.

(எ - ன்) வைத்தமுறையே நிரனிராவழுவாமாறுணர் - ந்று.

(இ - ள்) செய்யுளாகத்து முன்னரெண்ணப்பட்ட பெயர்வினைகளானமுறைக்கு மொழிமாற்றிக்கொள்ளும்படித் ததன்பின்னரெண்ணப்பட்டவரும் பெயர்வினைகள் முறைபிறழவைக்கப்படுமது நிரனிரைவழுவாமென்றவாறு. பெயர்வினையென்பது சொல்லெச்சம். நிரல் - முறை. நிரை - கூட்டம். பிறழ்தல் - தானமாறுதெல்.

கலவமயில்சாபங்கமுரீர்குமுத

மில்வதுதல்சாயலிதழ்வா—யுலவுவிழி

நண்பாபொனங்கொடிதானண்ணுமிடநாவிறன்

பண்பாந்துடரியிலோர்பால்.

(821)

என வரும். இதனுள், மயில் சாபங் குமுரீர் குமுதமென முதலே யெண்ணப்பட்ட பெயர்முறைக்குப் பின்னர் இயல் துதல் நோக்கம் வாய் என்னாது, துதல் சாயல் வாய் நோக்க மென முறைபிறழவைத்தமையால் நிரனிரைவழுவாயிற்று.

(௧௦)

310. உய்த்துணரிடமெனிலுரிமையுடைத்தே.

(எ - ன்) அம்முறைபிறழ்ச்சி யாமாறுணர் - ற்று.

(இ - ள்) அங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைபிறழ்ச்சி உய்த்துக் கொண்டோரப்படுத்தானமாகில் வழுவன்றென்றுகொள்ளு மிலக்கண முறைமையுடைத் தென்றவாறு.

அங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட முறைபிறழ்ச்சியென்பது அ தி க ர ர நோக்கத்தா லெச்சமாக விரிந்தது.

மந்தன்கதிர்மழைக்கோள்வானோர்குருமேதை

யிந்துநிலமகன்பாம்பென்பவற்றுட்—பைந்தொடியாய்

தேறுமிடைநான்குந்தேரிசுபக்கோளேனையவாய்க்

கூறியவைபாவக்கோள்.

(822)

என வரும். இதனுள், உய்த்துணர்ந்துகொள்ளப் பிழையாமல் வைத்தவிடமாவன : மந்தன்முதலாகப் பாம்பீரூக வடைவேயெண்ணி, மழைக்கோள் வானோர்குரு மேதை யிந்து வென்னு மிடைப்பட்ட நான்குஞ் சுபக்கோளென்றும், மந்தன் கதிர் நிலமகன் பாம்பு என முதலின்று மீற்றினுநின்ற நான்கும் பாவக்கோளென்று முய்த்தணாவைத்தவாறு கண்டுகொள்க. பாம்பு - சாதிபேகவசனம்.

(௧௧)

311. நசைதீர்பதிவமுநாமிகலோசை
யிசைதாரிசிழாதிழுக்குவதாகும்.

(எ - ன்) முறையே பதிவமுநாமா நுணர்-ற்று.

(இ - ள்) விரும்பப்படாத யதிவழுவென்பதனை யாராயுங்காலத்
துச் செய்யுட்கமைத்த புணர்ச்சியிசைபொருந்துவதாய்நடவாது மரபு
வழுவுவதா மென்றவாறு.

பார்க்கும்பொழுது நிலம்பார்த்துப் பார்வையையா
நீர்க்கும்பொழுது நிலம்பாரா—நோக்கு
வடைவடைவேவந்தவவற்றுண்முதனோக்கர்
தடையறயாம்வாழ்வதற்கோர்சார்பு.

(823)

இதனுள், நோக்கடைவடைவேவந்தவென்புழி நோக்குவடைவடை
வேவந்த வெனச் சொர்க்குடா தறுத்திசைத்து வழுவாயிற்று. (கஉ)

312. அதுவே,

வழுவின்றாமெனல்வகையுளிக்காகும்.

(எ - ன்) மேலெய்கிய திகந்துபடாமற் காக்கின்றது.

(இ - ள்) அங்ஙனம் வரப்பட்ட பதிவழு வழுவில்லையென்று
சொல்லப்படுவது வகையுளியாகச்சேர்த்துக்கொள்ளுமிடத்துக் குற்ற
மில்லையா மென்றவாறு.

வாளிவேல்செலாமதர்நோக்கமேருமுலை
வேளினடல்விற்போன்மிளிருதுத—லாளிநிகர்
காவலவனாற்றலதுகாய்ந்தகனிவாய்ப்பவளம்
யாவருணர்வுட்காதிவட்கு.

(824)

இதனுள் வகையுளிசேர்த்தேகொள்ளக் குற்றமின்றுயிற்று. துறை
குறிவழிச்சென்றபாக்கள் நிலைவனையியத்தல். (கஉ)

313. திணைமுதலாகச்செப்பிவழுவினான்
நினைதருமாயினுமதுசொல்வழுவே.

(எ - ன்) முறையே சொல்வழுவாமா நுணர்-ற்று.

(இ - ள்) திணைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட சொல்வழுவேழிதுள்,
பலவெயன்றி யோருவழுச் செய்யுளகத்துப்பொருத்துமாயினுமது சொல்
வழுவா மென்றவாறு.

அருட்குணத்துக்கடாதென்றாய்ந்துரைத்தபின்னும்
பொருட்கல்வலென்றேபுகன்றீர்—மருடன்மகிசுக்
கொன்னுனைவல்பொன்றவிழிக்கோதைபொருட்டாற்குறித்திக்
கென்னுனையான்சொல்வேனினி. (825)

இதனுள், புகன்றீரென்ற வுபசாரப்பன்மைக் கென்னுமையான்
சொல்வே னென்னுது என்னுனையான்சொல்வே னென்றதனும் பால்
வழுவாயிற்று. (கச)

314. மருடக்கட்டுரைச்சொலின்வழுவின்றதுவே.

(எ - ன்) சிறுபான்மை கடியப்படாதென்ப தணர் - ற்று.

(இ - ள்) அச்சொல்வழு மருடமொழியாய்வருங் கட்டுரைச்
சொல்லோடுங்கடியருமெனின் வழுவில்லையா மென்றவாறு.

மன்றல்கமழமலைநாட்டும்வண்டமிழ்தேர்
நன்றியில்பாண்டிநாட்டகத்தும்—வென்றியில்
சோனாட்டகத்துநுதுயின்மாயனைத்து திப்பார்
காணுப்பிறவிக்கடல். (826)

இதனுள், மலைமனாடு என்பது மலைநாடென்றும், பாண்டியனா
டு என்பது பாண்டிநாடென்றும், சோழனாடு என்பது சோனாடு என்றும்
மருவா யடிப்படவந்த வழக்காற்றால்வந்து வழுவின்றாயிற்று. துறை -
கடவுள்வாழ்த்து. (கரு)

315. ஆற்றல்சாலெழுத்தினுளமைத்தசந்தியின்வகை
மாற்றமதுவழுவுதல்சந்திவழுவே.

(எ - ன்) வைத்தமுறையானே சந்திவழுவாயா றுணர் ற்று.

(இ - ள்) பெருமைபொடுகடிய வெழுத்திலக்கணத்தினுள் விதிக்கப்
பட்ட சந்திகளின்கூறுபாடு நூல்குறிப கூறுபாட்டான்வாராது
செய்யுளகத்து வழுவதல் சந்திவழு வென்றுங் குற்றமா மென்றவாறு.

பொய்யில்பொருண்மெம்புரிந்தினிரீபொடுவெண்
மெய்யிலெழினமும்வேறுபாட்—தொய்யிதூறத்
தொன்பைக்கழையெனகாந்தொல்கவென்பொகத்துயிர்பொம்
வாள்கண்ணினைக்கெழுதான்மை. (827)

௩௧௨	ஊரொடுதோற்றமுமரித்தென ...	புறத்தி, ௩௦.
௩௧௩	கட்டமையொழுக்கத்துக் ...	,, ௨௧ (அடி.௧௩)
௩௨௩	நிகர்த்துமேல்வந்தவேந்த ...	,, ௨௪ (அடி.௧௪)
௩௪௪, ௩௬௧	மாத்நிரைமுதலாவடிநிலை ...	செய், ௧௦௪.
௩௬௬	உருட்டுவண்ணமராகந் ...	,, ௨௩௩.
௩௬௭	வழங்கியன்மருங்கின் ...	புறத், ௨௪.
௪௧௧	பாலதானையின் ...	களவி, ௨.
௪௩௧	வான்வரிவேங்கை ...	,, ௧௬. உரை.
௫௨௧	நாடகவழக்கினு ...	அகத், ௩௩.

க டி. நம்பெருமாள்முதல்மணிக்கோவை.

௪௪	நாவலன்பின்போந்த ...	
,,	புந்தரஞ்சியராய ...	
,,	மலைமுழைவைவகலும் ...	
,	வேண்டுவதிகின்றெமக்கு ...	
,,	என்றாலினியிதன்மேல் ...	
௧௧௪	சுவையுங்குமுதமுந் ...	
௧௧௭	இனியதென்னமிதா ...	
௧௧௯	நீர்நிலைமுறைய ...	
௨௦௩	விசம்புதூர்த்தெழு ...	
௩௩௭	வழுமனனுயி ...	

௧௧௬. நன்னூற்காண்டிகை.

௨	ஆயிரமுதத்தாலகன்றதாயினு ...	சிறப்புப்.	அ.
௧௩	உயர்மெய்யாய்த ...	எழுத், எழுத்தி.	நி.
,,	உயர்மெய்யிரட்டுதூற்றெட்டு ...	,, ,,	சு.
௨௦	ஆற்றொழுக்கரிமானோக்கந் ...	பொதுப்பா.	௧௧.
௩௨	அன்னமாவே ...	,,	௩௭.
௩௪	எத்திறஞ்சாணுவக்குமத்திற ...	,,	௪௬.
,,	ஆசாணுரைத்தமைவரக் ...	,,	௪௪.
,,	அவ்வனைபாளொடு ...	,,	௪௩.
௩௭	தோன்றோதாற்றித் ...	சிறப்புப்.	சு.
௩௯	என்பவுபிறவும், வினையின் ...	எழுத், பத.	௧௩.
,,	பவ்வழுவிடத்தைப்பா ...	,, ,,	௧௪.
,,	முன்றமுருபெண் ...	,, உயிர்த்.	௨௬.
,,	ண்ணவல்லினம்வரட்டறவும் ...	,, மெய்யிற்.	சு.
,,	வேற்றுமைப்போய் ...	,, ,,	௧௪.
௪௦	ஆனியாழலிமுதி ...	,, உயிர்த்.	௧௧.
,,	நூலிவழியவ்வு ...	,, ,,	௧௨.
,,	எனையிர்வழிவவ்வு ...	,, ,,	,,
,,	அவ்வழி ஆழிமுன்னராயினு ...	,, ,,	௨௬.
௪௩	சுட்டுநீளின் ...	,, ,,	௧௩.
௧௧௪, ௩௦௭	அன்றியின்றியென் ...	,, ,,	௨௩.

இதனுள் வாள்போன்றகண்ணினை வாட்கண்ணினைபென “லள
வேற் றுமையிற் றடவு மல்வழி, யவற்றோ நெழவும் வலிவரி னும்” என்
னுஞ் சூத்திரத்தான், ளகாரம் டகாரமாக மெய்பிறிதாகமுடியற்பால
வழி வாள்கண்ணினைபென வியல்பாய்முடிந்தமையாற் ச ந் தி வ மு
வாயிற்று. (க௬)

316. ஐயெனுருபுதொகைந்தியல்பாம்.

(எ - ன்) அத்திரிபு திரியா து இயல்பாமிட முணர் - ற்று.

(இ - ள்) இரண்டாய்வேற் றுமைதொக்கபுணர்ச்சியில் வல்லெழுத்து
முதன்மொழிவந்துழித் திரியா தியல்பாய்முடியவும்பெறு மென்ற
வாறு.

அஞ்சொன்மடவாயாங்கத்தமுதமெனு
மஞ்சனையசெவ்விமழைவண்ணன்—உஞ்சமலர்த்
தாள்கண்டார்மாரன்றனக்கிலக்கானாற்றளபத்
தோள்கண்டாரென்பார்சொல்.

(828)

இதனுள், தாள்கண்டார் தோள்கண்டாரென “இயற்கை மருங்கி
னியற்கை தோன்றலு, மெய்பிறி தாகிடத் தியற்கை யாதலும்” என்ப
தனா வியல்பாய்முடிந்தன. தினை - பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை .
துறை..... (க௭)

317. பழுதறப்பகர்த்தபாட்டினதயல்பு

வழுவுதல்செய்யுள்வழுவேனமொழிப.

(எ - ன்) செய்யுள்வழுவாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ள்) அகத்தியன்முதலோர் செய்யுளியலுட் குற்றமறப்பகர்த்த
செய்யுளிலக்கணத்தோடுகூடாது வழுவும்பகுதியாய்வருதல் செய்யுள்
வழுவேன்றுகூறுவர் பெரிபோ ரென்றவாறு.

முல்லைவேண்ணகைமொப்பமுதுமார்வாழ்
மல்லன்மால்வரைக்கெமர்வரைநல்லிண்பாற்
கூடலருண்மங்கையரைக்கடிப்பிழிந்துவருத்
தாடவர்க்குடுவன்போன்றனித்து.

(839)

இஃது ஆசிரிய முதல்வந்து வெண்பாவாய்முடிந்தது. அவ்வாறு முடிதற் கோத்திரைமையால் வழுவாயிற்று. பஞ்சி - இயற்கை. துறை - இடமணித்துக்கறி வற்புறுத்தல். (கஅ)

318. தவமுதுபவாவர்போதுணர்சாற்றது
ணவமுறப்பிணசெயுண்டைநவையிலவே.

(எ - ன்) மேற்சொல்லப்பட்ட செய்யுள்வழச் சிறு பான்மை பொரோலிடங்களுள் வருவன ஷுவாமென்று வழுவமைப்புணர்ந்து.

(இ - ன்) தவசரிதைபெய்துமிருடிகளும் அவர்போல்வருமாயிப் முற்றவுணர்ந்த முதறிவுடைப் புலவோரா னவமாகப்பட்டப்புவெனவாஞ் செய்யுண்டை பாசிரியரால் நீக்கப்படுகின்றமிகிலியா மென்றவாறு.

நாராயணனேசமவென்றுரைப்பவர்பால்
வாராதொருவரும்வல்லினைதான்
சாராதொருதையாய்த் தண்டதான்சாராவாம்
பொதமரயப்பிறப்பு.

(830)

இது சுவைவெண்பாட்டு; என்னை? இதனுள் முதலே காசு நான் மலர் பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டாவிராது மூவகைச்சீராயிற்ற குறள்வெண்பாவா யதன்பின்னரும் பிறப்பென்னும்வாய்பாட்டாவிற்கு குறள்வெண்பாவாய்த் தனிச்சொன்னிறிமுடிந்தமையா வென வறிக. இதற்கு முன்றோக்கறியகுத்திரம் பாடுவோனின் “நனியிரு குறளாய் நான்கடி யுடைத்தாய்த், தனிவா லில்லது சுவைவெண் பாட்டே” என்ப தென ஷுணர்க. அன்றியும், “அட்டாணும் பாக்கையிற் குன்றா தள வளாய், ஈட்டாணு நண்பல்லார் நண்பல்லர், வெட்டாணு மேன்மக்கன் மேன்மக்க னேசங்கு, சுட்டாணும் வெண்மை தரும்” என்னுஞ் செய்யு ளாறு முணர்க.

எனவே மொழிந்ததைமொழிதல்முதலாகச் செய்யுள்வழுவிற்குச் சொல்லப்பட்ட வொன்பதும் பொதுவகையான் வழுவெனக்கறிய வற்றைத் தனித் தனி விதிக்குத்தொத்தா னிவ்வாறுவரின் வழுவென விதித்துச் சிறப்பித்தியா னிவ்வாறுவரின் வழுவமைதியா மென்றவா ராயிற்று. (கக)

319. உலகிடக்கலக்கலையெரிபாய
மாமெமலவெஞ்சூஞ்சூருவகையுள்,

(6)

(எ - ன்) இதுவு மொருவகை வழுவாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ன்) உலகமலைவு மீடமலைவுக் காலமலைவுக் கலைமலைவும்
நியாயமலைவு மாகமமலைவு மென்றுகறப்படுவனவா மொருவகைமலைவு
மாறுளவா மென்றவாறு.

ஏகா மீற்றகை. மலைவென்பதனை யிறுதியிளக்காக வெங்கு
மொட்டுக. மலைவென்பது மாறுபடுதல். எனவே யவையு மொரு
வகைவழுவாயிற்று. அஃதேல் ஒழிந்த வழவுணர்த்துமாறெடுத்த
தொகைக்குத்திரத்து ளொருவகைப்படப் பதினைந்தெனக்கருது இரு
வகைத்தாகப் பிரித்துக்கூறியவா'றெண்ணையாவெனின் முன்னரோன்ப
துக் குற்றமாதல் பெரும்பான்மைபாய்ச் சிறுபான்மை பொரோவிடத்
துக் குணமாதலுமுடையவென்றுணர்க்கப்படும்; பின்னாரும் ஒருதலை
யாகவேகுற்றமாய்ப் பொருந்துமிடத்துப்பினைத்துவைகையா னன்புலவ
ாரற் சிறுபான்மை மொழியப்படுமென்ப தறிவித்தற்குக்கூறியவா'றென
வுணர்க. (உ0)

320. ஒழுக்கநடைபெய்கைமதாகும்.

(எ - ன்) வைத்தமுறைபாடு உலகமலைவாமா றுணர் - ற்று.

(இ - ன்) அவ்வாறனுள், பெரியாரா லெடுத்துவழங்கு மொழுக்க
நடைய பெய்கமென்றுகறப்படுவதா மென்றவாறு.

எனவே உலகமென்பது மக்கண்மேலு நிலத்தின்மேலு மொழுக்கத்
திண்மேலு நிற்கும் பலபொருளொருசொல்லாதலா னிவ்விடத் தொழுக்
கத்தையேகாடற் குலகென் றெடுக்கப்பட்டது. அவ்வொழுக்க மெல்
லாரும் அறிவுறக்கிடந்தமையா னின்னதென் றெடுத்துணர்க்கவேண்டும
தில்லை. அது மலைதலென்பது உலகத்தொழுகலாற்றோடு மாறுபட்ட
வொழுக்கநிகழ்வதாகக் கூறுதல்.

பூமிநடுநின்றுபுணரிபெயுந்தாகி

நெயிவரைதனினேர்நின்றமார்—கோமகழ்வுற்

றூண்டதுறக்கமதைப்பார்த்தவனியோ துமென

மீண்டவனில்வந்தர்க்குவேந்து.

(331)

என வரும். இதனுள் ஒருநீவினுள்வேந்த னெழுநீவைபு மெழுக்கலைபு
மெழ்ப்புநியையுங் கூடக்கப் பாய்ந்து, சக்காவாளதிரியி னிரிந்தின்று,

தெவ்வொருபி வந்திான் களித் தாண்டிருக்குத் தெவ்வொருத்தையெட்
டிப்பார்த்தத் தனக்குப் பூவொகமொன்றுமாண்டிருப்பதெய்தமென
மீண்டுவந்தவனாகு மிந்த வேந்தர்க்குவேந்த னென்று மாறுபடக்கறின
மைவா னுலகமகிவாபிற்று. (உக)

321. இடமதுமகிவாபாறெனமுன்றே.

(எ - ன்) வைத்தமுறைபாறென இடமென்பதனை விரித்துணர்
ந்து.

(இ - ன்) இடமென வொன்றாய்நின்றவது மலையும் நாமும் யாறு
மென முன்றா மென்றவாறு.

மலைபென்பன : பொதியமு மிடுவமு முதலாயின. நாமென்பன :
பதினெண்பாடைக்குழுமிய நிலங்கள். யாறென்பன : கங்கையும் பொரு
கையும் காவிரியு முதலாயின. இவற்றுள் ஒன்றினுஞ்ஞரீபவாகச்சொன்ன
பெருஞ் பிறிதொன்றனுஞ்ஞரீபவாகச்சொல்லுதல் வழுவாம். அனை,

காசிநும்பொன் னுங்கலின்செய்மலபத்தினிந்பெண்

ஞாமுகின்மெல்லடிகட்கைபனை—பார்பாலாய்ச்

செந்தழல்பாரித்தகடஞ்செப்பினகம்பூரிமயச்

சந்தனச்சொலைத்தடமார்தான்.

(832)

எனவும்,

பருவமாமழையுருபஃதுளிதிரண்டுநீ

சருவிபடிமிழவளமர்சிலம்பாசின்

னறைதழல்பணிந்தெழுகலிங்கத்தரசர்

திறைதருகலினத்திள்வாம்பரிகளு

மாளுவாராயர்மாரட்டர்சொனகரமை

யாளுகவேனத்தாழ்ந்தருள்கடாக்களிற்றுட

னறக்கழிவினராயருஞ்சமத்தெதிர்த்து

புறக்கொடைபுரிந்தோர்புரந்தனனகர்களுங்

கங்கையுள்வலம்புரிகான்றவெண்டரளமுந்

துங்கவண்பொருநைத்துறையண்மாமணிகளு

மெண்ணிலாதளிப்பினுமிடைவிலையல்லாத்

பெண்ணியல்பெருக்கியபோமுதாமெனத்

திருமகளாமென்ச்சிறந்தவன்

வருமுலைக்கவனிவிலைவழங்குவதே.

(833)

எனவும் வரும். இவற்றுள், இமயத்திற்குரியன பொதியில்கத்துளவாகவும் பொதியில்கத்துளவானவை யிமயத்துளவாகவும்புணர்த்து மலையிட மலைவாயிற்று. தண்பொருளைக்குரியன கங்கையொடுபுணர்த்தும் கங்கைக்குரியன தண்பொருளையொடுபுணர்த்து மாற்றிடமலைவாயிற்று. மாளவ மாரியமுதலாயினவற்றிற்குரிய கலிங்கத்தொடுபுணர்த்தும் கலிங்கத்திற்குரிய மாளவ மாரியமுதலியவற்றொடு புணர்த்தும் நாட்டிட மலைவாயிற்று. (உஉ)

322. சிறுபொழுதொடுபெரும்பொழுதெனக்கால
மறுவகைத்தாமெனவரைந்தனர்புலவர்

(எ - ன்) காலமாமறு மதன்பகுதியு முணர் - ற்று.

(இ - ள்) காலம், சிறுபொழுதுடன் பெரும்பொழுதென இரண்டு கூறு பொரோவொன்றறுவகைத்தா மென்றுஆசிரியர்கூறினா னென்றவாறு.

அவற்றுள், சிறுபொழுது: விடியல் உச்சி எற்பாடு மலை யாமம் வைகறை என ஆறு. பெரும்பொழுது: கார்க்குதிர் முன்பணி பின்பணி இளவேனில் வேனில் என ஆறுமாம். அவற்றொடு மலைதலாவது: ஒன்றற்குரிய பூவும் புள்ளும் பொழுதும் தொழிலும் வேறென்றிற்குரிய வாகப் புணர்த்துரைப்பது.

உம்மையினிரந்தோர்க்கொன்றீயாதோ
ரிம்மையின்வறுமையென்பவற்றினுக்கிடமென
விரப்பவாயிலமெனவிசைத்ததற்கெதிர்
புரப்பவரிலமெனப்புகலும்வெவ்வுரையினு
நிரப்பவெனெனநிகழ்த்துதனிமித்தமதாய்க்
காப்புரையிஃதெனக்கலுழந்தகண்ணீரினைத்
தடுப்பவர்போற்றியிலையுந்தடுத்திருகையி
னெடுத்தனைத்திணையலென்றெனையும்வற்புறுத்திப்
போர்வேலவர்தாம்போழுனங்குறித்த
கார்க்காலத்தினிற்கார்வருமாலையிற்
குயிற்குலங்காமாககவெனுநிலை
வெயிற்குலமெனவிருள்வெருளவெண்ணிலவெழப்
புவலர்முகம்போற்பொற்புமிக்கதுவா
யிரவல்தாமரையெமன்மலரோ

நின்னிற் பிரியலன்பிரியினுற்றவனெது
மன்னர் பொய்ப் பொழியினுமடங்கதுமடங்கதுஞ்
செஞ்செந்தொடர் துமன் னுயிரை
படுக்கொடுமெய்வெனுமவாறியிலரே.

(834)

என வரும். இதனுள், வேனிற்காலத்திற்குரிய குயிலைக் கர்க்காலத்துடன்
புணர்த்தும், பகன்மலர் தாமரைபை இரவுமலர்ந்ததாகப் புணர்த்தும்,
பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதுமாகிய விரைக்கொலமு மகிவாயிற்று. ()

323. பொருளுயின்பமும்புணர் பொருட்டாகியது
லருளுமெண்ணுன்கிடப்பகலியதுவே.

(எ - ன்) பொதுவகையற் கிலை என்னதக்குக்கருவிபாய்த்
தோன்றுமென்பது உ மவற்றது தோகையு முணர் - றது.

(இ - ன்) கிலையென்று சொல்லப்பட்டவது பொருளு மின்பமு
மெய்துதற்கே தவாய வேதமுதலியனங்களுட் கூறப்பட்ட வறுபத்து
நாலா மென்றவாறு.

ஏகா மீற்றசை. அவற்றொடுமலைதலாவது அவ்வந்துல்களுட்
கறியபுகருது பிறழக்கூறுதல்.

நாணமிச்செய்கைநாடகக்கணிகையர்
மாண்மாபினிலொருவனிதைதன்மைத்தர்க்
குற்றவெண்ணிரண்டுடனோக்கியவுருவம்
பெற்றவந்கிலைத்தண்டியம்பிடித்தனளா
பாடலும்பாடலுமமைவிலன்கொளுத்த
நீடலிலயண்மொன்றினிரப்பினளாய்ப்
படிபுரந்தருளும்பாத்திபன்முன்னர்க்
கடியரங்கேற்றியகாணியிற் பிண்டியிற்
பிணையலுக்களைபான்பிணையலிற் பிண்டியு
மனைதரல்களைபாடலுந்தாளா
மெய்யிற் பபிலவுமேதகவுடைபிசை
கையிற் பபிலவுக்காலியல்பிலவு
நடித்தனண்டத்துடனாழமுமுன்னால்
வடித்திடுபான்மையின்மலைத்திடநடத்தின
ளாடல்சான்றோவருடன்
பாடல்சான்றோப்பிலவைக்களத்தே.

(835)

இதனான், ஐயாண்டிற் றண்டியம்பிடித்து ஏழாண்டியத்திற் பன்னீராண்டினி லவைபரங்கேறினாளென்னுது மைந்தர்க் கிந்திரியதலின முறவதென்றுவிசாரிக்கப்பட்ட பதினாறாமாண்டிற் றண்டியும்பிடித்து ஆடனும் பாடனும் முற்றக்கல்ல வசாதுட னவை போயபணத்தின் முற்றக்கற்றனளாய்க் கடிபரங்கேறின னெனவுக் கூறியதன்மேல் ஒற்றை யிற்செய்த கைத்தொழி விரட்டையிற்புகாமலு மிரட்டையிற்செய்த கைத் தொழி லொற்றையிற்புகாமலுங் கைத்தொழில்காட்டாது மலை யக் காட்டினு னெனவும், இசையை மெய்யினு மிப்போக் கையினுந் தாளத்தைப் பாதத்தினுங் காட்டாது மயங்க ஈடித்தனளெனவும், அவடானே பின் னொருநாள் நாதமும் நூல்சொன்னபடிபடத்தாது பிறழபடத்தின் னெனவுக் கூறினமையானுங் கலைமீலவாயிற்று. கலையென்பது வித்தை. இசையைப் பிறழபடத்தினுளென்பது நின்றநாம்பிற் கைந்தாவது கிளை யாதலா னதனைப் பகையென்றும், ஆறாவது பகையாதலா னதனைக் கிளையென்றும், ஈன்காவது நட்பாதலா னதனை யிணையென்றும் இரண்டாவதனைத் தொடுத்தல். என்னை? “ஐந்தா ஈரம்பிற் பகையிரவா தாறாகி, வந்த கிளைகொள்ள ஈன்காகி - முந்தை, யிணைகொண்ட யாமெழுவுமேந் திழைதன்ன னுவித், துணைவன் புகழே தொடுத்து” எனத் தெண்டி எச்ச வியலிற் கூறியவதனு லறிக. அஃதேல் இந்நூலுட்கூறிய தொனிக்குத் தெண்டிகூறிய வுதாரணமே யுதாரணமாகக்காட்டியவா றென்றையெனின் இந்நூற் கது முதனூலாயதாற் காட்டியதென வுணர்க. அவடானே பின்னொருநா ளென்பது சொல்லெச்சம். அஃதென்றித் தோரியமடந்தை யவளாடியவவைக்கனத் தங் கனம் பாடினா ளெனினு மாம். தோரிய மடந்தையாவாள் ஆடிச்செலவைத்தவளா யங்குள மாடினவள்கா லுக்குப் பாடினவள், (உச)

824. அளவையினாயப்பொருட்கமையினைத்திற

முனமுறமதித்துரைப்பதுவெரியாயம்,

(எ-ன்) நியாயமாமாறுணர் - ற்று,

(இ-ள்) ஓராகாரணங்களை லுலகத்துண்டாய்பொருள்கட் கமைக் கப்பட்ட வினைபினதுகதாபுட்டைக் காட்டுமுதலாய ஈல்வகையளவை கணற் குறித்துக் கேட்டுபொருள்என்றுதம்படி யுரைப்பது நியாயமா மென்றவாறு.

அவை யறுவகைப்பட்ட சமயக்கொள்கைய வுரைத்துப்பொருள் களினது தேற்றமு மழிவு விண்ணவையென்று கூறுதல், அவற்றை

பண்புகறியவாறு கூறுது. மாதுபாடாக வுரைத்தல் மஹாதேவியாம்
அது,

அன்றாவின்துயின் நவச்சுதனைப் பல்லாது
பென்றூப்பொருளெப்பியினுள்ள—தென்றான்
நனதகத்தாபெவ்வலருந்தானடக்கிக்கொண்ட
புனலகத்தாய்நீந்தம்புயன்.

(836)

என வரும். இதனுள், ஆதிப்பிரமகற்பாந்தத்திற் சகலகடவுளருஞ் சக
லான்மாக்களுமழியச் சகலான் மாக்களையு மகிலாண்டகோடிகளையுந்
திருவுதரத்தடக்கி யழிவிலாதிருந்தது ஸ்ரீமந்நாராயணனென்று மார்க்
கண்ட னுரைத்தா னெனற்பாலதனைப் புனலகத்தாய்நீந்தும் பிரமா
வுரைத்தானென்றமையான் நியாயமலைவாயிற்று. அச்சுதன் - அழிவிலா
தான். அக்காலத்துப் புனலகத்தாய் நீந்திக் கண்டது மார்க்கண்டன்.
ஒழிந்தனவு மிவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க.

(௨௫)

325. அறம்பகர்மனுமுதலாயினவாகமம்.

(எ-ன்) ஆகமமாமாறுணர் - ற்று.

(இ-ன்) அறத்தினது மார்க்கத்தகக்கூறாநின்ற மனுமுதலாய பதி
னெண்வகை யறநூலுமே யாகமமா மென்றவாறு.

அவற்றொடு மலைவாவது ; இன்னா ரின்னதுசெய்த லற மென்று
விதிக்கப்பட்ட விதியிற் பிறழுவருவது. அது,

ஒட்டினொடும்பெண்ணொருநிலையாயுட்கோடல்
விட்டினதின்பத்தையிகனிரும்ப—வேட்டிருண்மென்
கந்தலாரின்பமதுட்கொள்ளாமையில்லறந்திற்
றையந்தளார்க்குண்டாஞ்சகம்.

(837)

என வரும். இதனுள், தறவறம்பூண்டார் தொழிலை யில்லறம் புரிந்தா
ரோடுபுணர்த்தமையா னாகமமலைவாயிற்று,

(௨௬)

326. நாவலர்நாடகவழக்கெண்பந்து

ஸ்ரமிருமலைவமொழிவதற்குரிய.

(எ-ன்) எய்திய திகந்துபடாமற் காக்கின்றது.

(இ-ன்) மெற்கூறிய வாதவகைவழவு நாடகவழக்கத்தாற் கூறுக்
கால் நாவலர்க்குரியவாடகொன்றுது மென்றவாறு.

நாடகவழக்கென்பது “நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும், பாடல் சான்ற புண்ணெறி வழக்கம்” எனத் தொல்வாப்பியத்துரைக்கப் பட்ட மூன்றனுள்ளு முதல்வழக்கு. அஃதாவது : இன்பொருளாய்ப் புகழ்ச்சியிடத்துப் புனைந்தவுரைபாய்த் தோன்றுவது. என அவ்வாறு புகழ்ச்சியிடத்துநீக்கப்படாவலங்காரமாயே வரு மென்பதாம். அவை வருமாறு :—

மேலைமலையிற்புகுத மாதவனைநிற்றியென
மீளவருவித்துலகின்வாய்
மாலைமதியத்தினுடனோடநியமிப்பதுரு
மாறிவருவிப்பனிழையோ
ராலையிலத்திவென்வேலைவலயத்தையவ
னாகவுமமைப்பனழகார்
சோலைமலையிற்குடிகொளா தியைநிகர்த்ததொரு
சோதியைவிதிப்பனெளிதே. (838)

இதனுள், சம்பிரதமாதலி னுலகமலைவுப்பொருள்வந்தும் அலங் காரவழுவின்மையாயிற்று. இந்நிசாலமென்பது மிது.

காமுகிற்பொழி லுஞ்சந்தனப்பொழி லுங்
கமழ்ந றஞ்சண்பகப்பொழி லுங்
கொழரைக்கமுருகாளிகோமும்பொற்
கோங்கும்வேங்கையுமலர்க்குருந்து
மாயைபஞ்சுனைமுட்புறக்கனிப்பலவு
மரவுநாகமும்பனைமருதுந்
தாமையுமகிழும்வாமையும்கரும்புந்
தனித்தனிதழைத்ததெம்மருங்கும். (839)

இது தன்பொருளையுண் மலையிரண்டிற்கும் பிறநிலங்கட்குமுரிய அகிலுஞ் சந்தனமும் கோங்கும் வேங்கையுங் குருந்தும் புன் னையும் வந் திடமலையாயும் புகழ்ச்சியிடத்துப் பொருத்தின அலங்காரமாயிற்று.

காலியங்கண்ணியர்காலியின்மலர்கொய
வாலியுட்குறுகலும்வதனமண்டலத்தினை
மதியெனச்செழுந்தாமரைமலர்குவிதாப்
புதியதன்புனல்புந்நிடப்புதுமலைபி

இதன் பெரிபு; செய்யுளைத் தொண்டாடுவதற்குப் பண்பு வாரிசெய்துப் பருத்த விருவகையின்தான் வலி வந்து மருப்பா புரிபாட லென்று நான்குநாள் மாறென விரித் தவற்றைத் தெனியும்படிக்குப் பொருள்பெறும் வன்மை துபருத்த முத்தகம் குளகம் தொகை தொடர்ச்சியென்றுச் செய்யுண்மையும், வைதருப்பம் கௌடம் பாஞ்சாலமென்று முன்றுபாகமும், அவற்றெழும்பில்வதான இன்பம் தெனியு செறியு சமனிலை இன்னிகை உதாரம் வலி னாந்தம் உய்த்தலில் பொருண்மை சமாதி பெனக்கூறப்பட்ட பத்துவகைக்குணமும், தன்மை முதற் பாகியிருக வறுபத்துநாலென்று மென்னைபுகைய பொருளகம் காரமும், அடியினுற்றுச் சொல்லினுறு மெழுத்தினுறு மயிக்குப்பட்டன வாகி முற்றுப்பெறவகுத்த முன்றுவகை மடக்கலக்காரமும், வல்வின மெல்வின மிகுப்பினமென்று முயினப்பாடல்முதலாக முறைபிறகுமும் பொருத்திய விருபத்தாறின்மேலு மாறுகட்டி முப்பத்திரண்டென விழுமிதாய சித்திரக்கவிகளும் விரித்தபின்னர்க் குறைபாய்நின்றனவாய வழுவும், வழுவமைதியு பிவைபிவைபென விரண்டுகருக்கெக்கறிய பதினாத்தொகு மணியிலக்கணநிரம்பாம லொழிந்தனவாய்வருவனவுள வெனினு மவற்றையு மிவற்றினகத்தகப்படத் தழீஇக்கொடல் கற்றறிந்த வுத்தமங்கடனு மென்றவாறு.

அஃதெல் முற்கூறியனவல்லவோ மீண்டுக்கறிந்து; புனருத்தியாம் பிறவெனின், ஆகாது; தொகுத்துமுடித்தவென்பது தந்திரவுத்தியாககா னிவ்வாறுரைக்கப்பட்டதென்றறித. அஃதாக, “குறித்துணையெழுத் தொடுகற்றவைசெய்யுளி” எனன்றமுறைபாடு எனமுத்து மொழி யடி பென்னை தீண்டு அடி மொழி பெழுத்தென்று முறைபிறழ்க்கறியவா நென்னைபெனின் முத்துமொழித்ததன்றிதெமாற்றென்னு முத்தி வகையான் அடிமடக்கென்பதும் சொன்மடக்கென்பதும் எழுத்தின் கூட்டமென்ப தறிவித்தற்கும் ஒரெழுத்தானும் ஒரினத்தானும் வரு வனவு மதன்பாற்படுமென்றறகும் என்க. நிரோட்டிய மொட்டியமுத லாகக்கூறப்பட்ட மிறைக்கவிகளும் நோக்கியாயுங்கூற் பெரும்பான் மையும் எழுத்தின்பாற்படுமாயினு மவை வேறுவேறு நிறப்புப்பெய ருடையவா யுலகி னுண்டாக்குகின்றனவாகலாற் சொல்லின்முடியுமில்லக் கணத்தா னவ்வாறு சொல்லப்பட்டது. சொல்லின் முடியுமில்லக்கணத்தான்

சஎக	இசைகெழின்மொழிமுத	... எழுத். எழுத்தி.	நசு.
இகந	வளவேற்றுமையிற்றடவு	... ,, மெய்யீற்.	உழ.
இஉஇ	முன்னோர் நூலின்	... பொதுப்பா.	எ.
கக	பெயர்வீனையும்மைசொற்	... சொல். பொதுவி.	க.
சந	உருபும்வீனையுமெதிர்மறுத்	... ,, ,,	ந.
சஇ	ஆற்றெருமைக்	... ,, பெயரி.	சந.
இ௨, ௧௦௭, ௧௩௭	என்றுமெனவு	... ,, இடை.	க௦.
சகக	ஆண்பெண்பலரோன	... ,, பெயரி.	இ.
,,	ஒன்றேபலவென்	... ,, ,,	சு.
கந.௦	உவமவுருபில	... ,, பொதுவி.	கஇ.
கந.உ	செய்யுமெனெச்சவீற்	... ,, வினை.	உஉ.
உஅக, உக௦	ஒருமொழியொழிதன்னினங்	... ,, பொதுவி.	எ.
இ௦இ	ஒருபொருட்பனமொழி	... ,, ,,	சஎ.
இ௦ச	அசைநிலைபொருணிலை	... ,, ,,	சர.

க௭. நாலடியார்.

கஇச	கண்டயாயார்நட்பிற்	...
-----	-------------------	-----

கஅ. பத்துப்பாட்டு.

ககக	முரசமுழங்குதானே	... பொருநரா-அடி.	இச.
கந.ச	உலகமுலப்பவலனேர்புதிரிதந	... திருமுரு.	,, க.
கஇஉ	நர்ந்துலந்தோயுமிரும்பிடித்	... சிறுபா.	,, கக.
கஇஇ	பொன்காண்கட்டளைகடுப்பச்	... பெரும்பா.	,, உஉ௦.

கக. பரிபாடல்.

கந.உ	ஐயவிரைமாண்பகழி	... பா-௧௦. அடி-௯௭.
------	----------------	--------------------

உ௦. புறநானூறு.

ககக, ௧௨௧, ௧௨இ	மாரியன்னவண்மைத்	... கந.ந. (அடி-சு.)
,,	ஒவத்தன்ன	... உஇக.
கந.ச	பாரிபாரியென்றுபலவேத்தி	... க௦௭.

உக. புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

சஉ	ஒலிகடல்வையகத்து	... வாகைப். கொளு.	நசு.
கஎஅ	அஞ்சவருதானே	... ,, மறக்கவழி.	..
ககஉ	மன்னர்மடங்கல்	... பாடாண். பாடாண்.	..

யாதோவெனின் ஒப்பினையெய்யநுங் காரணமாகியபெயருங் குறித்
துரைக்கப்படுதலா னவற்றினுனை யுணர்ந்துகொள்க. அஃதெல் மலை
மாற்றுஞ் சூழிகுளமும் ச்ருப்பதாபத்திமும் கோமுகத்திரியுமென
நான்றுமேயன்றே யாண்டாகிரியனுங் வடநாறு னுரைக்கப்பட்டன.
ஒழிந்த மிறைக்கவி யீன்றினைத்தல் மிகை டடக்கறிற்றும்பிறவெனின்,
ஆகா; ஒழிந்தன ஒன்றினமுடித்த றன்னின முடித்தலென்னுந் தந்தி
வுத்தியானுரைக்கப்பட்டது. அல்லது உம், வடமொழி முதலானாதலாற்
றனக்கொருவிகற்பம்படக்கூறுதலிலக்கணமென்பது; “முன்னோர் நூலின்
முடிபொருங்கொத்துப், பின்னோன்வேண்நிம்விகற்பங்கூறி, யழியாமரபி
னதுவழிநூலாகும்” என்பவடிகளின். (௨௮)

எச்சவியலுரை முற்றும்.

தருகாளமேகங்கவிராயராயன்சடையனன்பாற்
குருகாபுரோசர்புனையலங்காரங்குவலயத்தே,
கருகாதசெஞ்சொலுனாவிரித்தான்கற்பகாடவிபோல்
வருகாரிரத்தனகவிராயன்பேரைவரோதயனை.

மாறனலங்காரம் முற்றும்.

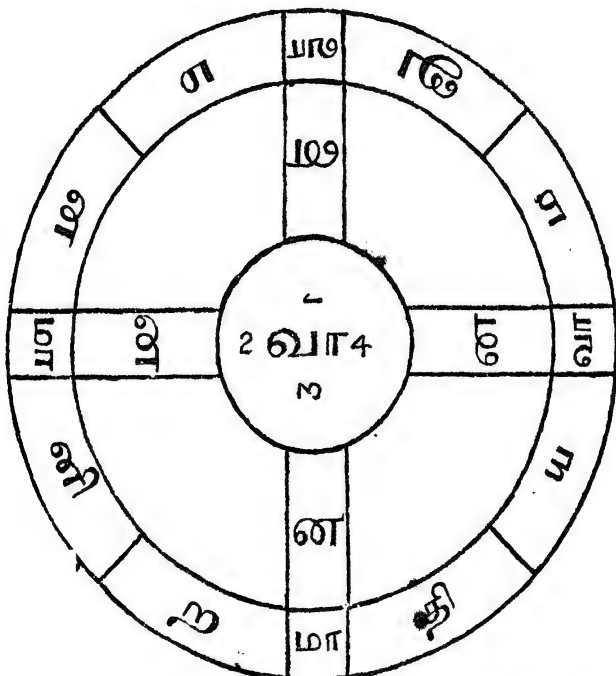

மாறனலங்காரத்தின் சித்திரபத்திரங்கள்.

க. நான்காரச்சக்கரபெந்தம்.

சுஎஎ-ஆம்பக்கத்திலுள்ளது.

வானமாதிரவானவா
வானவாமதுவானவா
வானவாமனமனவா
வானமானிமமானவா.

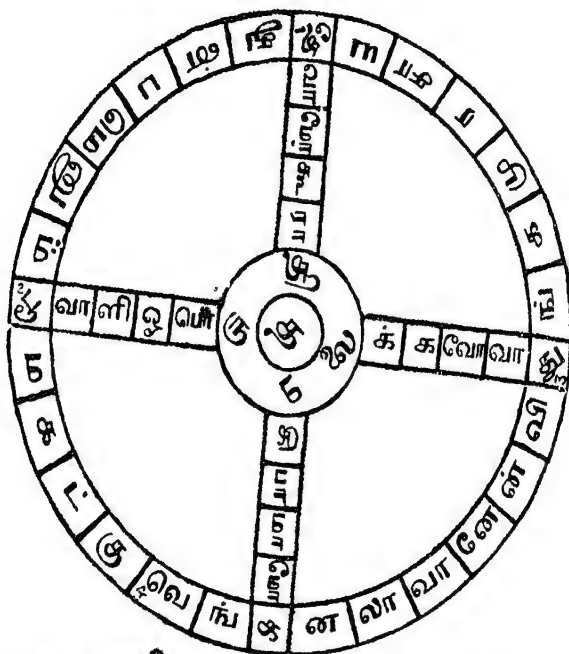

இது, நடுவரின்று கீழாரின்வழி பிறங்கி யிடஞ்சென்று அடுத்த ஆரின்வழி நடுவடைத்து முதலடிமுற்றி, மறித்தும் நடுவரின்று அவ்வாரின்வழிதிரும்பி யிடஞ்சென்று அடுத்த ஆரின்வழி நடுவசென்று இரண்டாமடிமுற்றி, அவ்வாறே மூன்றாமடி நான்காமடிகளுஞ்சென்று முறிபவாது காண்க.

2. இதுவும் நான்காரச்சக்கரப்பெய்தும்.

சஎஅ-ஆம்பக்கத்திலுள்ளது.

தெவாமோகராதிதமகிபாமாபேக
பூவாளிஒஒபொருதலைக்க-வோவாது
துக்கமுரசாடதேதுன்பமெனும்பூமகட்டு
வெங்கனலாவானேன்விது.

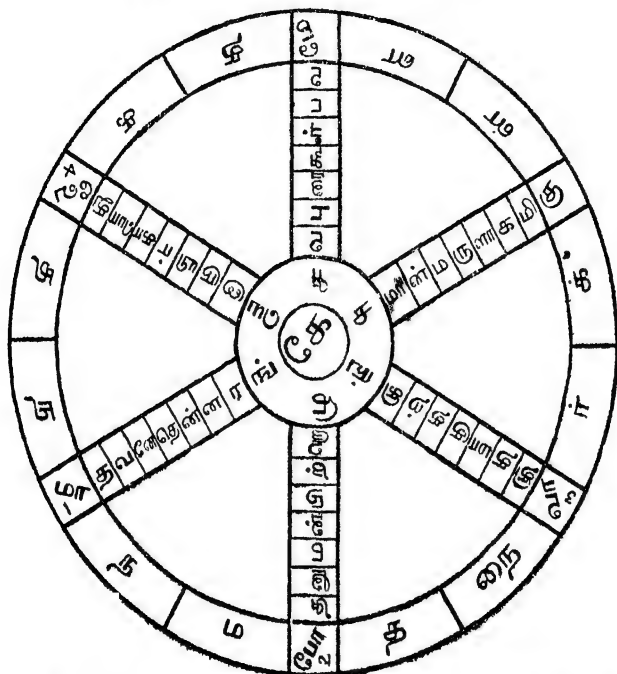

இது, மோலரின்முனைதொடங்கியிறங்கிக் கீழாரின்முனையிறுதி
சென்று முதலடி முற்றி, இடப்பக்கத்தின் ஆரின்முனைதொடங்கி வலப்
பக்கத்தாரின்முனையிறுதிசென்று தனிச்சொல்லகப்பட விரண்டாமடி
முற்றி, மறித்தம் அம்முனைநின்ற துகர்த்தொடங்கி வட்டைவழியே
யிடஞ்சுற்றி மூன்றாமடியும் நான்காமடியுஞ்சென்று, தொடங்கிய துகர்த்
தை மறித்துக் கொண்டுமுற்றிக் குறட்டினிடமே திருமலை பென நின்ற
வாறு காண்க. ஓகார அளபெடை பறிகுறிப்பொழியின்றது.

ந. ஆரூரசசககரபெந்தம்.

சளக - ஆம்பக்கத்திலுள்ளது.

மாதவனென்னெனக்கேசமாண்மருளாகமிது
போதனுமன்பிற்றெழுதேசவபுரைகர்பவமே
வாதிதமாகுதற்கிங்கேயெனாருயிர்காபொதுவே
வேதநமாநம்போதனைவார்க்குள்ளமேதகவே.

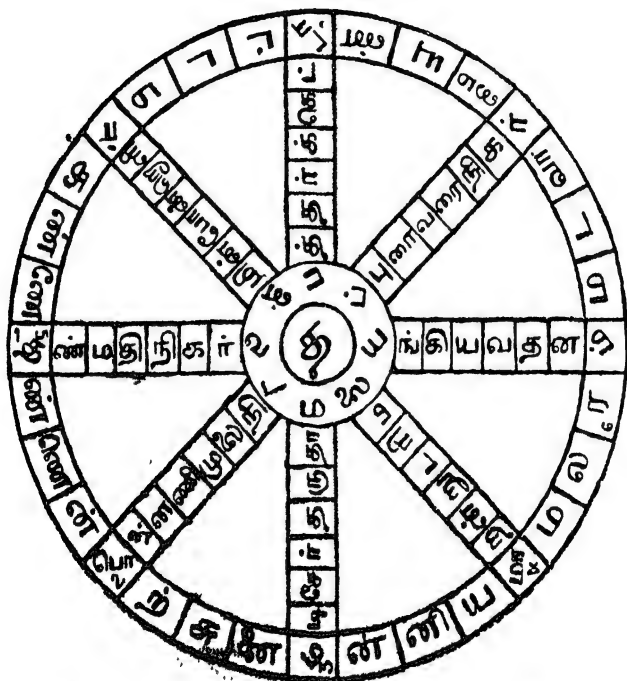

இது, இடப்பக்கத்தாரின்முனைநின்றதொடக்கி வலப்பக்கத்தாரின் முனையிறதிமேலெறி ஓடிமுற்றி, அடுத்த சீழாரின்முனைநின்ற மெலாரின்முனையிறதிமேலெறி இரண்டாமடிமுற்றி, அடுத்த வலப் பக்கத்தாரின்முனைநின்ற இடப்பக்கத்தாரின்முனையிறதிமேலெறி மூன் றாமடிமுற்றி, முற்றிய வெவாரத்தினின்று மறித்தல் தொடக்கி வட்டை வறிவிட்டுசுற்றிக்கொண்டு மறித்தல் அக்வெவாரத்தைக்கொண்டு நான் னாமடிமுற்றியவாறு காண்க.

சு. எட்டாரச்சக்கரபெந்தம்.

சு ௮௦-ஆம்பக்கத்திலுள்ளது.

தண்மதிநிகர்வதபங்கிவதனம்
பொன்னணிமுலைநிடதப்புரைவரைநிகர்
மடிசேர்தருதாமதபத்தர்க்கெட்டா
மாறன்முடரிமலைதன்மின்போன்றொளிர்
தண்ணென்பொற்குணமன்னியமாமல
ரம்மடவார்மையுண்டாட்டமர்கண்ணே.

இது, இடக்குறச்சுரிக்முனைதொடக்கி வகக்குறச்சுரிக்முனை
பிதநிலென்று முதலமுதற், அநிலையிற்ற இடக்குறச்சுரிக்முனை

தொடங்கி அதனைத் தீர் மெலாரின்முனையிறுதி இரண்டாமடிமுற்றி, அதனையடுத்த கீழாரின்முனைதொடங்கி யதனைத் தீர்நின்ற மெலாரின் முனையிறுதிசென்று மூன்றாமடிமுற்றி, அதனையடுத்த வலக்கீழாரின் முனைதொடங்கி யெதிர்நின்ற மெலாரின்முனையிறுதிசென்று நான்காமடி முற்றி, முதலடிதொடங்கியதகரத்தினின்று வட்டைவழியே யிடஞ் சுற்றி ஐந்தாமடியாறுமடிகள் முற்றியவாறு காண்க.

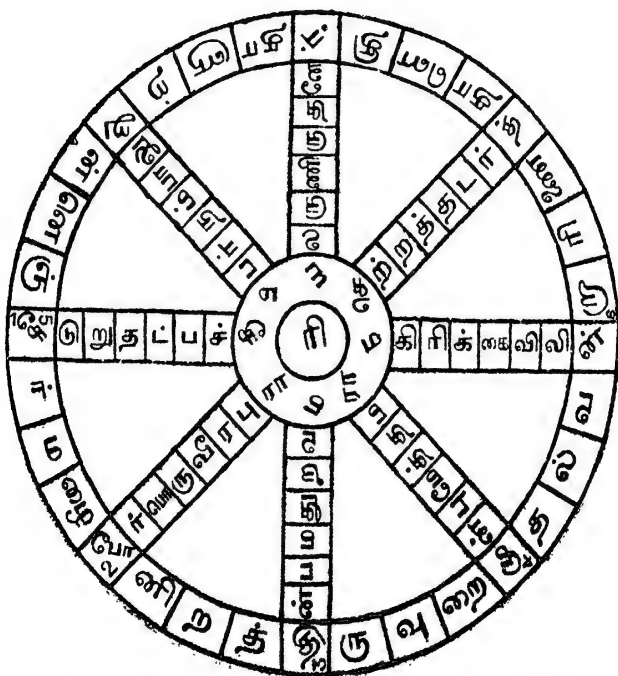
இதனுள், முதலடிதொடங்கிவந்த குறட்டெழுத்துக்களை யிடஞ் சுற்றிப்படிக்க வட்டையையப்பன் என்னுந் திருநாமம்வருமாறு காண்க.

௫. இதுவும் எட்டார்ச்சக்கரபெந்தம்.

ச அக- ஆம்பக்கத்திலுள்ளது.

செடுறதட்பச்சீரிமகிரிக்கையிலின்
போர்பொருவிரபுரரசெற்றத்தடர்த்
தின்பமதுறவமரியலருணிருதடினர்
முன்புமத்தமராரிம்பர்மம்பாஹு
சேர்மழைபோனிறத்திருவுறைமுதல்வன்
தாரிணைத்தாளொகிர்தாளுற்றன்னைஞ்சே.

இது, இடக்குறக்களிக்முனைநின்றதொடக்கி அந்நெதிராரின்
முனைநின்றதிசென்ற முறையுமுற்றி, அடுத்தஇடக்குறக்களிக்முனைநின்றது

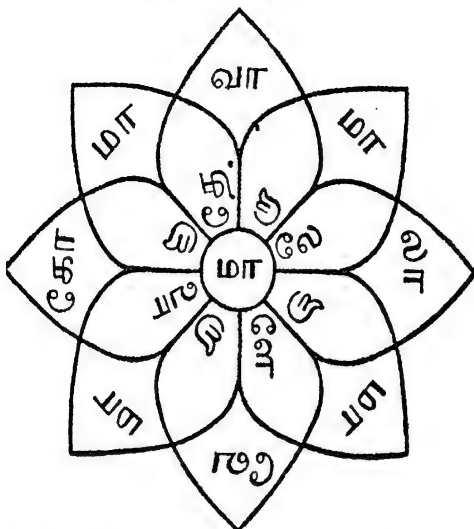
அதனெதிரின்முனையிறுதிசென் றிரண்டாமடிமுற்றி, அடுத்தகீழாரின் முனைநின்று எதிர்த்தமேலாரின்முனையிறுதிசென்று மூன்றாமடிமுற்றி, அடுத்தவலக்கீழாரின்முனைநின்று அதன் எதிராரின்முனையிறுதிசென்று நான்காமடிமுற்றி, முதலடிதொடங்கிய சேகாரம்தொட்டு வட்டைவழி யிடஞ்சென்று எதிராரினிறுதியில் ஐந்தாமடிமுற்றி, அதனடுத்தஅறை தொடங்கி அம்முறைசென்று முன்னடிதொடங்கிய சேகாரத்தைக் கொண்டு ஆறாமடிமுற்றியவாறு காண்க.

முதலடிதொடங்கிக் குறட்டில்விழுமெழுத்துக்களை யிடஞ்சுற்றிப் படிக்கச் சீராமராமசேயம் என்னும் ராமதோத்திரம்வருதலும், குறட்டி-
னின்றும் ஐந்தாமறைகளில் இடஞ்சுற்றிப்படிக்கத் தருமமேனிகதரும்
என வருதலுங் காண்க.

சா. பதுமபெந்தம்.

சு அ 2 - ஆம்பக்கத்திலுள்ளது.

மாறாமாலாலேமாறாமா
மாறாமாலேமாறாமா
மாறாமாலேமாறாமா
மாறாமாலேமாறாமா

இது, நடுப்பொருட்டினின்றும் மேல் வலக்கோணத்துள்ள அகவிதழ் புறவிதழ்சென்று வலமே அடுத்த புறவிதழ் முகவிதழ்வழியே பொருட்டினிழிந்து அடுத்த அகவிதழ்வழி புறவிதழ்சென்று முதலடிமுற்றி, மறித்தும் பொருட்டினின்றும் கீழ் வலக்கோணத்துள்ள அகவிதழ் புறவிதழ்வழி அடுத்த கீழ்க்கோணத்துள்ள புறவிதழ் முகவிதழ்சென்று பொருட்டினிழிந்து கீழிடக்கோணத்துள்ள அகவிதழ்வழி யதன்புறவிதழ்சென்று இரண்டாமடிமுற்றி, மறித்தும் பொருட்டினின்றும் கீழிடக்கோணத்துள்ள அகவிதழ் புறவிதழ்வழி இடக்கோணத்துள்ள புறவிதழ் முகவிதழ்சென்று பொருட்டினிழிந்து மேலிடக்கோணத்துள்ள அகவிதழ்வழி அதன்புறவிதழ்சென்று மூன்றாமடிமுற்றி, மறித்தும் பொருட்டினின்றும் மேலிடக்கோணத் தகவிதழ் புறவிதழ்வழி மேற்கோணத்துள்ள புறவிதழ் முகவிதழ்சென்று பொருட்டினிழிந்து முதலடிதொடங்கிச் சென்றகோணத்திதழ்களிற்சென்று நான்காமடிமுற்றியவாறு காண்க.

தொடங்கி அதனைத் தீர் மெலாரின்முனையிறுதி இரண்டாமடிமுற்றி, அதனையடுத்த கீழாரின்முனைதொடங்கி யதனைத் தீர்நின்ற மெலாரின் முனையிறுதிசென்று மூன்றாமடிமுற்றி, அதனையடுத்த வலக்கீழாரின் முனைதொடங்கி யெதிர்நின்ற மெலாரின்முனையிறுதிசென்று நான்காமடி முற்றி, முதலடிதொடங்கியதகரத்தினின்று வட்டைவழியே யிடஞ் சுற்றி ஐந்தாமடியாறுமடிகள் முற்றியவாறு காண்க.

இதனுள், முதலடிதொடங்கிவந்த குறட்டெழுத்துக்களை யிடஞ் சுற்றிப்படிக்க வட்டையையப்பன் என்னுந் திருநாமம்வருமாறு காண்க.

எ. முரசுபெந்தம்.

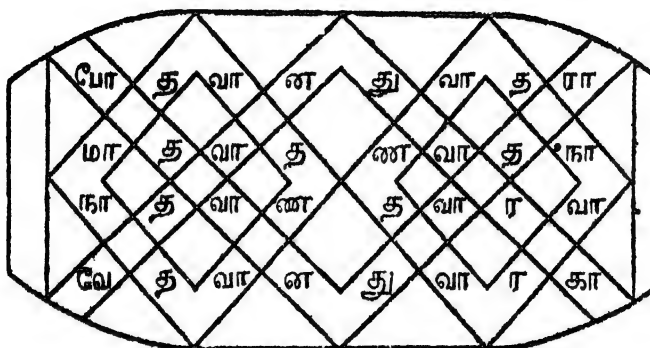
சுமுக, சுமுக-ஆம்பக்கங்களிலுள்ளது.

பேதவானதுவாதா

மாதவாதணவாதா

நாதவாணதவாரவா

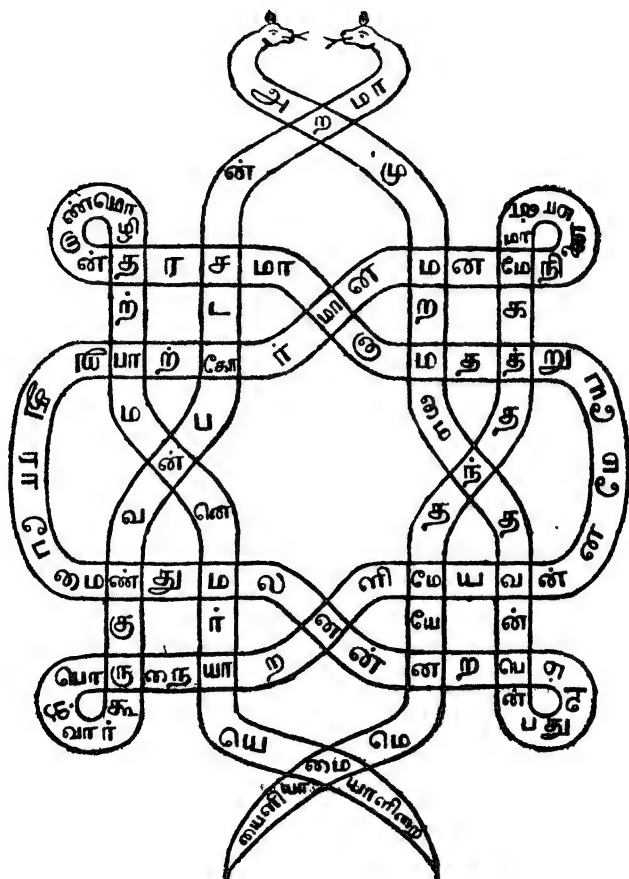
வேதவானதுவாரகா

இது, செவ்வெவனார்த்தகாங்கியுள்ளும் முதலடியு மீற்றடியும் நான் கடினிலும் மாறாடித் கோழுத்திரிபோல மடங்கிச்சென்று முற்றியும், இரண்டாமடி முற்சுதாரத்தின்வலஞ்சென்று நான்கடியிலும் மாறாடி மூன்றாமடிமுதலெழுத்தான்முடித்தும், மூன்றாமடி, பிற்சுதாரத்தின் இரண்டாமடியினிதுதியெழுத்தினின்றதொடங்கி இடஞ்சென்று நான்கடியிலு மாறாடி மூன்றாமடியினிதுதியெழுத்தான் முடியுமாறு காண்க. அன்றியும், இரண்டுமூன்றாமடிகள் முறையே முற்பாதி பிற்பாதினில் வலமிடமாகத் தம்முண் மாறாடிமுடிவதுங் காண்க.

அ. உபயநாகபெந்தம்.

ச அச, ச அரு-ஆம்பக்கங்களிலுள்ளது.

(இதன் விவரணம் மறுபக்கம் பார்க்க.)

மாறன்சட்கோபன்வண்குருகூர்வாழ்பொருகை
 பாறனளிமேயுவன்னமே—பெறுத்
 தமனாமாசாதன்றண்மொழிதற்பாமன்
 நெம்பாயெமைபாளிறை.

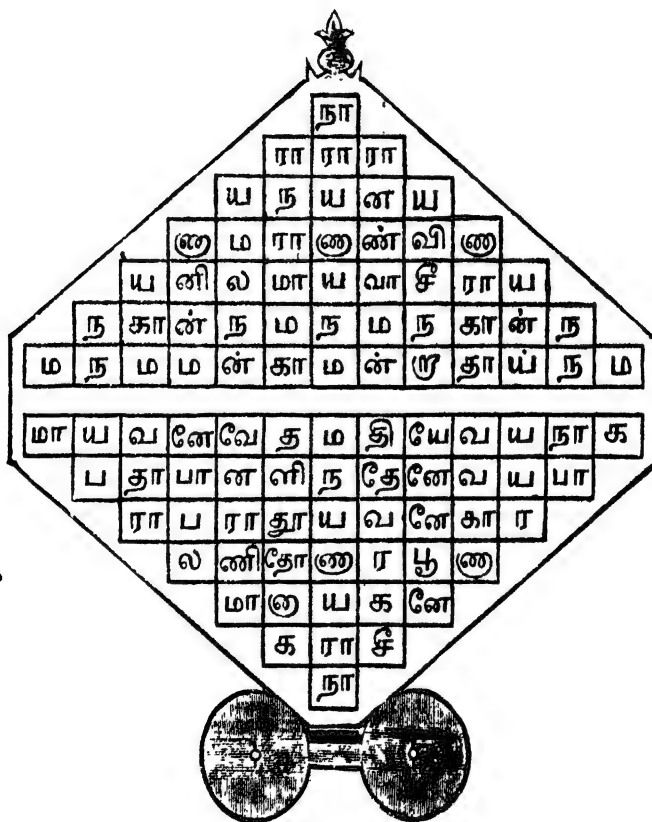
அறமுமறமமைந்தவன்பென்பதுவும்
 பெறனன்னலமதுண்மைபேரா—துறுபற்கோர்
 மானமனமேநினைமான்மாமேகத்தந்தமே
 பெனமெமைபாளியை.

இவ் விரண்டுபாட்டும், இரண்டுராகங்களின் தலைநின்றதொடங்கி
 வான்முனைகளிறுதியாக இடையிடையே தத்தம்முடவினும், பிறிது
 பிறிதுடவினும் மாறாடி முடிபுமாறு காண்க.

=====

கூ. இரதபெந்தம்.

அநு, ச அக-ஆம்பக்கங்களிலுள்ளது.

(இதன் விவரணம் மறுபக்கம் பார்க்க)

நாராயணபயனனுவிண்ண
 னாரமனுபனிலமாயவா—சீராய
 நன்காநமநமநன்காநமநம
 மன்காமன்றாதாய்நம.

மாயவனேவேதமதியேவயநாக
 பாயவனேதேநளினபாதாபாபா
 தூயவனேகாரணபூரணதோணிலமா
 னாயகனேசீராகநாராயணாய்நம

இவற்றுள், முதற்பாட்டு, மேற்பாதின்கிரத்தினின்றும் இரு
 மருக்கிலு மிடையிலும் நாராயணாய்நமவென்னும் மந்திரம்நிற்க வலமிட
 மாக மடக்கிறங்கிமுடியுமாறும், பிற்பாட்டு, கீழ்ப்பாதினின் மேற்றளத்
 தின்முதலறைதொடங்கி வலமிடமாகமடக்கிறங்கி அடியறையினின்று
 நடுப்பத்தியில் நாராயணாய்நமவென் றேற்றளத்தம் மாறாடியேறி முடியு
 மாறுங்காண்க. இதனுள் விண்ண என்னு மொற்றளபெடை யோரொழுத்
 தாதலால் அறிகுறிபொழிய வோரையுள்ளின்றது.

=====

கூ0. சருப்பதோபத்திரம்.

சுக0, சுக க-ஆம்பக்கங்களிலுள்ளது.

— (0) —

தேமாபூமாபூமாபூ

மாதாகாவாகாதாமா

பூகாவாலாவாகாபூ

மாவாலாரீலாவாமா.

தே	மா	பூ	மா	மா	பூ	மா	தே
மா	தா	கா	வா	வா	கா	தா	மா
பூ	கா	வா	லா	லா	வா	கா	பூ
மா	வா	லா	ரீ	ரீ	லா	வா	மா
மா	வா	லா	ரீ	ரீ	லா	வா	மா
பூ	கா	வா	லா	லா	வா	கா	பூ
மா	தா	கா	வா	வா	கா	தா	மா
தே	மா	பூ	மா	மா	பூ	மா	தே

இது, நர்புறமும் தலைப்பாகையுடைய வரிசையுடையதும், மடக்கிப்படித்தாலும், நான்கடியையும் மெனின்று கீழிறக்கியும் கீழ்க்கின்று மெலெற்றியும் படித்தாலும் சொருபங்கொடாமல் மாலைமாற்றாய் முடியுமாறு வுண்க.

கக. கூட்டச் சூர்த்தம்.

சகக, சககே-ஆய்ப்பக்கங்களிலுள்ளது.

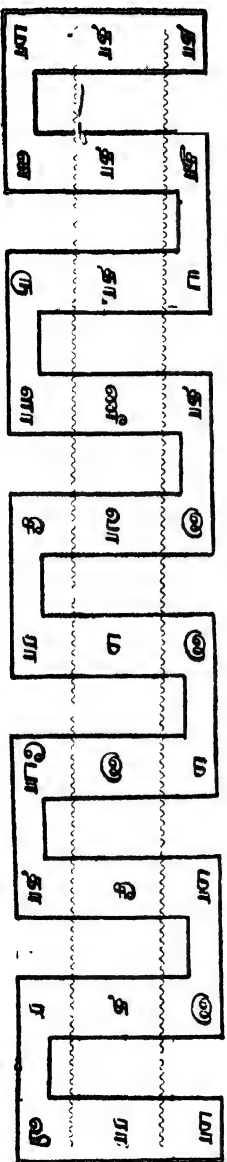
நாதாமனதா துயதாருளே

வீதானுவசிராமனானு

பொதாசிரமனானாதாவிளம

தாதாதவீவாமனாதேதா.

இப்பாட்டின் நன்காமடியானது, முந்தன்முன்றடியையும் கீழ்க்காட்டியவாறு மெளனிக்முகிமுங் கிழிந்து மெளமக வெழுத்தத்தான்றிய பத்தெழுத்துவரிமுற்றினுள் இடைவரியாய் மறைத்துவிடப்பட்ட கரண்க.

கஉ. கோழுத்திரி

சுகஉ. ஆம்பக்கத்திலுள்ளது

மரபரமரபரநதாமாவா

வேபரநதாரேகாதரிலதா

கரபரகரபரபேதரகரவா

பரபரமீதரேபேதரேபதா.

மா யா மா யா நா தா மா வா வே யா நா தா கோ தா வே தா
கா யா கா யா போ தா கா வா பா யா மீ தா பே தா பே தா

இது, முன்னிரண்டடி மெல்வரிபாகவும், பின்னிரண்டடி கிழ்வரிபாகவு மெழுதி, அவ்வரிவிரண்டையும் ரொழுத்திர ரொகவழிபடிக்க ஒன்றமிட்டொன்று மாராடிமுடியுமாறு காண்க.

கந சழிகுளம்.

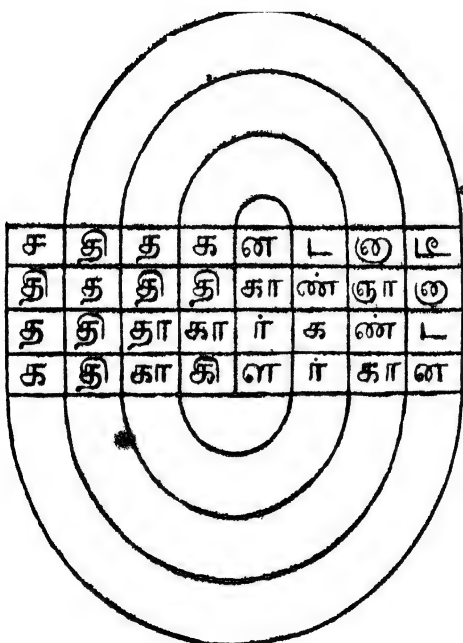
பதந-ஆம்பகத்திலுள்ளது

சதிதகனடனாடி

திதிதிவாண்ஞான

ததிதகார்கண்ட

கதிகாகிளர்கான.

இது, செவ்வெழுதிப நாலடிநான்குவிடின், முதலடிமுத
லெழுத்தினின்றும் சழிராகவழியே இடஞ்சுற்றிப்படிக்க நாலடியு
முடியுமாறுகாண்க.

**கசு. எழுசுற்றிருக்கை,
சகசு-சகக ஆம்பக்கங்கள்ளுள்ளது.**

ஒருதனித்திசியினிருவிசம்பொழுக்கத்
 தொருஞ்ஞெருபகலெசடியாவுழப்பிற்
 பதமிரண்டுமிலாப்பரகுடைபூர்தியின்
 முந்நீர்வரைப்பினிருபால்விப்பா
 னெருபினர்த்தடக்கைபொன் நியகிருகவுண்
 மும்மதநால்வாய்க்கரியுரிமுக்கட்
 செம்மலினிருகணுமிமையாத் தேவர்க
 ளொருபொழ்தகலாதொருவழிப்படநின்
 நிருகையுங்கப்பிமுப்போதினுமிறைஞ்ச
 நாம்முதமுதல்வனினைசைஇயநல்கு
 மைந்தருநீழவினறமுதனாக்கினுண்
 முந்தியமுப்பாண்முழுநகலெமதிர்கொள
 விருமருக்கினுமின்னொருமருங்காம்பைய
 ரொருதிறத்திருபதநடவின்னொழுத
 மும்முநசாஅமுண்றிவினிரட்டத்
 தெபமுண்ணுமுருக்கித்திகையவைநான்கினு
 மைம்பொறியதனைத்தாறைந்தவித்துச்
 செய்பொருணான்மறைதெற்றெனத்தேநீர்ந்த
 முக்கோற்பகவர்முறைமுறைபிறழா
 விருவினையொருங்குவென்றிறைசிலையிஃதனை
 வெருதலைபற்றினிருகையுமுணர்ந்தோர்
 முக்குணமவற்றுண்முற்குணனமைந்தவருட
 னுணங்கடவுள்வீற்றிருக்குநற்றிசைவரு
 மினங்கதிரகிலத்தின்னுயிரஞ்ச
 வாழ்நாளறுதியில்வவ்வுதற்கமைத்த
 நமன்றிசையெழுதிறனிறம்பூதெண்ண
 வறுகாலஞ்சின்றபனிக்ருகலாண்ருள்
 முருகவிழநறுந்தார்முந்நுண்மார்பத்
 திருபிறப்பானொரீடத்தெதிருபு

கரு. சதுரங்கபெந்தம்.

நூல்-ஆம்பக்கத்திலுள்ளது.

'மானவகுமெவலாமாறனித்தமாமலை
யானதவிபுதனுமாயப்தகோ—மானவடி
நாதனின்மேனன்கலன்பூணென்முனரீவந்தெவனென்
முதயமாவன்புலமாய.

இச்செய்யுளை இச்சதுரங்க அரக்கின் நூலுபக்கமும் மையங்கள்
ஒருங்கு பதிமுறைபிலும் நெயி ஒருதையிலும் மாதவன் என்னுள்
திருமாமநிற்முமறு ஆராய்து அமைத்துக்கொள்க.

புதி: சூத்திரமுதற்குறிப்பகராதி.

	பக்கம்		பக்கம்
அச்சமுங்காமமு	... 105	அவற்றுள், உத்தமனாண்மரபு	... 15
அடிதொறுமீரிடத்	... 106	அவற்றுள், ஒருவீன்கொன்வ	... 15
அடிவரையுளவா	... 107	அவற்றுள், கடுஞ்சொலின்	... 15
அடையிடைபுணரினுங்	... 108	அவற்றுள், பழியற	... 105
அடையொய்பொருட்கடை	... 109	அவற்றுள், புவனம்போற்றிய	... 105
அதன்வழிநடைபெறு	... 110	அவற்றுள், பெயரொடுபெயர்	... 105
அதுவே, இறப்பெதிரிநிழ்வென்	... 110	அவற்றுள், பொருளியல்	... 105
அதுவே, ஒன்பொருண்மக்க	... 111	அவற்றுள், பொருளின	... 105
அதுவே, ஒருபொரு	... 112	அவற்றுள், போக்கறுபனுவ...	... 15
அதுவே, ஒருபொருளுவமை	... 113	அவற்றுள், முக்கியப்பொருட்டிற	... 113
அதுவே, ஒருவர்ப்பலா	... 114	அவற்றுள், முதலது	... 114
அதுவே, ஒன்றினொன்றின்மை	... 115	அவற்றுள், முதற்றொடை	... 115
அதுவே, கடவுளவாழ்த்தே	... 116	அவற்றுள், வல்லின்	... 116
அதுவே, கள்ளுண்மாதர்	... 117	அவ்ரோதத்தனைவது	... 117
அதுவே, காக்கொபக	... 118	அவைதாம், இரதபெந்தத்தி	... 118
அதுவே, குறிப்பினுள்	... 119	அவைதாம், பெரும்பதங்க...	... 119
அதுவே, சராசரி	... 120	அவைதாம், வெளிப்படை	... 120
அதுவே, கிலேடையி	... 121	அவையொருமுன்று	... 121
அதுவே, சிறப்பினும்	... 122	அழகெனத்தகுவு	... 122
அதுவே, சுத்தசந்தய	... 123	அழக்கின்றத	... 123
அதுவே, சொல்லும்பொருளு	... 124	அளந்தகத்தடக்கிய	... 124
அதுவே, சொற்பின்வருங்லை	... 125	அளவையிய்ய	... 125
அதுவே, தொகையினும்	... 126	அப்புதவாய்மையி	... 126
அதுவே, தொடர்பிடைவிடாது	... 127	அறத்தமர்பசித்துழர்	... 127
அதுவே, நாலிருமூன்றிரு	... 128	அறம்பகர்மனு	... 128
அதுவே, நிறைவினுள்	... 129	அறம்பொருளின்பம்	... 129
அதுவே, தண்ணூனுவல்வோ	... 130	அறன்றருபலபொரு	... 130
அதுவே, பொருள்கொடை	... 131	அனைத்தினுஞ்செறித	... 131
அதுவே, பொருளாதியவா	... 132	ஆசாரமில்லா	... 132
அதுவே, பொருளிடஞ்சாதி	... 133	ஆபெர்த்துதகவ	... 133
அதுவே, மாட்டுறப்பரிமா	... 134	ஆதாரத்தினு	... 134
அதுவே, வழுவின்றமுமெனல்	... 135	ஆய்ந்தமைவுடைய	... 135
அதுவே, வையம்புகழ்	... 136	ஆரியன்றிருமக	... 136
அந்தாதிப்ப	... 137	ஆற்றல்சாலெழுத்தினு	... 137
அமமணிகைக்கொண்	... 138	ஆற்றலணிக்கண்	... 138
அரும்பெறமைக்கட்	... 139	ஆறெனத்தொகைவகை	... 139
அருமணிகிரல்வாத	... 140	இசைபுரிந்தொருவ	... 140
அடியாழிமேன்மை	... 141	இசைவதுபோனற	... 141
அவற்றுள், அடிமுதன்மடல்	... 142	இடஞ்சொகால	... 142
அவற்றுள், இயல்புசெம்மொழி	... 143	இடமதமகார	... 143

	பக்கம்		பக்கம்
இடைகடையவு	... ௩௪௮	உலகிடங்காலம்	... ௩௪௪
இடைவிடாநவாரு	... ௮௦	உலகினுஞ்சொருபொருட்	... ௨௩௨
இடைவிடாநமுதற	... ௪௬௬	உலகவாதகேள்வி	... ௪௩
இடைவிடாமடிக்	... ௩௮௦	உலகமச்சொற்புணர்ந்	... ௨௩௩
இணைபெறவிடைநின்	... ௨௬௮	உலகமானப்பொருட்	... ௨௩௪
இதற்குவிந்தியைந்	... ௪௪௦	உவமையத்திய	... ௧௩௩
இதற்குவிந்தியையா	... ௪௬௬	உவமையின்வகையே	... ௧௧௪
இயல்புடைப்பொருள்கட்	... ௨௪௩	உவமையுருபுந்	... ௧௩௩
இயைபியைப்பின்மை	... ௧௪௪	உவமையுருபுமேதவும்	... ௧௨௪
இரட்டிதமொழிதலு	... ௩௪௦	உவமையைமதியா	... ௩௨௪
இரட்டிதமொழிதலோ	... ௪௬௩	உவர்ப்பறத்துணிந்	... ௩௦௮
இருதிதத்தெழுதலு	... ௪௬௦	உன்னுறுத்தமைத்த	... ௧௦
இருபெயர்க்கமைநா	... ௨௬௪	உற்றதுபதப்பொரு	... ௮
இருமையுமொரு	... ௧௩௨	உற்றதோர்பொருளினை	... ௨௨௮
இருமையுமொன்றினு	... ௪௪௧	உற்றதோர்பொருளினை	... ௩௪௨
இருவகைதன்னமா	... ௨௨	உறுதியமெய்ப்பொரு	... ௨௪௪
இருள்தவறிவிப்பனவா	... ௨௩௨	எட்டியொரு	... ௩௬௬
இவ்வகைக்குவகத்	... ௨௩௧	எண்ணிரண்டிதழாய்க்	... ௪௮௨
இவ்வகைப்பனுவலோ	... ௩	எய்தியவின்பத்துன்ப	... ௨௬௨
இவைதத்தம்	... ௧௧௦	எல்லைமுறிதவைய	... ௩௬
இவையினிவிசிப்பனவா	... ௨௩௬	எழுதியவரிளாலினுண்	... ௪௮௩
இயுமென்மொழியு	... ௪௬	எற்றியபந்தினை	... ௩௧
இன்பத்தெளிவு	... ௮௩	எதுதவைய	... ௧௩௪
இன்மையுமதன்க	... ௨௬௪	எதுவென்ப	... ௨௮௬
இன்னிசையதின்னிசையா	... ௮௪	எவன்முதல்வ	... ௨௮௪
உருமெனிந்தோட	... ௨௬	எனைக்கவுடயிவை	... ௮௩
உண்ணத்தெவிட்டா	... ௨௪	எனையதாமுமிதனதெண்	... ௪௪௩
உணர்வதற்கிதா	... ௧௧௨	எனையதொன்று	... ௨௬௧
உணர்வுறின்கடிக்	... ௩௪௮	ஐயெனுருபுதொகின்	... ௩௬௩
உணர்வுறினைய	... ௨௬௮	ஒத்ததுவென்றதென்	... ௧௩௪
உய்த்தனாதிமெனி	... ௩௪௦	ஒப்புடைபிறுபொரு	... ௨௬௮
உயர்புகழ்பழி	... ௨௬௪	ஒருசெயுண்முதலீ	... ௪௮௪
உயர்வறவயர்த்ததை	... ௩௩௪	ஒருசொலின்மடக்கலு	... ௪௩௪
உயர்வுறுபெயரொடு	... ௨௬௩	ஒருகிணைக்கட்டத்	... ௩௪௪
உயர்வுறுமொருமொழி	... ௨௩௪	ஒருதொடர்பினு	... ௧௪௪
உரியசொற்பவபொரு	... ௩௦௪	ஒருதொடர்மொழியிற்	... ௪௪௩
உரியதோர்பொருள்	... ௩௨௪	ஒருபயன்கோடற்	... ௨௮௨
உருவகிளினிறை	... ௧௬௦	ஒருபொருட்டுணைத்தை	... ௨௨௬
உரைத்ததொன்றினு	... ௩௪௬	ஒருபொருட்டுவகை	... ௨௬௩
உரைத்ததொன்றினு	... ௧௨௮	ஒருபொருட்டுசொருதிதத்	... ௨௨௪
உரைத்தவைப்பினிலும்	... ௧௪௪	ஒருபொருட்டித	... ௨௨௩
உரைத்தமொறுவது	... ௩௬௩	ஒருபொருண்முதல்வகை	... ௩௬௬
உரைப்பின்முதலீ	... ௨௬௬	ஒருபொருணியமுத	... ௩௬௬
உரைப்பெறுகிளென	... ௧௮௪	ஒருபொருள்பயுத்த	... ௪௪௩

சுத்திரமுதற்குறிப்பகராதி

	பக்கம்		பக்கம்
ஒருவினைமுயன் நதன	... ௨௮௫	செய்யுட்பொருளைத்	... ௮௪
ஒழிந்தவுந்தம்பெய	... ௩௩௩	செய்யுளினி றுவா	... ௨௭0
ஒழிவறவுருவக	... ௧௮௮	சொல்லாற்பொருளாற்	... ௭௩
ஒழுக்ககடையே	... ௫௧௫	சொல்லாற்பொருளாற்	... ௮௩
ஒன்றுதியசில	... ௧௨௪	சொற்பொருண்முரண்த்...	... ௨௭௧
ஒன்றுதியவா	... ௩௭௮	சொற்பொருளணிநலன்	... ௩௫
ஒன்றியகுத்திரத்	... ௮	தக்கதோற்பொருளினிச்	... ௨௧௬
ஒன்றினுக்கின்புழை	... ௩௫௫	தப்பிலாகாற்பொருளுஞ்	... ௭௬
ஒன்றுபவமுர	... ௨௪௧	தவமுறுபவ	... ௫௧௪
ஒன்றுமுதலா	... ௪௧௪	திணைமுதலாகச்	... ௫௧௧
ஒத்தெனப்படுவ	... ௭	திருப்பாவையென்னத்	... ௪௧
ஒதியபெயரினோ	... ௨௬௪	துதித்திடுமொருபொருட்...	... ௪௭௬
ஒரிடத்திறுருள	... ௩0	தெண்ணிறப்பளிக்கிற்	... ௩௧௧
கடுஞ்சொலாசி	... ௩௩௩	தழித்தெழுநீர்	... ௪௧௩
கருப்பொருள்களான	... ௨௭	தரெனமந்திரிச்	... ௪௮௫
கல்விச்செவ்வமுங்	... ௩௬௩	தொகுத்தலும்விரித்தலும்...	... ௫
கலைகன்யாவையுங்	... ௩௭	தொடர்ச்சொற்பலபொருட்	... ௪௫௮
காணைகரப்பது	... ௪௮௮	தொழில்முனஞ்சாதி	... ௨௫௭
காந்தியையிசுத்	... ௩௬0	தொன்மையினொருபொருட்	... ௩௧0
காமர்கற்புணைப்பது	... ௩௬0	தோய்த்தவையன்றியுந்	... ௩௪
காமுகன்களியன்	... ௩0	நகைதீர்யகிவழு	... ௫௧௧
காரணந்தொடர்புறித்	... ௩௨௫	நயம்புணர்ஞானவீரிய	... ௩௬௧
காரியத்தொடர்தலுங்	... ௩௨௬	நன்றிகொன்பன்பு	... ௩௬௫
காரியமயலதாய்க்	... ௩௧௩	நனியொருபாவாய்	... ௪௧௩
காரியமுத்தறு	... ௨௧௭	நாவலர்நாடகவழக்கினு	... ௫௨0
குளக்கெறிவிளங்காய்	... ௩௨	நீர்தெரித்தயிர்துணு	... ௨௧
குளகம்பலபாட்	... ௬௧	துலினொருபொரு	... ௬
குறித்ததைமறைத்துத்	... ௨0௭	நெறிப்படுசெய்யுண்முன்	... ௨௫௪
குறித்திடம்பெயர்வினை	... ௨௬௨	பகர்ந்தமுன்மொழிப்பொரு	... ௫0௬
குறித்தாரையெழுத்தின்	... ௩௭௭	பகிர்திறுதலிய	... ௨௧௧
குன்றலில்கிறப்பினும்	... ௩௩௧	படலமிலம்பம்	... ௭௭
கூப்பொருள்காரணம்	... ௩௩௧	படலமென்பது	... ௭
கேட்டவைகேட்டவை	... ௩௪	படிந்துவாறுத்துண்ப	... ௨௧
கொடைநலன்விதந்துரைப்ப	... ௩௬0	பண்புடைச்சுவைபல	... ௩௫௪
கொள்வோன்கொள்கடன்	... ௩௩	பதத்தொடுபதமடக்குதல்	... ௪௫௪
கோழுத்திரநடை	... ௪௧௨	பபஞ்சிரித்தக்கலிற்	... ௩௨
சக்கரத்துட்டொறுத	... ௪௭௭	பல்காற்பொருளியுந்	... ௨௫
சாதிருளந்தொழில்	... ௨௮௩	பலப்பொருளொருபொரு	... ௧௩௬
சாதிமுதலாக்சாற்றிய	... ௨௪௫	பலவினையொன்று	... ௨௪௨
சிறப்பிற்றீர்த்த	... ௧௬௭	பழுதறப்பகர்ந்த	... ௫௧௩
சிறப்பினதியல்பே	... ௩௭	பளவகுடனேகிமம்	... ௨௮
சிறப்பினும்வருவத்	... ௧௫௩	பன்னருஞ்சிறப்பு	... ௩௮
சிறப்பொழுதொடு	... ௫௧௭	பாடலிலுலம்பதம்	... ௪௧௩
செய்யுட்குணங்க	... ௧0௪	பாத்தனைத்து	... ௪௪௭

சுத்திரமுதற்குறிப்பகராதி

	பக்கம்		பக்கம்
பாயரநதையநது	... ௨௪	முத்திரத்தொன்றென்பன	௪
பாயிரமுன்பின்	... ௬	முதல்வனிற்சிறந்தது	... ௪
பாலுணர்ச்சியெனப்	... ௩௬௬	முதலிடைகடையே	... ௩௭௮
பாவிற்குணிடோற்	... ௪௮	முதலொருசெய்யுண்	... ௪௮௭
பாவின்யொலிபெறப்	... ௩௫	முதன்மையுதாமொரு	... ௩௫௪
பிசிபினும்புலப்படு	... ௧௫௮	முறைமுறைநிறைவது	... ௨௬௭
பிரிந்தெதிர்வனவே	... ௪௮௬	முன்னொண்ணிற்கு	... ௫௦௬
பிறிதொன்றாதல்	... ௪௯௦	மெய்மயிர்மொழித்தல்	... ௩௧௧
புரத்தலினியல்பே	... ௨௭	மெல்லினமுழுதுறல்	... ௪௬௮
புரப்போன்மரபினைப்	... ௨௨	மேதகவுலகம்	... ௩௨௦
புறவுரைமுகவுரை	... ௨	மொழிந்ததைமொழிதன்	... ௫௦௪
புறவுரையேயது	... ௨	மொழிவினைமுரணுதன்	... ௨௪௨
பெயரெதிர்க்காலுதல்	... ௨௬௩	பாதொருபொருட்டினெண்	௩௧௨
பெருங்காப்பியங்காப்பிய	... ௭௯	வசைபொருந்தாவழி	... ௫௦௬
பொதுச்சிறப்பென	... ௨	வரியரவிரண்டாய்	... ௪௮௪
பொதுப்படவொருவகை	... ௨௭௬	வல்லினமெல்லின	... ௪௯௬
பொதுவினுஞ்சிறப்பினும்	... ௧௬௬	வழுவாமாபி	... ௧௦௬
பொருண்முதலினு	... ௧௭௨	வாய்ந்தயாப்பினுள்	... ௨௭௭
பொருளினவைபலவரும்	... ௨௬	வாழ்த்துவதாமே	... ௩௬௪
பொருளிலகூறன்	... ௬	விதந்தொருபொருளினே	... ௨௩௪
பொருளினுஞ்சொல்லினும்	... ௪௦௬	விதியாச்செய்யுளின்	... ௨௧
பொருளுயின்பமும்	... ௫௧௮	விழுமிதினூர்வமொழி	... ௩௨௨
பொறியுணர்வொடு	... ௨௩௬	விழுமியமுதனூல்	... ௫
பொன்னினுமணியினும்	... ௩௨௮	வினம்பியகாப்பியக்குணங்கன்	௩௭௩
மடியழுக்காறு	... ௨௫	வினம்பியகியமம்	... ௨௪௪
மதித்தொருபொருளினே	... ௩௪௧	வினையெயர்கிரல்வது	... ௨௬௬
மதித்தோரெழுத்தினே	... ௪௬௧	வினையெயர்கிரல்வது	... ௨௬௫
மந்திரந்துதொற்றாடல்	... ௭௭	வினையெயர்கிரத்துப்	... ௩௨௦
மாபினும்வருவதோர்	... ௧௫௬	வினையொடுபெய	... ௨௬௬
மாநுஉக்கட்டுரைச்சொலின்	... ௫௧௨	வினையொடுவினே	... ௨௬௫
மறையவர்.துறவோர்	... ௩௬௫	வெண்பாவகவல்	... ௫௧
மன்னியகுறிப்பின்	... ௩௨௬	வெளிப்படக்கிணந்த	... ௩௪௫
மன்னியபேர்யாப்பிற்	... ௭௬	வெளிப்படைவிளியினும்	... ௪௭௪
மிகத்தெளிவுடைய	... ௮	வேற்றுப்பொருளவைப	... ௩௩௮
முகவியப்பொருட்கு	... ௧௫௬	வைத்தபொருங்காப்பியகியையும்	... ௭௯
முகவியப்பொருளை	... ௪௭௧		

உதாரணசெய்யுண்முதற்குறிப்பகராசீ

	பக்கம்		பக்கம்
அகழ்வாரைத்தாங்கு	... ௩௪௪	அலையோடியர்	... ௪௦௪
அங்கண்மாஞாலத்	... ௩௩௨	அவிசொரிந்	... ௩௪௩
அஞ்சக்கரோ	... ௪௪௩	அவையாதல்சான்றோ	... ௩௨௪
அஞ்சுவாளி	... ௪௪௪	அழக்காறெனவொருபாவி	... ௩௪௪
அஞ்சொன்மடவா	... ௩௩௩	அளிமருவும்பொற்கா	... ௩௪௪
அடித்தகைத்தலம்	... ௪௩௩	அற்புதமாமன்னுயிரே	... ௪௩௩
அடைக்கலமென்பவர்க்	... ௩௪௩	அறமும்மறமெந்த	... ௪௩௩
அண்டமண்டமுண்	... ௪௩௩	அறவியினயாதெனிற	... ௩௪௩
அண்டமாயெண்ணிறந்த	... ௩௩௩	அறன்வரையா	... ௩௪௪
அண்டமெலாமுட்கொண்	... ௩௦௪	அறியாமையென்னு	... ௩௪௪
அண்டமென்றகன்றதை	... ௩௪௩	அறிவிலருணர்வு	... ௨௩௩
அண்ணந்தெழுந்த	... ௩௩௩	அறிவின்மையன்றிப்	... ௩௦௪
அணியார்மென்றோளு	... ௨௩௨	அறிவுடையார்	... ௩௪௩
அந்தணரைந்த	... ௨௩௩	அன்றதாவிற	... ௩௦௨
அந்தணராயந்த	... ௩௩௪	அன்றலிலைத்துயின்ற	... ௩௨௦
அந்தமுதலாயமைந்தான	... ௩௩௩	அன்றினான்றினாகித்	... ௪௨௦
அந்தரத்தாராவி	... ௩௩௩	அன்றதனாராம	... ௪௩௦
அம்பவனச்செவ்வாயு	... ௩௨௩	அன்றமலரி	... ௩௩௦
அம்பவனமொன்றிருப்ப	... ௩௪௪	அன்றமமுவாளி	... ௩௩௪
அம்பனையவேற்கண்	... ௩௩௩	அன்னடை	... ௩௩௩
அம்பிகாபதியிரப்	... ௪௩௩	ஆங்கத்தற்கணியா	... ௩௪௪
அம்பொன்மணிக்கூடத்	... ௩௪௩	ஆசிரியர்கோத்திரத்து	... ௩௩௪
அம்பொன்மதிட்சோதி	... ௨௩௪	ஆட்டாக்கரும்பி	... ௩௨௩
அமுதமடப்பாவை	... ௩௩௩	ஆடலமைந்துளரா	... ௩௩௨
அரசர்மறவ	... ௩௨௩	ஆதாரபீடத்	... ௩௩௪
அரவமகரசல	... ௪௪௨	ஆதித்திருமாலடியார்	... ௨௨௪
அரிக்குழாமன்ன	... ௩௨௦	ஆதிப்பரப்பிரம	... ௪௪௪
அரியாயவன்பரா	... ௩௦௩	ஆம்பன்மலர்த்தி	... ௨௪௨
அரியாரியார்	... ௪௩௪	ஆமோதமுந்து	... ௪௩௩
அரியுமயனு	... ௪௩௩	ஆபந்ததமிழ்மாற	... ௨௩௪
அருவகாயமருங்காய	... ௪௩௩	ஆயாபாலகாரா	... ௪௪௩
அருட்குணத்துக்கூடாதென்	... ௩௨௨	ஆயிரம்பெற்றா	... ௩௩௩
அருட்செவ்வஞ்	... ௩௪௩	ஆயிரவாய்ப்பெற்றைப்பாம்	... ௪௩௩
அருண்மனையாளா	... ௨௪௩	ஆரப்பொழிந்தகோங்	... ௪௦௪
அருண்மாலையின்ற	... ௪௦௩	ஆரயிர்தமுண்ணு	... ௩௨௦
அருணோக்கிறைப்பிறழி	... ௩௦௩	ஆரவடநீ	... ௩௪௪
அருமறையாய்	... ௪௪௪	ஆராவமுத	... ௩௨௩
அருள்தென்கோ	... ௨௪௪	ஆலந்தளிரு	... ௨௩௪
அலம்பருசெவ்விராழி	... ௪௩௩	ஆலம்போதசெவ்வே	... ௩௩௩
அலையுட்படியு	... ௨௨௩	ஆலிக்குறுதனைப்பெண்	... ௪௦௨

உதாரணச்செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி

	பக்கம்		பக்கம்
ஆழிப்படைக்கை	... 30௩	உந்தியங்கமலமே	... 210
ஆழியுடையாள்	... ௨௮௮	உம்மையினிரந்தோர்க்	... ௧௧௭
ஆன்வினைநிலைதேம்	... ௩0௭	உமையாளுமுமையாளு	... ௪0௬
ஆனியாயிடனைச்	... ௬௬	உரங்காயுன்னரவை	... ௪௩0
ஆனகமலைய	... ௪௧௩	உரவுகீர்ஞால	... ௩௩௪
ஆனையெருத்த	... ௧௬௮	உருவனார்மாத்	... ௩௧௧
இக்குமுனனே	... ௨௪௩	உரையார்ந்த	... ௩௧௨
இச்சிப்போனிட்ட	... ௬௮	உலவிலீரழுவத்	... ௧௧௬
இட்டமணிப்பாற்சலம்பு	... ௪௨௬	உழவுபயன்கொன்வா	... ௨0௮
இடிக்குங்கடகநிற்குன்	... ௧௪	உன்னத்தாலுன்னலுந்	... ௩௭௧
இத்தவுடல்	... ௨௭௧	உன்னத்துணர்வெனுங்கண்	... ௮௬
இத்தனமுகாரி	... ௨௭௬	உன்னபடியே	... ௨௮௪
இமிழ்திரைகீர்ஞாலத்	... ௧௩௮	உற்றபாமேட்டிமுத	... ௧௧௬
இமிழ்திரைகீர்ஞாலமிருள்	... ௨௮௬	உற்றவயக்களிறறினோடும்	... ௧௨௬
இமையவனையிமையவனா	... ௪0௭	உறைகழித்துக்	... ௧௪௧
இயல்பாடுகோன்பிற்	... ௩௭௧	உறுதினாருடியின்	... ௨௮௬
இசுவிற்குப்படமுந்	... ௪0௪	உறுதியன	... ௨௨௨
இருங்கணையின்	... ௩௬௪	உண்சுவைக்கொண்	... ௩௩௪
இருந்தாதிருந்	... ௪௨௨	உணுநியவிறுக்கோட்	... ௧௧௧
இருகிலமுதலா	... ௨௩௧	எட்டிமொதிர	... ௪௪௬
இல்வாழ்வானென்பா	... ௩௭௩	எண்ணிற்கடங்கா	... ௧௩௭
இலங்கொண்முனெயில்	... ௪௧௧	எண்ணிறந்த	... ௭௨
இலவிதழ்போற்செவ்வா	... ௧௨௮	எண்ணிறந்தபல்லாயிரகோடி..	௩௩௮
இவ்வுடலத்திறத்தி	... ௭௨	எத்திறமென்றேயறியே	... ௨௪௧
இழுதலாவட்கண்ணு	... ௩௭0	எந்தைத்திருத்தா	... ௪௭௩
இளிவந்ததுசெய்	... ௬௮	எந்தையிராமற்	... ௧0௨
இறந்தபல்செனனத்	... ௧௨௩	எங்கன்றிகொன்றார்க்கு	... ௩௭௪
இறந்தாரிறந்தாரையர்	... ௩௭௧	எப்படியுந்தோன்றிய	... ௬௪
இறையேதிருமால்	... ௧0௩	எப்பொருளுக்கோதற்	... ௧௧௬
இறையவற்குடா	... ௧௧௧	எம்பெருமானின்னருள்	... ௨௧௨
இன்கொலாலீர்	... ௩௭௪	எழுகாதலின	... ௧௧௧
இன்பந்திய	... ௨௪௩	என்பிலதனை	... ௩௭௩
இன்றிருந்து	... ௨௧௧	என்பருகவுயிருக	... ௪௨௧
இனியதென்னிர்தா	... ௧௬௮	என்றாய்துணர்ந்துணர்ந்தி..	௬௮
நசன்றிறமு	... ௩0௮	என்றாலினியிதன்மேல்	... ௭௪
நன்னெஞ்ஞறிப்பித்தே	... ௩௩௬	என்றாய்திறம்மனையா	... ௨௧௭
நத்துவக்குமின்ப	... ௨௭௧	என்னாருயி	... ௨௧௧
நத்துவக்குமின்பமியைந்தார்க	... ௨௨௬	என்னுயர்க்கு	... ௩௬௪
உச்சுவான்மலைச்சிகரத்	... ௧௨௬	என்னென்றறியே	... ௨௧0
உடுத்தாரகைபோன்	... ௧0௧	ஏகாவடங்கிலபெற்	... ௨௧௧
உண்ணந்தெவிட்டா	... ௨௧௬	எடவியுந்தாரோடு	... ௨௭௩
உண்ணீர்மையற்றவர்க்	... ௨௩0	ஏதிலிதஞ்சொற்போல	... ௩௧௧
உத்தமப்பேரின்ப	... ௨௧௬	ஏதிலருற்றார்	... ௩0௬
உதிக்குங்கருவாயிறே	... ௬௪0	ஏதிலார்குட்ட	... ௩௧௮

ஸ்ரீ:

மாறனலங்காரம்.

தற்சிறப்புப்பாயிரம்.

தேனறமகிழ்த்தொடையலுமௌலியுந்
திருக்களர்குழைக்காதுங்
கானறமலர்த்திருமுகச்சோதியுந்
கயிரவத்துவர்வாயு
மோனமாசியவடிவுமும்மாற்பமு
முத்தினைத்திருக்கையு
ஞானதேசிகன்சரணதரமரையுமென்
னயனம்விட்டகலவே.

(அ)

பூமாதுமன் னும்புகழ்க்குருகூர்வாழ்புலவர்
கோமாளியற்பெயராற்கூறுமணிப் — பாமாலைக்
காரணஞஞ்செஞ்சோலலங்காரன்சோலைமலைக்
காரணனாரணனைகாப்பு.

(உ)

ஆக்கமுறக்காக்கபுகழ்மரனலங்காரத்தைப்
பூக்கமலத்தாண்மெய்புளகமெழ—நோக்குங்
குழகனெழிற்சோலைமலைக்கொற்றவனஞஞ்சங்கத்
தழகனருண்மாலலங்காரன்.

(ஈ)

அழுக்காறிலராயழுக்கறுக்குங்கல்வி
பொழுக்காருலகத்துளரா—விழுக்கிலா
முற்பனுவல்கண்ணைத்தேன்மொய்யிழாய்புன்மொழியு
நற்பனுவலாமெனவேநான்.

(ஈ)

வாய்ந்ததிருப்பதினூற்றெட்டினையும்வாழ்த்தியே
யாய்ந்ததமிழ்மாறனணியெனப்பேர்—தோய்ந்துளதாற்
காண்டகுசீர்மற்றோரணியுங்கவின்புணர்க்க
வேண்டுமேயிங்கிதற்குமேல்.

(ஊ)

	பக்கம்		பக்கம்
ஏதெகொண்டி	... ௪௩௪	கயிலாயம்பொன்னுலகம்	... ௩௮௭
எந்தினுன்னேயந்தா	... ௨௬௬	கரமுஞ்சிரமுன்	... ௨௮௫
ஏழமுமன்னியி	... ௩௫௮	கருங்குவளைபோற்	... ௧௨௮
எவொன்றுடக்கி	... ௮௬	கருத்தகலாக்கண்ணென	... ௨௪௬
ஏழாவரணயிசைந்	... ௧௩௬	கருநிறப்பருஉக்காழ்க்	... ௧௨௭
ஏற்றமாவென்னோதிமத்தா	... ௪௦௨	கருவிடமுமவெண்மருந்துங்	... ௨௮௧
ஏற்றமுறுமோதிமத்தா	... ௪௭௪	கல்லாற்கடலடைத்த	... ௨௬௬
எனலுயிற்றடியு	... ௨௭௧	கலவமயில்சாபங்	... ௫௧௦
ஐயம்புகுமதனா	... ௪௪௮	கவனக்கரிக்கன்	... ௪௩௮
ஐயுணர்வெய்தியக்கண்ணும	... ௩௭௫	கன்னவிய்பூங்காவுங்	... ௩௮௬
ஒப்புரவிலுல்	... ௩௭௪	கன்னார்பசுந்தண்டோய்	... ௨௬௫
ஒருத்தகுவெற்புடையா	... ௪௪௬	கன்னிதணிற்றிறந்த	... ௫௦௭
ஒருதனித்திசிரியி	... ௪௬௫	கற்பனைமேற்கொண்டொழுகுங்	... ௨௬௧
ஒருபொழுதம்	... ௩௭௫	கற்றதனலாய்	... ௩௭௩
ஒருமையுனாமையோ	... ௩௭௪	கற்றவாகற்றவரவியப்பான்	... ௪௧௬
ஒழுக்கத்திந்தார்பெருமை	... ௩௭௩	கற்றுணர்ந்தவாய்மைக்	... ௨௦௭
ஒழுகுங்கயற்கண்ணீ	... ௨௫௭	கற்றைற்ச்சடையார்	... ௪௭௨
ஒளிகொண்டபுத்தா	... ௪௭௩	கறுத்தவனுறுத்துவீழ்	... ௨௩௬
ஒன்றாய்ப்பார்த்தபுன	... ௩௦௫	கறையடிச்சிறுகட்	... ௨௭௨
ஒன்றாய்ப்பார்த்தவறு	... ௨௦௧	கறையெவல்விழி	... ௧௩௦
ஒன்றாயநின்றமுகத்த	... ௧௪௩	கணையிருங்கடி	... ௧௧௧
ஒங்கியகுரம்புசா	... ௨௦௨	கூட்டியகண்	... ௩௨௧
ஒங்கொலிநீர்ஞாலத்தை	... ௨௬௩	காண்டருபொற்பூமடந்தை	... ௪௦௦
ஒட்டிஒனும்பொனனை	... ௫௨௦	காண்டருபொன்முடி	... ௬௬
ஒர்பொழுதத்தஞ்சா	... ௧௮௦	காணிலசங்கதியே	... ௩௧௪
ஒராழிவையத்	... ௫௦௧	காதலென்றறிவைக்	... ௩௫௧
ஒவாதகருங்கடன்மொண்	... ௪௧௫	காமர்திருப்பாற்கடலுங்	... ௨௨௭
ஒவாதசெம்மை	... ௨௨௨	காமர்பன்மலர்	... ௧௬௪
ஒங்கைக்குக்கன்னி	... ௫௦௭	காமாதத்தோகை	... ௧௮௮
தட்காவிகட்காவி	... ௪௦௩	கார்த்தகடற்பார்	... ௨௪௮
கடம்புணர்ந்த	... ௨௪௪	கார்வாணமால்வனாயாய்	... ௪௪௬
கடிதமலர்ப்பாணங்	... ௩௫௬	காரிவிடம்பொன்னுங்	... ௫௧௬
கடுமேவகயலெனக்	... ௮௭	காரிதருமாறன்	... ௩௫௧
கண்டமுரைய்த்	... ௧௭௩	காருவாவிய	... ௧௧௧
கண்டாலருவி	... ௨௮௦	காலமயானையுங்	... ௪௧௬
கண்டனனென்பொருளே	... ௪௩௭	காலிருக்கக்கையிருக்கக்	... ௪௩௬
கண்ணன்சுருணுகன்	... ௭௦	காலையிலெழுந்திரவன்	... ௩௫௦
தண்ணுகவன்றிக்	... ௩௩௬	காலவர்பொற்காலவர்பொற்	... ௩௭௧
கண்ணின்முகண்ணற்	... ௩௭௪	காலியமலங்	... ௨௧௧
கண்படையுண்ணன்	... ௪௦௧	காலியெடுக்கன்	... ௨௧௨
கணையுண்புணையுங்	... ௨௭௭	காலியங்கண்ணியர்	... ௫௨௮
கதியெபற்றுகை	... ௩௧௦	காலியங்கண்ணியர்	... ௪௫௧
கதிர்முனைக்குவடு	... ௧௭௪	காலியத்திறவாக்	... ௧௮௧
கடலெனவெமதத்தமத்தா	... ௮௭	காலியத்திறபடி	... ௧௨௧

	பக்கம்
காழிநீர்ப்பொழிவுத்	... ௨௨௧
காழிநீர்சுனியுள்	... ௨௨௨
கிளர்வைப்புணிமேற்	... ௪௨௮
கிணர்ந்துகரீ	... ௨௩
கிணர்வருளிறுதிசை	... ௩௦௦
குஞ்சரமாமெய்தது	... ௨௩
கும்பிணப்பொருள்கும்பிணச்	... ௨௩
குமாரணியானுள்	... ௨௨௦
குயில்போன்மொழியும்	... ௨௨௮
குயிலாருள்சுளிர்பொழிற்	... ௮௬
குருகுருகுரு	... ௪௭௦
குருகுருவிழுநி	... ௮௭௧
குருகையிடக்கொண்டான்	... ௨௩௩
குருமணிசூயின்ற	... ௨௩௧
குலத்தருவாழ்வரசவனம்	... ௪௨௭
குலனுந்தொன்மையுள்	... ௩௩
குலையுள்குமுதமுள்	... ௨௧௭
குழித்ததூசலத்தொடு	... ௨௩௩
குண்மறத்தினை	... ௨௨
குன்றலைக்குமிருபதுகைச்	... ௪௨௭
குன்றியிரஞ்சிரமுங்கையுமா	... ௩௨௨
குன்றியின்சூன்	... ௪௩௧
குன்றுபோற்புடைத்தெழுந்த	... ௨௨௧
கூக்குக்கிக்காக்ககா	... ௪௨௩
கூண்டிருமுதமலர்	... ௨௦௪
கூசெயிற்சூ	... ௨௧௩
கூற்றங்கொடிநென்	... ௩௦௨
கூற்றுடன்வேல்போன்று	... ௨௩௭
கூன்பிறைய	... ௩௨௭
கூடலருமெய்த்தரணி	... ௪௩௧
கூனாதிருந்திலென்	... ௩௦௮
கூதக்கணியொன்றினை	... ௩௨௮
கூதச்சிரத்தானுள்	... ௨௧௩
கூதம்மலைக்கள்	... ௪௦௩
கூதக்கைக்குகடுங்	... ௨௮௨
கூதக்கைப்பொதுவர்	... ௨௮௩
கூதடிபோவ்வடவரைபோற்	... ௨௩௧
கூதடிமேல்வரு	... ௨௧௩
கூதடியுமொருபடியும்	... ௨௩௭
கூதத்தவனுமானினைகாத்	... ௨௧௩
கூதப்பாதுசொன்மிகுநூர்	... ௪௨௦
கூதப்பாதுசொன்மிகுநூர்	... ௪௨௧
கூதத்தென்சொன்மிகுநூர்	... ௨௦௩
கூதத்தென்சொன்மிகுநூர்	... ௪௨௧

	பக்கம்
கோங்குரும்புபோலுங்	.. ௩௩௪
கோட்டானைமுன்னம்	.. ௩௩௪
கோட்டிலிவத்திலக்	.. ௪௧௮
கோதறவிலவாங்கி	.. ௩௧௮
கோதிலாப்பொன்னைக்	... ௩௧௦
கோம்பயின்ற	... ௨௪௭
கோலசிலைமெழகு	... ௫௦௩
கோழரையகாஞ்சிரைதாம்	... ௧௨௫
கக் ௩௪௩௧களைத	... ௪௫௪
சங்கத்தமிழ்ச்சொற்	... ௨௩௦
சங்கனழியாத்	... ௨௮௯
சத்திகண்டனாடி	... ௪௧௩
சலராசிமண்மேற்	... ௩௮௪
சூந்தமலர்ப்பொதம்பார்ச்	... ௨௨௭
சீகரபந்திமேற்	.. ௨௩௯
சிட்டர்பாவர்	... ௩௮௧
சிலைதுதாலொழி	... ௪௫௨
சிலைவணக்குந்திருதுதலார்	... ௧௬௫
சிறப்பினுஞ்	... ௩௭௩
சிறப்பொழுகுசனே	... ௩௭௩
சிறைகாக்குங்காப்	... ௩௭௩
சினமென்பதை	... ௬௯
சீதரன்பொற்றாளிணையைச்...	௩௩௮
சீதானேநாதனைனத்	... ௨௮௭
சீதானேமுத்தனைனுந்	... ௧௫௧
கூத்தப்பொருட்கேகத்	... ௩௩௫
கந்தரத்தோளிணையழகர்	... ௪௦௮
கணையுன்னிற	... ௩௯௪
குடிக்கழித்த	... ௨௮௨
குலமலைமம்மாமை	... ௪௧௫
குழித்தறகட்	... ௩௧௭
குழிமறகாடவார்தோன்	... ௪௧௪
கேருத்தந்தகண்புரத்தே	... ௩௪௨
செங்கேழ்கிளர்	... ௨௨௨
செங்கைத்தளிர்சயனச்	... ௧௮௨
செந்தாமரைவதனஞ்	... ௧௫௧
செம்பவனமுந்திருமால்	... ௨௨௪
செம்பிணையுருக்கிவாக்கித்	... ௪௦
செம்பொருடை	... ௧௧௪
செம்மைவிய்பாணர்த்	... ௧௪
செம்மைபோர்	... ௨௪௧
செப்பயகமலமுதஞ்	... ௧௨௫
செறியுயிற்றொழும்	... ௫௨௨
சேதேதட்பப்	... ௧௧௮

உதாரணச்செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி

	பக்கம்		பக்கம்
சேதாம்பல்வாவித்	௩௧௨	நீயின்னவி	௧௮௧
சேதாம்பன்மலர்த்தடங்குழி	௩௪௫	நீதற்றெய்துநூல்	௧௭௯
சேதிப்பதாமெருவன்	௬௮	நூயிடைவார்	௨௭௮
தோல்லாமைமுன்பிரிந்து	௩௦௭	தென்மரைப்பார்	௩௮௩
தொல்லாற்பொருளாற்	௩௫௫	தென்மரைப்பார்போதிறர்	௪௫௮
தொற்பாவலர் தம்பிரான்	௩௧௦	தெண்ணறவைவென்று	௧௫௭
தொன்னவாறென்றுகூர்க்கு	௧௪௦	தெண்முத்தமிழுமாறன்	௨௯௭
தொலைமையழகர்	௩௦௩	தென்னயிர்த்ததுன்னாய	௧௪௨
ஞானமிலாகாயேற்கு	௩௨௨	தென்னுநான்மறைப்	௬௯
ஞானமுமழுகும்	௬௭	தென்னம்பொதியக்	௨௧௩
நன்னடவன்கொன்றையும்	௯௦	தென்னரங்குநூந்திச்	௧௫௦
தண்மநிலிகர்வ	௪௮௦	தென்னன்னதமால்வரை	௧௦௩
தணந்தாருயிர்	௨௬௨	தேக்குகிறிர்	௨௬௩
தத்தோதத்தத்திதா	௪௯௪	தேங்கமலமாசிலாச்	௨௪௦
தம்முனிசைவிட்டான்	௩௧௯	தேசுபெறுஞ்	௨௪௦
தாணிசுடையா	௪௫௫	தேமலர்வாவீப்	௨௨௮
தருஞாலமேற்றந்த	௩௬௧	தேமர்ப்புமா	௪௯௧
தருமன் நண்ணளியாற்	௧௯௧	தேர்வண்டமிழ்	௨௫௮
தவஞ்செய்வார்	௩௭௫	தேர்வலவா	௩௪௪
தழற்பாணி	௬௩	தேவாமோகூரா	௪௭௮
தளிகறவப்	௪௨௩	தேவம்புவனமுந்	௧௧௬
தளைவிட்டார்மகிழ்	௪௪௮	தேன்சுவைக்கொண்	௧௪௫
தற்பயந்துமுற்றத்	௨௩௩	தேனருவிகீரருவி	௧௯௯
தன்பாப்பிணையுந்நூற்	௩௧௭	தேனேகமழ்நூற்	௪௫௭
தன்னிகரோன்	௨௬௦	தேனேமுளையுந்	௮௯
தன்னெவ்வகோக்காது	௨௬௦	தோடித்தமுத்தலைச்	௬௫
நாங்கம்பெற	௧௪௧	தோலாததோலாத	௪௧௧
நாடகைகைச்	௨௬௦	தோலாதநேயிப்	௩௧௨
நாதிவர் தளிகறை	௩௫௧	தோலாதநேயிமுத	௩௯௭
நாதிவர்பூந்தாமன்	௨௯௩	தோலாதமாலிபாற்	௨௮௮
நாந்தனுறையுனெனூந்	௨௧௩	நீடித்தாடுநூத்தா	௨௬௬
நாம்பரியதாம்பரிய	௪௩௫	நடுக்கற்றறைவந்தி	௧௯௩
நாமாலமால	௪௩௫	நடுவின்றிநன்பொருள்	௩௭௪
நாவாதபேரின்பஞ்	௩௯௯	நந்திபுரமாலேவ	௨௮௯
நானக்கரிமருப்புத்	௩௨௩	நமன்மடந்தையன்னு	௧௯௯
நீய்கன்வெண்கதிரும்	௧௦௩	நற்பால்விழைந்த	௨௯௮
நாகாயத்திரிகருணைக்	௮௮	நறைமல்கிய	௧௫௪
நிருந்நிழையாய்	௧௯௧	நறையார்வருள்ப்பிரான்	௩௬௯
நிருப்பூரநான்வந்த	௩௯௩	நன்காரிமாறனெனு	௩௮௧
நிருமகனோபார்மகனோ	௨௨௮	நன்புலவீரகங்குற்	௨௧௧
நிருமகிழ்மாயனாமென்பர்	௨௫௨	நன்மானிடப்பிறவி	௩௩௫
நிருமால்பொன்னெலு	௩௦௦	நன்றிறிந்தார்மானிடரை	௩௧௮
நிலைத்திருச்சித்திர	௨௮௪	நன்றேதரினு	௩௭௪
நிலைகுதலாய்	௫௦௦	நாநகராக	௫௦௩

	பக்கம்		பக்கம்
நாகுழற் றவந்	... ௪௫௯	படைக்கெதிர்திற்பவ	... ௩௬௧
நாகவலையா	... ௪௫௨	பண்டாழிபிறற் றயின்	... ௩௨௪
நாட்டங்குறிபற் ற	... ௬௬	பணிமொழியுண்கள்	... ௨௯௨
நாடகத்தையீராய்	... ௨௫௪	பணியுர்பணியும்	... ௩௮௭
நாடறிபீழேனா	... ௨௪௬	பத்தர் தீவினைப்	... ௪௩௭
நாடாளுதற்கு	... ௩௬௭	பதிகளினதிபதி	... ௩௪௪
நாணய்வெய்கை	... ௫௪௮	பதியுமாமுதில்	... ௮௨
நாணுதிறையு	... ௧௬௧	பம்மும்பம்மும்பம்மு	... ௪௭௦
நாதமுனிதம்பிரா	... ௨௪௧	பரத்தவமுதலாப்	... ௬௭
நாதனமகிழ்மாற	... ௬௭	பரப்பமார்கண்ணாட்	... ௩௦௬
நாதனரங்கநகர்	... ௪௬௬	பரவாய்வழங்கு	... ௩௪௬
நாதனாதனார்	... ௪௧௨	பரவாதினையே	... ௨௪௮
நாதாமானதா	... ௪௬௨	புரியனாததாய்த்	... ௧௧௪
நாம்பிரமமென்றே	... ௬௮	பரிவதிவீசனைப்	... ௭௫
நாமானிடப்பிறவி	... ௬௮	பருவமாமனது	... ௫௬௬
நாகுக்குழலாய்	... ௧௭௬	பல்லாரமுனியப்	... ௩௭௪
நாராயணனே	... ௩௦௦	பல்விலைக்கைச்	... ௨௮௭
நாராயணனேநம	... ௫௪௪	பல்வித்தகமறையின்	... ௩௬௩
நாராராராய	... ௪௮௬	பவனவாய்	... ௧௩௦
நாவலகைத்தாய்த்	... ௩௫௪	பற்றற்றிடுதிடத்தாற்	... ௩௦௮
நாவலவந்தம்பிரா	... ௩௨௪	பன்மலர்களுநிய	... ௨௦௦
நாவலவன்போத்த	... ௭௪	பன்ப்பினைப்பற்றுளாக்	... ௬௪
நாவேயுரனுறு	... ௭௫	பனிமதிக்கிரணம்	... ௧௨௩
நான்பிரமமென்றனை	... ௭௧	பாங்கர்வேதினைக்குத்	... ௭௦
நீத்தமாய்முன்று	... ௧௧௭	பாங்குடைய	... ௧௮
நித்தர்முத்தரிற்	... ௧௭௭	பாடற்குரும்பெனிலோ	... ௨௩௦
நிலமனிவமன்	... ௩௮௨	பாம்பாடல்வாகனமாம்	... ௨௫௮
நிறத்தாரவேலிமையா	... ௧௮௩	பாம்புகடித்ததற்குத்	... ௧௫௭
நிறையழிகாமக்கடலை	... ௬௧	பாமாறன்வெற்பிற்	... ௨௩௮
நின்மகனை	... ௩௦௬	பாய்கதிரக்கடவுளும்	... ௨௫௪
நினைமருவொன்றில்லாத	... ௬௨	பாயுங்கருங்கயல்போற்	... ௧௨௫
நீயவியன்சிறை	... ௨௭௩	பார்க்கும்பொழுது	... ௫௬௧
நீண்டசெவியுறவி	... ௧௧௫	பார்புணவின் காரியகீர்	... ௩௨௪
நீர்நிலமுற்றிய	... ௧௧௬	பார்பனைத்தோயும்	... ௪௬௦
நீரகாகமா	... ௪௮௬	பாரொரு தம்படிச்	... ௩௮௮
நீலம்போற்கண்ணு	... ௧௨௬	பாலும்கொழுந்தேனும்	... ௩௬௬
நுண்ணிற் கொடிக	... ௧௫௩	பாழிமுருப்பெனமதாய்ப்	... ௪௦௨
நுண்ணியதுவல்பல	... ௭௭௬	பாற்கடல்வெய்யோனார்	... ௧௩௩
நூறுநூறுபோன்	... ௪௦௬	பாற்கடலுண்மால்போ	... ௧௫௦
நெய்தற்குண்டு	... ௮௨	பாணவக்கண்பாணவக்கண்	... ௩௮௬
பச்சைநன்மணியை	... ௭௦	பிவர்புதுத்திரேழ்	... ௨௩௩
பஞ்சாயுதங்கனெனப்	... ௫௦௦	பிறப்புகிறப்பார்	... ௧௭௮
புடுகொலைவானர்களைக்	... ௪௬௮	பிறர்க்கின்னா	... ௩௭௫
படைக்கின்ற	... ௩௩௧	பிறையுணர்வெண்கோட்டுப்	... ௧௨௦

	பக்கம்		பக்கம்
புத்திலதாயமைந்த	... ௪௨௬	பொய்ச்சரதயின்னார்	... ௩௦௮
புகழ்த்தாலும்	... ௩௦௯	பொய்யாதபேரின்பம்	... ௪௦௮
புகழ்படவாழாதார்	... ௩௭௮	பொய்யாமைபொய்யாமை	... ௩௭௮
புட்குழியத்தமர்	... ௯௪	பொய்யாமைபொய்யாமை	... ௪௧௯
புண்டரிகத்தாணைப்	... ௬௯	பொய்யில்பொருண்மேற்	... ௮௧௨
புண்டரிகப்பொருட்	... ௩௮௮	பொருந்தார்பொருந்தார்	... ௪௦௯
புத்தமிர்சந்தனிற்பிறந்த	... ௪௨௪	பொருநற்புணற்	... ௪௪௮
புத்தேனீர்நிரப்பிகப்பான்	... ௨௯௦	பொருண்கோடித்தெழு	... ௨௩௬
புரந்தரன்தியராய	... ௭௪	பொல்லாவழுக்காறு	... ௨௪௮
புரவலக்செய்பொருண்மேற்	... ௩௦௩	பொற்பிற்குரிய	... ௧௮௭
புருவநயனம்	... ௪௬௩	பொற்பிற்குரியபுகழ்ச்	... ௩௯௪
புல்லறிவானரை	... ௨௯௮	பொற்றொழுகற்சட்டகத்தைப்	... ௪௬௭
புழைத்தடக்கை	... ௩௦௯	பொற்றொழுவேற்கண்கள்	... ௧௦௨
புற்புதக்கடக்கவுட்	... ௮௧	பொறிவழியேதாக்கும்	... ௨௮௮
புன்பனுவனஞ்சம்	... ௧௭௭	பொன்பொற்றிலங்கு	... ௩௯௯
புண்ணைப்பொதும்பர்ப்	... ௩௮௦	பொன்போற்சுடர்	... ௩௨௨
புனமலிதேமாவின்	... ௨௮௦	பொன்மலைபோலுந்	... ௧௩௯
பூங்கமலக்கோயிலான்	... ௧௧௩	பொன்மாளிகையினில்	... ௩௨௮
பூங்குமிழ்மீதேறிப்	... ௧௮௮	பொன்மேதகு	... ௨௯௭
பூட்டியழுங்கருமேதி	... ௧௦௩	பொன்னகர்புருந்த	... ௮௩
பூண்டசித்திகேகப்	... ௩௩௬	பொன்னகற்கொடியினைய	... ௧௪௭
பூண்டெந்த	... ௨௮௩	பொன்னகற்கொடியினையன்	... ௨௬௪
பூந்தண்வகுனாபரணன்	... ௧௬௦	பொன்னசலந்திரன்	... ௮௬
பூந்துன்பம்புனைதிருமால்	... ௩௨௨	பொன்னசலம்பன்னகோபுர	... ௨௮௬
பூந்தேறல்வழிந்	... ௨௩௮	பொன்னனைவானரக்கனை	... ௨௬௮
பூர்புனல்வா	... ௩௩௦	பொன்னாழிமேவும்	... ௨௩௮
பூமாதிரிமுன்மணிப்பூண்	... ௩௬௮	பொன்னெங்குந்	... ௧௪௮
பூமிநெய்ந்து	... ௮௬	பொன்னைவிரும்பும்	... ௩௩௭
பூரணம் வக்கன்மலர்க்கும்	... ௧௬௭	போதாமுன்	... ௩௮௮
பூரணன்மலர்கன்	... ௨௨௩	போதவானது	... ௪௮௪
பூரித்ததுகோசலை	... ௨௮௮	போர்செய்யு	... ௩௩௨
பூரித்தடலம்	... ௧௧௮	போர்பட்டவேற்கண்	... ௩௯௩
பூரித்தெழுந்த	... ௩௪௩	போர்வைவா	... ௪௮௮
பூவிநெய்ந்தவவன்	... ௧௩	போவனிறைவன்	... ௩௩௦
பேண்ணமுதே	... ௧௮௪	போற்றிப்படைத்த	... ௨௮௮
பெண்ணாமுதளித்த	... ௧௭௪	மண்டாரமுற்கான்	... ௩௩௪
பெருவறவகர்	... ௨௬௦	மண்ணோர்தொழுஞ்	... ௧௬
பெற்றாளிகழ	... ௪௬௪	மண்பட்டாரட்டாமரையு	... ௧௮௪
பெறுமவற்றன்	... ௩௭௩	மத்தகத்தழுத்து	... ௮௧
பேமுரார்சாரிதரும்	... ௧௮௬	மத்தம்புரியவிச்சை	... ௩௭௯
பைங்குடலை முல்லை	... ௧௬௮	மதிமடவார்	... ௪௭௧
பைம்பொற்குன்றே	... ௧௪௪	மதியார்மதியார்	... ௩௮௦
பொங்குதிர்பெய்யேயன்	... ௩௬௬	மதுமதுகையினுண்	... ௪௪௨
பொதுமகளிர்வன்வகிரார்	... ௩௦௬	மதுவார் கண்ணன்	... ௭௮

	பக்கம்		பக்கம்
மந்தன்கிளி	... ௮௧௦	மாமடங்கைதருகபுகுந்த	... ௩௧௮
மந்தாகிளிபிழந்த	... ௭௦	மாமதாரப்பாடுகொழுகும்	... ௩௪௦
மந்திரத்தால்	... ௨௨௧	மாமாமாதின்புற	... ௪௯௨
மயர்வறமதிநல	... ௪௦௮	மாய்த்தேன்செனனம்	... ௨௮௮
மரவமுங்கடம்பும்	... ௨௭௪	மாயவனேவேத	... ௪௮௪
மருணயனமருணயனம்	... ௪௪௦	மாயன்ருகுராபுரி	... ௧௯௦
மருள்பயில்வல்லவுணரைச்	... ௪௨௬	மாயன்ருகூர்	... ௨௩௩
மலமாயருவருப்பாய்	... ௩௦௮	மாயன்செய்விலு	... ௪௮௬
மலைத்திதேன்	... ௧௯௧	மாயனயோத்தி	... ௩௪௧
மலைமுழை	... ௭௪	மாயாமாயா	... ௪௯௨
மழைகவழ்	... ௨௦௮	மாயிநஞாலந்தழைப்ப	... ௨௬௭
மற்றுளபம்	... ௨௯௪	மாயோனெடியோன்	... ௧௯
மறந்தாங்கித்	... ௧௩	மாலைமலைமுலைமே	... ௪௯௪
மறந்தும்பிறன்கேடு	... ௩௭௪	மாலையாயாமாய்	... ௨௩௭
மறப்பினுமோத்துக்	... ௩௭௪	மாறர்க்குருகூர்	... ௪௩௨
மறவாதுகூறு	... ௨௭௦	மாறன்சடகோபன்	... ௨௮௮
மறுகும்றுகு	... ௩௮௩	மாறன்சடகோபன்	... ௪௮௮
மறைகடத்தெசான்	... ௪௪௭	மாறன்பனரிவரைமேல்	... ௧௮௨
மறைபடுசொற்	... ௩௮௬	மாறன்றமிழ்மறைக்கு	... ௨௨௦
மறைபயின்ற	... ௪௪௪	மாறாமாலாலேமாறாமா	... ௪௮௨
மறைமுரசந்தாம	... ௬௩	மாறுங்கொலைமெற்கு	... ௨௨௨
மன்கரம்பையோன்	... ௨௮௨	மான்மதங்கூர்	... ௧௯௨
மன்பார்க்குளிரிவிக்கு	... ௧௮௪	மானபரலீகத	... ௬௮
மன்றல்முழு	... ௮௨	மானவஞமேவலா	... ௮௦௨
மன்னர்மடங்கன்	... ௧௯௨	மானனையா	... ௪௪௧
மன்னிவங்கை	... ௧௦௧	மானிடடைவாழ்த்து	... ௨௬௯
மன்னிவவல்	... ௩௧௪	மானைப்பொருகயற்கண்	... ௨௮௮
மன்னுயிரைக்	... ௪௨௬	மிக்கவரிதாளின்	... ௧௪௮
மனமேறினா	... ௪௬௮	மின்பநிந்தகார்பேணி	... ௧௩௮
மாக்கருடனடுங்க	... ௨௪௯	மின்னியனுண்ணிடை	... ௪௨௮
மாசரத்தந்தனை	... ௩௮௪	மின்னுமரவும்	... ௧௯௮
மாடகுளிகை	... ௧௯௯	மின்னுமின்னு	... ௪௪௦
மாண்குலாமாரு	... ௧௪௦	மின்னுபிர்க்குங்	... ௭௨
மாணீலந்தேயாது	... ௩௨௦	மிணைத்தாய்த்	... ௮௦௮
மாதண்டர்புகழ்ந்திட	... ௮௨	மினமதாயாமையாய்	... ௯௬
மாதர்மாதர்கூர்	... ௨௮௪	மினமதியவாய	... ௩௬௩
மாதராய்தென்னரங்கன்	... ௩௭௨	முத்தாமரையை	... ௩௭௨
மாதரான்வெய்யமுலை	... ௨௨௦	முண்டகத்தானென்னின்	... ௨௨௬
மாதரிலவிதழ்போன்	... ௧௪௭	முண்டகமுண்	... ௪௩௯
மாதவன்கேசவன்	... ௯௬	முத்தநகைகெனம்	... ௧௨௧
மாதவனின்மாதவனின்	... ௩௮௨	முத்திக்கவனே	... ௧௮
மாதவனெனென்னரங்கேச	... ௪௭௬	முத்திக்குவித்தென்பர்	... ௨௬௮
மாதாவின்முலைப்பான்	... ௩௩௮	முத்திரைக்கைம்மாறன்	... ௧௬௮
மாதரிலொன்றெனலாய	... ௪௧௪	முத்திரைக்கைம்மாறன்	... ௩௩௮

	பக்கம்		பக்கம்
முத்திரைக்கையன்று	... ௧௮௭	வட்டமுலைக்கண்குளிர்ப்ப	... ௨௮௬
முதல்வனிற்பெறுநான்	... ௮௮	வட்டவதனமதியு	... ௧௮௪
முதியநான்மறைமொழி	... ௩௪௪	வடிக்குஞ்சுடரிலை	... ௩௪௬
முதிராமுலையு	... ௧௮௩	வண்டமிழோர்கொண்டாடு	... ௪௮௮
முந்தமதுரகவிக்	... ௬௩	வண்டிலவுந்தண்டுளப	... ௩௩௦
முந்தமாயன்பதியாய்	... ௮௦௨	வண்டிலவுந்தண்டுளபப்	... ௮௨௨
முந்துதனித்தன்மை	... ௮௦௧	வண்டுளபத்தான்றுயிலும்	... ௪௭௯
முப்புரத்தினைச்செகுத்த	... ௮௧	வண்டுளர்முண்டகக்	... ௨௪௩
முப்புரிநான்	... ௧௧௩	வண்ணத்தாலன்றி	... ௧௪௩
முப்பற்சியொன்	... ௮௮	வண்ணமகிழ்மாதன்	... ௨௮௪
முருகவிழுகக்	... ௧௭௩	வண்ணமுலைப்	... ௮௮
முல்லைமுறை	... ௧௨	வண்ணமைந்திற	... ௬௦
முல்லைவண்ணகை	... ௮௧௩	வண்ணவனசு	... ௧௩௮
முழுக்கலையற்	... ௬௪	வண்ணவாய்மைச்	... ௨௧௬
முலோலிலாவின்	... ௩௬௬	வதுவையொருபோது	... ௪௭௨
முறகுணத்தான்	... ௨௮௨	வயல்வாய்மென்முறுக்கவிழ்த்	... ௪௧௪
முற்றவுணர்த்து	... ௧௪௧	வயவாற்றவழி	... ௪௧௨
முற்றவுரைத்த	... ௮௦௬	வயற்கழுநீர்க்	... ௩௧௧
முன்புகைமேழினையுந்	... ௬௮	வருங்குணறினைக்	... ௧௮௮
முன்னிலங்கொன்னா	... ௪௦௦	வருந்தியின்றூண்	... ௧௧௨
முன்னினைமுன்னினை	... ௪௩௩	வருமதற்குமுன்னே	... ௨௭௦
முன்னினைமுன்னினை	... ௪௩௬	வல்லிக்கொடிமருங்குன்	... ௧௪௭
முன்னொருகைக்	... ௨௬௩	வலம்புரிதுவைத்தன	... ௨௮௮
முடிவகெண்முத்தரைப்	... ௪௮௬	வலியினிலுமையான்	... ௩௭௮
முன்றாயமைந்த	... ௩௬௮	வழிமதுத்தார்மாதன்	... ௧௧௧
முன்றினுமுன்றினுந்	... ௪௨௧	வள்ளலன்னிமார்பின்	... ௩௧௩
மெய்த்தமிழ்மாதன்	... ௨௨௬	வள்ளுகுருந்தோலடியுஞ்	... ௧௧௪
மெய்த்திரைப்பார்	... ௩௩௬	வள்ளைக்கொடியிசைபாய்	... ௧௧௧
மெய்யுரைப்பாரென்பது	... ௨௭௬	வளைத்ததுராமன்கை	... ௨௮௭
மெய்வேதம்போன்றது	... ௧௪௨	வளைதவழிகீர்மண்மேன்	... ௨௧௦
மெய்வேலவ	... ௩௦௪	வன்கேழற்பன்றியாய்	... ௧௦௧
மென்சிறகர்வேதால்	... ௩௦௮	வன்சயிலமேந்தி	... ௨௬௮
மென்றோனெனத்	... ௧௪௧	வாக்கினால்வாக்கினு	... ௪௪௦
மேலிருந்தவிண்ணோர்	... ௧௮௬	வாக்கும்பாதமும்	... ௬௧
மேலுமலை	... ௮௮	வாசநாண்மலர்	... ௪௪௪
மேலுமலையிற்	... ௮௨௧	வாசமலர்மெல்லுணைமேல்	... ௮௦௬
மேவாருளி	... ௨௬௭	வாசமொருசிறிதின்ரு	... ௧௨௬
மைந்தர்மூலவாய்	... ௨௧௮	வாமவெங்குதிர்	... ௪௦௩
மைம்மாண்புயல்	... ௨௬௦	வாமனன்முழவிடைபினான்	... ௪௪௩
மையமருண்கண்	... ௧௪௧	வாமனாணமா	... ௪௮௭
மொழியமுதமுற்கு	... ௧௩௨	வாய்த்தமிழ்மாத	... ௨௦௬
யாமின்புறக்	... ௩௪௦	வாய்மைமறையே	... ௧௪௪
வாய்விவா	... ௨௭௮	வாரசெறிந்து	... ௧௧௧
வஞ்சகிருதர்	... ௨௮௬	வாரிதிபார்	... ௪௬௪

	பக்கம்		பக்கம்
வாரிரீணியை	... ௭0	வெண்டுகைப்புனலுற	... ௮௫
வாரியைமுழை	... ௧௫௩	வெந்திரத்திச்சென்றே	... ௧௨௪
வாலிலாச்சம்புவென	... ௧௯௬	வெந்தகரியதனை	... ௬௫
வாலிச்சுழை	... ௨௧௨	வெந்தழிவைத்	... ௨௮0
வாலித்திருக்குறகூர்	... ௧௨௪	வெம்புலுல்தமழ்ந்	... ௨௫௪
வாலித்திரையெறிந்த	... ௧௩௬	வெய்யநயனத்த	... ௨௨0
வாலிப்பூம்பள்ளியின்மேல்	... ௩௪௩	வெயினுழைத்தறியாப்	... ௫௨௨
வாழ்த்தபரசமய	... ௬௨	வெள்ளிவெண்பலகை	... ௬0
வாழ்த்தமதிப்புலவர்	... ௨௧௧	வெள்ளைப்பிழைக்கோட்டு	... ௧௨௪
வாழ்த்தார்வாவாவே	... ௨௩௬	வெளியதாயுமைத்ததிடை	... ௪௩௩
வாழிமறையோர்	... ௩௬௮	வெறியாவிம்மம்மர்சோய்	... ௩0௨
வாளிலேவச்சேலா	... ௫௧௧	வெறுக்கைக்கிறப்பதுவே	... ௩௩௫
வானமாதியவானவா	... ௪௮௭	வென்றித்தனூராமன்	... ௨௩௪
வானுவகெண்வில்	... ௨௧௫	வெந்ததால்வாயுவதாம்	... ௧௮௪
வானேவியவகை	... ௪௨௬	வேண்டாமையன்ன	... ௩௭௬
விசும்புதூர்த்தெழு	... ௨0௩	வேண்டிவதிங்கிந்தெமக்கு	... ௭௪
விடமனையகட்காவி	... ௧௮௪	வேணுக்குழலிசைத்த	... ௩௬0
விண்டுவிண்டுவித்தரும்படி	... ௪௮௫	வேதமதனை	... ௬௨
விண்டுவிென்றைப்பதால்	... ௮௧	வேறுவினையின்மளித்த	... ௨௬௫
விண்டேனையுரிதளிப்பான்	... ௧௪௫	வேம்பாலிசைத்தகவை	... ௧௮0
விருந்துபுறத்ததாத்	... ௩௭௪	வேயாலலையால்	... ௪௬௬
வினைக்கமலமுறக்குடைந்த	... ௮௨	வேயாலிசைத்ததமால்	... ௨௬௮
விழியுங்களபமுழையும்	... ௬௪	வேரித்திறப்பிலா	... ௩௨௧
விள்ளாதகாதல்	... ௩௭0	வேரிமலர்மகன்கோன்	... ௨௬௭
விழ்புடைக்கீழ்மன்னி	... ௧௮௫	வேலாவலயம்	... ௩௨௭
விந்ருபாரைக்கழைகள்	... ௧௨௪	வேலைவேலைக்கடுவை	... ௩௮௫
விடாளிவீட்டினுக்கு	... ௪௩௪	வைப்பந்திருநாரணன்	... ௩௩௫
வேங்கதிசோன்மெய்வருமம்	... ௨௬௧	வையம்பரவுமகிழ்மாதன்	... ௧௮௧
வெங்கனபழந்தா	... ௪௨௪	வையம்பரவுமகிழ்மாதன்	... ௨௬௭
வெங்கோபமால்யானை	... ௩௩௧	வைவேல்விழியானை	... ௩௬௬

ஸ்ரீ:
பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௩.	௨௪	சார்பெனலாய்”	சார்பென”
௨௧	௯	வந்தார்.	சென்றார்.
௩௧	௧௪	குணத்திற்குக்	குணத்திற்குக்
௧௨	௨௫	னகாவிறு	னகாவிறு
௧௩.	௨௫	அகத்தினும்	அகத்தினுள்
௧௪	௧௮ } ௧௯ }	“அஃதாவது மாத்திரை வகையு	அஃதாவது “மாத்திரையளவு
௧௫	௪	தொகுத்தல் விரித்தல்	“தொகுத்தல் விரித்தல்”
”	௧௬	அரையளவு	அரையளவு
௧௬	௧௫	வேற்றுமைதானே	வேற்றுமைதாமே
”	௨௪	மறத்தைக்	மறத்தைக்
”	௨௯	லாசிரியர்க்குமுரித்து.	லாசிரியர்க்குரித்து.
௧௭	௪	அதற்குந்	அதற்குத்
௧௮	௨௨	கிடப்பினும் மாட்டென	கிடப்பினும்.....மாட்டென
”	௨௯	கினிய	கினிய
௧௯	௧௨	கவின்பெற	கவின்பெற
”	௧௪	நீபகச்	நீபகஞ்
”	௨௯	தாகவுநோக்கி யீத	தாகநோக்கியு யீத
௨௧	௧௯	பாட்டுரைதூலே	“பாட்டுரைதூலே”
௨௩	௧௬	முவவை	முவமை
௨௫	௨௯	கோட்போ	கோட்போ
௩௦	௧௨	மாணவன்	மாணவன்
௩௧	௫	துடங்கிய	தொடங்கிய
௩௪	௧௮	கோடல்	கோடவால்
௩௬	௨௩	மே “என்பவும்	மேல் “என்பவும்
௪௦	௨௪	யுடம்பே, பால்	யுடம்பே,.....பால்
௪௨	௧௨	வித்தன்று”	வித்தன்று”
”	௨௦	பாட்டாக்கியதும்	பாட்டாக்கியது
௫௨	௧௪	டாகத்தினைக்	டாகத்தினைத்
௫௬	௨௯	நிலையினு, மாட்டென	நிலையினும்,.....மாட்டென

இக	உக	பந்திருவழ்.	கந்தருவ்
கடு	கக	பெயர்	“பெயர்”
எஅ	கடு	கிளவா	கிளவார்
எக	கஎ	விதர்ப்பநாடு.	விதர்ப்பநாட்டது.
அச	கஎ	பொருளுஞ்	பொருள்
”	உக	சமாதியும்	சமாதி
அக	கக	ஆவியு	ஆவியு
கக	உடு	சமனிலை	சமனிலை
கக	இ	மகடிதகெடித	மகடிதகெட
கஉஅ	கக	நடைப்	நடை
”	கக	நிலைவன்	நிலைவனை
ககக	உக	மாதிற	மாவிற
ககஅ	க	துசுப்பினுட்கே”	துசுப்பினுள்”
ககஉ	கக	யுடையான்	யுடையான்
ககக	”எ	துளியொடு	துளியொடு
ககக	உக	(113)	113.
கஎஅ	கடு	“பவன	“பவழ
”	கஎ	“அஞ்சவரு	“அஞ்சவரு
கஅஉ	கக	யுடையாய்!	யுடையாய்!
கஅக	உக	கூறப்படும்.	கூறுவூழ்.
”	உஅ	வாயுவதாம்	வாயுவாம்
கஅஎ	ச	யாக் கயிலை.	யங்கயிலை.
கக0	எ	வழுதே	வழிழ்தே
ககக	உஅ	மானில	மானில
ககஎ	அ	இயற்பரத்தை	இற்பரத்தை
உகச	கக	புண்பு	பண்பு
உடுஇ	கக	ஞெண்மேற்	ஞெண்மேற்
உகக	உச	பெயரோடுபெயர்	பெயரோடுபெயரேதி
		நீசனிரை.	நீசனிரை.
உஎக	கடு	அழகு	அழகு
உஎஎ	உடு	நன்காணன்	நன்காணன்
உ0அ	கக	மன் யிர்	மன்னுயிர்
உகஉ	க0	தேலாத	தோலாத
உகஇ	க	பிறருடம்பு	பிறனுடம்பட்டது
உகஎ	உக	பெண்பார்	பெண்பார்
உகக	ச	சாரியமும்	சாரியமும்

பிழைதீருத்தம்.

கள

௩.௩.அ	௩.	யடியார்த்	யடியார்த்
௩.௩.உ	௧௧	ணித	புனித
௩.௩.௩	௧௧	தெழில்	தொழில்
,,	உ.௭	அழிந்த	ஒழிந்த
௩.௩.௪	௧௧	வதாத்த	வதாத்த
௪.௦.௨	௧௧	யொழித் தேனை	யொழித் தேனை
௪.௦.௪	௩.௦	கிளவா	கிளவார்
௪.௩.௧	உ.௭	ஓவ்வாராய	ஓவ்வாராய
,,	௧.௩	கிளவா	கிளவார்
௪.௩.௨	௧.௧	பாகவர்	பாகவதர்
௪.௪.௪	௧.௦	மூன்றிரு	மூன்றிரு
,,	உ.௧	சக்கரம்.	சக்கரம்.
௪.௬.௨	௧.௩	சக்கவர்த்தி	சக்கரவர்த்தி
௪.௬.௪	௩.௩	திக்கனி	திக்கனி
௪.௬.௬	௨	இதனுள்	இதனுள்
௬.௬.௩	௧.௧, ௧.௪	மருங்கினியற்கை	மருங்கினியற்கை

எழுதற்றிருக்கைச் சித்திரம் நிலம் ௪ இடப்பக்கம் அரை ௩ முங்கட் முங்கட்

ஸ்ரீ:

மா ருனலங்கா ரம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

உலகம்பாவையுமுற்பயன்விளைப்பா
 னலகில்சோதியணிகளாதிருவுரு
 வுணர்வுயிரெனக்கலந்துத்தமர்நித்தர்
 கணமகலாதபொற்கவின்பதிநின்று
 முரவுநீர்வளைத்தவொன்பாணுட்டென்புலப்
 பாதகண்டத்துப்பழம்பதியெனப்புகும்
 விண்டொடரிவந்தபொழில்வடவேங்கடர்
 தெண்டிராகறங்குதென்குமரியென்றாயிடை
 யமிழ்தினும்வான்சுவைத்தாகியமும்மைத்
 தமிழ்தெரிபுலமைச்சான்றோர்மதிக்கு
 முதுமொழித்தீதண்டிமுதனாலணியெயும்
 புதுமொழிப்புலவர்புணர்த்தியவணியையுந்
 தனதுநுண்னுணர்வற்றருபலவணியையு
 மனதுறத்தொகுத்தும்வகுத்தும்விரித்துப்
 பொதுவியல்பொருள்சொல்லணியெச்சவியலெனச்
 சதுர்பெறவிரண்டிடந்தழீஇயசார்பெனலாய்க்
 காரிதந்தநுள்கலைக்கடவியற்பெயர்புனைந்
 தாரியர்துவன்றவவைக்களத்துரைத்தனன்
 சிற்றுணச்சீரிவாதனின்னருளா
 னற்பொருண்முன்றையுலஹவருணர்வொன்
 பெருநிலம்புகழ்திருக்குருகைப்பெருமா
 ளருளிருகுவருமனகன்செழுந்தேன்
 மருக்கமீதீரத்தாரவணிகென்புகழ்த்

பாயிரவுரை

‘திருக்குருகைப்பெருமாள் கவிராயு
 னருட்டுணத்துடன்வளச்சுடையன்
 பொருட்டொடர்வம்புணர்புலமைபோனே.

என்பது பாயிரம்:—எந்நூலுரைப்பினுமநூற்குப் பாயிரமுரைத்
 தே நூலுரைக்கவேன்பதுமரபு. என்னை? “ஆயிரமுகத்தாலகன்ற
 தாயினும், பாயிரமில்லதுபனுவலன்றே.” என முன்னோர்கூறிய
 முறைமையானும், இந்நூலுடையாரும், “பொற்புறவிழுவியபொருள்பல
 புணர்க்கினூர், தற்சிறப்புளதேதந்திரமென்ப.” என்பதனுமுணர்க.
 இப் பாயிரத்துக்குப்பொருண் மேற்காட்டுதும்.

1. புறவுரைமுகவுரைபுனைந்துரைதந்துரை
 பதிகநான்முகமணிந்துரைபாயிரம்.

(இதன்பொருள்) இவையேழும் பாயிரத்திற்குக் காரணப்பெயரா
 மென்றவாறு. (உ)

2. புறவுரையேயதுகேட்டென்னைபயனெனின்
 மாயிருஞ்ஞாலத்தவர்மதித்தமைத்த
 பாயிரமில்லாப்பனுவல்கேட்கிற்
 காணக்கடலிடைக்கலைஞரில்கலத்தரின்
 மாணக்கன்றன்மதிபெரிதிடர்ப்படும்.

(என்னுதலிற்றோவெனின்) பாயிரமில்லாப்பனுவல்கேட்பொன்
 மதியிடர்ப்படுதற் குவமையுணர்த்துதனுதலிற்று.

(இதன்பொருள்) முந்துநூல்செய்தற்காசிரியர் மனத்தினுலுட்
 கொண்டிதித்ததாம் பாயிரமில்லாதநூல்கேட்பானாகிற் கேட்ட மாணக்
 கன்மதி முன்புகண்டறியாத கடலிடத்து மிகானில்லா வங்கத்திற் செல்
 பவர் மதிபொல மிகவுமயக்கமெய்து மென்றவாறு; என்பதாற் பாயிரங்
 கேட்டல் பயனுடைத்தாயிற்று. (உ)

3. பொதச்சிறப்பெனவதுபுகளிருவகைத்திது.

(என்) பாயிரத்தினதுகூறுபொருள்:—

(இ-ள்) பாயிரமென்ன வொன்றாய்கின்றவது பொதுவுஞ் சிறப்பு
மென முந்து நூல் கூறியதா மிரண்டு கூறுபாடுடைத்தென்றவாறு. (உ)

4. அவற்றுள்,

போக்கறுபனுவலுட்புகல்பொருளல்லா
தாக்கமுற்றனைத்தினுமமைவது பொதுவே.

(எ-ன்) முறையானே பொதுப்பாயிரத்தியல்புணர்-ற்று.

(இ-ள்) அவ்விரண்டனுட் புலவரார் கூறப்பட்ட குற்றமற்ற
தூத்களுட் கூறப்படும்பொருளல்லாத புறப்பொருளாயெல்லா நான்
முகத்து மின்றியமையா தாக்கம்பெற்றமைவது பொதுப்பாயிரமா
மென்றவாறு. அமைதல் வெளிப்படாது மறைந்துமறைந்து நடத்தல்.
எல்லா நான்முகத்தும் பொதுவாக மறைந்து நடத்தலிற் பொதுவெனக்
காரணப்பெயராயிற்று. °(ச)

5. அதுவே,

நண்ணு நுவல்வோ நுவல்வதனியற்கை
கொள்வோன்குறிப்பிற்கொள்கடன்றன்னொடுந்
தெள்ளிதினைந்தெனச்செப்பினர்புலவர்.

(எ-ன்) பொதுப்பாயிரத்தின் கூறுபாடுணர்-ற்று.

(இ-ள்) அப்பொதுப்பாயிரம் நண்ணியநூலின்மரபும், நுவல்
வோன்மரபும், நூல்துவல்வதன்மரபும், கொள்வோன்மரபும், அம்மரபுக்
கணுள்ளக்குறிப்பினும் கொள்வதன்மரபுதன்னொடு மைந்தென்று தெள்
ளியதாய்க்குறினர் முந்து நூலாசிரியரென்றவாறு. ஏகாரமீற்றசை. தெள்
ளிதினைந்தெனச் செப்பினரென்று சிறப்பித்தவதனால் “சிரிண்டென்ப
பொதுவின்றொகையே” என்போர் சுருங்கக்கூறிய நோக்கமேரிக்கி யைந்
தென்போர் நோக்கமே யுட்கொண்டாரென்பதாயிற்று. (ரு)

6. அவற்றுள்,

உத்தம நூன்மரபுணர்த்துங்காலை
முத்திறந்தொன்றாய்ப்பாயிரமுதலுபு
நாற்பொருணல நூறநவில்வனவாகிச்

சூத்திரமோத்துப்படலமென்றுரைபெறு
முறுப்புடைப்பிண்டத்தொடுமமைந்தல்காக்
காண்டிகைவிருத்தியிற்காட்சிதந்திரைங்
சூற்றமொன்றின்றிக்குழுகொடுமெண்ணுன்
சூத்தியிற்சிறந்ததென்றுரைத்தனர்புலவர்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே நான்மாபுணர்-ற்று.

(இ-ள்) அங்கனங்கூறப்பட்ட வைந்தனுள்ளு முத்தமநூலின்
திலக்கணத்தை யறிவிக்குமிடத்து முத்திறத்தொன்றென்பது முதலாக
வெண்ணுஞ்சூத்தியீறாகப் பன்னிரண்டுகூற்றதாய்ச் சிறந்ததென்று
மேனாட்குற்றுவல்லோருரைத்தனரென்றவாறு. எனவே, இந்நூலுடை
யார்க்குமங்கனமுரைப்பதே கருத்தென்பதாயிற்று. பிண்டத்தொடு
மமைந்தெனவே மகாபிண்டமு மொன்றுளதாகப் பன்மூன்றுண்டென
வுணர்க. இவை பன்மூன்றும் மேற்காட்டும் வகைச்சூத்திரங்களா
வுணர்க. (சு)

7. முத்திறத்தொன்றென்பனமுதல்வழிசார்பே.

(எ-ன்) தொகைச்சூத்திரத்தினுண் முதலே நூல்கண் மூன்று
கூற்றினுளொன்றாமென்ற ரவையிவையென் றவற்றின் பெயரு முறை
யுந் தொகையுமுணர்-ற்று.

(இ-ள்) நூல்கண்மூன்றுகூற்றினுளொன்றென்பன முதலூல்
வழிநூல் சார்புநூலென மூன்றுகூற்றனவாமென்றவாறு. நூலென்ப
தனை யதிகாரமுறையான் மூன்றினும்விரித்துரைக்க. (எ)

8. முதல்வனிற்கிறந்ததுமுதலூலாகும்.

(எ-ன்) முறையானே முதலூலாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்) முதல்வனைமொழிவதா யழிவிலாதே சிறப்பெய்தியது
முந்து நூலாமென்றவாறு. அன்றியும் முதல்வன் தனதில்லாளுக்குரைத்
ததாய்ச்சிறப்பெய்தியருவதெனினுமாம். அதற்கு அரி அயன் அரன்
எனுமிவர் பூமிதேவி காயத்திரி உமாதேவி என்பவர்க்குரைத்ததாய்
எனக்கூறுக. இன்னும் அவ்விவையானே இல்லென்பதையுமவரு

பாக்கி முதல்வனைப்போலப் பழமைத்தா யழிவில்லாதே சிறப்பெய்தி வருவதெனினுமாம். அது சுருதியேயாம். (அ)

9. விழுமியமுதனூல்விதித்தவற்றினொடும்
பழுதறச்சான்றோர்படைத்தவுந்தழீஇ
வழுவின்றாய்வரல்வழி நூலாகும்.

(எ-ன்) வழிநூலாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்) முக்கியமான முதனூல்கூறிய விலக்கணங்களோடுங் குற்றமறக்கற்றுவல்லோரால் விதித்து வழங்குவருமிலக்கணங்களோடும் பொருந்தி முறைவழுவுதலின்றிப் புலவராலமைக்கப்பட்டுவருவது வழி நூலாமென்றவாறு. வழி-பின். (க)

10. இவ்வகைப்பனுவலோடொத்திழுக்கின்றாய்ச்
செவ்விதிற்சிறிது திரிவதுசார்பே.

(எ-ன்) சார்புநூலாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்) இங்ஙனமிரண்டிதிருத்தவாகப் பகுத்துக்கூறப்பட்டநூல்க ளிரண்டோடுமொருதன்மைத்தாகவொத்து அவற்றோடு முன்றாவதோர் புலவ னிலக்கணமிழக்கா தழுகிதாகச் சிறிது வேறுபட விரிப்பது சார்பு நூலாமென்றவாறு. இம் முன்றனொன்றாய்வருவது நூ லெ ன் ற றிக.

(க0)

11. அதன்வழிநடைபெறுமது நால்வகைத்தே.

(எ-ன்) வழிநூ லினைத்தெனவுணர்-ற்று.

(இ-ள்) இறந்ததுபோற்ற லென்னுமுத்தியான், முதல்வனிற் சிறந்த முதனூலின்வழியொழுகலாறுடைய வழிநூலானது நால்வகைப் படுமென்றவாறு. அதை முன்னர்க்காட்டினும். (கக)

12. தொகுத்தலும்விரித்தலுந்தொகைவகைவிரியிற்
பகுத்தலுமொழிபெயர்த்தலுமெனும்பான்மைய.

(எ-ன்) மேற்கூட்டப்படுமென்ற நால்வகையாப்பிற்கும் பெயறு முறையுந் தொகையு முணர்-ற்று.

பாயிரவுரை

(இ-ள்) முதலுலாசிரியன் விரித்துச்செய்ததனைத் தொகுத்துச் செய்தலுந் தொகுத்துச்செய்ததனை விரித்துச்செய்தலு மிருவகையையுந் தொகைவகைவிரியாகப் பகுத்துச்செய்தலும் வடமொழியைத் தமிழ் மொழியாகப்பெயர்த்துச்செய்தலுமெனப் பெரியோராக் கூறப்படும் பான்மையையுடைய அந்நூல்வகையுமென்றவாறு. (கஉ)

13. பாயிரமுன்பின்பகர்நெறியினிலுறும்.

(எ-ன்) தொகைச்சூத்திரத்துட் பாயிரமுதலுபுவென்று ரவை பிரண்டு முணருமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்) பொதுவுஞ்சிறப்புமெனக் கூறிய பாயிரங்களினிலக் கணங்க ளிற்றுன்முதத்து முன்னரும் பின்னருங் கூறு மிருவகைச்சூத் திரங்களா னறியப்பெறு மென்றவாறு. எனவே வேறெடுத்தக் கூறப் படுவதில்லை யென்பதாம். (கஉ)

14. அறம்பொருளின்பம்வீடவைபகர்நாற்பொருள்.

(எ-ன்) நார்பொருணலனுநவில்வனவாகியென்று ரவையிவை யென்பதுணர்-ற்று.

(இ-ள்) அந்நூல்கள் பகருநார்பொருள் அறனும் பொருளு மின்பமும் வீடுபேறுமாமென்றவாறு. (கச)

15. நூலினொருபொருணுதலியதொன்றாய்ச்
சில்வகையெழுத்திற்கெறிந்திடும்பாப்பாய்ப்
பலதிறப்பயன்மெறிவுடையதோர்பண்பாய்ப்
படிமக்கலத்துட்படுநிழல்பொருவ
வொண்மைபுநண்மைபுமுறுவதுசூத்திரம்.

(எ-ன்) நூல்கட்கங்கமாகிய சூத்திரங்களினிலக்கணமுணர்-ற்று.

(இ-ள்) மேற்றொகுத்தன்முதலாய நூல்வகைபாப்பிற்கும் நூலினு ளொருபொருளைக் குறித்ததொன்றாகிச் சில்வகையெழுத்தினு லகல் வின்றியடங்கியபாப்பா யுரைக்குங்காற் பலவகைத்தாய பொரு ள்க ளொல்லார் தன்னகத்தடங்கி யாராயப்படுவதோர் பண்படைக்காகியாய்

சிறிதாயினும் அகன்றபொருள்களின்வடிவை யகத்தடக்கியறிவித்தாற்
போல னுண்ணியபொருண்மையோடு விளக்கமுமுடைத்தாய் மிகுவது
சூத்திரமாமென்றவாறு. (கடு)

16. அதுவே,

மாட்டுறுப்பரிமாநோக்கந்தவளைப்

பாய்த்தாற்றொழுக் குப்பருந்தின்விழ்வொடு

நிரனிறைவிளக்கெ ணும்பொருள்கோணிலைத்தே.

(எ-ன்) சூத்திரக்களின்பொருள்கோணிலையுணர்-ற்று.

(இ-ள்) அச்சூத்திரம் மாட்டுறுப்புமுதலாகத் தீ பகமீ ரு கக்
கூறப்பட்ட வேழு பொருள்கோணிலையை யுடைத்தென்றவாறு. நிலைமை
யுடைத்தென்றதனா லொழிந்தபொருள்கோளான்வ ருவனவுற்கொள்க. ()

17. ஒத்தெனப்படுவதோரினப்பொருளைக்

கோத்தொருநெறிபடக்கூறுவதாகும்.

(எ-ன்) இஃதோத்திலக்கணமுணர்-ற்று.

(இ-ள்) மே லோத்தெனக்கூறப்பட்டது ஓ ரி ன ம ா கியபொருள்
களைவிதற்கிஃதியையுடைத்தென்ன நேரினமணிகளை வடத்திற்கோத்தாற்
போல அடைவிலேசேர்த்தோரியலாகியநடைபெறக் கூறுவதாமென்ற
வாறு. அது வேற்றுமையோத்து, வேற்றுமைமயங்கியல், விளி ம ா
பெனமுறையே வேற்றுமையாயினும் வேறுவேறியலாக்கி யொரோரின
மாகவுரைத்தவாற்றானுணர்க, (களு)

18. படலமென்பதபன்னெறிப்பொருளாம்

புடைபடவியியபொதுமொழித்தொடர்பே.

(எ-ன்) படலமென்பதனிலக்கணமுணர்-ற்று.

(இ-ள்) படலமென்றுகூறப்படுவது பலவேறு நடைபெற்று வரு
பொருளா லிடம்பெற்றுவிசிய பொதுமொழித்தாய்வருந் தொடர்
புடைத்தாமென்றவாறு. (கவு)

19. அவையொருமூன்றுமடக்குதல்பிண்டம்.

(எ-ன்) பிண்டமாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்) மேற்கூறிய சூத்திர மோத்துப் படல மென்னுமூன்றுறுப்பையு மகத்தடக்குவது பிண்டமாமென்றவாறு. அம்முன்றினையு முறுப்பெனவே பிண்டமென்ப துறுப்புடையவையையென்பதுபெற்றும். அவையாவன : தொல்காப்பியமென்பது பிண்டம். அதனுள் எழுத்ததிகாரம் சொல்லதிகாரம் பொருளதிகாரம் என்பன படலம். ஒழிந்தவிரண்டும் ஒத்தும் சூத்திரமுமாம். (கக)

20. மிகத்தெளிவுடையவகத்தியமதுபோன்

முத்தமிழுட்கொளுமூன்றுபிண்டமுமுறுப்

பொத்தொருங் குட்கொ ளுறின்ககாபிண்டம்.

(எ-ன்) மகாபிண்டமாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்) மிகவுழந்து நூல்களையாராய்ந்து தெளிந்த கேள்வியையுடைய அகத்தியனாற்கூறப்பட்ட வகத்தியமென்னு நூல்போல இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்னு மூன்று பிண்டத்தினையுந்தனக்குறுப்பாகப் பொருந்தும்படி முழுதுமுட்கொண் டொருநூலாக நிறற்பொருந்தின் மகாபிண்டமாமென்றவாறு. (உ௦)

21. உற்றதுபதப்பொருளுதாரணமூன்றுடன்

கற்றவர்வினாவிடைகாட்டுதல்காண்டிகை.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே காண்டிகையாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்) நூல்களைக்கற்றுணர்ந்த வாசிரியர் சூத்திரத்துட்கூறக் கருதியதுணர்த்தவனுஞ் சூத்திரத்துட்கொற்றொறும் பொருளுணர்த்தவன் மதற்குதாரணமுணர்த்தவன் மென்னு மிம்முன்றுடன் கடாவங் கடாயதற் கெதிர்மொழியுங் காட்டுதல் காண்டிகையாமென்றவாறு. வினாவல்-கடாவல், விடை-அதற்கெதிர்மொழி. (உ௧)

22. ஒன்றியசூத்திரத்துட்பொருளன்றியு

மின்றியமையாதனபுணர்த்திசைத்தவைங்

விரிந்தவையிவைவெனவிழுமிதிருக்கட்டலென்பது, தொகுத்தும் வகுத்துங்காட்டியவற்றை யிறப்பவிரியாமல் விழுமியவாக விரித்து முடித்தல். அஃதாவது “உயிர்மெய்யாய்தமுயிரளபொற்றள, பஃகிய இ உ ஐ ஓள மஃகான், தனிநிலைபத்துஞ்சார்பெழுத்தாகும்” என்னு மதனுட் சார்பெழுத்தெனத் தொகையாலொன்றும் வகையாற்பத்து மாகியவற்றை “உயிர்மெய்யிரட்டுநூற்றெட்டு” என்னுஞ்சூத்திரத்தான் “ஒன்றொழிமுந்நூற்றெழுபானென்ப” என விரித்ததன்மேலும் உயிர் மெய்க்குறில் உயிர்மெய்ந்நெடில் உயிர்மெய்யகாமெனவும் வல்லினம் மெல் லினம் இடையினம் எனவும் இறப்பவிரியாமல் விழுமிதாய்க்கட்டல்.

தொகுத்த.....கோடலென்பது “நெட்டெழுத்திம்பரும..... வல்லாறுர்ந்தே” என்னுஞ்சூத்திரத்தாற் பிறிதுமோர்பொருள் வகுத் துக் காட்டல். அஃதாவது “குற்றியலுகாமுறைப்பெயர்.....முதலும்” என்னுஞ் சூத்திரத்தான் மொழிமுதற் குற்றுகாமுங்கோடல். சொல்லின்முடிவி னப்பொருண்முடித்த லென்பது மது.

முந்துமொழிந்ததன்மேலேதொற்றே யென்பது முற்படவதிகரித்த பொருளையம்முறையிற்குறாது முறைபிறழக்கூறுதல். அதனை யங்ஙனங் கூறுங்கால் ஒருபயனோக்கிக் கூறல்வேண்டும். அது புள்ளிமயங்கியவன் “ஞகாரையொற்றிய” என்ற சூத்திரத்தினுள் ஞகார விறுகுறி யதன் பின்னர் ணகாரவிறுகூறாதே வருஞ்சூத்திரத்தினுள் “நகரவிறுதியுமத னோற்றே” என முடிபொப்புமைநோக்கிக் கூறியதாற் கண்டுகொள்க.

பலபொருட்....கோடலென்பது ஒருவகைப்பொருள் பலபொருட் கேற்குமாயினு மவற்றுணல்லதனைக்கோடல். அஃதாவது மெய்ப்பாட் டியவன் அகத்திற்குரியவாகப் புகுமுகம்புரிதன்முதலாகக் கையற வுரைத்தலீறாகக் கூறிய அறுநான்குமெய்ப்பாடும் அகத்தினும் இரு வகைக் கைகோளுள்ளங் களவினுள் முறையேவந்து கற்பினுளம் முறையே வரப்பெறாமையி னவைகளவிற்கே யுரித்தென விதந்துகூறலா னறிக. அன்றியும் ஒருசூத்திரம் பலபொருட்கேற்குமாயினு மதற் குணல்லதனைப் பொருளாகக்கோடலுமாம். அஃதாவது “வேண்டிய கல்வியாண்டுமுன்றிறவாது” என்பதற்குக் கல்விவேண்டிய ஆண்டிற

வாது அக் கல்வியெல்லா முன்றுபாதத்தைக் கடவாதென்றதலறிக. அன்றி ஒதம்மிரிதற் காண்டுமூன்றென்பது பொருந்தாது. அன்றியும் “இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதல், குலனுடையான்கண்ணேயுள்” என்பதனுட் பலபொருடோன்றியவிடத்து முதலேகண்ட விரண்டு கிரிகையுமன்றி யிரப்போனின்னு மொருவர்பால் யானென்று மில னென்னு மானபங்கங்கூறும் வீரக்கப்படுவோ னீகையெனப் பொருள் கோடலுமாம்.

மொழிந்தபொருளோடொன்றவைந்த லென்பது சூத்திரத்துப் பொருள் பலபடத்தோன்றுமாயினு முற்பட்ட சூத்திரயாப்பிந்கேற்பப் பொருளுரைத்தல். அஃதாவது “இலனென்னுமெவ்வமுரையாமை” என் னுங்குறளுக்கு முன்னருத்திக்கேற்பக்கூறியபொருளன்றி “நல்லா மெனிணங்கொளரீதுமேலுலக, மில்லெனினுமீதலேநன்று” என்னு மேலீற்குறளிற் பொருள்கட்கொன்ற வும்மையெவிரித்து இலனென்னு மெவ்வமுரையாமையு மீகையுங் குலனுடையான்கண்ணேயுள் எனவுரைத் தல் கொள்க.

மொழிந்தனமென்றலென்பது பலபொருள்களையும் அநிகரித்த வற்றுட் சிலபொருளை மேற்கூறப்பட்டனவென்றல். “அஃதாவது மாத் திரைவகையுமெழுத்தியல்வகையு, மேற்கொந்தன்ன” வென்றதனாற் கொள்க.

மொழிவாமென்றலென்பது சிலபொருளைக்கூறியவற்றுள் ஒன்றனை யின்னவிடத்துக் கூறுவாமென்றல். அஃதாவது “குற்றியலிகரநின்றல் வேண்டும்” என்ற சூத்திரத்தில் ஒருமொழிக்குற்றியலிகரங்கூறி அதன் பின்னர் இருமொழிக்கண்ணுங் குற்றியலிகரம் வருமென்பதற்கு “புண ரியனிலையிடைக்குறுகலு முரித்தே” என்னுஞ்சூத்திரத்தின் “உணரக் கூறினமுன்னர்த்தோன்று” மெனக்குற்றியலுகரப்புணரியலுள்ளோ கூறப் படுமென்றதனாலுணர்க.

இறந்ததுகாத்தலென்பது மேற்கூறப்பட்ட சூத்திரத்தாற் கூறப் படாதபொருளைப் பின்வருஞ்சூத்திரத்தானமைத்தலாம். அஃதாவது முதலுலகுச் சூத்திரங்கூறியபின்னர் “வழியெனப்பரிவததன்வழித் தாகும்” என்று வழிநூற்குக்கூறிய சூத்திரத்தில் வழிநூலானுபயன்

கூறாது மேல்வருஞ் சூத்திரங்களாயவவற்றின்கண் “வழியினெறியே நால்வகைத்தாகும்” என்ற பின்னர் அதனாலாயபயன்தனிற் கூறாது தொகுத்தல் விரித்தல் என்னுஞ்சூத்திரத்தா லதனாலாயபயன் கூறல் இறந்ததுகாத்த லாயிற்று.

எதிரதுபோற்றலென்பது முன்புகூறிய சூத்திரத்தானே மேல் வருஞ் சூத்திரப்பொருளையும் பாதுகாத்தமைத்தல். அஃதாவது நான் மாபினுள் “உட்பெறுபுள்ளியுருவாகும்மே” எனப்பகரத்தோடு மகரத்திடை வரிவடிவிற்கிலக்கணங்கூறப்புகுந்து மேல்வருஞ்சூத்திரத்தின் “மெய்யினியற்கைபுள்ளியோடுநிலையல்” என்றதனால் மெய்களிற்கூடிப்புறத்திற் பெறும்புள்ளியோ ளுள்ளாற்பெறும்புள்ளியும் மகரத்திற்கு வரிவடிவாமெனக்கோடல் எதிரது போற்றலாயவாறு காண்க. “அற்புதஞ்சிலேடை” யென்னும் பொருளணியியற்கூத்திரமுமிது.

மொழியாததனைமுட்டின்றிமுடித்தலென்பது சூத்திரத்தின் கண்ணையெடுத்தோதாதபொருளை முட்டுப்படாம லுரையினுன் முடித்தல். அஃதாவது “அரையளவுகுறுகன்மகாமுடைத்தே, யிசையிடனருகுந்தெரியுங்கலை” என்பதனாற்கொள்க. என்னை? அரையளவாகிய வெல்லையிற்குறுகிக் காண்மாத் திரையவாதலை மகாமெய்யுடைத் தஃதியாண்டோவெனின் வேறோரொழுத்தின தோசையின் கண்ணதுதான் சிறுபான்மைபவாகிவரு மாராயுங்காலத்தென்பதனாலாயிற்று. என்னை? காண்மாத் திரையென்பது சூத்திரத்தின் கண்ணவாய்ச்சொல்லி முடியாததனை யுரையினுன் முட்டின்றி முடித்தலானெனக்கொள்க. இக்கருத்தினானே “சூத்திரத்திற்பொருளன்றியும்யாப்புற, வின்றியமையாதியைபவையெல்லா, மொன்றவுரைப்பதுரையெனப்படுமே” யென்றோதுவாராயிற்று.

வந்ததுகொண்வொராததுமுடித்தல் என்பதும், வாராததுகொண்வெந்ததுமுடித்தலென்பதமான ஒருங்கெண்ணப்பட்டவிரண்டிற்கும் ஒரோவொன்றாகப்பகுத்து இலக்கணங்கூறியவிரண்டினுள் பின்னர்க்கூறிய சூத்திரத்தினுள் வந்ததனைக்கொண்டு முன்னர்க்கூறியசூத்திரத்துள் வருமிலக்கணத்திற்கு வாராததனைக்கட்டிமுடித்தலும், முன்னர்க்கூறிய சூத்திரத்தினுள் வாராததனைக்கொண்டு பின்னர்க்கூறிய

சூத்திரத்துள்வருமிலக்கணத்திற்கு வந்ததனைக்கூட்டி முடித்தலுமாம். அவையாவன்: “கூறியவுறுப்பிற்சிலகுறைந்தியலினும், வேறுபாடின மெனவிளம்பினர்புலவர்” எனவும், “அறமுதனுகினுங்குறைபாடுடையது, காப்பியமென்றுகருதப்படுமே” எனவும் பொதுவியலுட் கூறிய சூத்திரங்களானுணர்க. என்னை? அறமுதனுகினுங்குறைபாடுடையது காப்பியமெனவே, பின்னர்க்கூறிய சூத்திரத்தினுள்வந்தது கொண்டு அறமுதனுகுமொழித் தல்லாதவுறுப்பிற்குறைவதே பெருங் காப்பியமென்று முடித்தலானும், கூறியவுறுப்பிற் சிலகுறைந்தியலினுமெனவே முன்னர்க்கூறியசூத்திரத்தினுள்வாராத அறமுதனுகின் ஒன்றும் பலவுங்குறைபாடுடையது முறுப்பிற் சிலகுறைதலும் காப்பியமென்று வாராததனைக்கொண்டு வந்ததனோடு முடித்தலானுமென அடைவே கண்டுகொள்க. இவை தம்மிற்றமாறுபாடுமிழுக்காது.

பிறன்கோட்குறலென்பது பிறநூலாசிரியன்கொண்ட கோட்பாட்டைக்கூறுதல். அஃதாவது “வேற்றுமைதானேயெழுனமொழிப” என்றல். எனவே, தன் கோட்பாடன்றென்பதாயிற்று.

தன்கோட்குறலென்பது பிறநூலாசிரியன் கூறியவாறு கூறுது தன் கோட்பாட்டாற்கூறுதல். அஃதாவது “விளிகொள்வதன்கண் விளியோடெட்ட” என்றல்.

பிறனுடம்பட்டதானுடம்படுதலென்பது பிறநூலாசிரியனுடம்பட்டதற்குத் தானுமுடம்படல். அஃதாவது இரண்டாம்வேற்றுமை செயப்படுபொருட்சண்வருமென்றார்பாணினியாரஃதிவர்க்கு முடம்பாடு என்றல். அஃது இயற்றப்படுவதும் வேறுபடுக்கப்படுவதும் எய்தப்படுவதுமாம். அதற்குதாரணம்-எயிலையிழைத்தான், மறத்தைக்குறைத்தான், நூலைக்கற்கும் என அடைவேகாண்க.

அறிபாதுடம்படல் என்பது தானறியாதவற்றைப் பிறபெரியோர் கூறியவாற்றானுடம்படல். அஃதாவது ஏழாநாகவித்தன்மைத்தெனச் சான்றோர்கூறியவழித் தனக்கது புலப்படாததாயினுந் தானதற்குடம்படல். இது வழிநூலாசிரியர்க்குமுரித்து.

துறுப்புடனிருதிமத்துரையிடனாகமெய்ந்
நிறுத்தியதொன்றெனநிகழ்த்துதல்விருத்தி.

(எ-ன்) முறையானேவிருத்தியாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்) புலவனாகுறக்கருதிய பொருளினைக் கூறுதற்குப்பொருந்திய சூத்திரத்துட் சொல்லோடும்பொருளன்றி யெஞ்சினின்றவற்றையு மிவ்விடத்திற்குஃதின்றியமையாதென்பனவற்றையு மவ்விடத்திற்கொணர்ந்துபொருத்திச் சொல்லப்பட்ட காண்டிகையுறுப்பாகியவைந்தோடுங்கூட்டி யதற்குத் தன்னூலிடனாகவும், பிறநூலிடனாகவு முண்மை நிலைநிறுத்தப்படுவதொன்றாய் நடத்துதல் விருத்தியாமென்றவாறு. உறுப்பைந்தாவன. கருத்துமுதல் விடையீராகக்கூறியவைந்தென்றநிக. இருதிமத்துரையிடனாகவென்பது தன்னூல் பிறநூலென்னுமிரண்டிடனாகவென்றநிக. (22உ)

23. பொருளிலகூறன்மருணிலைத்தாத
வின்னுச்சொற்பெறல்வெளி யுபட்டிழிதன்
மொழிந்ததைமொழி தன்முரண்கொளமொழிதல்
குறைபடக்கூறன்மிகைபடவிளம்பல்
சந்தவின்பந்தழுவுதலின்மை
யெதிர்மறுத்துணர்த்தலென்றிவை புளப்படக்
கூறினாரைங்குற்றநூற்கே.

(எ-ன்) மேலதிகாரப்பட்டமுறையேயீரைங்குற்றமுமுணர்-ற்று.

(இ-ள்) பொருளிலகூறலென்பது முன்னும் பின்னும் வருகின்ற பொருண்மைக்கொப்பின்றுப் பயனில்லாதனகூறல். மருணிலைத்தாதலென்பது கேட்போர்க்குப் பொருள்விளங்காமன்மருளுதற்கிடனாதல். இன்னுச்சொற்பெறலென்பது கேட்போர்க்கினுபாப்பிறையிருத்தல். வெளியுபட்டிழிதலென்பது குறிப்புமொழிசிறிதுயின்றி வெளிப்படக்கூறல். மொழிந்ததைமொழிதலென்பது ஒருகாற் கூறியதனைப்பின்னும் கூறல். முரண்கொளமொழிதலென்பது முதலே கூறியபொருளோடு மாறுகொள்ளுமாறுபின்னர்க்கூறல் குறைபடக்கூறலென்பது முதலே யதிகரித்தபொருள்களுட்சிலவற்றைக்கூற்தொழிதல். மிகைபடவிளம்ப

லென்பது அதிகரித்தபொருளன்றிப் பிறபொருளுக்கறல். சந்தவிய்
பந் தழுவுதலின்மையென்பது எடுத்த யாப்பிற்கிணங்குமோசையின்றி
கூறுதல். எதிர்மறுத்தணர்த்தலென்பது எதிர்மறுத்துணர்த்தலுங்
குற்றமாமென்றவாறு. அஃதாவது பாவஞ்செய்தானிரயம்புகுமெனக்
கருதிக்கூறுவான் தவஞ்செய்தான் சுவர்க்கம்புகுமென்றல். இவ்வாறு
கூறிற் சுவர்க்கம்புகுமென்னும் பொருடோன்றி நிரயம்புகுமென்னும்
பொருடோன்றாமையிற் குற்றமாயிற்று. என்னை? “எதிர்மறுத்துண
ரினித்திறத்தவுமையே” என்னுமாபியற்குத்திரத்தானுணர்க. (உரு)

24. அழகெனத்தருவதிறப்பநாம

னகலாநடைத்தாயாமுமதுடைத்தாய்ப்
பொருள்புலப்பாட்டிற் பொருணலன்சொன்னல
னோசையினிமையோடுதியம்பலத்த
லுலகமலையாமையுதாரணம்புணர்த்த
னவினொறும்புதுவதுவாய்நயனளிப்பதி
னீரைந்தாமெனவியம்பினர்புலவர்.

(எ-ன்) ஈரைந்தழகுமுணர்ந்து.

(இ-ள்) னாலுக்கழகெனும்படிக்குத் தருவது குற்றமற வாராயிற்
குத்திரஞ்சில்வகையெழுத்தாற்செறிந் திறப்பவகலாதநடைத்தா யாழ்ந்த
பொருளுடைத்தா யிலக்கணவாண்களுக்குப் பொருள் புலப்படுவதாய்ப்
பொருணலனுஞ் சொன்னலனு மோசையினிமையுமுடைத்தாய்க் கற்
றோர்க்குப் பயன்றருவதா யுலகத்தோடு மாறுபடுதலின்றியுதாரணம்
புணர்ப்பதாய்க் கற்குந்தொறும்புதுவதா யின்பமளிப்பதோடு மீரைந்
தென்றுகூறினர் புலவரென்றவாறு. (உச)

25. உள்ளறுத்தமைத்தவுத்திவகையுணர்த்தி

னுள்ளியதுணர்த்தலுரைமுறைவைப்பே
தொகைபெறாட்டல்வகைபெறக்கூட்டல்
விரிந்தவையிவையெனவிழுமிதிந்கூட்டல்
தொகுத்தமொழியின்வகுத்தனகோடண்
முந்துமொழிந்ததென்றலைதொற்றே

பலபொருட்கேம்பினல்லவைகோடன்
 மொழிந்தபொருளோடொன்றவைத்தன்
 மொழிந்தனமென்றன்மொழிவாமென்ற
 விறந்ததுகாத்தலெதிரதுபோற்றன்
 மொழியாதனைமுட்டின்றுமுடித்தல்
 வந்ததுகொண்டுவாராததுமுடித்தல்
 வாராததுகொண்டுவந்ததுமுடித்தல்
 பிறன்கோட்கூற்றன்கோட்கூறல்
 பிறனுடம்பட்டதுதானுடம்படுத்த
 லறியாதுடன்படலானேகூற்ற
 மன்குறியிடுதறந்துகொணர்ந்துரைத்தன்
 மறுதலைசினைத்துத்தன்றுணிபுரைத்தன்
 மாட்டெறிந்தொழிதலிரட்டுறமொழித
 லொன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தன்
 மாட்டுறுப்பினவாமனக்கொளக்கூற
 லுய்த்துக்கொண்டுணர்தவினுலுடையனவாய்த்
 தீபகவகையாற்சிறப்புறக்கூறல்
 சொல்லினெச்சஞ்சொல்லியாங்குணர்த்தலென்
 றமைத்தினகப்படவமையாதனவுஞ்
 சுருங்கக்கூறியதொடர்பினைநாடி
 யொருங்கமைத்துணர்த்துதுலுவோர்கடனே.

(எ-ன்) மேலதிகாரம்பாரித்த பன்னிரண்டினு ளிறுதிநின்ற தந்
 திரவுத்தியாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்) உள்ளியதுணர்த்தன் முதலாகச் சொல்லினெச்சஞ்
 சொல்லியாங்குணர்த்தலீறாகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டு மத்தன்
 மையபிறவுந் தந்திரவுத்திகளாம். அவற்றையு மிதனுட்கூறியதாகப்பிறர்க்
 குணர்த்துத லறியுடையோர்க்கு முறைமையாமென்றவாறு. தந்திர
 மனினு னாலெனினுமொக்குமென்றவாறு உத்தியென்பது வடமொ
 ழிச்சிதைவு. அஃதாவது சூத்திரத்தின்பாற் கிடப்பதோர் பொருள்
 வறுபாடுகாட்டுவது. உள்ளுறு.....புணர்த்தினென்பது
 முந்துநூல்செய்த ஆசிரியர் நூற் கின்றியமைபாச்சிறப்பென்பதாக்

கருதியமைக்கப்பட்ட தந்திரவுத்தியினது கூறுபாடுணர்த்தினென்ற வாரறு.

உள்ளியதுணர்த்தலென்பது சூத்திரத்திற்சொற்றொசொற்குக்கூறிய வடைவே பொருளுணர்த்துவதன்றி யிதன்கருத் திஃதெனவுணர்த்தல். அஃதாவது எழுத்தெனப்படுப என்னுஞ்சூத்திரத்தினுள் எழுத்தினைத் தென்றறிவித்தலை நுதலிற்றென்றல்.

உரைமுறைவைப் பென்பது நூலுண் முன்னம் பலபொருளை யதிகரித்தவழிப் பின்னுமவற்றை யம்முறையேவிரித்தல். அஃதாவது உயர்திணை யஃறிணையென வதிகரித்து ஆடீஉவறிசொன் மகடீஉவறி சொல் என்னுஞ்சூத்திரங்களா னிறுத்தமுறைபிறழா துயர்திணையை முற்கூறல். இன்னுமிதனானே ஒரு சூத்திரத்திலே கருதின பொருளை வைத்து வருகின்ற சூத்திரத்துளோதாததன் காரியமாயின வழியதனைச் சூத்திரந்தோறும் கொணர்ந்துரைத்தலுமாம். அஃதாவது ஏழாவது துயர்மயங்கியலில் “அகரவிறுதிப்பெயர்நிலைமுன்ன” ரென்னுஞ் சூத் திரத்திற் கசதபத் தோன்றினெனக்கூறி, வினையெஞ்சுகளவியுமென்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறிற்றிலரேனும் அதிகாரமுறைமையினால் வல்லைமுத்து வரும்வழி யெனவுரைத்தல்.

தொகைபெறாட்டலென்பது வகைபெறக்கூறல் வேண்டுமாயினு மதனைத் தொகுத்துக்கூறல். அஃதாவது “அகரமுதனகரவிறுவாய் முப்பஃதென்ப” என்றற்போல்வன. இன்னும் பலசூத்திரத்தாற்கூறிய பொருளை யித்துணையுக்கறப்பட்ட திஃதெனக் கூறலுமாம். அஃதா வது “தூக்கியல்வகையேயாங்கெனமொழிப” என்பதனாற்கொள்க.

வகைபெறக்கூட்டலென்பது தொகைபெறக்கூறியவற்றை வகை பெறக்கூறல். அஃதாவது “அகரமுதனகரவிறுவாய்முப்பஃதென்ப” எனத்தொகுத்தவற்றை அ இ ஁ உ எ ஓ என்றும் ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஒ ஁ ஁ ஁ என்றும் வகுத்தல். அன்றியும் “ஒளகாரவிறுவாய்ப், பன்னீ ரெழுத்து முயிரெனமொழிப” “னகரவிறுவாய்ப், பதினெண்ணெ முத்துமெய்யெனமொழிப” என்பனவுமாம்.

ஆணைகூறலென்பது ஒருபொருளைக் கூறும்வழி யேதுவினாற் கூற
லன்றித் தன்னாணையாற்கூறல். அது வேற்றுமை யேழெனப் பாணினி
யார்கூறியவழி அவர் விளியை முதல்வேற்றுமையிலடக்கினார். 'அதற்குற்
திரிபுகூறாதே யதனையெட்டாம்வேற்றுமை யென்றலும் ஆண்டுக் கடாவப்
படாமை.

தன்குறியிடுத லென்பது உலகின்கண் வழக்கின்றி யாசிரியன்றன்
குறியீடல். அஃதாவது உயர்நீனை அஃறிணையென்பன.

தன்கொணர்ந்துரைத்த லென்பது முன்னராயினும் பின்னரா
யினு நின்ற சூத்திரச்சொல்லை யிடைநின்றசூத்திரத்திற் கொணர்ந்து
புணர்த்துரைத்தல். அஃதாவது "நெட்டெழுத்திம்பருந்தொடர்மொழி
யீற்றுங், குற்றியலுகரம்வல்லாறுார்த்தே" என்பதனில் முன்னின்ற சூத்
திரத்தில் நிறற்வேண்டுமென்றசொல்லைக் கொணர்ந்து புணர்த்
துரைத்தல்.

மறுதலைசிதைத்துத்தன்றுணிபுரைத்த லென்பது நெட்டெழுத்
தேழாபெடையென்பன குற்றெழுத்தின் விகாரமென்பாரை மறுத்தது.
அது அஅஅ என நின்றதல்லவென அவர் மறுதலையைச் சிதைத்து
வேறோரெழுத்தென்று கூறல்.

மாட்டெறிந்தொழித லென்பது முன் ஒருபொருட்கிலக்கணங்
கூறிப் பின்னர்வருவது மதுபோலுமென்றல். அஃதாவது ஏழாவ
துயிர்மயங்கியலில் "உகரவிறுதியகரவியற்றே" என்றல்.

இரட்டெறிந்தொழித லென்பது ஒருவகையானின்ற தொடர்ச்சொல்
லாதல் ஒருசொல்லாதல் ஒரு செய்யுளாகத்துப் பலபொருளைமொழிவதா
மென்றவாறு. அஃதாவது "வந்தவாவெண்ணையெனவாட்கண்டவாய்
கேள், சிந்தைதரலிகின்றதிருநீர்க்குமரியாட, வந்திலதனையபயனெண்ணை
மொழிகென்றான், முந்திரலிகின்றமுதுமுப்பொழியுமென்றான்" என்ப
தனாலறிக. என்னை? திருநீர்க்குமரியாடவெனவே அழகிய நீரையைய
யுடைய எண்ணியாகிய நினைப்ப புணரவந்தேனென்பதனை மறைத்தன
வாகவும், பொலிந்த திர்த்தரீராகிய குழியியற்றை யாடவந்தேனென

வெளிப்படையர்கவுஞ் செம்மொழியாக விரட்டுமொழிதலாலும், அதனுலாய பயன்யாதென அக்காலத் திம்மூப்பு ரீங்குமென அத்தச்சிலேடையாகவுங் கொள்ளக்கிடந்தமையாலு மெனக்கொள்க.

ஒன்றினமுடித்த லென்பது ஒன்றற்கிலக்கணங்கூறியவிடத்துக் கூறுது தொக்குசின்ற ஒழிபிற்கு மதுதானே விதியாகமுடித்தல். அஃதாவது “புள்ளியீற்றுமுன்னுயிர்தனித்தியலாது, மெய்யொடுஞ் சிவனுமவ்வியல்கெடுத்தே” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. என்னை? இயல்பல்லாத புள்ளிமுன் னுயிர்வந்தாலும் அவ்விதி கொள்கவென முடித்தல் உதாரணம்:—ஆலடை, ஆலாடை எனவும், அதனை எனவும், நாடுரி எனவும் வரும்.

தன்னினமுடித்த லென்பது ஒருவகையுட்கிலவற்றிற் கிலக்கணங் கூறியவிடத்துச் சொல்லாதொழிந்தனவாய்த்தொக்கதற்கும் ஆட்சியுங் காரணமுட்பற்றி யச்சூத்திரத்தினிடத் ததற்கும் வேறேரிலக்கணங் கூறிமுடித்தல். அஃதாவது “அ இ உ அம்முன்றுஞ்சட்டு” என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. என்னை? குற்றமுத்தென்றவற்றுண் மூன்றினைச் சுட்டென்னுங் குறியவென்று கூறியவிடத்து எகாமும் வினாப்பொருளுணர்த்துமென முடித்தல்.

மாட்டுறுப்பினவாமனக்கொளக் கூறலென்பது ஒரு சூத்திரத்துப் பொருள்கொள்ளுங்கூ லகன்று பொருள்கிடப்பனவும், அனுசிக்கிடப்பனவுமான விருவகையையும் பொருண்முடியுமாற்றற் கொணர்ந்துரைப்பச்செய்தல். என்னை? “அகன்று பொருள்கிடப்பினும் மாட்டென மொழிப பாட்டியல் வழக்கின்” என்றாகலின். மனக்கொளவென்பது கேட்டோர் மனத்துட் கொளவென்பதாம். இதற்குச்சூத்திரம் “வடவேங்கடந்தென்குமரி.....படிமையோனே” என்பதெனக்கொள்க. அதற்கிளம்பூணருரையன்றி நச்சினுர்க்கினியா ரொழுதின வுரையைக் கண்டுகொள்க. அவற்றை யீண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

உய்த்துக்கொண்டினர்த லென்பது ஒரு சூத்திரத்தானொன்றற் கிலக்கணங்கூறியவற்றி றதற்குப்பொருந்தாமையுளதாகத் தோன்றின் அதனையு மதற்குப் பொருந்தினவழியாகக் கூட்டுதல். அஃதாவது

ஏழாவது யிரம் பங்கியலிற் “பனிபெனவருடங்கிலவேற்றுமைக், கத்து மின்னுஞ் சாரிபையாகும்” என்பதனகண்ணுணர்க. என்னை? பனியத்துக்கொண்டான், பனியின்கட்சென்றான், பனியிற்சென்றான் என வரும். அவற்றுள் இன்பெற்றுழி முன்னர்க்குறிய நாழிக்காயம், உரியக்காயம் என்பதுபோல வல்லெழுத்து மிகாது வீழ்க்க என்பதற்குப் பொருந்த வுய்த்துணர்தல்.

தீபகவகைபாற் சிறப்புறக்கூறலென்பது குணந் தொழில் சாதி பொருள் என்னுந் நான்கனுள் ஒன்றைக்குறித்தவொருசெல் செய்யுளிடத்து முதலிடைகடைபென்னு முன்றிடத்தினுள் ஓரிடத்தாகிய யாநியினின்ற தந்தத்தளவுமோடும் இடைசிறந்து முன்னுமின்னுமோடும், இறுதிசிற திடைபு முதலுமோடவுங்கவினபெறக்கூறுதல். என்னை? “குணந் தொழில் சாதி பொருள்குறித்தொருசொல், லொருவயினின்றும் பலவயிற்பொருடறிற், தீபகச்செய்யுண்முயிடைத்தியலும்” என்பது அணியியலாகவினுணர்க. அவற்றிற்கெல்லா முதாரண மீண் ணொப்பிற் பெருகும்.

சொல்லினெச்சஞ்சொல்லியாங்குணர்த்த லென்பது “பெயர்வினையும்மைசொற்பிரிப்பெனவொழியிசை, பெயர்மறையிசையெனுஞ்சொல் லொழிபொன்பது” மென்னுஞ் சொல்லெச்சங்களைக்கண்டு ஆங்காங்குச் சொல்லியவற்றாற் பொருளாகோடலாம். அன்றியும் தொல்காப்பியர் நோக்கம்பற்றிப் பிரிசிலை முதலாகச்சொல்லப்பட்டவென்னுமாம். அவற்றிற்கெல்லா முதாரண மீண் ணொப்பிற் பெருகும். அவையும் வந்துழிக் கண்டுகொள்க.

“என், தமைத்ததினகப்படவமையாதனவுஞ், சுருங்கக்கூறியதொடர்பினைநாடி, யொருங்கமைத்துணர்த்துதுலுவோர்கடனே” என்பது, (என்றென்பது - எண்ணிடைச்சொல்.) ஆதலால் வங்ஙனங்கூறிய முப்பத்திரண்டாக அமைத்ததினமையாதனவாமவற்றையுஞ் சுருங்கக்கூறலென்னு மழகுநோக்கியும், முன்னோர் தந்திரவுத்தி முப்பத்திரண்டெனக்கொண்ட வரையறை யிகவாமைக்கூறியதாகவுநோக்கி யிதனகத் தமைந்தனவாகவுணர்த்துதல் அறிவுடையோர்க்கு முறைமை யென்றவாறு. அமையாதனவாவன பலவுள. அவற்றுள்ளுஞ் சில வருமாறு. வேண்டாது கூறிவேண்டியது முடிந்தல், எப்பிதது சிலக்கிப் பிறிது விதி

வகுத்தல், பொருளிடையிடுதல் என்பன. அவையாவன:—“வணையுயிரே யுயர்திணைமுருங்கிற், றும்விளிகொள்ளாவென்மனாற்புலவர்” என்னுஞ் சூத்திரத்தானும், “அளபெடைமிகுஉமிகாவிறுபெய, ரியற்கையவாகுஞ் செயற்கையவென்ப” என்னுஞ்சூத்திரத்தானும், “ஒருமைசுட்டியபெயர் சிலைக்கிளவி, பன்மைக்காகுமிடனுமாகுண்டே” என்னுஞ்சூத்திரத்தானு முணர்க.

இவற்றுள் முன்னைய விரண்டும் விளிமாபு. மற்றையது எச்சவியல். அவற்றொடும் “ஆற்றொழுக்கரிமாநோக்கந்தவளைப், பாய்த்துப்பருந் தின்வீழ்ச்சிசிராநிறை” யென்பனவுமொருசாராசிரிய ருத்தியுளமைத்தா ரெனக்குறித்ததாம். அன்றியும், ஒன்றற்கிலக்கணங்கூறும்வழி யொருசூத்திரத்துட் பலவுத்திவருவனவு முளவென்னுநோக்கத்தாற் கூறியது உமாம். அதற்குதாரணம்:—“எல்லாமொழிக்குமுயிர்வரு வழியே, யுடம்படுமெய்யினுருவுகொள்வரையார்” என்பதனுமுணர்க. என்னை? மூவகைப்பட்டமொழிக்கு முயிர்முதன்மொழிவருமிடத்து இடை யுடம்படுமெய்யாகிய வடிவுகோடல் நீக்காரென்புழி யுடம்படுமெய் யென்றால் தவையிவையெனக் கூறாவற்றை யுரையிற்கோடலென்று மவை யகாரமும், வகாரமும் எனவும், அவற்றுள் இ ஈ ஐ வழியவ்வும் அல்லனவருவழி வகாரமும் வரும் எனக்கோடலானும் ஒன்றினமுடித்த லென்னுமுத்தியான் விகாரப்பட்ட மொழிக்கண்ணு முடம்படுமெய் கொள்ளப்படுமெனக்கூறியதற் குதாரணம் மாவடி, ஆயிருதிணையெனவும் இரண்டுத்திவந்தவாற்றானறிக. தந்திரவுத்திமுற்றும். (௨௫)

26. அடிவரையுளவாயடிவரையிலவாம்
பாட்டினும்பாவின்றெழுகிளவியினும்
காட்டியவெழுநிலத்தனவாய்க்கமுறிய
பொருளொடுகலந்துபுரைதீரோலிசெறிந்

பண்ணத்தியினும்பயில்வனவாகும்.

(எ-ன்) இதுவும் அந்நூலிற்கோ ரொழிபுகுறுதனுதலிற்று.

(இ-ள்) குறளடிமுதலாய வைவகையடியானும் வரையறை வாய்பாட்டினாலும், அடிவரைப்பறையிலவாம் பாட்டினாலும் பாவின்றி

யொழுக்கலாறுடைய பலசொற்றொடராலும் கற்றோர்காட்டப்பட்ட வெழுநிலத்தெழுந்த செய்புணடைத்தாயும் அவற்றுட்பாட்டிற்குக் கூறிய பொருளோடுங்கூடக் குற்றமற்ற ஓசைசெறியப்பட்டுப் புலவானெண்ணும்படிக்குத் தலைமைசான்ற பன்னிரண்டெனலாய நாதிரடியின் மிகுந்துங் குறைந்தும் வரும் பாவினத்தோடும் பாயில்வனவாம் நூல்களென்றவாறு. எழுநிலமாவன:—பாட்டும், நூலும், உரையும், பிசியும், முதுமொழியும், மந்திரமும், குறிப்புமொழியும். அவற்றுள் அடிவரையுளபாட்டாவன:—வெண்பா, ஆசிரியம், கவி, வஞ்சி, மருட்பா, பரிபாடல் என்பன. அடிவரையிலவாவன:—நூல், உரை, பிசி, முதுமொழி, மந்திரம், குறிப்புமொழி யெனக்கொள்க என்னை? “எழுநிலத்தெழுந்த செய்யுட்டெரியி, னடிவரையிலவனவாறெனமொழிப” எனவும், “அவைதாம், நூலினுன உரையினுன, நொடியொடு புணர்ந்த பிசியினுன, வேது நுதலியமுதுமொழியான, மறைமொழிகளந்தமந்திரத்தான, கூற்றிடைவைத்த குறிப்பினுன” என்பவற்றானு முணர்க. அன்றியும் இவற்றிற்கு முன்னர்ப் பாட்டுரைநூலேயென்னுஞ் சூத்திரத்தானு முணர்க. எழுநிலத்தெழுந்தவென்பது வரையறைப் பண்புப்பெயர். பண்ணத்தியெனபது பாவினம். பண்ணைத்தோற்றுவிக்கையார் பண்ணத்தியென்று பெயராயிற்று. இவை இளம்பூரணர் முதலாயினாரொருசா ராசிரியர் நோக்கம். நச்சினூர்க்கினியர் நோக்கமுமுணர்ந்துகொள்க. (௨௬)

27. விதியாச்செய்புளின்மிகுத்திலக்கணமு
மதியாலுரைத்ததும்வழங்கன்றாபகமா
விரிந்தநூல்களுள்வறுவேறினமாய்த்
தெரிந்தவியல்களைச்செம்மைபிற்பிதமி
வெள்ளையினகவலின்விளம்பலுமாபே.

(எ-ன்) இதுவும் அந்நூற்குக் கூறிக் கூறாத வொழி பெரிது போற்றலென்னுமுத்திபாற் கூறுதலுதலிற்று.

(இ-ள்) இங்ஙனங் கூறப்பட்ட விலக்கணநூல்களை அகவலின் வெள்ளையி னறைகவென்று முந்துநூல் விதித்தமையுளவாகவும், விதியாதுநீக்கிய கட்டளைக்கவித்துறை, ஆசிரியவிரித்த மென்னும் பாவினத்தாற் பின் பிலக்கணநூல்செய்தோ ரிலக்கணங்களைக்கூறியதுங் கற்றோரா

லெரிக்கப்பட்ட ஃலெகிண்கண்ணே வழங்குதல்கூடாகவாக விரிந்த னூல்க ளுள்ளும் புலவேறினமாக வாராய்ந்து பிரிக்கப்படும் பலவிபல்களுள்ளு மோரியலை முதலே வெண்பாவிற்குறி, யதன்பின்னர்வரு மேனையியல் களை யகவலா னு மழகிதாய்த் தமிழிகூறுவது மடபாமென்றவாறு. அவையாப்பருங்கலக்காரிகை, கயாகாரிகிண்டு, சூடாமணிநிகண்டென்க. இலக்கணமு மென்றவுழ்மை பெச்சவுழ்மையாதலாற் கதைதொடர்ந்த விலக்கியங்களுள்ளும் வேறுவேறு பாவாகத் தமிழிகூறுவது மாபென்ற வாறு. அவை சிலப்பதிகாரத்துள் மங்கலவாழ்த்துக்காதை மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலியினும், அந்திமாலேச் சிறப்புச்செய்காதை, இந்திரவிழஞ் சேர்த்தகாதை, கடலாடுகாதை இவை நிலைமண்டிலவாசிரியத்தும், கனத்திறமுரைத்தகாதை கலிவெண்பாவிலும் வந்தவாறுகாண்க. ஒழிந் தனவு மிவ்வாறுவந்தமை யாங்காங்குக் காண்க. (௨௪)

28 இருவகைநூன்மாபிவைபெனமொழிப

(எ-ன்) இதுவும் அந்நூலினைத் தொகைவகைவிரிப்படுத்தி யொழிபுகுறுதனாவற்று.

(இ-ள்) நூலெனத் தொகைபா னென்றபின்னவது இலக்கண விலக்கியமென வகையானிரண்டாம். நூலினது விரியின்மாபிவை பெனக்கூறுவர் அகத்தியன் முதலிய தொல்லாசிரியரென்றவாறு. நூன் மாபு முற்றும். (௨௫)

29. புரப்போன்மாபினைப்புகுலங்காலைக்

குலனுங்குணனுங்குவரைப்பேணு

நலனுங்கடவுளோநயத்தலுங்கருணையும்

புலனவித்தொழுகலும்பொறையுந்தோற்றமு

முலகியலறிந்துயிர்க்குறுதிகோடலுங்

கற்றவர்காமுறவாழ்தலுங்காந்தியு

மதிநிகர்கல்வியுங்கதிர்நிகர்வனவாம்

வாய்மையுந்துய்மையும்வழுவுதவின்றாய்

வாடாக்கற்பகமணமலிபொற்பூக்

கோடாச்செங்கேற்கொற்றவணிதியறை

வான்சுவைமருந்தாயிரவாய்ச்சேடனிற்

கற்றனயாவுங்கழகத்துதவும்
பெற்றியன்மறந்தும்பிறன்பழிகூறான்
சதிருடையேனெனத்தற்புகழ்ந்தறியான்
முதுமொழியிலக்கணவிலக்கியமுறையே
புதுமொழிபுணர்க்குமடலமையோனே.

(எ-ன்) வைத்தமுறைமீனே நுவல்வோன்றன்மைபுணர்ந்து.

(இ-ள்) நுவல்வோன் - நூனுவல்வோன், எனவே ஆசிரியனும், நூனுவல்வோனிலக்கணத்தைக் கூறுமிடத்துக் குலமுதல் தூய்மையீராகவெண்ணப்பட்ட பதினாவினுள்ளு மொன்றும் வழுவதலினுமாகிக், கற்பகமணமலிபொற்பூமுதலிய மூன்றையுஞ் சேடனையுமொப்பவனுமாகிக், கற்றனகழகத்துதவும்பெற்றி, பிறன்பழிகூறமை, தற்புகழாமை மூன்று முடையனுமாகி, முந்துநூல்கூறியபடியே யிலக்கணவிலக்கியமிரண்டும் புதுமொழியாகப் புணர்க்கும் புலமையுமுடையோனாமென்றவாறு. முதுமொழி-முந்துநூல். கற்பகமணமலி பொற்பூமுதலிய மூன்றுஞ், சேடனு முவவையாதற்கேதுமுறையே மேற்காட்டுதும். இது பொழிப்புரை. ஒழிந்தவகல முரையிற் கொள்க. (உசு)

30. ஆய்ந்தமைவுடையகல்வியுங்கவியும்
வாய்ந்ததற்குவமைமணமலிபொற்பூ.

(எ-ன்) முறையே மேற்காட்டுதுமென்ற நான்கனுள் மணமலி பொற்பூவை யொத்ததற்கேதுவுணர்ந்து.

(இ-ள்) வாடாதபொற்பூ முந்துநூல்களை யாராய்ந்தமைவுடைய கல்வியுங் கவியுமெய்தியதற் குவமையாமென்றவாறு. வாடாக்கற்பகமென்பது சூத்திரத்திலையாலோவெனின், தந்துகொணர்ந்துரைத்த லெண்ணுமுத்தியாத் கூறப்பட்டது. அமைவு-நிறைவு. பொற்பூ-கல்வி. மணம்-கவியெனக்கொள்க. (௩௦)

31. அறன்றருபலபொருளான்றமைவுடைமையும்
பிறர்நிதியறையிற்பெருகியசெல்வமு
மளப்பருந்தன்மையுமவரவர்தார்த்தினம்
கொளக்குறையில்லதுகொற்றீவனிதியறை.

(எ-ன்) கொற்றவனிதியறைபொத்தற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்) அறத்தினுண்டாக்கப்பட்ட பலபொருள்களுநிறைவெய்து தலும், பிறர்நிதியறையினும்பெருகிய செல்வவளனு, மொருவராலளத் தற்கரிய பெற்றியும், வறியோர்தாமே தினமும்வேண்டுவன தினமுங் கொள்ளாநிற்கக் குறைவில்லாமையுஞ் செங்கோற்கொற்றவனிதியறைக் குண்டாய குறியென்றவாறு. எனவே, இவனுளத்து அறமுதலிய நாம் பொருளாங்கல்விநிறைவுடைமை பிற ராராய்வின் மேம்பட்டகல்விநிறைவுடைமை யெனவும், இவன் கல்விநிறைவுடைமை யளத்தற்கரியதென்ப தூஉம், பிறரிவனிடத்து வித்தையைக் கொள்ளக்கொள்ளக் குறையா தென்பதூஉ முய்த்துவமைகொள்ள நின்றமையுணர்க. இவை குறிப்பு வமை. (நுக)

32. உண்ணத்தெவிட்டாவுரிசையுமஃகா
வண்மையுந்தண்மையும்பயப்பது மருந்தே.

(எ-ன்) வரண்கவையருந்தொத்தற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்) அமிர்தமானது தன்னையுண்பவ ருண்ணவுண்ணத் தெ விட்டாவினிமையும், வற்றுவளமையும், குளிர்ச்சியும் பயப்பதாமென்ற வாறு. எனவே, அவன் கல்வியுங் கவியுங் கேட்போர் செவியாலுட் கொள்ள வுவட்டாதென்பது மக்கல்விகவி கொள்வார்கொள்ளுந்தோறுங் குறைவின்றி நிறைவெய்துந்தண்மையாயிருக்குமென்பது முவமையா ளுய்த்துக்கொள்ளநின்றவா றுணர்க. அலங்கார மிதுவு மது. (நூஉ)

33. பாயிரந்தோய்ந்தபருப்பொருளின்றி
நுண்பொருள்பயக்குநூல்பலவாங்காங்
குலப்பின்மாணக்கர்க்கோர்பகன்மயர்வறச்
செலச்சொலற்குவமையாயிரவாய்ச்சேடன்.

(எ-ன்) ஆயிரவாய்ச்சேட னுவமையென்பதற்கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்) நெப்புப்பாயிரத்தோடுக்கூடிப் பருப்பொருளின்றி நுண்ணியபொருள்களைக் கூறுவனவாம் பல நுற்பொருள்களைக் குறை வில்லாத மாணக்கர்பலர்க்கு மொருகாலத் தொருங் கிருமரச் செலச்

சொல்லுதற் காயிரவாய்ச்சேட னுவமையா மென்றவாறு. இவர் கற்கப் படுவோர். (௩௩)

34. மடியழுக்காறுவஞ்சகம்வெகுளி

யுணராததையுணர்ந்ததின்மேற்காட
றம்மைப்புக்குவதிற்றுன்பிறரிகழ்தல்
கற்றவர்புணர்தகவியி னுட்சார்ந்த
குற்றமொன்றுளதேற்குணனமைத்தறியான்
செல்வியின்மலர்ந் தநாரச்செம்மலர்
வெவ்விடவரவுதன்வாய்க்கொள்விழுமணி
பொதுமகன்பாற்கொள்பொருந்தியபோகஞ்
சிறியவன்றன்பாற்செறிதருபொருளெ னுங்
கல்வியனாரியனாங்கடனிலனே.

(எ-ன்) கற்கப்படாதோர்குண முணர்-ற்று.

(இ-ள்) மடிமுதலாகக் கூறப்பட்ட நான்குங் கல்லாமைமேற் கொண்டொழுக்கனுந் தம்மைப்புக்குவதோடும் பிறர் குற்றமற்ற கல்வியையுங் கவியையு மிகழ்தலுங் கற்றோரார்புணர்க்கப்பட்ட செய்யுட்கண் ணுஞ்சார்ந்தகுற்றஞ் சிறிதுளவாமெனி லதனைக் குணனாகவமையாதது முடையனாகி யவற்றோடு நாரச்செம்மலர் முதலிய நான்கும் போலுங் கல்வியையுடையவ னாரியனாங்கடனில னென்றவாறு. கடன் - முறை. நாரச்செம்மலர்முதலிய நான்குமொப்பென்பதற்கேது மேற்காட்டினும், தம்மையென்னும்பன்மை யிழிபின்கண்மயங்கிற்று. (௩௪)

35. பல்காற்சொல்லியுந்தெற்றெனப்பயன்கொள
நல்காவாக்கது நாராமலரே.

(எ-ன்) நாரச்செம்மல ரொப்பென்பதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்) ஒருசெய்யுளுக்குப்பொருள் பலகாற்கூறியுங் கோட்பொ ருள்ளத்துத் துணிவுறச் செலச்சொல்லாவாக்கிற்குப் பருவத்துமலர்ந் தும் பரிமளமெய்தாத மல ருவமையாமென்றவாறு. பருவத்தின் மலர்ந்து பரிமளமெய்தாத மலர் - முருக்கமலர். (௩௫)

36. உஞ்ஞெனிற்கோடல்லதுவந்துகொள்
பகுதியின்றாகும்பாம்பின்வாய்மணியே.

(எ-ன்) பாம்பின்வாய்மணி யொப்பென்பதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்) பாம்பின்வாய்மணி பாம்பு தானேயுக்குஞ்ஞெனிற்கொள்வதல்லது இப்பொழுது வேண்டுமென விரும்பினோர் விரும்பினபடியே யக்காலத்திற் கொள்ளும்பகுதி யில்லையாமென்றவாறு. எனவே, அதுபோலவ்வாசிரியரிடத்திற் கல்வியுடையவர்களுமேதறின்கொள்வதல்லது கற்கவிரும்புமாணுக்கர்க்கு விரும்பியகாலத்து விரும்பினபடியே கொள்ளும் பகுதியின்றென்பதாய்துணரின்றவாறுகாண்க. (௩௬)

37. பொருளளவையிலவரும்பொதுமகணலனே.

(எ-ன்) பொதுமகனிடத்துநல மொப்பென்பதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்) பொருட்பரத்தையரிடத் துண்டானநலன் புமாண்கள் கொடுத்த பொருளினதளவெவ்வள வவ்வளவைக்கொப்ப வெய்துமென்றவாறு. எனவே, அவ்வின்பம்போல வவ்வாசிரியரிடத்துண்டான கல்வியு மாணுக்கர்க்கொடுத்த பொருளளவைக்கொப்பக் கொள்ளப்படுமென வுய்த்துணரின்றவாறுகாண்க. (௩௭)

38. அறத்தம்பசித்துழந்தலமாவலகிற்
பிறர்க்குணவெதிர்செலும்பேதைகைப்பொருளே.

(எ-ன்) சிறியவன்பாற் செறிதருபொரு ளொப்பென்பதற்கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்) பேதையரிடத்துண்டானபெரும்பொரு ளின்பதுண்பத்திற்குரியா யுதவுந் தமராயுள்ளார் மிகவும்பசித்துத் துன்பமுற்று மறுக்கமெய்தவும் அவர்க்குத் தவாது துன்பமுறுகாலத்துச் சிறிது முதவதலில்லாத வேதிலாருண்ணும்படிக் கவர்பசிக் கவர்க்கெட்டுமுன் னெதிர்கொள்ளுமென்றவாறு. எனவே, அப்பொருள்போல வவ்வாசிரியரிடத்துக்கல்வியுந் தம்மை வழிபடு மாணுக்கர்க்கெய்தாது வழிபடாமாணுக்கர்க்கெய்துவதொன்றுமென வுய்த்துணரின்றவாறு

காண்க. இவை மூன்றுசூத்திரமும் குறிப்புவமை. இவர் கற்கப் பட்டாதோர். (௩௮)

39. புரத்தலினியல்பேபுகலுங்காலை

யதற்கமையாண்டின்மாணக்களையெதிர்பு

கடவுளைவாழ்த்திக்காலமுமிடனுந்

திடனுறக்குறித்து மங்கலத்திசைநோக்கி

யிருந்து நனக்கிவையியல்பென்னவுள்ளுறுத்தித்

திருந்தியசின்றையிற்செம்முகமலர்ந்து

நுவலத்தகுநா னுதலியதிறத்தினைத்

தவலருஞ்சிறப்பிற்றான்முதற்கொளுத்திப்

பொழிப்பாதிவவாய்ப்புகன்றவாய்மையின்

விடத்தகுவுகுளியின்விரைவிலனாகி

நாளுநாளுநவிரோறுநவிரோறு

மஞ்சிறைப்பறவையினனைந்துறத்தமுவிபும்

வெஞ்சிறைப்பிபுனன்மீன்போளேக்கியு

மகன்றனனாமைனிநாமைபோன்றுன்னியும்

புனிற்றுவெனவவன்புலந்தனின்முன்னியும்

கொளத்தகுமுணர்வின்சூரியநீந்தனனாகி

தானெனலாக்கியதன்மைகண்டிலகம்

வேட்டைவாளியின்விழுமியனெனமனக்

கோட்டமொன்றின்றிக்கொடுக்குமதென்ப.

(எ-ன்) நூனுவல்வதனியல்புணர்-ற்று.

(இ-ள்) நூனுவல்வதனிலக்கணத்தைக் கூறுமிடத்துக் கல்வி தொடங்க நூலமைத்தவையாண் டேழாண்டென்னும் பருவத்தி னற் காலத்தோடு மதி திதி முதலிய நாற்காலமும் கழகமுந் திடனாகக் குறித்துக் குணதிசை வடதிசையென்னு மங்கலத்திசைகளைநோக்கி யிருந்து வழிபடுகடவுளை வாழ்த்தி வித்தைகொள்ளுபிடத்தியல்பு நினைக் கிவையென வவன்கருத்துறப்பித்தித் தன்னோடொன்றியசின்றையொடு முகமலர்ந்து முதலே கூறத்தகு நூல்கருதிய கூறுபாட்டைக் கெடுத்த வில்லாத சிறப்புவிதியாற் கருத்துறப்பித்தி விடத்தகும் வெகுளியோல வினாவிலக்கித் கொளக்ககாமணர்வின் கரியையறிந்து பொயிப்பகல

நுட்ப மென்னு முரைநடையா னுளுநாளும் நவிலுந்தோறு நவிலுந்
தோறும் பறவைபோலணைத்துத்தழுவியு மீன்போனோக்கியும் விட்டு
நீங்கியகாலத்தும் ஆமைபோன் றுளத்தானினைந்து மீன்றணிமைப்
போதினி லாபோ லவனிநுக்கும் புலத்துச் சென்றுந் தானென்றுஞ்
சொல்லப்படுவதாகிய பெற்றிமையைக்கண்டு பெரியோர் வேட்டைவாளி
யின் விழுமியனென்று கூறும்படிக் கழுக்காறின்றிக் கொடுப்பதாமென்ற
வாறு. இச்சூத்திரத்திற்கிங்ஙன மாட்டுறுப்பாகப்புணர்த்த விந்நா
லாசிரியர்கருத்தென்றுணர்க. (௩௯)

40. ஆரியன்றிருமகனையுறல்கடிந்த
கூரியமுதன்மைமாணக்கன்ருமகன்
றன்மகன்மன்மகன்மந்திரத்தலைவ
னன்மகனிநுநிதிநனிதமிழாப்போ
னருத்தியின்வழிபடுபவனுரைநுழைந்துகொள்
கருத்தினனிவர்கள்கற்கப்படுவேர்.

(எ-ன்) இனிக்கொள்வோர் கற்பிக்கப்படுவோருங் கற்பிக்கப்படா
தோருமென விருவகையர். அவருள்ளுங் கற்பிக்கப்படுவோரெண்மர்.
அவ ரிவரென்பதுணர்-ற்று.

எண்மருட் கூரியமுதன்மைமாணக்களுவான்-தன்னொடு மொருங்கு
கற்ற வொருபுடைமாணக்கருட்சேட்டன். இருநிதிநனிதமிழாப்போன்-
பிறமாணக்கர்க்குப் பங்கென்னுது தனியே கொடுப்போன் (௪0)

41. பளிங்குடனோதிமம்பாவைகொண்முனவெனத்
தெளிந்தநுண்ணுணர்வுறுந்தெள்ளியோரே.

(எ-ன்) அவர்தன்மையுணர்-ற்று.

(இ-ள்) இதற்குரை வேண்டிவதில்லை. இவைநாலு மவர்க் குவமை
யாதற் கேது மேற்காட்டுதும். (௪௧)

42. அழுக்கின்றதலடுத்தவைதனதாக்
கோடலென்றிரண்டும்பளிக்கிண்குணமே.

(எ-ன்) பளிங் கவர்குலாத்திற் குவமையாதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்) நின்மலமாய் விளங்குதலுடன் அடுத்த பொருள்களின் குணங்களைத் தனதுகுணமாகக் கொண்டிருத்த லென்னுமிரண்டும் பரிங்கின்குணமா மென்றவாறு. எனவே, அதுபோலக் களங்கமற்று விளங்கிய நுண்ணுணர்வா லாசிரியன்கொடுத்த பலவேறுவகைப்பட்ட கல்விகளையெல்லா முணர்வி லாட்டிக் கற்றகல்வியைப் புறத்தே தோற்று விப்பனென் றுவமை யுய்த்துணர்நின்றவாறு காண்க. (சஉ)

43. நீர்தெரித்தமிர்து னுநீர்மையினேகிம

மோரிருபான்மைக்குவமையதாகும்.

(எ-ன்) அன்னம் அவரறிவிற் குவமையாதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்) பா லையும் புன லையும் கலந்துவைத்தாற் புன லை நீ க் கி ப் பாலைப்பருகுந்தன்மை யிரண்டினு லோதிம மவரிடத்துண்டானவோ ரிரண்டுபகுதிக் குவமையாமென்றவாறு. எனவே, அதுபோல வவரும பலவேறுவகைப்பட்ட கல்வியுள் அசாரத்தை நீக்கிச் சாரமானகல்வியை யுட்கொள்வரென் றுவமையுய்த்துணர்நின்றவாறுகாண்க. (சங)

44. பகிரதிமுதலியபன்னதியுட்புக

வுகுதலின்றயுத்தன்னுட்கொளுமுமாவே.

(எ-ன்) பரவை யுவமைபென்பதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்) கடல், கங்கைமுதலாகிய பல நதிகளுந் தன் னு ட் புகா நிற்பவு மவற்றைப் புறத்தே கக்குதலின்றித் தன்னகத் தடக்கிக்கொள்ளு மென்றவாறு. எனவே, அக்கடல்போல வவருணர்வும் ஆசிரியன் அறி விக்க வுட்கொண்ட வெல்லாக்கல்வியையும் புறத்தே தப்பவிடா துட் கொள்ளுமென் றுவமை யுய்த்துணர்நின்றவாறு காண்க. (சச)

45. படிந்துவாறுத்துணப்பிபுனல்யாண்டும்

படர்ந்து பஃறளியிற்பயன்றருமுகிலே.

(எ-ன்) கொண்மு வுவமையென்பதற் கேது வுணர்-ற்று.

(இ-ள்) மேகஞ் சமுத்திரத்திற்படிந்து உவாறுத்துண்டு வினாவெய் தியபுனலை யுலகமெங்கு மாங்காங்குச்சேன்று பலதுளியாகப் பெய்

துலகத்திற்குப் பயனாமென்றவாறு. உலகம் சொல்லெச்சம், எனவே, அதுபோல அவர் தம்மாசிரியனிடத்து அதிகரிக்கப்பட்ட வவற்றுள் அசாரீக்திச் சாரமுட்கொண்டு பரிபாலிக்கப்பட்ட தம்மிடத்துக் கல்வியையு முலகின்கண் வரைதலின்றி யாவர்மாட்டுங்கொடுப்பொன வுவமையுத்துணாநின்றவாறு காண்க. இவை நான்கிற்குங் குறிப்புவுமை முன்புபோலக்கொள்க. (சுரு)

இனி கற்பிக்கப்படாதோ ரொருபன்முவர். அவர்தாம்,

46. காமுகன்களியன்கடுஞ்சொலன்சினத்தன்
மடியன்றடுமாறுளத்தன்மீறவியன்
றுயில்வோன்பினக்கன்சோரன்பொய்யன்
மாணவன்பினியின்மீஇயவனிவர்க்குநற்
முனமதாயினுஞ்சாற்றார்நூலே.

(எ-ன்) கற்பிக்கப்படாதோர்க்கு வரையறைகூறுதனுதலிற்று.

(இ-ள்) காமுகன்முதலாகப் பினியின்மீஇயவ னீராகப் பதின்மூன்றுபெயர்க்குங் கல்வியீத னற்றானமென்று நூல்கள் கூறிற்றாயினுஞ் சான்றோர் பெருநூ லுணர்த்தாரென்றவாறு. பெருநூலென்ப தாட்சிபற்றியசொல்லெச்சம். இவர் தன்மையாவன:— (சசு)

47. ஆடுபந்துறுசுவரளந்தறிமுகவை
கோடின்றஞ்சுளனெனுங்குறியோரே.

(எ-ன்) கற்பிக்கப்படாதோர்க் குவமை புணர்-ற்று.

(இ-ள்) ஆடும் பந்துறுசுவரு மொருபதார்த்தத்தை யளந்தறிமுகவையுங் கரையில்லாத வேரியு முவமையா மிலக்கணத்தை யுடையாரென்றவாறு. இவைநான்கு முவமையாதற் கேது மேற்காட்டினும்.(சஎ)

48. ஓரிடத்துறுகுளகமைத்தறவுண்ணை
தவணவணிறைவற்றலமருமாதே.

(எ-ன்) ஆடுவமையாதற் கேது புணர்-ற்று.

(இ-ள்) ஆடு துகரிடத்து மிகுதியாகவுண்டான குழையை நிறைய வண்ணை சிறிதருந்தியதனால் பசியடங்கா தாங்காங்குத் தெருமந்து திரியுமென்றவாறு. எனவே, அதுபோல வவரு மொருசா ராசாரிய னிடத்துக் கற்கத்துடங்கிய முக்கியமான வொருநூலையாயினு மவ னிடத்துத் தெற்றென முற்றக்கல்லாது பலநூல்களையும் பலரிடத்துங் கற்கத்தொடங்கிச் சிறிதுசிறிது கற்றுக் கல்விமுற்றா துழல்வவென் றுவமையுய்த்துணரநின்றவாறு காண்க. (ச-அ)

49. ஏற்றியபந்தினையெதிர்செலவிடுத்தொரு
பற்றறிற்பது சுவரின் பண்டே.

(எ-ன்) பந்துறுசுவ ரொப்பென்பதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்) ஒருவர் கையாலேற்றியபந்தினைத் தன்மெய்யிற்பரிசித் ததனை யெற்றியவரெதிர்செலவிடுத்துத் தான ப்பந்தோடு பரிசித் திருக்கும்பற்றின்றி நிற்பது சுவரின் குணமாமென்றவாறு. எனவே, அதுபோல வவரு மாசாரியன் றமது மனத்திலே பற்றவுரைக்கப்பட்ட கல்வியையு மனப்பற்றின்றி வறியமனதாயிருப்பவென் றுவமை யுய்த் துணரநின்றவாறு காண்க. (ச-க)

50. அளந்தகத்தடக்கியபொருள்களையாங்கவண்
முற்றப்புறத்து கன்முகவையின்குணமே.

(எ-ன்) முகவை யொப்பென்பதற் கேதுவுணர்-ற்று.

(இ-ள்) அளந்தறிவதாகிய பதார்த்தங்களை யொருவர்பெய்யத் தன்னகத் தடங்கியபொருள்களை முழுதும் புறத்தே யுருவது முக வையின்குணமா மென்றவாறு. முகவை நாழிமுதலியனவாம். முற்ற வும், புறத்துகளும் என்பனவாய்த் தொக்கவும்மை யெச்சவும்மை யாதலாற் சில பொருள்களா யகத்தடக்கப்பட்டவற்று ளாகுங்காற்சிறி துள்ளே பற்றுவனவு முளவென்றாயிற்று. அவை எள் பயறு உழுந்து நெல் அரிசி முதலியனவன்றிப் பால் தயிர் நெய் முதலியவாம். எனவே, அவரிடத்துஞ் சிறி தாசாரியனுரைத்தவற் றுட் பற்றுவ துளதென் றுவமை யுய்த்துணரநின்றவாறு காண்க. (ரு)

51. பயஞ்சிறிதடக்கலிற்பயனிரம்பாதாங்

கொழும்புனல்புகுந்தகோடின்றாங்குளனே.

(எ-ன்) கோடின்றாங்குள னுவமையாதற் கேது வுணர்-ற்று.

(இ-ள்) கோடின்றாங்குள மாரியாற்பெய்யப்பட்டுப் புகுந்தபுனலைப் புறம்போகவிட்டுச் சிறிது புனலடக்குவதா'லுண்பார்க்கும் போகங்கொள் வார்க்கும் பயனிரம்பாவாமென்றவாறு. எனவே, அதுபோலவருந் தம்மிடத் தாசாரிய னளிக்கப்பட்ட கல்வியை முற்றப்பற்றா துணர்வு சிறிதாகவின், புறம்போகவிட்டுக் கல்வியிற்சிறியரெனப்பட்டாராய்த் தமக்கும் பிறர்க்கு மினிமைப்பயனிரம்பாத புன்புலவராவரென் றுவமையுய்த்துணரநின்றவாறு காண்க. இவை நான்கு சூத்திரத்தானு முன்பு போலக் குறிப்புலமைகொள்க. இவ்விருவார்க்கும் “அன்னங்கிளியே நன்னிறெய்யரி, யானையானேறென்றிவைபோலக், கூறிக்கொள்பகுண னுடையோரே” எனவும், “அன்னமாவேமண்ணொடுகிளியே, யில்லிக்குட பாடெருமைநெய்யரி, யன்னர்தலையிடைகடைமாணக்கர்” எனவும் முன் னோர் கூறிய சூத்திரங்களானு முவமையுய்த்து னாந்துகொள்க. (ருக)

52. குரங்கெறிவிளங்காய்கொள்பவர்பேல்வார்

பழம்பகைமறைத்துப்பணிபவராசிக்

கூடாவொழுக்கிற்கொள்பவர்கல்விச்

சால்பிலராசித்தலைமைவந்தடுத்தோர்

கார்தங்கொருவரைக்கற்கவிட்டுணர்வான்

வருபவர்தமக்கும்வழங்கார் னாலே.

(எ-ன்) இதுவுங் கற்பிக்கப்படாதோருட் கூறாதொழிந்தோரை யுணர்-ற்று.

(இ-ள்) கொள்வதற்கரிய விளங்கனியை யுண்ணவிரும்பி, அவ் விளவி லிருக்குங் குரங்கைக் கற்கொண்டெறிந்து அக்குரங்கெறியும் விளங்கனியைக் கொள்பவரைப்போல வுபாயத்தாற் கல்விகோடற்கு வருவார்க்கும், பழம்பகையைத் தோன்றாதுமறைத்ததற்குக் கூடா வொழுக்கத்தினோடும் புறத்துற்ற நட்பினராகியும் நிலத்தில் வீழ்ந்து

பணிதன்முதலியனசெய்து முபாயமாகக் கல்விகோடற்கு. வருவார்க்கும்,
கல்வியாற் பூணமிலாராயும் அறிவிலாதாராற் சிறப்பெய்தினோர் பிற
சான்றோருழை யுடையார்முன் னில்லார்போ லேக்கற்றும் வெளிப்பட
வந்துநின்று கல்லாது மாண்பிறந்தமானத்தாற் பிறரை யவரிடத்துக்
கரந்துவிட்டவரேவலால் வருவார்க்கும் சான்றோர் நூற்பொருள்
வழங்காரென்றவாறு. வழங்குதல் வித்தைகொடுத்தல். நூல்-ஆகுபெயர்.
அவை இலக்கண விலக்கியம் (௩௨)

இனிக் களங்கடியப்படுவார் பலர். அவ ரிவரெனல்,

53. ஆசாமில்லாரழுக்காறுள்ளார்நருவார்
கூசாதுமற்றென்றுகூறுவார்—தேசிகன்சொற்
கற்றென்றுறுதார்கழகத்துறிவிருந்தா
ரெற்றென்றுரையாதிரார்.

என்பதன லுணர்க. எற்றென்பது கையாற்புடைத்தலுங் கர லீ ர
லுதைத்தலுமாம். (௩௩)

இனிக் கோடன்மாபு வருமாறு:—

54. கொள்வோன்கொள்கடன் கூறுங்காலேக்
கடையாமத்திடையெழுந்நுளகடன்கழித்
தரரியன்மாளிகைவாயில்சென்றெய்திக்
காலமுமிடனுங்கருதுபுநின்றங்
கெவனெவனோக்கினவனுளானகி
வணக்கமுமொடுக்கமும்வாய்த்தயனிற்ப
வருகவென்றழைத்தலுமருகுசென்றிறைஞ்சலு
மருத்தியினிருத்தியென்றறைதலுமிருந்தாங்
குரையெனவுரைத்துரைத்தாறுநத்தோய்தரப்
பொழிப்பெயகலாட்பமெச்சமெனப்
பழிப்பின்றமுரைபகர்தலுந்தெற்றென
வுணர்ந்தபின்பொழிகெனவொழிதலுமவன்றிறத்
தோவாதுதவுவதொல்லுமவகையா
னெவாநியற்றியனப்பமெப்பியபின்
புரையுபிரவினும்புயின்றுபிழ்முன்ன

ரகலானுகியவன்பினதாலுந்
துயில்வுழித்தைவருந்துணைத்தாளினைத்துறந்
தொல்லையிற்றுயின்றெழுந்தொழுகுதலன்றே.

இவற்றானுணர்க. இதற் குரை வேண்டுவதில்லை. “எத்திறஞசானுவக்கு
மத்திற, மறத்திறிறியாப்படர்ச்சிவழிபாடே” என்பதுங்கூட்டி
யுணர்க.

55. கேட்டவைகேட்டவைநிரந்தரம்பாடம்
பேற்றவினேட்டிற்றானெபேறித்தலு
முறைநுழைந்துணர்ந்தவொன்பொருளையுள்ளுறுத்த
மயலற்றொருபுடையின்மாணக்கரி
னையமெப்தியதையமகற்றலு
மெய்யுணர்வினிலுறப்பிறர்க்கவைவிளம்பலு
மெய்தியதிழுவாததற்கிலக்கணமே.

(எ-ன்) கற்றகல்வி யிழுவாததற் குபாயமுணர்-ற்று.

இதன்பொருள் வெளிப்படாது. இதனுள் உரைநுழைதலென்பது
உரைமுகத்து நுண்ணிதா யாசிரியன்காட்டக்கண்ட அரும்பதங்களை
மனத்தான் மறவாது தரித்தல். இவ்வாறுகோடல் மாணக்கன் முற்ற
வுணர்ந்தா னுமாறு. “ஆசானுரைத்ததமைவர்க்கொளினுங்-காற்கூறல்
லதுபற்றிலனாகும்,” “அவ்வினையாளரொடுபயில்வகையொருகால்-செவ்
விதினுரைப்பனவ்விருகாலு-மையறுபுலமை மாண்புநனியுடைத்தே”
என்னுஞ் சூத்திரங்களானு முணர்க. (௫௫)

56. தோய்த்தவையன்றியுந்தோயாதவற்றை
பாய்த்தெழுக்காலத்ததன்பயனெனலாய்
விழுமியதிறத்தினுள்விழுமியதொன்றஞ்
சொல்லொடுசொல்வினைத்தொடுத்தலுந்தொலியாக்
கல்விபிற்பயிறலுங்கடனாகும்மே.

(எ-ன்) முன்னர் தூதுவல்லொனுகிய வாசிரியன் வாடாக்கற்பக
முனாமலிபொற்றூப்போல வாய்த்தமைவுடைய கல்வியுங் கவியுமுடைய

ஞாதல்வேண்டுமென்ற ரவ்வாரியன்போல மாணுக்கனுங் கல்வியுங் கவியு முடையனாதற் குபாய முணர்-ற்று.

(இ-ள்) கற்றநூலன்றிக் கல்லாதவற்றையு மாராயங்காலத்துக் கல்வியாலாய விழுமிய கூறுபாட்டையுடைய கலை பலவற்றுள்ளும் விழுமிய பயனை னுலகங்கூறப்படுவதாஞ் சத்தங்களைத்தொழுத்துச் சாதிப்பதூஉம் தொலையாக் கல்வியுடன் சாதித்துவருவதூஉ முறையா மென்றவாறு. (௫௬)

57. பாவினையொலிபெறப்படனஞ்செய்திடு
நாவினனாகநாற்கவிப்புலவோர்
புதுமொழிபுணர்ப்புழிப்பொறிப்பவனாகிய
மனப்படுமொருபொருண்மதித்தவரொருமொழி
யெடுத்ததற்கியைபுறவெதிரெதிர்பன்மொழி
தொடுப்பதும்பெயர்வினைகோப்புணப்பிற்றிடி
தொடுப்பதுந்தொடைபலதொடர்ந்தொருபாவாய்
முடிப்பதுங்குறிக்கொளன்முதற்காரணமே.

(எ-ன்) சத்தஞ்சாதித்தற்கு முதற்காரண முணர்-ற்று.

(இ-ள்) புலவர்பலரும் பாடிய பாப் பாவினங்களை யவ்வவபாவிற் கரைத்த வொலிமுறையே படனஞ்செய்திடம் வாக்கினனாகியும், அந் நாற்கவிப்புலவர் புதுமொழிபுணர்ப்புழி யவர்க்குப் பட்டோலைபொறிப் பவனாகியும், ஒருபொருளைக்குறித் தவர் முதலே போர்சொல்லையெடுத்தலு மதன்மேற் பன்மொழி யவ்வடிக்குப் பொருந்தக் கொளுவுதலும், அதன் மேற் பலவடியையுந் தொடுத்தலும், அடிதொடர்ந்தா லொருதொடையி னாதல் பலதொடையினாதல் ஒருபாவாக்கிப் பெயராதல் வினைபாதல் கோப்புண முற்றமுடிப்பது முதலாயினவற்றை மனத்துக்குறிக்கொள லுஞ் சத்தந்தொடுத்தற்கு முதற்காரணமா மென்றவாறு. ஒழிந்த வகல முரையிற்கொள்க. (௫௭)

58. சொற்பொருளணிநலன்றோயாதாயினு
மடியாதெடுத்தடிமடக்குதவின்று
யாப்பினதுறுப்பிழுக்காதிறுதியில்வினை
கோப்புணமுடித்தலதன்முதற்குறியே.

ரக்லாஞ்சியவன்பினஞதலுந்
துயில்வுழித்தைவருந்துணைத்தாளினைத்துறந்
தொல்லையிற்றுயின்றெழுந்தொழுகுதலன்றே.

இவற்றானுணர்க. இதற் குரை வேண்டிவதில்லை. “எத்திறஞசானுவக்கு
மத்திற, மறத்திறநிரியாப்பட்டுச்சிவழிபாடே” என்பதுங்கூட்டி
யுணர்க. (௫௪)

55. கேட்டவைகேட்டவைநிரந்தரம்பாடம்
போற்றவினேட்டிற்றானேபொறித்தலு
முரைநுழைந்துணர்ந்தவொண்பொருளாயுள்ளுறுத்தலு
மயலற்றொருபுடைபயின்மாணக்கரி
னையமெய்தியதையமகற்றலு
மெய்யுணர்வினிலுறப்பிறர்க்கவைவிளம்பலு
மெய்தியதிழுவாததற்கிலக்கணமே.

(எ-ன்) கற்றகல்வி யிழுவாததற் குபாயமுணர்-ற்று.

இதன்பொருள் வெளிப்படை: இதனுள் உரைநுழைதலென்பது
உரைமுகத்து நுண்ணிதா யாசிரியன்காட்டக்கண்ட அரும்பதங்களை
மனத்தான் மறவாது தரித்தல். இவ்வாறுகோடல் மாணுக்கன் முற்ற
வுணர்ந்தானுமாறு. “ஆசானுரைத்ததமைவர்க்கொளினுங்-காற்கூறல்
லதுபற்றிலனாகும்,” “அவ்வினையாளரொடுபயில்வகையொருகால்-செவ்
விதினுரைப்பவவ்விருகாலு-மையறுபுலமை மாண்புநனி யுடைத்தே”
என்னுஞ் சூத்திரங்களானு முணர்க. (௫௫)

56. தோய்ந்தவையன்றியுந்தோயாதவற்றை
பாய்ந்தெழுதலத்ததன்பயனெனலாய்
விழுமியதிறத்தினுள்விழுமியதொன்றுஞ்
சொல்லொடுசொல்வினைத்தொடுத்தலுந்தொலையாக்
கல்விப்பிறநுங்கடனாகும்மே.

(எ-ன்) முன்னர் நூலுவல்வொஞ்சிய வாசிரியன் வாடாக்கற்பட
முனாமலிபொற்பூப்பொல வாய்ந்தமைவுடைய கல்வியுங் கவிபுமுடை

ஞதல்வேண்டுமென்ற ரவ்வாரியன்போல மாணுக்கனுங் கல்வியங் கவியு முடையனாதற் குபாய முணர்-ற்று.

(இ-ள்) கற்றநூலன்றிக் கல்லாதவற்றையு மாராயுங்காலத்துக் கல்வியாலாய விழுமிய கூறுபாட்டையுடைய கலை பலவற்றுள்ளும் விழுமிய பயனைன் றுலகங்கூறப்படுவதாஞ் சத்தங்களைத்தொடுத்துச் சாதிப்பதுஉம் தொலைபாக் கல்வியுடன் சாதித்துவருவதுஉ முறைபா மென்றவாறு. (௫௬)

57. பாவினையொலிபெறப்படனஞ்செய்திடு
கவினனாகநாற்கவிப்புலவோர்
புதுமொழிபுணர்ப்புழிப்பொறிப்பவனாகிய
மனப்படுமொருபொருண்மதித்தவரொருமொழி
யெடுத்ததற்கியைபுறவெதிரெதிர்பன்மொழி
தொடுப்பதும்பெயர்வினையோப்புணப்பிறிதடி
தொடுப்பதுந்தொடைபலதொடர்ந்தொருபாவாய்
முடிப்பதுங்குறிக்கொளவ்முதற்காரணமே.

(எ-ன்) சத்தஞ்சாதித்தற்கு முதற்காரண முணர்-ற்று.

(இ-ள்) புலவர்பலரும் பாடிய பாப் பாவனைங்களை யவ்வவபாவிற் கரைத்த வொலிமுறையே படனஞ்செய்திடும் வாக்கினனாகியும், அந் நாற்கவிப்புலவர் புதுமொழிபுணர்ப்புழி யவர்க்குப் பட்டோலைபொறிப் பவனாகியும், ஒருபொருளைக்குறித் தவர் முதலேயோர்சொல்லையெடுத்தலு மதன்மேற் பன்மொழி யவ்வடிக்குப் பொருந்தக் கொளுவுதலும், அதன் மேற் பலவடியையுந் தொடுத்தலும், அடிதொடர்ந்தா லொருதொடையி னுதல் பலதொடையினுதல் ஒருபாவாக்கிப் பெயராதல் வினைபாதல் கோப்புண முற்றமுடிப்பது முதலாயினவற்றை மனத்துட்குறிக்கொள லுஞ் சத்தந்தொடுத்தற்கு முதற்காரணமா மென்றவாறு. ஒழிந்த வகல முரையிற்கொள்க. (௫௭)

58. சொற்பொருளணிநலன்றோயாதாயினு
மடியாதெடுத்தடிமடக்குதவின்று
யாப்பினதுறுப்பிழுக்காதிறுதியில்வினை
கோப்புணமுடித்தலதன்முதற்குறியே.

(எ-ன்) 'இதுவும் அச் சத்தஞ்சாதித்தற்கு முதற்குறியுணர்-ற்று.

குறியாவ திலக்கணம். உறுப்பு - எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை யென்னு மாறுறுப்பும். நலனென்பது கேட்டோர்க் கின்பங் கொடுத்தல். தேரயாதது-கூடாதது. ஒழிந்த அகல முரையிற்கொள்க. (௫௮)

59. அருமணிநிரல்வைத்தன்னசொன்னல

னொளியதனுட்சிறந்தன்னபொருணல

னழகதற்காங்கமைந்தன்னவுணிரல

னூனடைப்பழம்பாட்டுணர்வுழியுணர்ந்தோர்

வரனுடைப்பாட்டுணர்வாய்மையின்வருமே.

(எ-ன்) அங்குன முன்னர்க்குறிய முதற்குறியும் குறிக்கொள் பவன்கூறுஞ் சத்தங்களினிடத்துச் சொன்னலனும் பொருணலனு மவ் விர்ண்டினுமான வணிரலனு மெய்துதற் குபாய முணர்-ற்று.

உரனுடைப்பழம்பாட்டென்பன சங்கச்செய்யுள். ஒழிந்த அகல முரையிற்கொள்க. (௫௯)

பொதுப்பாயிர ழற்றும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இனிச் சிறப்புப்பாயிரமாவது பதினொருவகைத்தாம். அவை வருமாறு.

60. எல்லைவழிதுதலியபொருள்யாப்பே

னூற்பெயர்நுவல்வோன்பெயர்காரணம்பயன்

காலக்கேட்போர்களனெனப்பதினொரு

பால்புணர்த்துரைப்பதுசிறப்புப்பாயிரம்.

(எ-ன்) சிறப்புப்பாயிரத்தினது கூறுபாடுணர்-ற்று.

(இ-ள்) எல்லையும், வழியும், துதலியபொருளும், யாப்பும், நூற் பெயரும், நூனுவல்வோன்பெயரும், காரணமும், பயனும், காலமும், கேட்போரும், களனும் என்னும் பதினொருபகுதியாகச் சேர்த்துக் கூறுவது சிறப்புப்பாயிரமா மென்றவாறு.

புணர்த்துரைப்பதென்ற விதப்பினால், நூல்செய்தோன் வழிபடு தெய்வத்தினையும், தெய்வமென்பதும் ஒன்றுளதென் றுண்மையுணர்த்திய அவனது ஞானசாரியினையும், அவன்றூதையையும், குலத்தினையும்

பதியினையும், அப்பாயிரத்துட் கூறுவதும் வரலாற்றுமுறைமையினுள்
மாபெனக்கொள்க. எனவே பதினாறென்ப துட்கோள். (௬௦)

இனிச் சிறப்புப்பாயிரத்தினதிலக்கணஞ் செப்புமாறு:—

61. சிறப்பினதியல்பேதெரியினுனாதவிய
திறப்படுபொருளீத்தன்னகத்தடக்கி
யகவலின்வெள்ளையினறைவதொன்றாகும்.

(எ-ன்) சிறப்புப்பாயிரத்தி னிலக்கண முணர்-ற்று.

(இ-ள்) சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணத்தையாராயுமிடத்துப் புலவனா
லுரைக்கும் அம் தூனாதவியபொருளையெல்லாம் குறிப்புரையானன்றி
வெளிப்படையாக அடக்குவாய்செய்து ஆசிரியத்தானாதல் வெண்பாவா
னாதல் கூறத்தகுவதொன்று மென்றவாறு. சிறப்பென்ற தின் டொன்றற்
குரியதென்பதாம். (௬௧)

62. கலைகளாயாவையுங்கற்றுடைதெளிந்து
தூலைநாச்சமணிற்றுணிநிலைபுரியும்
வாய்மையும்பிறர்க்கவைமயர்வறவளிக்குந்
தூய்மையுஞ்சான்றதூணையிலனெனினு
மொல்காப்பதினெண்ணுறுப்புடைநாற்பொருட்
பல்காப்பியம்பழிப்பறநவம்புணர்க்கவு
முத்தமிழ்க்கல்வியுமுத்தமவாக்கின்
வித்தகக்கவிதையும்வேண்டினனாகிலுந்
தற்புகழ்தலும்பிறன்றன்னையிகழ்தலும்
பொற்பலவாகும்புலனுடையோர்க்கே.

(எ-ன்) தூல்செய்தான் பாயிரஞ்செய்வானல்ல நென்பதுணர்-ற்று.

(இ-ள்) இலக்கண இலக்கியங்களை முற்றப் பாடம்போற்றி யுரை
யைச் சந்தயமறத் தெளிந்து தூலைநாப்போன்றும் தூலாக்கோற்சமன்
போன்று மையமுற்றபொருளை யையம் மறக் கேட்டோர்க்குணர்த்து

மொப்பிலாதானு மெனினும் எழுத்தாதிய வைந்திலக்கணங்களை யு
*பதினெட்டுறப்போடு நார்பொருள் பயப்பதாய பெருங்காப்பிட
களையுங் குற்றமறப் புதிதாய்ப் பாடல்சான்றவனு மெனினுந் தன்னை
புகழ்தலும் பிறனொருவனை யிகழ்தலு முணர்வுடையோர்க் கழகல்
வென்றவாறு. இன்னும், “தோன்றோதோற்றித்துறைபலமுடிப்பினு
தான்றற்புகழ்தற்குதியன்றே” என்பதனாலுங் கொள்க. (சுஉ)

63. பன்ன குஞ்சிறப்புப்பாயிரம்பகர்வோர்
தன்னுயிர்பேணுஞ்சதிராசிரிய
னொருபுடைகற்றவுயர்மாணுக்கன்
றன்னொடுகற்றதலைமாணுக்க
னுரைகாரணனெனுமுரனுடையோரே.

(எ-ன்) பாயிரஞ் செய்தற்குரியோரை யுணர்-ற்று.

(இ-ள்.) கூறுதற்கரிய சிறப்புப்பாயிரங் கூறுதற்குரியோரி
நால்வரு ளொருவராமென்பது.

அந்நால்வருள்ளு மிப்பாயிரஞ்செய்தா ரிந்நூற் குரைசெய்த திரு
மேனியி ரத்தினகவிராயனென் னுணர்க, நூலாசிரியர்க்கு மாணுக்க னென்
பதனாலுமாம். (சுஉ)

‘உலகம்பாவையு-.....புலமையோனே

(எ-ன்) அலங்காரத்தினது பெருந்தன்மையு மிந்நூற்குச் சிறப்புப்
பாயிரமு முணர்-ற்று.

உலகம்பாவையு மென்பது முதல் வடவேங்கட மென்னு மத்துணையு
மொருதொடர். இதனுள், உலகமென்பது “மூன்றுதலையிட்ட முப்பதிற்
றெழுத்தி, னிரண்டுதலையிட்டமுதலா.....மெய்யெய்யிரென்
றாயிரியல்” என்பதனால் உயிர்முதன் மெய்யீற்றுமொழியாயிற்று.

உலகம் பாவையு மென்பது “உயிரிறுசொன்முன்னுயிர்வருவழியு,
முயிரிறுசொன்முன்மெய்வருவழியும்.....மென், றுயிரியல்
புணர்நிலைச்சுட்டே” என்பதனாலும், “அவற்றுள், நிறுத்தசொல்லினீரு
கெழுத்தொடு, குறித்துவருகின்றமுதலெழுத்தியையப், பெயரொடு

பெயரைப் புணர்க்குங்காது.....மூன்றேதிரிபிடனென்றேயியல்பென, வாங்கநான்கேமொழிபுணரியல்பே” என்பதனாலும் இவை உயிர்முதன் மெய்யீற்றுமொழி நிற்ப பெய்ம்முதன் மெய்யீற்றுமொழி வருமொழியாய்ப் பெயரொடுபெயரைப் புணர்ப்பதாய் “வேற்றுமைமப்போய் வலிமெனியுறழ்வு, மல்வழியுயிரிடைவரினியல்பும்முள்” என்பதனால் அல்வழிக்கண் ணிலைமொழியீற்று மகரம் வருமொழி முதல் யகரத்தோடு புணர்ந் தியல்பாயது.

பாண்வயுமுறு வென்பது “புள்ளியில்லாவெல்லாமெய்யும், ஆயிரியலவுயிர்த்தலாறே” என்பதனால் அல்வழிக் கண் ணேனையுயிரோ டுருவுதிரிந்துயிர்த்தது. இது எட்டிறந்த பலவகையுட்கூட்டம்.

உறுபய னென்பது “மூன்றாறுபெண்வினைத்தொகைகூட்டி, றுருமுகாமுன்னரியல்பாம்” என்பதனால் வினைத்தொகை வாய்பாட்டு முற்றுக்கரத்தின்மேல் வருபகர மியல்பாயது.

பயன்வினையென்பது “ணைவல்லிணம்வாட்டறவும்பிறவரி,னியல்பு மாகும்வேற்றுமைக்” கென்பதனால் வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கண் ணிடை யினம்வர னகார மியல்பாயது.

வினாப்பானென்பது “பெயரச்ச வினையெச்ச வாய்பாடுகளும் பொருண்முடியுமாற்றிந்து பகுதி விசுதியாக்கி யிடைநிலையும் வேண் டெழித் தந்துமுடிக்க” வென்பதனால் வினாக்கவேண்டி பெண்ணும் பொருண்மைதோன்ற வினையென்னும் பகுதியை முதல்வைத்து அதன் மே “லென்பவும்பிறவும், வினையின்விசுதி” யென்பவற்றால் பானென் னும் விசுதியை நிறுவிப் “பவ்வமுவிடத்தைம்பாலெதிர்பொழு, திசை வினையிடைநிலை” என்பதனும் பகரவிடைநிலையை மிகுத்து முடிக்க

வினாப்பானை என்பது “புள்ளியீற்றுமுன்னுயிர்தனித்தியலாது, மெய்யொடுஞ்சுவணுமவ்யியல்கெடுத்தே” என்பதனால் னகரவொற்றியல் பாய்நிற்க வதன்மேல் அகரமேறி முடிந்தது. இதுவுங் கூட்டம்.

அலகிலென்பது “குற்றியலுகாமுமற்றெனமொழிப” என்பதனால் நிலைமொழியீற்றுக் குற்றியலுகாம் புள்ளியீறுபோல வருமொழிமுதலிகாவுயிரேற இடங்கொடுத்தது. இம்மாட்டேற் றொருபுடைச்சேற லென்றுணர்க. அன்றிக் குற்றியலுகா மழிந்ததெனற் பொருள் வேறு படும். அஃ துரையன்றென்க. இது குறைவுங் கூட்டமு முடனென் றியது. கருவி-அகக்கருவி. என்னை? நிலைமொழியீற்றுக்காம் வரு மொழிமுதலிகாமேற இடங்கொடுத்தலா லென்றுணர்க.

அலகில்சோதியென்பது “அல்வழியெல்லாமுறமுனமொழிப” என்றாராகவின் லகாரம் அல்வழிக்கண் வல்லினம்வர வியல்பாயது.

சோதியணி யென்பது “இ ஈ ஐ வழியவ்வு” மென்பதனால் யகா வுடம்படுமெய் பெற்றது. இது புறப்புறச் செய்கை.

அணிகிள ரென்பது “அல்வழி இ ஐ முன்னராயி, னியல்பு மிகதும் விகற்பமுமாகும்” என்பதனால் இகரயீற்று வருமொழி முதல் வல்லினம் அல்வழிக்கண் னியல்பாயது.

கிளர்கிரு வென்பது “ஆவியாமுழியுதிமுன்னிலைவினை, யேவன் முன்வல்லினமியல்” பென்பதனால் வினைத்தொகைவாய்பாடு மேவல் வினைபோறவின் அல்வழிக்கண் ரகாரமுன் வல்லின மியல்பாயது.

திருவுரு வென்பது “ஏனையுயிர்வழிவவ்வு” மென்பதனால் வகா வுடம்படுமெய் பெற்றது. செய்கை - இதுவும் புறப்புறச்செய்கை.

இனி உலகம் என்பது பலபொருள்சூழித்த ஒருசொல்லாயினு மீண்டுச் சிறப்புடையுயிர்கண்டே னின்றது.

உலகம் யாவையு மென்பது “பெயரினாகியதொகையுமாருளவே” என்பதனாலும், “காலமுலகமுயிரேயுடம்பே, பால்பிரித்திசையா வுயர் தினைமேன” என்பதனாலும் ஆபல என்பதுபோலப் பிறிதோர்பயனாக் காது உயிர்களோ டமைந்து ஆகிய வென்னும் பண்புத்தொகைவாய் பாட்டோடும் எல்லாமென்னு மஃறினைப் பண்மைமுற்றுப் பெயர்ப் பயனிலைகொண்டது. யாவையு மென்னும் பயனிலை தானே பெருவா யுருபாகி மிகுந்த வென்னும் வினைத்தொகை முதலிலையாய்த் தன்னைச்சு மான ஐதியமென்னும் பெயரோடும் வினைபெச்சவாய்பா டேற்றது,

அலகில் சோதியென எண்ணையுணர்த்தும்பெயரொடும்புணர்க் தாகிய வெண்ணும் பண்புத்தொகைவாய்பாட்டான் வினையெதிர்முடித்த பெயரெச்சவினைக்குறிப்பு, தன்னெச்சமாகிய சோதியென்னும் பெயரொடு முடிந்தது. “கோளில்பொறியில்”, “கோட்டமில்கட்டுரை” என்பனவழிது.

சோதியணிகளாதிருவுரு வென்பது உவமைத்தொகை, உம்மைத் தொகை, வினைத்தொகை யொற்றுமைநயம்பெற்று மூன்றாவதன்றொகைப் புறத் தும்மைத்தொகையுமுற் றன்மொழித்தொகைப் பெயர்ப்பயனிலை கொண்டது.

உறுபயனென்பது உரிச்சொல்லடையோடுங் கூடிய பண்புப்பெயரெனினுமாம்; ‘நள்ளிருட்கிடந்தேன்’ என்பதுபோலும். உறுபயன்முத்தி. அணி-கொத்துவமணி. இவை ஆகுபெயர்; என்னை? “அவைதான், தத்தம்பொருள்வயிற் றம்மொடுசிவணலும்” என்பதனாலறிக. இனி, “எல்லாத்தொகையுமொருசொன்னடைய” என்பதனால் இம்முதலீடியுள் உலகம் யாவையு மென்பது இருமொழித்தொடர்த்தொகைச் சொல். உலகம்யாவையு மென்பதுமுதல் திருவுருவென்ப தீரூயின பன்மொழித்தொடர்த் தொகைச்சொல். அவற்றுள்ளும் அலகில் சோதி யணிகளாதிருவுரு வென்பன அறுவகைத்தொகையு மோரளவடிக்கண்ணே யொருங்குதொக்கன. என்னை? அலகில்வாகிய சோதிகளி னொளியைப்போலு மொளியையுடைய வணியையுந் தழையாநின்ற திருவோடுங்கூடிய திருமேனியையுமுடையானெனத் தொகைதொடர்த்து நிகழ்ந்தமையா னெனக் கொள்க. அன்றியும், வினைப்பானென்பதனை யெடுத்தலோசையால் வினைப்பெயராக்கி யிருபெயரோட்டுப்பண்புத் தொகைவாய்பாட்டான் உறுபயன் வினைப்பானாகிய திருவுருவெனினுமாம். வினைப்பெயர் முற்றாய்ப் பெயர்ப்பெயரோபோல வருபெற்றவினெனக் கொள்க. இவ்விண்ணிற்கும் வினைப்பான்றிருவுருக் குடிபுகு வடவேங்கட மெனவும், வினைப்பானாகிய திருவுருக் குடிபுகும் வடவேங்கட மெனவும் முறைபடு தொடர்ப்படுத்தி முடிக்க. இச்செய்யுட்குப் புலவீணர் னென்னுங் தோன்றாவெழுவாணு முறலெகிர்த் துரைநடை யொட்டுக. இவை யிரண்டுமன்றி வினைப்பான் என்பதனைப் படுத்த

லோசையால் 'வினைப்பதமாக்கி, உயிர்களெல்லா முத்தியை வினைக்கட படுவா னென்றவ னலகில்சோதி யணிகிளர் திருவுருவெனத் தன்னெச்சு மான பெயர்கோண்ட முற்றாக்குதல் இச் சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்தா கருத்து. இம் முற்றிற்கு அதன்பின்னர் அவன் என்னுஞ் சுட்டுப் பெய ரஞ்சியதாக விரித்து மேல்வரும் உணர்வுபிரென்பவற்றோடுப் புணர்த்து அவன்குடிபுகும் வடவேங்கடமென முடிக்க.

இம் முதலீடிக்கு மித்துணையும் எழுத்துச்சந்திமுடிவுஞ் சொன் முடிவும் விரித்தனம். இங்ஙனம் வீசுத்தவற்றுள் இம்முற்றிற்குட் பொருள்கோள் - ஆற்றுநீர். பொருள் - புறப்புறம். திணை - வாகை துறை - அருளொடு நீங்கல். என்னை? “ஒலிகடல்வையகத்து, நலிவு கண்டுநயப்பவிதந்தன்று” என்னும் லெண்பாமாலையுள் வாகைத்திணையு ளிறுதிச்சுத்திரத்தா னுணர்க. யாப்பு - குறள்வெண்ணெசுந்துறை. அலங் காரம் - ஒருபொருட் கொன்றுபலகுழீஇய பல்பொருளுவமை. மெய்த் பாடு - கல்விபற்றிய பெருமிதம். பயன் - ஆதலான் முத்திவேண்டிகில் இக்காயமிருக்கப்பெற்றபொழுதே இந்திரியங்களையடக்கி, மண் பெண் பொன் என்னும் பற்றினைவிட்டு, மனோ வாக்குக் காயங்களா லவனைச் சிந்தித்தும் வாழ்த்தியும் வணங்குமின்; பேரின்பம்பெறலாம் என்பதாம்.

இப்பாயிரச்செய்யுண்முதலீடியையு மிங்ஙனம் பிரித்துச் சொல் லணிக்கட்காட்டிய பிறிதுபடுபாட்டாக்கியதும் பஞ்சாதிகாரவிலக்கனை நடைதழீஇய ஒருவகை விரித்துரைகாட்டுதற் கெனக் கொள்க. இனி ஏனையடிகட்கெல்லாம் இவ்வாறு விரித்துரைப்பி னுரைபெருகுமாதலான் அவற்றிற் கிவற்றிற் சுருங்கக்கூறுவதையுங் கற்றபெற்றி நற்குணனுடை யோர் தெற்றென முற்ற வுய்த்துணர்க.

உணர்வுபிர்.....கவின்பதிரின்று மென்பது அவன் ஆயுவும், ஞானமும்போலத் தன்னுடன் அளவளா யுத்தமராகிய நித்தர் கூட்டம் விட்டுநீங்காத அழகிய சுவணமயமாம் அந்தாமத்தின்கண்ணு மவ்வுருகிலைபெற்றிருப்பதோடும் என்றவாறு. உணர்வுபிர்-உம்மைச் சொகை. கணமகலாத வென்பதற்குக் கணப்பொழுதும் விட்டுநீங்கா வெனினுமாம். என்னை? “ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையா என்றாராகவின், நித்தர் - அநந்த கெருட-சேனாபதிமுதலியோர், அக

லாதபொற்கவின்பதி என்பது “உருபும்வினையுமெதிர்மறுத்துரைப் பினூர், திரியாதத்தமீற்றுருபினென்ப” என்பதனால் எச்சப்பெயர் திரி பின்றி முடிந்தது.

உரவுரீர்வளைத்தவொன்பானுள்.....வடவேங்கட மென்பது கடல்குழந்த பூமியினிடத்துக் கண்டமொன்பதினுள்ளுந் தென்றிசைக்கட் பரதகண்டத்துள் அந்தாமமாகிய அப் பழம்பதி பூலோகவைகுண்டமானதென் றுயர்ந்தோர் கூறும்படிக்குக் குடிகொண் டிறையும் விசும்பைத் தொடவுயிர்ந்த சோலையையுடைய வடக்கின்கண் வேங்கடமு மென்றவாறு. உரவுரீர் வளைத்த வொன்பானென்பது அடிப்பட்டபெய ரொஞ்சாது முதனின்றதொடர்ந்த பெயரெச்சவாய்பாடு தன்னெச்சமான பெயர்கொண்டுமுற்றியது. அடிப்பட்டபெயரொஞ்சிய தாவது உண்டசாத்தன் என்பதற்கு அமுதுண்டசாத்தன் என்றும், உண்டவமுதென்பதற்குச் சாத்தனுண்ட வமுதென்றும் முதலே நின்ற பெயராகிய அமிர்துஞ் சாத்தனும் எஞ்சிநிற்பது. அஃ தின்று யாண்டு விரிந்ததெனின்? உரவுரீர் அடிப்பட்டபெயர்; வளைத்த வென்பது பெயரெச்சவாய்பாடு; ஒன்பான் என்றது தன்னெச்சமானபெயர். ஆதலால் உரவுரீர்வளைத்த என முதலே எஞ்சாது விரிந்தமை காண்க. இவை வினையெச்சத்திற்குமுள. அவையும் இம்முறையே காண்க. உரவு ரீர்-போக்குவரவுரீர். ஒன்பானுள் என்பது “ஒன்றுமுதலாகப் பத்தூர்துவருஉ, மெல்லாவெண்ணுஞ்சொல்லுங்கலை, யானிடைவரினு மானமில்லை, யஃதென்கிளவியாவயிற்கெடுமே, யுய்தல்வேண்டும்பஃகான் மெய்யே” என்றாகலின், அஃதென்னுஞ் சொற் கெட்டுப் பகரமெய்நிற்ப வருபுபுணர்ச்சிக்கண் ணிடை ஆன்சாரியை பெற்றது. ஒன்பானுட் டென்புல என்பது எட்டிறந்த பலவகையுட் டிரிந்ததன்றிரிபு. கண் டத்துள் என்பது “மஃகான்புள்ளிமுன்னத்தேசாரியை” என்பதனால் அத்துச்சாரியை பெற்று, “அத்தேவற்றேயாயிருமொழிமே, லொற்று மெய்கெடுதறெற்றென்றற்றே” என்பதனான் மகாங்கெட்டு “அத்தின காமகாமுணியில்லை” என்பதனால் அத்துச்சாரியை அகரங் கெட்டது. அப்பழம்பதி என்பது “வினையெஞ்சுகிளவியு.....சுட்டி

னி று தி யு , 'மாங்கவென்னுமுரையசைக்கிளவியு, ஞாங்கர்க்கிளந்தவல் லெழுத்துமிகுமே" என்பதனாற்பகரமிக்கது. வடவேங்கடம்வேற்றுமைத் தொகை..

இதன் பொழிப்புரை புலவீரர்கள் உயிர்கண்முழுதும் பெறுதற் கரிய முத்தியை விளைக்கப்படுவான் எண்ணிறந்த பலகோடியவா மிள ஞாயிறுபோன் றொளியையுடைய கௌத்துவமணியையுந் தழையா நின்ற திருவோடுங்குடிய திருமேனியையு முடையான் அவனாயு வும், ஞானமும்பொலத் தன்னொடு மளவளாய வுத்தமாகிய நித்தர்கூட்டந் தனது காந்தியையுந் கருணையையுங்கண்டுந் கருத்துட்கொண்டும் விட்டு நீங்கா தழுவிய சுவணமயமாகிய அந்நாமத்தின்கண்ணும், அகிலபூரண னாகி நிலைபெற்றிருப்பதோடும் கடல் சூழ்ந்த பூமியின்கண்ணவாங்கண்ட மொன்ப தென்றவற்றுள்ளும் பாதனாற்பெயர்பெற்ற கண்டத்தினுட் பழம்பதி பூலோக வைகுண்டமானதென வுயர்ந்தோர்கூறும்படிக்குக் குடிக்கொண்டுறையும் வடக்கின்கண் வேங்கடமும் என்பதாம். அவன் குடிக்கொண்டுறையும் வடக்கின்கண் வேங்கடமும் எனக்கூட்டுக. அற்றேல் விளைப்பான்.....திருவுரு என்பது முதலாய வவற்றினிடையிடை பிற பல சொற்றொடர்ந்தவாறென்னையெனின், நன்று சொன்னாய் ! 'தத்தமெச்சமொடுசிவனுக்குறிப்பி, நெச்சொல்லாயினுமிடைநிலைவரை யார்' என்பதனா விடையிடையேற்பன அடைச்சொல்லாய்வந்தன. அஃ தாக இவ்வனந்தொடர்ந்த வவற்றி னிடையிடை பெறுதற்கரியவென் பது முதலாய சொற்கள் கூட்டியுரைத்த வுரைநடை யாதோவெனின், 'சொல்லொடுக்குறிப்பொடுமுடிவுகொளிபற்கை, புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும்' என்றாகவின், கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. ஆனாற் சொல்லெச் சங்கலையன்றிக் குறிப்பெச்சமு மிதனுள்ளு முளாவாவெனின், உள. அஃ தியாண்டுக்குறித்ததெனின், பாமவைகுண்டத்திருப்பவன் அவ னனைத்துலகத்துயிர்கடோறும் அந்தரியாயியிருப்பதோடுங் கைம்மா றின்றியு மிவ்வுலகத்துயிர்கள் பெறுதற்கரிய முத்தியை யெளிதின் விளைப்பவனாகிப் பாதகண்டத்திட் பழம்பதியெனக்குடிபுகுந்துறையும் வடவேங்கடமெனவே அவன் பாமகிருபையிருந்தபடியோவெனவும், பாமவைகுண்டத்தினுந் திருமாமணிமண்டபத்தினும் நித்தர் முத்த ரோடுங்குடிய திருவோலக்கத்திற் குறையின்றி யிருப்பதோடும், வட வேங்கடத்தினுந் தெய்வத்திருமேனியோடுந் தொண்டக்குழாவ்கள்

கைதொழக் குடிபுருந்துநின்ற தென்ன அகழகெழித சாமர்த்திய குணமோ வெனவு மீரிடத்துங் குறிப்பெஞ்சிநின்றதெனக் கொள்க. மெய்ப்பாடு-மருட்கையைச்சார்ந்த பெருமிதம். இவ் வுரைநடையுட் பொழிப்புரை தலைதடுமாரியும், பொழிப் பகல நுட்ப மெச்ச மென்னும் நால்வகையுரைநடையும் நிகழ்ந்தமையுங் காண்க.

தெண்டிரை.....ஆயிடை என்பது தெளிந்த திரையார வாரிக்குந் தெற்கின்கட் குமரையும் எல்லையாகவுடையதென்று கூறப் படுவனவாம் அவற்றி னடுவிநுந்து என்றவாறு. ஆயிடை என்பது “நீடவருதல்செய்யுளுளரித்தே” என்பதனாலும், “சுட்டு, நீளின்யகாமுந் தோன்றுதனெறியே” என்பதனாலும் யகாவுடம்படுமெய் தோன்றியது.

அமிழ்தினும்.....மதிக்கும் என்பது தேவர்பானமாகிய வமிர்தினும் பெருத்தசுவையுடைத்தாம் எழுத்துச் சொற் பொருளென முன்றுதன்மைத்தாகிய தமிழை யாராயாநிற்கும் அறிவின்றன்மையை யுடைய பெரியார் நன்குமதிக்கும் என்றவாறு.

முதுமொழித்தெண்டி.....புணர்த்தியலணியையும் என்பது முந்துதூல்களையாராயுந் தெண்டியாசிரியர் கூறப்பட்ட முதலூலணிக ளோடுந் தினமு நவமான பாடலேபாடும் புலவரற்கூறப்பட்டனவா யுலகின்கண்ணே வழங்குவனவா மணிகள் பலவற்றையும் என்றவாறு.

தனது நுண்ணுணர்.....விரித்தும் என்பது தனது நுண்ணிய வறிவுகாரணமாகக் கண்டளித்த பலவணிகளையுங் கற்றோர் மனத்துட்கொள்ளத் தொகுத்தும், தொகுத்ததனை வகுத்தும், வகுத்த வற்றை விரித்தும் என்பதாம். தனது, மனது என்பன “ஆற னொருமைக்கதுவுமாதவும்” என்பதனால் அதுவென்னு மாறனுபு ஒருமையிடத்து ஆது ஆயிற்று.

பொதுவியல்.....எச்சவியலென வென்பது பொது வியல், பொருளணியியல், சொல்லணியியல், எச்சவியலென்று கூறும் படிக்கு என்றவாறு. இவற்றுள், இயல் என்பதனை நான்கினுங்கூட்டி அணி என்பதனைப் பொருண்முத லிரண்டினுங் கூட்டியுரைக்க.

சதுர்பெற.....சார்பெனலாய் என்பது நால்வகைபெற்றுச் செய்யுளிடம் வழக்கிடமென்னு மீரிடந்தழுவின் சார்புநூலென்பதாக வென்றவாறு.

காரிதந்தருள்.....உரைத்தனன் என்பது அந்நூற்குக் காரியா ருலகின்மன்னுயிர்க ளீடேறப் பெற்றருள்செய்த நூற்கடவி னியற்பெயரால் மாறனலங்கார மென வத் திருநாமத்தினை யவ்வணிக் கணியாகவே பலங்கரித்து ஞானசாரியர் குழீஇயதாம் அவையின்கண் ணரங்கேற்றினன் என்றவாறு.

சிற்குணச் சீறிவாதன்.....உணர்வோன் என்பது அவன் யாரோனில், சாத்துவிககுணத்தையுடைய சிதிவாதனென்னும் ஞான சாரிய னினியகருணையால் நன்பொருளாகிய சித் தசித் தீச்சுரமென்னும் மூன்றினையும் உணர்த்தும் ஞான நூ ல்களை நாடோறும் பேரானந்த மிகும்படி யாராய்வோன் என்றவாறு. “வேண்டியகல்வியாண்டுமுன் றிறவா” தென்பதனால் உணர்வோனென நிகழ்வு மெதிர்வும் பெறக் கூறினா ரென்றறிக.

பெருநிலம்.....வருமனகன் என்பது பெரியவுலகினிடத் துடர்ந்தோர் கீர்த்திக்குந் திருக்குருகைப்பெருமாள் பெற்றருளும் அழக் கற்றவன் ; புண்ணியன். என்றவாறு.

செழுந்தேன், மருக்கமழ்சீரகத்தார் வணிகன் என்பது வளமையை யுடைய தேனினது பரிமளம் பரிமளிக்குஞ் சீரகத்தார்புனைந்த வணிகர் குலத்துள்ளான் என்றவாறு.

புகழ்த் திருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராயன் என்பது கீர்த்தியை யுடைய திருக்குருகைப்பெருமாள்கவிராயனென்னுஞ் சிறப்புப்பெயரை யுடையோன் என்றவாறு.

அருட்குணத்துடன்வளர்சடையன் என்பது கருணைக்குணத் துடன் வளாரின்ற சடையன் என்னு மியற்பெயருடையோன் என்ப தாம்.

பொருட்டொடர் நவம்புணர் புலமையோன் என்பது பெருங் காப்பியம் புதிதாகப் பாடல்சான்ற அறிவின்றன்மையையுடையோன் என்றவாறு, ஏகா மீற்றசை.

வடக்கின்கண் வேங்கடமூர் தெற்கின்கட் குமரியுமென்னக் கூறப் படுவனவா மவற்றினடுவிருந்து தமிழை யாராயு முணர்வுடையோர் நன்குமதிக்குந் தெண்டிமுதனூலணியொடும் புலவர் புணர்த்துவழங்கு மணியையுந் தனது துண்ணுணர்வாற் கண்டளித்த பலவணியையுங் கற்றோர்மனத்துட்கொளத் தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் நால்வகையியலா னீரிடம்பொருந்தின சார்புநூலென்பதாகவும், அந்நூற்குக் காரியார்பெற்றநூள் கலைக்கடவியற்பெயரை உணியாகப் புணர் தாரியர்குழியிய வவையின்கண் ணாங்கேற்றினன் ; அவன் யா ரெ னி ற் சிற்சுணச் சிநிவாதனின்னருளால் நம்பொருண் மூன்றையு மாராய்வோன் திருக் குருகைப்பெருமாள்கவிராயன் சடையன் பொருட்டொடர்நவம்புணர் புலமையோ னென்க,

அஃதாக முன்னர்ச் சிறப்புப்பாயிரம் பதினொருவகைப்படுமெனக் கூறிய வப்பதினொன்றும் இப்பாயிரத்துட்பெற்றவா நெங்கனையோ வெனின் ? வடவேங்கடர் தென்குமரியெனவே எல்லையும், முதனூலணி யொடு மெனவே வழியும் நுதலிய பொருளும், தனது துண்ணுணர்வாற் றருபல வணியையு மெனவே காரணமும், பயனும், பொதுவியல் பொருள்சொல் லணியெச்ச வியலென வெனவே யாப்பும், காரிபெற்றநூள் கலைக்கடவியற்பெயர்புணர் தெனவே நூற்பெயரும், ஆரியர் ஆசை வவைக்களத்துரைத்தன னெனவே கேட்டோரும், களனுதும் ஈடுக்குரு கைப்பெருமாள்கவிராயன் சடையனெனவே நூல்செய்தோன்பெயரும், காலமும் ஆகப் பதினொன்றும் இப்பாயிரத்துள்ளே பெற்றவாறு காண்க. அன்றியும், நூல்செய்தோன் வழிபடுதெய்வமும் தெய்வத்து ளிதுவே பாத்துவமென்ன வறிகித்த ஞானசிரியனும், நூல்செய்தோன்பிதாவும், குலனும், பதியும் கூட்டிப் பதினொன்றனுமவையும் இப்பாயிரத்துட் பெற்றவாறு காண்க.

இஃ திருபத்தாறடியான் வந்த நேகிசையாசிரியப்பா. என்னை? “நற் றயலடிபெயாசிரியமருங்கிற், நோற்றமுச்சீர்த்தாகுமென்ப” என்றாராக

லின். இவ்வாசிரியப்பா. முதலீரடியையுங் குறள்வெண்செந்துறை யாக்குதலாற் சொல்லணியுட் சித்திரப்பாவினுட் பிறிதுபொட்டாயது.

64. பாவிற்கணிபோற்பனுவற்றெளிவுணர்ந்தோர்
நாவிற்குவாய்மைபோரூணாந்—தேவிற்கு
வாய்ந்தவருள்போலவாய்ந்ததே நூலகத்தா
யேய்ந்தபொருட்பாயிரம்.

(எ-ன்) சிறப்புப்பாயிரத்தினது சிறப்பிற் குவமையுணர்ந்து.

இதனுள், வாய்மை - சத்தியவசனம். கற்றகல்வியைப் பிறர்க்குச் செலச்சொல்லுதலுமாம். நூலகத்தா' யேய்ந்தபொருட்பாயிரம் என்பத னாற் சிறப்புப்பாயிரம். நூலகத்தா யேய்ந்தபொருள் புலவன்கூறிய வவ் வவநூலுக்குச் சிறந்தபொருள்களா மெனவுணர்க. (௬௪)

பாயிரவுரை முற்றும்.

தருகாளமேகங்கவிராயராயன்சடையனன்பாற்
குருகாபுரேசர்புணையலங்காரங்குவலயத்தே
கருகாதசெஞ்சொலுவைவிரித்தான்கற்பகாடவிபோல்
வருகாரிரத்தனகவிராயன்பேரைவரோதயனை.

மாறனலங்காரம்

முதலாவது

பொதுவியலுரை.

65. திருப்பாவையென்னத்திருந்தியற்பாத்தந்த
திருப்பாவைவில்லிபுத்தூர்ச்செல்வி—யருட்பார்வை
வாய்ந்ததனாச்செய்யுள்வழக்கென்றிரண்டிடத்தா
லாய்ந்துரைப்பல்செய்யுளணி.

என்பது சூத்திரம். இவ் வதிகார மென்னுதலிய வெடுத்தாக்கொள்ளப் பட்டதோவெனின், அதிகார நுதலியதூஉ முன்னர்க்குறிப்பேந்த சிறப்புட்பாயிரத்தானே யுணரப்படும். என்னை? “தனதுநுண்ணுணர் வாற்றருபலவணியையும்” என்பதனாலுணர்க. ஆயின், இவ்வணியதிகாரத்து ளணியிலக்கண மனைவகையோத்தினுணர்த்தினாரோ வெனின், இனைவகையோத்தினுணர்த்தினுரென்பதூஉம் அச்சிறப்புப் பாயிரத்தானே விளங்கும். என்னை? “பொதுவியல்பொருள்சொல்லணி யெச்சவியலென” எனக்கூறிபதனாலுணர்க. அஃதாக, இவ்வதிகாரத்தின் முதற்கணுத்தினைப் பொதுவிய லென்ற தென்னையெனின், அணி பெறுஞ் செய்புள்சட்கும், பொதுவான வொருசாரணிககும் பொது விலக்கண முணர்த்தினமைபாற் பொதுவியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. இவ்வோத்தினு ளிச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின், ஒருசாராசிரியர் வேண்டுஞ் சிறப்புப்பாயிரமுணர்-ற்று. என்னை? “தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு, மெய்தவுரைப்பதந்தற்சிறப்பாகும்.” என முன்ன யோர்கூறிய முறைபாலும், “கடவுள்வணக்கமுக்கருதியபொருளுந், திட னுறப்புதல்வதுஞ்சிறப்பென்றாகும்.” என இந்நூலுடையாரும் கூறிப் முறைபாறு முணர்க. உம்மை இறந்ததூழ்நீதியிற்று. அன்னவாறுத

விசுருத்திரத்திற்குப் பொருளுரைப்பவே விளங்கும். ஆன விசு ருத்திரச் சொற்பொருள் யாதோவெனின், அப் பொருளுரை நான்குவகைப்படும்; கருத்துரைத்தலும், கண்ணழித்துரைத்தலும், பொழிப்புத்திரட்டலும், அகலங்கூறலும் என. என்னை? “உட்கோள்கண்ணழிப்புடன்பொழிப் பகலஞ், சுட்டிக்கூறல்குத்திரச்சொற்குரை” எனவரும். அவற்றுள்ளும், கருத்துரைத்தலாவது ருத்திரத்தி னுட்கோளுரைத்தல். என்னை? “கருத்துரைகுத்திரத்துட்கோள்கழறல்” எனவும், கண்ணழித் துரைத்தலாவது ருத்திரத்திற் சொற்றொறுஞ் சொற்பொருளுரைத்தல். என்னை? “தொகுத்தசொற்றொறுஞ்சொற்பொருளுணர்த்த, லமத்த கண்ணழிப்பென்பர்கற்றவரை” எனவும், பொழிப்புத்திரட்டலாவது ருத்திரத்திற் பொருளையெல்லாந் தொகுத்துரைத்தல். என்னை? “ஒவி கெழுசொற்பொருள்களைத்தொகுத்தொருங்கே, பொ விவுறத்திரட்டி யுரைப்பதபொழிப்பே” எனவும், அகலமாவது ருத்திரத்திற் பொருளைச் செம்மைசெய்தற்குக் கடாவும் விடையு முள்ளுறுத்தி விரித்தல். என்னை? “மனதுறுப்பாப்பின்மீஇயசொற்பொருளை, வினாவினும்விடையினும் விழப்பொருளாக்கி, யகற்றுபுவிரித்துரைப்பதவேயகலம்” எனவும் இந் தூதுடையார் கூறிய ருத்திரங்களானு முணர்க.

இவ்வகையெல்லா மிசுருத்திரத்தினுட் பெறுமுறை பெங்கனையோ வெனின், “திருப்பாவை.....யருட்பார்வைவாய்ந்தன” லெனவே கடவுள்வணக்கஞ் சொன்னவாறு. “செய்யுளணி” பெனவே அதிகா ரத்துட் கருதியது சொன்னவாறு. அதிகாரம்—முறைமை. இதனால் கருத்துரை முற்கூறப்பட்டது.

இனிக் கண்ணழித்துரைக்குமாறு:—திருப்பாவையென்ன வென்பது அழகையுடைய நோன்பென்று சொல்லுவதாக என்றவாறு. திருந்தியற் பாத்தந்த வென்பது நிரம்பிய இலக்கணத்தையுடைய பாட்டையுலக மீடெறப் பாடித்தந்த என்றவாறு. திருப்பாவை வில்லிபுத்தூர்ச்செல்வி யென்பது திருப்பாவையென்றுத் திருநாமத்தையுடைய ஸ்ரீவில்லி புத்தூர்த் திருவுடையாள் என்றவாறு. அருட்பார்வை வாய்ந்தன லென்பது அவளது கருணையோடுங் கூடிய திருக்கண்ணோக்கம் எனக்கே புலித்தந்தனாள் என்றவாறு. செய்யுள் வழக்கென் நிரண்டிடத்தா லென்

பது செய்யுளென்றும், வழக்கென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட இரண்டிடங்களானு மென்றவாறு. ஆய்ந்துரைப்பல் செய்யுளணி பென்பது (செய்யுளணி யாய்ந்துரைப்பலெனப் பாடமாற்றி) முன்னோர்கூறிய செய்யுளிடஞகத் தோன்று மணியிலக்கணங்களை யாராய்ந்துகூறுவ லென்றவாறு.

அணிபென்ப தீண் டணியிலக்கணங்களை. செய்யுட் கழகு கொடுத்த லின் அணிபென்றாயிற்று.

இனிப் பொழிப்புத்திரட்டுமாறு:—அழகையுடைய நோன்பென்று சொல்லுவதாக நிரம்பிய இலக்கணத்தையுடைய பாட்டை யுலக மீடையப் பாடித்தந்த திருப்பாவையென்றிந் திருநாமத்தையுடைய ஸ்ரீவில்லி புத்தூர்த் திருவுடையாள து பாம கருணையோடுங் கூடிய திருக்க றோக்கஞ் சிறிது மறிவிலகு மெனக்கே பவித்ததனாற் செய்யுளென்றும் வழக்கென்றுங் கூறிய விரண்டிடங்களாலு முன்னோர்கூறிய செய்யுளிடஞகத் தோன்று மணியிலக்கணங்களை யாராய்ந்துகூறுவ லென்றவாறு.

இனி, அகலமாவது விரித்துரையாதலால் இதற்கும் விரித்துரையிட்டுக்கூறின் உரைபெருகுமாதலா லதனை யுள்ளுறுத் து ய்த் துணர்ந்துகொள்க. அஃதாக; முன்னோர்கூறிய இலக்கணநூல்க ளெனை வகையோத்தினுணுணர்த்தினாரெனினு முற்று மொருபாவினாற் கூறவும், இந்நூலுடையார் பொதுவியலொன்றையும் வெண்பாவாற்கூறி யேனையியல்கண் மூன்றினையும் ஆசிரியத்தாற்கூறிய தென்னையோவெனின், நன்றுசொனைய்! இக் கடாவிற்கு, எதிரதுபோற்றலென்னு முத்தியாற் பாயிரத்துள், “விதியாச்செய்யுளின்மிகுத்திலக்கணமு, மதியாலுரைத்த தும் வழங்கன்றாபகமா” எனக்கூறிய சூத்திரத்தா னுணர்க. (க)

66. வெண்பாவகவல்விரிகவிப்பாவஞ்சிப்பா
பண்பார்மருட்பாபரிபாட—லொண்பா
வினமென்றூலித்திரண்டாறீராறவாய்ச்சென்
றனமுந்து நூல்கற்றது.

(எ-ன்) முன்னர்ச் செய்யுளிடஞகத் தோன்று மணியிலக்கண முரைப்பலென்றார்; செய்யுளுணர்ந்ேத அணி யுணரப்படுமாகலான், அணிபெறுஞ்செய்யுளின் பெயரும், முறையும், தொகையு முணர்-ற்று.

(இ-ள்) 'செய்யுளெனத் தொகையா னென்றாய்தின்ற அது, வெண்பா அகவல் என வகைவரையறை யிரண்டாய் அவற்றின் மரபு மிக்க கவி, வஞ்சி, மருட்பா, பரிபாடல் என நான்கினோடும் விரிவரை யறை யாறாய்ச் செப்பல், அகவல், துள்ளல், தூங்கல் என்ற வோசையுடைத்தாய் விரியொடுகின்ற வாறனுள் வெண்பா முதலாய நான்கென்னு மொள்ளிய பா இன மெனப் பன்னிரண்டாய் முந்துநூல் கூறப்பட்டு நிகழ்ந்தன வென்றவாறு.

என்றென்பது எண்ணிடைச்சொல். அதனைப்பா, பாவின மென்னு மெல்லாவற்றினும் பிரித்தேற்றுக. என்னை? "என்று மெனவு மொடுவு மொரோவழி, நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்" என்ப வாகவின். அது "வினைபகையென்றிரண்டினெச்ச" மென்பதுபோலக் கொள்க. இரண்டாறீராறென்பன நிரனிறை ஆயென்ப திறுதிவிளக்கா யீண்டாக்கத்தனைக் காட்டியது. ஒலித்தாபென்ப துடைமைவினைக் குறிப்பு. "மருட்பாவேனையிருசாரல்லது, தானிதுவென்னுந்தனிநிலை யின்றே" என்பதனால் அதற்குச் செப்பலும் அகவலுங் கொள்க. "பரி பாடல்லேதொகைநிலைவிரியி, னிதுபாவென்னுமியனெறியின்றிப், பொது வாய்திறற்குமுரித்தெனமொழிப" என்பதனால் அதற்கு முழுது மிசையாய்க்கொள்க இப்பெயர் பெயர்; இம்முறை முறை; இத்தொகை தொகை எனக்கொள்க. இவற்றுள் வெண்பா முதல்வைத்தது தலை தடுமாற்றமெனினு பாம். ஆயின் முதலே யணியிலக்கணங் கூறவ லெனப்புருந் தீண்டுச் செய்யுளிலக்கணங்கூறிய முறையான் மற்றொன்று விரித்தலென்னுங் குற்றமாமெனின், ஆகாது. என்னை? எழுத்தசை சீர் தலை யடி தொடை பென்னு மாறுறுப்பினதிலக்கணங்களைக் கூறியவற்றொப பாவினைத் தலைபானும், அடியானும், தொடையானும், ஓசையானும், பொருளானும் வேறுபட்டமைகூறியினங்களையுமவ் வகையே கூறு துவரீண்டைக்கே வேண்டுஞ் செய்யுட்களது தொகை வகைமாத்திரமே கூறினமையா னெனக் கொள்க. (உ)

67. ஆற்றலணிக்கண்ணவழித்தகங்குளாகர்

தோற்றந்தொகையேதொடர்நிலைபென் — நேற்புடைய

வென்றுமவற்றுளெழுவாய்தனிநின்று

சென்றுபொருண்முற்றுந்திடன்.

(எ-ன்) இதுவும் அங்ஙனம் விரிந்தபாக்க ளணிபெறுதற்பொருட் டிச் சிறப்பிலக்கணத்தா லவற்றிற்கு மீட்டு மொருவகைப் பெயரு முறையுந் தொகையு முணர்-ற்று.

(இ-ள்) வகையினும் விரியினுங்கூடி யிரண்டா றீராறென்னுஞ் செய்யுட்களாகிய வவை பெருமையுடைய வணியிலக்கணங்களிடத்து முத்தகம், குளகம், தொகைநிலை, தொடர்நிலையெனச் செய்யு ணன்காகப் பொருளுணைக்கத்தாற் றொகைபெற்று எக் காலத்திற்கும் பொருந்துத லுடையனவாம். அந்நான்கனுள் ஆதியாகிய முத்தகச்செய்யு ளொன்றாக நின்று திடனாகச்சென்று புலவன் குறிக்கப்பட்ட பொருளைப் பயந்து முற்றுப்பெறு மென்றவாறு. இவற்றுள் முத்தகம், குளகம் என்பன வடமொழிப்பெயர். ஏனையவிரண்டுந் தமிழ்மொழிப்பெயர். அவை யங்ஙனமாமாறு மே லறியப்பெறும். நிலைபென்பதனை யிரண்டிடத்துங் கூட்டியுரைக்க. ஆற்றல்-பெருமை, தேற்றுதல்-உண்டாதல். சென் றென்பதனாற் செய்யுளின்கண் ணிகழ்ந்த சொற்பொருளுொடு முற்றுது எஞ்சிநின்ற சொல்லையாயினும் பொருளையாயினும் கொணர்ந்து முற்று விக்க முற்றுமென்பதூஉங் கொள்க. எழுவாயென்ப திண் டிடத்தா னாகிய ஆகுபெயர். இச்சூத்திரப் பொருள்கோள் மொழிமாற்றெனக் கொள்க.

இனி முத்தகச்செய்யுட் குதாரணம் வருமாறு:--

பொன்னகர்புகுந்தயாணர்ப்புத்தயிர்தம்
பின்னொருநிலத்துப்பிறிதொருபடிவத்
தொருபகலுறைவதன்றெனவுலகுரைசெய
வருள்புரிகடவுளாணையின்வேட்டமுற்
றிகல்புரிவிலங்கினிந்தொலைத்ததற்பி
னகநகர்புரப்பேனயர்வுயிர்த்தற்குப்
பொலந்தகட்டுருளிப்புரவியூர்தியின்
வலம்பயில்பாகன்வரவழிஇப்புறநகர்த்
தண்ணிமுனாடினன்சார்வுழிமனனே

பெண்ணியல்பெருக்கியப்போமிர்தெதிர்தலும்
யாவதிவ்வுருவெனநிடைவிடாதுயவலும்
காவதத்திஃதொருகவினிலைக்களனென்
முண்ணிகழுமுவலன்புடனின்முட்டக்
கண்ணபந்தனவாய்க்காமுறக்காண்டொறும்
புகழுக்கம்புரிதவிற்புணர்ச்சிமேற்கொளத்
தொகுபதினென்முந்தொடர்பிற்பிறுற்றி
யொளியுமுறுமுரிசையும்வாசமுங்
களியதாய்மிழற்றேசையுமைம்பொறி
யேககாலத்திலவிதழொன்றினுண்
டாகயாவருமனுக்காதமைநலன்
வண்டுமுநெகிழ்ந்துமணமவிசெவ்விக்
தண்டுழாயாங்கன்றடந்துறைப்பொன்னித்
திரைவரன்றெறிநித்திலத்திராணிலவெழும்
விரைமலர்பாப்பிமெல்லனைவிரிபுன்னையி
னேந்தெழிற்கிணைகவியெழினியுள்
வாய்ந்தருண்மறையார்மனக்கொள்பவரே.

(1)

என்பது இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்தவழித் தலைமக ளிவ னெக் குலத்தான்கொல்! எவ்விடத்தான்கொல்! இன்னு மிப்புணர்ச்சிகடுங் கொல்! இவனென்னிடத் தன்புடைடான்கொல்! எனக் கூற்ற லையுற் றுரையாளாயினுங் குறிப்பா லையகமும்; அவற்றைத் தலைமக னுளத்தா னுட்கொண்டு நால்வகையையமுந்தீரக் கூறியது.

(இ-ள்) பொன்னகர்.....உரைசெய-மனனே சுவர்க்கத்துட் குடிபுகுந்த அழகிய புதிய அமிர்தங் குடிபுகுந்தபின்னர்ப் பொன்மயமல்லாத மற்றொருநிலத்தின்கட் சலமயமல்லாத மற்றொரு வடிவெடுத் தொருகணப்பொழுதுந் தங்குவதன்றென் றுயர்ந்தோர் கூற நிற்பவும்; அப்போமிர்து-அப் பெருமையையுடைய வமிர்தம்; அகநகர் புரப்பேன்-அகநகரின்கண் ணிருந் துலகினைப் புரக்கு மாசுரிமையுடையேன்; அருள்புரிகடவுளானையின்.....தொலைத்ததற்பின்-என்னிடத் தினிபகருணையைச்செய்யும் பால்வரைதெய்வத்தினவலான் வேட்டைமேன் மனம்வைத் துலகத்துயிர்கட்கு மாறுபாடிழைக்கும்

ஆளி முதலிய விலங்கின்கூட்டத்தைக் குறைத்தபின்னர் ; அயர்வுபிர்த் தற்கு..... ..சார்வுழி-அவற்றைத் தொடர்ந்தோடி யாடின வருத்தம் போக்குதற்குப் பொற்றகடுபொதிந்த நேமியையுடைய குதிரைபூண்ட தேரோடும் வென்றி விட்டுக்காத பாகன் சுவடுபார்த்துவருவனென வுட்கொண்டு புறங்கர்ப்பொதும்பர்க் குளிர்த்தமிழலைநோக்கி யணுகின காலத்து ; பெண்ணியல் பெருக்கி யெதிர்தலும்-பெண்ணின திலக் கணத்தைத் தனதாகப் பெருப்பித் தென்தெநிர்திப்ப ; யாவதிவ்வுரு வென..... ..காண்டோறும்-மலர்மகள் முதலாபிநொருருவினுள் யாதுதா னிவ்வுருவமென நின்னெடுங்கூடி நீக்கமின்றி யசாவாநிற்ப வுள்ளோடிகழு மெழுமையுந் தோடர்ந்தவன்பு பால்வரைகடவுளினன் புடன்கூடி யிக்காவகத் திவ் வருவ மலர்மகன்முதலாயோர் காந்திக ளெல்லாந் திரண் டேகமாகக் குடியிருப்பதோ ரிடவகைதானென் றுணர் வினு ளொன்றவிப்ப வந்நிலையே கண்க ளிவ்வுருவினை விருப்பமுட கொண்ட விருப்பவிகையானே நோக்குந்தோறும் ; புகுமுகம்புரிதலின்அமைநலன்-எனது நோக்கிடமாகப் புகுந்து தண்கண் விரும்பினோக்குதலால் யான் புணர்ச்சிமேன் மனம்வைப்பப் புகுமுகம் புரிந்தபின் பொருளிலக்கணந் திரட்டியுரைத்த பொறிதுதல்வெயர்த்தன் முத லிருகையுமெடுத்த லீரூய பதினொருமெய்ப்பாடு மொன்றன்பின் னொன்று தொடர்புடைத்தாகத் தோற்றிக்கண் டெற்றுண் டெயிர்த்தலாகிய நானோடு மென்மேல்வைத்த கருணையுடைத்தாய் மிழ்ந்துமோசையு மெனக் கேட்பதுமாக வைம்புலன்களையு மென தைம்பொறிகளும் ஒரு காலத் திலவமலர்போன்ற வதாமொன்றின்கண் ணுகார் தாக்கமெய்த விருதலையினும் வழிபடும் யாவரு மணுசாதபடிக் கேகார்தமாக முழுத்த வின்பத்தை ; வண்டிழா..... ..பொண்ணி-சுரும்புக ளாறுதாளி னாறுந் துவைப்ப முகைவிண்டு பரிமளத்தை மிகுப்பதாந் குளிர்த்த துளபமாஸிகையையுடைய அரங்கேசனது தடந்துறைவாய்ந்த திருக் காவிரியினிடத்து ; திரைவான்றெறிவாய்ந்தருண் மறை - பெரிய திருமுகத்தறைத்திரைகள் கொழித்தெறியுந் தாளத் திரணில விருளைத்தூர்து நிமிராநிற்பப் பரிமளப்பூவாகிய மெல்லிய அணியைவிளிக்கும் புண்ணியின்சி முயர்ந்த வழகோடுந் தாழ்ந்தகணிக ளாகிய திரையினுட் டொன்றி யளித்த விராசியத்தை ; யார் மனக் கொள்புவரோ-யாமெயறிவதல்ல துலகத்துள் யாவாறிவொன்றவாறு.

இதனுள்; நாடினனென்பது 'வினையெஞ்சுகளவியும்வேறுபல்குறிய' என்பதனால். வினையெச்சத் தனித்தன்மைத் தெரிநிலைமுற்று. சார்வுழி என்பது கொள்வுழி, செல்வுழி என்பனபோல ஒற்றிற்று வகை வுடம்பி மெய் வந்தது. உயவல்-உசாவல்; "யானென்றுயவுகோவையசிறிது" என்பதனால். யாவர்மனக்கொள்பவரென்பது யாரென வகை கெட்டது. யாதிவ்வுரு என்பது யாவ திவ்வுரு வென வகை மிகுந்தது. என்னை? "பலாறிசொன்முன்யாவரென்னும், பெயரிடைவகாங்கெடுத்தது மேனை, யொன்றறிசொன்முன்யாதென்வினாவிடை, யொன்றியவகாம் வருதலுமிரண்டு, மருவின்பாத்தியிற்றிரியுமன்பயின்றே" என்றாகவின. அப்போமிர்து என்பது "வினையெஞ்சுகளவியு முவமக்களவியு, மெனவெனெச்சமுஞ்சட்டினிழுகியு, மாங்கவென்னுமுரையசைக்களவியும், ஞாங்கர்க்களாந்தவல்லெழுத்துமிகுமே" என்பதனால் வல்லொற்று மிகுந்தது. இச்செய்யுளின் கண்ணகநகர்புரப்பேனெனவே யா னரசனென்னுங் குலனும், புறநகர்சார்வுழியெனவே "ஒன்றேவேறேயென்றிருபால்வயி" எனப்பதனால் ஒரு நகருள் அகநகரும் புறநகரும் என்னு மிடமும், உண்ணிகழுமுவலன்புடனின்றாட்ட வெனவே உமுவலன்பாற் பண்டும் பயின்ற வருகின்ற நட்பு இப் பிறப்பினுங் கூடிற்று; இதுபோல இன்னு மிடையிடையே கூட்டநிகழ மென்பதூஉம், அப்போமிர்து பெண்ணியல் பெருக்கி யெனவே நலம்பாராட்டலா லவன் தன்மே லன் புடையா னென்பதூ உந் தலைமக ஞாட்கொண்ணெரு மென்பதாம். இதனுள், பொன்மயமல்லாத சலமயமல்லாத என்பன முதலாய யாமே யறிவதல்ல தென்பதீரூய சொல்லெச்சங்களும், தலைவியுள்ளக்குறிப்பைக் குறித்தானென்னுங் குறிப்பெச்சமும் எஞ்சிநின்று விரிந்து முடிந்த வாயுங் கண்டுகொள்க. இச்செய்யுள் "அகன்றுபொருள்கிடப்பினு மணுகியநிலையினு, மாட்டெனமொழிப்பாட்டியல்வழக்கின்" என்பதனால் மாட்டென்னு முறுப்பாற் பொருள்கோள் நிகழ்ந்தவாயுங் காண்க. இது மருதநிலத்தலைமகன் பாலதானையின் ஆயத்ததரீங்கிய மருதநிலப் புறநகர்த்தலைவியை யெதிர்ப்பட்டுக்கூடிய களவொழுக்கக் கந்திருவம். என்னை? "முதலொடும்புணர்ந்தபாடுழர்மேன, தவலருஞ்சிறப்பினைந் நிலம்பெறுமே" என்றாகவின. இனிவருஞ் செய்யுட்கு மிவ்வாயு

எரித்துரையெழுதாததற்குஞ் சொற்றொறும் பொரு ளுய்த்துணர்ந்து
கொள்க. பகுதி-இயற்கை. துறை-புணர்ச்சிமிகிழ்தல்.

முயற்சியொன்றின்றய்நெருநன்முழுநல
னியற்றியதெய்வதமிறவாதி நப்பதொன்
றென்றுணர்ந்துழிபுறினின் றுமாக்கெதிர்தன்
மன்றவென்றுறுதலின்மடந்தையர்குழாமொரீஇ
மடந்தபமாணிழைவணரிணரைம்பா
விடந்தலைப்பாட்டினெய்தின்பநன்பனுவலைத்
தேரீன்பத்தைபுஞ்சிறிது சில்லாதே
பேரீன்பமதாய்ப்பெருகவுமன்றோ
சிறின்பமெனத்தீர்த்தனராகிச்
சொற்றமிழ்மாதனைத்துதிக்குமெய்த்தொண்டர்
பற்றறுத்துணர்த்தியபாசா
முற்றிடிவாசங்கையதாமொன்றே (2)

என்பது இடந்தலைப்பாட்டின்கூட்டத்திறுதிக்கட் டலைமகன் சொல்
வியது.

(இ-ள்) மனனே! நம்பிடத்து முயற்சியொன்றில்லையாகவும் நெரு
நற்று நமக்குப் பெருத்தவின்பத்தை யுண்டாக்கித்தந்த தெய்வமான
தென்று மிறவாதிருப்பதொன்றாமென்றறிந்தினி நாஞ் சிறிது முயற்சி
யுறினின்னு மத்திருவுரு முதனாட்கண்டவிடத் தெதிர்தல் சந்தய
மில்லையென் றியா முறுதலோடு மிகுனையர்குழாத்தைவிட்டுநீங்கி நம்
மிடத்துவைத்த வேட்டையாற்றண்ணிடத்தொன்றிய மடமைபுந் தண்ணை
விட்டுநீங்கி மரட்சிமைப்பட்ட அணிகளோடுங் கடைகுழன்று பூங்
கொத்துச்செருகிய குழவினை யுடையா னம்வரவுபார்த்துநின்ற
விடத்துத் தலைப்பெதலாலெய்திய வின்பமானது, நன்பனுவல்களை யா
ராய்ந்து நமதுண்ணின்றவின்பத்தைச் சிறிது நிலைபெறுதே பெயர்க்கப்
பட்டதா யல்கின்பநின்றவிடங்கொண் டாராவின்பமாகப் பெருகாரிப்ப
இதனைச் சிறியதாயிவ வின்பமென விட்டுநீங்கினாராகிச் செஞ்சொற்

றமிழாகிய திருவாய்மொழிபாடிய காரிமாறப்பிரானை வாழ்த்து முண்மைத்தொண்ட சிவ்வுலகத்து மகளிரிடத்தெய்து மின்பத்தின்மேல் வைத்த வாசையைவிட்டுப் பாம்பதத்தின்பமே தெவிட்டாதவின்பமென முன்னமுணர்த்திய முதுமொழி யிதுபொழுது விசாசிக்கற் சந்தயமாவதொன் றென்றவாறு.

மனனே என்பது தோன்றவெழுவாய். நின்றவென்பது முதலாய் சொல்லெச்சங்களை யு மாங்காங்கு வருவித்துக்கொள்க. மன்-ஆக்கம் ஓ-அசை. பகுதி-இடந்தலை. துன்ற-இதுவும் புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

முதல்வனிற்பெறு நான்முதற்றயெனலாய்ப்
புதல்வனிற்பிறந்தவழி நூற்பொழிப்புரை
செலச்சொலுங்குரவனிற்றெளிந்தோர்தமக்கல்
விலக்கணவிலக்கியமீந்தவின்பத்தினு
நயப்படவிரித்துரைநடைதார்தமது
முயற்சியினுணர்வுழிமுன் னுமின்பத்தினு
முணராறுட்பமுமெச்சமுமொருபுடைப்
புணர்மாணுக்கிற்புலப்படுமவர்பா
லெய்தியதெவிட்டாவின்பமொன்றெனலாம்
பொய்கையுட்கராமொடுபொருதுரைந்தழைத்த
கடமலைக்குதவியகண்ணன்
வடமலைமடவரல்வாய்ந்தருணலனே.

(ஃ)

என்பது பாங்கற்குட்டத்திறுதிக்கட் டலைமகன் புணர்ச்சிமகிழ்தல்

(இ-ள்) மனனே ! முதல்வனா லமைத்தருளப்பட்ட முந்து நூ நற்றயாக அதற் கொரு புதல்வனைப்போலப் புலவராலமைக்கப்பட்டுப் பான வழிநூலின்பொழிப்புரை முதலே கேட்போ ருணர்வுட்கொள்ள புதலுங் குரவனற் றெளியப்பட்டோர்க் கல் விலக்கண விலக்கியங்க புரந்தவின்பத்தினும் நன்குமதிப்பதாக வந்துல்கட் காகிரியர் விரி துரைப்பதாய வுரையினது ஒழுக்கத்தை யவ்வுரைகொள்ளார் தமது வுடன் முயற்சியானுணர்ந்தவிடத்துண்டான இன்பத்தினும் நான் னிடத் துணரப்படாத வரும்பததுட்பமும் எச்சமும் தம்மொடு கற் றொருபுடைமாணுக்கராலாய்ந்தறிவிற்புலப்பட்ட வவர்பா லெய்த

தெவிட்டாவின் பம்போலு மொன்றெனலாம், பொற்றாமரையோடையி
 னிடத்துக் கராமொடுபொருது நொந்தழைத்த கடாத்தோடுகூடிய
 மலைபோன்றயானைக் கதனுயிர்பிழைப்பான் சென்றுதவிய கண்ணனது
 வடக்கின்கண் வேங்கடவெற்பினிடத்து மடவால் தோன்றிநின்றருளிய
 பேரீன்ப மென்றவாறு.

மனனே என்பது தோன்றுவெழுவாய். இதனுள், பொழிப்புரை
 குரவனிற் றெளிந்தோர்க் கந்தூல்களீந்த வின்பத்தினும் என்பது
 முயற்சியின்றி யியற்கைபிற் றெய்வத்திற்கூடிய இன்பமதாம். விரித்
 துரை தாந்தம் முயற்சியாலுணர்வுழி முன்னுமின்பத்தினு மென்பது
 சிறிதுமுயற்சியா னிடந்தலைப்பாட்டினெய்திய வின்பத்தினு மென்ப
 தாம். துட்பமு மெச்சமு மொருபுடைமாணக்கரி னுணர்ந்தவிடத்
 தெய்திய தெவிட்டாவின்பமொன்றெனல மென்பது பாங்கனாற்கூடிய
 கூட்டத் தெய்திய வின்பமென்பதாம். இவை குறிப்புவுமை.

குலனுந்தொன்மையுங்குணனுந்திருவு
 நலனும்பருவமுருவமுநயந்தோ
 ரறம்புரிகொள்கையோடளவளாய்வாழ்நாட்
 டிறம்பாக்கற்புடைச்சேபிழைவயிற்றிற்
 கருப்பம்வந்தடியிடக்கண்டகண்மலரால்
 விருப்பமுற்றதனினுமேம்படுநிலத்துறப்
 பிறந்தநன்புதல்வர்பிடுடைமுகமலர்
 சிறந்தவர்காண்டொறுஞ்செறிபேருவகை
 யாங்கவற்றினுமிகுமரும்புமென்மழலை
 யோங்கியசெவிப்புலத்துறவருமுவகை
 யுவகையிற்கழிந்தபேருவகையதாகு
 மவமதிப்பின்றியேழாண்டமைவெய்தலும்
 பொற்புடைக்குரவர்தம்பொன்னடிவணங்குபு
 கற்பனயாவையுங்கசடறக்கற்றபின்
 கல்வியுங்கவியுங்கவின்பெறச்செலச்சொலு
 மெல்லையிற்றாதையின்புறலும்பொருவரும்
 பூதலம்புகழப்பொலிந்துநின்றருளிய
 சீதான் குருகாபுரேசன்சிலம்பின்

மதுமலர்ச்சோலைபுண்மடவால்

புதுவதுபுதுவதாய்ப்புரிந்தருணலனே.

(4)

என்பது பாங்கியிற்கூட்டத் திறுதிக்கட் டலைமகன் கூறியது.

இதனுள், கருப்பர்வந்தடியிடக்கண்டுகண்மலரால் விருப்பமுற்றது என்பது இயற்கையிற்கூடிய வின்பவிருப்பத்தை. அதனினு மேம்படும் புதல்வார்பிடைமுகமலர் சிறந்தவர்காண்டொறுஞ் செறிபேருவகை என்பது இடந்தலைப்பாட்டிற்கூடிய வின்பமகிழ்ச்சியை. ஆங்கவற்றினுமிரு மழலை யோங்கியசெவிப்புலத் துவருமுலவகை யென்பது பாங்கிற்கூட்டத்திறுதிக்கட் கூடிய வின்பமகிழ்ச்சியை. உவகையிற்கழிந்தபேருவகையதாகுங் கல்விபுங் கவியுங் கவின்பெறச் செலச்சொலுமெல்லையிற்றதைபின்புறனுற்பொருவரும் என்பது பாங்கியிற்கூட்டத்துக்கூடிய புணர்ச்சியை. பொருவநுமென்பதனை நான்கினுங் கூட்டுக. குணம்-அறிவு, நிறை, ஓர்ப்பு, கடைப்பிடி, நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு. திரு - செல்வம். அளவளாய் - கலந்து. திறம்பா-அழியா. அவமதிப்பு - கற்கப்படுதூல்களைக் கற்கநினையாமை-இகழ்தல். இன்றி-இல்லாமை. செலச்சொல்ல - கூறும்பொருள்களறிதற்கரியவாயினுங்கேட்போர்க் கெளியவாய் மனத்துட்கொளக் கூறல். கவின்பெற-அழகுபெற. ஒழிந்த அகல முரையிற்கொள்க. இது மாட்டுறுப்பு மெச்சமுமின்றிவந்த முத்தகச்செய்யுள். என்னை? “மாட்டுமெச்சமுநாட்டினின்றி, யுடனிலைமொழியினுந்தொடர்கிலைபெறுமே” என்றாராகவின. பகுதி - பகற்குறி. துறை - இதுவும் புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

தண்டளவுங்கொன்றையும்பைந்தார்தழைப்பவாய்மயிலின்

கண்டழைப்பவண்டிகளிதழைப்ப—நுண்ணிசோர்

கார்வாவிதென்றயரேல்கண்ணன்குறுங்குடியார்

தேர்வாவிதென்றணங்கேதேர்.

(5)

இதுவும் மாட்டுறுப்பு மெச்சமுமின்றிவந்து தனிரின்றுமுடிந்த முத்தகச்செய்யுள். தார் - ஸூ. ஆய்மயில் - ஆடாநின்ற மயில். வரவு என்பது தொழிற்பெயர்போலரின்று நிகழ்காலங்காட்டுவதோர்வாய்

பாடு. துண்டுனி - அசம்பு. கார் - மழை. வரவு -, வராரின்று. அயரேல் - வருந்துவதொழி என்றவாறு. பகுதி-வரைபொருட்பிரிதல். துறை - பருவங்காட்டிவற்புறுத்தல்.

நிறையழிகாமக்கடலைநீந்திச்சலாபத்

துறைமுகமுத்தங்கொளவேசூழ்வார்க்—ஐறைவளையா

யாய்ந்தபுணையென்பவருண்மாறன்வண்குருகூர்

வாய்ந்தபனைமாமடல்.

(6)

(இ-ள்) அருண்மாறன் வண்குருகூரிறைவளையாய்! ஆடவர் நிறையாகிய கரையை யழிக்கப்பட்ட சாமமாகிய புணரியைக் கடந்து மகளிரிடத்தின்பத்துறையைத் தரும் நகத்தில் அதரபானத்தையுட்கொளவழியேதென்று விசாரிப்பவர்க்கு வாய்ந்த பனைமாமடலே ஆராய்ந்தறிந்த புணையென்றுகூறுவர் பெரியோரென்றவாறு.

இதாவும், ஆடவர்களென்னும் பெயர்ச்சொல்லும், எனக்கு மதுவே குறிப்பென்னுங் குறிப்பும் எஞ்சிநின்று முற்றியதால் இருவகையெச்சமும் மாட்டுறுப்புங்கூடித்தனிநின்று முற்றின முத்தகம். சலாபத்துறை முகமுத்தங்கொள என்பது சிலேடை. இது, பாங்கியிற்கூட்டத்துச்சேட்படுக்கப்பட்டானை தலைமக னாண்டுறந்துரைத்தல். பகுதி-மடல். துறை - உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல். முத்தகமென்பது காரணப் பெயர். முத்தகம் முற்றும்.

(௩)

இனிக் குளகம் வருமாறு:—

68. குளகம்பலபாட்டொருவினையேபர்கொண்டு

வளர்முலையாய்முன்றிடத்துமன்னு—மளவை

யுகளகஞ்சாந்தானிகங்காபாலிகத்தோடைந்தின்

மிகல்வகைத்தாறுல்சொல்விதி.

(எ-ன்) முறையே குளகச்செய்யுளின்கூறுபாடுணர்.....ற்று.

(இ-ள்) வளராரின்ற முலையினையுடையாய்! குளகச்செய்யுளென்பது, பலபாட்டொருவினையேயாதல் ஒருபெயரேயாதல்கொண்டு, எண்ணினதளவு உளகம், சாந்தானிகம், காபாலிகம் என்னு மூன்று நிறத்தினுமும், ஐந்தாயும் அவ்வைந்தினுமிருங் கூறுபாடுடைத்தாயும்

செய்யுளாகத்து முதல் இடை கடை பெண்ணு முன்றிடத்தும் நூல்
சொன்னிதியாக நிலைபெறுமென்றவாறு.

வினையென்ற விதப்பால் வினையிவ்வேறல்லவாம் வினைக்குறிப்பும்,
பெயரென்ற விதப்பாற் பெயர்ப்பெயரேயன்றி வினைப்பெயருங் கொள்ளு
மென வுணர்க. வினைமுதலிய நான்கோமிக் தானமுன்றோடு முற்ற
வுதாரண மீண்டுரைப்பிற் பெருகும். அலற்றுட் சி ல வு த ர ண ங்
காட்டுதும்:—

வினைமருவொன்றில்லாதனானாகனைப்
புனைவகுளத்தாமப்புயனை—வினையினையே
வென்றனைக்கார்தரும்வித்தனைப்பாவலன்பின்
சென்றானேநாதனைனத்தோந்து, (7)

வேதமதனைவிளங்குதமிழ்ப்பாப்படுத்திப்
போதந்தைமுந்துபுகழ்புண்ணியனை—நாதமுனி
போற்றும்புனிதனையந்தாமம்புகமனனே
தேற்றம்பயின்றேதினம், (8)

இவையிரண்டும் வினைகொண்டு முற்றிய யுகளகாதிருளகம், உகளக
ருளகமென்பது இரண்டுபாட்டு வினைமுதலியவற்று ளொன்றுகொண்டு
முற்றுவது.

குன்றமதனைக்குடைகொண்டலீலமணிக்
குன்றமதனைக்குணக்கடலைக்—குன்றமதே
மத்தாகக்கொண்டமிர்தம்வானோர்க்களித்ததரு
மத்தானைத்தேவாய்மதித்து, (9)

வாழ்த்துபாசமபவா தியர்தம்வாய்மதத்தைச்
சாய்த்ததமிழ்மறைப்பாத்தந்தானைக்—கீர்த்திபுனை
பாவேசர்போற்றும்பாங்குசனைமுத்திபெற
நாவேமனத்தானயந்து, (10)

இவையிரண்டும் வினைகொண்டுமுற்றின யுகளகமத்திய ருளகம்,
வாழ்த்து என்பது ஏவல்வினை. இவை நான்கும் திணை - பாடாண் ;
துறை - ஒம்படை.

காலிருக்கக்கையிருக்கக்கண்ணிருக்கச்சென்னியதன்
மேலிருக்கநாநிவேவீற்றிருக்க—நாலிருக்கும்
பொய்யாதிருக்கப்புகழ்மாறனைவலஞ்செய்
தாய்யா துமஞ்சலியா தும், (11)

பூவீற்சிமர்தவவன் பொன்னடியைக்கண்மீடலர்
தூவிவணங்கித் துதியாத—பாவிசுளோ
டொன்றாகியவுளமேபோனவைபோட்டு தியமா
மின்றாகி லுமுற்றிறைஞ்சு. (12)

இவையிரண்டும் வினைகொண்டு முற்றிய யுகளகாந்தியுளாகம்.
இதனுள் மாறனையென்பது மால்தனை எனவும் பொருந்தும். இவை
யாறிற்கும் ஒழிந்த அகல முரையிற் கொள்க. திணையுந் துறைய மிகவ
மது.

அடித்தகைத்தலம்பிடித் துவன்கனகனருயிரைக்
குடித்தகோளரியாயகொற்றவனுமாண்குறளாய்
நடித்துமூவுலகன்றளந்தவனுமைந்நாகந்
துடித்துமூலமென்றழைத்ததற்குதவியசுகத்தோன். (13)

அம்பிகாபதியிரப்பொழித்தவனுமாதாவா
லும்பராமுதருந்தவைத்தவனுமும்பருளார்
தம்பமார்தசாதன்றிருமகனெனத்தழைத்தே
கம்பவாரிதியடைத்தருளயோத்திகாவலனும். (14)

இவையிரண்டும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டு முற்றிய யுகளகமத்திய
குளாகம். திணை - பாடாண். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

அரியுமயனுமா னுமெனமுன்றாய்த்
தெரியுமவருட்டெளிதம்—குரியபொரு
ளந்தாமத்தானென்றுணர்த்தியடியவர்தஞ்
செந்தாகுலந்தவிர்த்ததே, (15)

முந்தமதுரகவிக்காரித்தமூலரைசா
லந்தமலரடியையாதிரைநாள்—வந்த

மறைபவர்கோன்சென்னியினும்வைத்தெமையாள்செந்த
 னிறைவருளப்பூங்கண்ணியன். (16)

இவையிரண்டும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டுமுற்றிய யுகளகாந்திய
 குளகம். கண்ணியைப் புனைந்தவனென்னும் வினைபைக் குறிப்பினுற்
 கொள்ளக்கிடந்தமையானென் றுணர்க. ஏன்னை? “காலந்தாமேமுன்
 றெனமொழிப” “இறப்புநிகழ்வுமெதிர்வுமென்றா, வம்முக்காலமுன்
 குறிப்பொடுகொள்ளு, மெய்நிலையுடையதோன்றலாதே” என் று
 ராகவின், ஆதலால் வினைக்குறிப்பிற்குங் காலமுண்டெனக் கொள்க.
 தினை - இதுவுமது. துறை - பழிச்சினர்ப்பாவல்.

முழுக்கலையற்றரைக்கலையுமிழந்தாய்தோகை
 முருந்துறபிலியின்முழுதுமுன்றில்சீக்கு
 மொழுக்குறநின்றனையுடையுமஃதேயான
 யுன்றிரதமெதுபெயரே துரைத்தியென்னு
 வழுக்கறவையிபங்குயிர்கொல்லாமையாசீ
 வகனுகவிறைவன்யாரருகனில்யா
 திழுக்கியல்பினுந்தனியூர்யாதுசெம்பொ
 னையிலெனவவ்வெயிலெவண்ணநிசைத்துமீட்டும்(17)
 எப்படிவந்தோன்றியதப்படிவத்தெல்லா
 மின்னுயிருண்மையையுணராயிபங்கற்பால
 வப்படிவத்துயிருளதாயுணர்ந்தாயீசற்
 துப்புரவுண்பதுகடனென்றுள்ளாயாகத்
 தொழிலிகழ்ந்தாய்சுடர்சொருபாம்வேதமார்க்கக்
 தப்பிணையம்மறைகொடுசாதிப்பதென்றே
 சமன்மதத்தைப்பழித்தனாயழித்துச்சாய்த்தார் (18)

இவையிரண்டும் வினைப்பெயர்கொண்டுமுற்றிய யுகளகாந்திய
 குளகம். தினை-பாடான். துறை-“அமர்கண்முடியுமறுவகையானு”
 மென்றதனால் முனிவர்வாழ்த்து; பார்ப்பனவாழ்த்துமாம்.

முன்புலகமேழினையுந்தாயதுவுமுதுணர்வா
ரின்புறக்கங்காந்தியையின்றதுவு—நன்பாதன்
கண்டிருப்பவைகியதுங்காண்ரையதுமமிர்த
முண்டிருப்பாருட்கொண்டதும்,

(19)

வெந்தகரியதனைமீட்டுமகவாக்கியது
மந்தச்சிலையினைப்பெண்ணுக்கியதுஞ்—செந்தமிழ்தேர்
நாவலன்பின்போந்ததுவுநன்னீர்த்திருவரங்கங்
காவலன்மாவலவன்கால்,

(20)

இவையிரண்டும் பெயர்ப்பெயர்கொண்டுமுற்றிய யுகளகாந்திய
குளகம். என்னை? பெயர்நிலைக்கிளவிகாலந்தோன்று, தொழினிலை
யொட்டு மொன்றலங்கடையே” என்றுபாகவீன், இந்நகுறியாய்க் கால்
எனக் காலமுந் தொழிலுந் தோன்றுதின்றவாறு காண்க. திணை—
இதுவுமது. துறை—கடவுள்வணக்கம். ஒழிந்த ஆதியினும் இடையி
னும் யுகளககுளகம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. யுகளககுளகம் முற்றும்.

தொடுத்தமுத்தலைச்சூலவன்படையினைத்துண்டப்
படுத்துவெஞ்சினத்தாடகையுயிர்மன்பகுவாய்
மடுத்துவேள்விகாத்தெதிர்ந்தபோர்நிருதர்க்குமரணங்
கொடுத்தநீந்தொழிற்குன்முதலவர்க்குவிண்கொடுத்தே,

(21)

கிளைத்துநாகவன்பிடர்மிசைக்கிளர்மராமரமேழ்
துளைத்துவாலிமார்பமுந்துளைத்தடற்கருஞ்சுடுதி
விளைத்துவேலையுளுநகெழுக்கோதண்டமேளுள்
வளைத்துவாய்மையோர்வடிவெடுத்தனையதோர்வாளி,

(22)

கும்பனைப்பொருநிகும்பனைக்கும்பகண்ணினை
டம்புராசியிற் குரைத்தெழுபலப்படையதனைச்
செம்பொலையம்சிறுப்புறத்தெசக்கீர்வினைக்கொன்
றெம்பிரான்சைகியைமணந்தாடலெய்தியதும்.

(23)

இவைமுன்றும் வினைகொண்டுமுற்றிய சாத்தானிகாதி குளகம்.
திணை - வாதை. துறை - வில்வென்றி.

அருமறையாய்நள்ளிரவிற்கொடுபொகிவகதேவராய்ப்பாடித்
திருநகரத்திடைகரப்பவளர்ந்தவனும்வெண்ணெயினைத்திருடிமேனாட
பொருவறுகைத்தாமரையாற்செங்கனிவாய்வைத்தவனும்பொதனேற
னிருவருங்காண்பதற்கரிதாமந்தாமந்திபாண்டற்கெளிதினன்பால், (24)

கொடுத்தவனுமானிரைகாத்தருள்காலக்
கண்மாரிருடைகுன்றாகத்
தடுத்தவனுநான்முகத்தோன்கொடுபொய
பல்லுருவின்மன்மையாக
மெடுத்தவனுந்தேவகியின்றருள்புதல்வன்
முரோவதியாமின்பக்கொம்பன்
றுடுத்ததுகிவிருஞ்சபையுட்டொலையாமை
யளித்தவனுமுண்பைகூறின், (25)

காண்டகுபொன்முடியுதைத்துக்கஞ்சனைக்கொன்
றுறவோர்முன்கநிஞ்சொற்கூறப்
பூண்டகொழிற்சிகபாலன்பொன்முடிசக்
காத்தறுத்துப்புவனம்போற்றப்
பாண்டவற்குத்துதாசுநூற்றுவர்மு
னுருணெடுந்தேர்ப்பாகுகி
யாண்டகைமைத்தருமன்முதலவர்க்கவனி
யனைத்துமளித்தவனுமன்னே, (26)

இவைமுன்றும் பெயர்ப்பெயர்கொண்டுமுற்றின சாந்தானிக
மத்தியகுளகம். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

தெள்ளுநான்மறைப்பனுவலுமயனையாதியரும்
வெள்ளிவெண்மதிக்கடவுளுங்கதிருமீன்கண்முந்
தள்ளரும்பொறைமன் னுயிர்க்கணங்களுந்தழங்கு
கொள்ளாவெண்டிடைப்புணரிமொண்டெழிலைஞ்ஞையா, (27)

வாக்கும்பாதமும்பாணியுங்காணமுமற்று
நீக்கமுற்றமன் னுயிர்கடாமாயையுண்ணெடுங்கற்
றுக்குமாடகத்துகண்மெழுகடைந்தபோற்றயங்கக்
காக்கும்வாய்மையீங்கெனதெனத்திருவருள்கலந்தே, (28)

காலம்பாவையுங்கழிந்தபிங்கழிந்தபேருருவின்
ஞாலமுற்றவுண்டுறுபுணனடுவணநயந்தோ
ராலநுண்டனிரொனுமனந்தனிலுலகினைத்தும்
பாலனையுள்ளடக்குபுதுயின்மனன்புரிப்பான், (29)

இவைமூன்றும் வினைப்பெயர்கொண்டு முற்றின சார்தானிகாந்திய குளகம். திணை - பாடாண். துறை - கண்படைநிலை, (குருகாமான்மியம்.)

பாத்துவமுதலாப்பஞ்சவுற்பனனும்
பாமனெம்பிறைவனெனல்போல்
வாத்தொழும்புகழும்பஞ்சமாத்தொழிலும்
வழங்கலுமிவன்றிறத்தெனல்போற்
றிரத்தவாம்பஞ்சபூகமுஞ்செனித்த
செய்கையுமிவன்றிறத்தெனல்போற்
காத்தினிற்பஞ்சாயுதங்களேதரித்த
கருணைபங்கடவுளாமெனல்போல்,

(30)

ஞானமுமழகும்வீரமுந்திருவுநவையிலானந்தமுமெமவே
யானவேனையவாமுலகமென்பவற்றிற்கவைபமைதிபவலவெனல்போல்
வாணுறநிவந்தவெழுநிலத்தமைந்தமாடஞானிகையின்பாப்புறுத்தைத்
பானிறந்தழீஇயதுகிற்கொடிநுடங்குபாங்கரின்வயங்குமெம்மறுகும்,(31)

செம்மையின்யாணர்த்திவ்வியமணியாற்
செழும்பொன்றறிசைதிசையெறிக்கும்
பொம்மலுநிவப்பும்வியலுள்ளிடையும்
பொருந்தவினொருமறுகிடைப்புக்
கிம்மறுகெனினிங்கிவற்றுளிம்மாட
மெம்மணிமாடமென்றியாருந்
தம்வயிற்செறிந்தோரிமைப்பருநாட்டர்
தாங்கியுமறிவருந்தகைய.

(32)

இவைமூன்றும் பண்பிடனாகத்தோன்றினவுடைமைவினைக்குறிப்புக்
கொண்டுமுற்றின சார்தானிகாந்திய குளகம். சார்தானிகுளகமென்
பது மூன்றுபாட்டு வினைமுதலியவற்று ளொன்றுகொண்டு முற்றுவது.
திணை - இதுவுமது. துறை - பாம்பதவருணை. இவையும் குருகா
மான்மியம். ஒழிந்தனவும் வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. சார்தானிகுளகம்
முற்றம்.

ஆதிப்பாப்பிரமநாராயணனென்றுஞ்
சோதிச்சுடர்மயமாந்தோற்றஞ்சா—னீதிச்
சொருபமுடனுநவந்தோயந்துளன்காணென்று
மொருபார்தாமத்தானென்றும்,

(33)

பாங்குடைய'மண் னுயிரோன்றல்லலவென்று
மங்கவற்றுணீங்காதவனென்று—மோங்கவற்றை
நித்தியமாமென்றுமுடனித்தியமன்றென்றுமதை
புய்த்ததுபூதாதிபதென்றும், (34)

பத்திவிடாதேபயிலென்றுஞ்—சத்தியமாய்ச்
செல்வத்திருப்பதிவாழ்சிவிவாதன்பகர்ந்த
சொல்வித்தகமேதுணிந்து, (35)

நாமானிடப்பிறவிநன்றென்றுந்நோர்தனமாற்
காமாதிகளாங்களைகளைந்து—பாமாலை
சாத்தியேநெஞ்சேதருமெமக்குமுத்தியென
வேத்தியேயின்புற்றிரு. (36)

இவைநான்கும் வினைகொண்டுமுற்றின காபாலிகாந்தியகுளகம்.
தினை - பாடாண். துறை - குரவனைவாழ்த்தல்.

இச்சிப்போனிட்டவினைபடிப்போதன்றொருவ
னுச்சிப்போதானதுலதறிந்த—நிச்சயமே
யாய்ந்தாலொருவன்சிரத்தணிந்ததன்றொருவன்
பூந்தாள்கமுவும்புனல், (37)

இளிவந்ததுசெய்திரந்தானொருவன்
வெளிவந்தொருவனதைமீட்டான்—களிவந்த
சித்தமுறத்தன்பெயரேகோளாச்செவியனுக்கு
முத்தியளித்தானோர்முதல், (38)

சேதிப்பதாமொருவன்செய்தொழிலுமேனையவற்
காதிப்புவனமவைகாவல்—கோதற்ற
நற்குணத்தெம்பூமகள்கோராணனந்தாபத்தான்
முற்குணத்தானேயெம்புதல், (39)

என்றுய்ந்துணர்ந்துணர்த்தியிங்கெமையேடற்றினான்
பொன்றதசெஞ்சொற்புலவீர்கா—ளொன்றாய்
தேவின்புறத்தமிழ்செப்தென்குநகூன்மனம்போல்
வாவுஞ்சிறையோதிமன். (40)

இவைநான்கும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டுமுற்றின காபாலிகார்த்திய குளகம். திணை - இதுவுமது. துறை - பழிச்சினர்ப்பரவல்.

மீனமதாயாமையாய்வெள்ளைவராகமதாய்த்
தானவனைக்கொன்றுமறைதந்தானும்—வானவர்க்காய்
வாங்குதிரைகடைநாண்மந்தாமேற்கொண்டானு
மோங்குமகிலங்கொணர்த்தானும், (41)

ஆளரியாயாடகனைச்செற்றானும்வாமனமாய்த்
தாளிணையான்மூவுலகுந்தாயர்னும்—கோளரிபோன்
மாறுதிரட்காவலரைமாய்த்தமழுவாளியா
பூறுதிரத்தேகுளித்தானும், (42)

அன்றுதனாராமனாகியிருபதுகைக்
குன்றினுயிரைக்குடித்தானும்—வென்றியுடன்
பார்திருத்துநாஞ்சிற்படையானும்பாண்டவர்க்கல்
வூர்திருத்தமுற்றளித்தானும், (43)

புண்டரிகத்தானைப்புரந்தானுமைநீல
கண்டனிரப்பொழியக்கண்டானு—மண்டமினி
மேவிலையிங்கென்னவிழங்கியவேகோதகத்தோ
ராலிலையின்மீதுதுயின்றான். (44)

இவைநான்கும் வினைப்பெயர்கொண்டுமுற்றின காபாலிகார்த்திய குளகம். திணை - இதுவுமது. துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

மாயோனெடியோன்மதுசூதனப்புவனந்
தாயோன்முகுந்தன்சராசாங்க—ளாயோ
னாரரியரியச்சுதனாகணையான்
முாரியழியாமுதல், (45)

மாநவன்கேசவன்வாமனன்கோவிர்தன்
சீதரன்பூமகள்கோன்றேவேசன்—பூதலத்தை
யுண்டோன்விரிசிறைப்புள்ளூர்ந்தோன்பகரண்டங்
கண்டோனிருதார்த்தகன் (46)

மந்தாகினிபிறந்தவார்கழலொனையியோன்
 மந்தாவளமுரைத்தசரல்பிடு — நென்னை
 திருமால்வாணுந்திபூத்தோனமார்
 பெருமான்பிரமன்பிதா,

(47)

கண்ணன்கருணாகரனமலன்காயாம்பூ
 வண்ணன்கடல்வண்ணன்மைவண்ணன் — விண்ணவர்கோன்
 மம்பிரானுணனந்தாமத்தானவேதாந்த
 டெம்பிரான்முத்தனிறை.

(48)

இவைநான்கும் பெயர்ப்பெயர்கொண்டுமுற்றின காபாலிகாந்திய
 குளகம். துறை - கடவுள்வாழ்த்து. ஒழிந்தவும் வந்தவழிக் கண்டு
 கொள்க. காபாலிகுளகம் முற்றம்.

செம்பிணையுருக்கிவாக்கித்திண்ணிதினகழிதூர்த்திட்
 டும்பரின்முதலேவென்பொணுவானமதமைத்தபின்பைப்
 பைம்பொனாச்செகதிண்டம்பட்டிகைவகுத்திட்டோர்சா
 ரிம்பர்நின்றேறயாளிச்சுருட்டியியற்றிமன்னோ,

(49)

பாங்கர்வேதினைக்குத்தானம்பகுத்தாங்கினுக்குநாப்ப
 ணைங்குபொற்கவாரிநீஇசித்துருமசாளாஞ்செய்தோவா
 வீங்கிருடுணிக்குஞ்செய்யவிழுமணியதனும்மேல்வாய்த்
 தாங்குமுத்திரம்வைத்துள்வச்சிரத்துலாந்தகவின்வைத்தே,

(50)

பச்சைநன்மணியையீர்த்தபலனைமேற்பாப்பிரீலத்
 தச்சுகொடுங்கைமுட்டியதன்புழையகத்தவாக
 வச்சிரவளைகளொடிமணிசெய்வேதினைகமாண்டுணத்
 துச்சிமேற்பலகைகிறந்துத்திரத்தினோடொன்றச்சேர்த்தே,

(51)

வெள்ளிவெண்பலகைநான்குவிரல்வியனீப்பின்றுக
 வள்ளுறநிறைத்துவண்பொன்னுணிகளமுத்திக்கையா
 லாளுபுதிருமொண்பொன்னரதனாக்காமேயந்து
 தெள்ளிதினேழதாகத்திகழ்நிலம்புணர்த்துமாதோ,

(52)

வாரிரீணிவெய்யமேல்கீழ்மரீஇயநேரன்படியுந்தாளுங்
 கூர்கபாடமுமொன்றுகக்கொளியமாண்மணிகடம்மரற்

சீர்கெழுதசம்புகூட்டுஞ்சிமயமோடுயர்ந்தவானு

ளார் தமக்கமைந்ததச்சர்க்கணங்குசெய்வனபொன்மாடம். (53)

இவை ஐந்தாம் பெயர்கொண்டுமுற்றின அந்தியகுளாகம். மேலிந்து
முதலிய வெவ்வுற்றிற்குங் குளகமென்பன பொதுப்பெயர். திணை -
பாடாண். துறை - நகர்வாழ்த்து.

அற்புதமாமன் னுயிரோபிரமமென்று

மலகிலவன்றென்றெனவுமலகில்யாக்கை

நிற்பனயாதெனிற்புனல்பெய்கடங்கடோறு

நிழற்கதிர்தோன்றியநெறித்தாமென்றுமங்ஙன்

பொற்பனவொன்றிறத்தலுமேனையவும்பொன்றாப்

பொவிவெவனென்றலவைபோலெனவுமாரிக்

கற்பனைசெய்பவன்றனைநான்பிரமமென்றே

சமுறுமிரண்டெவனெனவேகழிந்தீழ்மீட்டும், (54)

நான்பிரமமென்றனைநீபிரமமாகி

ஞன்முகனையுந்தியிற்பெற்றிடுதிபொன்றா

வான்பிரமமமைத்தபகிரண்டமெல்லாம்

வயிற்றிடைவைத்திடுதிசுதுமுகத்தால்வையந்

தான்புரந்தவ்வுலகினைமுவடியிற்றாய

தனுவினனோணுமயமாந்தனுவுங்கோடி

பூன்பயின்றகுரம்பையநீத்துலகமெல்லா

மொருங்கெறிக்குஞ்சுடர்மயமாமுருவுங்கோடி, (55)

ஆயிரவாய்ப்பல்லிப்பாம்பினைமேற்காவ

லறிதுயிலுங்கொண்டிடுதியனந்தனாகி

மாயிருஞாலங்களொருபத்தநாலு

மணிமுடிமேற்றரித்திடுதிவழிந்துநாளுந்

நாயகிரைப்பாற்கடலைத்தயிரோயாக்கிச்

சந்திரனைமந்தாமேற்றறியதாக்கித்

துயகவைத்தெள்ளமிர்தநார்க்குடவிண்மேற்

சார்க்களித்ததெனவளிக்குந்தொழிலுங்கோடி, (56)

எண்ணிற்றநால்வகைத்தோற்றத்துளாய
 வெழுவகைத்தாஞ்சென்னமுரீயிசைந்துபின்ன
 ரெண்ணிற்றந்தவிடங்கடொறுநிற்பதோடு
 மியங்குதியீங்கிவையன்றியேககாலத்
 தெண்ணிற்றந்ததொழில்புரிதியண்டாண்டத்
 திவ்வுலகிற்பாதாளத்தின்பதுன்ப
 மெண்ணிற்றந்தவிவர்க்கிவற்றிற்கிசைந்ததென்றென்
 றிசைந்ததிறம்பாய்மையுதாயிசைப்பதோடும், (57)

இவ்வுடலத்திறத்தியிறந்திகாயத்தை
 யீமத்தங்கிடுபொழுதிலெரிந்திடாதே
 யவ்வுடலத்துடனெழுந்துவருதிகாயத்
 தருவருப்பாக்கியமலமுத்திரங்களைய்தாச்
 செவ்வியிள்வாழ்ந்திடுதிரரைதிரைமுப்பில்லாச்
 சிறப்பினுடும்வளிமுதலாச்செறிந்தமுன்னும்
 வவ்வுதலற்றீறில்சுகானந்தமேய
 வச்சிரகாயம்புணர்ந்தவாழ்வினோடும், (58)

மின்னுயிர்க்குங்கனகன்வினவினபொற்றாணம்
 வெடிப்பவுகித்தடித்தகாம்பிடித்தபோல்
 வுன்னுயிர்கொண்டெனதுகாம்பிடித்ததுணத்
 துறுதியிவைமுதலவுனக்குறுவதின்ருன்
 மன்னுயிர்தாமலகிலவாம்பகையுமீசன்
 வாழ்வகையுமுணர்ந்திலையுன்மத்தனா
 யின்னுயிர்வேறின்னுயிர்கட்குயிராய்நின்ற
 விறைவனும்கேறெனத்தெளிவித்திதஞ்செய்வாரோ. (59)

இவையாறும் வினைப்பெயர்கொண்டுமுற்றின அந்தியகுளகம்,
 திணை - பாடாண். துறை - முனிவர்வாழ்த்து. *“ஆங்கதன்”முதல்,
 “கொண்டமால்வரை” ஈறாக கூம் பாணிசூப்பான் என வினைமுற்றுக்
 கொண்டுமுற்றின அந்தியகுளகம். இவற்றின்மிக்குவருவனவு முள;
 அபையும் பெருங்காப்பியங்களினிடத்துக் கண்டுகொள்க. குளகம்
 முற்றம். (ச)

‘ஆங்கதன்’ என்பது குருளாமான்மியம் பரமபதவருணைச்சுருக்கத்து
 ஈடுகிம்செய்யுள், ‘கொண்டமால்வரை’ என்பது ஷசுருக்கத்து ககடும் செய்யுள்.

69 உலவாத கேள்வியொருவர்பலரற்
பலவாய்ப்பகர்பாவினமா—யிலகுபொரு
ளெண்பாட்டளவுதொழிலிடங்காலஞ்சினையின்
பண்பாந்தொகைநிலைச்சொற்பா.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே தொகைநிலைச்செய்யுளாயு
முணர்-ந்து.

(இ-ள்) தொகைநிலைச்செய்யுளென்பது குறையாத கேள்வியினை
யுடைய வொருவரானதல் பலரானது லுரைக்கப்பட்டுப் பலபாட்டாய்
வருவனவாய், அவை பொருளானும் எண்ணானும் பாட்டானும் அள
வானும் தொழிலானும் இடத்தானும் காலத்தானும் சினைவானும்
தொகுத்த பெயர்பெற்ற பண்பினையுடையவாமென்றவாறு.

இன் உருபுமயக்கம். உம்மை செய்யுள்விகாரத்தாற் றெக்தது.
உலவாத கேள்வியென்பதனை யிருவரிடத்துங் கூட்டுக. கேள்வி-கல்வி.
ஒருவராலுரைக்கப்பட்டன திருவள்ளுவப்பயன். பலராலுரைக்கப்
பட்டன - நெடுந்தொகை. இஃ தெல்லாத் தொகைக்கும் பொது. பொ
ளாற்றொகுத்தபெயர்பெற்றது புறநானூறு. எண்ணற்றொகுத்தபெ
யெற்றது பதிற்றுப்பத்து. பாட்டாற்றொகுத்தபெயர்பெற்றது
தொகை. அளவாற்றொகுத்தபெயர்பெற்றது குறிஞ்சிநொகை. (65)
லாற்றொகுத்தபெயர்பெற்றது ஐந்திணை. இடத்தாற்றொகு
பெற்றது களவழிநாற்பது. காலத்தாற்றொகுத்தபெயர்பெற்றது
நாற்பது. சினைவாற்றொகுத்தபெயர்பெற்றது நயனப்பத்து டிகத்தான்
பத்து. உம்மை யெச்சவும்மையாகலானிவ் வெட்டுவகையானுள்:—
பிறவகையானும் பெயர்பெற்றனவுளவேனும் அவையும் அறிந்து
தொகைநிலைச்செய்யுண் முற்றும்.

70. சொல்லாற்பொருளாற்றொடருந்தொடர்நிலை
ளெல்லாமவற்றுளமுத்தசைசீர்—மல்து
மடிசொற்றொடர்நிலைகளந்தமுதலாம்
படிவைத்தனர்முன்பகுத்து.

(எ-ன்) தொடர்நிலைச்செய்யுளினது உறுபானே-ந்து.

(இ - ள்) தொடர்நிலைச்செய்யுளென்று கூறப்படுவன வெல்லாஞ் சொல்லானும் பொருளானும் தொடரப்படுவனவாம். அவ்விரண்டனுள், சொற்றொடர்நிலையைப் பகுத்துக்கூறுமிடத்தா நின்றசெய்யுளி னீற் றெழுத்தாதல், அசையாதல், சீராதல், அடியாதல் வருஞ்செய்யுட்கு முதலாகத் தொடுக்கும்படியென வுட்கொண்டனர் முற்காலத்துப் புலவ ரென்றவாறு.

வைத்தனர் - உட்கொண்டனர். இச்சூத்திரப்பொருள்கோள் மாட் டெறுப்பு. எல்லாமென்றதனான் மூன்றாவது சொல்லிலுந் பொருளி னாலுந் தொடர்வதுமுளவெனக்கொள்க. மல்குமென்று சிறப்பித்தவத னால் நான்கும், பலவடியானவரு மொருசெய்யுளாகத்தும் வருவதுள வெனக் கொள்க. இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுள் வருமாறு:—

நாவலன்பின்போந்தநறுநீர்த்தி நுவரங்கங்
காவலன்பொற்றாளாங்கமலத்தே—பாவலர்தம்
பாமலைசூட்டாதப்பாமாலையெவனோ
தாமானிடர்க்களிக்குஞ்சால்பு. (60)

புரந்தரனையிராயபுத்தேளிர் பொற்போ துகடீஉய்
நிரந்தரமேத்தும்படியே துயின்ற துநெஞ்சத்தன்பு
புரந்தரன்சாபந்துடைத்தோனிநுந்த துதொண்டர்க்கெல்லாம்
சுரந்தரநின்ற தரங்கநன் காஞ்சிவடமலையே. (61)

லைமுழைவைகலும்வைகினராகியுங்
மணிகிழங்கடகுண்டனமாந்தியு
மூவராயுமுதற்கடவுட்
காவலரீயேகாததல்வேண்வெலே. (62)

வேண்வெதிங்கின்றெமக்குமெய்க்காவிரியாங்கத்
தாண்டகைதன்வெற்பிணங்கன்னார்—காண்டகுசீர்ப்
பொன்றமலர்முகமும்பூண்முலையுங்கண்டனம்பா
மென்றாலினியிதன்மெல்பாது. (63)

என்றாலினியிதன்மெல்பாதுவேண்மெனக்குவெள்ளிக்
குன்றானதன்பிடர்மீதேமாகதக்குன்றெனவே

யன்றாடாவிற்றுயிலாங்கேசனருள்புரிந்து

பொன்றாதசெல்வத்திருமா துடனுட்புகுந்தனனே.

(64)

இவ்வைந்துபாட்டினும் எழுத்து அசை சீர் அடியென்னும் நாலந்தாதியும் அடையே வந்தவாறு கண்டுகொள்க, இவற்றுள் “வேண்
வேதிங்” கென்ற வெண்பாவொன்றும் கிளவிவேட்டல். ஒழிந்த
நான்குங் கடவுள்வாழ்த்து. இவை நம்பெருமாள்மும்மணிககோவை.

இனிப் பலவடியானவரும் ஒரு செய்யுளாகத்து நாலந்தாதியும்
வருமாறு:—

நாவேயுரனுறுநலமி குமுதற்பொருள்
பொருளுரையாய்தரிந்புகலுமற்றுளதே
யுளதேவண்டிமிருமலரோடை
யோடைமால்வரைமூலமென்றுரைசேய
வோடைமால்வரைமூலமென்றுரைசேய
வுரைவிசைத்தடங்காவொல்லையிற் குறுகுபு
புனிற்றுவெனவருள்புரிந்திடர்செகுத்த
வறைபுனலரங்கத்தமுதினையன்றியு
மதித்தொருமுதலையேம்கிழந்து
துதிப்பதுமுளதோசார்பெருநாவே.

(65)

இந்நேரிசையாசிரியப்பாவினுள் நாலந்தாதியும் வந்தவாறு காண்க.

இன்னு மவ்விலேசானே இறுதிதின்ற சொற்பொருளுணக்கத்தான்
ஆகுபெயராம் சொற்றொடர் வருவனவுமுள. அதற்குச் செய்யுள்:—

“பரிவதிலீசனைப்பாடி
விரிவதின்மேவலுறுவீர்
பிரிவகையின்றிரன்னீர்தூஉய்ப்
புரிவதுவும்புகைபூவே.”

(66)

“மதுவார்தண்ணந்துழாயான்
முதுவேதமுதல்வணுக்
கெதுவேதென்பணியென்னை
ககுவேயாட்செயுமீடே.”

(67)

இவை முதற்பத்தி லாறந்திருவாய்மொழியின் முதற்பாட்டும் இரண்டாம்பாட்டும். இவற்றுள், பூவென்றசொல்லின் பொருளைக் கத்தாற் சிணையக்கூற முதலையறிவிக்கும் ஆகுபெயரால் அந்தாதித்தவாறுணர்க. இவை நாலுவேதத்தையும் ஒதாதுணர்ந்த ஞான பூரண ஞானமுத்திரைக்கரம்புயன் நிருவாக்கு. சொற்றோடர்நிலைச்செய்யுண் முற்றும். (சு)

71. பெருங்காப்பியங்காப்பியமெனும்பெற்றித்தாற்
சுருங்காப்பொருட்டொருஞ்சொல்லிற்—பொருந்தவற்று
ளொன்றும்பலவும்பொருளிற்குறைவுறுமே
லென்றுமதுகாப்பியம்.

(எ - ன்) பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளின்கூறுபாடுணர்—ற்று.

(இ - ள்) பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யுளின்கூறுபாடு சொல்லு மிடத்துப் பெருங்காப்பியமென்றும் காப்பியமென்றும் கூறு மிரண்டியல் பிணையுடைத்தாம்; அங்ஙனம் பொருந்தியவற்றுள் அற முதலிய பொருள்கள் நான்கினுள் ஒன்றாயினு மிரண்டாயினுங் குறைவெய்தவரு மெனில் அதனை யெக்காலத்தினுங் காப்பியமென்பதேயா மென்றவாறு.

எனவே நார்பொருளுங் குறைவின்றிவருவதே பெருங்காப்பிய மென்பதாம். சுருங்காப்பொருட்டொடரெனவே பொருட்டொடர் மிகவும் விரிவுடையதென்பது உமாயிற்று. (எ)

72. வைத்தபெருங்காப்பியநிலையும்வாழ்த்தியல்பார்
மெய்த்தவவையடக்கம்வீறுசான்—முத்திதருந்
தெய்வவணக்கமுடன்செய்பொருளுமுன்வரவாங்
கெய்தவுரைப்பதுதானேய்ந்து. (அ)

73. தப்பிலாநார்பொருளுஞ்சாற்றுவதாய்த்தாரணிமே
லொப்பிலாதான்சரிதையுட்கொண்ட—செப்பமுற
நன்மணியில்வாழ்க்கைநலம்புதல்வர்ப்பேறுபகம்
பொன்குடம்வைத்தின்புறல். (க)

74. அலையாழிமேன்மையருட்பயவின்செய்கை
மலையாறுநாடுநின்வண்மை—தொலையா
விருசுடரின்றோற்றமிருதுவளம்பானம்
பொருபுனல்புக்காடல்பொழில். (௧0)
75. மந்திரந்துதொற்றாடல்வாய்ந்திரைகோடல்
புந்தியுறச்சேறல்புறத்திறுத்தல்—வெந்திறல்கார்
மிக்கவிகல்வென்றிலையாமையைமிகுத்தல்
கைக்கிலைகள்கூறுங்கடன். (௧௧)
76. படலமில்லம்பம்பரிச்சேதங்காண்டந்
தொடர்தொடர்பிற்பாடையுரைதோய்ந்துந்—திடமுறச்சொன்
முன்றுட்கொளலாமுறையிடுசுழைவிறல்கார்
தான்றவாமெய்ப்பான்புகல்வதாம்.

இவ்வைந்து பாட்டும் என்னுதலிற்றோவெனின், மேற்சொன்ன பொருட்டொடர்நிலையிரண்டனுள்ளும் காப்பியத்தின் மரபுணர்த்திப் பெருங்காப்பியத்தின்மரபுணர்ந்து.

(இ - ள்) சொல்லுவா னுட்கொண்ட பெருங்காப்பியத்தினிலக்கண மூலகமதிக்கப்பட்ட வாழ்த்தியலும் அவையடக்கியலும் தெய்வவணக்க மும் செயப்படுபொருளும் என்னும் நான்கும் பாயிரத்தினு ளவ்வவ் விலக்கணமுரைத்தபடியே பொருந்துவனவாய், வருவுதலில்லாத நான்கு பொருளையுங் குறைவறக் கூறப்பெற்று, உலகத் தொத்தாரு மிக்காரு மில்லாத தலைவன்சரிதையுட்கொண்ட வுண்மையுற்று, நன்மணம், இல்வாழ்க்கை, கலவி, புதல்வர்ப்பேறு, பொன்முடிபொறுத்தின்பமுறு தல், கடலை மேகத்தை மலையை யாற்றை நாட்டை நகரத்தை ஆதித்த வுதயத்தைச் சந்திரவுதயத்தைச் சிறுபொழுதைப் பெரும்பொழுதை வருணனைபுரிதல், வீரபானம், காமபானம், புனல்புக்காடல், பொழில்புக் காடல், மந்திரம்பகர்தல், தூதுவிடுதல், ஒற்றாடல், நிரைகோடல், மேற்சேறல், எயிற்புறத்திறுத்தல், செருச்செய்கை, வென்றியெய்தல், வென்றவேந்தன்கிலைபற்றிருப்ப இறந்தவேந்த னிலையாமையை மி கு த் துரைத்தல், ஆண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிலை, பெண்பாற்கூற்றுக்கைக்கிலை பென்னு மிவற்றினையும் பாடாண்பகுதியென்பதனாலும் கூறுமுறைமை

யுடன் படலமென்றதல் இலம்பகமென்றதல் பரிச்சேதமென்றதல் பகுதிப்படுமவற்றை யுட்கொண்ட காண்டங்களோடும் பொருட்டொடர் புடைத்தா மொருதிறப்பாட்டு மிருதிறப்பாட்டுமாகிய பாப்பா வினத் தோடும் பாடைவிராயு முரைவிராயு மேற்சொன்ன வுண்மையுடைய முத்தகமுதலிய மூன்று முட்கொள்வனவா முறைமையுடன் எட்டு மெய்ப்பாடும் மெய்ப்பாட்டுக்குறிப்பு மிகுந்து கூலவி கவியான்மிக்கோர் மதிக்கும்படியுரைப்பதா மென்றவாறு.

இதனுள், வைத்த என்பது உட்கொண்ட எ - று. நிலை—இலக் கணம். இயலு மது. பார்-உயர்ந்தோர் ; இடைநிலைத்தீபகம். முன்வாவு-பாயிரம். என்னை ? நூற்குமுன்னேவருதலான் முன்வாவென்றாயிற்று. செய்பொருளு மென்னு மும்மைபாற் றமுவப்பிடம் எஞ்சுபொருட்கிளவி பிற்படக்கிளத்தலாய்தின் றும்மையில்செஞ்சொல்லாய் முற்படக்கிளந்த வாழ்த்தியல் முதலாய மூன்றினுங் கூட்டி விரித்துரைக்கப்பட்டது. என்னை ? “எஞ்சுபொருட்கிளவிசெஞ்சொல்லாயிற், பிற்படக்கிளவாமுற் படக்கிளத்தல்” என்றாகலின். நலம் - புணர்ச்சி. இருதுவும் பான மும் சாதியேகவசனம். புக்காடலென்பதனைப் புனல் பொழி விரண்டி னுங் கூட்டுக. செப்பமுற - உண்மையுற ; என்பது, செய்து என்பது செய என ஒரு வினை பெ ச் சம் மற்றொருவினையெச்சமாகிநின்றது. வாய்ந்தநிரைகோடல் என்பது முதலாக் ‘கைக்கிளைகள் கூறுங்கடன்’ என்பதனால் வெட்சிமுதற் பாடாண்டிணையீராகப் புறம் புறப்புறம் அகப்புறம் என்னும்மூன்றுகூறப வெழுதிணையு முறையே கூறியவாறுங் காண்க. இவ்வாறன்றி, இவற்றி னிடைபிடை காந்தை நொச்சி என்ப வற்றையும், இறுதியிற் பொதுவியல் கைக்கிளை பெருந்தினை என்ப வற்றையும் கூட்டிப் பன்னிரு படலமாக்கி யவற்றிற்கு இருபது, பதினாறு, இருபத்தொன்று, இருபத்திரண்டு, ஒன்பது, இருபத் தொன்பது, இருபத்துநாறு, முப்பத்துமூன்று, நார்பத்தெட்டு, முப்பத்தேழு, பத்தொன்பது, முப்பத்தாறு எனத் திணையுந் துறையு மாக விரித்து வெண்பாமாலையாகிய வழிநூலுள் ஐபனூர்திற் கூறிய தூஉம் இவ்வெழுதிணையு ள்டங்குமெனக் கொள்க. தப்பிலா நார்பொரு ளுஞ்சாற்றுவதாய் என்பதனாக் கூறிய வுறுப்புக்கள் சிலபல குறையினும் நார்பொருளுங் குறையாதனவெல்லாம் பெருங்காப்பியமெனக் கொள்க. பாடை - திசைச்சொல்; “சிறைத்தனவரினு மிசைபந்தனவரையார்” என்

பதனால் பாஷை பாயையாயிற்று. உரை - செய்யுளின்றி உரைநடையான்வருவது. அது இளங்கோவடிகள் கூறிய சிலப்பதிகாரத்துட்கண்டுகொள்க. உம்மையால் உரையிடைவிரவாது வருவதே கிறப்புடைத்தெனக் கொள்க. (கஉ)

77. மன்னியபேர்யாப்பிற்குவைதருப்பம்வான்கவுடம்
பன்னியபாஞ்சால்மெனப்பகுத்து—மின்னிடையாய்
நன்னுன்முழுதுணர்ந்தோர்நாட்டகத்துநாட்டலுறீஇ
முன்னுலுட்கண்டநெறிமுன்று.

(எ-ன்) இதுவு மேற்சொன்ன செய்யுட் கூறுபடுபாகமுணர்ந்து.

(இ-ள்) இங்ஙனம் நால்வகைத்தாக நிலைபெற்றபெயரையுடைய செய்யுளைத்திற்கும் வைதருப்பம் கௌடம் பாஞ்சால்மென்னு முன்று நாட்டினகத்துள்ளாரால் வழங்கும் பாகத்தான் முன்றாகப் பகுத்து அவ்வவநாட்டினதுபெயரால் நல்ல நூல்களை முற்றவுணர்ந்தோர் தங்களாற் செய்யப்படு முந் ஓ நூலகத்து நாட்டுதலையுற்றுக் கண்டமார்க்க முன்றுளவாமென்றவாறு.

உறீஇ - உற்று. வைதருப்பம் - விதர்ப்பநாடு. மின்னிடையாய் என்பது மகடீஉமுன்னிலை. (கங)

78. இழுமென்மொழியுமினியபொருளூர்
தழுவுமதுவைதருப்பம்—விழுமியவாஞ்
சொற்கடினத்தோடும்பொருட்கடினத்தோய்ந்தரிதாய்க்
கற்பனசாருங்கவுடங்காண்.

(எ-ன்) வைத்தமுறையானே வைதருப்பபாகமும் கௌடபாகமும் பாகுபடுமாறுணர்ந்து.

(இ-ள்) மெல்லென்ற விழுமிய இனியமொழியும், மெல்லென்ற விழுமிய இனிய அறமுதலிய நாற்பொருளும் பொருந்துவன வைதருப்ப பாகமாமென்றும், விழுமிய சொற்கடினமும் பொருட்கடினமுந்தோய்ந்தரியநடைத்தாய்ப்பு, புலவனாற்கூறப்படுவது கௌடபாகமாமென்றும் மனத்தாற் கண்டுகொள்க வென்றவாறு.

விழுமியது - முக்கியம். இதனுள் விழுமியவாம் என்பதனை இடைநிலைத்தீபகமாக்கியும், காண் என்பதனை யிரண்டிற்கு விறுதியிளக்காக்கியும், மனத்தாலென்பதனை யெச்சமாக விரித்தும், மென்மையினிமை யென்பவற்றை முன்னையதற்கு முதனிலைத்தீபகமாக்கியுங்கொள்க. சொற்கடினம்-வல்லினம் வல்லொற்றிடுத்து மிகுதல். பொருட்கடினம் - பயங்கரமாகிய பொருள்பயத்தல், (கச)

79. இடையிட்டனவாகுமின்சொற்பொருளாற்
றடையற்றொழுக்குவபாஞ்சால்—மடைவடைவே
யக்கவிகள் பாடுமவர்க்கங்கவைபெயராய்
மிக் குலகங்கூறுமவிதித்து.

(என்) ஒழிந்த பாஞ்சாலத்தின்பாகுபாடும் அக்கவிகள் பாடுவோர்க்கெய்துங் காரணப்பெயருமாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்) மென்மையுங் கடினமுமாகிய வைதருப்புகளடங்க ளோடுங் கூடாதே யிடைநிலைப்பட்டவா மினியசொல்லானும் பொருளா னுந் தடையின்றி நடைபெற்றொழுக்குமது பாஞ்சாலபாகமாம். முறை முறையே அக்குணக்கவிகள் பாடுவோர்க்கு மங்கங் கதுவேபெயராக விதித்து மிக்க பெரியோராற் கூறப்படு மென்றவாறு. அவை வைதருப்ப கவி கவுடகவி பாஞ்சாலகவி என்பனவாம்.

இவற்றிற்கெல்லாஞ் செய்யுள் வருமாறு:

பதியுமா முகில்கரிப்படாமுமாய்ப்புன
னதியுமாய்ப்படுகதிர்நான்றவேணியாய்
மதியுமா முனைமதிமதியுமாய்த்தமிழ்ப்
பொதியுமானது செவன்போலுமானதே. (68)

உந்தியங்கமலமெலுதிப்பதாலுஞ்
செந்துதெள்ளருவிவெண்ணாவின்செம்மைத்தாய்ப்
பந்திரேசர்திசைமுகம்பயிலும்புரன்மையிற்
சங்கமமல்லவாமறைத்தலைவனொத்ததே. (69)

விண்மென்றுரைப்பதால்விண்ணினோக்கே
பண்டுகளந்தமெய்ப்படிவங்கூர்ந்தடித்
கொண்டரீர்பகிரதிக்கோதையொத்ததால்
வண்டுழாய்மலைந்தசெம்மலையுமொத்ததே.

(70)

இவைமூன்றும் வைதருப்பபாகம். திணை - பாடாண். துறை -
மலைவருணனை.

முப்புரத்திணைச்செருத்தமுக்கணக்கனிற்சிரித்து
முத்தலைக்கணிச்சியுக்கதாற்
றப்பறப்பொருப்பினைக்குலுக்கிடக்கையைச்செருத்
தலத்துறப்புடைத்துருத்தெழா
நெய்ப்புறத்தினிற்சுளித்தவச்சிரத்திணைப்பிடித்து
நெட்டுயிர்ப்புயிர்த்தியக்கவே
குப்புறப்புழைக்கைவெற்பின்மத்தகத்திணைத்துளைத்த
கொப்புளித்தபச்சிரத்தமே.

(71)

மத்தகத்தமுத்துவச்சிரத்திணைப்பறித்துயர்த்தி
மத்தவெற்புடற்றிநிற்பதா
னத்தகத்தடக்குமைக்கடற்கடைக்கனற்சினத்த
னச்சுளத்தினுற்றெதிர்ப்படுவ
பித்தகத்தழைத்தடற்பொறிப்புலிப்புலத்தினுற்ற
பெற்றமொப்பவட்குயுட்குரீ
டுத்தமச்சுவர்க்கமுற்றகெரீற்றவற்கிமைப்படுத்த
வொத்தபத்துடைச்சதக்கணை.

(72)

புற்புதக்கடக்கவுட்பொருப்புலச்சிரத்திணைப்
புழைக்கையிற்புடைத்தியக்கவே
யுற்றதுக்கிரச்சமாக்குடக்குமிக்குரத்துரத்
துடைத்ததைப்பறித்துருத்திடா
வற்புதத்தெதிர்த்தியக்கநெட்டடிக்குளுற்றதொற்றை
யக்களிற்றையிட்டுமுட்டவே
தெற்குவெற்பிணைத்துளைத்ததப்புறப்புறக்கொடைத்
திசைக்களிற்றிணைத்துளைத்ததே.

(73)

இவைமூன்றும் கௌடபாகம். திணை - தும்பை. இவற்றுள், முப்புரத்திணையென்றது ஏமவெருமை. ஏணியிரண்டும் யாணைமறமும் ஏமவெருமையுமாம்.

விரைக்கமலமுறுக்குடைந்ததகட்டகட்டினடுப்பொகுட்டு
வெண்டோட்டும்பர்
விரைக்கமலத்தினிதிருந்துகுட்டெகினம்பார்ப்பருத்த
நினைத்துநீர்வா
யிரைக்கெழுவேசெங்கால்வெள்ளுங்குறுமுன்னிதழரிஞ்சி
யிழிந்ததீந்தே
னரைக்குமிமறைக்கிழவனெருப்பிடைநெய்யுகுப்பனபோ
னன்றமாதோ. (74)

மாதண்டர்புகழ்ந்திடவாழ்ந்தருள்வாமபாகத்து
மழைதோய்வெள்ளி
வேதண்டரிசைப்பவளவேதண்டம்பகிரண்டம்
விழைவுகூர்வான்
மூதண்டமுகடுதொடுமும்மதிளின்முரண்முருக்க
முன்கைக்கொண்ட
கோதண்டவடவரைபோற்பிணைத்தகெந்தமாதனமாங்
குன்றென்றுண்டே. (75)

நெய்த்திருண்டுசுருண்டுகடைகுழன்றறவின்கெழுதகைத்தாய்
நெறித்துநீண்டு
மொய்த்திருக்குங்குழற்காட்டின் முகையவிழ்பூந்துணர்விரையு
முற்றமுன்ன
மொய்த்திருக்குமிடைக்கிடர்மேவிடரிழைக்குந்தமர்போலு
மிறுமாந்தொண்பூண்
வைத்திருக்குமுலை முகட்டிற் பொதிகளபத்தொளிறிரையும்
வளைந்தமன்தோ. (76)

இவைமூன்றும் பாஞ்சாலபாகம். முதற்பாட்டு நாடுவாழ்த்து. இரண்டாவது மலைவருணனை. மூன்றாவது குழல்வருணனை. இவை பொன்பதுங் குருகாமான்மியம். இவை மூன்றுபாகமும் பலவடி

யான்வரு மொருசெய்யுளின்கண்ணே பல்வடிதோறும் வினியும் பேதித் |
தும் வருவனவு முள, அவையும் மேற்காட்டுதும். (௭௫)

80. இன்பந்தெளிவுசெறிவுசமனின்னிசையே
நன்சொலுதாரவின்றவலி—மன்காந்தர்
தையலுய்த்தலில்பொருண்மைசாற்றுஞ்சமாதிபுட
ணையிரண்டும்வைதருப்பமாம்.

(எ-ன்) எடுத்தமுறையானே வைதருப்பத்திற் கெய்துவனவாங்
குணவலங்காரங்கட்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்-ற்று.

(இ-ள்) இன்பமுந் தெளிவுஞ் செறிவுஞ் சமனிலையு மின்னிசையு
முதாரமும் வலியுங் காந்தமு மூய்த்தலில்பொருண்மையுஞ் சமாதி
பென்பதோடும் பத்தும் வைதருப்ப குணவலங்காரமாமென்றவாறு. (௭௬)

81. ஏனைக்கவுடபிவையீரைந்தொடுங்கடா
மாண்ப்பழித்தபதர்விழியாய்—நூனயந்திங்
கெண்ணியபாஞ்சாலமிவைகட்கிடைப்பட்டு,
நண்ணியதோர்சால்புடைத்தாநன்கு.

(எ-ண்) ஒழிந்தனவாங் கௌட பாஞ்சாலங்களும் அக்குணவலங்
கார மேற்குங் கூறுபாடுணர்-ற்று.

(இ-ள்) ஒழிந்த கௌடமு மிங்ஙன மெண்ணப்பட்ட பத்தி
னோடுங்கடாது நடக்கு மிலக்கணத்தவா மென்றவாறு. பத்தினோடுங்
கடாதெனவே யும்மை பெச்சமாதலாற் சிலவற்றோடுங் கூடியும் வரு
மென்பதாம். பாஞ்சாலமு மப்பத்தினோடும் வைதருப்ப கௌடங்
களோடுங் கடா திடைப்பட்டுநடத்தலைப்பொருந்து மொழுக்கத்தினை
புடைத்தென்றவாறு. இவைகட்கும் என்னும் உம்மை யிறந்தது
தழீஇய எச்சவும்மைபாம். (௭௭)

82. சொல்லாற்பொருளாற்சுவையுறவின்பந்தெளிவு
மொல்காப்பொருள்புலப்பாடொன்செறிவு—நல்லா
யெழுத்தோரினஞ்செறிதலெல்லாவெழுத்தும்
வழுத்தீர்த்துறல்சமனுமாம், (௭௮)

83. இன்னிசையதினினிசையாமேயந்தவதாங்குறிக்கொள்
சொன்னடையால்வேறுபொருடோன்றலா—நன்னுதர அல்
வாய்ந்ததொகைமிக்குவருதல்வலிகார்த
மாய்ந்தொன்றையுயர்த்தலாம். (கக)

84. செய்யுட்பொருளைத்தெளியவிடத்தற்குரிச்சொல்
லெய்துநடைத்துய்த்தலில்பொருண்மை—தையலா
யோங்குஞ்சமாதியுமேயத்தின்வினையை
யாங்குவமைக்கேற்றுவதொன்றும்.

(இவைமூன்றுசூத்திரமு முடனெழுதப்பட்டன.)

(எ-ன்) இவை யின்பமுதற் சமாதியீரூப பத்து மாமாறுணர்-ற்று.

(இ-ள்) சொல்லினாலும் பொருளினாலும் மினிமையுறவருதல்
இன்பமாம். தெளிவேன்பது கவியாற் கருதப்படும்பொருள் கேட்
போர்க்குக் குறிப்புமொழியின்றி வெளிப்படைமொழியாகத் தோன்றுவ
தாம். ஒள்ளியசெறிவும், மூவினமாகிய எழுத்து ளோரின மிகுந்து
செறியப் பாடுவதாம். ஒள்ளியசெறிவென்றதனால் எழுத்தாறாய
சொல்லாறாய பொருளுஞ் செறிதலுங் கொள்க. சமனிலை மூவினமும்
காவப் பாடுவதாம். இரட்டை துணிவு. இன்னிசையும் அவ்வவ
செய்யுட்கேற்ற சொன்னடையாற் பாடுவதாம். உதாரமும் செய்யுட்
சொன்னடையால்தரும் பொருளன்றி யதன் குறிப்பினால் வேறுபொரு
டோன்றுவதாம். வலியும் தொகைநிலைச்சொன் மிக்குவருவதாம். காந்த
மும் ஒன்றினை யுயர்த்திப்புகழுங்கா லுலகநடையிறவாமை யாராய்ந்
துயர்த்துவதாம். உய்த்தலில்பொருண்மை கவி தன் னுற் கருதிய
செய்யுட்பொருளை விளங்க விரித்துக் கூறுவதற்குப் பிறிது மொழி
பெய்துகட்டா ததற்குரியசொற்கள் செய்யுளகத்துளவாம்படி பாடுவ
தாம். சமாதியும் உவமேயத்தின்வினையை யுவமைக்கேற்றுவதொ
ரிலக்கணத்ததா மென்றவாறு. இதனைச் சாற்றாஞ் சமாதியென்றதனாற்
ருணவலக்காரங்கள் பத்தினுள்ளு மிதுவே சிறந்த ருணவலக்கார மென்
பதூஉ மிஃது மூன்றுநெறியார்க்கு மொக்குமென்பதூஉ மாயிற்று.

இவற்றிற்கெல்லாம் எண்ணும்மை யிடையிட்டுவந்தன. ஆம் என்ப தனைச் சூத்திரந்தோறு மிறுதியிளக்காகக் கூட்டுக. நல்லாய், நன் னுதாஅல், தையலாய் என்பன மகடேழுன்னிலை. தையலென்பது அண்மைவிளி.

அவற்றுள், சொல்லின்பமாவது அடை சினை முதலென முறை மூன்று மயங்காமை வரும் வண்ணச்சினைச்சொற்களும் முதலொடு குண மிரண்டடுக்கிவரும் அடைசொற்களுஞ் சினையொடு குணமிரண்டடுக்கி வரும் அடைசொற்களும் வழக்கிடமுஞ் செய்யுளிடமுமாக விரண்டிறத் தனவா யடைபல வேண்டினவழியேயுணர்ந்தசொற்களுடன், வழிமோனை முதலியன வரத்தொடுப்பனவாம், அவற்றாற் கேட்டோர் பெறு மின்பம் சொல்லின்பம். பொருளாவன:—அறம் பொருள் இன்பம் வீட்டுன்பன் அப்பொருளால்வரு மின்பமாவது மலரின் மதுக்காரணமாக மதுகரங் கட்டு வரு மின்பம்போலக் கவிப்பொரு ளுட்கொண்டோர்க்குவரு மின்ப மாம். எனவே யவ்விரண்டினுள், பொருளாணியுள்ள முக்கியமான பொரு ளாணி யுடைத்தாய்ப் பாடுதே பொருளின்பமாம், இனிச் செய்யுள் வருமாறு:—

வேண்டிபுனலறவியலயல்வயல்வி
வண்டிமிப்பாசடைக்குவளைமென்பனிமலா
புறக்கொடைமதிதரப்பொதியவிழ்ந்ததுபோய்ச்
சிறக்கணித்தனவாஞ்சேயிதழ்க்குமுத
முட்டாட்டாமரைமுறுக்குடைநாண்டலர்க்
கட்டாமருகடைவாய்வழிந்திழிதா
மேய்தருகயவாய்மேதிகன்றுள்ளுபு
பனைமுலைசார்துபனித்தபாற்றடினி
நெடுவேண்டிங்கணிறைமறுத்துடைத்தொளிர்
செந்தளிர்ப்பூஞ்சனைத்தேமாத் துகனி
முடப்பரியரைப்பலாமுட்புறக்குடக்கனி
புறக்காழ்மராதப்பூகமிடற்றி
னிறக்காழ்திரண்டுநீண்டுதிப்பழக்காய்
நெட்டிலையம்பையினீடுபொற்கூன்கனி
புதையிருடுநீஇக்கதிப்பொழிவமணிக்குவை
சுழித்தெடுத்திராத்வாய்த்துமலர்பலகோடு

பாற்சுடல்பொன்னியுட்படிதிருவுருவங்
காண்பதின்முன்னியகாட்சியொன்றெனலாய்த்
துறைதொறுந்துறைதொறுந்துமுனியின்வளைக்குந்
திருவாங்கேசனைத்திருமறுமார்பனை
மணத்துறநினைந்தும்வாழ்த்தியும்வணங்குந்
ரெக்குலத்தெவரோயாயினு
மக்குணத்தவர்க்கடியெனடியேனே.

(71)

இந்நேரிசையாசிரியப்பாவினுள் நாலுவகை யடைசொற்களும் வந்த வாஞ் சொல்லின்பத்தோடும் பொருளின்பமும் வந்தமையா விது சொற் பொருளின்பம். இதனு ளீரடை முதலொடுஞ் சிணையொடும் புணர்ந்தன வைதருப்பம். இரண்டிறந்த மூவடை புணர்ந்தன பாஞ்சாலம். இரண்டு மூன்று மிறந்த பலவடை புணர்ந்தன கௌடச்சொல்லின்பம். ஆதலாற் சொல்லின்ப மூன்றுபாகமும் அவற்றோடு மூன்றுநெறியார்க்கும் ஒரு தன்மைத்தாம் பொருளின்பமும் பல வடியான்வந்த ஒரு செய்யு ளகத்துக் காட்டியவாறு கண்டுகொள்க. இதனுட் பொருளணிபாவது தற்குறிப்பேற்றவுயிமை. திணை - பாடாண். துறை - நாடுவாழ்த்து.

பேன்னசலந்திரண்டிரண்டாம்பொருவமர்தோட்கமலக்கட்

பொலிந்துநின்ற

ரன்னவயற் தருகாரணிவரைவாழ்மதர்நெடுங்க

ணணியிழாய்கேண்

மின்னிடையார்புறந்தருநாண்மி துகாமக்கடலாழ்ந்த

மிக்கோர்தங்கண்

மன்னுபிரைத்தரும்புணைதான்மலிதிரைநீர்க்கடலிடத்தார்

மடலென்பாரே.

(72)

இது வைதருப்பச்சொல்லின்பம். பகுதி-மடல். துறை-உலகின் மேல்வைத்துரைத்தல் இவ்வாறு பொழிப்புமொனையாவருத வினாறு தெனவேண்டுவர் கௌடர்.

சுயிலாருங்குளிர் பொழிற் றென்குருகேசன்குழகனுயர்
சூன்றிற் சூன்றிக்

கயிலாயங்கள் த்தணிந்தகடுவிடமுங்கரத் துழையுங்

கார்தகண்ணாய்

மயிலாலுமழைதவழ்தும்மணிவரைக்கெம்மணிவரைநின்

மணிப்பூண்மன்னும்

பயிலாரப்பணைமுலைக்கோர்பணைமுலையெப்படியெனும்

படியார்பண்பே.

(79)

இது கௌடச்சொல்லின்பம். பகுதி - வன்புறை. துறை-இட
மணித்துக்கூறி வற்புறுத்தல்.

கடுவேகயலெனக்காரந்தடுங்கண்ணிணை

காமனுங்காமுறுங்காட்சியகாண்முகங்

கள்ளையின்கிலையுங்கிலைத்தகைக்கிலையுடைக்

கிரமுங்கிர்த்திக்கிரமுங்கிரே

குவடுடைக்குளிர்வொற்குன்றேகுவிமுலை

கூர்புதற்குன்சிலைகூற்றுயிர்கூட்டுணுங்

கெடலருங்கெழுதகைகெழுமுபுகெழீஇய

கேகயங்கேளொடுங்கேடுறுங்கேழியல்

கைபுனைகைக்கிசைகைக்கிணைகைத்துணை

கொண்டலுட்கொண்டன்னகொண்டையுங்கொடியிடை

கோடாக்கோவலர்கோற்றொழுகோமான்

கௌரவகௌசிகன்கௌசிகங்கௌத்துவ

மணிபெனக்கொண்டுமனவீடளித்தோன்

கண்ணன்குறுங்குடிக்கனவரை

மண்ணகத்துறையுளாய்வளர்நிலமகட்கே.

(80)

இது ககர வருக்க முற்றுமோனை. இதுவுங்கௌடச்சொல்லின்பம்.
பகுதி - பாங்கற்கூட்டம். துறை - இயல்பிடங் கூறல்

கயலெனவேமதர்த்தமர்த்தகருநெடுங்கண்ணிவடனக்கிக்

கண்ணிமன்னே

வயலெனவேயமர் துணையன்றளவளாயமர் துணையென்

றறிந்ததன்பான்

மயலறவேயியற்றமிழ்செய்மகிழ்மாறன் றுடரியின்கண்
மணந்தகாதல்

புயலெனவேபுரைறுமென்புரிசுழற்குப்புக்வணிணிப்
புகலுமாறே.

(81)

இது பாஞ்சாலச்சொல்லின்பம். பகுதி-மதியுடன்படுதல். துறை குறையுறத்துணிதல். “சூயிலாரு” மென்பதனையும் பாஞ்சாலச்சொல் வின்பமெனினு மாம்.

வண்ணமுலைப்பொற்றாமரைமுகுளம்வீற்றழிந்து
கண்ணெகிழாவண்ணங்கருதியோ—தண்மதியை
மால்வைத்தமாநிதிவண்கோளுரில்வாணுதாஅன்
மேல்வைத்தான்மேனாள்விதி.

(82)

இது பொருளின்பம். இதனுண் முலையாகிய பொற்றாமரைமுகை யணிழாதிருப்ப வதன்மேலாகப் பிரமன் மேனாண் முகமென்று பெயரை யுடைய மதியைவைத்தா னென்னும் பொருளின்பம் வந்தவாறு காண்க. பகுதி - இடந்தலை. துறை - மருங்குண்தல்.

மேலைமலைக்கதிர்மறைபக்குவிரையுட்டேனசையான்மீளாவைகிச்
சேலையில்வண்டினந்திறப்பவயற்கழுவீரிடந்தோய்ந்தசுரும்புமாதோ
மாலையிற்றன்மனைபுதுதுமணமகனைவிறவியொடுமதங்கன்பாடிக்
காலையினிற்றுயிலெழுப்பக்கடைதிறந்துபார்த்தையிற்போகியகாட்சித்தே. (83)

இதுவுமது. துறை - நாடுவாழ்த்து.

திரகாயத்திரிகருணைக்கிலக்காகுமுணர்வுடையோர்சித்திகாட்டப்
பரகாயத்திடைபுகுந் துமறித்தொருகாயம்புகுமப்பான்மையெய்யப்
புரகாயத்திறிவையுரீஇயொருபார்த்தளொருபார்த்தளிரிபுக்கூர்ந்து
வரகாயத்தகடுகிஞ்சும்பஹ்மலையமலைமுழைபோய்வை குமன்னோ. (84)

இதுவுமது. மலைவருணை. இலையிரண்டுங் துருகாமான்மியம். இன்பம் முற்றம்.

ஏவொன்றுடக்கியிருபதுகைக்கார்வயிரத்
துவொன்றுடலந்துளைபடுத்த—காவொன்
றாங்கத்தானல்லாதனைத்துயிருங்காத்தற்
கிரங்கத்தானல்லாரெவர்.

(85)

இது வைதருப்பத்தெளிவு. இதற்குச் சொல்லின்முடிவாற் பொரு
டோன்றும். துறை - கடவுள்வாழ்த்து.

தேனேமுனைமதியஞ்செந்தழல்பாரிப்பவிருந்
தேனேயயலார்கிரிப்பவே—தேனே
யிறைவகுளத்தாமரையோவெய்தார்வேளெய்து
குறைவகுளத்தாமரையோகூறு.

(86)

இது சொல்லாற் கவியநுமையும் நோக்குடைப்பொருள்கோளூற்
தோன்றத் தெரிந்தமையாற் கௌடத்தெளிவு.

(இ-ள்) தேன்போலும் இனிய மொழியையுடையாய்! இளம்பிறை
யானது தழலைவிரிப்பவும் அயலார்கிரிப்பவும் இத்துணைப்போதும் உயி
ரைத் தாங்கியிருந்தேனே! இங்ஙனமிருந்த வெனது துன்பமிகுதியும்
நாண்டுறந்ததுங்கண்டு தேனையொழுக்காநின்ற வகுளத்தாமத்தை
யுடையோர் அந்தோ மேவுகிலர்; இனிக் காமனெய்து குறைந்துபோவன
குளத்தின்கட் டாமரையொன்றேயோ, ஓடையிற் காவியும் ஆவிவு மல்ல
வோ கூறுவாயாக; என்றவாறு.

ஏகா நான்கினுண் முன்னது விளி. இரண்டாவ திரக்கத்தின்கட
குறிப்பு. பின்னைய விரண்டு மீற்றசை. தாமரையோவென்னு மோகாரம்
ஒழியிசை. திணை - பெண்பாற்கூற்றுப்பெருந்திணை. துறை - துன்ப
மிகுதி தோழிக்குரைத்தல்.

உள்ளத்துணர்வெனுங்கண்ணுட்கொண்கொண்பதற்குங்
கள்ளக்கருங்கண்ணுழவனகண்—டெள்ளிப்
பிரியாரையுந்திருமால்பெருகார்தூற்றத்
தரியாதென்னுள்ளத்தளர்ந்து.

(87)

(இ-ள்) எனக்கத்தே யறிவென்னுங் கண்ணுனை நங்காதலருட
னென்னையு முட்கொண்டு காணுநிற்பதற்குப் புறத்தே தாமுங்காணாத

விருப்பத்தா லென்னை வஞ்சித்த கள்ளத்தையுடைய விக்கண்களமுவ
தனைக்கண்டு எம்மையிகழ்ந்து பிரிபாதவரையுந் திருமால் திருப்போர்
நகரின் கணுள்ளார் பிரிந்தாரென்று தூற்றாமதனைக்கேட்டுத் தளர்ந்தவென்
னுள்ளம் ஒருவழிப்பட்டுநில்லாதென்றவாறு.

இது பாஞ்சாலத்தெளிவு. என்னை? வைதருப்பத்தெளிவுபோல்
வெளிப்படையுமன்றிக் கௌடத்தெளிவுபோல றுண்ணிதாய்க் குறிப்பி
னும் கொள்வதுமன்றி யிடைப்பட்டநீர்மைத்தாய்வந்தமையா னெனக்
கொள்க. பகுதி - பொருள்வயிற்றிரிதல். துறை - தலைவி தலைவனை
யியற்படமொழிதல். தெளிவுமுற்றும்.

வண்ணமைந்நிறவண்ணன்விண்ணினு

மண்ணினுப் முறைவார்

கண்ணன்விண்ணகர்மஞ்ஞையிம்மிய

கண்கணவரையோ

ரண்ணலிம்மலர்கொண்மினென்னவு

மண்ணையங்நனம்பா

னெண்ணவொண்ணுதன்முன்னின்முன்னருள்

கென்னமுன்னினளே.

(88)

என்பது, அன்னம்! அழகிய மேகம்போன்ற திருமேனியையுடையான்,
சவர்க்கத்தினும் பூநிபினு முறைவார் கண்ணினுள்ளான் அவனது திரு
விண்ணகத்து மயில்கள் அகவும் இடமகன்ற மலைப்பக்கத் தொரு
பெரியோன் யாங்கள் விளையாடும் வண்டன்மாளிகை முன்றிற் கண்
வந்து நுமது வண்டலம்பாவைக்கணிய விம்மலையை வாங்கிக்கொண்டி
னென்று கூற, அங்நனம் வந்து கூறியதற்குச் செய்யவேண்டுவதென்
னென்றியா னெண்ணாநிற்ப, நம தொளிபொருந்தின நுதலினை
யுடையான் முன்னாள் அதனை யருள்கென வவன்முன்னேசென்று அதனை
வாங்கினள்; இஃ தியானநிந்தபடி பென்றவாறு.

முன்னில்-இன்முன்; அஃது முன்றிலென இலக்கணப்பொலி
பாயும் வரும். முன்னிலெனவே வண்டன்மாளிகையும் வண்டலம்
பாவையுந் கூட்டியுரைக்கப்பட்டன. இது வைதருப்பச்செறிவு. என்னை?
மெல்லினமாநிபவெழுத்துச்செறிய மெல்லினவண்ணமுற் றவ்வெழுத்தா
னாய சொற்கள் செறியச் செறித்தமையி னெனக்கொள்க. பகுதி

உடன்போக்கு. அமை-பூத்தருபுணர்ச்சிக் கறத்தொடுநிற்றல். இவ்வாறு மெல்லினவண்ணத்தால் மெல்லெழுத்துச் செறிந்துவருதல் விரும்பாது வல்லினவண்ணத்தால் வல்லெழுத்துச்செறிந்தசொல்லோடும் வற்கெனத் தொடுப்பதே வேண்டுவர் கௌடர்.

புட்குழியுத்தம்புட்கொடியத்தர்பொருப்பின்மடக்குயிலே
கட்டமல்கக்குழிச்சிறுகட்காடத்கிடத்தொருமா
விட்புலமுற்றவிருப்பமிகுத்ததொர்வெற்றியனைக்குறுகா
வுட்குறவெற்றினன்றதுதிக்கையோடுற்றமருப்பினையே. (89)

என்பது, புட்குழியென்னுந்திருப்பதியின்கண் ணுத்தமர், கருடக்கொடியுயர்த்த சுவாமியார் பொருப்பிடத்து மடப்பத்தையுடைய குயிலே! மிக்க அழலைக்கக்கும் குழிந்த சிறுகண்களையு முள்ளத்தறுகண்மையையுங் கவுளின்கண் மதத்தினையு முடையதோர் யானை, விண்ணோனை வரும் விருப்பத்தை மிசூப்பதோர் வெற்றியையுடையானொருவனைப் பாயும்படிக்குக் குறுகினகாலத் ததனுள்ளமுட்க வவனதனை வாளாலெறி தலு மதன் றுதிக்கையுந் துதிக்கைபற்றிய விருகோடு முடனே யற்ற வென்றவாறு.

இங்ஙனம் வல்லிசைவண்ணத்தால் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. அஃதே விதன் முதலூல் செய்த தெண்டியாசிரியர் “செறிவெனப்படுவது நெகிழிசையின்மை” யென வைதருப்பச் செறிவிற்குக்கூறியதனை விரும்பாது ஒருதிறத்தெழுத்தானே நெகிழத்தொடுப்பதே கௌடச்செறி வெனவேண்டிய தின்றுலுடையாருட்கொண்டு மிங்ஙனம் வற்கெனத் தொடுத்தன் முதலூலோடும் வழிநான் மாறுகொளக்கூறலென்னுங் குற்றமாமாலோவேனின், நன்றுசொன்னாய்! அவர்தாமே “விரவத் தொடுப்பது சமனிலையாகும்” என்பதற்குச் “சோகமெவன்கொவிதழி பொன்றுக்கின” என்பதனுள் மூவினமும் விரவத்தொடுத்ததனை வைதருப்பச்சமநிலையெனவும், விரவுதலுள்ளும் வல்லெழுத்துச்செறிய ‘இடத்திறத்தைத்துறபொற்றொழியீயிடித்துத்தடித்துச், சுடர்க்கொடித் திக்கனைத்தந்தமொறத்துளிக்குமைக்கார்’ என வற்கெனத் தொடுப்பதே கௌடச்சமநிலையெனவும் காட்டினமையானும் இவ்வண்ணங் கூறுக்கால வைதருப்பச் செறிவிற்கும் வைதருப்பச் சமநிலைக்கும் வேற்றுமையின்மையானு மிச்செறிவிற்கு மோசையே நோக்கமென்பதனா

னும் பாஞ்சாலத்தோடும் பாகமுன்றெனக்கோடலானும் வைதரு
முதலிய முன்றற்கு முன்றவண்ணமுஞ் சித்திரகவியிற் சாரா
செறித்தார்; அன்றியும், பாயிரத்துள்ளும் இரண்டிடத்தாற் செய்
என்பதன லுலகவழக்கினும் அருமையோடும் வற்கெனத் தொடு
னைக்கொடகவியென்ப துட்கொண்டமையானுந் தன்கோட்குறலென்
முத்தியானும் இவர்க் கெழுத்துச் செறிவு மோசையு மவ்வவபாகத்
படியே செறித்த னொக்கமாதலானும் இவ்வண்ணங்கூறுதன் மாறுகொ
கூறலென்னுங் குற்றமாகாதென்றுணர்க.

முல்லையும்கைவெல்லுநகைநெய்யநடையையிடை

மொய்யளகநவ்விவிழியா

யொல்லையுள்ள தினிவெள்ளிடைய தில்லையென

வுள்ளபொழில்செய்யினயல்குழ்

மல்லையும்கைவெல்லுநகைநெய்யநடையையிடை

மொய்யளகநவ்விவிழியா

யொல்லையுள்ள தினிவெள்ளிடைய தில்லையென

வுள்ளபொழில்செய்யினயல்குழ்

என்பது, முல்லையும்பைவெல்லும் நகையையும் மெல்லிய நடையை
உளதிலதென் றையமுறு மிடையையும் நெருங்கினகுழியுமுனை
மான்போனோக்கத்தாய்! உனக்கினி யொருகணப்பொழுதே நடை
தொடியாதென்னில் இவண் வெளியென்பது சிறிதுமில்லையெனவுண்ட
சோலைகள் செய்யினது பக்கமெல்லாந் சூழப்பட்ட திருக்கடன்மா
யாம். அவண் தாமரையானேத்தழுவும் திருமாலாகியவள்ள லுறை தா
வெண் கூறுகிற பழைய மறையின்கணுள்ள துட்பமெல்லா ம
சொன்னபடியே தெள்ளிதாயுணரு மறையோருறையும்பதி யாக
னென்றவாறு.

இது பாஞ்சாலச்செறிவு. என்னை? இடைபின்மாகிய வெழு
மிகவுஞ்செறிய வியைபுவண்ணமுமுற் றவ்வெழுத்தானாயசொற் செ
வந்தமையா னெனக்கொள்க. இங்ஙன முன்று வண்ணமுமுற் றவா
கவ்வவினமிகப்பாடுவதன்றி வேற்றினஞ் சிறிதும் விரவாது தொடுப
முயினப்பாட்டானும் விரவாதுபாடுஞ் சித்திரகவியிற் சாருமாத

பிறவினமுஞ் சிறிது விரவுவதே முறையென்றுணர்க. இவற்றுள் முன்னையதுபகுதி - நடுக்கநாட்ல்; துறையுமது. இது பஞ்சுதி - உடன் போக்கு. துறை-பதிபரிசுரைத்தல். இவைமுன்றும் எழுத்துச்செறிவு-

மறைமுரசந்தாமமகிழ்வழுதிநாடர்

துறைபொருரைவெற்பூர் துடரி - யுறைகுருகை

யஞ்சம்பரங்குசும்வெள்ளாணிகொடியாணைமா

பஞ்சகலியாணன்பரி.

(91)

என்பது, வழுதிவளநாடர் துறை - பொருரை; வெற்பும் ஊரும் - துடரியும் உறையுளாக் குருகாபுரியும்; பரி - பஞ்சகலியாணன்; மா - வெள்ளாணை; ஆணை - சிபங்குசும்; கொடி - அன்னம்; தரமம் - மீகிழ்; முரசு வேதம் என்றவாறு.

இதனுள் வழுதிவளநாடர் என்பது மத்திமதீபம். அதுவே நாடுந் திருநாமமுமாம். வெற்பூர் - நிரனிறை. பரி மா ஆணை கொடி விதலை யாப்பும், தரமம் மகிழ், முரசு மறை என மொழிமாற்றுமாகத் தசாங்க மென்னுஞ் சின்னங்களாகிய பல்பொருட் செறிவோடும் பல பொருள் கோளுஞ் செறிதலா னிது பொருட்செறிவு. துறை - தசாங்கவாழ்த்து.

யறந்தாங்கித்தெவ்வடுவைந்துதிதாங்கியிருப்பிழம்புமடியச்செந்தீ
நிறந்தாங்கியிடங்கரின்வெண்ணிணந்தாங்கியனைத் தலகுதியதிகாக்குந்
நிறந்தாங்கியெளரித்திகிரிப்படைதாங்கித்திருவடிபொற்சென்னிதாங்கி
யறந்தாங்கிவளம்புகழ்வாரந்தாங்கியவரெனுமிவ்வங்கண்ணாலம். (92)

தழற்பாணிகறைகெழுவச்சிரபாணியிளிப்படித்தாமம்பேய்ந்த
நிழற்பாணியிழைந்தகமண்டலபாணிமுதலெவர்க்குநிபனையாய்வேய்ங்
குழற்பாணிகொடுத்தொறுவின்குழுவழைத்தமழைமுழில்பார்குளிப்பானீன்ற
குழற்பாணிதனைப்புகழ்சக்காபாணியனைத்துயிர்க்குங்களைகளுவான். (93)

இவைபிரண்டும் ஒருவகைச் சொற்செறிவு. இங்ஙனம் வந்த சொற்
செறியும் பொருட்செறியும் மூன்றுநெறியார்க்கு மொக்கும். துறை
செந்துறைப்பாடாண் பாட்டு. சேறிவு முற்றம்.

விழியுங்களபமுலையும்புன்மூர்தும்வெயுமுந்திச்
சுழியும்முரோமவொழுங்குங்கண்டேம்வண்டுசூழ்ந்துசெந்தேன்
வழியுந்திருமகிழ்மாலைப்பிரான்வெற்பில்வல்லிசெவ்வாய்
மொழியுந் துணைநெஞ்சமேசெவிக்கடியைச் சூழமுத்குவதே. (94)

இது வைதருப்பச்சமனிலை. துறை - கிளவிவேட்டல்.
பணிப்பிறைப்பற்றுனைக்கட்செவித்துத்திப்பண்டவிமேற்
சூனித்தபொற்சிறந்தடிச்சித்திரக்கார்குருகேசன்வெற்பிற்
முனித்தழற்கட்களிற்றைக்கொடுஞ்சியந்தூர்த்திருள்வாய்த்
தனித்துறற்குய்த்துணர்த்துங்கதிர்வேலவன்முழகுமுலே. (95)

இது கௌடச்சமனிலை. சூத்திரத்துள் நிலைபென்பது செய்யுள்
விகாரத்தாற் றொக்கதனை விரித்துரைக்க. தனித்துறற்கு - கங்குலின்
கட்டனித்துக் குறிவழிவருதற்கு. உய்த்துணர்த்தும்-என்னுள்ளங்
கொள்ளச் செலச்சொல்லி யுணர்த்தாநிற்கும். கதிர்வேலவன் - ஒளியை
யுடைய வேலவன். தாழ்குமுலே - தாழ்ந்தகுமுலினையுடையாய். யான்
இதற்குச் செய்யவேண்டுவ தென்னென்றவாறு. பண்டவி - ஆகுபெயர்.
பகுதி - இரவிற்குறி. துறை - இரவுவரவுணர்த்தல்.

இடிக்குங்கட்களிற்றான்சடகோபனியலிசையாய்
வடிக்குந்தமிழ்மறைபாடியமரன்மணிவரைமே
னடிக்குங்களியிலேவருந்தேனுமர்நல்வரைப்பூங்
கொடிக்குங்கொழுகொம்பராமெம்மாடக்கொடிக்கையே. (96)

இது பாஞ்சாலச் சமனிலை. பகுதி - இயற்கை. துறை - இட
—ணித்துக்கறி வற்புறுத்தல். இவற்றுள் முயினமும் விரவினந்தவாறு
காண்க. மூன்றனுண் முதற்பாட்டும் மூன்றாம் பாட்டும் கிளவிமணி
மாலை. சமனிலை முற்றம்.

எழுகாதலினாலிருகாயியுணர்
 ரொழுகாமதியாலுலைவாய்—மெழுகா
 யுருகாதனையாருயிர்காவலர்பே
 ருளாளருமாமவர்.

(97)

இதனுள், இருகாயியுணர் - இரண்டுகண்ணுணர். ஒழுகா என்றது ஒழுகவேன்பத னெதிர்மறை. உருகாதனையாரென்பது வினையெதிர் மறுத்தவினையெச்சம், அனையாரென்னும் வினையொண்டது. பேரரு ளாளருமாமென்னு மும்மையால் உயிர்காவலருமாம் என்னு மும்மை விரிக்க. உயிர்காவலருமாய்ப் பேரருளாளருமாக, உருகு மென் காதல் கண்டு முருகியனைசினறில் ராதலா லிஃ தென்வினையன்றோ வென்றவாறு.

திணை-பெண்பாற்கூற்றுக் கைக்கிளை. துறை-நிலவுகண்டமுங்கல். இது தூங்கிசைச்செப்பலோசைத்தாய்வந்தமையால் வைதருப்ப வின்னிசை. என்னை? “இயற்சீர்வெண்டனையான்வரும்பாபிபைத், தூங்கிசைச்செப்பலென்மனாற்புலவர்.” என்றதனா லறிக. இவ்வாறு விரும்பா தேந்திசைச்செப்பலோசைத்தாய்தொடுப்பதே வேண்டுவர் கெளடர்.

குஞ்சரமாமெய்தது வன்கோதண்டங்கடாமல்
 வெஞ்சரம்பாய்வித்தனரால்வேட்டைதான்—வஞ்சகமே
 யாங்கடவார்பூம்புனமீங்காரிவரென்றையறியேம்
 வேங்கடவாணன்சிலம்பினேமேல்.

(98)

என்பது, வேங்கடவாணன்வரையிடத் திவ ரெய்ததுங் குஞ்சரமாம்; வில்லுமின்றியே தழையே வில்லாக வெம்மையைச்செய்யும்வானியைப் புய்வித்தனராகையா விவர் வேட்டைமேலிட்டுவந்ததான் வஞ்சகமே யாம்; அதுவுமன்றி, நமது பொலிவையுடைய புனத்தைவிட்டுநீங்கு கின்றிலரால், இவர் யாடுன்றும் வந்தகாரணம் யாதென்றார் தெளிவில மென்றவாறு.

பகுதி - இருவருமுளவழி யவன்வாவுணர்தல். துறை - ஐயுறுதல். இஃ தேந்திசைச்செப்பலோசைத்தாய்வந்தமையார் கெளடவின்னிசை. என்னை? “வெண்சீர்வெண்டனையான்வரும்பாபிபைத், தேந்திசைச்செப்ப லென்மனாற்புலவர்” என்பதுதனாலறிக.

மாண்பாளீர்தமணியுழிகைக்கொடுத்தச்
 சூனிகெதன்னுவிதனிர்ப்பித்தான்—மீன

நெளிதரங்கவேலைநெறிகடந்துதேவர்
களிபுரந்தசேபெமதுகண்.

(99)

என்பது, பெருமையுடைய பாமனாகிய இரகுநாதன் கொடுத்த மாணிக்கத் திருவாழியைக் கொடுத்துச் சனகராசன்புதல்வி திவ்வியான்மாவைத் தழைப்பித்தான் ; அவன் யாரெனின், மீன்களையுடைத்தாய் நெளிக்கப் பட்ட திரையையுடைய சமுத்திரத்தி னெல்லையைக்கடந்து தேவராக கெல்லாங் களிப்பைக்கொடுத்த அஞ்சனைபெற்ற புதல்வன், எனக்கென் னுறுப்பிற்சிறந்த கண் ணென்றவாறு.

இஃ தொழுகிசைச்செப்பலோசைத்தாயே வந்தமையாற் பாஞ்சால வின்னிசை. என்னை ? “வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர்விகற்பமு, மொன் றியபாப்பெயொழுகிசைச்செப்பல்” என்பதனா லறிக. இம் மூன்று விகற்பமு மூன்று நெறியார்க்கு மொக்கு மென்பாரு முளர். திணை-பொது வியல். துறை - தூதுவென்றி.

நாட்டங்களிபற்றநாவுநசைபற்ற
வேட்டிற்பலர்கையிணைபற்றத்—தோட்டிலஞ்சிக்
கன்புற்றமுத்தர்பெருமானடிபாவி
யின்புற்றவர்க்கடிமையாம்.

(100)

இவ்வாறு வரும் பொய்நிலப்பட்ட வின்னாவிசை மூன்றுநெறியாரும் வேண்டாரெனக்கொள்க. தெண்டியாசிரியர் ஒழுகிசையென்பது மிது. திணை - பாடாண். துறை - பழிச்சினர்ப்பாவல். இன்னிசை முற்றும்.

மண்ணோர்தொழுஞ்சேறைமாயோன்மணிமாப்பிற்
பெண்ணோர்மனுகுலமம்பெற்றியாய்—விண்ணோர்
மருந்துதலைப்பய்திருப்பமம்மர்கூர்நஞ்சு
மருந்துதலைச்செய்பவரிங்கார்.

(101)

என்பது, உலகின்கண்ணுள்ளார்வணங்குந் திருஞ்சேறையின்கண் மாதவன் நிருமாப்பினருக்குந் திருமகள் மனுகுலத்துட் டோன்றிய தொன்றா மியல்பினையுடையாய்! விண்ணிற் ரேவர்பானமாவெ அமிர்த மானது தம்மிடத்தே தமதாவிரூப்ப அதனையு மருந்தி மருந்து

பிறிகில்லாப் பெரும்பினியைத்தரும் நஞ்சையு முண்ணுநிற்பவ ரிவ்
வுலகின்கண் யாவர்தா மென்றவாறு.

பகுதி - பாத்நையிற்பிரிவு. துறை - நினைவறிகண்புதை. இது
வைதருப்பவுதாரம். என்னை? தம்மிடத்திலே பெறுதற்கரிய அமிர்த
மௌரிதாயெய்தியிருப்ப வதனை யுண்ணாநின்றவர் அயலேயிருக்கு நஞ்
சினையுஞ் சென்றுண்ண விருமபுவா நுலகின்கண்ணில்லையால், அதுபோல
நின்னிடத் துவட்டா விற்பந்துயக்கின்ற யான் பிறரிடத் துவர்ப்
புடைத்தா மின்பத் துய்யெனென்பது குறிப்பினுற் கொள்ளக்கிடந்தமை
யினுனெனக் கொள்க.

நாதன்மகிழ்மாரனன் பனுவலநற்று ணர்ந்து

போதந்தழைந்தபுனிதர்தாம் —வேதம்

விதித்தவொருமுன்றின்மெய்ம்மையுணர்வான்

மதித்தொருநூலோகார்மறித்து.

(102)

இதுவும் வைதருப்ப வுதாரம். என்னை? மகிழ்மாரன் பனுவல்
கற்றுணர்ந்தார் தத்துவங்கண்முன்றி லுண்மைபுணர்வேண்டி மறித்
தொருநூலோதாரானவே யத்தத்துவங்கண்முன்றினையு மதுதானே
மயக்கமறச் கூறுமென்பது குறிப்பினுற் கொள்ளக்கிடந்தமையானெனக்
கொள்க. வேதம்விதித்தவொருமுன்றாவன: - சித் தசித் தீச் சரம்.
மெய்ம்மை-உண்மை, உணர்வான்-உணர்வேண்டி, மதித்து-உட்கொண்டு.
மறித்து-மீண்டும். திணை-பாடாண், துறை-பனுவல்வாழ்த்து.

காழில்கனியுண்கடுவன்களங்கனியை

யூழிற்பநுகியருகுதிரு—முழிக்

களத்தா தியைமதங்காகாமக்குழவி

வளத்தாசிடந்தேவொய்.

(103)

என்பது, காலைமங்கலம் பாடவந்த யாழ்ப்பாணனே! பாலில்லாதே
முழுது மென்மையு மினிமையுமுடைய அரம்பைக்கனியை யச்சமின்றி
யுண்ணாநின்ற கடுவன் அடத்துமுழுதும் பாலாய்ச் சிறிது புற
மென்மையு மற்பச் சுவையுமுடைய களங்கனியை முறையேபோலப்
பருகி யதன்கவைக்கு முள்ளமுருகுந் திருமுழிக்களத்து முதல்வனைக்

காமமென்னுங் குழயிச்செல்வத்தையுடைய பாத்நையரிடத்தே தேடி காண்பாராக ; அஃதன்றி யெம்மிடத்துக்காண்ட லரிதென்றவாறு.

காழ் - கொட்டை. ஊழில் - ஊழினியாலேயெனினுமாம். இடங்களடவுதராம். என்னை ? 'காழில் கணியுண் கடுவன் களங்கனின் யூழிற்பருகியுருகு திருமுழிக்கள்' மெனவே யக்கடுவன்போல, உத்தமாகிய விவளோடும் உள்ளும் புறம்பும் ஒருநீர்மைத்தா மென்ன யோடும் உவர்ப்பில்லாத பேரின்பத்தைத் துய்த்த தலைவன், இழிர்வியற்கையை யுடையராய்ப் புறம்பு மொருணைசைக்காய்ச் சிறிதுநெகிழ் துண்ணெகிழ்ச்சியற்ற பாத்நையரிடத்தே யுவர்த்த சிற்றின்பத்தை துய்த தவ்வின்ப மீட்டுந்துய்ப்பா ன்வர்சேரிவிட்டு நீங்காளுயினுனை வுள்ளுறையுவமங் குறிப்பிற் கொள்ளக்கிடந்தமையானும், காமக்குழவளத்தாரிட மெனவே யிஃது எமது காதற்புதல்வன் என்னுஞ் செவ்நையுடைய மனையென்பதூஉம், யாம் புதல்வற்பயந்த முப்புடைமென்பதூஉம், இன்னும் அவ்வினையானே யெம்மிடத் தவர்பெறு மின்ட எமக் கவர்கொளுத்தக்கொண்டியாங்கொடுக்கு மியற்கையின்பேயல்லாது பலரையுந்தோயர் தவரவர்கொளுத்தக்கொண்ட பல விகரமாகிய செயற்கையின்ப மெம்மிடத்திலையே யென்னுங் கூற்று மாஃ குறிப்புங் கூற்றுங் குறிப்பினுற் கொள்ளக் கிடந்தமையானே யிவ்வா வேண்டிவர் கௌடரெனக்கொள்க. பசுதி - இதுவுமது. துறை - பாஃனாடு கூறல். கூற்று - தோழிகூற்று.

நாம்பிரமமென்றேநவில்வாரும்னுயிர்க

டாம்பிரமத்தொன்றுமெனுஞ்சார்பாரு—மாம்பிரம

நாரணனாவென்பாருநாவீறுடையபிரா

ணாணப்பாக்கற்றுணராதர்.

(10)

என்பது, பேரானந்தச் சிற்றுணாகிகச் சுடர்ச்சொருப ரூபப் பாத்நமென்னும் பாம்பநாதன், அநிருத்தனாகி யுந்தியந்தாமரைப் பொருடிற்பலகோடியண்டங்களைப் படைத்துப் பலகோடி யண்டந்தோறு பலகோடி பிரமாதிகளைப்படைத் தழிவிலதா பலகெந்த வணுக்கடோறு திவ்வியாத்ம சொருப வியத்தியுடன் சருவபூத பூரண காரணனாகி மீது தாரமுதலாய வுதாரங்களாலும் அம்சாவதாரங்களாலும் காவல்புண்

வாழ்நாளுட் டன்னால், லீலைக்காக அமைத்த வவையனைத்து மழிந்துந்
தானழியாதேகோதகத்தின்மே லோராவிளந்தளிநு ளடங்கும்
பச்சைக்குழவியாகியும் பல்லாயிரகோடியண்டமாகியவற்றை யகத்திட்டு
மறித்தும் புறத்திட்டுக் காவல்பூண்டு விளையாடு மகடிதகெடித சாமர்த்
திய குணங்களு ளொருகுணமுமின்றி யிருவினைத் தளைப்பட்டு மல
முத்திராதிகளாலாய பாண்டத்தோடு பிறந்தும் பிறந்து முழுவு முத்தி
யறியா மூடராகி நாம்பிரமமென்றே நாகுத்தி தடுமாறுது நவிலு மொரு
சார்பாரும், கற்றறிநூல் பல கற்றனராகித் தத்துவமுணர்ந்தும்
பற்றறச் சாலோகமுதலிய மூன்று ஓயத்தி யிருவராயிருந் தீரில்பேரின்ப
மொருவராமெனத் துயக்குஞ் சுகநந்தத்தைக் கெடுத்துக் கூடாததனைக்
கூடுவதாக்கிச் சூனியப்படுத்தி மன்னுயிர் பிரமத்தோடு மொன்றாமென்று
நாயனடிமைத்திறம் நமூவிய மூடரா மொருசார்பாரும், ஆதியு மந்தமு
மருமறை யரியென வோதிய பொருளுரைக் குடையதை யறிந்தும்
அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகனென முத்திதருவதாம் பிரமம் சீமந்
நாராயண னே வென்றையுறு முழுமூடரும் ஒருநான்மறைத்துணி
வோதாதுணர்ந்த நாவிறுடையபிரான்கூறிய திருவாய்மொழியைக்கற்
றுண்மைப்பொருளுணரா மூவகைமூட ரென்றவாறு.

ஆரணத்தின்வழிவந்தநூலாதலாற் திருவாய்மொழிக் காரணப்பா
வென்ப தாகுபெயர். அல்லதூ உந் தமிழ்வேதமென்றும் அதற்குப்
பெயர். ஆரணப்பாக் கற்றுணராதா ரெனவே யதனைக் கற்றுணர்ந்தா
ரவைகூறாென்னுங் கூற்று மெஞ்சிநிற்பதூஉங் காண்க. இங்ஙனங்
கூறிய மூன்றும் வேதத்தின்வழிவந்த திருவாய்மொழியாகிய பனுவற்
றுணிவன்றென்பதூஉம் அதனைக் குரவரா லுணர்ந்தோர்மதமும் அம்
மூன்றினையுந் தள்ளின மதமே யென்னுமவையுந் குறிப்பெச்சம். இக்
கூற்றுங் குறிப்பும் புலவனாலறியலாம். இங்ஙனமாகிய சொன்னடை
கொண்டு வேறுபொருடோன்றலா விதுவுங் கெளடவுதாரம். திணை -
வாகை. துறை - சால்புமுல்லை.

சினமென்பதையறியாதவர்தினமும்புகழ்மாறன்

செஞ்சொற்றமிழ்மறைபாடியசெல்வன்குருகையுளார்

முனமன்பினதளவொன்றியமுறைபாண்மலாணமேன்

முடுகும்பரிசுமொடிங்கிதமொழியென்பதுபெறவே